

Gunārs Ziema
RŪJIENA-
UGUNĪS ĀRDĒTĀ

2008-5

32

L
9

Gunārs Ziema

RŪJIENA-
UGUNĪS ĀRDĒTĀ

RŪJIENA-
UGUNĪS ĀRDĒTĀ

Centra un Augšpilsētas
ielas un mājas

JOMAVA

Gunnis Ziemas

UGUNIS ĀRDĒTĀ
- RŪJENĀ -

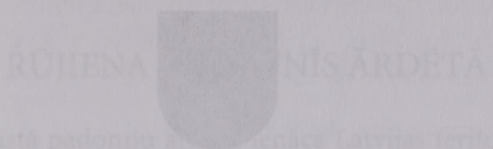
2008-5
32

9

UDK 908(474.3)
Zi 231

Publicācijas par finansālu atbalstu izkāmstas izdošanai

Gunārs Ziema

RŪJIENA- UGUNĪS ĀRDĒTĀ

Centra un Augšpilsētas
ielas un mājas

JUMAVA

UDK 908(474.3)

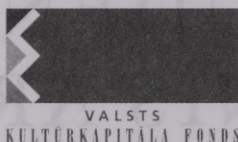
Zi 231

Pateicamies par finansiālu atbalstu grāmatas izdošanā

Rūjienas pilsētas Dome

Valsts Kultūrkapitāla fonds

Mākslinieks *Valdis Villerušs*

Atbildīgā redaktore *Aiva Zālīte*

Tehniskā redaktore *Irēna Soide*

Korektore *Dace Kraule*

Maketētājs *Ansis Rožkalns*

1. vāka noformējumam izmantotas fotogrāfijas:
augšā — Rīgas ielas talka Rūjienā 20. gs. 20. gados,
apakšā — Rūjienas Svētā Bērtuļa baznīcas degšana 1974. gadā;
uz 4. vāka — Brīvības laukums Rūjienā 1937. gadā;
pēcclapās — 1944. gada septembrī Rūjienā nodedzināto māju grafiskā karte,
autors *Nikolajs Dutčuks*

Grāmatas ilustrēšanai izmantotas fotogrāfijas no Rūjienas izstāžu zāles–muzeja kolekcijas, Valmieras rajona muzeja krājuma kā arī *Rūdolfa Dedža, Jāņa Galzona, Edmunda Rumbas, Andra Smuļķa, un Gunāra Ziemas* privātkolekcijas

ISBN 978-9984-38-244-9

LATVIJAS
NACIONĀLĀ
BIBLIOTĒKA

© Apgāds "Jumava", izdevums
latviešu valodā, 2007

© Gunārs Ziema, teksts, 2007

© Valdis Villerušs, mākslinieciskais
noformējums, 2007

www.jumava.lv

0308016305

Izdevējs – apgāds "Jumava", Dzirnavu ielā 73, Rīgā LV1011

RŪJIENA — UGUNĪS ĀRDĒTĀ

1944. gada augustā padomju armija ienāca Latvijas teritorijā. Septembra beigās tā no Naukšēnu puses sasniedza arī Rūjienu. Vāciešiem atkāpjoties, Rūjienu dedzināja un spridzināja. Nelielajā Ziemeļlatvijas pilsētiņā šāda postīšana nenotika pirmo reizi.

Pirmā Rūjienas degšana, pēc vēstures avotu ziņām, notika 1481. gadā — Maskavas lielkņaza Ivana III iebrukuma laikā Vidzemē.

Otrā degšana, pēc nostāsta, notikusi 1559. gadā. Pilsētu aizdedzinājusi musketes lode, kuru kāds karavīrs izšāvis uz balodi.

Trešo reizi Rūjiena degusi 1560. gada 3. septembrī. Livonijas kara laikā apdzīvoto vietu tad izpostījis Krievijas cara Ivana IV Briesmīgā karaspēks.

Ceturtā dedzināšana notikusi 1704. gadā Ziemeļu kara laikā, kad cara Pētera Lielā karavadoņa Borisa Šeremetjeva vadībā tika izlaupīta Vidzeme. Pēc šīs dedzināšanas Rūjienas pils vairs netika atjaunota.

Trūkst precīzu ziņu, kur toreiz bijusi Rūjienas teritorija. Tomēr zināms, ka senā Rūjiena nav bijusi tur, kur pašreiz. Pastāv dažādas versijas:

pilsēta atradusies uz upes pusi no tagadējās Skudrītes kapsētas;

tā bijusi izvietota no Pērnavas ielas uz Skudrītes kapsētas pusi;

pilsētas teritorija stiepusies no Kalnakroga uz Eriņu pusi.

Piektā, pēdējā, Rūjienas degšana risinājās 1944. gada 23. septembrī. Arī par šo notikumu ziņas ir dažādas. Visticamāk, ka pilsētu aizdedzināja vācu karavīri, bet iespējams, ka to varēja izdarīt arī vietējie šucmaņi, kā to stāstījis dažs rūjienietis (V.Lenšs). Par pilsētas degšanu ir vairāki viedokļi.

1. Degšana notikusi spridzināšanas rezultātā. Rūjienas stacijā atradušies vagoni ar munīciju. Tīcis spridzināts dzelzceļš, stacija, sastāvi ar munīciju, noliktavas, ūdens-tornis un arī Draudzes skola Rīgas ielā 30, kur atradās vācu armijas kara lazarete. Tas sācies 23. septembra agrā rītā. Sprādzienu izsvaidītie degošie priekšmeti lidojuši tālu ziemeļrietumu virzienā, jo pūtis spēcīgs dienvidaustrumu vējš. Rezultātā izcēlušies ugunsgrēki Augšpilsētā — Skolas, Jāņu, Aspazijas, Raiņa, Kronvalda u. c. ielās. Tas gan neizskaidro degšanu Vienības gatvē, Brīvības ielā, Ganību ielā, Brīvības laukumā. Mājas Rīgas ielā tiešām varēja aizdegties Draudzes skolas spridzināšanas rezultātā.

2. Pilsētai cauri braukuši vācu karavīri, kuri šāvuši māju jumtos sprāgstošās lodes un logos metuši granātas. Šī, šķiet, ir ticamākā versija.

3. Degšanu izraisījusi padomju armijas artilērijas apšaušana no Pīksāru puses (V.Miķelsone u.c.).

1944. GADĀ NODEGUŠO MĀJU SARAKSTS

1944. gada 23. septembrī nodega Augšpilsēta un daļa centra, necieta Pārube un Kalnakrogs. Kā par brīnumu saglabājās ievērojamākās Rūjienas celtnes — pilsētvaldes nams, viesnīca, Bērtuļa baznīca, ģimnāzija, slimnīca. Pavisam nodega 273 rūjieniešu saimniecības. Nebūtu pareizi teikt “ēkas”, jo dažā ielas numurā atradās pat divas dzīvojamās mājas, saimniecības ēka, kūts, pirts, šķūnis, pagrabs u. tml.

Nodegušo saimniecību skaits katrā ielā:

Ādama Alkšņa ielā	1
Aspazijas ielā	35
Ausekļa ielā	2
Bērzu ielā	12
Brīvības ielā	23
Brīvības laukumā	1
Dārzu ielā	13
Dzelzceļa stacija	1
Ganību ielā	11
Jāņu ielā	9
Kalēju ielā	15
Kronvalda ielā	42
Lāčplēša ielā	3
Raiņa ielā	42
Rīgas ielā	17
Skolas ielā	20
Sporta ielā	3
Stacijas ielā	6
Valdemāra ielā (Vienības gatvē)	1
Viestura ielā	14
Vītolu ielā	1

Kopā 273 mājpašumi

No nodegušajām ēkām vienīgi “Cementskola” Skolas ielā un Pareizticīgo baznīca Rīgas ielā pēckara laikā tika rekonstruētas, gan citā statusā — bijušajā “Cementskolā” un tāpat bijušajā Pareizticīgo baznīcā iekārtoja rajona sadzīves pakalpojumu kombināta darbnīcas. Nodegušo māju vietā drīz pēc tam jaunas netika celtas. Sākot no 20. gadsimta piecdesmitajiem gadiem, izdegušajās ielās mājas gan cēla, bet lielākoties ne vairs bijušie saimnieki un ne vecajās vietās.

Vēsturiski Rūjienas pilsētas apbūvi var iedalīt trīs posmos:

1. posms — no laika, kad Latvijas teritorija atradās Krievijas impērijas sastāvā, līdz Latvijas pirmās brīvvalsts nodibināšanai;

2. *posms* — no Latvijas pirmās brīvvalsts nodibināšanas līdz 1944. gadam;
3. *posms* — no 1945. gada līdz mūsu dienām. (Dati par īpašumu un tā pašreizējiem saimniekiem norādīti pēc 2005. — grāmatas sastādīšanas gada ziņām.)

1. *posms*

Par vissenāko Rūjienas apbūvi pirms Vidzemes nodedzināšanas 18. gadsimta sākumā trūkst ziņu. Visvecākās celtnes ir Svētā Bērtuļa baznīca, kas celta 1263. gadā, un tajā pašā laikā celtā Livonijas ordeņa mūra pils. Otra senos plānos redzamā celtnē ir Cepļa krogs, kas darbojies jau zviedru laikos — 17. gadsimtā.

19. gadsimtā pirmā centrā tika apbūvēta Upes iela ar piecām mājām Rūjienas miestā. Apbūve turpinājās t. s. Virķēnu šosejas virzienā. Līdz 19. gs. septiņdesmitajiem gadiem Augšpilsētā uz Ternejas muižas zemēm iemērija 100 gruntsgabalus (“dušelniekiem” — tiem, kuri pārgāja pareizticībā), un apbūve notika līdz 1890. gadam.

Rūjienas Lielās muižas zemēs gruntsgabalus iedalīja 19. gadsimta beigās. Tā izveidojās Pārupes apbūve.

Kalnakroga rajons palika neapbūvēts.

2. *posms*

No pilsētas domē saglabātiem dokumentiem redzams, ka laikā no 1926. līdz 1934. gadam, kad valstī notika zemes reforma, bijušo Ternejas, Eriņmuižas, abu mācītājmuižu un Rūjienas Lielās muižas apbūves gabalus no Zemkopības ministrijas izpirka pārsvarā līdzšinējie nomātāji. Notika intensīva celtniecība. 1922.–1944. gadu apbūve saglabājās līdz 1944. gada 23. septembrim.

20. gadsimta trīsdesmitajos gados no jauna izveidojās Kalnakroga apbūve.

3. *posms*

Pēckara laikā no 1944. gada septembra līdz Atmodai Augšpilsētā dzīvojamās mājas cēla individuālie īpašnieki. Centrā izveidojās daudzdzīvokļu dzīvojamo ēku masīvi — Brīvības un Liepu ielas rajons. Augšpilsētā uzcelts Livānu māju kvartāls un daudzdzīvokļu mājas Viestura ielā. Kalnakrogā paceļas daudzdzīvokļu mājas Rīgas ielā.

Lielākās sabiedriskās celtnes, ko uzcēla pēckara laikā, ir Patērētāju biedrības universālveikals Brīvības ielā, kas darbojas vēl joprojām, vidusskola Rīgas ielā un slimnīca Valdemāra ielā. Tagad atjaunota arī 1974. gadā nodegusi Sv. Bērtuļa evaņģēliski luteriskā baznīca.

Senajās Rūjienas pastkartēs atspoguļojas vēl kāds Rūjienas attīstības posms. Sākotnējo, 19. gadsimtā celto koka vienstāva ēku vietā tiek celtas divstāvu mūra celtnes: Brīvības un Valdemāra ielas stūrī N. Kreišmaņa vienstāva koka mājas vietā Kārlis Poga 1936. gadā atklāj divstāvu mūra māju; Arnolds Krēsliņš Valdemāra un Upes ielas stūrī 1929. gadā vienstāva mājas vietā uzceļ divstāvu ēku; Aleksis Johansons Rīgas ielā 4 1935. gadā nodegušās koka ēkas vietā uzceļ mūra divstāvu celtni; Upes un Valdemāra ielas stūrī vienstāva ķieģeļu Zemkopības biedrības ēkas vietā 1914. gadā uzceļ divstāvu ēku; Rīgas ielā 12 ebreja A. Kristalla pusotrstāva ēkas vietā 1939. gadā uzceļ viesnīcu; pilsētas pašvaldības mazās vienstāva mājas vietā 1937. gadā uzcelts moderns pilsētas valdes nams.

Ziņas par nodegušajiem un tagadējiem īpašumiem iegūtas pilsētas domes arhīvā un Rūjienas Zemes komisijā, par ko īpašs paldies Ludmilai Rubikai un Sandrai Upītei, arī Inesei Pivarei; no Izstāžu zāles, no preses materiāliem, par ko paldies Līgai Siliņai.

Grāmatas tapšanā ar stāstiem un fotogrāfijām palīdzēja Edmunds Rumba, Vilma Podziņa, Viktors Ķauķis, Linda Ozola, Ilga Lenša, Aina Nāzare, Valma Krūmiņa, Rudolfs Dedzis, Jānis Duņēns, Jānis Landrāts, Andris Smuļķis, Jānis Galzons jun., Nikolajs Dutčuks, Valdis Viksna, Anna Pētersone, Indra Vilistere, Ingrīda Zīriņa, Uģis Niedre, Viktors Straubs, Aivars Meisters un citi. Paldies viņiem!

Ojārs Vācietis

Nodedzinātā Rūjiena

Prometejs.
Olimpiskā uguns.
Lāpu gājiens.
Un tagad –
Nodedzinātā Rūjiena.
Rūjiena tikai tāpēc,
Ka tā viņu sauc.
Un es eju
Pa bruģētām ielām,
Ap kurām nav māju,
Iegriežos
No ielas, kur nedzīvo vairs neviens,
Šķērsielā,
Kur arī neviens vairs nedzīvo.
Katrs akmens šeit –
Kapakmens:
Kāda cilvēka dzīves gabalam
Un paša cilvēka gabalam,
Un dažam –
Pašam.
Un Prometejam
Un Olimpiskajai ugunij
Un lāpu gājieniem.

Pirmais kapakmens

Te guļ mans darbs
Un laime, kādu to es biju iedomājies.

Pie santīma santīms –
Tā tas izskatījās.

Paša kroplums.
(Limbažu mežos,
Pa tumsu vēl gāzdams kokus,
Es laužu kāju
Un kļuvu klibs.)

Sievas nāve.
(Viņa dzemdēja mežā
Un turpat uz zariem nomira.)
Dēla bārenība.
(Viņš aizgāja
Uz Rīgas pusi,
Un es nezinu,
Cik tālu viņš ir ticis.)

Bet es uzcēlu māju
Tas laikam ir viss,
Ko es varēju.
Un līdz tai naktij
Es biju lepns,
Ka devis laimi
Sievai un dēlam.

Mani nošāva šaipus Saulkrastiem.

Otrais kapakmens

Es esmu sadegusi vista.
Olas es dēju
Un pavasarī izperēju caļus.
Būtu izvārijuši zupā –
Tāds ir visu vistu liktenis.

Būtu izcepuši...
Bet man it nekad nebūs skaidrs,
Par ko mani sadedzināja.

Var būt, ka pārāk daudz
Ēdu graudus?
Bet graudus man tikai vienreiz iedeva.
Vai tad tas būtu par daudz?

Trešais kapakmens

Te guļ mana manta.
Žēl gan.
Vislabāk, ja viss būtu sadedzis, —
Karā ne tas vien deg.

Bet nav manā dabā,
Ja kāds ņem manu krūzi,
Nes nēšos manu spaini
Un lepojas ar manu krēslu.
Lai pelna pats!
Katrs ir savas laimes kalējs.

Žēl jau ir,
Bet labi, ka krieviem netika.

Ceturtais kapakmens

Es esmu puikas skumjas
Par koka zirgu.

Saimnieki tā neskumst
Par īstiem —
Kā puikas par koka zirgiem.

Koka zirgs sadegdams
Skatījās mūžībai acīs
Un bija briesmās mierīgs:
— I-ā, es kļūstu ogle.

I-ā, es kļūstu pelni.
Mani nes vēji.
Es baroju koku.
Mani sazāgē dēļos.
No manis iztaisa zirgu.
Un nāk atkal
Puika. —
Bet puikas skumjas es esmu.
Tajā naktī
Viņš pēdējoreiz skuma
Bērnišķīgi.

Piektais kapakmens

Te guļ mana dzimtene.
Šeit dzīvoja mana māte
Tajā naktī,
Kad rados.
Un ja arī sabruks
Šis pusapdegušais mūrītis,
Kad nezāles nomāks
Vai citi izraks
Un aiznesīs savā dārzā
Tos ķeizarkroņus,
Kurus es ostīju kādreiz
Un nosmērēju sev degunu brūnu
Ar putekšņiem,
Pat tad,
Kad te nobrauks ar buldozeru
Un uztupsies jauna māja
Uz mauriņa,
Kurā plīks dibens man mirka rasā,-
Te būs mana dzimtene.
Jauna mirušās vietā,
Bet – dzimtene,
Jo nevar izkustināt no vietas
Pirmo blāvienu
Un nav apmaināms
Nosmērēts deguns
Un rasā samērcēts dibens.

Sestais kapakmens

Es esmu suns
Un neesmu sadedzis ugunī.

Es sadegu savādāk
Un nosprāgu pēc kāda mēneša.

Es ilgi meklēju
Savus saimniekus tonakt.

Bet bija palikušas
Vienīgi smakas.

Malkas blūķis
Oda pēc saimnieka.
Viena lupata
Un koks ar slotu —
Pēc saimnieces.

Un lejkanna dārza stūrī
Oda pēc viņas —
Pēc saimnieka meitas,
Ar kuru mēs runājāmieš
No rīta līdz vakaram.

Tā bija mana vismīļākā smaka.
Bet, kad viens gribēja kannu aiznest,
Es nedevu,
Un man pārsita muguru.

Es nevarēju vairs paiet,
Un kannu aiznesa.

Tad es gulēju
Un domāju,
Ko teikšu saimniecei,
Kad viņa atnāks,
Bet es nebūšu kannu nosargājis.

Te beidzās viena no ieliņām,
Un te es atradu šķiltavas
No zaļas čaulītes.

Un redzēju, ja tās palabo,
Tad vēl var šķilt.

Salabojis vēl neesmu,
Nēsāju kabatā
Un reizēm domāju —
Ko man tās izšķils? —

Vai dieviem nozagto,
Vai olimpisko,
Vai aizdegts lāpu gājiena lāpas,
Vai pielaidis uguni
Kādam Rūjienai klāt?

1944. GADĀ NODEGUŠO MĀJU SARAKSTS

Ādama Alkšņa ielā Nr.17 (Auermāja)

Aspazijas ielā Nr.3; 5; 7; 9; 11; 13; 17; 19; 21; 23; 25; 27; 31; Nr.2; 4; 8; 10; 12;
14; 16; 18; 20; 22; 24; 26; 28; 30; 32; 34; 36; 40; 42; 46; 48; 50

Ausekļa ielā Nr.3; Nr.4

Bērzu ielā Nr.1; 3; 7; 13; 17; 19; 21; 23; Nr. 6; 8; 18; 20

Brīvības ielā Nr.1; 3; 5; 7; 9; 11; 13; 15; 21; Nr.2; 4; 6; 8; 10; 12; 14; 16; 18; 20;
22; 26; 40; 42

Centra laukumā Kiosks

Dārza ielā Nr.9; 11

Nr.4; 6; 8; 10; 18; 20; 22; 24; 26; 28; 30

Ganību ielā Nr. 1; 13;

Nr.4; 6; 8; 10; 12; 14; 16; 20; 22

Jāņu ielā Nr.9; 15; 17; Nr.2; 4; 10; 12; 14; 16

Kalēju ielā Nr.1; 3; 5; 7; 9; 11; 13; 15;

Nr.2; 4; 6; 8; 10; 12; 14

Kronvalda ielā Nr.1; 3; 5; 9; 11; 17; 19; 21; 23; 25; 27; 29; 31; 33; 35; 37; 39;
41; 41a; 43; 45; 49; 51; 53; 55; 57; Nr.10; 18; 20; 22; 24; 28; 30; 36; 38; 40; 42; 44;
46; 48; 50; 54

Lāčplēša ielā Nr.3; 5; Nr.4

Raiņa ielā Nr. 1; 11A; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 25; 27; 29; 31; 33; 35; 37; 39; 41;
43; 45; 47; 49; 51; 53; 55; 57; 59; Nr. 2; 4; 16; 18; 20; 24; 26; 28; 30; 34
Rīgas ielā Nr. 1; 15; 17; 19; 21; 23; 23a; Nr. 2; 4; 16; 18; 20; 24; 26; 28; 30; 34
Skolas ielā Nr. 5; 7; 7a; 9; 11; 19; 21; 23; 25; 27; Nr. 4; 6; 8; 10; 10a; 12; 16a;
18; 20; 22
Sporta ielā Nr. 2; 3; 5
Stacijas ielā Nr. 3; 5; 7; 9; 11; 4; Dzelzceļa stacija
Valdemāra ielā (Vienības gatve) Nr.1
Viestura ielā Nr. 11; 15; 17; 19; 21; 23; 29; 31; 33; Nr. 14; 16; 18; 30; 34
Vītolu ielā Nr.4

P. S. Pamatā pirmskara numerācija

ĀDAMA ALKŠŅA IELA

Ādama Alkšņa iela atrodas pilsētas centrā, stiepjas no Rīgas ielas līdz Virķēnu šosejai. Ielas garums ir 800 m, platums — 12 m. 500 m (no Rīgas līdz Raiņa ielai) klāj bruģakmens, 300 m grants segums.

Kad Latvijas teritorija ietilpa Krievijas impērijas sastāvā, starp Ternejas kapsētu (dib. 1768. g.) un Parka ielu atradās parks, ko dēvēja par Vinogradova parku, jo caur to gorodovojs Vinogradovs no sava dzīvokļa blakus parkam gāja uz darba vietu Raiņa ielā, un tādēļ ielu nosauca par Parka ielu. Celiņu, kas stiepās paralēli kapsētas sētai, sauca par “Daberta promenādi”, jo 19. gadsimta beigās tur regulāri pastaigājās Eduards Daberts (dz. 1839. g.), Rūjienas un Rūjienas pagasta ārsts, kurš dzīvoja savā mājā Pasta (tagad Raiņa) ielā tieši pretī “promenādei”. Viņš bija maza auguma vīrs ar šķidru baltu bārdiņu, bieži redzams, pastaigājoties ar atvērtu linaudekla lietussargu, vai lietus list, vai saule spīd, vai vasara, vai ziema. 1876. gada 30. oktobra Rūjienas pagasta vietnieku pulka sēdes protokolā lasāms: “Nolika pēc viņa valsts daktera amatu, tādēļ, ka tas par daudz dārgi nākot.”

1960. gadā Parka ielu pārdēvēja par Komjaunatnes ielu, jo blakus esošo, 1951. gadā likvidēto, seno Ternejas kapsētu nosauca par Komjaunatnes parku.

Parku no 1994. līdz 1964. gadam izmantoja blakus esošā septiņgadīgā skola par sporta laukumu. Pēc skolas pārcelšanas uz Skolas ielu 24 parkā ir pilsētas bērnu rotaļu laukums.

1990. gadā ielu pārdēvēja par Ādama Alkšņa ielu. Ielas sākumā atrodas neliels koka namiņš ar augstiem šķelta akmens pamatiem, kurā atradās gleznotāja Ādama Alkšņa (1864–1897) darbnīca. Mājiņu uzcēla uz zemes gabala, kur jau atradās Ādama tēva Jāņa Alkšņa māja ar veikalu Rīgas ielā 11.

No preses un citiem avotiem

Gadus 8–10 atpakaļ Rūjienas pilsēta iežogoja “vecu Vinogradova” parku ar dēļu sētu. Tagad sēta nolietojusies, resp., sapuvusi un dažās vietās apgāzusies. Atlikušo sētu pilsētas valde pagājušajā nedēļā ar bezdarbniekiem novāca galīgi. Vai nebija pie reizes jādomā par jaunu?

Rūjienas Domas. — 1933. g. 11. aprīlī.

Pilsētas valde nolēmusi noplanēt un noregulēt Parka ielu, nodarbinot bezdarbniekus.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 11. aprīlī.

Uzsākti Parka ielas bruģēšanas darbi. Pirmām kārtām iela dabūs bruģi Raiņa un Rīgas ielu starpā. Šajā Parka ielas daļā bruģēšanas darbus nobeigs vēl šoruden.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 4. septembrī.

Parka ielā, kuru bruģēja un tādēļ braucēju satiksmei bija slēgta, tagad ceļš atklāts no Raiņa ielas līdz Broļa sētai.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 4. septembrī.

Ielas kreisā puse

Nr. 9 (agrākais Nr. 2), tā sauktā mācītāja Grosberga māja

1926. gadā Anna Neilands, Emma, Johans un Ernests Grosbergi — M. Grosberga mantinieki — mantojuši 1862 m² zemes, divstāvu un vienkārtu dzīvojamās mājas. Mājas vēl Krievijas impērijas laikā cēlis Rūjienas mācītājs Mārtiņš Grosbergs (1882–1912). Viņš bija pirmais latviešu tautības mācītājs Rūjienā.

Mājās darbojušās dažādas skolas. 1911. gadā tika atvērta Rūjienas Tirdzniecības skola, kurā mācījās 93 skolēni. Tās direktors bija Pēteris Martinsons. 1913. gadā šo skolu absolvējis bijušais Latvijas tieslietu ministrs Hermanis Apsītis, 1917. gadā — bijušais Sabiedrisko lietu ministrs Alfrēds Bērziņš.

1917. gadā tiek nodibināta Rūjienas komercskola, kas darbojās Raiņa ielā 5. 1919. gadā Izglītības biedrība nolēma abas skolas apvienot un nosaukt par Rūjienas reālģimnāziju. 1929. gadā to pārdēvēja par Valsts Rūjienas ģimnāziju, kas darbojās Grosberga divstāvu ēkā. Pēc jaunās ēkas uzcelšanas Skolas ielā 24 Grosberga mājā atradās ģimnāzijas skolēnu internāts, ko drīz pārcēla uz Eriņiem (bijusi Eriņu muižas kungu māja).

Pēc 1931. gada Grosberga lielajā mājā iekārtoja Draudzes skolas internātu. Tajā trīs istabas bija paredzētas zēniem, divas — meitenēm, kā arī iekārtoti divi izolatori, zāle mācībām, maza virtuvīte, ēdamtelpa un istabiņa apkopējai. Turpat dzīvoja arī internāta audzinātāji un skolotāji. Internātā uzturējās aptuveni sešdesmit 3.–6. klašu skolēni.

1919. gadā mazajā mājā sāka dzīvot ārsta Traugota Strauba ģimene. Tajā iekārtoja arī ārsta pieņemamo istabu. Ģimenē bija divi dēli — Viktors un Egons,

kuri mācījās Rūjienas vācu skolā. Mazajā mājā dzīvoja arī skolotāja Jūlija Ritmane, kura draudzes skolā mācīja vācu valodu un privāti — klavierspēli. Kad Straubu ģimene 1925 gadā pārcēlās uz Aspazijas ielu, mājā sāka dzīvot Rūjienas pilsētas slimnīcas direktors Hugo Bērziņš ar ģimeni. Viņa sieva zobārste Olga Bērziņa šajā mājā pieņēma pacientus.

1940. gadā Annas Neilands, Emmas, Johana un Ernesta Grosbergu mājas — 2 dzīvokļi, 16 istabas,* dzīvojamā platība — 415,84 m², neapdzīvojamā platība — 52,63 m² Ls 8000 vērtībā — tika nacionalizētas.

No preses un citiem avotiem

Rujenes** Tirdzniecības skola zēniem un meitenēm (ar kroņa skolu tiesībām). Uzņemšanas eksāmeni 30. un 31. maijā.

Rujenes tirdzniecības skolai Lielrujenes īpašnieks Fr. Cīrulis piedāvājis gruntsgabalu uz savas zemes skolas nama celtniecībai. Ar nākošo mācību gadu skola pāriet uz mācītāja Grosberga namu.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 22. aprīlī.

Vietējās tirdzniecības skolas skolēni inspektora un skolotāju vadībā izgāja 14. maijā zaļumos aiz Eriņu muižas. Ap plkst. 11 no rīta ar mūziku un karogiem devās ceļā slēgtās rindās skolēni caur miestu. Skolēnus pacienāja ar augļu ūdeni un uzkožamiem. Šos izdevumus sedza skolas labvēļi Reinverta un Skujas kungi.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 22. maijā.

Aprīļa skolotājs Ed. Roķis (speciālists dabas zinībās un matemātikā) pieņemts par tirdzniecības skolas skolotāju šinīs priekšmetos.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 20. jūlijā.

Vietējās tirdzniecības skolas vecāko klašu audzēkņi šinī mēnesī apskatīja inspektora un skolotāja Roča vadībā Kīna ādas ģērētavu un Kristāla koku zāģi.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 23. novembrī.

Rujenes Izglītības biedrība rīko teātra izrādi A. Alunāna “Mūsu senči” 26. decembrī.

Rujenes Vēstnesis. — 1915. g. 24. janvārī.

Rūjienas pašvaldība 1926. g. izpirkusi no Zemkopības ministrijas zemi 21 353 m² par Ls 3046.

Pilsētas valde.

Valsts Rūjienas vidusskolas pulciņu un organizāciju izrikojums notika 16. nov. plkst. 17 vakarā skolas telpās Parka 2. Vakars sākās ar referātu “Raiņa Daugava”, kuru izpildīja skolnieks Plotnieks. Pēc referāta teātra viencēliena izrāde “Karogs”

* Tā rakstīts nacionalizācijas dokumentā. (Šeit un turpmāk autora piezīmes.)

** Līdz 1923. g. maijam pilsētas nosaukums bija Rujene, tad ar Iekšlietu ministrijas lēmumu to pārdēvēja par Rūjienu.

no Skuju Frīda. Vakarū vēl kuplināja skautu un gaidu kopējais koris ar dziesmām un deklamācijām. Priekšnesumus noslēdza ar muzikāliem priekšnesumiem, kurus izpildīja vidusskolas ragu orķestrs skolotāja mākslinieka Krieviņa k-ga vadībā.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 23. novembrī.

Sestdienā, 9. martā plkst. 6 vakarā Valsts Rūjienas vidusskolā Parka ielā 2 angļu valodas grupa sarīko angļu vakaru. Programmu iestudē angļu valodas pasniedzēja K. Milleres jkdze.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 8. martā.

Vidusskolas skautu un gaidu 5 gadu pastāvēšanas svētki notiks š. g. 16. martā. Svinību sākums plkst. 1/2 7 vakarā vidusskolā Parka ielā 2.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 14. martā.

Tautas koncerts (bērnu rīts), kuru sarīkoja Rūjienas skolotāju b-ba š. g. 3. martā, bija ļoti kupli apmeklēts kā maziem, tā lieliem mākslas cienītājiem. Koncerta vadītājs K. Linde ar saviem līdzbiedriem L. Garūtu, A. Grēviņu un R. Miķelsonu izpelnījās mazo un lielo rūjieniešu nedalītu piekrišanu.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 14. martā.

Valsts Rūjienas ģimnāzija sarīko kārtējos bezmaksas priekšlasījumus svētdien, 14. dec. plkst. 3 dienā Parka ielā. Lasīs Dr. T. Priede par tuberkulozi un skolu. Brīvmākslinieks P. Krieviņš iepazīstinās klausītājus ar Mocarta mūziku, atskaņojot viņa darbus uz klavierēm.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 5. decembrī.

Daiļdziedāšanas stundas pasniegšu Rūjienā, sākot ar š. g. novembri. Programmā: balss fizioloģiskā izveidošana un attīstīšana, repertuāra iestudēšana un sagatavošana uz Valsts konservatoriju. Skolniekiem iepriekšēja pieteikšanās Valsts Rūjienas ģimnāzijas kancelejā. Personīgi pieņemšu trešdien, 4. nov. no plkst. 4-6 p. p. Rūjienas Saviesīgā b-bā. Arturs Kornets, koncertdziedātājs.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 30. novembrī.

Valsts ģimnāzija sarīko kārtējos bezmaksas priekšlasījumus svētdien, 16. novembrī plkst. 3 dienā Parka ielā 2. Lasīs skolotāja Blumentāle par aroda izvēli, M. Putne par to, kas ir liktenis, un brīvmākslinieks P. Krieviņš iepazīstinās ar Baha mūziku, atskaņojot viņa darbus klavierēm. Pēc priekšlasījumiem debates. Apmeklēt lūdz paidagogu padome.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 8. novembrī.

Draudzes Skolas Zelta grāmatā [brīvprātīgos ziedojumus] ierakstījuši skolniece Mirdza Slokenbergs Parka 2 — Ls 4 un skolniece Marija Slokenbergs Ls 5.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 6. janvārī.

Jauns ķirurgs Rūjienas slimnīcā. Rūjienas slimnīcas direktora Dr. H. Bērziņa slimība ieilgusi un viņa vietu izpildīs kā slimnīcā tā arī privātā kabinetā Dr. Osvalds Mačs. Slimniekus kabinetā Parka 2 pieņem no plkst. 9–10 un no 2–3.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 20. aprīlī.

Arī šogad, tāpat kā agrākās vasarās, Rūjienā darbosies tūristu mītne. To atklās 15. jūnijā Parka 2, draudžu skolas kopmītnes telpās.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 10. jūnijā.

Zobu ārste O. Bērziņa pieņem Parka ielā 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 27. jūlijā.

Rūjienas novads Brīvības cīņās

Rūjienā beidza formēties arī 2. Cēsu pulks, kurš 1919. g. 29. maijā pazīstamā pulkveža Berķa vadībā izgāja no Rūjienas uz Valmieru un tūliņ devās tālāk uz Cēsīm, lai ņemtu dalību slavenajās Cēsu kaujās. Papildinājumus šai Ziemeļlatvijas karaspēka vienībai deva Rezerves bataljons, kurš tika radīts ar Ziemeļlatvijas brigādes pavēlnieka 1919. gada 28. maija pavēli un vēlāk izveidojās par 6. Rīgas kājnieku pulku. Sākumā Rezerves bataljona priekšgalā atradās tikai virsnieki rūjienieši, komandieris bija rūjienietis kapteinis Mālmanis (šo rindiņu rakstītājam piekrita formēt 1. rotu, bet vēlāk kļuva par bataljona un pulka adjutantū). Bataljona štābā, kurš atradās Rūjienas tirdzniecības skolā, katru dienu saplūda liels vairums ļaužu, gan brīvprātīgie un atbrīvotos pagastos mobilizētie, gan pārnācēji no sarkaniem. Nelielais parks skolas priekšā izskatījās kā kara nometne. Vieni ieplūda pulkā, bet citus pēc īsas apmācīšanas un izlases nācās sūtīt uz Cēsīm frontes karaspēka daļu papildināšanai. Bataljons izvērās 12 rotu sastāvā. Rotas bija novietotas arī Rūjienas apkārtnes muižās, jo pilsētiņā trūka brīvu telpu. Jāatzīmē, ka vienu no rotām, septīto, Nauksēnu muižā formēja vēlākais armijas štāba priekšnieks, toreiz kapteinis Kalējs. (..) Tagadējais universitātes mūzikas direktors Bobkovics sastādīja orķestri.

22. jūnijā Rūjienā ieradā pulkvedis (pulkv. ltn.) Dankers, kuram bija uzdevums no Rezerves bataljona sastāva izvēlēties karavīrus atsevišķas nodaļas formēšanai. 30. jūnijā bataljonu atstāja 22 virsnieki un 1580 kareivji, kuri pa ūdens ceļu devās uz Liepāju Pagaidu valdības rīcībā. Bet arī pēc tam bataljonā palika liels skaits karavīru, kuru apgādāšana ar uzturu un zirgu barību gūlās uz Rūjienas novada zemturu pleciem. Zemkopji šo apgādi veica ar sajūsmu un pašuzpurēšanos, labi zinādami, ka ar to sekmē ienaidnieka padzišanu un sarkanā jūga nokratīšanu.

5. jūlijā bataljons pārcēlās uz Valku, kur to pārdēvēja par 6. Rīgas kājnieku pulku. Šī pulka, tāpat kā pārējo Ziemeļlatvijas karaspēka vienību slavenās gaitas atbrīvošanas cīņās mums visiem labi zināmas.

Hermanis Apsīts

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. novembrī.

Saimniece steidzīgi vajadzīga Draudzes skolas internātam. Pieteikties pie skolo-
tājas Ruciņas internātā darb dienās pēc plkst. 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 13. novembrī.

Pazudis balts Angoras kaķis. God. atradēju pret labu atalgojumu lūdz nodot
Parka 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 11. decembrī.

Sabiedrisko lietu ministrs A. Bērziņš iecēlis par sabiedriski-kulturālā departa-
menta tūrisma nodaļas aģentu Rūjienā A. Ravu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 16. jūlijā.

Dzīvokļi izīrējami Parka 2 (bij. Draudžu skolas internātā). Pieprasīt Upes ielā
1, tālr. 79.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 4. novembrī.

No 1944. gada oktobra Grosberga mājās atradās Rūjienas septiņgadīgā skola.
Mazajā ēkā bija izvietota skolas kanceleja un direktora, mācību pārziņa kabineti.
Pēc 1962. gada pirmajā stāvā atradās valsts apdrošināšanas uzņēmuma Gosstrah
kantoris.

Pēc skolas pārcelšanās ēkā izbūvēti dzīvokļi, ko privatizējušas vairākas ģime-
nes, kurām pilsētas Izpildkomiteja tur piešķīra dzīvokļus: Ādolfa Rozīša (saukts
Ādis), pilsētas mākslinieka ģimene, elektromontiera V. Čākura ģimene (dēls Dagnis,
maizes cepšanas uzņēmuma "Liepkalni" īpašnieks, Didzis — Naukšēnu vidusskolas
direktors, pēc tam Naukšēnu meiteņu pāraudzināšanas iestādes direktors), G. Berg-
holda (bijušais maizes ceptuves vadītājs) ģimene, J. Bertāna (šoferu sagatavošanas
kursu instruktors) ģimene, I. Deičmanes (pilsētas pašvaldības grāmatvede) ģimene,
mirusi, J. Dreimaņa, D. Frombergas, V. Jūgas, R. Kurcaltes, V. Ķikuļa (ilggadīgs
Rūjienas Patērētāju b-bas vadītājs) ģimene, miris, E. Tomsones ģimene u. c.

Proģimnāzija Rūjienā

"Kaut gan mana dzimtene, Burtnieki, nebija tālu no Rūjienas, tikai kādus
30 kilometrus, tomēr Burtniekus no Rūjienas apgabala šķīra lieli Sedas upes
krastu meži. Rūjienas apgabals bija un vēl tagad ir igauņu valodas iespaidots,
jo vecos laikos līdz pat Sedai un pat ap Burtnieku ezeru, ko Latviešu Indriķis
sauc par Estijervu, t. i., Igaņu ezeru, bijis igauņu apdzīvots. Jau 1898. gadā bija
uzbūvēts dzelzceļš no Valkas caur Rūjienu uz Pērnavu. Lai tiktu Rūjienā, braucu
no Valmieras līdz Valkai, kur pārsēdos šaursliežu vilcienā uz Rūjienu. Rūjienas
stacijā gaidīja ormaņi ar raksturīgām līnijdroškām. Viens no tiem mani aizveda
uz Stalaža kundzes proģimnāziju.

Tā atradās privātmājā, diezgan šaurās telpās. Proģimnāzija bija ļoti apmeklēta,
jo sen jau Rūjienā bija vēlējusies augstāku skolu šajā pilsētā. Līdz šim, jau kopš
1687. gada, Rūjienā augstākā skola bija draudzes skola. Vēl tur bija valdības uz-
turētā piecgadīgā ministrijas skola un divas privātās elementārskolas. Rūjienā tad
bija miests, un tai nebija pašu uzturētas elementārskolas kā Valmierai. 1908. gadā

Rūjiena bija diezgan spirts miests ar kādiem trim četriem tūkstošiem iedzīvotāju. Bija trīs lielāki uzņēmumi: nažu fabrika, konfekšu fabrika un koku zāģētava, visi žīdu uzņēmumi. Rūjienieši tikko kā bija noorganizējuši koppienotavu. Otrdienās un piektdienās bija tirgus dienas, tad Rūjienā sparīgi tirgojās kā veikalos, tā arī amatniecības uzņēmumos. No netālās Igaunijas Rūjienā pirkt un pārdot ieradās arī igauņi. Citās dienās gan Rūjiena Rūjas krastos bija diezgan klusa. Uz ziemeļiem Rūjienas augšpilsētu apdzīvoja tā sauktie dušelnieki. Nosaukums bija atvasināts no bijušiem krievu dzimtcilvēkiem — dvēselniekiem. Kā bijušiem krievu zaldātiem, katram bija piešķirtas trīs desetinas (desetina = 1,09 ha) zemes, uz tās gar vienu ceļa malu tie bija sacēlušī savas mājiņas. Uz dienvidiem Rūjienas pārupe bija pūrvietu pļāvēju un linu kulstītāju saimniekiem rajons ar viņu mājiņām.

Vecos laikos Rūjiena bijusi citā vietā, pie bruņinieku pils. Pēc stiprās Vīlandes pils ieņemšanas igauņos Jāņa Briesmīgā pulki 1560. gadā to ieņēmuši un nodedzinājuši. Tad pat ieņemta un nodedzināta arī Burtņieku bruņinieku pils, kura tāpat kā Rūjienas pils dēvēta par labības pili. Rūjienas bruņinieku pils drupas atrodas kādus divus kilometrus no tagadējās Rūjienas. Drupu apkārtnē ir ganības, un tikai kāds pils mūra stūris vēl liecina par to, ka kādus 200 gadus te bijusi dzīva kustība un še bija visa Rūjienas apgabala pārvaldes centrs. Tagadējā Rūjiena izaugusi ap Cepļa krogu, kas celts zviedru laikos pie ceļu krustcelēm. Bērtaļa baznīca Rūjienas nomalē gan stāvēja, kur stāvējusi arī tad, kad te vēl bijusi bruņinieku pils.

Es jau turpinātu arī uz priekšu strādāt Stalaža kundzes progimnāzijā, bet tuvojās 1909. gada rudens ar manu iesaukšanu pie lozēm. Pēc toreizējiem likumiem no kara dienesta atbrīvoja tikai pagastskolu skolotājus. Iet četrus gadus kara dienestā nozīmēja svītrot četrus gadus no mana mūža un pamest abu manu māsu skološanu. No iešanas kara dienestā es nekur neredzēju izejas. Tad avīzē izlasīju sludinājumu, ka tādā un tādā datumā Rūjienas tuvumā Ķoņu pagastā būs pagastskolas skolotāja vēlēšanas. Vēlēšanu dienā aizgāju turp, iesniedzu arī savus papīrus, neparedzēdams nekāda panākuma. Vietas gribētāju bija saradušies 17. Tanī laikā sievietes vēl nebija pagastskolās par skolotājām. Kā par brīnumu, ņonieši ievēlēja mani par viņu skolotāju! Laikam man palīdzēja tas, ka iepriekšējā mācību gadā biju Stalaža kundzes progimnāzijas skolotājs Rūjienā. Pagasts man solīja maksāt 300 rubļu lielu algu gadā.”

No Mārtaņa Celma grāmatas “Skolotāja atmiņas” 1996. g.

Mārtaņš Celms (1888–1972) bija skolotājs un kultūras darbinieks. Viņš nācis no Burtņiekiem, strādājis par skolotāju arī Rūjienā, Ķoņos, Limbažos u. c. 1944. gadā emigrējis un līdz mūža beigām dzīvojis ASV.

Nr. 17, tā sauktā Auermāja

Dzīvojamā māja celta 1913. gadā. 1927. gadā Liene Poga, dzim. Auers, 3089 m² zemes par Ls 279,28 nopirkusi no Zemkopības ministrijas.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Otrā pasaules kara celtā māja pieder Rutai Lūsei, kura dzīvo Mazsalacā, un Edgaram Sirmulim — Lienas Pogas mantiniekiem.

Ielas labā puse

Nr. 10, tā sauktā Buliņmāja

20. gadsimta 30. gados atdalīts no J. Miķelsona zemes Kronvalda ielā 5. Buliņmāja piederēja Moricam Grimmam. Šajā mājā dzīvoja skroderis Bišofs. Pēc 1934. gada mājā darbojās J. Miķelsona tipogrāfija, kurā strādāja Jānis Abučs. 1944. gadā viņš nokļuva Zviedrijā, kur noorganizēja izdevniecību "Ziemeļblāzma", kas bez citām latviešu valodā iespīestām grāmatām izdeva grāmatu "Rūjiena".

Padomju laikā mājā dzīvoja gleznotāja naiviste Ināra Ķelpe ar saviem dēliem, gleznotājas Līvijas Endzelīnas pusmāsa, dzejnieces Martas Grimmas (Marta Ķelpe) meita. Ināra Ķelpe, M. Grimmas mājas mantiniece, pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas to pārdeva Jeļenai Tkačukai.

No preses un citiem avotiem

Policijai izdevies noķert Ēriku Janeli no Parka ielas 10. Viņam būs jāatbild tiesā par "fārēšanu" bez numura.

Rūjienas Ziņas. — 1930. 8. maijā.

Grāmattirgotājs J. Miķelsons lūdzis atļauju tipogrāfijas atvēršanai Rūjienā Parka Nr.10 (J. Miķelsona adrese Kronvalda Nr.5). Finansu ministrija pieprasījusi pilsētas valdes atsauksmi. Pilsētas valdei iebildumu nav.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. februārī.

Nr. 12, tā sauktā Baložmāja

Dzīvojamā māja celta 1909. gadā. 1927. gadā Pēteris Balodis no Zemkopības ministrijas par Ls 279,65 nopirka 3013 m² zemes.

Pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas mājas īpašnieks ir Valentīns Bobovičs.

No preses un citiem avotiem

Jānis Ridermanis no Parka ielas 12 tiek saukts pie atbildības par zirga izkrāpšanu no Kārļa Lapsiņa, dzīv. Arakstes pag. Muižas mājā.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 8. oktobrī.

Par šaujāmieroča — revolvera turēšanu bez attiecīgas atļaujas pie atbildības tiek saukts Eduards Balodis no Parka ielas 12.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 2. jūlijā.

Cilvēka darbi likuma svaros.(..) Attaisnoti. Kristīne Balodis apsūdzēta, ka savā dzīves vietā Parka ielā Nr.12 pārdevusi valsts degvīnu bez attiecīga patenta. B. paskaidroja, ka sūdzība pret viņu celta ļaunprātīgi. Nopratinājis 6 lieciniekus, mirtiesnesis ziņoja attaisnojošu spriedumu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 10. martā.

Nr. 14

1935. gadā Rūjienas pilsētas pašvaldība no Zemkopības ministrijas par Ls 50 nopirkusi 4828 m² zemes. Tagad zeme nav apbūvēta.

“SĒJĒJS”, TĒLNIKA K. ZEMDEGAS VEIDOTS PIEMINEKLIS

Saimnieka dēls Artūrs Alberings dzimis 1876. gada 26. decembrī Rūjienas pagasta Klāvos. Studējis agronomiju un strādājis par muižas pārvaldnieku un lauksaimniecības skolu direktoru Krievijā. No 1910. gada strādājis Rīgas Lauksaimniecības centrālbiedrībā. No 1917. gada kopā ar Kārli Ulmani strādājis Zemnieku savienībā. Pēc Latvijas pirmās brīvvalsts nodibināšanas — Vidzemes Zemes padomē, Tautas padomē, bijis arī I un II Saeimas deputāts, Saeimas priekšsēdētāja biedrs. No 1926. gada maija līdz decembrim A. Alberings bijis Ministru prezidents, izpildījis arī finanšu un zemkopības ministra pienākumus. Miris 1934. gada 26. aprīlī. Apglabāts Rūjienā Skudrītes kapsētā.

Piemineklis novadniekam Artūram Alberingam uzcelts bijušās Parka, tagadējās Ādama Alkšņa ielas sākumā, t. s. Oinasa kalniņā, blakus Ternejas luterāņu kapiem. Tur ārpus luterāņu kapu sētas atradušies pareizticīgo kapi. Pareizticīgo baznīcai Latvijas brīvvalsts laikā kapsētas vieta ierādīta Jeru pagastā pie Briedīšiem. Pirms laukuma sagatavošanas ar sētu norobežotie ebreju draudzes kapi, kas tur atradušies, pārvietoti Augšpilsētā Jaunās ielas galā.

No preses un citiem avotiem

Trešdien bijušo Ministru prezidentu A. Alberingu guldīja Skudrītes kapos (1877.26.12. —1934.26.04.).

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 27.aprīlī.

Artūra Alberinga Piemiņas fondā Valsts Zemes banka atkārtoti ziedojusi 500 Ls. Bez tam ziedojumu 5 Ls apmērā iemaksājis Naukšēnu pag. Miržu 6 kl. pamatskolas skolnieku kooperatīvs “Burtnieks”.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 3.jūnijā.

20. janvārī, piedaloties vietējo un citu organizāciju pārstāvjiem, kā arī Zemkopības ministrijas delegātam — izvēlēja pieminekļa komiteju šādā sastāvā:

- 1) E. Meldere — Rūjienas pag. zemturu pārstāve;
- 2) K. Sprincis — Rūjienas pag. zemturu pārstāvis;
- 3) M. Jansons — no Rūjienas ģimnāzijas;
- 4) D. Siktars — no “Brīvās Zemes”, Valsts zemes bankas un “Frat. Rusticana”;
- 5) T. Priede — no Ternejas pag. pašvaldības;
- 6) P. Zaķis — no Rūjienas Zemkopības biedrības;
- 7) virsmežzinis A. Zaļais kā Zemkopības ministrijas delegāts.

Tajā pašā sēdē ierosināja jautājumu par šīs komitejas piesliešanos Rūjienas Zemkopības b-bai, kas sniegtu komitejai juridisku bāzi.

Šo jautājumu Rūjienas Zemkopības b-bas valde izlēma š. g. 2. febr. sēdē, kurā piedalījās arī komitejas pārstāvis M. Jansons. Vienbalsīgi nolēma, ka komiteju uzņēma Zemkopības b-bas paspārnē. Par sadarbību izstrādājamas kopīgi vēl īpašas instrukcijas. Priekšdarbu veikšanai valde paredzēja Ls 50 lielu avansu.

Drīzumā paredzēts uzsākt ziedojumu vākšanu visā valstī. A. Alberinga nāves dienā paredzēts viņa piemiņas koncerts.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 8. februārī.

Top A. Alberinga pieminēklis. Bijušā Ministru prezidenta A. Alberinga Piemiņas fonda komiteja pieminēkļa celšanai A. Alberingam jau saņēmusi ziedojumus vairāk par 2000 Ls. No tiem Valsts prezidents A. Kviesis ziedojis 100 Ls, Ministru prezidents K. Ulmanis — 100 Ls, studentu b-ba “Fraternitas Rusticana” — 500 Ls, “Brīvās Zemes” redakcija — 100 Ls, Rīgas Nomaļnieku savienība — 150 Ls, Tukuma apriņķa lauku pašvaldību vecākais — 100 Ls, Rūjienas piensaimnieku sab-ba — 100 Ls, Daugavpils pilsētas valde — 50 Ls, Rūjienas Zemkopības b-ba — 40 Ls, Mazsalacas pilsētas valde — 25 Ls, Rūjienas Krājaizdevu sab-ba — 25 Ls un Valmieras mednieku b-ba — 25 Ls. Piemiņas komiteja izsaka sirsnīgāko pateicību.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 30. augustā.

Alberinga Piemiņas fondā līdz šim iemaksāti pāri par 7000 Ls.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 31. oktobrī.

Artūra Alberinga piemiņai

Svētdien Rūjienā notika A. Alberinga pieminēkļa komitejas sēde, kurā piedalījās komitejas locekļi M. Jansons, E. Meldere, K. Sprincis, J. Priede un D. Siktars. Komitejas priekšsēdētājs M. Jansons ziņoja par līdzekļu vākšanas gaitu un panākumiem. Līdz šim savākti ap 10 000 Ls un ziedojumi turpina ieplūst.

A. Alberinga atdusas vietā — Rūjienas Skudrītes kapos — nolēma celt pieminēkli pēc tēlnieka K. Baumaņa-Zemdegas meta. Pieminēkļa projekta ideja izteic A. Alberinga darbību zemnieku labā. Līgumu par pieminēkļa izgatavošanu ar tēlnieku Baumani-Zemdegu pilnvaroja noslēgt komitejas locekli M. Jansonu un D. Siktaru. Pieminēklim pamatakmeni liks 1936. g. 26. aprīlī — Alberinga nāves dienā. Pieminēkli paredzēts atklāt nākošā rudenī.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. novembrī.

A. Alberinga Piemiņas fondam kasē ienācis pāri par 12 000 Ls. Visvairāk devuši: Rīga — pāri par 3100 Ls, Valmieras apr. — ap 2000 Ls, Liepājas, Cēsu, Rīgas apr. — katrs ap 600 Ls. Latvijas pilsētas bez Rīgas — ap 1200 Ls, Zemkopības min. Labības birojs un mežniecības — ap 2000 Ls. Rūjienas novads viens pats devis pāri par 1200 Ls.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 27. martā.

26. apr. uz svinīgu sēdi sanāca A. Alberinga Piemiņas fonda komiteja. Uz A. Alberinga atdusas vietu Skudrītes kapos vaiņagu nolika komitejas pr-jis dir. M. Jansons, no filistru b-bas “Fraternitas Rusticana” — D. Siktars.

Ziedojumu vākšanas rezultātā savākti pāri par 13 000 Ls. Ar tēlnieku K. Zemdegu noslēgts pieminēkļa celšanas līgums par Ls 8000. Komiteja grozīja savu lēmumu, pēc

kura pieminekli bija domāts celt kapos, tādā veidā, ka pieminekli cels Rūjienas pilsētā. Šajā sakarībā komiteja grieziesies pilsētas valdē ar lūgumu ierādīt piemineklim vietu: kapos uzstādīs tikai piemiņas zīmi un kapa vietu piemēroti izveidos.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 1. maijā.

A. Alberinga piemineklim pamatus liks vēl šogad. Bijušā Ministru prezidenta Artura Alberinga piemineklim izraudzītā vietā notiek rosīgi zemes uzbēruma un laukuma nolīdzināšanas darbi. Piemineklim pamatus iemūrēt cer vēl šajā rudenī. Pieminekļa veidošana uzticēta tēlniekam K. Zemdegam-Baumanim*, kas ir arī Rūjienas brīvības cīnītāju pieminekļa autors.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 6. novembrī.

Rūjiena varēs lepoties ar Artura Alberinga pieminekli. Nacionālā celtniecības komiteja Ministru prezidenta biedra M. Skujenieka vadībā atzinusi par pieņemamu tēlnieka K. Zemdega izstrādātā pieminekļa projektu bijušajam Ministru prezidentam Arturam Alberingam Rūjienā. 14. decembrī projektu apstiprināja arī Ministru kabinets.

Kā zināms, pieminekli izveidos kā sējēja tēlu, tā simbolizējot Art. Alberinga svētīgo darbu Latvijas zemniecības labā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 10. decembrī.

Godinot Alberinga piemiņu, Rūjienas pilsētas parkā ar A. Alberinga Piemiņas fonda komitejas un zemturu gādību šovasar atklās pieminekli, kuru izveidojis tēlnieks Zemdegs. Granītā cirstais piemineklis tēlo sējēju, kas patlaban savu darbu beidzis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 28. aprīlī.

Top Artura Alberinga piemineklis. Rūjienas pilsētas parkā šinīs dienās sāka uzstādīt pieminekli Arturam Alberingam. Pieminekli granītā veidojis tēlnieks K. Zemdegs. Atklāšana, cik paredzams, notiks augusta mēneša beigās.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 6. maijā.

20. augustā iesvētīs Artura Alberinga pieminekli. Par vienu no lielākajiem sarakojumiem šovasar izvērsiesies Artura Alberinga pieminekļa iesvētīšana 20. augustā. Svētki sāksies ar dievkalpojumu Rūjienas baznīcā, pēc kam iesvētīšanas akts pie pieminekļa. Vakarā koncerts. Kā dievkalpojumā, tā koncertā dalību ņems izcili Rīgas mākslinieki.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 16. jūnijā.

Rūjiena celtniecības izstādē piedalās ar pilsētas valdes nama, Rūjienas atbrīvošanas un A. Alberinga pieminekļa modeļiem.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 16. jūnijā.

Gatavojas A. Alberinga pieminekļa iesvētei. Biedrības "Artūra Alberinga Piemiņas fonds" valde otrdien Rūjienā noturēja sēdi, kuru vadīja preses un biedrību departa-

* 1935. gadā K. Baumanis mainīja uzvārdu, turpmāk saucoties Zemdega.

menta direktors M. Jansons. Sēdē izstrādāja programmu A. Alberinga pieminēkļa atklāšanas svētkos 20. augustā. Sēdē bija ieradies arī pieminēkļa meta autors tēlnieks K. Zemdegis. Apspriedes dalībnieki iepazinās ar A. Alberinga pieminēkļa laukumu, kura izbūves darbi jau tuvojās noslēgumam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 7. jūlijā.

Atklāts pieminēklis sējējam un cīnītājam

Tālā Rūjienas apkārtnē svētdien apklusā labības kūrēju rudens dziesma. Pilsētā un lauku sētās pacēlās karogi. Visaugstākajos mastos tie plīvoja Rūjienas centrā, kur pilsētas parka uzkalnā viscildenāk minēja valstsvīru un sabiedriskā darbinieka Artūra Alberinga raženo mūžu, atklājot viņam pieminēkli.

Svinībās ieradās arī Zemkopības ministrs J. Birznieks, Latvijas Bankas padomes pr-jis A. Klīvs un daudzu valsts un pašvaldību iestāžu, saimniecisko organizāciju vadītāji un pārstāvji.

Pie uzejas pieminēkļa uzkalnā — Rīgas ielas malā uzceltas trīs baltzaļas kolonnas. Še plkst. 10 sapulcējās arī Rūjienas novada mazpulki ar 11 karogiem. Ministru sagaidīja pilsētas galva A. Krēsliņš. Rūjienas pilsētas un visa novada vārdā viņš pateicās augstajam viesim par parādīto uzmanību rūjieniešiem. “Rūjienā tagad atklāsies jau ceturtais pieminēklis,” teica pilsētas galva. “Esam cēlušī pieminēkļus atbrīvotājiem, atbrīvotai zemei un 15. maija laikam. Šodien ne Rūjienas novads vien, bet visa latvju zeme ceļ pieminēkli vienam šī laika ievadītājam, kas nesavtīgi strādājis Latvijas tapšanas un izveidošanas labā. Dziesmā dziedam “Tev mūžam dzīvot Latvija”, un šo mūžības elpu dvesīs arī Rūjienas pieminēkļi dižajam laikmetam un tā ievadītājiem(..)” Ministra sagaidīšanā piedalījās arī Alberinga kundze ar meitu. (..) Pēc dievkalpojuma svinīgais akts Artūra Alberinga pieminēkļa uzkalniņā pilsētas parkā. Godinot valstsvīru, audzinātāju un zemnieku darbinieku, goda sardzē stāvēja aizsargu, studentu b-bas “Fraternitas Rusticana” un mazpulku dalībnieku ierinda. Lielie rožu un liliju vainagi, kas sniedzās cilvēka augumā, vislabāk stāstīja par pateicību un cieņu, ko latviešu tauta izrāda savam aizsaulē aizgājušam darbiniekam. Diriģents J. Ķibers lika Rūjienas jaunatam korim teicami atskaņot Alfrēda Kalniņa dziesmu “Trīs svētceļnieki”. Sekoja Artūra Alberinga Piemiņas fonda b-bas priekšnieka direktora M. Jansona uzruna, pēc kuras direktors lūdza Zemkopības ministru J. Birznieku atklāt pieminēkli — tautas velti zemnieku cīnītājam.

“Lai ikviens, kas pie šī pieminēkļa nāk, smeļas spēkus darbam, gribai, saprātam,” noslēdza savu runu ministrs Birznieks. (..)

“Sējēja tēls apliecinās, ar kādu nodomu atbrīvotā zemē nostājies Artūrs Alberings,” teica mācītājs R. Slokenbergs, pieminēkli iesvētot.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 25. augustā.

21. augustā, saulei lecot, pie A. Alberinga pieminēkļa ieradās Madonas apr. delegācija, apr. vecākā Ed. Līča vadībā. Pēc svinīgās uzrunas un klusuma brīža Jaungulbenes

pag. vecākais A. Lucs izkaisīja pūriņā līdzatvesto agrārā reformā piešķirto zemi no Jaungulbenes pag. Birznieku mājas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 1. septembrī.

Iepretim “Sējējam” atradās Rūjienas rajona komunistiskās partijas rajona komiteja. Piemineklis Ulmaņlaika ministram partijniekiem bija kā dadzis acī.

1951. gadā pieminekli nogāza, salauza un apraka turpat. Tikai “Sējēja” galvu nogremdēja Rūjā.

1977. gadā skolēni pieminekli izraka. To aizveda uz Rīgu, kur tas glabājās K. Zemdegas dārzā līdz 1988. — Atmosdas — gadam.

No preses un citiem avotiem

Atmiņas atslēgšana. (..) Katram atmosferas laikam savi politiķi un savi dzejnieki.

Rūjienai nekad nav trūcis ne vienu, ne otru. Šoreiz otrie: Kārlis Kalnietis, Vineta Hermane, Elita Zunte. Un kaut kas no dzejas bija daudzu acīs, varbūt tāpēc, ka pirms gada šo dienu tikai dzejā vai sapnī varētu just.(..)

Kārļa Zemdegas dzīvesbiedre un pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja noņem pārsegu. Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas arhibīskaps Ēriks Mesters iesvēta pieminekli un sarkanbaltsarkano karogu, kas šovakar uzviesies pie otra Kārļa Zemdegas darba Rūjienā — Tālavas taurētāja. Ēriks Mesters piemin savu tēvu, kas pirms sējas mēdzis graudus noskūpstīt, svētus turēdams. (..)

Daudz kas mums uz sirds šai dienā. Rūjieniešu deputātam rajona padomē, Jūrmalas glābšanas dienesta ūdenslīdējam, kas izvilka skulptūras galvu no Rūjas, zviedru jauneklim, kas nevar nepateikt draudzības vārdus latviešu tautai. Sējējam dziesmas un ziedi, ziedi ... Mēs ejam tālāk — pie Ļeņina, tad pie Tālavas taurētāja, kur Kārlis Kalnietis uzvelk augstā mastā sarkanbaltsarkano karogu...

Antra Lāce, Liesma. — 1988. g. 22. novembrī.

Rudens pusē Rūjienā ieradās kopīgi ar diviem Jūrmalas ūdenslīdējiem — Volde-māru Rainu un Anatoliju Koļesņikovu, kuri bija piekrituši sameklēt Rūjas upē pirms četrdesmit gadiem (latviešu) iemesto Kārļa Zemdegas skulptūras “Sējējs” galvu. Abi atbraucēji, gana dzīvē pieredzējuši un cilvēkus pazīdami, uzreiz nosprieda, ka Rūjienā būs jārunā nevis viņiem pierastajā krievu, bet tikai latviešu valodā. Jo uzreiz juta piesardzību un neuzticēšanos šajā sakarā. (..) “Mans tēvs, pārliecināts komunist, ļoti smagi pārdzīvoja staļiniešu izdarības,” stāstīja Voldemārs. “Tāpēc nebrīnījos, ka tagad, jau solidā vecumā, viņš iestājās Latvijas Tautas frontē un ļoti aktīvi tur darbojas. Nav viegli piedzimt no jauna. Arī es, protams, esmu LTF biedrs, taču man ir vieglāk, pagātne pie zemes neliec.” (..)

Pēdējoreiz šādā kompānijā Rūjienā ieradāmies 18. novembrī, Latvijas neatkarības gadadienā, kad tikām uzlūgti uz “Sējēja” otrreizēju atklāšanu. Stāvējām vēsturiskajā uzkalniņā un vērojām, cik godbijīgi rūjienieši uzlūko izglābto pieminekli, cik aizrautīgi dzied nacionālo himnu un cik stingri tur rokās sarkanbaltsarkanos karogus. (No tiem gandrīz puse — ar skaidri saredzamām vecuma pazīmēm: pašaustās vilnas drāna

viducī pabalējusi, bet gaidījuši, cerējuši... Arī ziedi un sveču liesmiņas pie akmens tēla kājām apliecināja šo ticību.) "Cerams, ka uz mūžīgiem laikiem," tikko sadzirdami nočukstēja mani ceļa biedri, kad piedalījāmies latviešu nacionālā karoga uzvilšanas ceremonijā pilsētas centrā...

Līgita Liepa, *Padomju Jaunatne*. — 1988. g. 31. novembrī.

Harijs Skuja

Balāde par baronkapu viesi

Kārlim Zemdegam

Kapi, kapi... kapi klusē.

Ko tie kapi pateikt var.

Ko tie kapi zin, kas bija

Vakar šeit un aizvakar.

Kapi klusē? Tā tik liekas.

Lūk, jau viens ir atvēries:

Kāpj no kapa akmens sējējs.

Kur tas akmens vecis ies?

Pasper soli. Osta gaisu:

Trūdi...asni...pavasars.

Sējējs zin: ne baronlielskungs

pavasārī zemi ar;

sējējs zin, ka nevar zeme tukšā

palikt. Zemei sāp.

Tādēļ apart savu pleķi

Kaut no kapa ārā kāp.

Laika pamaz, kamēr gailis

trešo reizi laktā dzied.

Kājas smagas... akmens kājas...

Sējējs cilā kājas... Iet...

Iet gar upi. Iet pa tiltu.

Taisna iela. Brūngans nams,

Kur tu iesi, akmens veci,

Kas tev šeit ir apsējams?

Iet pie loga. Klauvē. Klausās:

iekšā kreķšļ un smagi pūš.

Miķelsons no cisām raušas:

Kas tik vēlu? Ak tu mūžs...

Iet pie loga. Sastingst šausmās:

Likās, viņš jau miris sen...

“Klausies, veci, tur aiz loga,
ko ar mani velnu dzen?”

“Lai ar tevi velnu dzītu,
Man šis ceļš bij pārāk tāls.

Zeme sauc. Es nāku apsēt.

Ko tu teiksi par to, brāl?

Toreiz, kad pār Rūju pletās

tavas varmācības nakts,

tu man liki cilpu kaklā,

liki baronkapos rakt.

Bet, kad pavasara gaiļi

satupst pusnaktī uz laktas,

iemest graudu manā zemē

man ir dota sava nakts.

Pašam savas zemes man nav bijis,

cita zemē sēts un pļauts,

taču jūtu — zemes smarža

zemi apsēt mani sauc,

tādēļ aršu tavu sirdi:

Tava sirds būs uzarts lauks,

tajā sēšu akmens graudus —

smagas akmens vārpas augs.

Un jo vairāk baiļu sviedri

pāri tavai pieri līs,

jo tie kuplāk augs, līdz beidzot smagā

veldrē sakritis.

Tad nāks kaulainā uz pļauju,

tevi Veļu valstī sauks.

Gadu simtu sūrā nātre

pāri tavam kapam plauks.

Bet šie vīri — akmens vīri

laiku laikus pārdzīvos,

druvas ars un druvas apsēs,

Savai tautai spēku dos.”

Pēkšņi rūtī zibens plaiksnī,

Tālu nodārd pērkonš gauss.

Netic Miķelsons vairs acīm,

netic tam, ko sadzird auss.

Logs ir tukšs. Bet sirds jo smaga,

it kā smejojot zvaigzne riet.

Kaut kur tālu rīta pusē

trešie gaiļi rītu dzied...

Aizejiet līdz baronkapiem,

ja jūs arī neticiet:

sējējs dus, bet virspus zemes

kājas redzamas mazliet.

Rūjienā, 1969. g. 16. maijā

Rūjienas Vēstnesis. —1999. 12. g. novembrī.

b.Ziemam

Pavēle Nr.6-v

1977. gada 29.aprīlī.

Par trūkumiem komunistiskās sestdienas talkas
organizēšanā Rūjienas vidusskolā.

1977. gada 23. aprīlī Rūjienas vidusskolas vadība no rīta kopējā sanāksmē deva uzdevumus skolas klašu kolektīviem, kurus vadīja pedagogi, darbu izpildei skolas telpās, apkārtņē, pilsētas parkā, uzņēmumos un iestādēs. Pēc darbu izpildes attiecīgie skolotāji neziņoja skolas vadībai par paveikto. Skolas vadība — ne direktors Ē. Paeglis, ne direktora vietniece mācību darbā A. Ziema, ne ārpusklases un ārpusskolas darba organizatore A. Eglīte visās skolēnu grupās un visos objektos nepārbaudīja darbu norisi, kā rezultātā pilnībā nenodrošināja komunistiskās sestdienas talkas vadību.

Skolotāju Dzintras Gulānes un Gunāra Ziemas vadībā kolektīvs aptīrišanas darbus veica ar grābekļiem pilsētas parkā. Ar skolotājas Dz. Gulānes atļauju un skolotājam G. Ziemam neiejaucoties, sagādājot lāpstas, sāka atrakt agrāk noņemtu un apraktu pieminekli — skulptūru. Skolotāja Dz. Gulāne ar skolēnu starpniecību ataicināja pensionēto skolotāju Galzonu, kurš uzņēmās tālāk atrakšanas darbu vadību. Kaut skolotājs G. Ziema aizrādīja skolotājai Dz. Gulānei, lai pārtrauc atrakšanas darbus, skolotāja Gulāne to nedarīja un skolotājs G. Ziema pats neiejaucās un nelika skolēniem pārtraukt darbu. Skolotāji Dz. Gulāne un G. Ziema ne atrakšanas darbu laikā, ne arī vēlāk pēc darba beigšanas neziņoja ne skolas vadībai, ne pilsētas Izpildu komitejas priekšsēdētājam I. Lenšai, kura strādāja netālu no šī objekta un no rīta klasei ierādīja darbu. Skolotāji Dz. Gulāne un G. Ziema ar savu rīcību un nelikumīgo, nesaskaņoto pieminekļa atrakšanas darbu veikšanu parādīja savu neprasmī asi politiski reaģēt konkrētajā gadījumā. Tas pierāda, ka minētie skolotāji ir nepietiekoši politiski nobrieduši un neprot priekšplānā izvirzīt idejiski politisko audzināšanu.

Ievērojot iepriekšminēto, p a v ē l u :

Pieņemt zināšanai, ka skolas direktors Ē. Paeglis saņēmis partijas sodu.

Izteikt aizrādījumu Rūjienas vidusskolas direktora vietniekam mācību darbā A. Ziemai un ārpusklases un ārpuskolas darba organizatorei A. Eglītei par nepietiekamu komunistiskās sestdienas talkas vadību.

Izteikt stingro rājienu Rūjienas vidusskolas skolotājai Dzintrai Gulānei un rājienu skolotājam Gunāram Ziemam par nepareizu politisku rīcību un radušās situācijas nenovērtēšanu komunistiskās sestdienas talkā darbā ar 8.a klases skolēniem.

Visiem skolu direktoriem izanalizēt pavēlē minētos faktus, pedagogu kolektīvā apspriest, izdarīt secinājumus un veikt efektīvus pasākumus, lai pedagogu kolektīvā celtu idejiski politiskās audzināšanas darbu, veidotu prasmi dažādās situācijās rīkoties politiski pareizi.

Tautas izglītības nodaļas vadītājs A. Ramanis

Rūjienas Vēstnesis. — 2003. g. 17. oktobrī.

Tas notika tā...

(..)es pēkšņi nešaubīgi saprotu, ka ir pēdējais laiks jaunajai paaudzei un ne tikai viņiem pastātīt par to, kā “Sējējs” izkļuva no sava kapa, kurā bija nogulējis 27 gadus.

Ir 1977. gada 23. aprīlis. Visa pilsēta piedalās komunistiskajā sestdienas talkā. (..) 8.a klase lapas grābj pilsētas parkā iepretī Ā. Alkšņa muzejam manā un skolotāja Gunāra Ziemas vadībā. (..)

Es skaidri apzinos, ka šodien notiks tas, kas var notikt vienīgi jaunības neprātā. Man ir 28 gadi un ne mazākās skarbas dzīves pieredzes. Kādā filmā esmu dzirdējusi frāzi, ka dzīve ir skaista tāpēc, ka tajā tik daudz pārsteigumu, un šī diena nebeidz mani pārsteigt visa mūža garumā.

Daudz nedomājot, saku saviem audzēkņiem: “Jūs zināt, ka šeit aprakts pieminek-lis? Izraksim to!” Stihija ir sākusies. Zēni aizskrien pāri ielai uz mehānisko darbnīcu, no kurienes atgriežas, bruņojušies gariem iesmiem. Sākas meklētāju darbs — tiek durstīta zeme visapkārt postamentam. Nekā nav, visur iesmi miksti duras zemē. Pēkšņi, mazliet tālāk tie pret kaut ko atduras. Ir! Kā uz burvju mājiena atrodas lāpstas, tās racēju rokās cilājas aizvien ātrāk, līdz... kaps ir vaļā un mūsu visu acīm paveras tas, ko zeme glabājusi sevī tik ilgus gadus. Nez no kurienes parādās ceļamkrāns, pāri parkam šurp steidzas skolotājs Galzons, kuram arī padota ziņa.

Zeme labprāt atdod savu glabājumu. Bet cik saudzīgi viņa to auklējusi! — “Sējējs” nav kails. Zemes māte viņu ieģērbusi smalkā saknīšu pinumā. Es pieduru pirkstu, un pinums nokrīt, atsedzot baltu, tīru, zemes neskartu tēlu. Šis sajūtas nav iespējams aprakstīt, es zinu un jūtu tikai to, ka šis ir manas negarās dzīves augstākā emocionālā pacēluma brīdis un ka šādu izjūtu vairs nebūs nekad.

Skulptūrai trūkst galvas, kājas gan atradās turpat blakus postamentam, tās zeme jau pati gandrīz izcēlusi. Skolotājs Galzons izlemj skulptūru pagaidām novietot savas

dzīvojamās mājas pagalmā, lai pēc tam to aizvestu uz Rīgu, uz Mākslas muzeja noliktavām.

Turpmākais skulptūras un arī mans liktenis vēl nav skaidrs. Ir tikai eiforiska jutoņa, saulaina pavasara diena un smejošas bērnu sejas. Aizeju mājās un jau, durvis verot, saucu: "Mēs izrakām "Sējēju"!" Tikai pēc tam, kad pār manu galvu sāka krāties tumši padebeši, māte man pateica, ka, izdzirdējusi šos vārdus, viņa bailēs nodrebējusi. Un ne velti. Ja jau reiz padomju valdība bijušās varas pārstāvim veltīto skulptūru atzinusi par nevēlamu, likusi to novākt un aprakt, tad tā tam arī bija jāpaliek. Pretējā gadījumā sekas varētu būt neparedzamas.

Un tiešām. Jau pirmdien, 25. aprīlī skolā sākas drudzaina rosīšanās. Abi ar skolotāju G. Ziemu (kaut viņš notikušajā ne mazākā mērā nebija vainojams, visu savā trakumā pastrādāju es) tiekam saukti pie direktora Ērika Paegļa, rakstām paskaidrojumus, atbildam uz rajona partijas komitejas pārstāvju jautājumiem, visu laiku esam drošības pārvaldes vīra skatiena un klusēšanas caururbti. Bail man nav, esmu pārliecības pilna, ka padarīts svēts, vajadzīgs un neatliekams darbs. Ar to vēl nebeidzas. Mani kaunina skolotāju komjaunatnes pirmorganizācijas pārstāve. Tas manī iesveļ dusmas un nicinājumu. Pēc tam tieku izsaukta uz rajona komjaunatnes komiteju. Pirms tam biju lūgusi komjaunatnes ceļazīmi ārzemju ceļojumam uz Ungāriju. Tagad man šo ceļazīmi noraida un brīdina, ka savas dzīves laikā lai necerot tikt tālāk par PSRS robežām. Tomēr pēc bargajiem nosodījuma vārdiem paspiež man roku un saka: "Turieties!" (..)

Dzintra Gulāne, Rūjienas Vēstnesis. — 2003. g. 17. oktobrī.

Rūjienas Sējējam

Sējēj, tu laimīgs stāvēji Ternejas kapu uzkalniņā un katru rītu ceļā uz skolu sagaidīji mani un citus skolēnus. Reljefais, statujas pamatnē cirstais uzraksts "Artūram Alberingam 1939" gan vairs mūs neiepazīstināja, jo bija nokalts. Pēcpusdienās tu mūs pavadīji mājās. Vai rudens, vai ziema, vai pavasaris; vai ulmaņlaiks, vācu laiks, vai krievu laiks — tu paliki nemainīgs. Cilvēka mūžs ir par īsu, lai uztvertu kaut mazākās izmaiņas granīta tēlā.

Skolu pabeidzām. Gar tevi ceļš vairs neveda, bet joprojām tu turpināji pavadīt citus skolā gājējus.

Tad pienāca tāds 1. septembris, kad tavš staltais augums skolēnus vairs nesagaidīja. Tik granīta blukšis bija palicis. Nozuduši arī Ternejas kapi ar visu akmens sētu. 1951. gada vasarā pāri bija gājuši sarkanie vandaļi, vietējie...

Gāja gadi. Kādā pelēkā 1977. gada 23. aprīļa rītā kalniņā saradās skolēni divu skolotāju vadībā. Tevi izraka no zemes. Tu biji nejēdzīgi sakropļots. Ķermenis bez kājām un bez galvas. Tāds tu aizceļoji atpakaļ pie sava veidotāja Kārļa Zemdegas, lai dārzā bez galvas sagaidītu savu augšāmcelšanos.

Un atkal gāja gadi... Kopš 1988. gada 18. novembra tu atkal stāvi kalniņā, lēnprātīgi smaidīdams, pavadīdams katru skolēnu. Tik kaklā un kājās cirstās brūces mūžīgi visiem atgādinās, kāda rupja vara reiz valdījusi Rūjienā. Tikpat stalts kā senāk,

tu nolūkojies uz visiem — gan tiem, kuri tevi nogāza, salauza, apraka, noslicināja, gan uz tiem, kuri tevi izcēla no zemes, kuri izzvejoja tavu galvu no Rūjas, kuri kopā salika un par jaunu atklāja.

Kā tevī skatās Rūjienas kangari, iedomāties grūti, bet man gan tu spēj pastāstīt daudz.

Ar kreiso roku tu balsties uz sētuvi, labajā rokā tev puķu un vārpu klēpis. Pava-saros sējas laikā tik kuplas puķes nezied, labībai vārpas vēl nav izaugušas. Tas nozīmē, ka ir vasaras beigas un tu esi beidzis sēt rudzus. Lai dīgst un aug jaunā maize! Tavā augumā jaušams gandarījums par padarīto, miers un pašārvība nākotnei, kad iesētais nesīs augļus.

Ar lielu rūpību un uzmanību tavs radītājs cietajā granītā izkalis vissīkāko puķīti, vārpiņu, matu cirtu, pirksta nagu. Tomēr gredzenu tēlnieks tavā pirkstā nav ielicis. Tātad tu neesi iecerēts par ģimenes cilvēku. Būdams simbols jaunā ieviesējam, tu esi tik jauns. Sējēji taču vienmēr bijuši pieredzējušākie, prasmīgākie, piedzīvojušākie zemnieki. Muskuļots tu esi, tomēr ne stiegrains, dzīslains, tavas formas maigas, apaļīgas kā jau jaunietim. Kādēļ un kurš sētuvi uzticēja tev? Vai šajā sētā nebija neviena cita, kuram uzlikt šo atbildīgo darbu?

Sētuve gluži jauna, rūpīgi un prasmīgi pīta. Grūti noticēt, ka tas būtu tavs darbs. Varbūt tā nelaikā aizgājušā tēva roku darināta? Celmus laužot, akmeņus veļot, ceļot Artūra Alberinga izstrādātās zemes reformas rezultātā iegūto jaunsaimniecību, tēvs tiktāl sabojājis veselību, ka sētuve jāuztīc dēlam.

Ar kailām kājām, karstumā kreklus nometis, jauneklis visu dienu soļojis, sēklu kaisīdams. Vakarā, atspiedies pret laukmalā palikušo celmu, veroties lejup slidošajā saulē, sējējs gandarīts nolūkojas sava tēva — jaunsaimnieka piepildītajā sapnī — pirmo reizi apsētajā līdumā. Salasījis ziedu klēpi, tu gatavojies tos nolikt uz tēva kapa kopiņas...

Bet varbūt, sējēj, būdams iebūvietis nesen iemērītajā zemē, tu taupi: bikšu siksnas vietā tev aukla, kājas kailas, kreklus novilkts, jo jātaupa. Varbūt tevi gaida meitene. Viņai tu salasīji šīs vārpas un ziedus...

Turpina krāties izskaidrojumi Leonardo da Vinči Monas Lizas noslēpumainajam smaidam.

Nav vairs mūsu vidū Kārļa Zemdegas, bet Rūjienas Sējējs smaida... kādēļ?

Rūjienas Vēstnesis. — 1993. g. 12. jūnijā.

Kārlis Kalnietis

Sējējam atgriezoties

Tad, kad tava tauta mostas, kad tā pavasari jūt,
Tev ir jābūt savā vietā, tev ar tautu vajag būt.

Kaut ar nāves brūci kaklā, bet tu šodien esi klāt,
Visiem kopā un ikvienam mums šai gaitā nenostāt.

Varmācīgas varas laikā galvu norāva tev nost,
Tevi pašu dziļi raka, lai nekad tu neceltos.

Bet ar katru pavasari, sējas laiks kad bija klāt,
Zeme tevi augšup cēla, centās sējai modināt.

Izkāpt laukā tev no bedres bērni nāca palīgos,
Bet par viņu svēto darbu sodija un pēla tos.

Tevi aizveda uz Rīgu, lieks tu biji tur un svešs,
Pa to laiku tavām druvām virsū māsās krūmu mežs.

Sējējs nedrīkst sēt bez galvas, zeme to un tauta jūt,
Tāpēc Rūjā mesto galvu vajadzēja atdabūt.

Gaidīts, atgriezies nu esi, šodien pat tev sēju sākt,
Lai pār zemi šo un tautu krāšņa vasara var nākt.

Ticības un spēka graudus tautā tev un zemē sēt,
Lai mēs spējam visos vējos mūžīgi te pastāvēt.

Lai mēs varam savā zemē mūžam art un mūžam sēt,
Līgo naktī, Dziesmu svētkos savā mēlē gaviļēt.

1988. g. 18. novembrī.

Liesma. — 1989. g. 1. janvārī.

Marta Bārbale

Sējējs

Ir Sējējs aplijis ar baltu lietu,
Un veldzes siltums pilsētiņā plūst.
Tev veltu vienu baltu pļavu ziedu
Un sajūtu, kā grauds uz mēles kūst.

Tu atkal dzīvs.
Tik vaigs ir kļuvis bargāks.
Jo nācās nāves zīmi acīs nest.
Tev vajadzēs šo zemi sargāt
Un savu Tālavu uz gaismu vest.

Un runā sētuve un vārpu vaiņags,
Un liepu stropos bišu kori zum.
Tik grūti viss uz gaišo pusi mainās, —
Vai tāpēc skatiens tavš ir dīvi skumjš?

Bet arājs ies pa savu melno vagu
Un tajā baltus graudus allaž sēs.
Nekas lai nerādās vairs mums par smagu.
Jo Sējējs ieslēgts mūsu dvēselēs.

Rūjienā, 1989. gada jūlijā.

Liesma. — 1989. g. 12. septembrī.

Lāčplēša dienas vakarā cauri sarkanbaltisarkani karogotai Rūjienai liesmoja lāpu gājiens. No skolas tas devās uz atjaunoto pieminekli Artūram Alberingam. Prožektoru izgaismotajā uzkalniņā notika neliels mītiņš. Godināja Lāčplēša dienu un Artūru Alberingu. (..) 15 gadus piemineklis stāvēja bez nokaltā uzraksta. Tagad uzņēmīgās Izstāžu zāles vadītājas Līgas Siliņas neatlaidības rezultātā Andris Vārpa ar dēlu Reini uzrakstu — “Artūram Alberingam 1939” — ir atjaunojuši. Tas notika ar Zemkopības ministra Mārtiņa Rozes finansiālo atbalstu.(..)

Rūjienas Vēstnesis. — 2003. g. 14. novembrī.

ASPAZIJAS IELA

Aspazijas iela atrodas Augšpilsētā un savieno Dārza un Dzirnau ielu. Šīs ielas garums ir 800 m, platums — 14 m. 300 m garumā ielu sedz asfalts, 500 m grants segums.

Kad Latvijas teritorija ietilpa Krievijas impērijas sastāvā, Aspazijas ielas nosaukums bija Dzirnau iela.

Latvijas pirmās brīvvalsts laikā 1926. gada 21. oktobrī pilsētas valdes sēdē Dzirnau iela tika pārdēvēta par Aspazijas ielu, tai blakus esošai paralēlajai ielai tika dots Raiņa vārds.

No preses un citiem avotiem

Rūjienas pilsētas valde ziņo, ka Aspazijas ielas novadgrāvju rakšanas sacensības notiks š. g. 6. jūnijā plkst. 10 no rīta. Ieinteresētiem pirms sacensības iemaksājama Ls 50 drošības nauda. Ar sacensības tuvākiem noteikumiem var iepazīties pilsētas valdē. Rūjienā, 4. jūnijā 1931. g. Nr.1099. Pilsētas galva: Ed. Kalcenavs. Sekretārs: K. Upītis.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 5. jūnijā.

Trotuāra izgatavošanas termiņa pagarināšana līdz 1. jūlijam 1930. g. Aspazijas ielā (..) Ievai Lūsīs un Pēterim Grīnvaldam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1930.

Pilsētas valde pašlaik izved Aspazijas ielas bruģēšanu, sākot no dzelzceļa līnijas Dzirnau ielas virzienā. Bruģēs apm. 120 m garu gabalu, jo bruģēšana ielas tālākā daļā nav nepieciešama.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 1. martā.

Rūjienas pilsētas valde nolēmusi uzsākt Aspazijas ielas bruģēšanas darbus. Šogad šo ielu izbruģēs vismaz līdz Viestura ielai. Pēdējo, kas pagājušajā gadā ir ievērojami uzlabota, šogad vēl nograntēs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 6. maijā.

Ielas kreisā puse

Nr. 1

Ziņas nav saglabājušās.

No preses un citiem avotiem

Draudzes skolas Zelta grāmatā* ierakstījusi Liene Balodis Ls 1, Kristīne Balodis — Ls 3. Aspazijas Nr. 1

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 6. janvārī.

* Ziedojumus Draudzes skolai ziedotājs ierakstīja Zelta grāmatā. Skolas pārzinis un "Rūjienas Vēstneša" redaktors bija mācītājs Roberts Slokenbergs. Viņš ziedotājus publicēja avīzē.

Pēc Atmosdas zemi apbūvei Aspazijas ielā 1 neviens nav pieprasījis, tādēļ tā piešķirta Vilmai Podziņai kā kompensācija par bijušo īpašumu Brīvības ielā 7, atdalīta no zemes gabala Dārza ielā 14, kas atrodas uz Aspazijas ielas stūra. Zemes gabals nav apbūvēts.

Nr. 3

1931. gadā ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu Antonam Siktarā un Augustam Lūsim piešķirts 2401 m² zemes, uz kuras uzcelta vienkārtīga koka dzīvojamā māja u. c.

Mājā dzīvoja Veltas Mūkinas-Miķelsones ģimene. Tēvs bija skolas zirdziņnieks — zemes strādātājs un skolas zirga kopējs. 1944. gada septembra beigās viņi pametuši mājas, jo sākusies padomju armijas apšaude no Naukšēnu puses. Mūkini kopā ar Purmaļiem, kas dzīvojuši Dārza ielā, 1944. gada. 22. septembrī, kara darbībai sākoties, atstājuši pilsētu.

1944. gadā ēkas nodega.

Kopš Atmosdas zeme pieder Jānim Builim.

Nr. 5

1927. g. Kristīne Zumente 3760 m² zemes par Ls 415,71 nopirka no Zemkopības ministrijas. 1897. gadā tikusi uzcelta vienkārtīga dzīvojamā māja, 1907. gadā — smēde, dzīvojamā un saimniecības ēka, šķūnis.

Ap 1907. gadu šajā ēkā atradusies policija.

No preses un citiem avotiem

Par kautiņa izraisīšanu studentu b-bas izrikojumā Eriņu muižā 24. jūnijā pie atbildības saukti sekoši S. S. S. "sportisti": Eduards Linde no Aspazijas ielas 5. (. .) Visi "fizkultūrieši" savā spēku demonstrācijā par vainīgiem neatzīstas.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 28. jūnijā.

Paziņojumu Rūjienas un apkārtnes publikai, ka, sākot ar š. g. janvāri, esmu atvēris kalēju darbnīcu Aspazijas ielā Nr. 5 (bij. Zumenta k-ga darbnīcas telpās). Augstcienībā A. Skuja, Aspazijas 5.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 23. janvārī.

Smēde ar vai bez lietām izdodama Aspazijas 5.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 22. martā.

Kalēja Eduarda Aires kalējdarbnīca.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. aprīlī.

Valmieras apr. priekšnieks administratīvā kārtā sodījis par kārtības un sabiedriskā miera traucēšanu Jēkabu Sermu Aspazijas ielā 5 ar Ls 60 jeb pusmēnesi cietumā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 3. aprīlī.

Paziņoju Rūjienas un apkārtnes sabiedrībai, ka, sākot ar š. g. 6. maiju, atveru kalēju - atslēdznieku darbnīcu Aspazijas ielā 5. Par darba labumu un akurātību lūdzu pārliecināties. P. Jēkabsons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 24. aprīlī.

Ugunsgrēka pieteikšanas vieta pie V. Jēkabsona Aspazijas 5.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 10. jūnijā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Otrā pasaules kara māju uzcēla Jānis Kagainis, kurš 1999. gadā miris. Rūjienā atgriezies viņa dēls Ilmārs. Pēc Atmodas zemi pieprasījusi bijušās īpašnieces vedekla Margarita Zumente Rīgā, viņai piešķirti kompensācijas sertifikāti. Tagad māja pieder Teklai Kagainei, Jāņa Kagaiņa sievai un mantiniecei Inesei Oliņai, kas dzīvo Rīgā.

Nr. 7

1928. gadā Jēkabs Zilpaušs 1265 m² zemes par Ls 173 nopircis no Zemkopības ministrijas. Uz zemes gabala 1926. gadā uzcelta vienstāva dzīvojamā māja, 1937. gadā — saimniecības ēka. J. Zilpaušs bija atvēris gaļas veikalu Raiņa ielā 1.

No preses un citiem avotiem

Par tirgošanos ārpus noteiktā laika pie atbildības sauc Elfrīdu Ozols no Aspazijas ielas 7, sodot ar Ls 20 vai 6 dienas aresta.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 23. augustā.

Pārdodamas 2 grūsnējas govīs pie J. Zilpauša.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 23. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēckara laikā uzcelta māja, kas pieder Jānim Kampuzim.

Nr. 9

1928. gadā Kārlis Ritenbergs 1055 m² zemes par Ls 150 nopircis no Zemkopības ministrijas. 1912. gadā uz zemes gabala uzcelta saimniecības ēka, 1913. gadā — vienstāva dzīvojamā māja.

Pirms kara K. Ritenbergam mājā atradās veikaliņš, kurā tika pārdotas pirmās nepieciešamības preces.

No preses un citiem avotiem

1931. g. 28., 29. martā Kārlis Ritenbergs kandidē pilsētas domes vēlēšanās no Rūjienas Kristīgās baznīcas draugu apvienības saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Istabas skolniekiem izīrējamas Aspazijas 9.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 4. augustā.

Radio, 2 lampu, pārdod ar akumulatoru. Apskatīt svētdien no plkst. 1 līdz 14 Aspazijas ielā 9.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 30. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc kara mājas uzcēlis Jānis Papēdis. Tās pieder Jāņa Papēža meitai Inārai Lācei. J. Papēdim pirms kara piederēja īpašums Rīgas ielā 5. Viņš bija politiski represētais, miris.

Nr. 11

1927. gadā Ieva Aire (dzim. Roziņš), Jānis Eduards Aire un Kārlis Aire 1440 m² zemes par Ls 197,58 izpirka no Zemkopības ministrijas. 1897. gadā uz zemes bija uzcelta vienstāva dzīvojamā māja, 1935. g. — saimniecības ēka, mehāniskā darbnīca-smēde.

1933. gada janvārī Eduards Aire kopā ar vēl trim Rūjienas kalējiem beidzis Lauksaimniecības pārvaldes rīkotos kursus zirgu apkalšanā.

No preses un citiem avotiem

Paziņoju god. Rūjienas iedzīvotājiem, ka esmu savu kalēja darbnīcu pārcēlis uz jaunām telpām Aspazijas ielā 11, paša namā. Ceru, ka god. publika dāvās man līdzšinējo uzticību. Augstcienībā E. Aire.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 20. martā.

Vajadzīgs kalēju mācekļis. Pieteikties pie Eduarda Aires.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. augustā.

E. Aires kalēja darbnīca.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 13. maijā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc kara māju uzcēla bijušais īpašnieks Eduards Aire. Pēc viņa nāves īpašumu mantoja atraitne Vilma Aire, kas mirusi. Īpašuma tiesības piešķirtas V. Aires mantiniekiem.

Nr. 13

1928. gadā Zelma Teteris 3828 m² zemes par Ls 427,79 nopirka no Zemkopības ministrijas. 1931. gadā uzcelta vienstāva dzīvojamā māja, līdz 1944. gadam otra vienstāva dzīvojamā māja, kūts, klēts.

No preses un citiem avotiem

Rihards Kubliņš 1931. g. 28., 29. martā kandidē pilsētas domes vēlēšanās no Sociāldemokrātu strādnieku partijas saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagadējo ēku pēc kara uzcēlis Augusts Teteris, pašreizējās īpašnieces Ineses Teteres tēvs — celtnieks, strādāja SCO.

Nr. 13a

Aivara Tetera, Augusta dēla, māja pēckara laikā uzcelta uz zemes, kas atdalīta no Augustam Teterim agrāk piederošās zemes.

Nr. 15

1928. gadā zemes gabals Nr. 13 bija 3828 m² liels. Padomju laikā noteiktā apbūves zemes gabala platība nedrīkstēja būt lielāka par 1200 m², tādēļ bijušais zemes gabals Nr. 13 tika sadalīts gabalos Nr. 13; Nr. 13 a un Nr. 15.

Pēc kara māju uzcēla būvinženieris Kārlis Dimitris, kas ir miris. Pašlaik īpašums pieder viņa znotam Kārlim Vānam.

Nr. 17

1927. gadā Zelma Sulainis 1800 m² zemes par Ls 197,86 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Tur uzceltas divas vienkāršas dzīvojamās mājas un saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

Katrīnei Čamat atcelts dzīvokļu īrnieka nodoklis.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1921. g. 3. septembrī.

Marijai Dancei Dzirnava 17 atlaists dzīvokļu īrnieka nodoklis Ls 17.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1921. g. 3. septembrī.

Draudzes skolas Zelta grāmatā Liene Vabritis ierakstījusi Ls 1.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 6. janvārī.

1944. gadā ēkas nodega. Māju pēc kara uzcēla bijusī īpašniece Zelma Sulaine, kas ir mirusi. Īpašums pašreiz pieder viņas meitai Benitai Ābelei.

Nr. 19

Vienkārša dzīvojamā māja, celta 1913. gadā, vienkārša dzīvojamā māja ar piebūvi uzcelta līdz 1928. gadam. 1928. gadā Alida Stīpnieks un Elza Lūsis 1880 m² zemes par Ls 191,86 nopirkušas no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Sauc pie atbildības Jāni Dreimani no Aspazijas ielas 19 par zirga pamešanu uz ielas bez uzraudzības.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 30. augustā.

Par parādīšanos atklātā vietā acīmredzamā piedzērušā stāvoklī sauc pie atbildības Jāni Dreimani no Aspazijas ielas Nr. 19.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 12. novembrī.

Par nelikumīgu piedalīšanos pilsētas domes vēlēšanās š. g. 27. un 28. aprīlī pie atbildības tiek saukta Kristīne Vēvers no Aspazijas ielas 19.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 16. decembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Atmodas Elzas Lūsis mazmeitai un māsas mazmeitai par zemi piešķirti kompensācijas sertifikāti. Pēc kara māju uzcēla konditors Trinitis. Īpašums pašlaik pieder Almai Morei. Uz tā paša zemes gabala uzcelta otra divstāvu dzīvojamā māja.

Nr. 19a

1976. gadā nekustamo īpašumu no Eduarda Gaiļa nopirka Zenta Medne. Tagad tas pieder Z. Mednes māsas Ritas meitai Sigītai Jansonei, kas dzīvo Rīgā.

Nr. 21

1932. gadā Voldemārs Kārļa dēls Miķelsons īpašumu: 3697 m² zemes, vienstāva dzīvojamo māju, divas saimniecības ēkas par Ls 2700 nopircis no Podiņa mantniekiem.

No preses un citiem avotiem

Pazaudēti ūdenszābaki 20. okt. Pret pateicības algu lūdz nodot Aspazijas ielā 21.
Rūjienas Balss. — 1930. g. 24. oktobrī.

Pastāvot siltam, saulainam laikam, Rūjienā Aspazijas ielā 21 dārzā otrreiz uz-ziedējuši ķirši, kā arī aizmetušās ogas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 27. augustā.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Atmodas zeme pieder Vilnim Danebergam.

Nr. 21a

Pēckara laikā celtā māja pieder Jānim Arnoldam.

Nr. 23

20. gadsimta 20. gados Elmāram, Olgai un Ādamam Frombergiem ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu piešķirts 2534 m² zemes. Uz tās uzcelta vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

1931. g. 28., 29. martā pilsētas domes vēlēšanās kandidē Donāts Delveris no Sociāldemokrātu strādnieku partijas saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Emma Mūkins no Aspazijas ielas Nr. 23 izkasījusi nemākulīgi no pases savu dzimšanas gada skaitli "1903", ierakstot tajā vietā "1904". Darbs izmeklēšanas tiesnesim.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 23. maijā.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc kara māju uzcēla Ernests Zandbergs, kas ir miris. Pēc Atmosdas īpašums pieder viņa sievai Jūlijai Zandbergai.

Nr. 23a

Īpašums pēc kara pieder Elzas Paukšēnas mantiniekiem.

Nr. 25

1932. gadā Olga Cinītis ieguvusi no Indriķa Ciniša īpašumu: zemi 1264 m², vienkārša dzīvojamā māju, kas celta 1930. gadā, darbnīcu un kūti.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc kara māju uzcēla Vilma Ozere, to vēlāk pārdeva Elzai Ritenbergai.

Nr. 27

1928. gadā Ādams Deičmanis 1833 m² zemes, uz kuras uzceltas divas vienkārša dzīvojamās mājas un kūts, par Ls 130,88 nopircis no Zemkopības ministrijas.

1944. gadā ēkas nodega. Tagad zeme pieder mantiniecēm Anitai Deičmanei un Ārijai Kubuliņai.

Nr. 29

Olgai Miķelsonei piederošais zemes gabals ir 1858 m² liels. Pēc Atmosdas atjaunotas īpašuma tiesības viņas meitai Valijai Gudļevskai, kas dzīvo Rīgā.

Nr. 31

1929. gadā Martas Graudiņas (dzim. Muzikante) dzimtai ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu piešķirts 3715 m² zemes. 1934. gadā uzcelta vienkārša dzīvojamā māja un kūts.

No preses un citiem avotiem

Izīrējami 2 dzīvokļi, katrs ar 2 istabām un ķēķi, jaunbūvētā namā, Aspazijas 31. *Rūjienas Vēstnesis*. — 1935. g. 23. augustā.

Aspazijas ielā 31 jaunbūvē izīrējami 2 apakštāva dzīvokļi ar zemi. Pieteikties turpat līdz 6. aprīlim.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 3. aprīlī.

2 istabu dzīvoklis ar zemi izdodams Aspazijas 31.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 24. martā.

Izīrējami 2 divistabu dzīvokļi ar zemi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 24. martā.

Rūjienas pilsētas valdes sēdē atļāva celt jaunbūvi pēc iesniegtā plāna Martai Muzikants Aspazijas 31.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 20. jūlijā.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Atmosdas īpašums pieder Egilam Gailītim, kas māju uzcēla pēckara laikā.

Ielas labā puse

Nr. 2

1928. gadā Pēterim Grīnvaldam ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu piešķirts 1009 m² zemes, par ko Zemkopības ministrijai samaksāts Ls 197,42. Uz zemes uzcelta vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka. 1936. gadā īpašuma tiesības apstiprinātas Oskaram Grīnvaldam.

No preses un citiem avotiem

Skolotājai E. Grīnvald jkdzei dota atļauja no Rīgas mācības apgabala valdes atvērt Rujenē uz nākošo mācību gadu 2-gadīgu sieviešu rokdarbu skolu.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 29. aprīlī.

E. Grīnvalds Rokdarbu skola Dzirnauvu ceļā Nr. 2 zem tautas apgaismošanas ministrijas stāvoša. Mācību sākums 16. sept. Turpat pasniedz arī klavieru stundas pēc Rīgas mūzikas skolu programmām.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 8. novembrī.

1936. g. augustā māja cieta ugunsgrēkā (. .).

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 28. augustā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Atmodas zemi pieprasījis mantinieks Valdis Daiga, Ķoņu pagasta Muršu īpašnieks. Viņš saņēmis kompensācijas sertifikātus. Tagad daļa zemes pieder bērnudārza "Vārpiņa" teritorijai (pašvaldības īpašums).

Nr. 4

1928. gadā Kārlim Gailim ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu piešķirts 577 m² zemes, par ko Zemkopības ministrijai samaksāts Ls 136,56. Uz zemes gabala uzcelta vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

Rūjienas jaunkareivji Jānis Sermuss un Ernests Baltgalvis otrdienas naktī noņēmuši namam Aspazijas ielā 4 dārza vārtiņus un iesvieduši tos dr. Strauba dārzā. Ārsts nedarbniekus aizturējis un novedis policijā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 31. augustā.

Vijoļu stundas pasniedz J. Klucis, Aspazijas 4.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 11. janvārī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Atmodas mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Daļa no tās atrodas bērnudārza "Vārpiņa" teritorijā un ir pašvaldības īpašums.

Nr. 6

1932. gadā Riharda Pūces mantinieki 872 m² zemes par Ls 227,79 nopirkuši no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Zapai Pūcei samazināti nodokļi.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1921. g. 3. septembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Atmosdas zemi pieprasījis bijušo īpašnieku mazdēls Atis Jēkabsons Mazsalacā. Viņš saņēmis līdzvērtīgu zemi citur. Pašlaik zeme ietilpst bērnodārza “Vārpiņa” teritorijā un ir pašvaldības īpašums.

Nr. 8

1934. gadā Zelma Miķelsone no Ādama Baloža mantojusi 902 m² zemes, kas par Ls 227,79 nopirkta no Zemkopības ministrijas. Uz zemes īpašuma atrodas vienkārša dzīvojamā māja — zema guļbaļķu celtnē.

No preses un citiem avotiem

Karlsons atbrīvots no īrnieku nodokļa.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1921. g. 3. septembrī.

1944. gadā ēka nodega. Pēc Atmosdas zemi pieprasījusi mantiniece Lidija Miķelsone, kas dzīvo Rīgā, bet īpašuma tiesības nav atjaunotas dokumentu trūkuma dēļ. Pašreiz zemes gabals ir daļa no bērnodārza teritorijas un pieder pašvaldībai.

Nr. 10

1925. gadā Traugots Straubs īpašumu — vienkāršu dzīvojamo māju ar jumta izbūvi, saimniecības ēku, veļas mazgātavu — par Ls 6700 nopirka no Alfreda Lapsiņa. 1929. gadā 4082 m² zemes par Ls 669,63 nopirkts no Zemkopības ministrijas. 1941.–1942. gadā šajā ēkā atradās elektrības uzņēmuma “Kegums” Rūjienas nodaļas administrācija un kantoris.

No preses un citiem avotiem

(..) Pirms aizgājām no Rūjienas, saskāros arī ar piekto Rūjienas ārstu — dakteri Straubi. Stāstīja, viņš esot cēlies no Polijas vāciešiem, bet apprecējis vietējo latvieti. Runāja, protams, arī latviski. Solīdš, pliku galvasvidu, Straube tika reti redzēts ārpus sava nama, kuram, stāvoklim atbilstoši, bija stikla veranda ielas pusē. Pie viņa mājas bija liels dārzs, no kura pāri žogam liecās ābeļu zari. Varu apliecināt, ka nesmu paņēmis nevienu ābolu no tiem, kuri krita žoga šai pusē. Daži puikas tā darija un muka, kad virs žoga parādījās ārsta kundzes sprogotā frizūra. Pie Straubes īpaši griezās tie, kuriem roka parādījās ārsta kundzes sprogotā frizūra. Vidusskolā viņš izpildīja skolas ārsta pienākumus. Te viņu personiski satiku vienīgo reizi, bet to pašu

labi atceros. Septembra beigās pārbaidīja mūs, pirmklasniekus. Tobrīd Rūjienā dzīvoju viens, uz savu roku, jo vecāki laukos vāca ražu. Griba man divpadsmit gadu vecumā bija tik vāja, ka pietika tikai tam, lai latīņu valodā apgūtu to lietvārdu locīšanu, kuri ietilpst pirmajā deklinācijā un beidzas ar galotni — a. Tādēļ, atzišos, vēl šodien sarkstu. . . Straube veselības pārbaudē lika noaut kājas, un atklājās. . . Atklājās, ka āda man uz pēdām nevis balta vai sārtā, bet pelēkraiba. Laukos par tādu teiktu: uz tādas varētu rāceņus sēt. Bet Straube nerājās, tikai palūdza, lai arī citi puikas apskatītu manas kājas. . . varbūt arī tādēļ visu mūžu esmu centies pēc iespējas nomazgāt kājas. Pat cietumā. Paldies par to dr. Straubem. (..)

Miervaldis Birze. Karogs. — 1997. g. martā.

No 1. marta Dr. T. Straube atvēris Rūjienā jaunu kalnu saules kabinetu. Maksa par vienreizēju apsaulošanu noteikta Ls 20.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 8. martā.

1933. g. 10. aprīļa rītā Viktoram Straubam, ģimnāzistam, nozagts pie Jona mājas piesliets velosipēds.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. aprīlī.

Atklāti velosipēdu zagļi, kas jau pāris gadus apciemoja Rūjienu un tuvāko apkārtni. Rūjienā nozaga kādus 10 velosipēdus. Tagad jau atdabūti 7 zagtie velosipēdi. Viens no tiem Straubam nozagtais. Daļa bandas dalībnieku apcietināti jau agrāk. Tagad tiem pievienojas vēl 3 brāļi, Igaunijas pavalstnieki Galeviusi, ievietoti Valmieras cietumā. Banda Pērnavā velosipēdus “pārstrādājusi”, apmainot daļas, un tad vedusi uz Latviju atpakaļ izpārdot.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 15. decembrī.

“Ševrolet” tipa automašīnu iegādājies Rūjienas ārsts Dr. T. Straubs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. februārī.

Pāragri noslēdzies darbīga ārsta mūžs. Rīta agrumā 17. martā Rūjienu aplidoja bēdīga ziņa. It negaidot bija pārtrūcis tālu pazīstamā Rūjienas ārsta Dr. Traugota Strauba dzīves pavediens. (..) Apbedīts Cēsu Lejas kapos 21. martā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 24. martā.

Atvienots telefons Nr. 85 Traugotam Straubam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 21. jūlijā.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Atmodas zemi pieprasījuši mantinieki, ārsta Traugota Strauba dēli Viktors un Valdis Straubi, kas dzīvo ASV, un viņa sieva Emilija Strauba, kas dzīvo Cēsīs. Emilija Strauba saņēmusi kompensācijas sertifikātus, bet dēli nostiprinājuši īpašuma tiesības zemesgrāmatā un uzdāvinājuši Rūjienas evaņģēliski luteriskās baznīcas draudzei 2688 m² zemes, uz kuras atrodas bērnu dārza “Vārpiņa” ēkas.

Nr. 12

1932. gadā Lilija Jostsone 841 m² zemes par Ls 1500 nopirkusi no M. Jostsones. 1934. gadā zeme par Ls 170,96 nopirkta no Zemkopības ministrijas. Uz zemes uzcelta vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka-kūts.

No preses un citiem avotiem

Aizceļošanas dēļ lēti pārdod dažādas istabas lietas Dzirnavu ielā pie Gutmaņiem. Turpat pārdodama kāju šujmašīna (Singer). (Pāri dzelzceļam.)

Rūjienas Vēstnesis. — 1930. g.

1931. g. 28. un 29. marta pilsētas domes vēlēšanās šajā mājā dzīvojošais Paulis Piebalga izvirzīts no īrnieku kandidātu saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Bals. — 1931. g. 10. martā.

Aizsardze O. Auere izvadīta no sēru mājas Aspazijas ielā Nr. 12 plkst. 2. Pēc īsas mācītāja Slokenberga izvadīšanas ceremonijas, sēru maršam atskanot, aizsargi iznesa balto šķirstu un novietoja liķu ratos (..).

Rūjienas Bals. — 1929. g. 3. decembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Atmodas mantinieki zemi nav pieprasījuši. Tagad tā ietilpst bērnu dārza “Vārpiņa” teritorijā un pieder pašvaldībai.

Nr. 14

1873. gadā uzcelta vienstāva dzīvojamā māja, ķieģeļu darbnīca, vienstāva dzīvojamā — saimniecības ēka, 1900. gadā — divstāvu dzīvojamā māja. 1927. gadā Liene Martinsone 1792 m² zemes par Ls 272 nopirkusi no Zemkopības ministrijas.

1940. gadā Lienas Martinsones īpašums tika nacionalizēts, kopumā desmit dzīvokļi, kuru apdzīvojamā platība bija 186,42 m², neapdzīvojamā — 34 m². Īpašums novērtēts par Ls 5000.

Pirms 1944. gada mājās dzīvoja toreizējās septiņgadīgās skolas skolotājas Elzas Vaivares vecāki — Martinsonu ģimene.

No preses un citiem avotiem

Sauc pie atbildības par slidena trotuāra turēšanu Ernstu Martinsonu no Aspazijas ielas Nr. 14.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 7. martā

Polīcija sauc pie atbildības par aizgājušu iedzīvotāju neizrakstīšanu no mājas grāmatas Emīli Martinsonu.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 15. augustā.

1931. g. 28. un 29. marta pilsētas domes vēlēšanās no šīs mājas apvienotā pilsoņu un namsaimnieku sarakstā kandidē Ernsts Martinsons. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Bals. — 1931. g. 10. martā.

Ernsta Martinsona podniecība. 1932. g.

Pērk egļu un priežu malku (1933).

Var pieteikties adītāja.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 11. augustā.

Sausa skujkoku malka pārdodama Aspazijas 14, E. Martinsons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 15. janvārī.

Kā jau ziņots, organizējas Rūjienas amatnieku grupa, kas gatavojas apmeklēt Rīgā 1. Latvijas daiļamatniecības izstādi un dažus rūpniecības uzņēmumus. Ekskursanti izbrauks no Rūjienas 13. februārī plkst. 23. 54 ar nakts vilcienu. Kas vēlētos piedalīties, tiek lūgti pieteikties līdz 11. febr. pie E. Martinsona Aspazijas 14, tālr. 34.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 5. februārī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Atmodas zemi pieprasījusi Martinsona manti-niece Erna Vītuma ASV. Viņai piešķirta līdzvērtīga zeme citur. Pašlaik īpašums ir daļa no Māra Stieres zemes, uz kuras pēckara laikā viņš uzcēla māju.

Nr. 16

1893. gadā uzcelta vienkārtīga dzīvojamā māja. 1928. gadā Elfrīda Rutkis 3100 m² zemes par Ls 350,54 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. 1931. gadā uzcelta saimniecības ēka un šķūnis.

Starp Rutka un Auera (Aspazijas iela 18) mājām Latvijas pirmās brīvvalsts laikā bija maza šķērsieliņa bez nosaukuma, kas stiepās no Aspazijas līdz Kalēju ielai.

Jēkabs Rutkis ticis saukts par “Olu Rutku”, jo uzpirka olas.

Viņa dēls Oļģerts (dz. 1927. g.) 1944. gada augustā iesaukts vācu gaisa spēku dienestā.

No preses un citiem avotiem

Par tirgošanos ārpus noteiktā laika pie atbildības saukts Jēkabs Rutkis no Aspazijas ielas 16, sodīts ar Ls 20 vai 6 dienas aresta

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 23. augustā.

Sauc pie atbildības tirgotāju Jēkabu Rutki no Aspazijas ielas 16 par olu uzpirkšanu nedēļas tirgū noliegtā laikā.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 21. martā.

Uzpērku olas un mājputnus par tirgus cenām katru dienu, izņemot svētdienas. Aspazijas (bij. Dzirnnavu) ielā Nr. 16 J. Rutkis.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 4. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Atmodas īpašumu pieprasījusi J. Rutka meita Zigrīda Rutka no Rīgas. Viņa saņēmusi līdzvērtīgu zemi citviet. Daļa zemes ir Māra Stieres īpašums.

Nr. 18

1928. gadā Anna Auers 1035 m² zemes par Ls 151,58 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Uz zemes gabala uzcelta vienstāva dzīvojamā māja, klēts, šķūnis.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc 1945. gada uz šīs zemes māju uzcēla Haralds Alps, kas miris. Māju mantojusi H. Alpa meita Daina. Pēc Atmodas pirmo īpašnieku mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 20

Vienstāva dzīvojamā māja, celta 1904. gadā. 1925. gadā Kārlis Vikmanis to ieguvis īpašumā no J. Kraukļa un veicis tās pārbūvi. 1355 m² zemes par Ls 187,96 nopirkti no Zemkopības ministrijas. Vēl šajā zemes gabalā atradās dzīvojamā māja sētā, saimniecības ēka-šķūnis, saimniecības ēka-kūts.

No preses un citiem avotiem

Jauniem cilvēkiem Aspazijas ielā Nr. 20 izdodama istabiņa. Pieprasīt turpat pie mājas saimnieces.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 7. februārī.

Draudzes Skolas Zelta grāmatā ierakstījis Kārlis Vikmanis Ls 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 15. janvārī.

Apmēram 10 km no Rūjienas pārdodama lauksaimniecība 50 ha kopplatībā pret tūlītēju samaksu. Tuvākas ziņas Aspazijas 20 pie mājas saimnieka.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 9. augustā.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc 1945. gada uz šīs zemes māju uzcēla milicijas darbinieks Konstantins Narņickis. Pēc Konstantina un Martas Narņicku nāves māju mantojusi Elga Gredzena.

Nr. 22

1939. gadā Albertam un Zelmai Sproģiem, kā arī Emilijai Ivanovai ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu dzimtas īpašumā tika piešķirts 2902 m² zemes. Mantošanas rezultātā to ieguva Jānis Sproģis, kas zemi par Ls 368 nopirka no Zemkopības ministrijas. Uz zemes gabala uzcelta vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka-kūts.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc kara mehāniķis Jānis Dancis uz šīs zemes uzcēla māju, ko pēc viņa nāves mantojusi meita Laima Brīnuma. Pēc Atmodas zemi pieprasījusi J. Sproģa mazmeita Lolita Gaile Jeros. Viņa saņēmusi kompensācijas sertifikātus.

Nr. 24

1867. gadā uz šī zemes gabala uzcelta vienstāva dzīvojamā māja. 1927. gadā Ieva Bergs 1143 m² zemes par Ls 200 nopirkusi no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Almai Mangalei atlaists īres nodoklis.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1921. g. 3. septembrī.

Tinei Darvis pagarināta ārstēšanās aizdevu atmaksa līdz 1926. g. decembrim.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1926. g. 24. jūlijā.

Uzaicinu Marijas Brīnumas vecākus no Jeru pag. Pļaviņām izņemt M. Brīnumas pie manis atstāto drēbi divu nedēļu laikā no šī uzaicinājuma publicēšanas dienas. Ieva Bergs, Aspazijas 24.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 27. novembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc kara šajā vietā māju uzcēla radioelektroniķis Arvids Vipulis. Pēc Atmodas to pēc sava tēva nāves mantojusi meita Dace Zāgere.

Nr. 26

Vienstāva dzīvojamā māja, saimniecības ēka un pirts celtas 1925. gadā. 1927. gadā Pēteris Lāzars 1882 m² zemes par Ls 200 nopircis no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Policija sauc pie atbildības par nekārtību mājas grāmatā namīpašnieku Pēteri Lāzaru Aspazijas ielā Nr. 26.

Rūjienas Bals. — 1931. g. 4. septembrī.

Atrasts linu sainis. Saņemams pret likumīgo atlīdzību Aspazijas 26 pie Talberga.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937 g. 5. novembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc kara māju tajā vietā uzcēla galdnieks Bondars. Māju mantoja Edgars Āboltiņš (miris). Pēc Atmodas īpašumu mantojis Edgara Āboltiņa dēls Indulis.

Nr. 26a

Māju pēc kara uzcēla Edgars un Aina Āboltiņi, pēc Atmodas tajā dzīvo meita skolotāja Līga Āboltiņa-Žigure.

Nr. 28

1930. gadā Jūla, Ādolfs un Teodors Zandersoni 3759 m² zemes par Ls 376,71 nopirkuši no Zemkopības ministrijas. Uz zemes atradusies vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

Lauksaimnieku ievēribai! Izpildu visus nivelēšanas darbus kā novadgrāvju projektēšanu etc. Sastāda meliorācijas projektus. Pieņem izstrādāšanai būvpro-

jektus, kā arī izgatavo citus tehniskus zīmējumus. Hermanis Zandersons Aspazijas 28.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 28. martā.

Izpildu dažādus nivelēšanas darbus zemes meliorācijas un citām vajadzībām. H. Zandersons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 28. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc kara māju šajā vietā uzcēla būvinženieris Hermanis Zandersons, kas ir miris. Pēc Atmodas atjaunotas īpašuma tiesības viņa dēlam juvelierim Jānim Zandersonam.

Nr. 30

1927. gadā Ancis Ādamsons 1875 m² zemes par Ls 200 nopircis no Zemkopības ministrijas. Uz zemes gabala atradusies vienkārša dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

Kārlis Osis 1931. g. 28. un 29. martā kandidē pilsētas domes vēlēšanās no Sociāldemokrātu partijas saraksta. (Ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balsis. — 1931. g. 10. martā.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc kara māju uzcēla Buliņš. Šajā mājā viņu divi ieslēgtie bērni izraisīja ugunsgrēku un gāja bojā. Mantinieki īpašumu nav pieprasījuši. Pēc Atmodas mājas īpašnieks ir Harijs Bergs.

Nr. 32

1929. gadā Marta un Miervaldis Ņelles 1884 m² zemes par Ls 188 nopirkuši no Zemkopības ministrijas. Uz zemes gabala uzcelta vienkārša dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc kara šajā vietā māju uzcēla Paulis Sniegs. Pēc Atmodas īpašumu mantojis viņa dēls ārsts Paulis Sniegs, kas dzīvo Jelgavā.

Nr. 34

1936. gadā Ieva Pauts 952 m² zemes, vienkārša dzīvojamo māju un saimniecības ēku par Ls 1000 nopirkusi no Olgas Teteres un Mariannas Bērzigalis.

No preses un citiem avotiem

Valdemārs Viaters no Aspazijas 34 un Voldemārs Zariņš no Kalēju 1 piedauzīgā kārtā traucējuši dievkalpojumu. Vainīgiem būs jāatbild tiesā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1930. g. 17. janvārī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc kara uz šīs zemes māju uzcēlis Harijs Buņķis, kura mantiniekam tā pieder pašreiz, jo pirmo īpašnieku mantinieki pēc Atmodas zemi nav pieprasījuši.

Nr. 36

1928. gadā Zelma Kūķis 952 m² zemes, vienstāva dzīvojamo māju un saimniecības ēku par Ls 1000 nopirkusi no Ievas Bošs.

No preses un citiem avotiem

Ūtrupē 15. martā plkst. 13 Aspazijas ielā Nr. 36 izsola Gusta Boša ēvelbenķi un 4 zāģus par Ls 40.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 14. martā.

Dvieļu audekls pazaudēts ceļā no Draudzes skolas pa Blaumaņa, Viestura un Aspazijas ielām. God. atradēju lūdz nodot pret pateicības algu Aspazijas ielā 36. G. Bošs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 4. janvārī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc kara šajā vietā māju uzcēla Valdis Celmiņš, kura sieva Elza Celmiņa mantojusi to pēc vīra nāves. Bijušie īpašnieki pēc Atmodas zemi nav pieprasījuši.

Nr. 40

1928. gadā Indriķis Cinītis 1044 m² zemes par Ls 104,93 nopircis no Zemkopības ministrijas. 1873. gadā uz zemes uzcelta vienstāva dzīvojamā māja, kūts un šķūnis. Īpašumu mantojusi Paulīne, Vilma, Ādolfs un Milda Paulīne Ciniši.

No preses un citiem avotiem

Š. g. 20. jūnijā Indriķa Ciniša brāļa sētā Aspazijas ielā 40 aprakstīts Edgara Sprinča, dzīv. Brīvības ielā 13, automobilis. Aprakstītā auto uzraudzība atstāta Indriķim Cinītim, pa kura prombūtnes laiku Sprincis ieradies un nomaucis ratiem gumijas.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 5. jūlijā.

1944. g. ēkas nodega. Pēc kara māju uzcēla automehāniķis Ādolfs Cinītis, kura mantiniekiem māja pieder arī pašreiz.

Nr. 42

1927. gadā Spricis Naskins un Emilija Judzis 2507 m² zemes, uz kuras atradusies vienstāva dzīvojamā māja un kūts, par Ls 131, 26 nopirkuši no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Draudzes skolas Zelta grāmatā Eduards Judzis ierakstījis Ls 25.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 15. janvārī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Atmodas bijušie īpašnieki zemi nav pieprasījuši. Zeme pašreiz ir Naukšēnos dzīvojošās Zigrīdas Šēnbergas īpašums.

Nr. 44

1931. gadā Kristīne Brants un Jēkabs Riekstiņš ieguvuši dzimtas īpašumā 1272 m² zemes. 1936. gadā Jēkabs Riekstiņš par Ls 350 īpašumu bez ēkām nopircis.

No preses un citiem avotiem

Pārdodama zeme bez ēkām Aspazijas ielā 44. Pieprasīt V. Šķiņķa grāmatnīcā.
Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 6. martā.

Pēc Otrā pasaules kara uz šī zemes gabala māju uzcēlis Ziedonis Brīnums, kas ir arī pašreizējais īpašnieks. Pēc Atmodas sākotnējo īpašnieku mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 46

1926. gadā Elfrīda Mitāns 1893 m² zemes nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Uz tās atradusies vienkārt dzīvojamā māja un šķūnis.

1939. gadā Jēkabs Kalniņš īpašumu par Ls 640 nopircis no Elfrīdas Mitāns. 1940. gadā to mantojis viņa dēls Kārlis Kalniņš.

No preses un citiem avotiem

Arakstes Bērzu mājās dzīvojošai Līzei Dzenis no aizslēgtas klēts nozagta veļa, cara laika sudraba nauda un vēl dažas citas mantas kopvērtībā par Ls 44,60. Minētā zādzībā pienākta Zelma Tenteris, dzīvojoša Rūjienā Aspazijas ielā Nr. 46, pie kuras nozagtās mantas atrastas.

Rūjienas Domas. — 1931.

Elfrīda Mitāns Aspazijas ielā 46 īpašumu par Ls 640 pārdod Jēkabam Kalniņam.
Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 12. jūlijā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc kara bijušais īpašnieks Jēkabs Kalniņš uzcēlis māju. Pēc atgriešanās no Noriļskas nometnes mājā dzīvoja Jēkaba Kalniņa dēls, dzejnieks Kārlis Kalnietis (1919–1992), politrepresētais. 1994. gadā iznāca viņa dzejas grāmata “Ar labu vārdu”, ko padomju okupācijas laikā neļāva izdot. Māju pēc K. Kalnieša nāves mantoja viņa sieva Austra Kalniņa, kas to pārdeva Imantam Bitmanim.

Nr. 48

1894. gadā uz šīs zemes tika uzcelta vienkārt dzīvojamā māja. 1928. gadā Jūla Dimitrevičs un Kristīne Černs 1274 m² zemes par Ls 110,86 nopirka no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Par nelikumīgu piedalīšanos pilsētas domes vēlēšanās š. g. (1929) 27. un 28. aprīlī pie atbildības saukts Kārlis Teteris no Aspazijas ielas 48.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 16. decembrī.

Policija sauc pie atbildības Arvedu Zviedri no Aspazijas Nr. 48 un Aleksandru Ķauķi no Ternejas pag. par lopu uzpirkšanu uz ceļa.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 17. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc kara šajā vietā Gunārs Kapzems uzcēla māju, pašreiz tā pieder viņa mantiniekiem. Pēc Atmodas sākotnējo īpašnieku mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 50, pēc Atmodas — Dzirnavu iela 8

1928. gadā piešķirts par dzimtas īpašumu Lienei Jugbārdei 2865 m² zemes, uz kuras atrodas vienkārtīga koka dzīvojamā māja un kūts, par Ls 178 nopirkti no Zemkopības ministrijas. 1938. gadā īpašumu mantojušas Berta un Marta Jugbārdes. 1945. gadā nostiprinātas mantinieces Martas Tambergas, dzim. Jugbārdes, īpašumtiesības.

Pēc Atmodas mantinieki īpašumu nav pieprasījuši. 1992. gadā Uldis Priede māju nopircis no Zanes Zariņas.

AUSEKĻA IELA

Ausekļa iela atrodas pilsētas Centra daļā, stiepjas no Merķeļa līdz Blaumaņa ielai. Šai ielai nosaukums tika dots 1926. gadā. Ielas garums ir 230 m, plātums — 12 m, grants segums. Sākotnēji, 20. gs sākumā, tā saukta par Šķērsielu (*Querstrasse*).

Nr. 3

1925. gadā Jānis Plotnieks no Elīzes Plotnieks par Ls 3000 nopircis 2111 m² zemes, kas 1933. gadā par Ls 484,88 nopirkta no Zemkopības ministrijas. Vienkārtīga dzīvojamā māja celta 1925. gadā, saimniecības ēka celta 1927. gadā.

No preses un citiem avotiem

Kungu un dāmu garderobu darbnīca Vokzāles (Stacijas) ceļā Ezera kunga namā (preti Singera šujmašīnu noliktavai). J. Plotnieks.

Rūjienas Vēstnesis. — 1915. g. 1. martā.

Jānis Plotnieks kandidē pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā no inteliģento darbinieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc kara celtai mājai atjaunotas īpašuma tiesības Viktoram Ķauķim — bijušā īpašnieka Jāņa Plotnieka māsasdēlam. Viktors Ķauķis (miris) strādāja dažādos amatos Patērētāju biedrībā, Kultūras namā, Sadzīves pakalpojumu kombinātā. Pēdējā darbavieta meliorācijas uzņēmumā zivsaimniecības “Rūja” diķu ierīkošanā.

Nr. 4

Rūjienas pilsētas pašvaldības īpašums. 20. gadsimta 30. gados 2100 m² zemes par Ls 50 iegūts no Zemkopības ministrijas, vienstāva saimniecības ēka.

1944. gadā ēka nodega.

Pēc atmodas pašvaldības zeme. Uz tās uzcelta Liepu ielas dzīvojamā masīva katlumāja.

BĒRZU IELA

Bērzu iela atrodas Augšpilsētā, stiepjas no Kronvalda līdz jaunveidotai (21. gs. sākumā) Zāģu ielai. Ielas garums 1120 m, platums — 12 m, tai nav izveidoti trotuāri. Visā garumā grants segums.

1887. gadā šīs ielas nosaukums bija Skolas iela. Ap 1900. gadu tā pārdēvēta par Bērziņa ielu, bet Latvijas pirmās brīvvalsts laikā 1926. gadā nosaukta par Bērzu ielu.

Ielas kreisā puse

Nr. 1

1932. gadā Jānis Priede 1944 m² zemes, dzīvojamo māju, saimniecības ēku par Ls 2200 nopircis no Hermīnes Balodes.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Atmodas Laimoņa Kampusa īpašums, kas uzcēlis tagadējo māju.

Nr. 3

Atslēdznieka Ādolfa Ciniša īpašums: dzīvojamā māja un mehāniskā darbnīca.

1944. gadā ēkas nodega. Zemi mantinieki nav pieprasījuši. Šofera Ziedoņa Lāna un medicīnas feldšeres Vizmas Lānes pēckara laikā celta māja.

Nr. 5.

Ērgļa īpašums.

No preses un citiem avotiem

Brezents dzeltenā krāsā pazaudēts 3. sept. Rūjienā tirgus laukumā. Pret pateicības algu lūdzu minēto brezentu nodot Rūjienā Bērzu ielā A. Ērglim, vai arī uzrādīt, kur tas atrodas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 10. septembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Zemi mantinieki nav pieprasījuši, tā pieder pašvaldībai, pēc Atmosdas piedalīta Aspazijas ielai un tādēļ adreses Bērzu iela 5 vairs nav.

Nr. 7

1900. gadā uzcelta vienkārtīga dzīvojamā māja. 1926. gadā Spricis Strauja 1006 m² zemes par Ls 95 nopirka no Zemkopības ministrijas. Šajā pašā gadā uzcelta kūts.

1944. gadā ēkas nodega. Zemi pieprasījis dēls Arvids Strauja, gleznotājs. Viņam piešķirta līdzvērtīga zeme Austrumu ielā 14, kur atrodas gleznotāja māja. Pēc gleznotāja nāves īpašumu Austrumu ielā mantojusi viņa meita. Adreses Bērzu iela 7 vairs nav, jo pēc Atmosdas zeme pievienota V. Brīnuma dārzniecībai Raiņa ielā 45.

Nr. 13

Ādolfa Ciniša māja un mehāniskā darbnīca.

No preses un citiem avotiem

Svarus un mērus pieņem izlabošanai un apzīmogošanai Ādolfa Ciniša mehāniskajā darbnīcā Bērzu ielā 13. P. S. Apzīmēšanā 1935. gadā nāk 1932. un iepriekšējos gados zīmogotie svāri un mēri.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 14. decembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Zeme pievienota Raiņa ielai 34, tādēļ adreses Bērzu iela 13 vairs nav.

Nr. 15

Par iepriekšējiem īpašniekiem ziņu nav.

1944. gadā ēkas nodega. Zeme pārdota Elzai Ritenbergai Aspazijas ielā 25. Adrese Bērzu iela 15 vairs neeksistē.

No preses un citiem avotiem

Ievai Vaborik, sociāli apgādājama noteikts nepareizi dzīvokļa nodoklis. Jāmaksā 17 rbļ.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1921. g. 3. septembrī.

Nr. 17

1928. gadā Rihards Cinītis 943 m² zemes par Ls 103,93 nopircis no Zemkopības ministrijas. 1897. gadā uz tā bija uzcelta kūts, bet 1911. gadā — dzīvojamā māja.

1944. gadā ēkas nodega. Īpašuma tiesības atjaunojusi R. Ciniša meita Vera Sipiņa. Zemes gabals nav apbūvēts.

Nr. 19

1927. gadā Anna Lange 935 m² zemes par Ls 100,93 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Īpašumā 1932. gadā uzcelta vienkārtīga dzīvojamā māja.

No šīs mājas 1941. gada 14. jūnijā izsūtīts Alfreds Timze (dz. 1912. g.). Viņa dēls Vilis Timze (dz. 1927. g.) iesaukts vācu gaisa karaspēkā, 1992. gadā sarakstījis atmiņu grāmatu "Dzīves atmiņu spogulis".

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Atmodas zemi pieprasījusi Ādolfa Ciniša sieva Olga Cinīte, bet nav nokārtoti dokumenti. Šī zeme kā līdzvērtīga par bijušo īpašumu Viestura ielā 30 piešķirta Edmundam Rumbam, kurš ir īpašnieks mājai Bērzu ielā 23. Tāpēc adreses Bērzu iela 19 vairs nav.

Nr. 21

1928. gadā Jānis Miķelsons 976 m² zemes par Ls 102,58 nopircis no Zemkopības ministrijas. Uz tās uzcelta vienkārtīga dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Atmodas mantinieki zemi nav pieprasījuši. Tā piešķirta E. Rumbam kā kompensācija par iepriekšminēto bijušo īpašumu Viestura ielā 30, un adreses Bērzu iela 21 vairs nav.

Nr. 23

1897. gadā uz zemes gabala uzcelta vienkārtīga dzīvojamā māja un saimniecības ēka, šķūnis uzcelts 1916. gadā. 1927. gadā būvgaldnieks Ādams Karavnieks 1894 m² zemes par Ls 153,56 nopircis no Zemkopības ministrijas. 1930. gadā viņš īpašumu uzdāvina savai meitai Alvīnei Karavnieks.

No preses un citiem avotiem

Par parādīšanos atklātā vietā acimredzami piedzērušā stāvoklī pie atbildības tiek saukts Ādams Karavnieks no Bērzu ielas Nr. 23.

Rūjienas Bals. — 1929. g. 24. septembrī.

Suņus nevar laist uz ielas bez kakla saitēm. Par šo noteikumu neievērošanu pie atbildības tiek saukti Jānis Burkevičs un Jūlijs Kleins no Bērzu ielas 23.

Rūjienas Bals. — 1931. g. 23. oktobrī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc kara uz zemes gabala māju uzcēla Alvinas Karavnieces māsas dēls Edmunds Rumba. Viņš ilgus gadus nostrādājis Rūjienas vidusskolā par fizikas skolotāju, ir uzdevumu krājuma autors. E. Rumba pētījis Rūjienas skolu vēsturi un izveidojis sarakstu par Otrā pasaules karā kritušajiem rūjieniešiem, kuri karājuši Vācijas pusē. Politiski represētais un Rūjienas pilsētas Goda pilsonis (1999).

Nr. 31

Sedlenieka Slesera īpašums.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc kara Sleseri uzcēla māju uz bijušās saimniecības ēkas pamatiem.

Ielas labā puse

Nr. 4

Brīvās Latvijas laikā zeme nav bijusi apbūvēta.

Pēc Atmosdas zemi pieprasījuši bijušā zemes īpašuma mantinieki Ēriks Gauja, kas dzīvo Valmierā, un Ieva Gaigala, kas dzīvo Rīgā, bet dokumentus nav nokārtojuši.

Pēc Atmosdas māju uzcēlis Andis Pinka, kuram 1988. gadā pilsētas Izpildu komiteja piešķīra zemi.

Nr. 6

1927. gadā Pēteris Landrāts 1921 m² par Ls 179,88 zemes nopircis no Zemkopības ministrijas. 1932. gadā uzcelta vienkārtīga dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

1944. gadā ēkas nodega. Tagad daļa no A. Pinkas īpašuma.

Nr. 8

20. gadsimta 20. gados ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu Kristīnei Sprinģis (dzim. Zariņš), Eduardam Sprinģim un Emmai Gaujai piešķirti 943 m² zemes, uz kuras atradās viņiem piederošās ēkas: vienkārtīga dzīvojamā māja, saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

Sociālai apgādei nodeva 63 g. v. Mariju Endziņš Bērzū 8.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 12. janvārī.

A. Mednis, drēbnieks.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 24. aprīlī.

Paziņojū god. Rūjienas un apkārtnes iedzīvotājiem, ka savu drēbnieku darbnīcu š. g. 4. maijā pārceļu no Bērzū ielas 8 uz plašākām telpām Freimaņa kunga namā, Raiņa ielā Nr. 37. Pateicos par līdz šim parādīto uzticību un ceru, ka arī turpmāk to man dāvāsiet. Augstcienībā A. Mednis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 1. maijā.

Aizceļošanas dēļ pārdodams lietots velosipēds (kungu) un mazbērnu ratiņi. Pieprasīt Bērzū 8 Vītoļinam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 3. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega. Zeme pievienota M. Boša zemei, un adrese Bērzū Nr. 8 vairs nav.

Nr. 14

1947. gadā Lizete Lūkina kļuvusi īpašniece 1936. gadā celtai vienkārtīgai dzīvojamai mājai un saimniecības ēkai uz 1248 m² liela zemes gabala.

No preses un citiem avotiem

Annai Alksnei, sociāli apgādājamai, samazināts dzīvokļa nodoklis uz Ls 20.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1921. g. 3. septembrī.

Vienīgā Bērzu ielas māja, kas 1944. gadā nenodega. Īpašuma tiesības atjaunotas mantiniekam Kārlim Avotiņam, pēc viņa nāves nopirka Edīte Kāsena.

Nr. 18

1912. gadā uz zemes gabala uzcelta dzīvojamā māja un saimniecības ēka. Olga Bekļešova un Aleksandrs Bergs 1937. gadā 1917 m² zemes par Ls 246 nopirkuši no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Alidei Rullis, sociāli apgādājamai, pagarināta ārstēšanās aizdevuma atmaksa.

Pilsētas valdes sēžu protokols. — 1926. g. 24. jūlijā.

1944. gadā ēkas nodega. Mantinieki īpašumu nav pieprasījuši. Zeme pievienota Aspazijas ielai 36, tādēļ adreses Bērzu iela 18 vairs nav.

Nr. 20

1928. gadā Ede Melngalvis 936 m² zemes nopirkusi par Ls 200, uz tās 1931. gadā uzcelta vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

1944. gadā ēkas nodega. Mantinieki zemi nav pieprasījuši. Zeme piešķirta Olgai Cinītis.

BLAUMAŅA IEĻA

Blaumaņa iela atrodas pilsētas Centra daļā, stiepjas no Rīgas līdz Stacijas ielai. Blaumaņa iela ir 280 m gara un 14 m plata, visā garumā asfaltēta. Iela izveidojusies Latvijas brīvvalsts divdesmitajos un trīsdesmitajos gados. Senais nosaukums — Ķestera iela (izgāja uz Šķesterīšiem). Blaumaņa iela kopš 1926. gada oktobra.

1944. gada septembrī kaimiņos esošās stacijas spridzināšanas un dedzināšanas laikā, pašu iedzīvotāju sargātas, ēkas saglabājās.

Ielas kreisā puse

Nr. 1 adreses tagad vairs nav, jo kādreizējais neapbūvētais zemes gabals pieder Rīgas ielai 33a.

Nr. 3, tā sauktā Ķelpes māja

Tā celta ap 1928. gadu. Cēlējs un īpašnieks būvuzņēmējs Jānis Zariņš 1937. gada 10. maijā vēl gluži nepabeigto māju pārdeva Martai Ķelpei — dzejniecei Martai Grimmaj (1901–1983), bijušajai filologa Jāņa Endzelina sievai. Māja pieder

arī Martas Ķelpes meitai Līvijai Endzelīnai, prof. Jāņa Endzelīna meitai, kurš devis līdzekļus mājas pirkšanai. Līdz 1940. gadam Marta Ķelpe dzīvoja un strādāja Rīgā. Tikai vasaras brīvdienās brauca uz Rūjienu, kur pusi dārza aizņēma avenāji.

Pēc atgriešanās no studijām Prāgā (1929–1931) Marta Grimma 1931. gadā sāka strādāt par latviešu valodas un literatūras skolotāju Rūjienas ģimnāzijā. 1933. gadā viņa apprecējās ar literātu Jāni Ķelpi un pārcēlās uz dzīvi Rīgā.

No preses un citiem avotiem

Vasaras atpūtu pavadīt Rūjienā ieradusies literāte un vidusskolas skolotāja Marta Grimma Blaumaņa ielā Nr. 3

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 26. jūnijā.

Kalpone vajadzīga izbraukšanai uz Rīgu. Pieteikties Blaumaņa ielā 3, līdz 25. sept.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 3. septembrī

Pazaudēta š. g. 19. jūlijā Ternejas kapsētā maza brūna rokassomiņa ar naudu un skolēna liecību uz Līvijas Endzelīnas vārda. God. atradēju pret pateicības algu lūdz nodot M. Ķelpes kundzei Blaumaņa 3.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 22. jūlijā

Dadana bišu stropi lēti pārdodami Blaumaņa 3.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 14. jūnijā

1941. gadā, sākoties karam, M. Ķelpe ar bērniem pārnāca dzīvot Rūjienā, kur strādāja par skolotāju Rūjienas vidusskolā (1941–1952) un izaudzināja piecus bērnus: dēlus Rolandu un Jāni, meitas — Līviju, Violetu un Ināru. Līvija Endzelīna beidza Rūjienas vidusskolu ar zelta medaļu (1946), kļuva par ievērojamu gleznotāju. Arī Ināra Ķelpe nodarbojas ar gleznošanu. Violeta un Jānis strādāja par skolotājiem. Rolands strādāja VEF. Bērnu tēvs Jānis Ķelpe arī bija literāts, vairāku stāstu un dzejoļu grāmatu autors. Latvijā slavens kļuva ar grāmatu “Sieviete Latvijā rakstniecībā” (1936). Rūjienā nedzīvoja, lai gan līdzdarbojās avīzē “Rūjienas Vēstnesis”. Violeta Šerikova (M. Ķelpes meita) atceras, kā vasarās braukusi pie tēva Jāņa Ķelpes uz Trikātu, kur bijušas viņa tēva mājas. Vieta bijusi brīnišķīga — pie latviešu senvietas Jēņu kalna, par ko rakstījis gan Arturs Goba, gan Ojārs Ozoliņš.

Pašlaik mājā dzīvo Violeta Šerikova un viņas meita Ilze, audzinātāja bērnu dārzā “Vārpiņa”. Otra Violetas meita Maija audzina meitiņu Sniedzi un strādā par skolotāju sākumskolā Rūjienā.

Nr. 5, tā sauktā Ruļļa māja

20. gs. 30. gados cēlušī Kārlis un Berta Upmaļi.

Tagad zeme pieder Marutai Strazdiņai (Upmaļu mazmeita). 2/3 mājas pieder M. Strazdiņai un 1/3 Rutai Visendorfai (dzīvo Merķeļa ielā 8). Māja apšūta

smilškalķu ķieģeļiem un uzturēta teicamā kārtībā. Padomju laikā mājā dzīvoja sakaru darbinieka A. Ruļļa ģimene (no tā nosaukums mājai).

No preses un citiem avotiem

1931. g. 28., 29. martā Rūjienas pilsētas domes vēlēšanās Kārlis Upmalis kandidē no Apvienotā strādnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Ernests Upmalis 31.05.1926., iesaukts vācu armijā, kritis 19.03.1945.

Rūjienas Vēstnesis. — 2002. g. 1. februārī.

Nr. 7, tā sauktā Jendes māja

Kopš 1932. gada īpašums piederēja Jānim Josta dēlam Jendem.

Kara laikā mājas īpašnieki Jendes no Rūjienas aizbraukuši.

Dzīvojuši skolotāja V. Klāna ģimene: Vilis Klānis, dz. 17.09.1884. Daugavgrīvā, Rūjienas Valsts ģimnāzijas skolotājs (no 1921. g.), brīvības cīņu dalībnieks, Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris, Aizsargu nodaļas komandieris.

No preses un citiem avotiem

Izdevīgi pērkama māja pie jaunā tirgus laukuma (bij. Eglītes skola) ļoti nodevīga rūpniecībai, arī tirdzniecībai. Tuvākas ziņas sniedz ģimnāzijas skolotāja Klāna kundze.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 11. janvārī.

Māju Rūjienā ar publisku pirti, augļu un sakņu dārzu pārdod jeb maina pret lauku mājām. Tuvākas ziņas Blaumaņa ielā Nr. 7.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 15. janvārī.

Redakcijā piensena dabas retumu — sīpolu, bet šim sīpolam laksta galā bija 5 mazi sīpoliņi un šiem 5 maziem jau paprāvi laksti. Šis „brīnums” izaudzis Jendes sakņu dārzā Blaumaņa 7.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 13. septembrī.

1949. gadā izvesti Vilis Klānis, 50 g. vecs un Velta Klāne, dz. 1903. g. Izsūtījumā V. Klānis miris.

Liesma. — 1996. g. 6. augustā.

Pēc Atmosdas mantinieki māju nav pieprasījuši, tādēļ tā pakļauta privatizācijai. To privatizējušas Cikovsku, Šerikovu un Platkāju ģimenes.

Mājā pēc kara dzīvoja I. Timuškas ģimene. Ivars Timuška 1955. gadā beidza Rūjienas vidusskolu, Padomju laikā daudzus gadus bija Dailes teātra direktors (miris). Viņa dēls Agris Timuška – latviešu valodas filologs, Valsts valodas centra direktors.

Nr. 9, tā sauktā Upīšmāja

Cēlis Kārlis Sprīča dēls Upītis 20. gs. 30. gados.

1966. gadā māju pārdevis Eduardam un Ludim Kalniņiem. Tagad 2/5 mājas pieder Ludim Kalniņam un 3/5 Inesei Roziņai. Eduards Roziņš 1944. gada septembrī glābis māju no degšanas, saimniecības ēka tomēr nodegusi. Īpašnieki apšuvuši koka māju ar silikātķieģeļiem, uzcēlušī katrs savu saimniecības ēku, pirti.

Māja saistās ar manām skolas atmiņām. Tajā laikā (1947./48. m. g.) tur dzīvoja klases biedri Olafs Students (fizikas zin. kand., miris) un Bruno Čākurs (Valmieras, vēlāk Tukuma SCO plānu daļas vad., miris). B. Čākura dēls bija Latvijas bobsleja komandas izlases treneris. Tur vēl dzīvoja saimniekmeita Upīšu Biruta un Rūjienas vidusskolas zīmēšanas, rasēšanas skolotājs Arvīds Villa (miris). Ilgi šajā mājā nodzīvoja vidusskolas skolotājas Lauma Gailīte (Zariņa) un Ruta Treknā (1952–1962). 1944.–1946. gadā dzīvoja mans Rīgas ielas Nr. 6 dzīvokļa kaimiņš Emīls Nāzars (miris).

Nr. 11

Pēc 1944. gada uz šī dzelzceļam piederošā zemes gabala atradās automašīnu svāri Rūjienas stacijai. Tagad zemei ir iedota adrese Stacijas iela 4 un to pārņēmusi Rūjienas Piensaimnieku biedrība.

Ielas labā puse

Nr. 2, tā sauktā Mežinieku māja

20. gadsimta 50. gados šajā vietā Mazsalacas mežrūpniecības saimniecība (MRS) saviem darbiniekiem uzcēla dzīvojamo māju. Pie Rūjienas dzelzceļa atradās MRS kokzāģētava un lejasgala krautuve. Pēc Atmodas šī pašvaldības pārņemtā ēka privatizēta. Tajā dzīvokļi pieder Pīrsko, Zariņa, Lucava, Bauņa ģimenēm. Par kārtību mājā un apkārtnē rūpējas J. Baunis.

No preses un citiem avotiem

8. oktobrī Valmieras rajona tiesa sodīja Rūjienas “krutkas” tirgotāju Jāni Bauni ar 2 diennaktīm aresta.

Rūjienas Vēstnesis. — 2001. g. 12. oktobrī.

27. oktobra vakarā alkohola reibumā kārtējo ģimenes skandālu sarīkoja Aivars Baunis. Ir pienācis laiks viņu sodīt par sīko huligānismu.

Rūjienas Vēstnesis. — 2001. g. 2. novembrī.

Nr. 4, tā sauktā Eglīšmāja

1930. gadā Indriķis Meldris (līdz 1928. g. — Stuppelis) 2823 m² zemes nopirka no Mācītājmuižas.

Mantošanas ceļā māja pārgāja Valdas un Ēvalda Eglīšu īpašumā. 20. gadsimta

50. gados te dzīvoja ķīmijas zinātnu doktors Gunārs Rumba (1927–2001). Viņš saņēmis Kronvalda medaļu par Latvijas skolēnu komandas sagatavošanu pasaules ķīmijas olimpiādēm, kurās mūsu skolēni izcīnīja godalgotas vietas.

Pašlaik $\frac{3}{4}$ mājas pieder Eglišu mantiniekiem un $\frac{1}{4}$ 1970. gadā nopirkusi Vallija Lille, kura pēc izsūtīšanas deviņus gadus nodzīvojusi Vilandē. Mājā dzīvo Gunta un Ainas Eglišu (V. un Ē. Eglišu mantinieki) meita Inguna Gūtmane ar dēlu Andri.

No preses un citiem avotiem

Dzīvokļus skolēniem izdod Blaumaņa ielā 4.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 26. augustā.

Kalpone pie bērna un mājas darbos vajadzīga Rīgā. Pieteikties Rūjienā, Blaumaņa 4. Meldris.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 12. jūlijā.

Nr. 6, tā sauktā Mežuļa māja

20. gadsimta 20. gados atpircis zemi no Mācītājmuižas Rihards Sviķis.

Pēc viņa saimniekojusi meita Milda Mežule un tad viņas dēls Ilmārs, kas arī miris. Pašlaik māja pieder Ilmāra Mežuļa sievai, kura audzina divus dēlus.

Nr. 8, neapbūvēts zemes gabals

To pēc Atmodas ieguvusi Rūjienas Piensaimnieku biedrība. Zemes gabala adrese — Stacijas iela 6.

BRĪVĪBAS IEĻA

Brīvības iela atrodas pilsētas centrā un ir Rīgas ielas turpinājums Mazsalacas virzienā. Ielas garums ir 1530 m, platums — 17,14 m. 1230 m ielas — no Centra krustojuma līdz Virķēnu šosejai — asfaltēti, 300 m klāj grants segums.

Pilsētas dibināšanas sākumā tur bijis Virķēnu ceļš, kas vēlāk ieguvis Limbažu ielas nosaukumu. Latvijas pirmās brīvvalsts laikā 1926. gadā šī iela ieguva nosaukumu Brīvības iela, padomju laikā tika pārdēvēta par Ellas Liepiņas ielu. Revolucionāre Ella Liepiņa ar segvārdu Jevgeņija Jegorova darbojusies Petrogradā. Viņa dzimusi Rūjienā galdnieka Liepiņa ģimenē (toreiz — Limbažu ielā). Atmodas laikā atjaunots Brīvības ielas nosaukums. Šīs ielas mājas stipri cietušas 1944. gada dedzināšanā.

No preses un citiem avotiem

Kā pie mums ievēro latviešu valodu? Sevišķi uz Limbažu ielas daudz tādu piemēru, kas liecina, ka izkārtnu uzrakstu sastādītājs nav latvietis. Tur gandrīz uz katra veikala izkārtnēm varam lasīt: “Puc un Modes Veikals” vai atkal “Veļa un gatavas dreses” (bez garumzīmes) utt.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 28. septembrī.

Trotuāru izgatavošanas termiņš pagarināts līdz 1930. g. 1. jūlijam Danielam Ozolam, Annai Stirnei, Annai Ingemanis, Jānim Ķīsim, Elizabetei Dejus, Alvīnei Bērziņš, Rūjienas Ebreju draudzei, Jānim Krūmiņam, Ansim Meirim.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 8. oktobrī.

Ielas kreisā puse

Nr. 1, tā sauktā Zariņa māja

1928. gadā Kārlis Zariņš nopircis daļu no Nikolaja Kreišmaņa zemes — 716 000 m² par Ls 6000, divstāvu ķieģeļu dzīvojamo māju, kas celta 1927. gadā, attālināta no ielas, ar caurbrauktuvi, dzīvojamo - rūpniecības ēku, veļas mazgātavu, saimniecības ēku.

No preses un citiem avotiem

K. Kreišman, Rujenē, manufaktūr-, koloniāl- un sīkpreču tirgotava piedāvā mākslīgos mēslus, pļaujmašīnas, piena separatorus, arkļus, atsperu ecēšas, adijamās mašīnas, ekseļu mašīnas, decimālsvarus un šujmašīnas.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 29. aprīlī.

K. Kreišmaņa tirgotava.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 22. decembrī.

Pagājušā gada vasarā Brīvības ielā Nr. 1 Edgaram Sprincim no pagalma nozaga velosipēdu Ls 140 vērtībā. Tagad zagtais velosipēds atrasts pie Elmara Izojas Skaņkalnes Kroļļu mājās.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 30. aprīlī.

Par netirības pielaišanu savā iebraucamā vietā Brīvības ielā 1 pie atbildības tiek saukts Nikolajs Kreišmanis.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 5. jūlijā.

Par mēru un svaru noteikumu neievērošanu tirdzniecībā pie atbildības sauc Kārli Zariņu Brīvības 1.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 26. jūlijā.

Kristapa Broziņa lokomobile 23. maijā sabojājusi trotuāru Brīvības — Valdemāra ielas krustojumā pie N. Kreišmaņa nama. B. tiks saukts pie atbildības par ielas bruģa bojāšanu.

Rūjienas Ziņas — 1930. g. 5. jūnijā.

Valdemārs Leimanis kandidē pilsētas Domes vēlēšanās apvienotā pilsoņu un namsaimnieku sarakstā 1931. g. 28., 29. martā. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

K. Zariņš, maiznīca un konditoreja.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 23. decembrī.

Pilsētas valde savā 18. marta sēdē apstiprinājusi uzlikto kopsummā Ls 850 tējnicu, ēdienu namu un konditoreju nodokli par 1932. gadu šādi: K. Zariņam — Ls 160.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 22. martā.

Kreisais arodnieks, grāmatu tirgotājs Jānis Miķelsons uz izmeklēšanas tiesneša rīkojumu izlaists no Centrālcietuma pret Ls 500 lielu drošības naudu.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 9. jūlijā.

Šodien miertiesā caurskatīs grāmatu tirgotāja Miķelsona celto apsūdzību pret 2. pamatskolas skolotāju J. Sprinci par neslavas celšanu. S. nosaucis M. 17. janvāra Sociāldemokrātu tautas sapulcē par izbijušu komunistu.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 14. februārī.

Miķelsona — Sprinča prāva miertiesā 14. febr. par apvainošanu vārdiem bija pulcējusi pilnu tiesas zāli ziņkārīgos. Kādā tautas sapulcē bijušais pilsētas 2. pamatskolas skolotājs Sprincis savā runā nosaucis grāmatu tirgotāju Miķelsonu par izbijušu komunistu. Par to M. S. sūdz tiesā. Uz tiesneša uzaicinājumu izlīgt, prāvinieki no izlīgšanas atteicās. Ar tiesneša atļauju S. uzstāda M. rindu jautājumu, uz kuriem M. paskaidro sekojošo: 1917. gada beigās (Kerenska valdības laikā) biju par Rūjienas apkārtnes milicijas priekšnieku. Viņam bijuši padoti 26 miliči, gan komunisti, kas tagad darbojoties Padomju Krievijā, gan tagadējie Rūjienas pilsoņi, par kuru valstiskumu neviens nešauboties. Komunistu laikā par milicijas priekšnieku bijis tikai pagaidām. Kādā lauku mājā vīnu rekvizējis un izlējis uz pastāvošo Kerenska likumu pamata. Pie Rūjienas krājkases naudas konfiscēšanas nepiedalījies. Tur, kā noskaidrots, bijis kāds cits Miķelsons. Uz Padomju Krieviju aizgājis pēc vāciešu ienākšanas Rūjienā. Par komunistu partijas biedri nekad neesot sastāvējis. Neesot arī darbojies nekādos komunistiskos jaunatnes pulciņos. Esot gan lasījis lekciju ciklu kādā jaunatnes pulciņā, bet idejiskais vadonis tanī nebijis un nolasītas lekcijas valstiskā garā. Sprincis daļu no dotiem paskaidrojumiem apšaubā un uzdod lielāku skaitu liecinieku, kuri apliecināšot pretējo. Lietu atliek uz citu sēdi.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 21. februārī.

Miķelsona — Sprinča prāva turpinājās 13. martā. Uzstājās 15 liecinieki, kuri izteicās par Miķelsonu. Neviens gan neapgalvoja, ka M. bijis komunisti. Miertiesnesis Sprinci attaisnoja, jo pēc nodotām liecībām redzams, ka tam bijis pietiekošs iemesls M. nosaukt par “izbijušu komunistu”. Miķelsonam jāmaksā Ls 3 par labu lieciniekam Bošam. Miķelsons izteicās, ka spriedumu pārsūdzēs.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 14. martā.

Pērku vasku. J. Miķelsons grāmatu tirgotavā Rūjienā.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 9. maijā.

Jaunās “Dziesmu grāmatas” dabūjamās J. Miķelsona grāmatu tirgotavā.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 30. maijā.

Jacintes un citas ziedošas puķes N. Kreicmaņa dārzniecībā.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 20. februārī.

Kārļa Zariņa konditorejai nodoklis Ls 160.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 24. aprīlī.

Pieklīdis jauns suns. Pret sludinājuma un uztura samaksu saņemams. Pieprasīt J. Miķelsona grāmatu veikalā.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 2. oktobrī.

1931. g. 31. dec. plkst. 1 dienā Brīvības ielā Nr. 1 izūtrupē Borisa Šmidta mēbeles, novērtētas par Ls 595.

Rūjienas Domas. — 1931. g. decembrī.

Uzmanību! Izmantojiet gadījumu! Grāmatas par nedzirdēti lētām cenām! Jau-
natnes literatūra, sākot no 5 santīmi gabalā. Valtera un Rapas, Rozes, Freinata, Gulbja,
“Grāmatu drauga”, Raņķa un citi izdevumi ar nolaidumu no 25–80 proc. Lielā izvēlē
Lieldienas un aprīļa kartes, kā arī iesvētīšanas dienas dāvanas. Piedāvā J. Miķelsons.
Grāmatu tirgotava.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 18. martā.

Lielā izvēlē Ziemassvētku un Jaungada kartis. J. Miķelsona grāmatveikalā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 18. decembrī.

Kārļa Zariņa maiznīcas telefons nr. 55.

Latvijas telefonu grāmata. g. 1934.

Grāmatu tirgotāja Jāņa Miķelsona telefons nr. 24

Latvijas telefonu grāmata. g. 1934.

M. Priede Frizētava. Brīvības 1.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 17. aprīlī.

Valmieras apr. priekšnieks sodījis Kārli Zariņu par ieroču turēšanu bez atļaujas
ar Ls 10 vai 7 dienām arestā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 5. jūnijā.

Kārļa Zariņa konditorejā maizes cepšanas darbos nodarbinātie Eduards Berķis
17 g. v. un Arturs Spore 14 g. v. sākuši no noliktavas sistemātiski zagti sviestu, olas. Viņi
pienākti, savu vainu atzinuši. Līdz ar Berķi un Spori iekritis arī 20 g. v., Naukšēnos
dzīvojošais, Voldemārs Zariņš, kas palīdzējis piesavinātos produktus izpārdot.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 16. decembrī.

K. Zariņa konditorejai traktieru nodoklis Ls 115.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 16. decembrī.

Linu pieņemšanas punkts. Īpašnieks Jānis Zariņš.

Pilsētu apraksti. — 1936.

K. Zariņš Konditoreja un maiznīca.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 21. decembrī.

1940. gadā īpašumā atradās ceptuve, kurā strādāja konditors Kiseļovs u. c. Īpašnieks K. Zariņš bijis invalīds. Veikalā strādājusi Marija Silvestre un Lindas Ozolas māsa Austra.

1940. gadā Kārļa Zariņa māja: pieci dzīvokļi, dzīvokļu kopējā platība — 144,66 m², neapdzīvojamā platība — 142,17 m², nacionalizēta.

Māja tad novērtēta par Ls 15 000.

1944. gadā visas ēkas nodega.

Pēc Atmodas K. Zariņa mantinieki zemi nav pieprasījuši. Tā pašreiz ir Kārļa Pogas dēla Induļa īpašums, kura adrese ir Valdemāra iela 2. Pogas ir bijuši tuvākie K. Zariņa kaimiņi. Uz šīs zemes padomju laikā atradās Preses apvienības kiosks, kopš 2000. gada — Rūjienas saldējuma kiosks.

Nr. 3, tā sauktā Kides, arī Hirša, Refšlēgera māja

(1922. g. — Limbažu iela 21)

Voldemārs Kide 1928. gadā 2530 m² zemes par Ls 495,75 nopircis no Zemkopības ministrijas. Uz zemes gabala atradusies vienstāva dzīvojamā māja, 1928. gadā uzcelta noliktava, veļas rullis, saimniecības ēka - stallis un divstāvu dzīvojamā māja sētā.

20. gadsimta 30. gados šeit dzīvoja Valentīns Lenšs ar māti un pilsētas dārznieks Šveicers.

No preses un citiem avotiem

P. Brambata koloniālpreču veikals; E. Podiņš, cepuru veikals; E. Teters, rokdarbu, zīmējumu un šujmašīnu veikals.

Latvijas tirdzniecības un rūpniecības adresu grāmata. — 1922. /23.

E. Teters Brīvības ielā 3, "Singera" šujmašīnu aģentūra. Pārdod šujmašīnas un amatniecības mašīnas uz nomaksu līdz 2 gadi. God. pircējiem izšūšanas māksla tiek pasniegta par brīvu katrā laikā. Turpat pieņem uz pasūtījumu dažādus izšuvumu darbus tautiskā stilā, kā arī helerdarbus. Darbs tiek izpildīts noteiktā laikā. Cenas mērenas. Ar cienību E. Teters, agrāk Gailits.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 14. septembrī.

Trīs nedēļu izšūšanas apmācību sarīko "Singer" šujmašīnu sab-ba Rūjienā no 23. marta līdz 20. aprīlim 1931. gadā. Uz šujmašīnas bez maksas tiks pasniegti dažādi izšūšanas darbi, piemēram, dažādu puķu un musturu izšūšana, ierādīs dažādu palīgaparātu pielietošanu, šnitu piegriešanu mājas vajadzībām u. c. Visām personām, kuras pēc kara iegādājušās "Singer" šujmašīnas. Visām citām personām, kurām ir citas šujmašīnas, jeb pavisam nav šujmašīnu, bet kuras vēlētos apmeklēt apmācību, tuvākas ziņas sniegs E. Tetera kungs.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 10. martā.

Dāmu ievēribai! Piedāvāju no lielas izvēles jaunākā fasona dāmu cepures, dažādus zīmējumus un izšuvumu diegus, tautiskus cimodus, svārciņus un prievītes. Šuj- un amatniecības mašīnas, patefonus, viņu plates un adatas. Dabūjami arī vaiņagi un ziedošas puķes. Augstcienībā E. Teters.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 30. oktobrī.

Pie atbildības sauc Reinholdu Zaķi Brīvības ielā Nr. 3 par noteikumu neievērošanu, zirkus pērkot.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 25. decembrī.

1933. g. 17. aprīlī miris Augusts Pēteris Roberts Hiršs. Izvadīšana no sēru mājām Brīvības ielā 3.

Rūjienas Domas. — 1933. g. aprīlī.

E. Podiņš Cepuru veikals.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 22. jūnijā.

Rokdarbu veikals. Īpašniece Emilija Teteris.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Mednieku ievēribai! Pērk zvērādas katrā vairumā. Maksā visaugstākās cenas. Brīvības 3 (Kides sētā).

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 10. decembrī.

Ādu ražotāju ievēribai! A/S "Ādu un Vilnas Centrāle" gērēt pieņem ādas Brīvības ielā 3 (Kides kunga sētā).

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 10. decembrī.

Veikala telpas izdodamas Brīvības 3. Pieprasīt V. Kidem.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 4. februārī.

R. Kalniņš pārtikas preču veikals.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

Istaba izdodama Brīvības 3.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 29. septembrī.

18. okt. plkst. 10 Brīvības ielā 3 pārdos vairāksolišanā mirušās Amālijas Hiršs atstāto kustamo mantu: gultas, matračus, galdus, skapi, krēslus, dažādus virtuves piederumus, drēbes: dāmu mēteļus, jakas, kleitas, veļu u. t. t. Minēto mantu varēs apskatīt uz vietas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 13. oktobrī.

Izīrējama glīta, silta, saulaina istaba.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 29. decembrī.

1940. gadā Voldemāra Kides māju nacionalizēja. Tajā bija pieci dzīvokļi. Dzīvokļu kopējā platība ir 133,36 m², neapdzīvojamā — 59,34 m². Novērtēta par Ls 5000.

1944. gadā visas ēkas nodega.

1949. gadā Kides ģimeni, kas tad dzīvoja otrā viņam piederošā mājā Valdemāra ielā 4, izveda uz Sibīriju.

Pēc Atmodas daļa zemes atdota V. Kides bērniem Edvīnam Kidem un Hildai Krogzemei. Tur ierīkota automašīnu stāvvietā.

Nr. 5, tā sauktā Ozolmāja

1935. gadā Emma Ozola 1028 m² zemes, uz kuras atradusies vienstāva dzīvojamā māja, kas tajā pašā gadā remontēta, dzīvojamā-saimniecības māja, pagrabs, par Ls 4800 nopirkusi no Jāņa Plūmes. Pēc remonta 1935. gadā bijušās tējnicas vietā ierīkots skārnis: Jānis Ozols, gaļas un desu tirgotava.

No preses un citiem avotiem

Par mēru un svaru lietošanas noteikumu neievērošanu tirdzniecībā pie atbildības sauc tirgotāju Jāni Plūmi no Brīvības 5.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 2. augustā.

Esmu atvēris ēdienu veikalu Brīvības 5. Dabūjamas garšīgas pusdienas, sākot no 20 sant. Ar cienību K. Klāvs.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 15. augustā.

Otrdienās un piektdienās Klāva tējnicā pērk lietotus velosipēdus. Pilsētas valde savā 18. marta sēdē apstiprinājusi uzlikto kopsummā Ls 850 tējnicu, ēdienu namu un konditoreju nodokli šādi: K. Klāvam — Ls 95. (..) Nodoklis nomaksājams 6 termiņos līdzīgās daļās: 1. apr., 1. maijā, 1. jūn., 1. sept., 1. okt., 1. nov.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 22. martā.

Daru zināmu god. Rūjienas un apkārtnes iedzīvotājiem, ka ar š. 25. maiju atveru Brīvības ielā 5 velosipēdu izlabošanas darbnīcu un tirgotavu. G. Landrāts.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 27. maijā.

Esmu atvēris Brīvības ielā 5 speciālu pulksteņu izlabošanas darbnīcu. Par savu darbu atbildu, jo esmu mācījies, kā arī strādāju pie labākiem Rīgas meistariem. Par katru izlabotu darbu dodu garantiju.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 24. novembrī.

Emilijas Finks tējnicā Brīvības ielā 5 policija pārsteigusi 4 personas, kas dzērušas tējas maisījumu ar spirtu. Pie atbildības par akcīzes likuma pārkāpšanu tādēļ saukta tējnicas īpašniece E. Finks un apkalpotāja Emma Lapsiņš.

Rūjienas Domas. — 1934. g. 30. janvārī.

Ar šo ziņoju, ka esmu atvēris Rīgas mehānisko darbnīcu Brīvības ielā 5. Pieņemu izlabošanā velosipēdus, šujmašīnas, patafonus un dažādus aparātus ar garantiju uz vienu gadu. K. Klāvs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 14. decembrī.

Nodurts suns. Brīvības ielā tieši blakus atrodas divas gaļas tirgotavas. Vienā tirgojas Jānis Ponne, otrā — Jānis Ozols. Pagājušajā piektdienā Pannes suns pārradies pie sava saimnieka ar diviem dziļiem dūrieniem krūtīs. Tas asiņojis un pēc pusstundas nobeidzies. Suns ar ievainojumiem nācis no Ozola sētas. Par notikumu ziņots policijai.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 24. janvārī.

Pie pagājušajā “Rūjienas Vēstnesī” ievietotā raksta “Nodurts suns” Jānis Ozols paskaidro, ka suns viņa dārzā neesot nodurts. Esot ļoti iespējams, ka tas sadūries uz ecešu zariem. Tur vēlāk atrasta suņa spalva, ko konstatējis kārtībnieks Vītols.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 31. janvārī.

Jānis Ozols, dz. 1883. g. 17. janv., atzīts par vainīgu cilvēku uzturam nederīgu — bojātu medniekdesu un tīriņdesu glabāšanu pārdošanai savā gaļas un desu tirgotavā Brīvības ielā 5, sodīts ar 35 latiem naudas soda vai 10 dienām aresta.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 12. martā.

E. Podiņš Cepuru veikals.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 21. decembrī.

1944. gadā visas ēkas nodega.

20. gadsimta beigās uz zemes gabala meliorācijas organizācija uzcēla daudzdzīvokļu dzīvojamo māju, kuras dzīvokļi pēc Atmodas tika privatizēti.

Bijušā īpašnieka meitai Lindai Ozolai piešķirta līdzvērtīga zeme Brīvības ielā 15.

Nr. 7, tā sauktā Norveļmāja (1922. g. — Limbažu iela 25)

1926. gadā ar Centrālās zemes iecīrības komitejas lēmumu Jānim Norvelim piešķirts 1770 m² zemes, uz kuras ielas malā atradusies 1890. gadā celta divstāvu mūra dzīvojamā māja, 1925. gadā celta drēbju, dzijas krāsotavas mūra ēka, kā arī mašīnu ēka. Sākumā īpašumā atradies K. Zariņa traktieris, kurā spēlējusi mehāniskā mūzika, bet 20. gadsimta 30. gados — Kalcenavas frizētava. No 1932. gada darbojies Jāņa Poņņa skārnis. J. Ponnim bijušas trīs meitas: Mirdza, Rita, Aina un dēls Kārlis, kas kritis Otrā pasaules karā.

No preses un citiem avotiem

Krāsotavas apzaugšana. Naktī uz 15. aprīli š. g. krāsotājam J. Norvelam no darbnīcas caur logu ielauztoties izzagts ap 200 aršinu dažādu drēbju, kuras nodotas krāsošanā, vērtībā ap 200 rbļ. Zagļiem dzen pēdas.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 21. aprīlī.

Ēdienu veikals Limbažu ceļā Norvel k-ga namā.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 22. decembrī.

J. Norvelis. Drēbju krāsotava.

Latvijas tirdzniecības un rūpniecības adresu grāmata. — 1922. /23.

LU Juridisko fakultāti ar Cand. iur. beidzis Arvids Norvelis (Jāņa d.)

Rūjienas Domas. — 1929. g. 30. aprīlī.

Par nelikumīgu piedalīšanos pilsētas domes vēlēšanās š. g. (1929) 27., 28. aprīlī pie atbildības tiek saukts Kārlis Norvelis no Brīvības ielas nr. 7.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 1. maijā.

Rūjienas miesnieks Jānis Kubliņš tiek saukts pie atbildības par tirgošanos ar neapzīmogotu gaļu.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 2. jūlijā.

Jānis Kubliņš no Brīvības ielas 7 tiek saukts pie atbildības par antisanitārijas pielaišanu savā gaļas un desu tirgotavā.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 5. jūlijā.

Jānis Norvelis Brīvības 7 tiek saukts pie atbildības par netīrības pielaišanu sava nama pagalmā.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 5. jūlijā.

Valmieras apr. 4. iecirkņa mīrtiesnesis uz sodu likuma 33. panta 3. punkta un 218. panta pamata paziņo atklātībai, ka ar viņa š. g. 6. septembra spriedumu, kurš stājies likumīgā spēkā, ir sodīts gaļas tirgotavas īpašnieks Jānis Kubliņš, dzīvojošs Brīvības ielā 7, par gaļas noliktavas turēšanu netīrībā un nekārtībā pēc sodu likuma 209. p. ar Ls 20 naudas soda vai maksāt nespējas gadījumā ar 6 dienām aresta. Mīrtiesnesis J. Poris.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 22. oktobrī.

Ūtrupē 15. martā plkst. 11 Brīvības ielā 7 pārdos Jāņa Kubliņa 2 galda svarus un atsvarus par Ls 50.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 14. martā.

19. aprīlī plkst. 10 tiks pārdots Kārļa Norveļa kabatas pulkstenis, novērtēts par Ls 12.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 16. aprīlī.

Rūjienas gaļas tirgotājs Kubliņš ieradies pie policijas kārtībnieka O. Ķelles un ziņojis, ka puikas uz tirgus laukuma apgāzuši “cepešu bodi”, caur ko tam cēlušies zaudējumi Ls 20 apmērā. Minētā darbā viņš apvaino “pirts Gaiļa” dēlu, pēc gadiem vecāko, un lūdz to saukt pie atbildības, kā arī ceļ pret “cepešu bodes” apgāzēju civilprasību par Ls 20.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 25. aprīlī.

Rūjienas gaļas tirgotājs J. Kubliņš ziņojis policijai, ka namsaimnieks Jānis Norvelis Brīvības ielā 7 nozadzis tam 2 baļķus vērtībā Ls 4, kurus izlietojis sētas stabiem. Šādu

Norveļa rīcību viņš uzskatot par zādzību un lūdz policiju piedzīt no Norveļa viņam par labu Ls 4. Kā liecinieku šinī lietā viņš lūdz nopratināt Kārli Butuli, dzīvojošu Nauksēnu pag. "Kalna Majoros", jo no tā viņš esot baļķus pircis.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 16. maijā.

Jānis Norvelis kandidē pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā namsaimnieku, tirgotāju un amatnieku sarakstā. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Sākot ar 1. jūliju, savu gaļas un desu tirgotavu pārceļu uz Brīvības ielu 7 Norveļa kga namā. Augstcienībā A. Karlsons.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 19. jūnijā.

Piedāvāju uz Ziemassvētkiem katrā vairumā par visai mērenām cenām svaigu, pirmā labuma liellopu, cūku, aitu, teļu gaļu. Pastāvīgā krājumā dažādas augstākā labuma desas, žāvēti un sutināti šķiņķi. Pirmklasīga prece. Mērenas cenas. Laipna apkalpošana. Lūdzu pārliecinieties! Saviem godātajiem noņēmējiem novēlu priecīgus Ziemassvētkus! Augstcienībā A. Karlsons.

Rūjienas Domas. — 1931. g. decembrī.

Izdodama gaļas skārņa iekārta pilnīgā kārtībā. Pieprasīt pie Karlsona Brīvības ielā 7.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 22. martā.

Daru zināmu Rūjienas un apkārtnes publikai, ka atveru gaļas un desu tirgotavu Brīvības ielā Nr. 7 Norveļa kunga namā. J. Ponnis.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 5. aprīlī.

1932. gada 31. martā krāsotavas mašīntelpā pakāries 24 g. vecais Kārlis Norvelis. Pašnāvnieku mājas iedzīvotāji atraduši jau bez samaņas, bet ar ataicināta ārsta palīdzību tas atdzīvotāts. Norvelis šo traģisko soli spēris, sarūgtināts par tiesas piespriesto sodu: viņš par zādzību notiesāts ar 3 mēnešiem cietumā.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 5. aprīlī.

Paziņojums atklātībai. Ar šo paziņojumu, ka no miesnieka A. Karlsona apvainotais Kārlis Norvelis, kurš vēlāk mēģināja izdarīt pašnāvību, neesmu ne es, ne arī mans dēls, kā dažas personas to varbūt domā, jo man ir tikai viens dēls, kas strādā Daugavgrīvā kā miertiesnesis. Minētais Norvelis ir mans attālāks radnieks. Krāsotājs Jānis Norvelis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 22. aprīlī.

Savā laikā miesnieks A. Karlsons apvainoja naudas zādzībā K. Norveli un A. Krolli. Policija ievadīja izmeklēšanu un vietējā miertiesas notiesāja Norveli ar 3 mēnešiem cietumsoda. Norvelis spriedumu pārsūdzēja apgabaltiesā, kura pierādījumu trūkuma dēļ viņu attaisnoja.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 14. oktobrī.

Par tirgošanos ar neapzīmogotu gaļu tiesai nodots Rūjienas miesnieks Jānis Ponnis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 3. maijā.

Gaļas tirgotājs Ponnis gada tirgus dienā pie desu galda atļāvis dzert degvīnu, par ko arī sarakstīts protokols.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 17. maijā.

30 g. vecais Kārlis Norvelis, dzīv. Brīvības ielā 7, braucot ar velosipēdu, tik nelaimīgi kritis, ka laužis pleca kaulu. Cietušais ārstējas slimnīcā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 28. augustā.

Jānis Ponnis, dz. 1911. g. 20. nov., atzīts par vainīgu par cilvēka uzturam nederīgu — bojātu desu glabāšanu pārdošanai savā gaļas un desu tirgotavā Brīvības ielā Nr. 7. Sodīts ar Ls 35 vai 10 dienām aresta.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 16. aprīlī.

Saulainu istabu izīrē sētas mājā Brīvības ielā Nr. 7. Turpat pārdod jaunus un lietotus darba vāģus. Tuvākas ziņas pie J. Norveļa

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 23. aprīlī.

Uzmanību! God. publikai! Pieņem ķīmiski tīrīt, spodrgludināt un veļu mazgāt Brīvības ielā 7 H. Ozols.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 12. augustā.

Veikala telpas Brīvības ielā Nr. 7 (bijušās skārņa telpas) izīrē. Pieprasīt J. Norvelim. Arī kārtis pārdod.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. februārī.

J. Ponne. Gaļas un desu tirgotava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 21. decembrī.

1940. gadā Jāņa Norveļa māju (piecus dzīvokļus) nacionalizē. Dzīvokļu kopējā platība — 124,64 m², neapdzīvojamā — 62,10 m², tad novērtēta par Ls 5000.

1941. gada 14. jūnijā no šīm mājām uz Krasnojarskas novada Noriļlugu izvests Alfrēds Šmits (Šmidts), dz. 1910. g.*

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc kara drupās īpašnieki Norveļi iekārtoja nelielu vienistabas dzīvoklīti, kur dzīvoja dažus gadus. 20. gadsimta 70. gados īpašumā meliorācijas organizācija uzcēla daudzdzīvokļu māju, kurā dzīvo K. Andersons, J. Eiklons, K. Elksnis, Ferdere, A. Lucava, Lukjanovs, A. Lūsis, Mežulis, Šmits A. Arnolds, J. Duncis, A. Mellups, I. Stallītis u. c. Viņi savus dzīvokļus privatizējuši.

* 1940. gadā Rūjienā izvietoja Latvijas armijas daļu. Pēc tam kad Latviju okupēja PSRS, Latvijas armiju sauca "24. teritoriālais strēlnieku korpuss" un A. Šmidts bija tās karavīrs.

Pēc Atmodas zemi pieprasījusi J. Norveļa meita Vilma Podziņa. Viņai piešķirta līdzvērtīga zeme Aspazijas ielā 1.

Nr. 9, tā sauktā Miller māja, Refslēģera, kā arī Cērp māja

Vispirms māja piederēja Refslēģeram (baltvācietis, kam piederēja kokzāģētava Piksāros, 1940. gadā repatriējās uz Vāciju), pēc tam Gertrudei Millers. Uz zemes, kuras platība bijusi 2164 m², atradusies vienkārša gara dzīvojamā māja un saimniecības ēka. Tur Pirmā pasaules kara laikā ierīkota infekcijas slimnīca. Pēc tam — vācu skola, kuras pēdējais mācību gads bija 1938./39. g., jo vācieši aizbrauca uz Vāciju.

Mājā dzīvoja provizora Arnolda Krēsliņa ģimene: sieva Valija un dēls Jānis. A. Krēsliņam piederēja "Jaunā aptieka" Zemkopības biedrības mājā. 1930. gadā pēc jaunas mājas uzcelšanas A. Krēsliņš aptieku iekārtoja tajā un arī ģimene pārgāja tur dzīvot. Pēc tam Krēsliņu dzīvoklī sāka dzīvot Cērp ģimene. Ausma Cērpe bija ārste ginekoloģe.

Gertrude Millere ar ģimeni 1939. gadā repatriējās uz Vāciju. 1940. gadā īpašumu pārņēma Latvijas Kredītbanka.

1942. gada 12. janvārī Latvijas Bankas Rūjienas nodaļa lūdza sniegt ziņas par karadarbības laikā nodarītiem postījumiem Gertrudes Millers nekustamam īpašumam, kas 1940. gada 4. decembrī nodots Rūjienas pilsētas pašvaldībai. (Nekādu postījumu nebija. — G. Z.)

No preses un citiem avotiem

Rujenes un apkārtnes publikai paziņoju, ka esmu pārgājuse uz Limbažu ielu Mēlbarta namā, kur pieņemu apstāvējumus monogrammu un dažādu izšuvumu izgatavošanai. Augstcienībā J. Arnau.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 28. septembrī.

Dr. O. Vats. 1. maijā š. g. pāriešu uz dzīvi un pieņemšu slimniekus arhitekta Mēlbart kga namā Limbažu (Virķen) ielā blakus Norveļa kga veikalam.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. maijā.

Šinīs dienās pieņemta jauna rajona ārste ginekoloģe A. Cērpe, kura apkalpos Ternejas, Ipiķu un Idus pagastus. A. Cērpe beigusi LU Medicīnas fakultāti un kā ārste darbojusies Limbažos un citur. Ar 6. decembri jaunā ārste atklājusi slimnieku pieņemšanu Brīvības ielā 9 no plkst. 8–12.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 8. decembrī.

Brīvības ielā Nr. 9 izīrējams dzīvoklis no 6 istabām ar 2 virtuvēm, dārzu, zirgu stalli un pirti. Pieprasīt maiznicā un konditorejā Rīgas ielā 2 J. Milleram, tālr. 132.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 22. janvārī.

Uzmanību! Dāmām pārtaisa nēsātas cepures par pilnīgi jaunām Brīvības ielā 9.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 30. oktobrī.

Vācu vecāku savienības Rūjienas nodaļas pamatskolas pārzine Adele Geiersbergs.
Pilsētu apraksti. — 1936.

Ārste Ausma Cērps pieņem arī Valkas kopējās slimo kases dalībniekus Brīvības 9 no 8–12 un no 4–6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 28. februārī.

1944. gadā ēkas nodega.

20. gadsimta 80. gados uz zemes uzcelta daudzstāvu dzīvojamā māja, kurā dzīvokļus privatizējis A. Alksnis, K. Amerika, R. Ansons, L. Auniņš, G. Balode, S. Bērziņa, A. Ivanovs, G. Jekale, Ē. Karlsons, H. Laiviņa, B. Lenša, A. Meirāns, S. Mežule, Ē. Paegle, M. Puriņš, R. Purlaura, S. Ramata, L. Riekstiņa, L. Rudzīte, R. Spīgere, J. Zelčs, E. Zviedris, V. Zvirbulis u. c.

Nr. 11, tā sauktā Ozolmāja

1926. gadā ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu Helēnai Ozolai piešķirti 5034 m² zemes. Tur atradusies divstāvu dzīvojamā māja, kā arī vienkārtīga dzīvojamā māja, sētā — vienkārtīga dzīvojamā māja, divstāvu saimniecības ēka-dzirnavas (trīsdesmito gadu beigās tās vairs nedarbojās) un saimniecības ēka-šķūnis. Jāņa Ozola skārnis ielas mājā.

No preses un citiem avotiem

Gaļas un desu tirgotava. Īpašnieks Jānis Ozols.

Pilsētu apraksti. — 1926.

Dzēruma izgulēšanai aresta telpās naktī uz 11. augustu ievietots Eduards Laktiņš no Brīvības ielas Nr. 11.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 15. augustā.

Izīrējams 4 istabu dzīvoklis.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 1. maijā.

Pazaudēta lakādas kurpe ar galošu un zeķi ceļā starp Rūjienu un zirgu pastu. Atradēju laipni lūdzu šās mantas nodot J. Ozola skārnī Brīvības ielā Nr. 11.

Rūjienas Domas. — 1931. g. novembrī.

G. Gurevics, pirmklasīgs kungu Rīgas apģērbu meistars ar ilggadīgu praksi.
(1933. g.)

Policija sauc pie atbildības Eduardu Laktiņu, kas gulējis uz ielas nesamaņā.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 15. augustā.

Jānis Ozols sodīts ar 10 Ls vai ar 5 dienām aresta par sanitāro noteikumu neievērošanu savā gaļas skārnī Brīvības ielā 11.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. februārī.

Sākot ar 1. jūliju, savu gaļas un desu tirgotavu pārceļu uz Brīvības ielu 7 Norveļa kga namā. Augstcienībā A. Karlsons.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 19. jūnijā.

J. Ozols. Gaļas un desu tirgotava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 22. jūnijā.

Vietēja malkas tirdzniecība. Dabūjama visu šķiru malka, sausa un zaļa, vairumā un mazumā Rūjienā pie tirgus laukuma, Egliša mājā. T. Perro.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 28. februārī.

Par tirgošanos ar neapzīmogotu gaļu tiesai nodots Rūjienas miesnieks Jānis Ozols no Brīvības ielas 11.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 3. maijā.

Izrentē skārni līdz ar galveno iekārtu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 31. oktobrī.

Jānis Ozols atzīts par vainīgu un sodīts ar 15 latiem naudas soda vai nesamaksas gadījumā ar 5 dienām aresta apsūdzībā pēc sodu likuma 23. p. 1. d. par cilvēka uzturam nederīgas — tārpainas gaļas pārdošanu savā gaļas tirgotavā Brīvības ielā 11. Spriedums stājies likumīgā spēkā. 1936. g. 13. janv. Miertiesnesis R. Viļums.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 17. janvārī.

Vietēja malkas tirdzniecība. Dabūjama visu šķiru malka, sausa un zaļa, vairumā un mazumā Rūjienā pie tirgus laukuma, Egliša mājā. T. Perro.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 28. februārī.

Ar š. g. 10. maiju "Vietējā malkas tirdzniecība" ierīko malkas, šālmalkas, kā arī kārtes un dēļu pārdošanu vairumā un mazumā Brīvības ielā 11, D. Ozola kunga namā. Bez tam arī materiālus pārdos uz vietas zāģētavā pie Zilpauša mājas katru trešdienu un ceturtdienu no plkst. 7–14 dienā, vairumā un vezumiem par katram pieejamām cenām. Ar cienību T. Perro.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 8. maijā.

Valmieras apr. priekšnieks administratīvā kārtā sodījis par sabiedriskā miera un kārtības traucēšanu ar Ls 30 vai 1 mēn. cietumā Jēkabu Dzelzīti, Brīvības ielā 11.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 11. septembrī.

Par kārtības un sabiedriskā miera traucēšanu ar Ls 25 vai 14 d. arestā Voldemārs Gailis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 25. septembrī.

Rīgas muita un dzelzceļa policija, pārkontrolējot kādu prāvāku bagažas sūtījumu, atklājusi, ka tajā neatrodas vis preces, kādas uzdotas dzelzceļa pārvadājumu deklarācijā, bet lielāks vairums vāveru, zaķu un seskādu. Minēto sūtījumu nodevis uz bagažas

Rūjienas tirgotājs Iciks Hiršsons, kam veikals Brīvības ielā 11. Rīgas muita noskaidro, vai ādiņas nav ievestas kontrabandas ceļā no Igaunijas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 12. aprīlī.

J. Kļaviņa ādu tirgotava Brīvības ielā 11, ģērētava Upes 3.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

Pērku sausas kārkļu un egļu mizas ādu mītuvē. J. Kļaviņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 17. maijā.

1941. gadā Helēnes Ozolas māja tiek nacionalizēta. Tajā ir 11 dzīvokļi. Dzīvokļu kopējā platība ir 245,75 m², neapdzīvojamā — 18,42 m².

1944. gadā ēkas nodega.

20. gadsimta astoņdesmitajos gados uz šī zemes gabala uzcelta daudzstāvu dzīvojamā māja. Zemi pieprasījis bijušās īpašnieces H. Ozolas mazdēls Indulis Ezerkalns, kas dzīvo Rīgā. Viņam piešķirta līdzvērtīga zeme Ternejas ielā (vecās dzelzceļa stigas un Raiņa ielas stūrī).

Nr. 13, tā sauktā Sersantmāja

1938. gadā Aleksandrs Augusts Sersants 3694 m² zemes par Ls 6000 nopircis no Ernesta Tīdemaņa. Tur atradusies vienstāva koka dzīvojamā māja, saimniecības ēka un veļas mazgātava. Dzīvojamā mājā darbojās mazs siku preču veikaliņš.

No preses un citiem avotiem

Antons Dalbergs no Brīvības ielas 13 tiek saukts pie atbildības par augļošanu.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 8. novembrī.

Ūtrupe. 15. martā Brīvības ielā Nr. 13 plkst. 11 pārdos Juliusa Kleina ragavas un zirga iejūgu par Ls 60, zirgu par Ls 120.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 14. martā.

Sauc pie atbildības par parādīšanos atklātā vietā acīmredzami iereibušā stāvoklī kino "Atpūta" mehāniķi Aleksandru Rukseru no Brīvības ielas 13.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 28. martā.

Daru zināmu, ka ar 13. augustu š. g. iesāku autogēnisko sametināšanu (sveisēšanu). A. Ruksers.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 15. augustā.

1932. g. februārī izūtrupē Pētera Jansona veikala preces par Ls 115.

Rūjienas Domas. — 1932. g.

Izrentē zemi Brīvības 13. Pieteikties Upes 17 pie Meistera. Turpat pārdodama laba slaucama govjs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 3. maijā.

Ar šo daru zināmu, ka pilnvaru, kuru savā laikā izdevu Jānim Meisteram, dzīv. Brīvības ielā 13, esmu anulējusi jau pag. g. jūnijā. Elize Sersant, Iecavā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 13. janvārī.

Istaba izdodama, glīti mēbelēta 1–2 personām, arī uz dienām. Brīvības 13, dārza māja.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940.

1949. g. 25. martā uz Sibīriju izvests Ēriks Vorbs* dz. 1913. 20. 12.

Liesma. — 1996. g. 6. augustā.

1944. gadā ēkas nodega.

Kopš 20. gadsimta beigām uz zemes atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamā māja. Pēc Atmosdas mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 15, tā sauktā Melkusmāja

1931. gadā Kārlis Melkus 3129 m² zemes par Ls 552,71 nopircis no Zemkopības ministrijas. Uz tās atradusies 1924. gadā celta vienkārtīga dzīvojamā māja, saimniecības ēka un kūts. K. Melkus bija skolotājs. Mājā atradās četrgadīgā skola, kas gan pastāvējusi īsu laiku.

Mājā atradās arī galdniekdarbnīca. A. Pluncis (tēvs bijušajai Rūjienas kino darbiniecei Maigai Kašs) bijis būvspeciālists un mēbeļgaldnieks.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Atmosdas mantinieki zemi nav pieprasījuši. Tagad neapbūvētā zeme piešķirta Lindai Ozolai kā kompensācija par viņai piederošo zemi, kas aizņemta.

Nr. 17, tā sauktā Medņa māja

1934. gadā ar Centrālā zemes ierīcības komitejas lēmumu māsām Annai Be-tagai un Alvīnei Mednei piešķirts 2220 m² zemes, uz kuras atradusies vienkārtīga dzīvojamā māja, kā arī saimniecības ēka.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Atmosdas zemi mantojis Indriķis Mednis. Pēc viņa nāves zemi mantojis Indriķa dēls Modris Mednis, kurš barakas tipa celtnē ierīkojis apģērbu un apavu veikalu. Uz zemes gabala sāka celt jauna māja, kas 2005. gadā vēl nebija pabeigta.

Nr. 19, tā sauktā Kreičmaņmāja**

1926. gadā Eduards Kreičmanis** 8346 m² zemes par Ls 958,30 nopircis no Zemkopības ministrijas. 1928. gadā uzcelta divkārtīga un vienkārtīga dzīvojamā māja, kā arī saimniecības ēka. E. Kreičmanis Latvijas pirmās brīvvalsts laikā bija Liepājas komercskolas inspektors, pēc 1945. gada — Rūjienas vidusskolas skolotājs.

* Rūjienā dzīvoja Vorpi, nevis Vorbi.

** Rūjienieši teica "Kreičmanis".

No preses un citiem avotiem

LU Lauksaimniecības fakultāti ar agronoma grādu beidzis Kārlis Kreicmanis.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 30. aprīlī.

1932. g. 19. febr. robežsargi notvēra Gustavu Lesti no Brīvības ielas 19 un Ernestu Kabulu, dzīv. Igaunijā, ar 1 maisu 100 kg igauņu cukuru, ko notvertie pašlaik gribēja nodot tirgotājam Paulusam Rūjienā. Trešajam kontrabandas dalībniekam, arī kādam Kabulim, laimējies aizbēgt un aizlaisties pār robežu uz Igauniju, pametot zirgu ar visu pajūgu. Vainīgie nodoti Rūjienas muitas rīcībā pelnītā soda saņemšanai.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 28. februārī.

Vajadzīgi būvbaļķi. Piedāvāt Brīvības 19 Kreicmanim.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. februārī.

Pret bakām potēšanu š. g. 24. un 31. maijā no plkst. 15 līdz 17 izdarīs Latvijas Sarkanā Krusta Rūjienas nodaļas veselības kopšanas punktā Brīvības 19.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 18. maijā.

Svētdienas naktī Brīvības 19 bija aizdedzies Eduarda Kreičmaņa šķūnītis. Liesmas izdevās aplāpēt. Šķūnīti, liekas, nodedzinājis kāds neuzmanīgs garāmgājējs. Neapdrošinātā šķūņa vērtība Ls 50, bet mantas tajā atradās par Ls 20.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 7. septembrī.

Namsaimniekam E. Kreicmanim Brīvības 19 apstiprināts būvplāns un atļauts izvest būvdarbus.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 21. septembrī.

4 istabu dzīvoklis būs iznomājams augusta mēneša beigās jaunbūvējamā mājā Brīvības 19.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 2. augustā.

9. rajona ceļu meistars Brīvības ielā 19 darba laikā pārdod no rokas lietotus ķieģeļus un dakstiņus. Materiāli atrodas Nauksēnu pag. Strēlniekos. Cena ķieģelim 0,5–4 sant. gabalā, dakstiņiem 5 sant. gabalā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 17. janvārī.

Pārdod labu sienu un pērk būvbaļķus Brīvības 19.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 17. decembrī.

1941. gadā Kreičmaņa māju, kurā ir trīs dzīvokļi, nacionalizē. Dzīvokļu kopējā platība ir 102,72 m², neapdzīvojamā — 101,83 m². Tad novērtēta par Ls 10 000.

Pēc kara mājā atradās poliklīnika, pēc tam mazzbērnu novietne. 1985. g. tika uzcelts bērnodarzs “Vārpiņa”, tad ēkā tika ierīkots Patērētāju biedrības Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmuma (SEU) kantoris.

Pēc Atmodas mājas atdotas likumīgai mantiniecei Ilgai Šulcai. Mājā pilsētas pašvaldība ierīkoja bērnu mākslas skolu. Mājas austrumu galā pāris telpās bija

audumu veikals, pārējā daļā — mākslas skola. Pēc veikala likvidēšanās 2000. gadā tikai mākslas skola. Abas mājas (arī Nr. 19a) pašvaldība atpirkusi no I. Šulcas mākslas skolas vajadzībām. Pašreiz arhitekta Gundara Vērpes vadībā izstrādā mākslas skolas atjaunošanas un paplašināšanas projektu.

Nr. 19a, tā sauktā Kreičmaņmāja

Arī šī māja piederējusi Eduardam Kreicmanim. Šeit atradās Latvijas Sarkanā Krusta biedrības Rūjienas nodaļa, kas tika dibināta 1919. gadā.

No preses un citiem avotiem

No 23. aprīļa Rūjienā darbojas veselības kopšanas punkts. Tas iekārtots Ed. Kreičmaņa jaunbūvētā namā Brīvības ielā 19. Punktu ierīkoja Latvijas Sarkanā Krusta Rūjienas nodaļa, un telpas apakšstāvā, sastāvošas no 4 istabām, par Ls 36 mēnesī no 15. decembra 1929. g. līdz 31. decembrim 1930. gadā to nomāja pilsēta.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1930. g. 4. janvārī.

Latvijas Sarkanā Krusta veselības kopšanas punkts Brīvības ielā 19a atvērts no 3—4 pēc pusdienas. Visi padomi un ārstu apskate pilnīgi par brīvu. Izplatītām baumām, ka vēlāk tā kā tā būšot jāmaksā, nav nekāda pamata.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 26. septembrī.

Rūjienas pilsētas valde uzaicina visus bērnu vecākus, kuru bērni dzimuši 1929. g. jeb kuri dzimuši agrāk un pret aizsargu bakām nav potēti, ierasties ar potējamiem trešdien, 21. maijā š. g. plkst. 3 pēc pusdienas Brīvības ielā 19 veselības punktā “Māte un bērns” uz baku potēšanu.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 16. maijā.

Draudzes skolas Zelta grāmatā māsa Ženija Kornets iemaksājusi Ls 25.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 15. janvārī.

Telefons Rūjienas veselības kopšanas punktam nr. 123.

Latvijas telefonu grāmata. 1934. g.

Latvijas Sarkanā Krusta Rūjienas nodaļa, priekšsēdētājs Roberts Slokenbergs.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Rūjienas pilsētas valde ziņo, ka baku potēšanu š. g. 27. maijā un 3. un 10. jūnijā ārsta pieņemšanas stundās izdarīs Latvijas Sarkanā Krusta Rūjienas veselības kopšanas punktā Brīvības ielā 19, kurp nogādājami visi 1936. gadā dzimušie bērni, kuri pret aizsargu bakām nav potēti (..) Par poti un potēšanu nomaksājams 1 lats. Par baku neizpotēšanu noteiktā laikā draud cietuma sods, bet par potēšanas apliecības neuzrādīšanu naudas sods līdz 50 latiem. O. Ieviņš, sekretārs; K. Meijers, pilsētas galvas vietnieks.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 21. maijā.

Pēc Otrā pasaules kara mājā darbojās poliklīnika, no 1959. gada — mazbērnu novietne. Kopš bērnu dārza “Vārpiņa” uzcelšanas (1985. g.) ēkā pilsētas pašvaldība ierīkoja bērnu mākslas skolu.

Nr. 21, tā sauktā Ķīšmāja

1927. gadā Jānis Ķīsis 4016 m² zemes, uz kuras atradusies vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka, par Ls 355,30 nopircis no Zemkopības ministrijas. J. Ķīsis bija veterinārārsts.

No preses un citiem avotiem

Inženieris Kārlis Vircaunieks šoreiz apsūdzēts, ka bez attiecīgas būvinspektora atļaujas pārbūvējis namu Rūjienā, Brīvības ielā 21. Minētais nams pieder Piebalgam Cēsis, bet uz pilnvaras pamata namu pārvalda K. Vircaunieks. Miertiesnesis inženieru Vircaunieku sodīja ar Ls 15 vai 5 dienām arestā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 10. jūlijā.

1944. gadā ēkas nodega.

Mantinieki īpašumu nav pieprasījuši. Pašvaldības zemes gabals nav apbūvēts.

Nr. 23, tā sauktā Zariņmāja

20. gadsimta 70.–80. gados māju sauca par Čigānmāju, jo tur dzīvoja čigāni.

1928. gadā Jēkabs Zariņš 4027 m² zemes, uz kuras atradusies divstāvu dzīvojamā māja un saimniecības ēka-kūts, kas celta 1913. gadā, par Ls 368,62 nopircis no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Kristīne Zariņš, pārtikas un sīku preču tirgotava.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Edgars Sprincis, dzīv. Brīvības 23, tiek saukts pie atbildības par zīmoga noplēšanu aprakstītai mantai — automobilim.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 2. jūlijā.

Par Pēterim Jansonam piederošā šķūņa atlaušanu pie atbildības tiek saukts Edgars Sprincis no Brīvības 23.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 2. augustā.

Izbijušais “auto karalis” Edgars Sprincis, lai tiktu pie naudiņas, izgudrojis šādu numuru: nobraucis kopā ar citiem uz Cēsu gadatirgu un, uzdodamies par dzelzceļa būves uzņēmēju, iepircis savām vajadzībām lielāku partiju labu zirgu, protams, maksādams ar vekseliem. Iepirktie zirgi pēc tam pārvērsti skaidrā naudā, bet piekrāptie laucinieki palikuši, brīnoties par Sprinča dotiem vekseliem, kuriem papīra vērtība. Sprincis ar Kārklīņu par šādu “aspātību” tiek saukti pie atbildības par krāpšanu.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 16. jūlijā.

E. Ceriņš uzpērk vēžus katrā vairumā. Maksāju augstākās cenas. Brīvības ielā 23, Zariņa kga namā. (1932. g.)

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 27. maijā.

Jēkabs Zariņš kandidē pilsētas domes vēlēšanās no demokrātiskā pilsoņu un inteliģento darbinieku saraksta 1931. g. 28., 29. martā. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Pēc Atmosdas īpašumu mantojuši Jēkaba Zariņa mazbērni Māra Tērauda, kas dzīvo Valmierā, un Jānis Stangainis. Viņi saņēmuši kompensācijas sertifikātus. Pašreizējie mājas īpašnieki ir Leonards Matusevičs un Olga Lejasmeijere.

Nr. 25, tā sauktā Bērziņmāja

1930. gadā Alvīne Bērziņa 3609 m² zemes, uz kuras atradusies vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka, kas celta 1927. gadā, par Ls 353 nopirkusi no Zemkopības ministrijas.

Pašreiz māja pieder Ronaldam Reutam.

No preses un citiem avotiem

23. aprīlī pāriešu no Kalna ielas Nr. 3 uz Limbažu ielu (Virķen) Nr. 26, seglenieka Bērziņ kga jaunbūvētā divstāvu namā. Pastellējumus izpilda glīti un visātrākā laikā. Ar cienišanu Eduards Oliņš.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 15. februārī.

Pēteris Muska no īrnieku saraksta kandidē pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Tirgū par dzeršanu un trokšņošanu sastādīti protokoli Jānim Lūsim un Pēterim Muskam.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 23. oktobrī.

Rūjienas amatnieku biedrības priekšsēdētājs Pēteris Muska.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Rūjienas un apkārtnes Amatnieku biedrība lūdz pieteikties dziedātājus jaundibinātam korim. Pieteikšanās Valdemāra ielā 9 biedrības telpās 1. dec. no plkst. 14–17, kur jāierodas arī visām biedrenēm. Katru darbdienu var pieteikties pie Muskas kunga Brīvības ielā 25 un pie Matisona kunga Brīvības ielā 27.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 29. novembrī.

Nr. 27, saukta par zārcinieka Matisona māju

1937. gadā Hugo Matisons 4365 m² zemes, uz kuras atradusies 1927. g. celta vienstāva dzīvojamā māja, par Ls 430 nopircis no Zemkopības ministrijas.

H. Matisonam piederējusi zārku tirgotava.

Kopš 20. gadsimta beigām māja pieder Anastasijai Volānei.

Svētā Bērtuļa baznīca Rūjienā 20. gs. 20. gadi. E. Kalcenava fotogrāfija

1974. gadā nodegušās
baznīcas drupas.
Ulda Pastnieka fotogrāfija

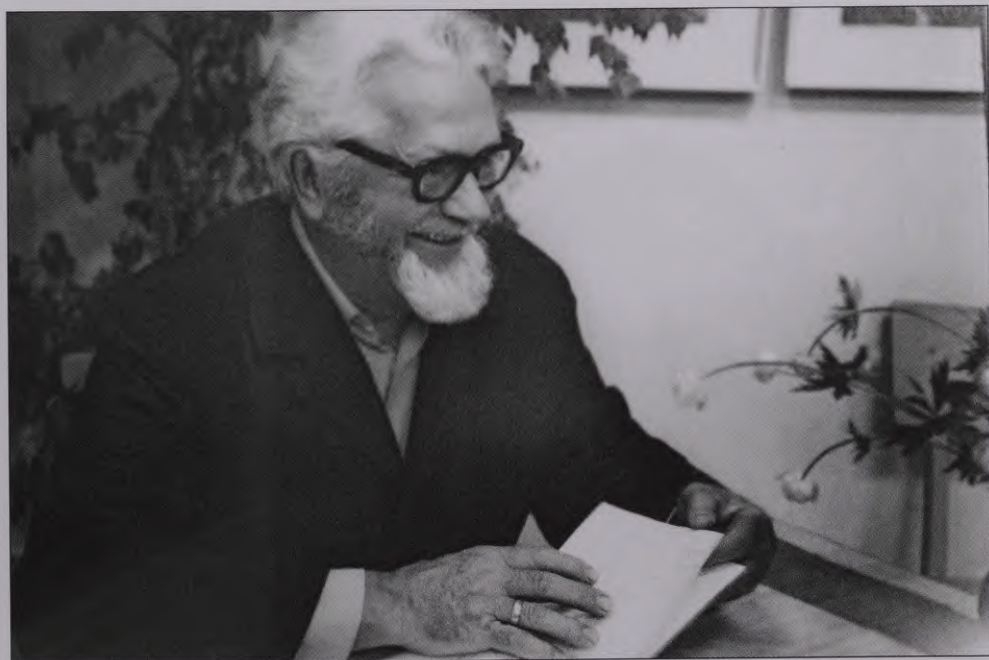
Dārza iela 1913. gadā. Kreisajā pusē Grīnvalda māja Dārza ielas (nr.12) un Aspazijas ielas stūrī. Labajā pusē Ternejas kapsētas mūris. Visas redzamās ēkas 1944. gadā no-
dega. Tagad tajā vietā bērnu dārzs "Vārpiņa". Mūri 1951. gadā nojauca. Kapsētas vietā Ternejas parks

Gleznotāja Ādama Alkšņa (1864–1897) darbnīca Parka (tagad Ādama Alkšņa) ielā. Labajā pusē "Vinogradova parka" sēta. Ielu bruģēja 1936. gadā.
Fotografēts 1922. gadā

Vilis Klānis, aizsargu komandieris, skolotājs Rūjienas ģimnāzijā, 1941. gadā izsūtīts, Sibīrijā miris, dzīvoja Blaumaņa ielā nr. 7

Dzejnieks Kārlis Kalnietis, īstajā vārdā Kārlis Kalniņš (1919–1992), strādāja Rūjienas Kultūras namā, dzīvoja Aspazijas ielā nr. 46. Fotografēts 1986. gadā

Rūjienas Piensaimnieku biedrības valde: sēž Revīzijas komisijas priekšsēdētājs E. Brože, valdes priekšsēdētājs A. Melders; stāv: valdes locekļi K. Čākurs, E. Priede. 1937. gads

Rūjienas pienotava Upes ielā nr. 5/7 pirms pārbūvēšanas 1914. gadā

Centra laukums. Meža dienas 1935. gada 26. aprīlī. Ozoliņu toreizējā Brīvības laukumā stāda pilsētas galva Arnolds Krēsliņš

Brīvības iela, pirms 1926. gada — Limbažu iela. Visas ēkas 1944. gadā nodega. Fotografēts 1923. gadā

Rūjienietim, bijušajam Zemkopības ministram, Ministru prezidentam Arturam Alberingam veltīta pieminekļa "Sējējs" atklāšana 1939. gada 20. augustā. Tēlnieks — K. Zemdega. Aizmugurē Ā. Alkšņa iela

Komunistu nogāztais piemineklis "Sējējs" 1951. gada pavasarī. Gleznotāja Jāņa Galzona (seniora) fotogrāfija

1977. gada 23. aprīlī pieminēkli
"Sējējs" izceļ no bedres bez
padomju varas atļaujas.
J. Galzona fotogrāfija

Sniegainajā 1988. gada 18. novembra dienā luterāņu arhibīskapa Ērika Mestera
vadībā notiek pieminēkļa "Sējējs" atkārtota atklāšana. J. Landrāta fotogrāfija

Brīvības un kritušo karavīru pieminēklis (tautā saukts "Tālavas taurētājs") ar pārsegu, sagatavots atklāšanai 1937. gadā

Brīvības un kritušo karavīru pieminēkļa (tautā saukts "Tālavas taurētājs") atklāšanā 1937. gada 15. augustā

No preses un citiem avotiem

Par Ls 20 glīti lakoti zārki ar lielām kājām, vangām un palmām dabūjami vienīgi pie H. Matisona Brīvības 27 (pašu mājās). Pilsētas iedzīvotājiem zārku pievešana par velti. Augstcienībā H. Matisons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 5. oktobrī.

Zārki par ļoti mērenām cenām dabūjami Brīvības ielā 27. Lūdzu pārliecināties! Augstcienībā H. Matisons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 31. janvārī.

Nr. 29

Neapbūvēts zemes gabals, bijis Rūjienas pareizticīgo draudzes īpašums.

Pašreiz zeme nav apbūvēta, bet pareizticīgo draudzei atjaunotas īpašumtiesības uz 8,35 ha zemes.

Nr. 31, tā sauktā Bērziņmāja

1938. g. Marija Bērziņa, dzim. Rumbiņa, 202 350 m² zemes, uz kuras bija 1910. gadā celtas ēkas: vienkārtīga dzīvojamā māja, saimniecības ēka, kūts, rija un šķūnis, par Ls 3592 nopirkusi no Zemkopības ministrijas.

Ēkas pašreiz sagruvušas. Pieprasījis M. Bērziņas radnieks Dzintars Vietnieks, bet pagaidām nav nokārtota dokumentācija.

No preses un citiem avotiem

Sauc pie atbildības Mariju Bērziņš no Brīvības ielas 31 par drāts žoga nopostīšanu Alfredam Baltiņam.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 3. janvārī.

Nr. 33, pilsētas lopkautuve

1929. gadā pilsētas pašvaldība 14184 m² zemes, uz kuras atradusies 1909. g. celta vienkārtīga dzīvojamā māja un lopkautuve, par Ls 571,55 nopirkusi no Zemkopības ministrijas.

Kopš 20. gadsimta 40. gadiem šeit ierīkotas Valmieras Transporta uzņēmuma VTU autobusu garāžas.

No preses un citiem avotiem

Telefons, Rūjienas pilsētas lopkautuve, nr. 88.

Latvijas telefonu grāmata. 1934. g.

65. mūža gadā miris Kārlis Silis, Brīvības ielā 33.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 20. janvārī.

Nr. 35

Rūjienas pašvaldības zeme 15 734 m² platībā. Šeit 20. gadsimta 70. gados izbūvētas pilsētas kanalizācijas ūdeņu attīrīšanas iekārtas.

Nr. 37

Pašvaldības valdījumā 3,5 ha zemes. Rezervēta, lai varētu atdot līdzvērtīgu zemi pagaidām nezināmam pieprasītājam.

Nr. 39, tā sauktā Martinsona zeme

Emils Ernests Alberts Martinsons 1938. gadā 21594 m² zemes par Ls 552 nopircis no Zemkopības ministrijas.

Pēc Atmodas zemi pieprasījusi bijušā īpašnieka māsa Erna Vītums, kas dzīvo ASV. Dokumentus nokārtoja Ernass Vītums, Emila Martinsona māsas, pilnvarota persona Pēteris Simsons (bijušais Latvijas vēstnieks Ukrainā). Tā kā E. Vītums mirusi, zemes lietas kārtoti viņas mantinieki.

Ielas labā puse

Nr. 2, tā sauktā Beitikmāja, arī Smilteņa māja

(tajā atradās K. Smilteņa veikals) (1922. g. — Limbažu iela 16).

Dīvēstāvu koka māja, kurai pirmajā stāvā veikali, otrajā — dzīvokļi.

1940. gadā Marta un Hermanis Šmiti nopirkuši nekustamo īpašumu par Ls 10 300 no Karlīnes Šīleres, Zentas Lūses un Ērika Valtera Beitikiem.

Beitiku ģimene dzīvoja otrajā stāvā. Viņu dēli Arnolds un Rūdolfs, meitas Zenta un Ērika.

No preses un citiem avotiem

I. Arnau modes preču veikals tagad atrodas Beitika namā pie tirgus laukuma.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 11. novembrī.

Veikals Voldemārs Kidde Rujenē, P. Beitik kunga namā.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 24. decembrī.

I Sedmaļa apavu darbnīca Limbažu ielā Beitik kga namā.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 14. jūnijā.

Voldemārs Kide P. Beitik k-ga namā tirgus laukuma malā tirgo amatnieku darbarīkus, būvkalumus, dzelzslietas, akmeņogles, cementu, ķieģeļus, logu stiklu, jumta darvu u. c.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 14. jūnijā.

K. Lindbergs; Aptieka

Latvijas tirdzniecības un rūpniecības adresu grāmata. — 1922. /23.

Šinīs dienās atrasta spēļu elite Beitika sētas mājā. Dalību ņēmušas 6 personas. Pie atbildības tiek saukts sētnieks par spēles pieļaušanu savās telpās un spēlmaņi par spēli.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 15. martā.

Namsaimniece Emma Bētaks Brīvības ielā 2 tiek saukta pie atbildības par anti-sanitārijas pielaišanu savas mājas pagalmā un iebraucamās vietas telpās.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 26. jūlijā.

Par mēru un svaru noteikumu neievērošanu tirdzniecībā pie atbildības tiek saukts Kārlis Smiltens Brīvības ielā 2.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 26. jūlijā.

Par tirgošanos ārpus noteiktā laika pie atbildības sauc veikala īpašnieku Kārli Smilteni Brīvības 2.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 26. jūlijā.

Pirmdien, 4. martā, ugunsdzēsēju zvani vēstija ugunsgrēku Jostsona ādu ģērētavā. Tas izcēlies ādu žāvētavā no krāsns un, laikā nepamanīts, būtu pieņēmis draudošus apmērus. Šoreiz tas apmierinājies tikai ar izbaiļu sacelšanu.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 14. martā.

Sauc pie atbildības Kārli Smilteni no Brīvības ielas Nr. 2 par tirgošanos ārpus noteiktā laika.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 7. februārī.

Beitika mantinieku namā no š. g. 1. maija izdodamas tējnicās telpas no 5 istabām un virtuves.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 1. maijā.

Esmu atvēris Beitik kga namā Brīvības ielā Nr. 2 baranku ceptuvi, kurā dabūjamas ikdienas svaigas un barojošas barankas. Vairumā. Mazumā. Augstcien. A. Barkans.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 16. maijā.

Naktī uz 26. maiju Brīvības ielā 2 dzīvojošam Bērziņam no dārza izzagti jauniestādītie tomāti vērtībā par Ls 2.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 5. jūnijā.

E. Jostsons Ādu mītuve un tirgotava Brīvības ielā 2

Rūjienas Domas. — 1930. g. 23. decembrī.

Jēkabs Zariņš no Brīvības ielas Nr. 2 kandidē pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā no visu apvienotā bezpartejisko saraksta. (Nav ticis ievēlēts — G.Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Traktieru nodoklis Rūjienas tējnicām un konditorejām sadalīts sekojoši: Martai Teteris — Ls 70.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 24. aprīlī.

M. Teters, tējnicās vadītājs L. Teters tējnicā.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 19. jūnijā.

“Rūjienas Balss” redakcija pāriet uz jaunām telpām Brīvības ielā Nr. 2 (tirgus lauk., Beitika mājā). Ieeja caur vārtiem.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 18. decembrī.

Paziņoju godājamai publikai, ka darbu pieņemšana akciju sab-
bai “Sedas” vilnas vērptuvei (Rencēnu muižā) ir vienīgi Kārļa Smilteņa veikalā Brīvības ielā 2 (tirgus laukumā).

Rūjienas Balss. — 1932. g. 15. janvārī.

Mēbeļu galdniecība. Pieņemu pasūtījumiem mēbeles pēc vismodernākām prasībām, ozola, mahonija, kā arī krāsotas. Ed. Miglavs.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 20. maijā.

A. Lillis paziņo, ka 1932. g. 15. novembrī atver konditoreju un maiznicu Brīvības ielā Nr. 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 11. novembrī.

12. nov. ap plkst. 8 vakarā Brīvības 2 tējnicai izdauzītas logu rūtis. Logu dauzīšanā par vainīgiem pienākti Brīvības ielā 5 dzīvojošais Kārlis Klāvs un Kalēju ielā 5 dzīvojošais Voldemārs Gailītis. Vainīgiem sastādīts protokols.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 18. novembrī.

“Rūjienas Balss” sabiedriski-literārisks nedēļas laikraksts. Redakcija un ekspedīcija Brīvības ielā 2.

Rūjienas Balss. — 1932. g.

2 saulaini dzīvokļi (2 un 3 istabas lieli, uz vēlēšanos tiek remontēti) un veikala telpas iznomājamas Beitika namā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 23. decembrī.

G. Ērenpreisa velosipēdu noliktava un kantoris.

E. Jostsons, ādu mītuve un tirgotava. Vēlāk Virķēnu šosejā.

Pērku egļu mizas. Kam ir nozāģēti koki, esmu mizošanu ar mieru pats izdarīt. Pieteikt E. Jostsona ādu veikalā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 19. maijā.

Telefons nr. 11 ādu ģērētava, Ernests Jostsons.

Latvijas telefonu grāmata. 1934. g.

Pašlaik maksāju: par teļādām Ls 2,50; aitādām Ls 2,30; zirgādām Ls 7; lopādām (skatoties pēc lieluma) līdz Ls 15. E. Jostsons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 24. novembrī.

Piedāvāju vilnu, vilnas dziju, cimdus, zeķes, kungu kamzoļus. Dabūjami āboli, skābi kāposti un gurķi. Pērku vietējo vilnu. Lūdzu pārlicināties! Kārlis Smiltenis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 15. decembrī.

Telefons nr. 11 ādu ģērētava, Ernests Jostsons.

Latvijas telefonu grāmata. 1934. g.

Piedāvāju god. dāmām lielākā daudzumā vilnas dziju. Pērk vietējo vilnu. K. Smiltens Brīvības 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. martā.

Kautiņš pilsētnieku un laucinieku starpā notika svētku sestdienā Rūjienā uz Rīgas ielas pret Pareizticīgo baznīcu. Vairāki novērotāji par plūkšanos ziņoja policijai. Kad ieradās kārtībnieki, laucinieki jau bija paspējuši aizmukt. Sadursmē smagāk cietis Rūjienā, Brīvības ielā 2 dzīvojošais 26 g. v. Harijs Kapeiks. Viņš nosists uz ielas bezsamaņā un apstrādāts mietiem un alus pudelēm. Vairākās vietās pārsista galva. Pārējie rūjienieši, 21 g. v. Jēkabs Sermuss no Raiņa ielas 19 un Jānis Briedis ciņā nav cietuši. Noskaidrots, ka aizmukušie "cīnītāji" ir naukšenieši brāļi Kreijeri un kāds Ozols. Policija izziņu turpina.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 6. aprīlī.

Brīvības ielā 2 dzīvojošais Jānis Karlsons svētdien aizbraucis uz izrikojumu Naukšēnos. Pa prombūtnes laiku nezināms ļaundaris atmūķējis viņa dzīvokli un nozadzis uzvalku Ls 30 vērtībā, rokas pulksteni Ls 15 vērtībā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 22. jūnijā.

26. septembrī pirms 10 vakarā izcēlās ugunsgrēks Pētera Beitika mantinieku nama piebūvē. Uguns izplatījās pagalmā, apņēmot piebūves, šķūņus, palieņus. Sāka degt arī dzīvojamās mājas jumts. Arī ugunsdzēsēju depo torni vajadzēja aplaistīt ar ūdeni, jo tas lielajā karstumā, kāds valdīja ugunsgrēka apkārtņē, varēja viegli aizdegties. (..) Namā atradās Smilteņa koloniālpriecū tirgotava, G. Liepiņa apavu, Veinšteina skārdnieka, Birgera pulksteņu darbnīcas un Matisona adītava. No nama izvāca visas mantas un novietoja tirgus laukumā. (..) Nodega 5 saimniecības ēkas, bet dzīvojamai mājai vienā galā nodega augšējais stāvs. Arī uguns neskārtā mājas daļa stipri cietusi.

(..) Viss P. Beitika mantinieku nams bija apdrošināts "Latvijas Lloidā" par 10 300 ls, bet tieši nodegušās ēkas par apm. 2000 ls. Tirgotājam Smilteņam, sakarā ar veikala preču un mantu izvākšanu — cēlušies zaudējumi apm. 1000 ls.

Apstākļi liecina, ka nebūs darišana ar ļaunprātīgu dedzināšanu, bet gan nelaime cēlusies, neuzmanīgi apejoties ar uguni.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 28. septembrī.

Ar šo pagodinos paziņot god. Rūjienas un apkārtnes iedz., ka esmu savu skārdnieku darbnīcu Brīvības ielā 2 paplašinājis ar piena kannu alvošanas nodaļu Rīgas speciālistu uzraudzībā. Darbā pielietoju visjaunāko tehniku. Darbs izturīgs un garantēts. Katram ieteicu griezties manā darbnīcā un pārliecināties par darba labumu. Alvošanas darbus pieņem Rūjienā, Rīgas ielā 4 J. Hiršsona emaljas un skārda trauku veikalā. Brīvības ielā 2. L. Veinšteins.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g.

Katoļu dievkalpojums notiks Rūjienā, Brīvības 2, Andrianova dzīvokli Debesbraukšanas dienā š. g. 30. maijā plkst. 10 dienā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 17. maijā.

Rūjienas ugunsdzēsēju biedriba izdos mazākprasītājiem torņa un depo telpu noplēšanas darbus un šķūņa jaunbūvi. Tuvāki pie biedrības mantziņa V. Šķiņķa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 21. jūnijā.

Kārlis Smiltens, koloniālpreču tirgotava.

Pilsētu apraksti. — 1936.

L. Veinšteins, skārdnieka un alvošanas darbnīca.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 19. jūnijā.

“Rūjienas Vēstneša” redakcija, kantoris un ekspedīcija ar š. g. 1. martu pāriet jaunās telpās Brīvības ielā 2 (ieeja no Brīvības laukuma).

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 21. februārī.

Valkas kopējās slimokases Rūjienas rajona pārziņa birojs ar š. g. 1. martu pāriet jaunās telpās Brīvības ielā 2, Beitika mājā, ieeja no Brīvības laukuma.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 21. februārī.

Ratu loki un spieķi dabūjami pie K. Smilteņa. Svaigi sālītas reņģes pie K. Smilteņa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 29. maijā.

Pārdodami Pētera Beitika mantinieku nami. Nami atrodas Rūjienas centrā, Brīvības ielā 2 (pie Brīvības laukuma). Tuvākas ziņas pie aizgādņa R. Slokenberga, Rūjiena, Upes ielā 1.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 9. oktobrī.

Esmu savu veikalu paplašinājis. Lielā izvēlē vilna, vilnas dzijas dažādās krāsās, kungu kamzoļi, dāmu un bērnu jakas, zeķes un cimdi. Cenas mērenas. Pieņemu pasūtījumus adījumu darbiem. Pieņem vilnu kāršanai un vērpšanai K. Austriņa kungam Rencēnmuižā. Ātra pagatavošana. Pērk vietējo vilnu. Dabūjami skābi kāposti. K. Smiltens.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 16. oktobrī.

Ar š. g. 1. martu esam pārnākuši ar savu frizētavu jaunās telpās, Brīvības ielā 2. Ar cieņu E. Gailītis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 5. martā.

31. decembrī uz ielas saļimis linu šķirotājs 59 g. v. Augusts Šilers. Mācījies pie H. Tietjena. Pat. b-bas “Agronoms” linu šķirotājs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 8. janvārī.

Rūpniecības akciju sab-ba “Degviela”.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 13. maijā.

Š. g. 2. sept. Rīgas apgabaltiesa 1. publiskā izsolē pārdos nekustamu īpašumu Brīvības ielā Nr. 2. Izsole sāksies no Ls 10662. Latvijas Hipotēku bankas parāds Ls 6700. Platība 3593 m²; 5 veikali, 27 istabas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 18. augustā.

Taupības krāsniņa, mazlietota, kurināma ar zāģu skaidām, pārdodama Brīvības ielā 2. E. Gailīte.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 29. decembrī.

Visiem jālasa sava novada laikraksts "Rūjienas Vēstnesis". Plaša aptveroša informācija par vietējo dzīvi. Abonēšanas maksa Ls 5 gadā, Ls 2,50 pusgadā. Atsevišķs numurs maksā Ls 0,10. Gada abonentiem prēmija — kalendārs. Redakcija un kantoris Brīvības ielā 2, tālr. 126.

Ziemeļvidzemes gadagrāmata. — 1939.

Karlīne Šilers, Zenta Lūsis, Ērika un Valters Beitiki pārdevuši savu īpašumu Brīvības ielā 2 Martai un Hermanim Šmitiem.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 2. maijā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Atmodas zemi pieprasījuši M. un H. Šmitu bērni Aivars Šmits un Aina Šrādere, kas dzīvo Rīgā. Tagad (2005. g.) uz zemes daļas atrodas 1979. gadā celtais Patērētāju biedrības universālveikals un tirgus laukums. Pēc 1997. gada atpērk Valmieras reģionālā patērētāju biedrība. Veikalā "Rūjiena" darbojas patērētāju biedrības pārtikas veikals, apģērbu veikals "Aiviņa", Medņa apavu veikals, kancelejas preču veikals "Freko", Brieža aptieka, grāmatu veikals, elektropreču veikals, "Dienas" preses abonēšanas centrs, frizētava, kafejnīca ar kulinārijas veikalu, pieņemšanas punkts ķīmiskai tīrītavai.

Veikala adrese Brīvības iela Nr. 8.

Nr. 4, tā sauktā Daneberga māja

20. gadsimta 20. gados Spricis Danebergs māju nopircis no Antona Taubes, kas bijis bagāts linu tirgotājs.

No preses un citiem avotiem

Ar šo paziņoju god. Rūjienas un apkārtnes publikai, ka, sākot ar š. g. 6. maiju, pārceļu savu apavu darbnīcu Brīvības ielā 4 (Taubes kga namā). Lielā izvēlē gatavi apavi, sevišķi sezonas kungu un dāmu kurpes utt. Pasūtījumus izpildu noteikti. Par darbu atbildu. Augstcienībā J. Leska.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 10. maijā.

Pagājušajā svētdienas naktī apzagta arī Leskas apavu darbnīca. Zaglis bijis ļoti labs apstākļu pazinējs. Nozagto apavu kopvērtība pāri par Ls 100. Aizdomās turēts L. māceklis Alfreds Birkavs, kurš no darba atlaists, bet kratīšanā pie viņa nekas nav atrasts.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 8. novembrī.

Mūra māja pārdodama Brīvības 4.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 11. janvārī.

Rūjienu otrdienas rītā satrauca divu jauniešu traģēdija. Brīvības ielā 4 dzīvoklī atrada bez dzīvības 28 g. v. Kristīni Kapzemi un 32 g. v. Gustavu Šmitu. Abi jaunieši bija nošāvušies. Pašrocīgi parakstītās atvadišanās zīmītēs, kas datētas ar 19. jūniju, tie lūdz, lai viņu nāvē nevienu nevainojot. Gustavs Šmits ir Ķoņu pagasta Mežmaļu māju saimnieka dēls. Jau ilgāku laiku viņš sagājies ar savu māju rentnieka Kapzema meitu Kristīni, kas dzīvojusi Rūjienā. Par abu jauniešu attiecībām piederīgie nav zinājuši. Savai mātai Ķoņu pag. Mežmaļos nelaiķe jau iepriekš paziņojusi, ka pirmdien nebūšot mājās, un lūgusi to noņemt namam Brīvības ielā karogu. Māsa kopā ar Šmita māti Rūjienā ieradās tikai otrdienas rītā. Kapzemi, atrodot dzīvokli aizslēgtu un logu aizklātu, pārņēmusi nojauta, ka noticis kas ļauns. Griezusies pie policijas, pēc tam durvis uzlauzta. Abi jaunieši atrasti gultā miruši, pie tam Šmita roka vēl turējusi revolveri, ar kura vienu šāvienu dzīvi beigusi arī Kapzeme. Kādi apstākļi spieduši jauniešus spert traģisko soli, nav noskaidrots. Gustavs Šmits jau 1933. g. pašnāvības nolūkā sevi smagi sašāva.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. jūnijā.

Izbeigdams savu saimniecību, pārdodu visu savu inventāru. Brīvības 10, Langes namā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 14. septembrī.

Pārdod slaucamu govī.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 17. maijā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Atmodas zemi pieprasījuši Sprīča Daneberga mazbērni: Zigrīda Boša, Haralds Danebergs, Ilgonis Dannebergs*, Iveta Krusta. Atjaunotajā Latvijā uz zemes atrodas veikals "Rūjiena" un tirgus laukums. Atpērk Valmieras reģionālā patērētāju biedrība. Tirgus zemes gabala jaunā adrese — Ganību iela 7.

Nr. 6, tā sauktā Taubes māja.

Alma Berts no Matīšiem 1927. gadā 787 m² zemes, uz kuras atradusies divstāvu dzīvojamā, tirdzniecības ēka, divas noliktavas un saimniecības ēka, par Ls 191,59 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. A. Berts mirusi 1937. gadā.

1940. gadā A. Berts māju nacionalizēja. Tajā bija pieci dzīvokļi. Kopējā dzīvokļu platība — 106,64 m². Tad novērtēta par Ls 4000.

Šajā mājā dzīvojošajam linu tirgotājam Antonam Taubem bija divas meitas un trīs dēli. 1944. gadā ģimene izbrauca uz Vāciju.

No preses un citiem avotiem

Mājas pārdodamas Veidenbauma ielā. Pieprasīt pie A. Taubes Brīvības ielā Nr. 6

* Tā arī raksta: Haraldu ar vienu "n" un Ilgoni ar diviem "n".

Antons Taube no namsaimnieku, tirgotāju un amatnieku saraksta kandidē Rūjienas pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Paziņoju god. publikai, ka savu frizētavu esmu pārvietojusi no Rīgas ielas Nr. 40 Brīvības ielā nr. 6 (Taubes kga namā). Dāmu un kungu zalonu cenas zem konkurences. Var pieteikties mācekle. Friziere E. Gailīts.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 23. janvārī.

Ar 1. janvāri 10. Rūjienas Vanagu novads atvēris savu lizdu Brīvības ielā 6.

Rūjienas Vēstnesis — 1935. g. 13. janvārī

A. Taube linu un labības tirdzniecība.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Linu pieņemšanas punkts. Īpašnieks Antons Taube, tel. 33.

Pilsētu apraksti. — 1936.

1932. g. 28. jūnijā plkst. 15 ūtrupē pārdos Antona Taubes kustamo mantu, sastāvošu no "Tresselt" firmas tāfelklavierēm, novērtētām par Ls 340.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 14. jūnijā.

Telefons, dzīvoklis, Antons Taube, nr. 33.

Latvijas telefonu grāmata. 1934. g.

Valmieras apr. pr-ks par kārtības un sabiedriskā miera traucēšanu sodījis Elmāru Ozolu, Brīvības ielā 6 ar Ls 100 vai 2 mēn. cietumā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. maijā.

Linu un labības tirgotājs Antons Taube 19. jūlijā svinēs sudrabkāzas un atskatīsies uz 35 gadu darbību tirdzniecībā, no kuriem 25 gadus viņš darbojas pats savā uzņēmumā. A. Taube strādā arī sabiedriskā laukā un ir Rūjienas Savstarpējās ugunsapdrošināšanas biedrības priekšnieks.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 30. jūnijā.

Rūjienas Amatnieku un namsaimnieku krājaizdevu sabiedrība, dib. 1891. g.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Rūjienas Savstarpējā ugunsapdrošināšanas biedrība ar 1. oktobri kantori pārcēlusi Brīvības ielā 6, A. Taubes kga namā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 7. oktobrī.

Sākot ar š. g. 27. martu, P/S "Izejviela" uzsāks iepirkt pret tūlītēju samaksu malkas pelnus, metāla lūžņus, nolietotu skārdu, pudeles un laužtus stiklus, kaulus, visāda veida lupatas, izlietotus gumijas priekšmetus, zirgu astrus, cūku sarus, teļu māgas. Pieņemšana Brīvības 6, Taubes kga noliktavā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 21. martā.

1944. gadā ēkas nodega.

1999. gadā A. Taubes meitu pelnu urnas pārveda no Anglijas un Austrālijas un apglabāja Rūjienā Bērtuļa kapsētā. Uz bijušās zemes kopš 1979. gada atrodas veikals "Rūjiena" un iebraucamais ceļš autoostā. Zemi pieprasījusi bijušā īpašnieka A. Taubes otrās sievas brāļameita Velga Puķīte. Māja testamentā pirms 1940. gada 17. jūnija bijusi novēlēta otrai sievai.

Nr. 8, tā sauktā Dejus māja

1939. g. Augusts Melkus 3557 m² zemes, divas vienkārtas dzīvojamās mājas, kas celtas 1899. gadā, un saimniecības ēku, kas celta 1931. gadā, nopircis no Elizabetes Dejus.

Šeit bijusi "mazā" Zariņa seglinieka darbnīca un veļas rullis, dzīvojuši fotogrāfs Kārlis Uskals ar meitām Veru un Dzidru, dēliem Alfrēdu, Ansi un Kārli, arī skolotājas Marta Putne un D. Varslavāne. Dzidra Uskale pašlaik (2005. g.) dzīvo Vācijā.

No preses un citiem avotiem

Ar 6. maiju Gusts Kaucis uzņemas bijušās Lillison tējniecības Limbažu ielā 16 turēšanu.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1922. g. 11. maijā.

Jaunievedums fotogrāfēšanā. Pagodinos paziņot god. Rūjienas un apkārtnes publikai, ka savā foto darbnīcā Brīvības ielā 8, sākot ar 1. janvāri š. g., esmu pēc Rīgas parauga ierīkojis fotogrāfēšanu pie Jupiter gaismas. Uzņēmums tiek izdarīts siltās telpās un līdz plkst. 8 vakarā. Cenas mērenas. Augstcienībā foto K. Uskals.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 18. janvārī.

No 26. marta līdz 1. maijam 6 pastkartes Ls 3 un viens palielinājums 18x24 par brīvu. Fotodarbnīca K. Uskals, Brīvības ielā 8.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 19. aprīlī.

Pārdodama gulta ar spilveniem, vanna u. c. saimniecības lietas, Brīvības 8 no plkst. 3–5.

Rūjienas Doms. — 1930. g. 16. maijā.

Dedzināmā malka dabūjama. Ziņas pie Ausēja Frīda, Brīvības 8.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 14. janvārī.

8. novembrī nozaudētas ceļā no Rūjienas līdz Ipiķiem 1 melna un 2 sarkanās teļu ādas un 1 dāmu bikses. God. atradēju lūdzu mantas nodot pret pateicības algu Rūjienā fotogrāfam Uskalim.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. novembrī.

Jauns telefona abonents Nr. 161 — Frids, Ausejs Brīvības 8.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 17. novembrī.

1940. gadā Augusta Melkus māja tika nacionalizēta. Tajā bija četri dzīvokļi. Dzīvokļu kopējā platība ir 153,76 m², neapdzīvojamā platība — 55,69 m². Tad novērtēta par Ls 5000.

1944. gadā ēkas nodega.

Mantinieki zemi nav pieprasījuši. Tā ir Rūjienas autoostas teritorija.

Nr. 10, tā sauktā Končfreileņu māja (1922. g. — Limbažu iela 24)

1930. gadā Helena un Alma Konces 3565 m² zemes, uz kuras atradusies 1911. gadā celta divstāvu dzīvojamā māja, kas apšūta ar betona plāksnītēm (tāpat kā “Cementskola” Skolas ielā), vienkārtīga dzīvojamā māja, 1903. gadā celta ādu ģērētava, motora šķūnis un saimniecības ēka, par Ls 595,48 nopirka no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

J. Brīnuma jaunatvērtā pulksteņu darbnīcā Rujenē, Limbažu ielā 16, preti Hirša maiznīcai, pieņem izlabošanā visādus pulksteņus.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 29. aprīlī.

Ādu ģērētava un veikals.

Latvijas tirdzniecības un rūpniecības adresu grāmata. — 1922. /23.

Zobārstēšanas kabinetu atveru Brīvības ielā 10. Runas stundas no 9–1, 3–6 Dr. F. Blum.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 4. jūnijā.

Rūjienas drēbniekiem un drēbniecēm neiztrūkstoši ierasties uz kopēju sapulci, svētdien, 12. janvārī (1930.) plkst. 1 dienā sporta b-bas “Krauze” telpās Konces mājā. Dienas kārtībā: 1. Darbinieku vēlēšanas. 2. Drēbniekiem un drēbniecēm kursu sarīkošana piegriešanai. 3. Valdes vēlēšana. 4. Tarifu apspriešana un pieņemšana. 5. Dažādi jautājumi un priekšlikumi. Valde.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 10. janvārī.

Ārste zobu slimībās Olga Bērziņa (ārsta H. Bērziņa kundze) pieņem slimniekus Brīvības ielā 10 no 8. jūl. līdz 11. aug.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 20. jūnijā.

Pārdod ādu ģērētavu un dzīvojamo māju. A. Konce.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 31. augustā.

Hugo Bērziņš, Rūjienas slimnīcas direktors, dzīvo Brīvības ielā 10, kandidē pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā no apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Pārdodama māja Brīvības ielā nr. 10.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 13. novembrī.

Pārdodama māja pilsētas centrā. Pieprasīt Brīvības ielā 10 pie īpašnieka. Cena pēc vienošanās.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 26. februārī.

Rūjienā, Brīvības ielā nr. 10 (Konces jkdzes namā) esmu ierīkojis no jauna ādu ģērētavu, kurā pieņemu jēlādas ģērēšanai kā: juhtas, platādas, bindzoļ- ādas, sermet-ādas, kažokādas u. t. t. J. Hirson.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 11. jūlijā.

Latvijas skolotāju slimo kases dalībniekiem no Rūjienas un apkārtnes turpmāk jāgriežas pie zobārstes O. Bērziņš kundzes Brīvības ielā Nr. 10, kura no slimo kases pieņemta aizgājušās Berkovics vietā.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 1. janvārī.

Izīrējams dzīvoklis no 2–6 istabām Brīvības ielā Nr. 10, turpat dabūjamās puķes.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 28. augustā.

Ziedošas puķes, vaiņagi un dažādas kapu lentas dabūjamās Brīvības 10. A. Konce. *Rūjienas Vēstnesis.* — 1933. g. 25. maijā.

Esmu atjaunojis agrāko Konces ādu ģērētavu Brīvības ielā 10, sākot ar 12. dec. 1933. g. Aizrādu god. pilsoņiem un pilsonēm, ka pieņemu ģērēšanai visādas ādas uz visizdevīgākiem noteikumiem, pie kārtīga un apzinīga darba par mērenām cenām. Pērku jēlādas. Augstcienībā A. Kalniņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 15. decembrī.

Māja pārdodama. Cena pēc vienošanās. Pieprasīt Brīvības 10 pie saimnieka mūra mājā, ieeja caur sētu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 16. februārī.

Telefons Nr. 93, Rūjienas Savstarpējā kredītbiedrība.

Latvijas telefonu grāmata. 1934. g.

Māju pārdod Brīvības ielā 10. Pieprasīt pie saimnieka. Cena pēc vienošanās.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 28. martā.

Pārdodams āboliņš. Pieprasīt mēbeļu galdniecībā Brīvības ielā 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 28. martā.

(..) esmu atjaunojis agrāko Konces ādu ģērētavu Rūjienā, Brīvības ielā 10, sākot no 12. decembra 1933. gadā. A. Kalniņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 5. janvārī.

Ādu ģērētavu kā arī dzīvojamo māju pārdod Brīvības ielā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 31. augustā.

Veikala pārvietošanas dēļ lūdzu līdz 1. okt. izņemt visas ģērēšanai nodotās ādas.
A. Kalniņš Brīvības 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 21. septembrī.

Brīvības 10 māsu Koncu namā dzīvoja ādu ģērmanis 50 g. v. Vilhelms Kalniņš. Viņš pārcēlās uz Rīgu. Pēdējā naktī iezadziņš mājas saimniecības pagrabā un ar speciālu šļūteni aplaistījis ar sērskābi puķes. Iznīcināts lielāks vairums begoniju un lauru koki. Nodarīti zaudējumi vairāk par 200 latiem.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 19. oktobrī.

Esmu atvēris Brīvības 10 ādu ģērētavu un tirgotavu. Pieņemu ģērēšanai visādas ādas uz visizdevīgākiem noteikumiem. Tīru un balnu kažokādas. Darbs kārtīgs un apzinīgs. Cenas mērenas. Augstcienībā J. Kļaviņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 1. martā.

Brīvības ielā 10 (agrākā Konces ģērētavā) pieņem visādas ādas ģērēšanai, kā arī kažokādas ķīmiskai tīrīšanai. Turpat esmu atvēris ādu veikalu. Uzpērku jēlādas un maksāju pēc vispārējām cenām. Uzpērku maltas egļu, kārkļu mizas. Ceru, ka lauksaimnieki man dos savu uzticību. Ar cienību J. Kļaviņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 21. jūnijā.

Ed. Miglavs, galdniecība. Galdniekdarbniecu un dzīvokli izīrē no 1. janvāra.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 31. decembrī.

Mēbeļu galdnieki vajadzīgi Ed. Miglava galdniecībā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 31. oktobrī.

Ādu tirgotava. Jānis Kļaviņš.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Sveicam Miera svētkos! G. Gurevics, drēbnieks.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 20. decembrī.

Galdnieka darbnīca un dzīvokļa telpas izīrējamas no 1. janvāra Brīvības 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 10. janvārī.

Vanagu mītnē, Brīvības 10 mācītājs H. Bahs lasīs priekšlasījumu par Rūjienas senvēsturi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 17. janvārī.

Policijai un tiesai labi pazīstamo Voldemāru Zviedri šoreiz iesūdzējis Jānis Ciķelis. Š. g. aprīlī kādu dienu Ciķeli lūdzis viņa paziņa Jānis Kārklīņš, lai tas iekasējot no Zviedra naudu par pārdoto liellopa ādu. Ciķelis gājis Zviedri meklēt un atradis to Almas Kļaviņas ģērētavā Brīvības ielā Nr. 10, kur Zviedris mēģinājis Kļaviņai ādu pārdot. Izcēlusies vārdu pārmaiņa, pie kam Zviedris apvainojis vārdiem un darbiem Ciķeli un saskrāpējis viņam seju. Apsūdzētais tiesā nebija ieradies, un miertiesnesis viņam aizmuguriski piesprieda 3 nedēļas aresta.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 29. jūnijā.

Lauksaimnieku ievēribai! Pieņemu jēlādas ģērēšanai juhtēs, postalās, platādās u. t. t. Ģērēju dzeltenās kažoku ādas ar mizām, kuras ieteicu kā izturīgas pret slapjumu un kodēm. Tīru un balinu arī baltās kažokādas. Bez tam pērku visādas jēlādas par augstākām dienas cenām. J. Kļaviņš ādu ģērētava Brīvības ielā 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 25. septembrī.

Ļoti lūdzu god. pilsoņus, kuri 1933. gadā nodeva Kalniņa ģērētavā ādas ģērēšanai, uzdot savas adreses jeb pienākt personīgi Brīvības ielā 10. E. Konce.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 25. septembrī.

Paziņoju, ka š. g. 16. janvārī esmu savu ādu un zirglietu tirgotavu, tāpat arī jēlādu pieņemšanu ģērēšanai pārcēlis no Brīvības ielas 10 uz Brīvības ielu 11 Ozola kunga namā. J. Kļaviņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 29. janvārī.

Rūjienas patērētāju biedrības “Konzums” jēlādu uzpirkšanas punkts A/S “Ādu un Vilnas Centrāle” Rūjienā, Brīvības ielā 10, Konces namā. Ādu pieņemšana, sākot ar 1. jūliju, katru nedēļu otrdienās, piektdienās un sestdienās no plkst. 8–17.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 2. jūlijā.

Rūjienas Savstarpējās kredītbiedrības (dib. 1903.) pilna biedru sapulce notiks 1937. g. 27. febr. plkst. 12 Kredītbiedrības telpās Brīvības ielā 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 12. februārī.

J. Velme galdniecība.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. jūnijā.

Brīvības ielā 10 dzīvojošam Albertam Kalniņam 1933. gada 27. okt. Rūjienas — Valmieras ceļā sadega vieglais automobilis. Izmeklēšanā gūti norādījumi, ka notikusi ļaunprātīga dedzināšana, lai saņemtu apdrošināšanas prēmiju. Lietu iztiesās Valmierā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 21. septembrī.

Valmierā prāvā par auto dedzināšanu apvainoto Albertu Kalniņu no Rūjienas Brīvības ielas 10 atzina par vainīgu un sodīja ar 3 mēnešiem cietumā. Kalniņa automobilis bija apdrošināts par Ls 4000.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 28. septembrī.

Ed. Miglavs Galdniecība.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 21. decembrī.

Galdnieka māceklis vajadzīgs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 21. decembrī.

1940. gadā Almas Konces māja tika nacionalizēta. Četri dzīvokļi, kuriem kopējā platība — 131,16 m², neapdzīvojamā platība — 170,65 m². Māja tad novērtēta par Ls 6000.

1944. gadā ēkas nodega.

Ādu ģērmaņa Jāņa Kļaviņa ādu raudzējamie kubli atradušies Ganību ielā, kur pašreiz ir garāžas. Pēc kara J. Kļaviņš dzīvoja Upes ielā 3.

Mantinieki zemi nav pieprasījuši. Uz tās kopš 1991. gada 29. augusta atrodas autoosta. Autoostas adrese: Brīvības ielā 4 (kaut gan tā atrodas aiz veikala, kam adrese Nr. 8).

Nr. 12, tā sauktā Puriņmāja

1928. gadā Karlīne Puriņa 2811 m² zemes, uz kuras atradusies vienkārtīga dzīvojamā māja, saimniecības ēka-stallis. 1939. gadā uzcelta veļas mazgātava, par Ls 431,61 nopirkusi no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Nakti uz 7. septembri miesniekam Picovam izklēts tika izzagti 5 podi gaļas 18 rbļ vērtībā. Par vainīgo tika uzzīmēts miesniekzellis I. B., kurš atzinās.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 14. septembrī.

21. dec. š. g. ap plkst. 2 dienā iedzēra pašnāvības nolūkā sērskābes šķidrums miesnieka Picova zellis Šumiļcevs. Pašnāvības iemesli nav zināmi.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 14. janvārī.

Gaļas tirgotājam Augustam Puriņam (agrāk Picovam) un Danielam Ozolam sastādīti protokoli par tirgošanos ar gaļu aizliegtā laikā.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 5. jūnijā.

Sporta biedrības “Krauze” Rūjienas nodaļas futbola sekcijas dalībnieku sapulce notika 24. februārī. Dienas kārtībā 1. punkts bija pārskats par 1928. g. darbību, ko sniedza 1. komandas kapitans Arveds Picovs. Sekcijas darbinieku vēlēšanās, aizklāti balsojot: par A. Picovu 15, Frici Zumentu 15, Pāvilu Ataru 14, Bruno Šicu 8, Kārli Cimmeru 8, Eduardu Vēveru 6, Freividu Tydenu* 6, E. Osvaldu un V. Jingstu tikai 4 balsis. Sekcijas pārvaldē iegāja 1) A. Picovs, 2) Atars, 3) Zuments, 4) Šics, 5) Cimmers. Par 1. komandas kapitanu, atklāti balsojot, vienbalsīgi ievēlēja A. Picovu, par 2. komandas kapitanu — Zumentu. Jaunieievēlētās futbola sekcijas valde amatus sadalīja šādi: sekcijas priekšnieks A. Picovs, priekšn. palīgs P. Atars, sekretārs F. Zuments, mantzinis K. Cimmers, laukuma pārzinis B. Šics.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 14. martā.

Kāds J. Ruzulis no Poruka ielas pēdējā laikā stipri praktizējis naudas izspiešanu. Starp citu, tas nodzēris J. Eglīša velosipēdu, ko tas paņēmis braukšanai. Naudu tas izspiedis no vairākiem izpalīdzīgiem ļaudīm, kā no A. Picova 25 latus, Tydena — 10 latus.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 5. jūlijā.

* Tidens bija vai nu vācietis vai zviedrs, tādēļ pat avīzē i vietā rakstīja y. Bija divi: Tyden I un Tyden II. (aut. piez.)

Nākošo svētdien Moisakilas "Illu" — Rūjienas "Krauze" vienības sacentisies plkst. 1 dienā Rūjienā "Krauzes" laukumā, Virķēnu šosejas galā. 6. jūlija futbola sekcijas sēdē tika nozīmēts sekojošs sastāvs: O. Rozenbergs, Tydens II, Valdmans, E. Rozenbergs, Šics, Dāvis, Osvalds, Jingsts, Picovs, Rimkevičs, Tydens I. Rezervē Liepiņš, Zuments, Atars*.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 12. jūlijā.

A. Puriņš; Gaļas un desu tirgotava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 21. decembrī.

Augusts Picovs 1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās kandidē apvienotā pilsoņu un namīpašnieku sarakstā. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Augusta Picova dzīvokļa telefons nr. 82.

Latvijas telefonu grāmata. 1934. g.

15. okt. 1934. g. aizmīga Dieva mierā uz mūžīgu dusu 89 g. v. skolotāja Adeline Jakobi. Izvadīšana no sēru mājas uz Rūjienas vecās kapsētas kapliču piektdien, 19. oktobrī plkst. 10. Apglabāšana Mazsalacas kapos svētdien, 21. okt. plkst. 15. Sērojošo piederīgo vārdā aptiekārs Kārlis Ernests Berics.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 19. oktobrī.

Desu darbnīca. Īpašnieks Arvids Puriņš, tel. 82.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Ar 1936. g. 16. dec. spriedumu Arvids Puriņš, dz. 1909. g. 22. martā, atzīts par vainīgu apsūdzībā par cilvēku uzturam nederīgu bojātu tīriņdesu glabāšanu pārdošanai savā gaļas un desu tirgotavā, Brīvības ielā Nr. 12 un sodīts ar 35 latiem naudas soda vai nesamaksas gadījumā ar arestu uz 10 dienām.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 12. martā.

Ugunsgrēka pieteikšanas vieta pie Arvīda Puriņa Brīvības ielā 12.

Rūjienas Vēstnesis — 1938. g. 10. jūnijā.

Arvīda Puriņa dārzā otrreiz ziedos tērpies ķiršu koks.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 11. augustā.

1944. gadā ēkas nodega.

Puriņiem bija divas meitas un dēls. Meitas dzīvo Austrālijā. Mantinieki zemi nav pieprasījuši. Tagad pa šo zemi iet iebrauktuve uz degvielas uzpildes staciju.

* Rozenbergi bija divi: O. un E., tāpat kā Tydens I un Tydens II. Pārējie ir sportistu uzvārdi bez vārdu iniciāļiem.

Nr. 14, tā sauktā Bergmaņmāja

1928. gadā Berta un Heinrihs Bergmaņi 891 m² zemes, uz kuras atradusies divstāvu dzīvojamā māja, darbnīca un saimniecības ēka, par Ls 172 nopirkuši no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

B. Bergmanis — austuve. Veikals Brīvības 1.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 8. janvārī.

Audēja vajadzīga Brīvības ielā Nr. 14 Bergmaņa austuvē. Turpat pārdodamas 3 pamīnu stelles, somu parauga.

Rūjienas Doms. — 1930. g. 11. aprīlī.

B. Bergmaņa austuve pieņem: vilnu vērpt par Ls 0,90 kg; drēbes velt un krāsot priekš Kaķa rūpniecības Strenčos. Darbs labs — ātra pagatavošana. Turpat dabūjama visāda vilna un dziļa aušanai un adīšanai visādās krāsās no īstas vilnas. Tāpat cimdi, zeķes, jakas, kamzoļi u. c. Pieņem arī pasūtījumus uz adījumiem. Visādi audumi: deķi, lakati, galdsegas, dvieļi, logdrēbes, krēsladrēbes, mēbeļu drānas, maisi, vadmalas u. c. Pērk vilnu veikals Brīvības ielā blakus K. Zariņa beķerejai.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 31. oktobrī.

Lidija Blumentāle kandidē pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā no Latvijas jaunsaimnieku-sikgruntnieku partijas un Rūjienas progresīvo pilsoņu apvienotā saraksta. (Nav tikusi ievēlēta. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Vilnas un kokvilnas audumu tirgotava, īpašniece Berta Bergmanis.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Barības trūkuma dēļ pārdodama laba govš Brīvības ielā 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 5. janvārī.

Rūjienieši! Celsim godā mūsu krāšņus tautu tērpus! Interesentus lūdzu griezties pie manis, laipni sniedzu paskaidrojumus, kā arī pieņemu pasūtījumus. Pieņem arī pasūtījumus uz visāda veida formu un civiliem tērpiem. Drēbnieks J. Kukainis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 24. martā.

Pagatavoju un pārveidoju dāmu un bērnu filca, samta, kažokādu cepures un mufes. M. Emoliņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 23. decembrī.

Bergmaņa kga namā esmu atvēris drēbnieka darbnīcu kungiem, kur pagatavoju formu un civilapģērbus. Augstcienībā drēbnieks J. Duncis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 29. aprīlī.

Pērku mežus un gatavi izstrādātus kokmateriālus.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. novembrī.

Vēlos pirkt lietotu dāmu velosipēdu.
Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 17. maijā.

J. Duncis drēbniecība.
Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. jūnijā.

1940. gadā Bertas un Heinriha Bergmaņu māja tika nacionalizēta. Tajā bijuši trīs dzīvokļi. Kopējā dzīvokļu platība — 133,76 m², neapdzīvojamā — 49,31 m². Tad māja novērtēta par Ls 5000.

1944. gadā ēkas nodega.

Skolotāja Lidija Blumentāle, kura 1931. gadā kandidēja pilsētas domes vēlēšanās (sk. 4. avižu ziņu!) mainīja uzvārdu uz Varleja un 1944. gadā izbrauca uz Vāciju. 1945. gadā uz šīs zemes uzcelts Patērētāju biedrības pārtikas kiosks. Tagad īpašumu par sertifikātiem ieguvis Valdis Leska. Mājā atrodas Ilonas Zandersones apģērbu veikals SIA "Ilona Z".

Nr. 16, tā sauktā Naira māja (agrāk Mora māja).
(1922. g. — Limbažu iela 30)

1934. gadā Preidelis Nairis no Jāņa Moora par Ls 1221 nopircis 3506 m² zemes, uz kuras 1937. gadā uzcēlis vienkārtīgu dzīvojamo māju. P. Nairim piederējis apavu veikals Vienības gatvē 3, Vilka mājā.

20. gadsimta 30. gados mājā darbojusies Mora konfekšu fabrika. Konfektes tika sauktas par "morīšiem".

No preses un citiem avotiem

Labi dzīvokļi ar 3 vai 5 istabām dabūjami Limbažu ielā 28 J. Moora namā.
Rūjienas Vēstnesis. — 1914. g. 10. martā.

A. Ozola grāmatu un rakstāmlietu veikals.
Latvijas tirdzniecības un rūpniecības adrese grāmata. — 1922. /23.

E. Moora koloniālpriekšu tirgotava.
Latvijas tirdzniecības un rūpniecības adrese grāmata. — 1922. /23.

Jūlis Moors no Limbažu 28 tiek saukts pie atbildības par koku materiālu zādzību Virķēnu Zemkopības skolas pārzinim Teodoram Reliņam piederošā mežā, Ternejas pag. "Urgās".

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 5. jūlijā.

Jūliuss Moors miris 1930. g. 17. jūn. Izvadīšana no Brīvības ielas Nr. 16 uz Skudrītes kapsētu.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 20. jūnijā.

Vēstule redakcijai. Iepriekšējā — 26. Rūjienas Ziņu numurā bija ievietots raksts par Edgara Sprinča celto apvainojumu pret mani. Uz ko aizrādu, ka šis no Edgara Sprinča apvainojums pret mani ir celts ļaunprātīgā nolūkā. Ed. Sprincis, kad atra-

dies apcietinājumā Ed. Eglīša zādzības lietā, nez kādējādi dabūjis zināt, it kā es būšot Ed. Eglīša zādzības lietu atklāt, jo figurējot šīnī lietā kā liecinieks, un viņu tādējādi iesēdināt uz vairākiem mēnešiem krātiņā. (Es nezinu, ka man tas būtu iespējams, jo 22. II 1929. g. miertiesas sēdē Sprincis par vainīgu neizrādījās un tika attaisnots). Tātad laikam Sprincim no soda tomēr bijis ārkārtīgi bail un ziņojis policijai, ka es esot nozadzis viņam diez kādas tur auto daļas. Toreiz policijas kārtībnieks Sprincim vairākkārtīgi aizrādīja, ka par neslavas celšanu un ļaunprātīgu policijas maldināšanu draud sods. Sprincis tomēr sūdzību uzturēja, kuru skatīja cauri Valmieras apr. IV iec. miertiesnesis 5. III 1929. Tas atzina mani par šīnī lietā pilnīgi nevainīgu. Un pret mani celtos apvainojumus par ļaunprātīgiem. Kā jau aizrādīju, Sprincis ar šo gribējis glābties no cietuma, bet, ja policijas kārtībnieka aizrādījums, ko augšā minēju, ir patiess, tad Sprincim būs jāsēd tā kā tā. Arnolds Moor, Brīvības ielā 16.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 27. martā.

Kā jau savā laikā tika ziņots, 15 g. v. Alfonsu Abomu no Brīvības ielas 16 Valmieras apr. iec. miertiesnesis sodīja par skolas bibliotēkai piederošu grāmatu izpārdošanu grāmatu tirgotājam Jānim Miķelsonam ar ievietošanu mazgadīgo noziedznieku labošanas iestādē Irlavā. Tagad minētā iestāde ziņo, ka Aboms kopā ar diviem citiem pusaudžiem izbēdzis. Alfona Aboma pazīmes sekojošas: pamaza auguma, apaļu seju, tumšiem matiem, pelēkām acīm, ģērbies melnā vadmalas uzvalkā, šnorzābakos.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 8. oktobrī.

Pārdodama guļamistabas iekārta (baltā krāsā), mazlietota. Apskatīt līdz 12. sept. *Rūjienas Balss.* — 1930. g. 5. septembrī.

Brīvības ielā 16 mērus un svarus zīmogo Akmentiņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 15. janvārī.

Esmu atvērusi spodrgludinātavu un ķīmisko tīrītavu Brīvības 16. Rīgas prakse, mērenas cenas, glīts darbs. S. Zviedris.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 15. aprīlī.

Sākot no 10. līdz 24. janvārim, pieņemu Rūjienā Brīvības ielā Nr. 16 svaru zīmogošanas darbus. Akmentiņš.

Rūjienas Balss. — 1939. g. 15. janvārī.

Rūjienā 2. janvāra rītā izcēlās ugunsgrēks Jāņa Moora dzīvojamā ēkā, Brīvības ielā 16. Ēkai nodega jumts un bojāta ārējā siena sētas pusē. Stāvu no liesmām izdevās paglābt ugunsdzēsējiem. Daļu no mājas apdzīvoja Mooru ģimene, pārējā daļa bija neapdzīvota, jo ēka bija neremontēta un īrnieki tai bija grūti sadabūjami. Tukšas bija arī veikala telpas.

Uguns cēlusies nama vidus daļā bēniņos, kur, pēc aculiecinieku nostāstiem, liesmas izlauzušās vairākās vietās. Vējš Jaungada naktī bija tikko nomanāms, tāpēc liesmu izplatīšanās nenotika strauji un no dzīvokļiem izdevās izvākt visu, kas tur bija atrodams.

Ēka apdrošināta 1. Rīgas apdrošināšanas biedrībā par Ls 10 000, kaut gan viņas faktiskā vērtība ir ap Ls 4000. Apdrošināšanu izdarījis īpašnieka 23 gadus vecais dēls Arnolds Sigismunds Moors, kas rīkojies sava tēva pilnvarā. Jau ugunsgrēka laikā policija guva norādījumus, ka notikusi ļaunprātīga dedzināšana. Konstatēts, ka ēkas griesti aplaistīti ar petroleju. Uz aizdomu pamata Arnoldu Mooru aizturēja.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 5. janvārī.

Dedzināšanā aizturētais Arnolds Moors šajās dienās atbrīvots no apcietinājuma. Viņš nolikts zem policijas uzraudzības.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. februārī.

Māris Nairis, Rīgas Mazā teātra aktieris Rūjienā pavada savu atvaļinājumu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 23. augustā.

Rīgas Mazais teātris atklājis sezonu. No Rūjienas šī teātra aktieru saimē angažēti aktieris M. Nairis un aktrise A. Laurs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 30. augustā.

Rūjienas tirgotāja P. Naira nama sētā Brīvības ielā 16 vakar rakta jauna aka. Ap 3 metru dziļajā bedrē pie rakšanas darbiem strādājis rūjienietis Jānis Gailis. Darbu vadītājs A. Teters brīdinājis strādnieku uzmanīties. Tai pašā brīdī no vienas akas malas gāzusies zemes kārta, apberot strādnieku. Par laimi J. Gailis bijis piecēlies stāvus. Brūkošā zemes kārta strādnieku piespiedusi akas sienai un pilnīgi apbērusi. Norokot ap 3 pēdas zemi, izdevies atbrīvot apraktā galvu. Strādnieks vēl bijis pie samaņas. Negadījums beidzies laimīgi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 10. novembrī.

Māja pārdodama Rūjienas centra tuvumā par 8000 Ls, ienes 12% gadā. Pieprasīt Brīvības 16.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 14. jūnijā.

No mājas dzīvokļa Nr. 1 (dzīvoja pēc 1940. g.) 1941. gada 14. jūnijā uz Krasnojarskas novada Noriļlagu izvests Arnolds Ozols (dz. 1916. g.), (24. terit. strēln. korp.). Atbrīvots 1949. gada 14. jūnijā.

P. Nairis 1941. gadā izbrauca uz PSRS, pēc Otrā pasaules kara atgriezās Rūjienā un strādāja Patērētāju biedrībā. Māja tagad paplašināta. Īpašumu pieprasījis P. Naira dēls Bernhards. Viņš saņēmis kompensācijas sertifikātus. Tagad dzīvojamā māja pieder Jēkabsonu ģimenei un I. Dimzem.

Nr. 18, tā sauktā Bambergas māja

1938. gadā Alma Elfrīda Bambergs no Almas Stirnes (Stieres) nopirkusi 3558 m² zemes, uz kuras bijusi vienkārša dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

E. Lūsis adītava

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 19. jūnijā.

1944. gadā ēkas nodega.

Zemi pieprasījusi bijušās īpašnieces māsa Rasma Aleksīna, kas dzīvo Rīgā. Pašreiz zeme nav apbūvēta. Īpašuma tiesības atjaunotas.

Nr. 20, Katoļbaznīca

Alberta Piebalga dāvinājums — 1801 m² zemes Romas katoļu baznīcas draudzei 1936. gadā.

No preses un citiem avotiem

Māja pārdodama Brīvības 20.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 22. februārī.

1935. g. 22. decembrī dievkalpošana katoļticīgiem notiks Brīvības 20 plkst. 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 13. decembrī.

Katoļu draudzes baznīca uzcelta 1940. gadā un tajā pašā gadā nodegusi.

Pēc Atmodas zeme neapbūvēta, to pieprasījusi katoļu draudze un tiesības uz īpašumu atjaunotas.

Nr. 22, tā sauktā Auermāja

1938. gadā Bernhards Auers, Elfrida Auers un Leontīne Medne 1821 m² zemes mantojuši no Friča Auera.

No preses un citiem avotiem

Savā laikā bija ziņots par 3 aitu izzagšanu Naukšēnu pag. Lambiku mājās. Tagad izdevies noskaidrot, ka bez jau apcietinātiem Kārļa Brieža un Jēkaba Roņa zādzībā piedalījies arī Jānis Rogulis no Brīvības ielas 22. Aitas izdalītas uz galviņām un ādiņas pārdotas ebrejam Glikam.

Rūjienas Doms. — 1929. g. 5. novembrī.

Kārlis Lūsis kandidē pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā no Rūjienas apvienotā strādnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Par malkas zādzību Alfrēdam Cīrulim tiesai nodoti Jānis un Elīze Roguļi no Brīvības ielas 22.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 22. novembrī.

E. Zuments, kalēja darbnīca.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 9. aprīlī.

Valmieras apr. priekšnieks administratīvā kārtā sodījis par sabiedriskā miera un kārtības traucēšanu ar Ls 25 vai 3 nedēļām cietumā Jāni Buili Brīvības ielā Nr. 22.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 9. aprīlī.

Pieņemu visādus drēbnieka darbus, kā formas apģērbus, mēteļus, ancukus mazpulku dalībniekiem un aizsargiem. Lūdzu pārliecināties! Atrodos Brīvības ielā nr. 22. E. Burvis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 6. maijā.

1949. g. 25. martā izvests Jānis Paeglis, dz. 1906. 05. 08.

Liesma. — 1996. g. 6. augustā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Atmodas zemi mantinieki nav pieprasījuši, tā ir pašvaldības īpašums (malkas laukums pirtij).

Nr. 24, Ebreju sinagoga, tagad sabiedriskā pirts

1932. gadā ebreju draudze par Ls 50 no Zemkopības ministrijas nopirkusi vienstāva mūra māju. Pie tās bijusi ebreju “košerka” — šķīstītava, kurā pirms došanās laulībā šķīstītas sievietes. Pa kāpnēm bijis jākāpj akā, kurai virsū atradies koka režģis. 20. gadsimta 30. gadu otrajā pusē tā vairs nav darbojusies. Ebrejietēm bijis jābrauc šķīstīties uz Rīgu. (R. Dedzis)

1930./31. gadā uzceltas divas saimniecības ēkas. 1942. gadā vācu okupanti tur ierīkoja atutošanas iekārtu un pirti.

No preses un citiem avotiem

Ari Rūjienā ierīkos atutošanas ietaisi. Šim nolūkam izraudzīta žīdu sinagogas ēka Brīvības ielā 24. Boļševiku laikā, kad par katru cenu centās ierobežot latviešu ceļu uz baltajiem dievnamiem, še brīvi un netraucēti pulcējās latviešu tautas apspiedēji, pavadīdami laiku bezjēdzīgā murmināšanā un stiprinoties jaunām neģēlībām. Tagad arī šī ēka kalpos kara vajadzībām drīzākai un sekmīgākai židisma satriekšanai.

Tālavietis. — 1942. g. 4. jūlijā.

Pēc Otrā pasaules kara padomju okupācijas laikā bijušajā ebreju sinagogas ēkā ierīkoja sabiedrisko pirti, kas darbojas joprojām Rūjienā pēc Atmodas ebreji nedzīvo un bijušais īpašums nav pieprasīts.

Nr. 26, tā sauktā Glika māja (1922. g. — Limbažu iela 42)

20. gadsimta 20. gadu sākumā Ruvels Glikš 3141 m² zemes ar vienstāva dzīvojamu māju un saimniecības ēku par Ls 4000 nopircis no Cilas Hiršvaldes.

No preses un citiem avotiem

N. Kreišmaņa koloniālpriecū tirgotava. 1922. /23. g.

Latvijas tirdzniecības un rūpniecības adrese grāmata. — 1922. /23.

Tirgū par dzeršanu un trokšņošanu sastādīts protokols Augustam Birkavam.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 17. janvārī.

Paziņoju, ka es par sava dēla Benno Glika parādiem neatbildu. Ruvels Glikš.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 16. aprīlī.

Benno Gliks no Brīvības ielas 26 saukts pie atbildības par velosipēda lietošanu bez attiecīgas atļaujas un numura.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 30. augustā.

Izceļošanas dēļ pārdodami visi drēbnieka piederumi — iekārta: šujmašīna, kungu apģērbi, mēteļi un daudz citas lietas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 16. oktobrī.

1944. gadā ēkas nodega.

Uz R. Glika mājas pamatiem pēc Otrā pasaules kara savu māju uzcēla skārdnieks Jānis Gailis, padomju armijas veterāns. Tagad māju mantojusi viņa sieva Elza Gaile. Pēc Atmodas zemi pieprasījusi bijušā īpašnieka Ruvela Glika mazmeita Mirjama Mostova, kas dzīvo Valmierā. Viņai piešķirti kompensācijas sertifikāti.

Nr. 28, tā sauktā Liepiņmāja

1935. gadā Ijabs Liepiņš 2331 m² zemes, divstāvu dzīvojamo māju, celtu 1915. gadā, un saimniecības ēku par Ls 2200 nopircis no Mārietes Tools. I. Liepiņam piederējusi arī māja Aspazijas un Bērzu ielas stūrī. Ijabs Liepiņš bijis kurpnieks, viņa sieva — mēteļu šuvēja.

No preses un citiem avotiem

Pārdodama māja Brīvības 28.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 1. jūnijā.

I. Liepiņa meitas Dzintras Driķes īpašums.

Nr. 30, Zariņmāja

1934. gadā Eduards Zariņš 1090 m² zemes, uz kuras atradusies 1890. gadā celta vienstāva dzīvojamā māja, par Ls 212,80 nopircis no Zemkopības ministrijas. 1936. gadā uzcelta saimniecības ēka.

Tagad māja pieder E. Zariņa meitai Vizmai Zariņai.

Nr. 32, Krūmiņmāja, arī Grimma māja

Morics Grimms izsolē par Ls 4610 ieguvis no Jāņa Krūmiņa 3625 m² zemes, uz kuras atradusies 1915. gadā celta divstāvu dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

21. augustā plkst 10 vakarā uz Limbažu ielas nama īpašnieka Krūmiņa klēti izcēlās ugunsgrēks, kurš pārgāja uz dzīvojamām ēkām. Visas ēkas nodega līdz pamatam. Ēkas apdrošinātas par 3400 rbl, bet zaudējumi esot daudz lielāki.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 26. augustā.

Sākot ar 1915. g. 1. janv., atveru Rujenē Limbažu ielā 42 paša namā pārtikas tirgotavu. J. Krūmiņš.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 21. decembrī.

Rīgas Apģērbu Veidotāju b-ba Rūjienas nodaļa sarīko piegriešanas kursus biedriem drēbniekiem-drēbniecēm š. g. 1. aug. Rūjienā. Minētos kursus pasniegs J. Mejbērgs, drēbnieku meistars, akadēmijas absolvents no Rīgas, kā arī Izglītības ministrijas A. S. skolotāji. Pieteikties līdz 20. jūl. pie drēbnieka V. Brožes Brīvības 32 vai pie drēbnieka A. Oinass, Rīgas 13. Valde.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 11. jūlijā.

Jānis Krūmiņš kandidē pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā no namsaimnieku, tirgotāju amatnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Indriķis Muska kandidē pils. domes vēlēš. 1931. g. no īrnieku kandidātu saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Vilis Brože kandidē šajās vēlēšanās no Latvijas jaunsaimnieku-sīkgruntnieku partijas un Rūjienas progresīvo pilsoņu apvienotā saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Apģērbu veidotāju b-bas Rūjienas nod. pilna biedru sapulce 12. aprīli Brīvības ielā nr. 32, plkst. 1.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 10. aprīlī.

Ieradies hipnotists-hirologs Š. Zaķis ("Finka dēls"). Gaišreģība. Pēc rokas līnijām, fotogrāfijām, rokraksta pareizi noteic pagātņi, nākotni, raksturu un notikumus sirds lietās. Vismaz 100 apmeklētāju dienā kāpj pa Krūmiņa nama trepēm 2. stāvā, kur gaišreģis apmeties. Lētticīgo un ziņkārīgo netrūkst, arī uzraudzības iestādēm grūti veikalu likvidēt, jo Zaķis honoraru neprasa. To iedod klients pats. Daudzreiz gan jāapmierinās ar 2 santīmiem.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 5. februārī.

(..) 1935. g. 7. maijā plkst. 14 Rūjienā Brīvības ielā 32 I ūtrupē pārdos Kārļa Resnis kustamu mantu, sastāvošu no motocikla, automotora, bormašīnas, metāla dreijām, skārda un koka spara rata un novērtētu par Ls 235.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. aprīlī.

P. Ārgalis galdniecība.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 24. decembrī.

Audēja pieņem pasūtījumus.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 29. septembrī.

1949. g. 25. martā izvests uz Sibīriju Jonass Bruzgulis, dzimis 1910. g. 10. maijā. Dzīvoja Rūjienā, Brīvības 32.

Liesma. — 1996. g. 6. augustā.

1940. gadā Morica Grimma māja tika nacionalizēta. Tajā bija septiņi dzīvokļi. Kopējā dzīvokļu platība — 172,64 m². Tad māja novērtēta par Ls 4000.

Pēc Atmodas mājā dzīvo I. Birkava, H. Liepiņš, M. Bokmane, L. Kazule,

R. Kužums, M. Paegle u. c. Nekustamais īpašums pieder Morica Grimma mazmeitai Mārai Alenai.

Nr. 34, tā sauktā Plikšmāja

1926. gadā Maijai, Marijai, Alvīnei, Pēterim, Zelmai un Eduardam Plikšiem ar Centrālās Zemes ierīcības komitejas lēmumu piešķirti 3795 m² zemes. 1938. gadā uzcelta vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

Kurpnieks Pēteris Plikšs ticis saukts par "Melnu Pēteri". Pēc Atmodas māju no Plikšu mantiniekiem nopircis Pēteris Āboltiņš.

Nr. 36, tā sauktā Kristalla māja (1922. g. — Limbažu iela 38)

Bencelis Kristalls 3971 m² zemes, vienstāva dzīvojamo māju un saimniecības ēku par Ls 5000 nopircis no Arona Šmuljana bankas Rīgā.

No preses un citiem avotiem

Zobu ārste Šeina-Etta Šmuljan šinis dienās saņēmusi no Medicīnas nodaļas atļauju atvērt Rujenē zobu ārstēšanas kabinetu. To atvērs 7. martā

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. martā.

J. Šmuljan zobu ārstēšanas kabinets.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 22. novembrī.

Par nelikumīgu piedalīšanos pilsētas domes vēlēšanās š. g. (1929) 27. un 28. aprīlī pie atbildības tiek saukts Jānis Podiņš no Brīvības ielas Nr. 36.

Rūjienas Vēstnesis. — 1929. g. 1. maijā.

Benno Gliks no Brīvības ielas Nr. 36 tiek saukts pie atbildības par svešas mantas bojāšanu un miera traucēšanu piedzērušā stāvoklī.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 8. oktobrī.

Par kārtības un miera traucēšanu sodīts Adams Ponnis, Brīvības 36 ar Ls 50 vai 1 mēn. cietumā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 25. septembrī.

Pārdodams nekustams īpašums Brīvības ielā nr. 36: gruntsgabals (ap 1 pūrvieta) ar namu un saimniecības ēku izolē Rīgā 1939. g. 25. martā plkst. 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. martā.

1942. gada 12. janvārī Latvijas Bankas Rūjienas nodaļa lūdz sniegt ziņas par karadarbības laikā nodarītiem postījumiem 1940. gada 4. dec. Rūjienas pils. pašvaldībai nodotam nekustamam Šmuljana bankas kantora īpašumam.

Māja ir pašvaldības īpašums. Tajā dzīvo A. Saulīte.

Nr. 38, tā sauktā Sietniekmāja

1927. gadā Liene, Elmārs un Erna Sietnieki 2644 m² zemes, vienstāva dzīvojamā māju un saimniecības ēku par Ls 267,08 nopirkuši no Zemkopības ministrijas.

Pēc Atmodas mantinieki īpašumu nav pieprasījuši. Māja ir pašvaldības īpašums, tajā dzīvo Tālis Kukainis.

Nr. 40, tā sauktā Dančmāja

1926. gadā Miķelis un Trūte Koks, Karlina Pūce, Marija Dance, Alvīne Arts ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu ieguvuši 1114 m² zemes, uz kuras 1928. gadā uzcelta vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

Modes un sīkpreču veikals L. Šmuljan Limbažu ielā Dances mantinieku namā.
Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 11. novembrī.

Pārdod gruntsgabalu ar mājiņu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 21. decembrī.

Jānis Aspers kandidē pils. domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā no Sociāldemokrātu strādnieku partijas saraksta. (Ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Šifera sedzēju kursus, ko rīkoja Latvijas Lauksaimniecības kamera, sekmīgi absolvējis skārdnieks Jānis Gailis no Brīvības ielas Nr. 40.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 27. oktobrī.

Sedzu skārda un šifera jumtus, lieku skārda un šifera ūdens notekas, kā arī izpildu visus skārda un šifera darbus būvēm. Skārdnieks Jānis Gailis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. novembrī.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēckara laikā Zelma Eglīte uz zemes gabala uzcēla dzīvojamā māju un kūti. Īpašumu mantoja Rasma Lilienblate, no viņas nopirka Tālis Kukainis.

Nr. 42, tā sauktā Baltiņmāja

1929. gadā Alma, Natalija un Alfreds Baltiņi 3505 m² zemes, uz kuras atradusies 1863. g. celta vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka, par Ls 330 nopirkuši no Zemkopības ministrijas.

Mājā bijis neliels pārtikas preču veikaliņš. A. Baltiņš bija ilggadīgs Sv. Bērtuļa baznīcas pērminderis.

No preses un citiem avotiem

Alfreds Ferdinands Jānis Baltiņš kandidē Rūjienas pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā no namsaimnieku, tirgotāju, amatnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Priecīgus Līgo svētkus visiem nēgu ēdājiem novēl A. Baltiņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 22. jūnijā.

Māja nodega pēc Otrā pasaules kara. Mantinieki zemi nav pieprasījuši, tā nav apbūvēta. Pašvaldības īpašums.

Nr. 44, tā sauktā Maniķmāja

1928. gadā Kārlis Maniķis 2320 m² zemes ar vienkārtu dzīvojamo māju, stalli un klēti par Ls 157,28 nopircis no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Kārlis Maniķis kandidē pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā no apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Barības trūkuma dēļ pārdodama laba govys Brīvības ielā 44.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 5. janvārī.

No Brīvības ielas 44 uz Sibīriju, Molotovas apgabala Usoļlagu 1941. gada 14. jūnijā izvests Mellups Hugo (dz. 1910. g.). Viņš miris 1942. gada 3. jūlijā.

Ēku vairs nav. Zeme pieder pašvaldībai, mantinieki to nav pieprasījuši.

Nr. 46, tā sauktā Pidrīķmāja

1928. gadā Ieva Pidrīķe, dzim. Liepiņa, 1717 m² zemes, vienkārtu dzīvojamo māju un saimniecības ēku par Ls 108,71 nopirkusi no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Sauc pie atbildības Julius Šimanis no Brīvības 46 par noteikumu neievērošanu pie zirgu pirkšanas-pārdošanas.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 3. janvārī.

Pārdos kustamo mantu Brīvības ielā Nr. 46: Rikarda Reinsona govys un pulksteni par Ls 125, B. Matisona 2 adāmās mašīnas par Ls 600.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 16. maijā.

Pēc Atmodas mantinieki īpašumu nav pieprasījuši. Tagad māja un zeme pieder Dainai Baunei.

Nr. 48, tā sauktā Bīviņmāja

1935. gadā Hermanis Bīviņš 1786 m² zemes, 1913. gadā celtu vienkārtu dzīvojamo māju un saimniecības ēku par Ls 1500 nopircis no Bertas Engeres. 1939. gadā tiek uzcelta vēl viena vienkārtu dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

Par kautiņa izraisīšanu studentu biedrības izrikojumā Eriņu muižā 24. jūnijā pie atbildības saukti sekoši S. S. S. "sportisti": (..) Jānis Hvostovskis no Brīvības ielas 48.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 28. jūnijā.

16 g. v. Jānis Hvostkovs bijis darbā Svētcieņa dzirnavās. Hvostkovs promiedams nočēpis melderam Augustam Krūmiņam šnorzābakus Ls 22 vērtībā. Izdarot kratišanu Rūjienā pie Hvostkova, policija zagtos zābakus atraduse.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 24. septembrī.

Brīvības ielā nr. 48 dzīvojošais Hvostkovs atradis uz bēniņiem noliktu 3-collīgu krievu granātu. Par atradumu ziņots policijai. Granāta neizšauta, kamdēļ bīstama. Vieglprātīgais granātas īpašnieks nav zināms.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 27. jūnijā.

Sauc pie atbildības par jaunā parauga Latvijas iekšzemes pases neizņemšanu un par reģistrēšanos 3. šķiras rezervē Jāni Hvostkovu.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 4. jūlijā.

Pagājušajā nedēļā policijai izdevies atklāt lielāku skaitu Rūjienā un apkārtņē notikušo zādzību. Zādzībās par vainīgiem pienākti Rūjienā, Brīvības ielā Nr. 48 dzīvojošie Jānis Hvostkovs un Jēkabs Zariņš, kuri arī par vainīgiem atzinušies. Līdz šim daļu no zādzībām uzvēla no Valmieras cietuma izbēgušam noziedzniekam Fricim Ūdrim, kuru policijai vēl līdz šim nav izdevies notvert. Hvostkovs apcietināts un ievietots Valmieras cietumā, bet Zariņš pret parakstu par dzīves vietas nemainīšanu atstāts svabadā, jo viņam saslīmusi sieva.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 10. martā.

Gruntsgabals ar 2 mājām (1 sētā) un 2 saimniecības ēkām pārdodams Brīvības 48. *Rūjienas Vēstnesis.* — 1935. g. 22. februārī.

1949. g. 25. martā uz Sibīriju izvests Herberts Kanalis, dz. 1924. g. 6. oktobrī. *Liesma.* — 1996. g. 6. augustā.

Pēc Atmosdas mantinieki īpašumu nav pieprasījuši. Tagad zeme un mājas pieder Veltai Zandauskai.

Nr. 50, tā sauktā Liepiņmāja

1926. gadā ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu galdniekam Ričardam Liepiņam piešķirti 1868 m² zemes. Uz tās bija dzīvojamā māja.

Šeit dzīvojusi 1917. gada revolucionāre Ella Liepiņa (1892. g. 5. marts—1938. g. 8. marts). Viņa Petrogradā (tag. Sanktpēterburga) darbojusies ar segvārdu Jevgeņija Jegorova, strādājusi kopā ar krievu marksistu V. Ļeņinu. Pēc 1917. gada revolūcijas strādājusi atbildīgos amatos arodbiedrībā. 1938. gadā gājusi bojā represijās pret latviešiem.

Tagad mājas vairs nav. Zemi pieprasījis mazdēls Harijs Liepiņš, pēc viņa nāves — meita Dace Liepiņa, kas dzīvo Rīgā.

Nr. 52, tā sauktā Mora māja

1939. gadā māju no Kristīnes Šķiņķis nopirkusi Zelma Šķiņķis.

Pēc kara mājā dzīvojis Leonhards Mors.

No preses un citiem avotiem

Māja pārdodama Rūjienā Brīvības ielā 52.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 10. martā.

Rūjienā, Brīvības ielā Nr. 52 dzīvojošā Alma Loziņš, decembra mēnesī dzemdējusi ārļaulības bērnu, kura liķītis pagājušajā nedēļā atrasts novietots klēts skapī. Liķīša sekcijā konstatēts, ka bērns dzimis dzīvs. 24 g. veco māti apvaino bērna nogalināšanā. Nopratināšanā L. paskaidrojusi, ka bērns miris, viņai bezsamaņā esot.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 20. februārī.

Īpašumu pieprasījis Zelmas Šķiņķes brāļadēls Dzintars. Viņam ierādīta līdzvērtīga zeme Pērnavas ielā 13a. Tagad māja ir Valentīna un Georga Moru īpašums, ko 1988. gadā mantojuši no tēva Leonharda Mora.

Nr. 54, tā sauktā Šmitmāja

1940. gadā māja piederēja Annai Meijerei, to par sertifikātiem nopirkusi Austrā Piebalga, kas dzīvo Ērgemē, bet māju apsaimnieko Austras Piebalgas māsa, skolotāja Velta Šmite.

CENTRA LAUKUMS

Brīvības laukums, kur 1937. gadā atklāja Brīvības pieminekli, tautā dēvētu par Tālavas taurētāju, bija Rūjienas Lejas tirgus laukums, jo Raiņa un Parka ielas stūri bija vēl otrs — Augšas tirgus laukums. Par Brīvības laukumu to nodēvēja 1934. gadā. Padomju laikā Brīvības laukumu pārdēvēja par Centra laukumu. Tā to sauc arī tagad.

Grāmatas “Mājvieta” autors Uģis Niedre raksta arī par Rūjienas tirgiem. Par gadatirgiem: “Gadatirgus ir tirgus, kas regulāri un tradicionāli notiek vienā vietā un vienā laikā. Tas kļuvis pašsaprotams un zināms bez sludināšanas kalendārā, avīzēs. Kā Jāņudiena. Tirgi sabiedriski plašākie gada notikumi apkārtnē. Ļaužu svētki visādā ziņā, kur rādīt sevi, apskatīt citus un brīnumus.

Kumēdiņi. Ugunsspļāvēji. Viltotas asaras un viltota nauda. Stiprinieki un liliputi. Blēži. Zagļi. Godīgi dzērāji un alkaini žūpas. Karsti puīši un uzkaršušas meitas no dažādiem pagastiem. Viss tur bija. Tirgus placis čum un zum kā pilns bišu strops pirms negaisa. Viss notiek. Dzīve mutuļo un rauj.

*Tirgū cilvēku bez skaita,
Vienam ratos teļš vai aita,
Otram ruksis, trešam kaza,
Bet, kam iedzīve ir maza,
Tas tāpat no savām mājām
Atnācis uz tirgu kājām ...*

19. gs. 70.–80. gados Rūjienā rudenī gadatirgus bija 21. septembrī, 10., 11. novembrī un 10. decembrī.

Divu dienu garajā Mārtaņa tirgū 10., 11. novembrī piegādātas preces par 9200 rubļiem, pārdotas par 3200 rubļiem. Nopirkts: zīda ģērbi par 400 rbļ., kokvilnas ģērbi par 850 rbļ., vilnas ģērbi par 900 rbļ., dzelzs preces — 320 rbļ., vīns un rums — 400 rbļ., baltmaize — 200 rbļ., Liellopi un siklopi — 2800 rbļ., zirgi — 500 rbļ., zemnieku cepures — 180 rbļ., juhtāda un zoļāda — 420 rbļ., podnieku trauki — 140 rbļ., vasks un tauki — 370 rbļ., lini un kaņepes — 1800 rbļ., linsēklas — 720 rbļ., tabaka — 70 rbļ.” Tā tas notika 1848. gadā.

1935. gada rudenī Rūjienā gadatirgus notika 6. septembrī, 18. oktobrī, 23. novembrī un 15. decembrī.

Kā notika tirgošanās, var izlasīt Viļa Timzes grāmatā ”Dzīves atmiņu spogulis”.

”Nelielajā tirgus laukumā jau iepriekš tika celtas būdas, paviljoni, dažādas nojumes, kur tirgotājiem novietot savu preci, galdiņus un letes. Šajā dienā sabrauca tūkstošiem cilvēku no malu malām. Tirgotāji, pircēji, zirgu mijēji, lejerkastnieki un kumēdiņu rādītāji; netrūka arī blēžu un krāpnieku. Lielās tirgus dienas uzlūkoja par svētku dienām, un rets pilsētnieks vai laucinieks šādā dienā neieradās tirgū, jo patiešām bija ko redzēt un dzirdēt.

Aiz letēm un galdiem stāvēja baltos ķiteļos tērpušies laipni tirgotāji un slavēja cits par citu vairāk savu preci, piedāvādami rūjieniešiem tādas garšīgas mantas, ko šajā pusē redzēja tikai lielās tirgus dienās, piemēram — kūpinātu mencu vai žāvētu reņģi.

Rūjiena no jūras atradās diezgan tālu, un maz bija uzņēmīgu cilvēku, kas brauca ar zirgu uz Ainažiem, lai pa grambainu, dubļainu ceļu (astoņdesmit kilometri turp un atpakaļ) pārvestu vezumu svaigu reņģu, kuras rūjienieši tūlīt ķeršus izķēra, nebija ne ko žāvēt, ne kūpināt. Bija jau viens otrs uzņēmīgs reņģu vecis, kas brauca ar vilcienu uz Pērnavu pie igauņiem, bet tas ceļš arī nebija izdevīgs, jo bija jāmaksā diezgan daudz par pārvešanu, tā ka peļņa nekāda lielā nepalika. Tādēļ rūjieniešiem, kas dzīvoja tik tālu no jūras, žāvēta reņģe un menca bija rets gardums.

Bija būdas un teltis, kurās kurējās mazas čuguna krāsniņas un baltos alumīnija katlos karsējās cīsiņi vai kādas citas šķirnes uzkožamās desiņas. Bija arī lielas teltis, kurās atradās galdi un krēslī; tur varēja nogaršot nēģus, žāvētu zuti un sālitu lasi. Tajās teltīs gāja iekšā tikai turīgi saimnieki vai citi, kam bija biezāks naudas maks. Strādnieki, un arī ne visi, varēja atļauties tikai kādu kālu žāvētu reņģu vai kādu mencu.

Staigāja pa tirgu arī siktirgotāji ar kaklā pakārtu kasti, piedāvādami cilvēkiem dažādus niekus:

”Kam mājās ir tarakāni vai prusaki, nopērciet šo kritu, apvelciet apkārt krāsniņai vai plītij svītras un, uz garantiju — pēc pāris dienām jūsu māja būs tīra no šiem dēkaiņiem!”

Tādas zāles jau derēja gandrīz visiem, kā uz laukiem tā pilsētā, jo reta bija

māja, kur šo parazītu nebija. Pārbaudīt uz vietas zaļā krīta efektu nevarēja — kur gan te tirgū ķersi prusakus?

Pie leijerkastes meitas un puīši par desmit santīmiem varēja uzziņāt savu nākotnes mīlestības laimi vai nelaimi, ko viņiem izvilka no kastītes balta jūrascūciņa. Dziesmu mīļotāji varēja iegādāties “Ziņģu grāmatiņu” vai “Dziesmu vēsmu”, kurā katrs sev pa prātam varēja atrast piemērotu ziņģi. Iemīļējušies varēja dziedāt: “Cik jauki gan, ja divi vien mēs būtu kopā šodien, rītu, nakt’ un dien’!” Vai vēl:

*“Ai, Grietiņ, tu daiļa meitiņ,
Tu esi mana visu mīļākā!
Ai, Grietiņ, dod mazu vietīņ’
Tu savā mīļā sirsniņā!”*

Tirgus dienās dzēra gandrīz visi, protams, izņemot bērnus un godīgas meitas. Krogi bija pilni ar raibu raibo kompāniju. Iebraucamās vietās paukšķēja alus pudeļu korķi, jo tur, ratos sasēduši, dzēra saimniekpapi.

Bet tirgus nebūtu tirgus, ja tajā trūktu čigānu. Tie bija sabraukuši Rūjienā no malu malām ar lielām orēm, virs kurām bija uzvilktas kulbas. Tās bija pilnas ar čigānietēm un maziem, noskrandušiem čigānēniem. Sabraukuši ores tirgus laukuma malā pie Ternejas kapsētas gala, paši čigāni demonstrēja maināmos vai pārdodamos zirgus. Noskrējis ar zirgu pavadā pāris desmit metru gar ielas malu, čigāns elsdams pūzdam apstājās pret ziņkārīgo cilvēku pūli un noteica: “Nu, saimniek, tu redzēji, kas tam zirgam par soli? Tādas gaitas un soļa nav pat ķeizara zirgam!”

Pēc skrējiena čigāns, drusku atņēmis elpu, izvilka no bikšu kabatas kortelīti, ierāva kārtīgu šļuku, izvilka no svārku kabatas žāvētu reņģi, norāva tai galvu, nometa zemē un reņģi norīja ar visu asaku. Un bija lētticīgi saimnieki, kas par lētu naudu gribēja no čigāna nopirkt vai iemainīt labu zirgu, izmaksādami vēl čigānam kārtīgas magaričas.”

No preses un citiem avotiem

1934. gada oktobra sēdē pilsētas valde nolēma Lejas tirgus laukumu pārdēvēt par Brīvības laukumu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. novembrī.

Lejas tirgus laukums Rūjienā

Kad Latvija atradās Krievijas impērijas sastāvā, līdz 1840. gadam pilsētnieki karoja ar muižniekiem par tirgošanās tiesībām. Zemniekiem bija atļauts savus ražojumus pārdot tikai muižniekiem. Pēdējie savukārt tos tirgoja pilsētās. Pilsētas preces zemniekiem pārdeva tikai muižnieki. Pilsētas tirgotāji, kas arī pārsvarā bija vācieši, nevarēja ar to samierināties. Un 1840. gadā, kad jau bija atcelta dzimtbūšana, zemnieki paši varēja tirgoties.

Rūjienā tirgus laukums vairākkārt mainījis savu vietu. Bija gadi, kad tirgoties drikstēja arī baznīckungi. Tad tirgus atradās pie baznīcas. Tā tas bijis arī Rūjienā, kad (18. gs.) “Baznīcas kalniņš bija netīrs un piemēslots, laidaram līdzīgs, jo tirgus dienās miesnieki to izmantoja par pirktu lopu salasišanās vietu, lai no turienes dotos ceļojumā kājām uz Rīgu.”

Kad tirgošanās atļauja bija muižniekiem, tirgus laukums pārcēlās uz muižas pagalmu vai tuvumā esošo kroga sētu. Rūjienā piemērojams pēdējais gadījums: tirgus laukums atradās pie Cepļa kroga.

Pēc 1944. gada Rūjienas dedzināšanas tirgus laukumu ierīkoja Brīvības ielā tur, kur tagad atrodas tā sauktā melioratoru dzīvojamā māja. 1951. gadā, kad notika jauno mazo rajonu dibināšanas process, kad veidojās arī Rūjienas rajons, tirgus laukumu pēc seniem paraugiem pārcēla pie baznīcas. Tur pat uzcēla tirgus mājiņu, kurā glabāja tirgus inventāru — svarus, baltos virsvalkus, galdus. Tā kā šī tirgus mājiņa atradās pie Bērtuļa kapsētas, pēc tirgus vietas maiņas tukšo mājiņu sāka izmantot par aizgājēju izvadišanas vietu.

Tirgus laukums atgriezās iepriekšējā vietā — Brīvības ielā. Pēc šīs vietas apbūvēšanas (astoņdesmitajos gados) tirgus laukumu pārcēla uz Ganību ielu.

No preses un citiem avotiem

Pagājušajā numurā bija ievietots ziņojums par kādas sievietes piepešu nāvi uz tirgus laukuma. Mēs topam lūgti aizrādīt, ka šāds gadījums nav noticis uz tirgus laukuma.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 1. jūnijā.

1924. gadā uz tirgus laukuma tirgotājiem Konrādam Volfam, Antonam Grimmam, Reinim Paulusam, Milai Bredīt un Indriķim Teteram atļauts tirgoties uz iesniegto lūgumu pamata pret 5 latu nomaksu.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1923. g. novembrī.

“Rūjienas Ziņas” pa numuriem dabūjamas pirkt Meijeres un Volfa kioskos pie tirgus laukuma.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 31. augustā.

Zirgu iepirkšana armijai Rūjienā notiks 19. sept. uz zirgu tirgus laukuma plkst. 9 no rīta. Pirks tiklab pašu audzētus, kā arī pašu neaudzētus zirgus.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 14. septembrī.

Tirgus piektdienā bija samērā mazs, jo lauciniekiem pats karstākais darba laiks. Tamdēļ sviestu par 1 un 1/2 lata mārciņā izķēra ķeršus; tāpat arī ābolus par latu mērā, kas pagājušā gadā nāca tikai 20 sant. Toties lēta bija liellopu gaļa, par 12 sant. mārciņā, kura bija savesta daudz “kā malka”.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 12. oktobrī.

7. maija tirgus cenas: sviests no Ls 1,20–1,50; biezpiens — Ls 0,16–0,18; olas — Ls 0,09–0,10; piens (svaigs) — Ls 0,16–0,18; zivis (līdakas) — Ls 0,40; reņģes, žāvētas

kāls — Ls 0,60; kartupeļi— pūrs Ls 8, 00–10,00; liellopu gaļa, zupas — Ls 0,40–0,50; mīksta — Ls 0,60; cūku gaļa, speķis — Ls 1,20, pārējā — Ls 1,00.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 8. maijā.

Kārlim Pogam, Milai Meijers un Alfredam Miķelsonam nolemj izdot attiecīgas atļaujas priekš tirgošanās svētdienās uz tirgus laukuma ar saistošos noteikumus par tirgošanās laiku 3. paragrāfā paredzētām precēm un laikā pret 5% maksu no bodišu gada rentes gadā, bet ne mazāk kā Ls 10.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1930. g. 4. janvārī.

Kārļa Pogas lūgumu samazināt nodokli par tirgošanās atļauju svētdienās uz tirgus laukuma nolemj atstāt bez ievēribas.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1930. g. 17. janvārī.

Ievērojot to, ka parasti meža ogas un riekstus nolasa, nenogaidot viņu nogatavošanos, nolieku ogu un riekstu lasīšanai valsts mežos šādus termiņus: brūklenēm, sākot ar 15. aug.; dzērvenēm, sākot ar 10. sept.; riekstiem, sākot ar 1. sept. Ogu un riekstu lasīšana pirms augstāk minētiem termiņiem noliegta. Vainīgie šo noteikumu neizpildīšanā saucami pie atbildības pēc Sodu likuma 633. p.

1930. g. 17. jūlijā. Zemkopības ministrs V. Gulbis. Mežu departamenta direktors. J. Ozols.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 8. augustā.

Tirgus ziņas 11. nov.: sviests — Ls 1,20, olas — Ls 0,13–0,14 gab. Kautas zosis — Ls 7,80–8,0 gab. Vistas, dzīvas, — Ls 1,20–3,0 gab. Zivis — Ls 0,16–0,40 par 400 g. Kūpināts piens* — Ls 0,14– 0,16 par 400 g. Cūkas gaļa — Ls 0,50–0,70 par 400 g. Dzērveņu ogas — Ls 0,36 litrā. Pilnpiens — Ls 0,14–0,16 litrā. Mieži — Ls 0,12 litrā. Kāposti, galviņas — Ls 1–16 (puķā). Sivēni — 6–8 nedēļu veci — Ls 20–24 gab. Aitas, 5–6 mēn. v. — Ls 60–70 gab. Piles — Ls 5 gab. Malka, egļu — no Ls 47 vezumā, bērzu — Ls 8; šāļu — Ls 6. Egļu bluķi 7” — Ls 12. Pievedums vidējs, pircēju maz. Āboli 10–30 sant. kastīte, 4–5 sant. gab.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 14. novembrī.

Uz tirgus laukuma notika savstarpēja izkaušanās. Ipiķu kārtībnieks Pope aicināja sekot uz iecirkni Jāni Vēberu no Kalēju 12 un Robertu Roķi no Aspazijas 27. Aizturētie pretojās un bēga. Pirms tam aizturētie dzēruši degvīnu Brīvības ielā Klāva tējnīcā

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 15. janvārī.

Ar 1933. gada 24. nov. spriedumu Ernests Vēberis atzīts par vainīgu un sodīts ar Ls 10 vai 5 d. aresta par sanitāro noteikumu neievērošanu, tirgojoties ar reņģēm tirgus laukumā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. februārī.

Pilsētas valdes sēde 15. novembrī nolēma agrāko lejas tirgus laukumu pārdēvēt par Brīvības laukumu, kur pacelsies Rūjienas atbrīvošanas un kritušo karavīru pieminekļis,

* Krāsni podiņā karsēts piens ar brūnu “garoziņu”.

un uzsākt šī laukuma nivelēšanu pieminekļa vajadzībām. Ziedoja Brīvības pieminekļa celšanai 75 ls, kā arī nolēma atsvabināt pieminekļa komitejas 18. novembra izrikojumu no izprieceas nodokļa un sniegt šim izrikojumam par brīvu elektrisko strāvu. (..)

Rūjienas Vēstnesis — 1934. g. 16. nov.

Rūjienas Brīvības piemineklis

No preses un citiem avotiem

Ar 28 pret 6 balsīm, vienam atturoties, Rūjienas Brīvības pieminekli nolēma celt pilsētas Lejas tirgus laukumā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 16. decembrī.

Brīvības cīņās kritušo pieminekļa komiteja lūdz nodot viņas rīcībā pilsētas tirgus laukumu Rūjienas atbrīvošanas un kritušo karavīru pieminekļa celšanai. Dome nolemj nodot to, ar tirgus pārceļšanu pie pilsētas elektriskās stacijas, pieminekļa celšanai.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1933. g. 2. janvārī.

Brīvības pieminekli cels tirgus laukumā

Otrdien Rūjienas pilsētas valdē notika pilsētas pašvaldības un sabiedrisko organizāciju pārstāvju apspriede par pilsētas laukumu izdaiļošanu un Brīvības pieminekļa vietas izraudzīšanu. Apspriedē piedalījās 26 personas un to vadīja pils. galva A. Krēslīņš. Apspriede nāca pie atzīnuma, ka Brīvības piemineklim būtu ierādāma vieta tagadējā tirgus laukumā, pils. centrā.

Apspriedē dzīvas debates notika arī par ugunsdzēsēju depo būves vietu. Izskanēja doma, ka depo vajadzēt būvēt augšējā tirgus laukumā — starp tagadējo elektrisko staciju pie Dārza ielas un J. Zariņa namu Raiņa ielā.

Vēl pārrunāja jautājumu par pilsētas laukumu izdaiļošanu, pie kam vienprātīgi sapulce izteica vēlēšanos ierīkot parkus un atpūtas laukumus. Šī nodoma realizācijai talkā būtu jānāk pilsētas pašvaldībai ar organizāciju un visas sabiedrības atbalstu. Pilsētas izdaiļošanas plāns izstrādājams pilsētas valdei, pieaicinot lietpratējus.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 3. augustā.

Brīvības laukums pārveidojas

Šonedēļ pilsētas valde pabeidz Brīvības laukuma planēšanas darbus. Pārvietots vairāk par 500 kubmetru zemes. Ziemā paredzēts uzvest kūdru un mālus, lai pavasarī varētu sagatavot zemi apstādījumiem. Apstādījumus izvedīs pēc Rīgas dārzu direktora Zeidaka plāna, kurš projektu sastādījis kopīgi ar pieminekļa autoru. Ielas un ietves apkārt laukumam šoruden vairs nepaspēs izbruģēt un izliet. Šie darbi atstāti uz pavasari.

Pieminekļu komitejai arī nācies dzirdēt neapmierinātas balsis par katrreizējiem darbiem laukumā. Tās droši vien rodas aiz pārpratuma, jo, kas nav iepazinies ar plānu — pagaidām grūti spriest, kāds laukums izveidosies. Varam aizrādīt, ka visus darbus izved pēc piedzīvojušu un atzītu speciālistu norādījumiem un plāniem, kamdēļ par labiem rezultātiem nav šaubu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 30. novembrī.

Rūjienas atbrīvošanas pieminekli cels pēc tēlnieka K. Baumaņa (Zemdegas — G. Z.) meta. Pagājušajā nedēļā apspriedē sanāca Rūjienas brīvības pieminekļa komiteja. Vienprātīgi atzina, ka pieminekļis ceļams pēc tēlnieka Baumaņa meta “Taurētājs”. Pieminekļa kopējais augstums būs 9 metri. Līgumu ar tēlnieku noslēgt komiteja uzticēja pilsētas galvām A. Krēsliņam un ģimnāzijas direktoram M. Jansonam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 7. decembrī.

26. aprīlī plkst. 3 pēc pusdienas paredzēts uzsākt pēdējos kārtošanas darbus Brīvības pieminekļa laukumā. Talcinieki lūgti ierasties pie pilsētas valdes, lai no turienes dotos uz darba vietu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. aprīlī.

Brīvības laukuma apstādīšanai Pīksāru mežniecība jau nosūtījusi uz Rūjienu 15 liepiņas, kuras iestādīs Brīvības laukumā. Ozoli, dzīvzogu krūmi un citi daiļuma koki pasūtīti Rīgā un tos saņems šajās dienās. Brīvības laukumu apdēstot, kociņus pret attiecīgu samaksu varēs stādīt arī privātas personas savā vārdā. Kociņu maksas: ozoliņiem — 6 Ls, liepiņām — 3 Ls, bērziem — 1 Ls.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 3. maijā.

Pēc svinīgā akta Brīvības laukumā iestādīja 25 liepiņas uz organizāciju un privātu personu vārda ar pils. galvu A. Krēsliņu priekšgalā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 17. maijā.

(..) Līdz ar ministru A. Bērziņu ieradies vēl prāvs pārējo viesu pulciņš. Redzam tur novada dēlus — artilērijas inspektoru ģenerāli A. Dannebergu, sūtni Londonā K. Zariņu, 5. Cēsu kājnieku pulka komandieri Bahu, aizsargu štāba organizācijas daļas priekšnieku Rapsi, Valmieras apr. priekšnieku Prauliņu, pašvaldību departamenta vice-direktoru G. Cauci, Valmieras pilsētas galvu u. c. Virsmācītājs Bergs iesvētīja pamatakmeni.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 19. jūlijā.

Rūjienas piemineklim!

Taurētājam bija mirt

Tomēr latvji ziņu dzird.

Latvji ir dzirdējuši ziņu, latvji ir savas nācijas godu un slavu aizstāvējuši un paturējuši. Latvju arāju cilts mīlīgi kopj savu dzimto zemi. Un gribētos ticēt, ka mūsu kluso pavardu neviens netraucēs.

Bet vai tiem! Vai tiem!, kas mūsu dzimto zemi iekāros!!!

Rūjienas novads, pateicībā un dziļā cieņā tiem, kas galvas uz ežiņu liks, sirdis kam sadega nākotni skatot — ceļ granīta piemiņas zīmi “Taurētāju”. Tas tagadni godbijībā aicinās noliekt galvas, kas nākotni ar modru skatu vēro un briesmu brīdī latvju tautu kopā sauks. Mūžu mūžos latvju zemei zaļot, ziedēt — mūžu mūžos mūsu Taurētājam nomodā būt!

Šī mēneša beigās katru māju, katru sētu apmeklēs ziedojamu vācējas par labu Rūjienas novada Brīvības piemineklim.

Apzinādamies, ka nedzīvojam tikai šai dienai, bet nākotnei — ziedosim Rūjienas novada piemineklim!

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 18. oktobrī.

Valdība apstiprinājusi Rūjienas atbrīvošanas un kritušo karavīru pieminekļa projektu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 22. novembrī.

Somijas granīts Rūjienas Brīvības piemineklim

Priekšsvētku dienās Rīgas ostā no Helsinkiem ieradās zviedru tvaikonis “Svens”, kurš atveda 60 tonnu smagu granītakmeņa bloku. No tā kals Rūjienas atbrīvošanas un kritušo varoņu pieminekli. Smago Somijas granīta bluki no kuģa iekšējām telpām Daugavas krastmalā (Muitas dārzā) izcēla ostas lielais peldošais celtnis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 31. decembrī.

Skulptors K. Baumanis-Zemdegis Rūjienā

Pirmdien Rūjienā bija ieradies skulptors Baumanis-Zemdegis. Kā zināms, pēc viņa meta cels Rūjienas atbrīvošanas pieminekli. Apmeklējuma mērķis bija — dot vēl norādījumus par Brīvības laukuma tālāku izveidošanu un izmeklēt piemērotu vietu A. Alberinga piemineklim. Bez tam tēlnieks veda sarunas ar pilsētas valdi par valsts prezidenta Dr. K. Ulmaņa granīta krūšu tēla ciršanu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 29. maijā.

Taurētāja tēlu Rūjienas atbrīvošanas piemineklim tēlnieks K. Zemdegis-Baumanis tagad galīgi pabeidzis un trešdien to smagā automobili no Rīgas atgādāja Rūjienā. Patlaban lietpratēju vadībā norit darbi pie 15 tonnas smagā tēla uzcelšanas un novietošanas uz postamenta. Rūjienieši ar lielu interesi seko darbu gaitai un priecājas, ka pilsēta gūst skaistu piemiņas zīmi mūsu brīvības cīnītājiem.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 18. decembrī.

Brīvības pieminekļa atklāšana 1937. g. 15. augustā

Piedalījās kara ministrs ģen. Jānis Balodis. (..) “Atklājot pieminekli Rūjienas atbrīvošanai un brīvības cīņu varoņiem, ir laimīgi realizēta cēla doma par tautas varoņu piemiņas iemiesošanu tādā veidā, lai šo piemiņu godam turētu kā tie, kas mūsu vidū staigā, tā arī — kas nāks pēc mums turpināt mūsu tautas likteņa ķēdi pretim mūžībai,” teica J. Balodis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 13. augustā.

“Taurētāja” prototips

(..) Taurētāja tēls ir jauneklis, drīzāk zēns. Šis “zēns” bija Rīgas pilsētas Būvju pārvaldes fotogrāfs Bruno Rozītis, kas pieminekļu valdes uzdevumā fotografējis vēstures pieminekļus un citas aizsargājamas vietas, pēc tam darbojies Rīgas filmā. Kādā savas dzimšanas dienas atcerē Rozītis norādījis, ka viņa atveids esot “Taurētāja” piemineklim Rūjienā. Kopš 1955. gada Rozītis dzīvoja Ņujorkā, bija preses fotogrāfs un izcils mākslas

fotogrāfs. Dzimis 1914. gada 17. septembrī, miris 1986. gada 10. maijā Ņujorkā. Ziņas no ASV Latvju Enciklopēdijas 1962.–1982. 4. grāmata. Viktors Irbe.

Rūjienas Vēstnesis. — 1999. g. 29. janvārī.

Piemineklis līdz atklāšanai

Pieminekļa celšanas kapitāla uzkrāšanas pārskats:

1. Iepriekšējais kapitāls, uzkrājies līdz 1934. gada beigām	Ls 4704,24
2. 1935. g. dziesmu svētku atlikums	Ls 742,01
3. 1935. g. novembra izrikojuma atlikums	Ls 356,83
4. Savākts uz ziedojumu listēm	Ls 4121,25
5. 1936. g. loterijas atlikums	Ls 2604,09
6. Personu un organizāciju ziedojumi ārpus listēm	Ls 3964,59
7. Par pieminekļa kartiņām	Ls 209,27
8. %% no naudas noguldījumiem	Ls 318,37
Kopā Ls 17 004,65	

Piemineklis pēc atklāšanas

Izdots:

1. Pieminekļa pamata veidošana, kāpņu veidošana u. c.	Ls 1233,68
2. Komiteju tekošām darīšanām	Ls 185,33
3. Skulptoram K. Zemdegam izmaksāts	Ls 14 461,70
4. Vēl neiegrāmatotie izdevumi	Ls 900,0
5. Kasē un noguldījumos	Ls 223,94
Kopā 17 004,65	

Viss kapitāls nācis no pašu novada ļaudīm. Tas liecina par lielo saskaņu un vienprātību šajā dižajā darbā. Lai tāda pat saskaņa un vienotība pavada visus mūsu pasākumus un mērķus, tad plauks novads un zels mūsu tēvija — mūsu Latvija!

M. Jansons, Brāļu kapu komitejas Rūjienas nodaļas kasieris.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 27. augustā.

Mieriņš-Frīdenbergs

Taurētājs

Meži gaudo, viņi vaid,
Ūpis ceros brēc un baid.
Zilnieks prāto: slikti būs,
Ienaidnieki virsū grūs.
Aplust dziesmas... alu dzer...
Kara vīri bruņas tver.
Tēvu zemi sargāt grib,

Acīs dūša zvēro, zib.
 Un iz bara jauneklis —
 Dodas, tauri paķēris.
 Veikliem soļiem kalnā skrien,
 Garas priedes galā lien.
 Ērgļa skatu apkārt met:
 Ļaužu neredz... balsis kņed.
 Ziņas devi manij'ši,
 Priedi aplenc varmāki.
 "Nepūt tauri, zemē kāp,
 Dzīvību jel savu glāb!"
 "Ļauj mums uzbrukt slepeni,
 Mantu, godu dabūsi." —
 "Nodevēji, atstājiet!
 Velti mani kārdiniet:
 Tēvu zeme dārgāka
 Nekā manta, dzīvība."
 Atskan taure varenī,
 Nodimd lejas, kalnāji.
 Sveši ņemas priedi cirst,
 Cirvji žvakst un skaidas birst.
 Priede drīz jau taisās krist,
 Tomēr skaļāk skaņas klist...
 Pēdējs cirtiens, — gāžas jau...
 Vīram kokā baiļu nav.
 Taurētājam bija mirt,
 Tomēr kurši ziņu dzird.
 Sīva kauja iesākas,
 Vāci beidzot atkāpjas...
 Guļ ap priedi liķu daudz,
 Koku zaros vēji kauc.
 Pērkoņdēli upurē
 Taurētājam svētbirzē.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 13. augustā.

Domātājs akmenī

Fragments no Zentas Mauriņas esejas 1939. gadā.

Ir daudzi mākslas darbi, par kuriem varētu teikt, ka ir vienalga, vai viņi ir vai arī nav. Viņi eksistē, bet, ja viņu nebūtu, neviens to nepamanītu... Tad atkal ir tādi mākslas darbi (un tāpat tas arī ir ar cilvēkiem): mēs pašī skatāmies uz tiem un jūtam — ja viņu nebūtu, kaut kā ļoti svarīga, jā, pat nepieciešama trūktu. Tādi ir Zemdegas darbi.

... Kārlis Zemdega ir mūsu domātājs akmenī, viņa tēli nedod miera, tie uzdod miklas, un viņa akmenī kaltās grāmatas lasis vēl gadu simteņus pēc mums.

Tā ir skaista doma mazpilsētu greznot pieminekļiem. Rūjienā drīz būs trīs (vēl "Sējējs" 1939. 20. 08. tiks atklāts) lieli Zemdegas veidoti pieminekļi. Labi ir braukt uz šo mazo pilsētiņu Vidzemes ziemeļos, kurp aizved neparasti skaista bērzu aleja. Rūjienas divos jau uzstādītajos pieminekļos Zemdega veidojis, varbūt neapzinīgi — virišķības un sievišķības domu. Somijas granītā cirstais Tālavas taurētājs skaists un brīvs stāv mazo un jocīgo neglīto mājiņu vidū. Trauksme, spēks, sasprindzinātība ir redzama visā tēlā, it sevišķi rokās, kas kontrastē ar mierīgo, vienkārši veidoto krūšu un plecu plāksni. Atpakaļ atsukātie mati atklāj jauneklīgi cēlo pieri, viņš jauš briesmu tuvumu, un tas, par ko viņš bēdā, ir vairāk nekā personiska dzīvība. Ļoti enerģiskās rokās, kur katrs pirksts šķiet dzīva būtne, viņš cieši saspiedis tauri. Tūlīt viņš taurēs. Viņā dus spēks, kas var satracināt ienaidniekus, un šis spēks neslēpjas muskuļos, bet garā un apziņā, ka viņš par savu tautu ies nāvē. Te jūtams bieži apdziedātais smalkais spēks, te jādama par Raiņa vārdiem: "Un gars tik spēks, ne rupja vara." Pieminekli iekaltie vārdi: "Taurētājam bija mirt, tomēr latvji ziņu dzird" ne visai saskan ar pieminekli.

Tālavas taurētājs sevī nes to, kas var būt vērtīgākais vīrietī: viņa gars izgājis izlūkos, viņš ir nomodā, viņš sargā un prot par apsargājamo mirt.

Liesma. — 1988. g. 16. jūlijā.

Kārlis Kalnietis

Strēlnieks

Ar septiņsimtgadīgu naidu
pret verdzību,
Ar septiņsimtgadīgām ilgām
pēc brīvības
gāja karavīrs —
ložu kapāts un zobenu cirsts —
cauri ciņām,
cauri nāvei,
kļūdams
granīts.

Tad —
uzkāpa pjedestālā —
svēts un nemirstīgs.
Kā tautas naidis
pret verdzību,
kā tautas ilgas
pēc brīvības.

Rūjienas Vēstnesis. — 1997. g. 1. augustā.

Pēc Artūra Alberinga pieminekļa atklāšanas akta Zemkopības ministrs J. Birznieks ieradās Brīvības laukumā, kur bija pulcējušies Valkas–Valmieras novada mazpulki, līdz nesot 3 saujas sava dzimtā novada zemi. 3 smilšu saujas pie Rūjienas atbrīvošanas pieminekļa atnesa no Valsts Prezidenta Kārļa Ulmaņa piemiņas priedes Valkas apriņķī... Rūjienas mājturības skolas mazpulks zemi nesa no Rūjienas Klāviem — nelaiķa valstsvīra A. Alberinga dzimtenes.... Rūjienas draudžu mazpulks zemi bija ņēmis Ziemeļarmijas komandantūras karavīru pirmajās cīņu vietās Dīķeros, bet Ipiķu mazpulks no pirmās mobilizācijas vietas Ķirbeļos. Ķoņu mazpulks zemi nesa no cīņu vietām Dīķeros. Rūjienas pag. Rāmnieku mazpulks — no Brīvības kara frontes līnijas pie Sedvaku mājām, bet Jeru-Oleru mazpulks no brīvības kara vietām Jeros.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. augustā.

Pagājušajā vasarā Rūjienas pūtēju orķestris bija uzsācis rīkot brīvkonzertus Rūjienā, Brīvības laukumā pie pieminekļa, kas guva lielu atsaucību. Orķestra vadītājam A. Melnbārdim pa vasaras mēnešiem izdevies saistīt arī vairākus konservatorijas audzēkņus.

Tālavietis. — 1942. g. 11. jūlijā.

Kiosks

1926. gadā pilsētas pašvaldībai piešķirti un 1930. gadā par Ls 1930 no Zemkopības ministrijas nopirkti 3540 m² zemes, kur pašvaldība uzcēla kiosku, ko iznomāja.

Divdesmito gadu beigās centra kioskā darbu sāka tirgotājs Kārlis Poga, kas Rūjienā ienācis no Valmieras puses. Viņš bijis neliela auguma, ļoti kustīgs, izdarīgs, rūjienieši teikuši — “fīkss” cilvēks. Parasti galvā viņam bija vienkārša žokejcepure, aiz auss aizbāzts zīmulis. K. Poga Rūjienā kļuva pazīstams ar celtniecību. Nekādu iekrājumu viņam nav bijis. Viņš sācis tirgoties bijušajā tirgus laukuma būdā, ko nomājis no pilsētas pašvaldības.

K. Poga nopirka māju, kas piederēja Gredzenam, Kronvalda ielā 27. Vēlāk viņš necilo māju pārbūvēja, uzceļot jaunu korpusu.

Tā sauktās “Volpīša būdīnas”^{*} vietā tirgus laukumā pilsēta uzcēla jaunu plašu kiosku. Tas darbojās līdz Rūjienas nodedzināšanai 1944. gadā.

Otrā pusē kioskam bija veikals, kurā varēja ieiet pa atsevišķām durvīm. Tur bija plašāks preču sortiments nekā kioskā.

Pretim K. Pogas kioskam vasarā tirgoja saldējumu. Ratiņos, kuriem bija lieli koka riteņi, atradās kaste, kur bija ledus, tajā savukārt — trauks ar saldējumu. Pircēju bija daudz. Arī K. Poga nolēma savā kioskā tirgoties ar saldējumu. Bija izgatavoti līdzīgi stumjamie ratiņi. Saldējumu gatavoja Kronvalda ielas mājā. Saldējuma vārīšanas meistare bija K. Pogas sievasmāte. Varēja bieži redzēt, kā K. Poga, nosvīdis, slapju galvu stumj ratus pa Kronvalda ielu. Smilšainajā ielā tas prasīja lielu piepūli.

^{*} “Volpīša būdīna” — Konrāda Volfa koka kioska mājiņa.

K. Poga no darba nebaidījās un pēc gadiem jau brauca ar vieglo automašīnu. Mašīna tika turēta Kronvalda ielā un brauca pa to. Apkārtējie puikas ar interesi vēroja. Nezin kādēļ K. Poga ar mašīnu centās iebraukt pagalmā atpakaļgājienā. Kronvalda iela bija šaura, vārti arī nebija plati. Iebraukšana sagādāja lielas pūles. Ciest dabūja vārti un pati mašīna. Vārtus parasti atvēra un aizvēra K. Pogas audžu-meita Spodra — mirušā brāļa meitiņa, pamatskolniece.

No preses un citiem avotiem

Pagājušā ceturtdienā tirgus vakarā no sakarsētiem elektrības vadiem izcēlās ugunsgrēks tirgotāja Volfa kioskā. Uguni laikā pamanīja un ar klātpienākušo palīdzību nodzēsa. Daži “lustīgi” par varēm gribēja tornī rāpties un zvanīt “lielo pažaru”. Bet nezi, ja uguns būtu pieņēmusi draudošus apmērus, kamēr dabūtu “šprici” laukā, vai nebūtu par vēlu?

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 14. septembrī.

Dzērveņu ogas, skābi kāposti, kā arī dažādas citas koloniālpreces dabūjamas K. Pogas kioskā (bij. K. Volfa). Turpat var abonēt “Rūjienas Ziņas” u. c. laikrakstus.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 1. martā.

K. Pogas kioskam naktī noplēsti izlimētie plakāti ar dažādiem veikala aizrādījumiem. Šo huliganisko soli būs spēris kāds “Jūdas dēls”, lai mazinātu savu “maizes naidu”. Līdzīgi uzbrukumi savā laikā tika vērsti pret tirgotāju K. Volfu, kurš, līdzīgi Pogam, necentās savu veikalu dibināt uz “Jūdasa dēlu” ētikas pamatiem, bet gan uz patērētāju apgādāšanu ar labu un lētu precī.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 8. martā.

Rūjienā pie tirgus laukuma kioska turētāja Kārļa Pogas (pie jaunā Volfiša) aizturēti 14 eksemplāri konfiscētā komunistu nedēļas laikraksta “Strādnieks un Zemnieks” Nr. 4 no 6. jūl. š. g.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 16. jūlijā.

Par mēru un svaru noteikumu neievērošanu tirdzniecībā pie atbildības tiek saukti tirgotāji Maija Čoka un Mīla Meijers tirgus laukuma kioskos.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 26. jūlijā.

28. aug. sēdē apskatīja jautājumu par vecā kioska noplēšanu un jauna uzcelšanu. Notikušā sacensībā novembrī izdots izbūvei, kura izdošanai bez sacensības piekritusi pilsētas būvkomisija, pilsētas valde nonākot pie slēdziena, izdot noplēšanas un izbūves darbus no rokas bez sacensības tuvākā laikā, lai neaizkavētu būvdarbus un neievilktu tos ziemas periodā.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1931. g. 29. augustā.

Kioska izsolē pieteicās Kārlis Poga un Reinis Pauluss. Uzplēšot aplokšnes, konstatēja, ka K. Poga apņēmās gadā nomaksāt nomu Ls 1455 un Reinis Pauluss —

Ls 1275. Priekšlikums iznomāt kiosku augstākās summas nosolītājam Kārlim Pogam nobalsošanā dabūjis 4 balsis, un tas skaitās pieņemts.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1931. g. 25. jūnijā.

Vēlos pirkt kazu (slaucamu). K. Poga kioskā, tirgus laukumā.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 17. janvārī.

Dabūjamās svaigas dzērveņu ogas K. Pogas kioskā tirgus laukumā.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 31. janvārī.

50–60 sant. iespējams katram ietaupīt, pērkot pie manis tikko saņemtas dažādos fasonos cepures. Dabūjami arī rokas čemodāni par mērenām cenām. Laipni lūdzu pārliecināties. K. Poga.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 7. martā.

Drēbju krāsas iepērkot, lūdzam noteikti pieprasīt tikai īstās Grinfelda drēbju krāsas “Lapsiņa”. Dabūjamās visos solidos veikalos Rūjienā un K. Pogas kioskā tirgus laukumā.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 1. maijā.

Pērku labus būvbaļķus un sausus pusotra collas dēļus. K. Poga.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 23. janvārī.

Dažādi zvejas piederumi par ļoti mērenām cenām dabūjami K. Pogas veikalā.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 8. maijā.

Par tirgošanos pirmā svētku (Vasarsvētku) dienā sastādīti protokoli kiosku īpašniekiem tirgus laukumā: Pogam, Paulusam, Meijerei.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 29. maijā.

Par tirgošanos ārpus noteiktā laika sodīts Kārlis Poga tirgus laukuma kioskā ar Ls 10 vai 3 d. aresta.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 30. augustā.

Nedēļas tirgi otrdienās un piektdienās; gada tirgi: 10. febr., 23. martā, 23. aprīlī, 3. maijā, 15. jūnijā, 6. septembrī, 18. oktobrī, 23. novembrī, 15. decembrī. V. Salnais, A. Maldups.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Tirgotājs K. Poga šodien plkst. 2 dienā izsniegs dāvanas sociāli apgādājamiem.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 6. janvārī.

Kārļus nosvinēja Rūjienā: (..) tirgotājs Poga (..).

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 29. janvārī.

Kioska īpašnieks K. Poga iesniedzis pilsētas valdē rakstisku lūgumu atļaujas dēļ kioskā tirgoties ar cukuru mazumā. Poga apsolās cukuru pārdot pa kilogramiem par tādu pašu cenu, kāda būtu kg cukura, pārdodot to vairumā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 25. janvārī.

Tirgotājs K. Poga 6. janvārī apdāvināja pilsētas nespējniekus, izsniedzot katram puskilogramu cūkgaļas. Apdāvināti pavisam apm. 250 nespējnieki. Pārējās sagatavotās porcijas (apm. 50) vēl neizņemtas un tās izdos papildus, trūcīgākiem nespējniekiem.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 12. janvārī.

Paskaidrojums pie K. Pogas ierosinājuma. “Rūjienas Domās” atstāstīts kāda K. Pogas iesniegums pilsētas domei, kurā liek priekšā griezties pie Finanču ministrijas ar lūgumu ierīkot Rūjienā cukura izdalīšanas punktu. Šinī iesniegumā K. Poga piegriež man izcilus vērību, un cenšas mani nostādīt par lielu izmantotāju, apgalvodams, ka es pārdodot cukuru par 70 sant. kilogramu, kur to varot pārdot mazākais par 2 santīmi lētāki. Te nu domnieks un tirgotājs K. Poga, vai nu aiz ļaunprātības, vai nezināšanas pamatīgi samelojies. Cukuru, kā mana, tā arī daudzas citas Rūjienas tirgotavas jau sen pārdod 68 sant. kilogramā. Tāpat apgalvojums, ka es būtu vienīgais, kas ar cukuru vairumā tirgojas — nesaietas ar patiesību, jo tieši no Jelgavas (Finanču min.) fabrikas cukuru saņēmis arī Kides kungs un Konzums.

No monopola pārvaldes gan pagaidām es vienīgais cukuru saņēmu, un man šķiet, ka mani kolēģi, ievērojot patērētāju nenormālos iepirkumus decembrī, paredzēdami cukura tirgū lielu klusumu tuvākā nākotnē, atturējās pagaidām no līdzekļu ieguldīšanas cukurā.

Ka arī vairumā pārdodams neesmu vadījies no ieraušanas kāres, pierāda tas, ka tas pats Poga savam veikalam cukuru pa lielākai daļai iepirkās pie manis.

Šāda Pogas rīcība kvalificējama kā negodīgas konkurences piekropšana, kādu priekš Pogas pārnākšanas Rūjienā nepazinām.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 29. janvārī.

Atkal Pogas ierosinājums. Pilsētas valdei iesniegts ierosinājums — likt domes dienas kārtībā jautājumu par komandējuma naudas samazināšanu pilsētas darbiniekiem. Kā zināms, pilsēta līdz šim maksāja biļeti otrā klasē un 12 lat. komandējuma naudas dienā. Ierosināts maksāt biļeti trešā klasē un 6 latī komandējuma naudas dienā. Ierosinājumu parakstījis bez K. Pogas arī K. Lūsis.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 16. februārī.

Tirgotājs K. Poga paskaidro: “Meijera kungs savā paskaidrojumā apgalvo, ka es savā iesniegumā domei esot samelojies, tas nesaietas ar patiesību. Meijera kungs tiešām ir pārdevis cukuru par Ls 0. 70 kg. Tāpat Meijera kungs grib saņņot par pagātņi un starp cukura piegādātājiem min arī tirgotāju Kidi un patērētāju biedrību “Konzums”, kaut gan manā iesniegumā skaidri teikts, ka vienīgais, kas tagad piegādā cukuru no F. M. monopola, ir Meijers. Ja jau runā par vairākiem piegādātājiem, tad var minēt arī K. Pogu, jo arī es savā laikā esmu cukuru sūtījis tieši no Rīgas. Nekāds apvainojošs izteiciens pret Meijera kungu neesmu lietojis un šādu paskaidrojumu presē uzskatu par nepatiesīgu neslavas celšanu man. Ar savu iesniegumu gribu pakalpot tikai pilsētas interesēm.

Visā augstcienībā bezpartejiskais domnieks Kārlis Poga.

Rūjienā, 31. janv. 1932. g.”

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 5. februārī.

Kreišmaņa jaunceļamo kiosku nonomājis tirgotājs K. Poga uz 6 gadiem par Ls 450 gadā. Būves darbus Poga uzņēmies izvest saviem līdzekļiem, izlietoto sumu atrēķinot no nomas naudas. Jaunceļamā kioskā paredzētas telpas sīku preču tirgotavai un kioskam, tāpat kā tas ir pilsētas telpās. Starpība tikai tā, še Poga sīku preču tirgotavā varēs tirgoties arī ar cukuru un citām sīkām precēm, ko neatļauj pilsētas dome savās telpās. Tad “cukura sindikātam” pieteikts “uzbrukums”.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 15. martā.

Sestdien notika Rūjienas pilsētas domes kārtējā sēde, kurā piedalījās 20 domnieki (..) Vēl pret sociālo apgādi vērsās domnieki Poga ar Sprinci. Viņiem abiem nepatīk mācītājs Slokenbergs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 13. maijā.

Kioska īpašnieks K. Poga lūdz mūs aizrādīt, ka Rīgas pēcpusdienas laikraksti kā “Jaunākās Ziņas” u. c. saņemami Rūjienā jau tai pašā dienā. Laikraksti Rūjienā pienāk ar Valmieras autobusu plkst. 9 vakarā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 27. maijā.

“Kiosku karalis” Poga nupat iegādājies “Fiat” automašīnu. Varam atzīmēt, ka autosporta cienītāju skaits Rūjienā vairojas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 8. jūlijā.

Apzagts arī tirgotājs Poga. Pēdējos divos mēnešos Rūjienā notikušas vairākas velosipēdu zādzības. Zādzības atkārtojas pēc zināma laika un tiek izdarītas ļoti pārdrošā kārtā. Neilgā laikā Rūjienā vai turpat acu priekšā tika nocelti velosipēdi 5 Rūjienas un apkārtnes pilsoņiem. Cietušiem kā sestais pievienojās vēl Rūjienas tirgotājs Kārlis Poga. Viņš paņēmis no policijas kārtībnieka Sermusa riteni, lai aizbrauktu uz pastu. Ceļā iegriezies arī Latvijas Bankā. Kad pēc īsa brītiņa iznācis ārā, pieslietais velosipēds bijis aizbraukts. Velosipēds bijis mazlietots — zagļiem vērtīgs ieguvums.

Tās pašas dienas pievakarē notika jauna zādzība. Apzagts Draudzes skolas dārznieks Davliņš, kam velosipēds atradies skolas nama sētā. Pēdējais tūliņ devās uz policijas iecirkni. Radās doma, ka zaglis nebūs vietējais, bet gan igauņis. Policisti automobili devās uz Igaunijas pusi. Izrādījās, ka aizdomas bijušas pamatotas, jo tiešām ap pulksten pusastoņiem lielā steigā, tā ka pat muitas uzraugs to nepaspējis aizturēt, cauri Angšu punktam izbraucis kāds velosipēdistis. Zagļa gūstišana nav devusi šoreiz panākumus, tāpēc, ka sabojājies policistu automobils.

Pastāv noteiktas aizdomas, ka visu zādzību izdarītāji būs igauņi, kas parasti uz “medībām” Rūjienā iebraukuši nedēļas tirgus dienās. Bet, ja nav laimējies, — palikuši vēl uz nākošo dienu. Velosipēdus parasti dienā kur noglabājuši, lai naktī dotos pāri robežai.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 29. jūlijā.

Izsolu 25 latus tam, kas uzrādīs man pie Latvijas Bankas Rūjienas nod. 23. jūlijā nozagto Ozolnieka firmas maz lietoto velosipēdu Nr. 20539. K. Poga.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 26. jūlijā.

Sudraba kausu, ko dāvājis tirgotājs K. Poga, ugunsdzēsēju komandas izcīnīs svētdien, 9. oktobrī plkst. 2 Saviesīgās b-bas dārzā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 7. oktobrī.

Pogas kauss izcīnīts. Svētdien notika ugunsdzēsēju komandu sacīkstes dēļ tirgotāja K. Pogas dāvātā sudraba kausa. (..) Veicot divus uzdevumus: padot ūdeni no vietas un noskrienot 70 metrus, par ātrāko izrādījās 1. šļirces komanda, komandiera Dalliša vadībā. (..) 2. vietā — skrejošā nodaļa, 3. — motoršļirces nodaļa. 1. šļirces komanda izcīnīto balvu saņems svētdien, 16. oktobrī F. Pētersona jubilejas svētkos.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 14. oktobrī.

Paziņoju saviem god. patērētājiem, ka esmu pārvācies jaunajā kioskā tirgus laukumā. Kioskam blakus esmu atvēris sīku preču tirgotavu. Piedāvāju no sava krājuma zeķes, kamzoļus, cepures u. d. c. dažādas galanterijas preces par ļoti mērenām cenām. Augstciens K. Poga tirgus laukumā.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 6. novembrī.

Savā laikā prese pareģoja, ka domnieks K. Poga domniekam J. Bērziņam izgriezīšot pogas. Tagad tas sāk piepildīties. Poga pamazām izkonkurē Bērziņu, kļūst par kreisā spārna vadošo personu. Tikai smukuma un "izcilus" nopelnu dēļ pie vārda pirmais tiek Bērziņš, visu noslēdz un "ar glanci nostrādā" Poga. Un viņš droši var teikt ar Rešņa vārdiem: "Tauta mani mīl."

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 2. decembrī.

Domnieks K. Poga iemaksājis pilsētas valdē Ls 20 — un lūdzis par šo summu uz Jauno gadu izsniegt pilsētas nespējnieku patversmē atrodošiem nespējniekiem pa 500 gramiem cukura katram. Valde nolēmusi par iemaksāto summu cukuru izsniegt.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 23. decembrī.

Sociāldemokrāti ar Pogas un Bauņa palīdzību izgāza priekšlikumu par trūcīgo skolēnu pabalstīšanu, neprasot, kādu skolu viņš apmeklē, pie kādas partijas tas pieder, pasvītrodami, ka tikai viņu ļaudīm vajadzīga maize.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 23. decembrī.

1932. gada decembra pilsētas domes sēdē garākās debātes izvērās par tirgus laukuma pārcelšanu. Labais spārns kā viens vīrs uzstājās par tirgus laukuma pārcelšanu. Aizstāvot Brīvības pieminekļa lietu, tie pie gadījuma varētu "ieknābt" Pogam, sak' varbūt ar to varēs Pogam ieņēmusus no kioska samazināt. Kreisā spārna ieņemtais stāvoklis šinī jautājumā neskaidrs: tā kā gribētu, kā negribētu... Debātes dažu brīdi pieņem ļoti asu veidu un domnieki savstarpīgi apveltas ar ļoti stipriem vārdiem. Labam spārnam ieročus no rokām izsita Poga, paziņodams, ka arī viņš balsošot par tirgus

laukuma pārceļšanu. Balsojot ar visām balsīm, diviem no kreisā spārna atturoties, pieņem lēmumu, ka 6 mēnešu laikā augšas tirgus laukums savedams kārtībā, pēc tam tirgus laukums pārceļams.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 3. janvārī.

Nav sen atpakaļ, kad domnieks K. Poga skraidīja apkārt pie pilsoņiem, lūgdams piedalīties pie uzņēmuma, kas stipri smird. Viņš ar visu savu tukšību gribēja pārliedzēt — savākt naudu un nopirkt, kā pats teica, “baltu kleperi un mucu”, lai šos darbarīkus uzdāvinātu bezdarbniekam Sprincim. Bet laiki mainās — mucas vietā K. Poga vizina Sprinci ar... automobili.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 20. janvārī.

Komiteja trūcīgo bērnu pabalstīšanai griežas pie Rūjienas sabiedrības ar lūgumu neatteikties ziedot kaut drusku dzīves pabērniem. Ziedojumus kā naudā, tā mantās pieņem sekoši komitejas locekļi(..): 3) K. Poga — kioskā.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 31. janvārī.

Tā kā Pogas un Bērziņa komiteja neiegāja ne uz kādu vienošanos ar pilsoņu nodibināto palīdzības komiteju — tautas labklājības ministrija iecēlusi par bezdarbnieku bērnu ēdināšanas komitejas priekšnieku mirtiesnesi A. Šveicu. Nu Pogam gribot negribot būs jādēmisionē, lai viņa vietu ieņemtu cilvēks, kas bauda visas sabiedrības uzticību.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 10. martā.

Jau pagājušā numurā mums nācās aizrādīt, ka dzīvu interesi ap bezdarbnieku bērnu kopēdināšanas katlu izrāda daudzapsološais K. Poga, kuru uzaicinājuši pilsētas skolotāji un ievēlējuši par prēzi.*

Nedz pilsētas valde, nedz pārējā sabiedrība nevarēja apmierināties ar šādas komitejas nodibināšanos, jo viņā galveno lomu spēlēja K. Poga un sociāldemokrātu vadonis J. Bērziņš, kuriem plašāka sabiedrība savu uzticību dāvāt negrib. Uz pilsētas valdes lēmumu nodibinājās jauna komiteja, kuru ievēlēja Rūjienas 22 biedrību un organizāciju pārstāvji.

Divi dienas vēlāk arī Poga sasauca sabiedriskos darbiniekus un organizāciju pārstāvjus uz apspriedi, kā viņš pats aicinājumā teica — “plašas komitejas nodibināšanai”.

Bet viena nelaime. Pogu uzklausījis tikai Muhks. Bez Muhka sēdē piedalījušies daži pilsētas pamatskolas skolotāji un skolas padomes locekļi, kopskaitā ap 20 cilvēku. Viņi arī noorganizējuši līdzekļu vākšanas komiteju.

Maz ticams, ka Pogas, Muhka un Bērziņa sastādītai komitejai valdības iestādes atļaus līdzekļus vākt, un, ja arī atļautu, tad nav sabiedrības, kas uzticētos šiem “sabiedriskiem cilvēkiem”.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 26. janvārī.

* Prēzis — šeit: nicinošs prezidenta tituls.

Uz auto pārbaudi — jauno numuru izņemšanai 16. februārī Valmierā no Rūjienas ieradās ugunsdzēsēji Meijers un Poga ar savām mašīnām. Kā zināms, jaunie numuru izņemami līdz 15. martam, pēc kam braukšana ar pērnā gada numuriem noliegta.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 21. februārī.

Pogas katls darbojas priekšzīmīgi. Pagājušo otrdien Rūjienā ieradās T. L. ministrijas bērnu inspektors G. Kinstlers, lai revidētu iepriekšējos gados izsniegto līdzekļu izlietošanu. Inspektors, starp citu, iepazinās ar bezdarbnieku bērnu ēdināšanas punktu Raiņa ielā 4. Ar punkta iekārtu un pagatavoto ēdienu inspektors bija ļoti apmierināts un izteica darbiniekiem atzinību par pūlēm. Tāpat inspektors aizrādīja, ka punktam līdzekļus izsniegs arī turpmāk un līdzšinējā sabiedriskā palīdzības komiteja (kura punktu noorganizēja) netiks reorganizēta.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 7. martā.

Svētdien, 30. jūlijā Rūjienas ugunsdzēsēju b-ba svinēja savus 53 g. pastāvēšanas svētkus. (..) Svētki sākās ar šļircu demonstrēšanu un K. Pogas kausa izcīņu. Kausu izcīna II. rokšļirces nodaļa ar laiku 35,15 sek.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 4. augustā.

Maza nesaprašanās otrdien notika pie K. Pogas kioska tirgus laukumā. Pogam un tā kundzei iznācis mazs pārpratums ar kādu Jāni Breici. Kungi pat dabūjuši niecīgus miesas bojājumus. Pret visiem “pārpratuma” dalībniekiem sastādīti protokoli. Kuri tie vainīgie — rādis tiesa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 11. augustā.

(..) Tāpat tirgotājs Poga plēsīšot nost N. Kreišmaņa māju un pēc pāris gadiem tur būšot viena no lepnākām mājām Rūjienā. Rūjiena plaukst!

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 29. septembrī.

Trešdienas vakarā pēc ilgāka pārtraukuma uz sēdi atkal pulcējās Rūjienas domnieki. (..) Tālāk pārrunā nāk Draudzes skolas eglīte. Pilsētas valde tai atvēlējusi Ls 30, asi malkas un atlaidusi maksu par elektrisko strāvu. Pret malkas un naudas izsniegšanu vienotā frontē uzstājas Bērziņš ar Pogū. Pazīstamais “ampelmanis” Poga, izmantojot māc. Slokenberga prombūtni, nekautrējas nākt pat ar apgalvojumu, ka piesprieštie lati neesot aizgājuši īsto ceļu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 22. decembrī.

“Cēsu Vēstis” Rūjienā dabūjamas K. Pogas kioskā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 5. janvārī.

Pērku olas. K. Poga kioskā. Tāl. 28.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. aprīlī.

Ernests Vēberis sodīts ar 10 latiem vai 5 dienām aresta par sanitāro noteikumu nievērošanu, tirgojoties ar reņģēm tirgus laukumā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 28. septembrī.

Ko pirkt? Prātīga nama māte sava budžeta robežās pērk vispirms Ķuzes ražojumus: Ķuzes kafēju, Ķuzes vafeles, Ķuzes karameles, Ķuzes biskvītus, Ķuzes šokolādi, Ķuzes konfektes. Jo viss, kas ar Ķuzes marku, ir savā šķirā un cenā tas vērtīgākais un garšīgākais. Ķuzes ražojumus pārdod visos tajos veikalos, kuri rūpējas, lai pircējs saņemtu par mazāku naudu to labāko. Vislielākā izvēle par fabrikas cenām K. Pogas kioskā Brīvības laukumā, tālr. 28.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 3. jūlijā.

1936. g. 18. dec. Rūjienas pilsētas valde kancelejas telpās izsludina sacensības vairāksolišanā uz trim gadiem no 1937. g. 1. janv. līdz 1939. g. 31. dec. tirgošanās tiesības pilsētas kioskā Brīvības laukumā. Pirms sacensību sākuma jāiemaksā drošības nauda Ls 500.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 11. decembrī.

Pilsētas kiosks Brīvības laukumā ar 1937. g. 1. janv. uz trim gadiem iznomāts Jānim Papēdim. Nomnieks ir "Agronoma" bijušais veikalvedis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 31. decembrī.

Vajadzīga pārdevēja. Pērk riekstus, medu, ābolus J. Papēdis kioskā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 15. oktobrī.

Izdevīgākā un labākā iepirkšanās! Laikraksti, žurnāli, konfektes, tabakas preces, konservi, augļi u. c. Pieņem abonementus laikrakstiem un žurnāliem. Pilsētas kiosks J. Papēdis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 22. janvārī.

Kiosks J. Papēdis

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

1944. gadā kiosks nodega. Tā vietā jauns nav uzcelts.

Centra laukuma mājas

Nr. 2, tā sauktā Šmitu māja

Tajā atradās V. Kides un K. Smilteņa dažādu preču veikali.

No preses un citiem avotiem

K. Smiltens, pirmās vajadzības preces.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 19. jūnijā.

Pārdodams apbūves gabals pie Brīvības laukuma.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. septembrī.

1941. gadā Martas un Hermaņa Šmitu māja tika nacionalizēta. Tajā bija 17 dzīvokļi ar 25 istabām, kopējā dzīvokļu platība — 394,41 m², neapdzīvojamā platība — 104 m². Māja tad novērtēta par Ls 5000.

Lejas tirgus laukums. Centrā t. s. Pogas kiosks. Kreisajā malā t. s. Lipes krogs, ar galu — Cepļa krogs, tālāk Johansona māja, Berglunda māja, stūrī — tā sauktā Kides māja. Neviena minētā celtne nav saglabājusies. Vēl — K. Pogas automašīna, ūdens pumpis

Gada tirgus Lejas laukumā 1930. gadā. Pretī tā sauktā Rumenta māja, kurā K. Rumenta drogu veikals. Kreisajā pusē — Š. Šmita māja. 1944. gadā nodega abas ēkas. 1937. gadā tirgus telšu vietā atklāja Brīvības pieminekli

Augšējais tirgus laukums Raiņa ielā nr. 12. Mītiņš 1931. gada 18. novembrī. Tribīnē pilsētas galva Jānis Bērziņš (rakstnieka Miervalda Birzes tēvs). Visas aizmugurē redzamās ēkas 1944. gadā nodega

Kinoteātris "Iluzija" Augšas tirgus laukumā Raiņa ielā nr. 12, 1914. gadā. Vēlāk ēka noārdīta un tagad tur atrodas Ternejas parks

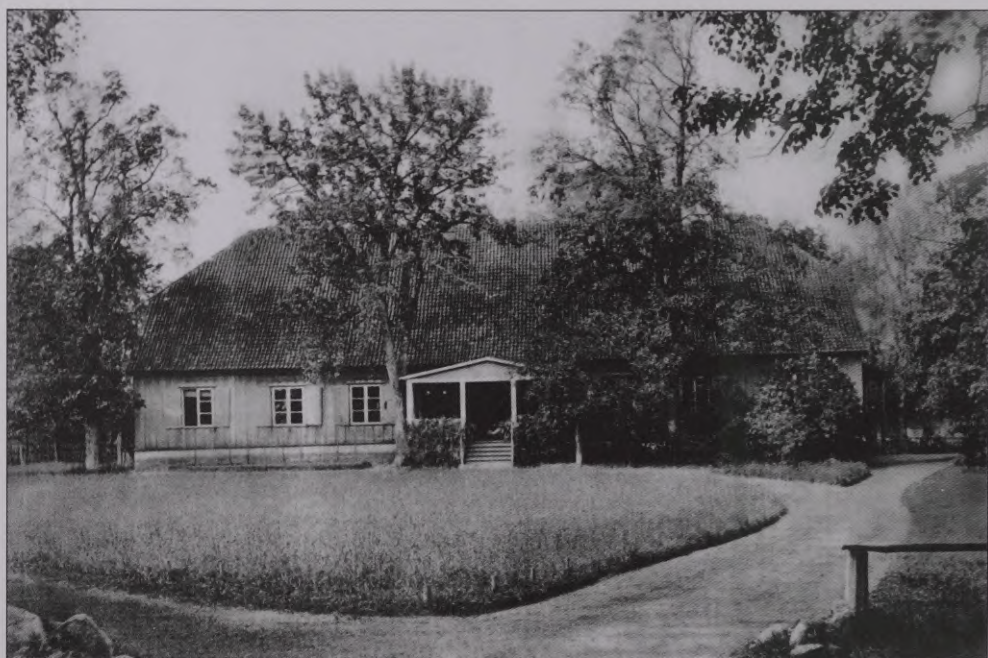
Kalēju iela, kurā tikai 4 mājas 1944. gadā nenodega.
Redzamās mājas celtas padomju laikā. Fotografēts 2002. gadā

1906. gadā celtā tā sauktā Bluķu māja, Kronvalda ielā nr. 6.
Fotografēts 2003. gadā

Mācītājs un Draudzes skolas pārzinis
Roberts Slokenbergs, kalpojis 1929. –
1942. gadam

Mācītājmuižas kungu māja 1877. gadā, 1944. gadā nodega. Livenstroema fotogrāfija

Paplašinātā pilsētas valde 1935./36. gadā. Sēd no kreisās puses: lina tirgotājs Dancis, tirgotājs K. Meijers, ģimnāzijas direktors M. Jansons, pilsētas galva A. Krēsliņš, dzelzceļa stacijas priekšnieks E. Brože. Stāv: pilsētas valdes sekretārs O. Ieviņš, darbvade Z. Skuja, nezināma, pilsētas elektromehāniķis M. Gruzdiņš, advokāts H. Krievs, mehāniskās darbnīcas vadītājs A. Muzikants, sekretāra vietnieks V. Ozols

1936. gadā uzceltā K. Pogas māja Valdemāra ielā (Vienības gatve) nr. 2

Pasta iela nr. 37 (tagad —
Rainis iela nr. 31).
V. Jākobsones māja, kur
1929. gadā, viesojoties
Rūjienā, ciemojās Rainis

Ternejas kapsēta. Bulak-Balahoviča bandas 5 noslepkavoto bēres 1918. gada decem-
bra beigās. No kreisās zārkos: kareivis Pētersons, Aņģu māju puisis Libe, Kaparšmits,
Eduards Krieviņš, Kristaps Bredīts. Apglabājuma vietā uzcelts granīta piemineklis

Pasta iela 1914. gads, tagadējā Raiņa iela. Labajā pusē nr. 16 — Zeiferta traktieris.
Nodega 1944. gadā

Uzņēmēja un veikalnieka Valda Šķiņķa ģimene un tipogrāfijas darbinieki. Sēd
no kreisās māte skolotāja Elza Šķiņķe, dēls Vilnis, meita Ilga, tēvs Valdis Šķiņķis;
stāv tipogrāfijas darbinieki. Valdemāra ielā nr. 6

Valdemāra iela jeb Vienības gatve Brīvības pieminekļa (Tālavas taurētājs) atklāšanas laikā 1937. gada 15. augustā. Ar Goda vārtiem sagaida Kara ministru ģenerāli J. Balodi

Rūjiena 1937. gads. Pretī esošā Šmita un pa labi — Rumenta mājas nodega 1944. gadā

1944. gadā māja nodega.

1979. gadā tika uzcelts Reģionālās patērētāju biedrības universālveikals.

Nr. 4, tā sauktā Kauča māja

1932. gadā Elza Kaucis 434 m² zemes par Ls 2500 nopirkusi no Jēkaba Bērziņa, tajā pašā gadā celta divstāvu koka ēka ar ķieģeļu apšuvumu un vienkārša saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

(..) savu pulksteņu veikalu ar š. g. 25. novembri esmu pārvietojis uz jaunām telpām pie tirgus laukuma, blakus ugunsdzēsēju tornim.. E. Kaucis-Brīnums.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 24. novembrī.

Esmu atvēris dāmu un kungu frizētavu tirgus laukumā Kauča kga namā. E. Glāzers.
Rūjienas Domas. — 1933. g. 19. decembrī.

Svētku dāvanām lielā izvēlē velosipēdi, pulksteņi, zelta, sudraba, kristalla un alpaka lietas. E. Kaucis-Brīnums.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 23. martā.

Sākot ar 19. maiju, esmu atvēris jaunu foto darbnīcu tirgus laukumā (Kaucis kga namā), kurā izdaru uzņēmumus. A. Balodis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 18. maijā.

Paziņoju god. klientiem, ka mana frizētava pārvietota no tirgus laukuma jaunbūvētā Pogas kga namā Valdemāra ielā. E. Glāzers.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 26. oktobrī.

Uzmanību! Katrs var būt lepns un drošs, braucot ar iecienītiem P. Ozolnieka, Omega un Oxforda velosipēdiem, jo tiem vēl ir Torpedo brīvrumba. G. Erenpreis oriģināli velosipēdi tagad dabūjami par sevišķi lētām cenām, sākot no Ls 92. Dod arī uz nomaksu. Arī visādas velosipēdu daļas un riepas. Pastāvīgi krājumā dāvanām pulksteņi, zelta, sudraba, kristala un dzintara lietas. Lielā izvēlē, lētas cenas. Rūjienā, pulksteņu veikalā E. Kaucis-Brīnums, vecajā tirgus laukumā Nr. 4.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. aprīlī.

Paziņoju god. publikai, ka, sākot ar š. g. 23. janvāri, mana frizētava pāriet no līdzšinējām telpām Rīgas ielā 8 jaunās telpās Brīvības laukumā 4 Kauča kunga namā. Ar cienību Alīda Kļaviņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 22. janvārī.

Rūjienas Vēstneša redakcija un kantoris atradīsies Brīvības laukumā 4, E. Kauča namā, agrākā fotogrāfa Baloža telpās. Turpat ar to pašu dienu pāriet Valkas kopējās slimnīcas Rūjienas rajona pārziņa kanceleja.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 29. aprīlī.

Pazīstamā Rūjienas tirgotāja E. Kauce bija aicināta G. Erenpreisa darba svētkos, kur viņu apbalvoja finansu ministrs A. Valdmanis ar Triju Zvaigžņu ordeņa Goda zīmi 1. pakāpē un lielu kristala vāzi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 16. decembrī.

Jauns tālruņa abonents: Kaucis Elza, Brīvības lauk. Nr. 4, nr. 81.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. martā.

Sezonas laiks, velosipēds jāpērk, bet kādu pirkt? Noteikti īsto G. Ērenpreis original jeb P. Ozolnieka velosipēdu. Vienīgais pārstāvis E. Kaucis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 24. martā.

E. Kaucis; VEF radioaparāti.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

Istaba ar virtuves lietošanu izdodama Kauča kunga namā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

E. Kaucis pulksteņu veikalā Rūjienā, Brīvības lauk. 4, tālr. 81 — dabūjami VEF radio 1940. g. modeļi 3 un 4 lampiņu VEFsupers ar baterējām. Pastāvīgi krājumā akumulatori, anodes elementi, spuldzes u. c. piederumi. Radio izlabošana, kuru izpilda speciālists montieris Voldemārs Šverna.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 27. oktobrī.

1940. gadā Elzas Kaucis māja — četri dzīvokļi ar astoņām istabām — tika nacionalizēta. Dzīvokļu kopējā platība — 139,15 m², neapdzīvojamā — 47,50 m². Māja tad novērtēta par Ls 10 000.

E. Kaucim piederējusi arī lauku māja Cepurnieki Naukšēnu pagastā. 1944. gada 23. septembrī, kad Rūjiena degusi, E. Kaucis ar kaimiņu no Jauncepurniekiem Valdi Sprinci devušies uz Rūjienu, lai uzzinātu, vai māja saglabājusies vai nodegusi. Degšana pilsētā vēl turpinājusies, bet Kauča māja nav degusi. Skārda jumts bijis pārkarsis, un spāres bēniņos jau sākušas kūpēt. Abi no bēniņiem ar ūdeni laistījuši jumta koka konstrukcijas, tā pasargādami māju no nodegšanas.

Padomju okupācijas laikā līdz 1959. gadam šajā mājā atradās Valsts drošības komiteja. Iedzīvotāji māju sauca par “čekas māju”. Pēc tam līdz 1985. gadam ēkā atradās pilsētas bērnu dārzs. Pašlaik mājā atrodas bērnu mūzikas skola. Mājas mantiniece Ilga Šulca ēku pārdeva pilsētas pašvaldībai.

Nr. 6, tā sauktā kino māja

Kārļa Zariņa vienstāva ķieģeļu māja. Ēkā kantoris Rūjienas savstarpējai ugunsapdrošināšanas biedrībai, kas dibināta 1922. gadā. Kopš 1928. gada — kinoteātris.

1930. gadā Olga Bērziņš, Anna Briedis, Milda Znotiņš un Herta Bērziņš 546 m² zemes, uz kuras esošā dzīvojamā vienstāva mūra ēka pārbūvēta 1930. gadā, par Ls 6000 nopirkušas no Kārļa Zariņa. Šajā pašā gadā uzcelta saimniecības ēka.

1944. gadā nodega dzīvojamās mājas otrais — koka — stāvs.

Padomju okupācijas laikā mājā atradās Patērētāju biedrības dārzenu veikals, pēc tam — gaļas un desu veikals.

Pēc Atmodas 2000. gadā ierīkots motoru eļļas, 2001. gadā — lietotu apģērbu veikals, bet 2005. gadā — stikla taras uzpirkšanas punkts. Ēka ir Valmieras reģionālās patērētāju biedrības īpašums.

Rūjienas kinoteātri

Senākais Rūjienas kinoteātris “Ilūzija” atradies Augšas tirgus laukumā un darbojies vismaz kopš 1913. gada. Koka ēka noplēsta 20. gadsimta 30. gados.

No preses un citiem avotiem

Pēc policijas departamenta rīkojuma visas publiskās izpriecās 14. augustā aizliegtas. Tas pats attiecas uz kinematogrāfa sarīkojamām izrādēm, pie kam visu šādu svētku dienu saraksts tiek piesūtīts kinematogrāfu īpašniekiem. Neskatoties uz šo aizliegumu, vietējais kinematogrāfs “Ilūzija” 14. augustā bija atvērts un sarīkoja izrādes, tā ka policijai vajadzēja pārtraukt izrādes. Noteikumu neievērošana notikusi aizpārpratumā, jo kinematogrāfa īpašnieks bija aizbraucis, bet savam personālam nebija devis vajadzīgos aizrādījumus.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 26. augustā.

Kinematogrāfa izrāde “Ilūzijā” 24. februārī skolēniem. Skaidrs atlikums par labu tirdzniecības skolai.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 15. februārī.

Atzinība kinoteātra īpašniekam Goldberga kungam par skolēnu izrādi.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. martā.

No kino teātra “Ausma” nolemj ņemt uz iesniegtā lūguma pamata 15% izpriecās nodokli, atļaujot nomaksāt šo nodokli katra mēneša 1. un 15. datumos.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1925. g. 4. septembrī.

Notāra Kirsteina kga kantorī pagājušā nedēļā noslēgts līgums uz 5 gadiem starp K. Zariņu un kādu Putniņu no Rīgas par kino ierīkošanu Zariņa telpās pie depo. Jāšaubās tikai, vai Rūjienā būs tik daudz kino cienītāju — kā šis uzņēmums spētu 5 gadus pastāvēt.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 28. septembrī.

Eduardam Spreilis izpriecās nodokli no kino “Atpūta” samazināt uz 10%.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1930. g. 22. martā.

Sauc pie atbildības par parādišanos atklātā vietā acimredzami iereibušā stāvokli kino “Atpūta” mehāniķi Aleksandru Rukseru no Brīvības ielas 13.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 28. martā.

Rudeni Rūjienā būs skaņu filma.

Līdz šim vēl Rūjienā darbojas "lielais mēmais". Kā mums ziņo, jau nākošo sezonu Rūjienā uzstādīs skaņu aparātu. Mēmo filmu ražošana, kā zināms, tagad apstājusies, sakarā ar ko grūti "lielajam mēmam" sagādāt piemērotu repertuāru.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 16. martā.

Kino "Radio" 7., 8. un 9. septembrī pulksten 19-os Latvijas skaņu kronika.

Dolores-del-Rio, Maks Kreijs miljoniem vērtīgā gaismas skaņu filmā vācu valodā Paradīzes putns (Mīlas nakts Havajā).

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 7. septembrī.

Bruno Eduards Heince, kurš rūjieniešiem pazīstams no 1932. /33. g. ziemas, kad viņš turēja kinematogrāfu tagadējās kino "Radio" telpās, bija apsūdzēts, inkriminējot viņam, ka tas, aizņemoties no Ed. Milnes naudu — Ls 350, ieķīlājis naudas aizdevējam kino aparatūru, uzdodams to par savu īpašumu, lai gan aparāts piederējis Rīgas firmai. Apsūdzēto Heinci miertiesnesis attaisnoja.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 18. septembrī.

Kino "Radio" seansi: piektdien, 15. okt. plkst. 19; sestdien, 16. okt. — 18.00; svētdien, 17. okt. — 17.00

I Latvijas skaņu kronika.

II Sezonas atklāšanas programma. 1937. gada greznākā operete ar Žaneti Makdonalds un Ediju Nelsonu. "Rozemarija" Burvīgā aktrise un viņas jaunais partneris — dziedonis, kura priekšā locās sāncenši un kritiķi. Piedalās filharmonijas orķestris. Metropolitēna operas solisti un ballets.

III Druscīņ mīlas un mūzikas. Asprātīgā komiteja. Ieeja no 30 sant.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 15. oktobrī.

Kino "Kosmoss" Rūjienas Saviesīgā b-bā ceturtdien 11. un piektdien 12. nov. Abās dienās plkst. 5. 30 vakarā 1) Latvijas chronika 2) Groteska krāsās "Vīnes meža teika" 3) Mākslas skaņu lielfilma pēc Dikensa ievērojamā romāna "Dāvids Koperfilds" u. t. t.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 5. novembrī.

No preses materiāliem varam secināt, ka pēc "Ilūzijas" Rūjienā darbojušies kinoteātri "Ausma", "Atpūta", "Radio" un "Kosmoss".

Padomju okupācijas laikā kopš 1950. gada kino "Uzvara" ar aptuveni divsimt skatītāju vietām darbojās kultūras nama otrajā stāvā, kādreizējā lielās zāles balkona un tā blakus telpu vietā.

Kopš Atmodas Rūjienā kinoteātris nedarbojas.

DĀRZA IELA

Dārza iela atrodas centrā. Stiepjas no pilsētas rietumu robežas līdz Skolas ielai. Ielas garums 900 m, platums — 14 m. 400 m — no Skolas līdz Raiņa ielai — asfaltēti, 500 m ar grants segumu.

1887. gada miesta plānā tā ir Baznīcas iela (iziet uz Pareizticīgo baznīcu). 1900. gadā — Kapsētas iela (gar Ternejas kapsētu). 1922. gadā vēl Kapsētas iela. Pilsētas domes deputāta T. Priedes ierosmē 1926. gadā pārdēvēta par Dārza ielu.

Padomju laikā ielai ielika Gustava Boķa vārdu. G. Boķis no Rūjienas pagasta bija 1917. gada boļševiku revolūcijas cīnītājs, PSRS Autotanku karaspēka komandieris, noslepkavots 1938. gadā.

Atmodas laikā ielai atjaunots Dārza ielas nosaukums.

No preses un citiem avotiem

Nākošā vasarā cer izbruģēt sekojošas ielas: Dārza ielu gar elektrostaciju, (..).

Rūjienas Domas. — 1929. g. 12. novembrī.

Ielas kreisā puse

Nr. 1. Morgs

Pilsētas pašvaldības Ternejas kapsētas (1768–1951) kapliča.

1926. gadā Rūjienas pašvaldība 9807 m² zemes par Ls 1395 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Vienstāva morgs 6,05 x 4,18 m. Pēdējais nelaiķis Kristaps Anvers apglabāts 1931. gada 20. oktobrī.

No preses un citiem avotiem

Balahoviča banda

Aukstajā novembra naktī 1918. gadā caur Rūjienu izbrauca beidzamais vācu okupācijas karaspēks. Līdz ar karaspēka aizbraukšanu civilo un militāro varu pārņēma vietējie bijušie karavīri, kas grupējās ap “Latvju kareivju savienību”. Šajā savienībā iestājās visi bijušie atvaļinātie karavīri, kas ticēja Latvijas nodibināšanai un bija gatavi katrā laikā sevi uzpurēt. Šie drošajie dzimtenes dēli, tad arī pārņēma visu varu. Daudzi tomēr Rūjienā bija tādu, kuri neticēja Latvijas idejai, bet gan gaidīja no Pleskavas puses “komūnu”. Grūts un atbildīgs bija šis darbs, daudz bezmiega nakšu tas prasīja, bet tomēr nekad tos neatbaidīja, tie darbojās visas Rūjienas sabiedrības labā. Ar vācu karaspēka aiziešanu, viens otrs rūjienietis, “komūnas” piekritēji loloja cerības pārņemt varu, bet, redzot latvju karavīru enerģisko rīcību — aplkusa un palīda pagrīdē.

Decembra vidū, saņemdami ziņas no Pleskavas, ka “mūsējie” būs drīzi gaidāmi, tie izlīda no pažobelēm un pie eļļīša trokšņa pārņēma varu savās rokās. Šī varas pāriešana izpaudās uz tirgus laukuma Mēneša apšaudišanās. Ja nebūtu starp rūjieniešiem viens nodevējs, kurš tajā naktī no bij. Zeiferta nama (tag. Broļa) neizdotu pa logu, patruļām mainoties, ieročus sarkanajiem — “komūnas” piekritējiem, tad laikam tik ātri Rūjienā tie nebūtu iesakņojušies. Vadošie latvju kareivji bija spiesti bēgt uz Rīgu. Fronti pret

lieliniekiem tajā laikā pie Pleskavas turēja Balahoviča karavīri, kuri tomēr palēnām atkāpās un beidzot nonāca līdz Rūjienai. Ne vairs kā disciplinēti karavīri, bet gan kā bars, kuram rūpēja sagādāt pārtiku. Tā šie karotāji ieradās Rūjienā un tūlī izsludināja kara stāvokli. Daudzus vietējos strādniekus un inteliģenci arestēja, daudzus apšāva, vai vainīgs, vai nevainīgs, to neprasīja.

Šajā laikā viens no enerģiskajiem sabiedriskiem darbiniekiem bija arī vietējais tirgotājs Pēteris Raiska, kura ādas tirgotava atradās bijušā Krievu namā, resp., kur tag. Grimma jaunbūve. Šis latvju patriots, kurš no mazumiņa un rūpīgā darba bija ticis pie ievērojamas turības — nevarēja ciest šādu neprātīgu izrēķināšanos ar mierīgiem iedzīvotājiem un kā toreizējais pilsētas pārvaldes darbinieks (namsaimnieku grupas) ieradās Reinverta viesnīcā, kur bija apmeties Balahoviča štābs un pieprasīja apcietinātos atbrīvot. Pret kontribūciju un personīgu galvojumu par apcietinātiem P. Raiskam tas izdevās un, apcietinātie tika atbrīvoti, tādējādi izglābjoties no nāves.

Bēgošiem Balahoviča karavīriem uz pēdām sekoja komunistu karaspēks. Redzēdams, ka nevarēs noturēties, Balahovičs atstāja Rūjienu. Viens otrs rūjienietis jau bija paspējis nozust, bet kuriem tas vēl nebija iespējams, tie darīja to tagad. P. Raiska savu ģimeni jau bija aizsūtījis projām no Rūjienas, bet pats palikdams uzticīgs savam un sabiedriskam darbam — nebēdza, bet palika Rūjienā. Tuvākie paziņas gan brīdināja palikt pilsētā, jo viņu kā “buržuju” ņems pirmo, uz ko Raiska atbildēja: “Ko es viņiem esmu ļaunu darījis, es taču esmu pats cēlies no strādnieku ģimenes. Esmu vienmēr palīdzējis tiem, par ko mani apcietinās?” Un tā Pēteris Raiska, palikdams uzticīgs sev, neaizbēdza.

Pēc lielinieku karaspēka ienākšanas, līdzī nāca arī 17. gadā aizbēgušie varas vīri — sarkanā milicija ar tās priekšnieku Finkelsonu priekšgalā. Šie cilvēki tad arī sāka strādāt, kā paši izteicās “revolūciju padziļināt”. Un šī revolūcijas padziļināšana sākās ar mierīgo iedzīvotāju arestēšanu. Tagadējā cietumā, kurā visi loģi bija izdauzīti, iegrūda vienu pēc otra Rūjienas pilsoņus, neprasīdami, vai vainīgs, vai ne. Pirmās dienās Pēterim Raiskam, kaut arī kā “buržujam”, kaunējās ķerties klāt, bet tad, kad Balahovičs, no Moiskilas nākdams no jauna, ieņēma Rūjienu, un tad Rūjienā apcietināja atkal pilsoņus, tad Pēteris Raiska no jauna tos glāba.

Pēc “balto” padzišanas ienāca sarkanie un tad turpinājās buržuju apcietināšana. Finkelsons strādāja “revolūcijas padziļināšanas” darbu, latvju tēvu un dēlu asinis plūda straumēm. Nearestēja vairs buržujus pa vienam, bet gan pulkiem un cietums pildījās nevainīgiem cilvēkiem. Arī Pētera Raiska stunda sita un par savu labo sirdi, par savu uzpurēšanos sabiedrības labā, revolūcijai par godu, Pēteris Raiska tika ievests Rūjienas cietumā. Rīta gaismai austot, tos steigā kā lielus noziedzniekus, kājām trenca uz Valmieru. Pa ceļam vienu otru brīdi apcietinātiem draudēja apšaušana, bet pateicoties laimei, tie sveiki nokļuva Valmierā, kur tos ievietoja Valmiēras aprīņķa cietumā.

9. janvāra rītā 1919. gadā ap pulksten 5 aiz Valmieras nabagmājas atskanēja vairāki šāvieni, klusi vaidi... lāsti... un triju rūjieniešu sirdis stājās pukstēt. Tā Pēteris Raiska, kurš glāba mūsu pilsētiņas iedzīvotājus, tika no pašu ļaudīm noslepkavots.

Tāda bija pateicība cilvēkam, kurš uzpurējās citu labā. Pēteri Raisku 1919. gada 1. jūlijā Valmierā izraka un pārveda uz Rūjienu, kur to 9. jūlijā apglabāja Skudrītes kapos. “Š.”

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 5. jūlijs.

Bulak-Balahoviča bandas noslepkavotie

1918. gadā strādāju par kalponi pie Aņģu māju saimnieka Otto Lauberta. Lauberts tirgojās ar liniem un pie viņa par puisi strādāja pavecāks vīrietis no Mazsalacas puses. Kāds bija viņa vārds un uzvārds neatceros. Saucām viņu par Libi.

1918. g. decembrī dažas dienas pirms Ziemas svētkiem jaunais saimnieks Kārlis Lauberts lika Libem aizvest viņa mantas uz Valmieru, jo viņš gribēja no Valmieras ar vilcienu braukt uz Rīgu. Salikām produktus grozos un koferos bija jaunā saimnieka personīgās mantas. Pievakarē, saulīte sēžoties, Libis izbrauca no mājām, viņam bija jāaizbrauc līdz Lauvas krogam. Un jāgaida tur jaunais saimnieks. Libis arī tā izdarījis, bet jaunajam saimniekam atbrauca draugs un viņš aizbraucis draugam līdz. Naktī pie Lauvas kroga atnākusi Balahoviča banda un izkratījusi Liba pajūgu. Jaunā saimnieka koferos bijuši ieroči. Bandīti Libi apcietinājuši un atveduši uz Rūjienas tirgus laukumu, kur spīdinājuši. Uz Aņģiem atnāca pilsētnieki ar ziņu, ka Libis ir apcietināts un lai saimnieki iet viņu glābt, bet jaunais saimnieks nebija mājās un nebija neviens, kas ietu pie Balahoviča.

Otrā dienā bandīti Libi uz Aņģu mājas tiltiņa nošāvuši un nošautu aizveduši uz Naukšēnu pagasta māju, kur sētā pametuši. Kad viņš bija atvests no Naukšēniem uz Salmiņa krogu, palīdzēju viņu saģērbt. Viņam bija šauts acī, lode izgājusi galvai cauri un iznākusi pakausī ārā.

Balahoviča banda bez Libes nošāva vēl 4 cilvēkus: Bredīti Kristapu no Rūjienas, Krieviņu Eduardu no Ķoņiem, vienu svešu kareivi pie Rūjienas stacijas perona un vēl vienu vīrieti.

Piedalījās arī Balahoviča bandas upuru bērēs. Viņus apglabāja ar militāru godu. Cilvēki bija ļoti, ļoti daudz, kā saka — tūkstošiem.

Ieva Kļaviņa Dzirnavu ielā 5

Liesma. — 1967. g. 4. februārī.

Sakarā ar Rūjienas pilsētas valdes lūgumu, Tautas labklājības ministrijas veselības aizsardzības departamenta direktors uzdevis policijai turpmāk nekādā gadījumā nepieļaut liku apbedīšanu slēgtajos vecos Ternejas kapos.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 8. okt.

Vārnu medību sarīkošanai Ternejas vecā kapsētā kā vadītājs iecelts Kārlis Upītis.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 4. marts.

Sakarā ar Rūjienas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības valdes lūgumu ierādīt biedrībai laukumu depo būvei pie Dārza ielas 2000 kv. m lielumā, pilsētas valde nolēmusi likt domei priekšā ierādīt Ugunsdzēsēju biedrībai minētām vajadzībām laukumu

gar Dārza ielu 50 m garumā, skaitot no kapsētas stūra Skolas ielas virzienā un 30 m virzienā gar tirgus laukumu uz Parka ielas pusi, resp. 1500 kv. m.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 11. aprīlī.

1933. gadā morgs. Šobrid — Ternejas parks pretim bērnu dārzam.

Nr. 5, Elektriskā stacija

Cariskās Krievijas laikā traktieris un kinoteātris “Ilūzija”. Brīvās Latvijas laikā tajā vietā ierīkoja elektrostaciju, ko tā arī dēvēja par Ilūziju.

No preses un citiem avotiem

Kinematogrāfa direkcija “Ilūzija” savās programmās ierādījuse tagad otro vietu latviešu valodai. Mūsu aizrādījums tātad ir līdzējis.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 24. maijā.

Kā zināms, Ievu Miltiņš no Dārzu ielas 5, 1927. g. jūnijā par “eņģeļu taisīšanu” ievietoja “meža viesnīcā”. Pēc “kursa” beigšanas M. Atgriezies Rūjienā, kur pagājušā nedēļā uzgājuse, ka trūkst daļa no atstātām mantām bijušā dzīvoklī, kā 8 olekts vadmalas drēbe, izšūti palagi, dēla uzvalks u. c. manta kopvērtībā par Ls 176.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 31. maijā.

Telefons, elektriskā stacija, saukta “Ilūzija”, nr. 117.

Latvijas telefonu grāmata. 1934. g.

Elektrības iestāde, pilsētas kokmateriālu un malkas krautuve.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Elektriskās strāvas izsniegšanu no rītiem ar pirmiem Lieldienu svētkiem pārtrauks. Turpretim no 27. uz 28. martu strāvu izsniegs visu nakti.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 24. martā.

Ar 1. jūniju Rūjienā pārtrauks elektriskās strāvas izsniegšanu uz diviem mēnešiem un atjaunos atkal ar 1. augustu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 28. maijā.

No 1933. gada — Augšas tirgus laukums. Plāns tirgus laukumam pilsētas valdē apstiprināts 1937. gadā.

Kopš 1945. gada — parks.

Nr. 9, tā sauktā Putniņa māja

1927. gadā Jānis Putniņš 1838 m² zemes par Ls 289,61 nopircis no Zemkopības ministrijas. Vienstāva dzīvojamā māja un divas saimniecības ēkas.

No preses un citiem avotiem

Ādams Liepiņš no Dārza ielas 9 griezies pie Rūjienas policijas ar ziņojumu, ka mājas saimnieka meita Silvestra Putniņa traucējot mājas mieru daudzdamās u.t.t. Solījusi pat aizdedzināt. Apvainotā Silvestra Putniņa ir stipri nervoza.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 21. jūnijā.

Dārzu ielas Nr. 9 iedzīvotāji griezušies ar lūgumu pie Rūjienas policijas — nogādāt uz vājprātīgo iestādi — Strenči — minētās mājas īpašnieka Putniņa meitu Silvestru 19 g. v., kura jau ilgāku laiku ar savu nenormālu izturēšanos uztrauc mājas mītnieku prātus. Vājprātīgo iestāde Strenči neuzņem Silvestru Putniņu aiz tā iemesla, ka pilsēta nav nokārtojusi savus maksājumus minētai iestādei, un arī tagad pilsēta atsakās nogādāt S. uz iestādi naudas trūkuma dēļ.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 2. jūlijā.

Policija ievadījusi izmeklēšanu pret Bertu Kristīni Mačs no Dārzu ielas Nr. 9, kura savu vārdu pasē “Berta” nemākulīgi pārlabojusi, izdzēšot burtu “B” un ierakstot tajā vietā “H”, par “Herta”.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 21. martā.

17. aprīli Dārza ielā 9 dzīvojošais 80 g. v. Jēkabs Putnis atrasts savā dzīvokli piepeši miris. P. slimoja smagā formā ar kritamo kaiti un domājams, miris lēkmei uznākot.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 1. maijā.

Valmieras apriņķa 4. iecirkņa miertiesas tiesas sēdē 24. augustā sodīja Dārza ielā Nr. 9 dzīvojošo tirgotāju Jāni Ploci ar 2 mēnešiem cietuma. P. bija piesavinājies kādas Kārķu pagasta saimnieces Annas Cimdiņš paciņu, kuru tā bija atstājusi uzglabāšanā Ploča veikalā (kioskā). Plocis par vainīgu neatzinās, bet piesavināšanās faktu apliecināja noprotināmie liecinieki. Ploci sodīja ar 1 mēnesi aresta.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 22. augustā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēckara laikā celtā māja pieder J. Putniņa dēlam Leonardam Putniņam, būvstrādniekam (miris), un Guntai Tropai.

Nr. 11, tā sauktā Ogsta māja

1927. gadā Jūliuss Oskars Ogsts, skrodermeistars, 1681 m² zemes par Ls 269,51 nopircis no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

Pagarināt ārstēšanas aizdevuma atmaksu Ādamam Liepiņam Kapsētas 11.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1926. g. 24. jūlijā.

Pērku lietotas ½ litru pudeles katrā vairumā Dārza ielā Nr. 11. A. Laidiņš.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 19. jūnijā un *Rūjienas Ziņas.* — 1929. g. 28. jūnijā.

Fotogrāfs piedāvā savus pakalpojumus, izbraucot katrā laikā izdarīt fotouzņēmumus (..) Uzaicinājumus pieņem Dārza ielā 11 vai V. Šica frizētavā Rīgas 9, kā arī pa tālr. 54. E. Kalniņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 28. martā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc kara drēbnieks O. Ogsts dzīvoja Alkšņa mājā Rīgas ielā 11. Dārza ielas 11

zemes gabalā ķirurga, ilglaicīga slimnīcas direktora Andra Eimaņa nepabeigta māja.

Nr. 13, bijusī Ternejas muiža, pagastmāja

Bijusī Ternejas muižas kungu māja. Celšanas laiks nav zināms. 1916. gada Rūjienas plānā tā iezīmēta kā Pareizticīgo baznīc draudzes skola (no 19. gs.). Ternejas pagastmāja (Latvijas brīvvalsts laikā).

No preses un citiem avotiem

No Rujenes: Stieres un kroņa Ternejas pagastos plosoties pakas, kuras jau prasījušas dažus upurus.

Bals. — 1883. g. 4. (16.) maijā.

Liendienās vietējās organizācijas un pārējā sabiedrība veica nolīdzināšanas darbus pie Ternejas pagasta nama. Tuvākajās dienās tur dēstīs bērzu birzi 15. maija piemiņai. Darbus vadīja pilsētas galva A. Krēsliņš un agronomi A. Ozols un K. Liepiņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. aprīlī.

10. maijā iedēstīja pirmos 90 bērziņus “15. maija birzes” laukumā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 17. maijā.

Ternejas pagasta valde izdos š. g. 16. martā plkst. 12 Ternejas pagasta namā papildu grants piegādes darbus uz sekojošiem ceļiem: uz Jaunlasmaņu–Jaunpļavu 3. šķ. ceļa; uz Vecmūļas–Eriņu muižas Ķipju 3. šķ. c. un Vīlpulkas–Lielnuķu 3. šķ. c.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 12. martā.

Ternejas pagasta valde izdos mazākprasītājiem pagasta nama remonta darbus š. g. 25. maijā plkst. 12 dienā pagasta namā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 14. maijā.

Rūjienas meliorācijas sabiedrība “Ziemeļi” 20. jūnijā š. g. plkst. 1 dienā Ternejas pag. namā izdos mazākprasītājiem novadgrāvja tīrīšanas darbus kopgarumā apm. 4000 mtr., kas sadalītas sekošās vienībās: I vienība apm. 600 metri; tuvākas ziņas pie E. Krastiņa kunga Ķoņu pag. “Lejasteimās”; II vienība apm. 600 metri; tuvākas ziņas pie A. Gredzena kunga Ternejas pag. “Rozās”; III vienība, apm. 900 metri; tuvākas ziņas pie J. Sedmaļa kunga Ternejas pag. “Renčos”; IV vienība, apm. 1900 metri; tuvākas ziņas pie E. Nāzars kunga Naukšēnu “Bezdelīgās”.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 18. jūnijā.

Šovasar Ternejas pagasta namam izdarīja iekš- un ārpusē kapitālremontu. Pēc plašiem izbūves darbiem, pagasta nams tagad ir uzskatāms par vienu no vispriekšzīmīgākajiem plašā apkārtnē. Par sekmīgi veikto pagasta mājas pārveidošanu ternejiešiem atzinību izteicis arī Valmieras apr. Lauku pašvaldību vecākais. Kapitālremonts izmaksāja 3101 ls 37 sant., bez tam 120 ls vērtībā dotas šķūtis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 12. novembrī.

Padomju laikā tūliņ pēc kara Ternejas ciema padome, pēc Ternejas pagasta sadalīšanas — 1960. gadā Valmieras rajona Rūpkombināta adīšanas cehs ar trīsdesmit strādniekiem. Kopš 1961. gada Rīgas trikotāžas rūpnīcas “Māra” Rūjienas ražotne — 4. filiāle — “Terneja”. Strādāja līdz 152 darbiniekiem. 1985. gadā ražoja 224 523 gab. virsējo trikotāžu par 8 902 000 rubļiem. Kopš 1998. gada vairs nedarbojas. Iekārtas aizvestas uz Rīgu. Pakļauta privatizācijai.

Nr. 15, “Māras” kopmītnes un dzīvojamā māja

Izmantojot senās celtnes, uzcelta divstāvu ēka.

No preses un citiem avotiem

Lēti pārdod jaunu vīriešu puskažociņu un vienu kārtu drēbju, vidēja auguma. Pieprasīt Rūjienā Dārza ielā. Tūliņ aiz Ternejas pagasta nama. Āboltiņš.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 13. februārī.

Pagaidām (2005. g.) Centrālās māju privatizācijas komisijas ipašums. Dzīvo bijušās trikotāžas fabrikas “Terneja” bijušās direktores I. Kalcenavas un vēl I. Grunzemnieces, E. Savickas, I. Zegrjas u. c. ģimenes.

Nr. 17

Laimoņa Miķelsona (miris), bijušais Rūjienas vidusskolas direktora vietnieks saimniecības lietās, mantinieku ipašums. Dzīvo Velta Miķelsone, dzim. Mūkina, Laimoņa Miķelsona dzīvesbiedre.

Ielas labā puse

Nr. 4, tā sauktā Ārgalimāja

1927. gadā Helēna Kisks 1073 m² zemes par Ls 190,98 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Vienstāva dzīvojamā māja, saimniecības ēka, celta 1930. gadā.

No preses un citiem avotiem

Olas un putnus par augstākām tirgus cenām uzpērk R. Ārgalis Dārza 4 Kiskas namā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 13. aprīlī.

Naktī uz 16. febr. aizdomīgs pajūgs Garlīdumu robežpārejas punkta rajonā pamanīts, kas devies Rūjienas virzienā. Ierēdņi uzmanīja namu Dārza ielā 4, kur dzīvo olu uzpircējs Rihards Ārgalis. Pēc pusnakts pie nama tiešām piebrauca pajūgs, no kura izkrāva vairākas kastes un ienesa nama sētā. Īsi pēc tam ierēdņi izdarīja pēkšņu kratīšanu. Pagalmā aizturēja Rihardu Ārgali, bet olu vedēju atrada paslēpušos vistu kūts smilšu kastē. Pirti bija novietotas kastes ar 250 olām. Olu vedējs izrādījās 28 g. v. Igaunijas pavalstnieks Eduards Kaufmess, kurš jau vairākkārt sodīts par nelegālu robežas pāriešanu. Rūjienas muiža sodījusi vainīgos. Draudzes skolas Zelta grāmatā ierakstīts šajā mājā dzīvojošais Ar. Krieviņš, kurš ziedojis Ls 2.

Sodi par kontrabandu — 8. maijā Valmieras sesijā Ārgalim un Kaufmesam kopā par olu kontrabandu sods Ls 552.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 17. maijā.

Pērku kaltētus cigoriņus, kaņepes un sīpolus. Maksāju pastāvošās tirgus cenas. R. Ārgalis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 12. novembrī.

R. Ārgaļa olu un putnu tirdzniecība.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. jūnijā.

Pērku kaņepes un cigoriņus. Maksāju pastāvošās tirgus cenas. R. Ārgalis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 29. septembrī.

1944. gadā ēkas nodega.

Mantiniieces Hermīnes Ārgales īpašums.

Nr. 6, tā sauktā Krastiņa māja

1927. gadā Jēkabs Krastiņš 2000 m² zemes par Ls 221 nopircis no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā un saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

1931. gada 28., 29. martā Jēkabs Krastiņš kandidē pilsētas domes vēlēšanās no apvienotā kristīgo darbaļaužu saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G.Z.)

Rūjienas Bals. — 1931. g. 10. martā.

1944. gadā ēkas nodega.

Anītas Virses īpašums. Dēls Vilnis Avots ir Valmieras firmas “Agroserviss” prezidents.

Nr. 8, tā sauktā Markoviču māja

1928. gadā Helēna, Zinaīda, Aleksandrs, Vladimirs Markoviči 1603 m² nopirkuši no Zemkopības ministrijas. Divas dzīvojamās mājas, saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

Liene Ansver Kapsētas 8 atbrīvota no īres nodokļa.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1921. g. 19. jūlijā.

Vajadzīga kalpone. Pieteikties pie V. Rozes Dārza ielā 8.

Rūjienas Bals. — 1931. g. 6. martā.

Izsaku sirsniņu pateicību visām tām personām, kuras ir glābušas manu māju no ugunsgrēka. Helene Markovičs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 4. septembrī.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Atmodas zemi pieprasījusi Aleksandra Burago, dzim. Markoviča, dzim. 1904. g., dzīvo ASV.

Bērnudārzs "Vārpiņa", pašvaldības zeme.

Nr. 10, tā sauktā Karlsones māja

1938. gadā Ārija Amanda Sukse 627 m² zemi par Ls 670 nopirkusi no Paulīnes Karlsones. Bijušais, nodegušais divstāvu Krastiņa nams. Saimniecības ēka, celta 1931. gadā.

20. gadsimta 30. gados mājā dzīvoja ģimnāzijas dziedāšanas skolotājs brīvmākslinieks pianists Pauls Krieviņš ar dēlu Jāzepu, sauktu Jassi, un divām meitām. Dzīvoja arī ģimnāzijas darbvedis Ieviņš ar dēlu Oļģertu un meitu Aldonu.

Līdz 1932. gada jūlijam R. Kovisāra grāmatu sietuve un bilžu ierāmēšana. Pēc tam Rīgas ielā 13.

No preses un citiem avotiem

Vācu valodas stundas tiek lēti pasniegtas Dārza ielā nr. 10.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 17. janvārī.

Iestrādājies kurpnieka māceklis vajadzīgs pie labas algas. Pieteikties Rūjienā Dārza ielā nr. 10.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 12. septembrī.

1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās no šī nama kandidē Harijs Andersons no apvienotā kristīgo darbaļaužu saraksta. (Ievēlēts — G. Z.).

Rūjienas Bals. — 1931. g. 10. martā.

P. Kovisāra grāmatvietuvē Dārza ielā 10 pieņem zīmēšanas darbus, plānu kopēšanu, palielināšanu, burtu zīmēšanu u. t. t.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 30. oktobrī.

Aizceļošanas dēļ pārdodams drēbju skapis, ēdamgalds, bērnu vāģiši, elektrības skaitītājs u. t. t. Apskatīt Dārza ielā Nr. 10.

Māja pārdodama Dārza 10. Cena pēc vienošanās.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. februārī.

Naktī no ceturtdienas uz piektdienu pēc plkst. 1 Rūjienas naktsmieru iztraucēja signāli, kas skaļi vēstīja par ugunsposta izcelšanos mūsu pilsētā. Izrādījās, ka Dārza ielā 10 aizdedzies Paulīnes Karlsones divstāvu koka nams. Plosījās stipra vētra un kad mājai piesteidzās ugunsdzēsēji, tā dega jau kā īsta lāpa. Vētra bija paspējusi uguni pārnest arī uz tuvumā atrodošos Pētera Grīnvalda mantinieku namu Dārza ielā Nr. 12, kura jumtā un augšstāvā jau plosījās uguns mēles. Aizdegās arī Markovičas nams Dārza ielā 8, ko tomēr izdevās pasargāt no lielāka posta. Karlsones nams vairs nebija glābjams. Tas nodega līdz pamatiem, līdzī pelnos aprakdams iedzīvotāju visu mantību. Sevišķi smagi cietuši nama iedzīvotāji Ādams Birkenfelds, kam sadegusi visa iedzīve ap Ls 1400 vērtībā, galdnieks Ernests Miglavs, kam cēlušies zaudējumi ap Ls 1000 vērtībā

un iedzīvotāja Zabele, kas cietusi par apm. Ls 200. Grīnvaldei nodarīti zaudējumi vērtējami ap Ls 600 apmērā. Māja nodrošināta pret ugunsgrēku par ievērojami mazāku summu. Turpretī Karlsones namam, kas bija apdrošināts "Rīgas Unionā" par Ls 5500 faktiskā vērtība daudz niecīgāka. Konstatēts, ka notikusi ļaunprātīga dedzināšana. 51 g. vecais Arnolds Karlsons, 53 g. v. Paulīne Karlsonē un viņu bērni: 22 g. v. Marta Karlsonē un 17 g. v. Arvids Karlsons nodoti izmeklēšanai saukšanai pie atbildības par ļaunprātīgu dedzināšanu ar nolūku iegūt apdrošināšanas prēmiju un ievietoti Valmieras cietumā. Pēdējā laikā Karlsons nodarbojās par miesnieku.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 28. augustā.

Pagājušā gada vasarā Dārza ielā Nr. 10 nodega Paulīnes Karlsones dzīvojamā māja. Namu kā nedrošu bija uzdots noplēst. Tā istā vērtība varēja būt ap Ls 1000, bija apdrošināts par Ls 5450. Nodegušā nama gruvešos vēlāk atrastas 2 kannas ar benzīnu. Policija apcietinājusi 52 g. v. Paulīni Karlsoni, 50 g. v. Arnoldu Karlsonu, 16. g. v. Arvidu Karlsonu. Dedzināšanas lieta tuvākā laikā nāks izspriešanā Rīgas apgabaltiesā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 30. jūlijā.

Pagājušās nedēļas beigās Valkā Rīgas apgabaltiesas sesija skatīja cauri apsūdzību pret Arnoldu, Paulīni un Arvidu Karlsoniem, kas bija apvainoti savas mājas nodezināšanā. Tiesa sodīja Arnoldu un Paulīni Karlsonus katru ar 6 gadiem spaidu darbus, atņemot tiesības. Nepilngadīgo dēlu Arvidu Karlsonu pierādījumu trūkuma dēļ attaisnoja. Tiesa apmierināja arī cietušo civilprasības.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 24. septembrī.

1944. gadā atlikušās ēkas nodega.

Bērnudārzs "Vārpiņa", pašvaldības zeme.

Nr. 12

1937. gadā nams ievērojami cietis ugunsgrēkā.

No preses un citiem avotiem

Policija sauc pie atbildības par nekārtību mājas grāmatā Pēteri Grīnvaldu Dārza ielā nr. 12.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 4. septembrī.

1944. gadā atlikušās ēkas nodega.

Pēc Atmosdas līdzvērtīga zeme kompensācijai par aizņemto zemi Brīvības ielā piešķirta Vilmai Podziņai.

Nr. 14, tā sauktā Purmaļmāja

1937. gadā Pēteris Purmalis 3769 m² zemes un vienstāva dzīvojamo ēku par Ls 5600 nopircis no Helenas, Ernās, Klāras Tietjenām (1939. g. repatriējās uz Vāciju). 1939. gadā izdarīts kapitālremonts.

1944. g. septembrī māja brīnumainā kārtā nenodega, nodega kūts, šķūnītis, pagalmā esošās ēkas.

Pēc kara dzīvoja Kauču ģimene, Šobrīd Viļa Bērziņa, kinomehāniķa, īpašums.

Nr. 16

Zemes gabals nav bijis apbūvēts

Pēc Atmosdas Aleksandrai Burago atdota līdzvērtīga zeme kompensācijai par bijušo īpašumu Dārza ielā 8 (bērnudārzs).

Nr. 18, tā sauktā Ērgļa māja

1937. gadā Reinis Ērglis 1728 m² zemes par Ls 298 nopircis no Zemkopības ministrijas. Vienstāva dzīvojamā māja Raiņa ielas stūrī.

No preses un citiem avotiem

Sauc pie atbildības Jāni Ērgli par malkas zādzību Pēterim Muzikantam.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 17. janvārī.

Pagājušajā "Rūjienas Balss" numurā ievietota ziņa: sauc pie atbildības Ērgli Jāni par malkas zādzību P. Muzikantam. Sakarā ar to paskaidroju, ka pazīstu gan Pēteri Muzikantu, bet viņam piederošo malku neesmu piesavinājies, ne arī līdz šim pie atbildības saukts. J. Ērglis, Dārza ielā Nr. 18.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 24. janvārī.

1944. gadā māja nodega.

Zemi mantojusi Olga Ērgle.

Nr. 20, tā sauktā Konces māja

1927. gadā Ādams Konce 1816 m² zemes par Ls 299,80 mopircis no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā māja celta 1902. gadā, dzīvojamā-saimniecības ēka celta 1909. gadā, smēde celta 1934. gadā.

No preses un citiem avotiem

Smēde ar visiem darba rīkiem izirējama Rūjienā, Dārza 20. Pieprasīt pie saimnieces.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 27. aprīlī.

Līnai Vainers nodokļu atlaide.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1934. g. 8. jūnijā.

Ādams Konce 1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās kandidē no Rūjienas kristīgās baznīcas draugu apvienības saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Atmosdas mantinieki nav pieprasījuši. Zeme piešķirta Edvīnam Kidem un Hildai Krogzemei kā kompensācija par aizņemtiem īpašumiem Brīvības ielā.

Nr. 22, tā sauktā Glāzermāja

1930. gadā Vilis Glāzers 1245 m² zemes par Ls 529 nopircis no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā māja celta 1930. gadā, saimniecības ēka celta 1932. gadā.

No preses un citiem avotiem

Š. g. sākumā Rūjienā, Dārza ielā 22 pie Pētera Brambata ieradies kāds Roberts Tirns, kas uzdevies par fotogrāfu un piedāvājis palielināt ģimietnes. Brambats iedevis Tirnam 4 latus fotogrāfiju palielināšanai. Tirns nodzīvojis pie Brambata vēl 6 dienas. Tirns paņēmis zelta laulājamo gredzenu un greznuma riņķi, kuros iegravēšot iniciāļus. Bet tad kā gājis, tā aizgājis... aizmāršīgo fotogrāfu policija meklē.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 26. augustā.

Podnieka darbus apzinīgi un lēti izdara A. Siktars Dārza ielā 22.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 6. maijā.

Izdodams 3 istabu dzīvoklis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 18. augustā.

Vēlos pirkt auzas, āboliņu, salmus un ragavas (kuražu). Piedāvāt Dārza 22 no plkst. 9–12.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 12. janvārī.

Kalpone vajadzīga. Pieteikties Dārza ielā 22.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 24. augustā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Atmosdas mantotā zeme pieder Rutai Lūsei Mazsalacā.

Nr. 24, tā sauktā Gasnermāja

1930. gadā Zigismunds Gasners 934 m² zemes par Ls 2600 nopircis no Augusta Ruigas. Dzīvojamā māja celta 1896. gadā, piebūve — 1935. gadā, saimniecības ēka — 1935. gadā.

No preses un citiem avotiem

Rūjienas pilsētas valde apstiprinājusi būvprojektus Zigismundam Gasneram Dārza ielā 24.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 1. martā.

Vajadzīga kalpone, gatavot pratēja, pie mājas darbiem.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 4. augustā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Atmosdas jaunceltā māja ir Metas Ogas īpašums.

Nr. 26, tā sauktā Priedes māja

1922. gadā Teodors Priede par 100 000 rubļiem no Johana Tīrgus nopircis koka mājiņu ar malkas šķūnīti. Tad tā bijusi Pareizticīgo draudzes skolas (bijušās

Ternejas muižas) zeme Kapsētas ielā 14. 1927. gadā 2973 m² zemes par Ls 484,96 nopirkts no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā māja celta 1927. gadā, vecā saimniecības ēka — 1924. gadā, jaunā — 1934. gadā.

T. Priede bija ārsts un skolotājs Rūjienas valsts ģimnāzijā. 1944. g. rudenī ģimene izbrauca uz Vāciju un nokļuva padomju zonā. Pēc kara beigām ģimene atgriezās Latvijā.

No preses un citiem avotiem

Dažas nedēļas atpakaļ medībās “naciķis” B. ievainojis “zociķu spēka mitriķi” J. Sp. tikko neatņemdamas pēdējam vīrestību. Gadījumam nelaimes raksturs, kaut gan daži uzskata to kā “repetīciju” “pēdējai kaujai”. Tā kā asinis maz “plūdušas”, tad remontu izveidošais Dr. Priede garantē, ka Sp. cilts neiznīkšot.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 30. novembrī.

“Kalnu saules” kabinets atvērts Rūjienā Dr. Priedes kga vadībā. Maksa par vienreizēju apsaulošanu Ls 1.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 18. janvārī.

Acu ārsts Dr. Kārlis Apinis pieņem acu slimniekus svētdien, 26. maijā no plkst. 9 rītā Dārza ielā Nr. 26 Dr. T. Priedes kabinetā.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 4. jūnijā.

1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās Teodors Priede kandidē no Latvijas Jaunsaimnieku-sikgruntnieku partijas un Rūjienas progresīvo pilsoņu apvienotā saraksta. (Nav ticis ievēlēts — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Ar šo izsakām vissirsnīgāko pateicību Dr. T. Priedes kungam par viņa kuplo ziedojumu baznīcai par labu. Rūjienas pareizticīgo draudze un priesteris.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 12. aprīlī.

(..)Mūsu ģimene ārstējās pie daktera Teodora Priedes, kurš pieņēma glītā, paša celtā vienstāva brūnā koka namiņā, ar provincē tik biežo stikloto verandu ielas pusē, kurā vizēja krāsaina stikla kvadrātiņi. Garš, mazliet uzlīcis, ar kara laikā iegūtu galvas trīci. Runas stundās viņam palīdzēja maza, apaļa melnmataina kundze, ko dakteris Priede esot sastapis kara laikā kā žēlsirdīgo māsu un apprecējis. Runāja, ka viņš esot labs ārsts “iekšķīgās slimībās”. Toreiz šo jēdzienu neizpratu, jo man šķita, ka “iekšķīgs” ir viss, kas atrodas manas ādas šajā, tas būtu — manā pusē. Arī kauli. Salauztos kaulus Priede ielika skalos vai ģipsi bez rentgena palīdzības, jo tāda Rūjienā vēl nebij. (..) Kad pēc piektā kursa biju praksē Rūjienas slimnīcā, dakteri Priedi uz slimnīcu, uz konsultācijām joprojām pavadīja viņa mazā kundze. Vāciešiem atkāpjoties, bija tiši nodedzināta arī viņa māja ar visu, kas mūžā sakrāts. Arī pianīno, uz kura viņa bērni “apguva klavieres”. (..) Vienu īpatnību Priede saglabāja visu mūžu, proti — nepatiku pret injekcijām. Slimnīcā konsultējot, viņš esot teicis: “Kamēr cilvēkam mute, adatas nav vajadzīgas.” (..)

Miervaldis Birze. Karogs. — 1997. g. martā.

Namsaimniekam Teodoram Priedem Dārza ielā 26 apstiprināja saimniecības ēkas būvplānu un atļāva izvest būvdarbus.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 21. septembrī.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc kara T. Priede uzcēla jaunu mazu mājiņu uz vecās pamatiem. Tā pieder T. Priedes meitai Tatjanai Priedei, vidusskolas matemātikas skolotājai (mirusi 2003. g.). Mantiņieki pārdevuši.

Nr. 26a, tā sauktā Kukaiņmāja

Padomju laikā no T. Priedes zemes atdalīja daļu, uz kuras jaunu māju uzcēla Kukaiņu ģimene. Tagad Ingridas, Klāva, Toma Kukaiņu īpašums. I. Kukaine bija Rūjienas pilsētas bāriņtiesas tiesnese.

Nr. 28, tā sauktā Šmita māja

1928. gadā Kristīne Priede 1516 m² zemes par Ls 1600 nopirkusi no Karlīnes Kļaviņas. Vienstāva dzīvojamā māja, saimniecības ēka, celta 1931. gadā.

No preses un citiem avotiem

Gusts Priede no Dārza 28 saukts pie atbildības par suņa palaišanu bez uzpurņa, ar ko pārkāpti noteikumi par trakuma sērgas apkarošanu.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 23. augustā.

Labā piena govš pārdodama Dārza 28.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 9. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad šofera Gunta Šmita pēc kara celta māja.

Nr. 30, tā sauktā Dreimaņmāja

1931. gadā Roberts Dreimanis 2103 m² zemes par Ls 2000 nopircis no Jēkaba Āboltiņa. Dzīvojamā saimniecības māja.

No preses un citiem avotiem

Sauc pie atbildības par piedzeršanos un sabiedriskā miera traucēšanu Ādamu Straumi no Dārza 30.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 17. janvārī.

Olas perēšanai no ļoti dējīgām, baltām itālietēm, kā arī piļu olas vienmēr dabūjamas Dārza ielā Nr. 30. Āboltiņš.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 18. aprīlī.

1944. gadā māja nodega.

Bijušā īpašnieka Roberta Dreimaņa mantinieku īpašums.

Nr. 30a

Pēc Atmosdas kā mantojums piešķirts Velgai Riekstiņai Rīgā. Tagad neapbūvēts zemes gabals.

Nr. 30b

Valsts zeme.

Nr. 32

Padomju laikā piešķirts apbūves zemes gabals. Rutas Ziltekas pēckara laikā celta dzīvojamā māja.

Nr. 34

Padomju laikā piešķirts apbūves zemes gabals. Rutas Udzo pēckara laikā celta dzīvojamā māja.

Nr. 34a, b, d

Veras Endziņas pēckara laikā celta dzīvojamā māja. Endziņi ir pensionāri, pēc Atmosdas pārcēlušies no Rīgas.

GANĪBU IELA

Ganību iela atrodas pilsētas centra daļā un savieno Raiņa un Sporta ielu, 540 m gara un 14 m plata. 250 m no Raiņa ielas līdz degvielu uzpildes stacijai asfaltēta, pārējā daļa grantēta.

Savu nosaukumu iela ieguvusi tādēļ, ka pa to vesti lopī uz pilsētas ganībām pie Virķēnu šosejas. Tautā iela tika dēvēta arī par Pirts ielu, jo tajā atradušās vairākas publiskās pirtis. 1926. gadā pilsētas valdes sēdē šī iela oficiāli tika nosaukta par Ganību ielu.

No preses un citiem avotiem

No lopu īpašniekiem Pirts ielas (lopu ceļa) labošanai izlietot 3000 rbļ, ņemot priekš tā zarus no pilsētas mežiņa un smiltis no pilsētas parka un ganības.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1921. g. 3. septembrī.

Ielas kreisā puse**Nr. 3, neapbūvēts zemes gabals**

Bijušo pašvaldības īpašumu pēc Atmosdas Edvīns Kide un Hilda Krogzeme saņēma kā kompensāciju par aizņemtajiem zemes īpašumiem Brīvības ielā.

Nr. 5–7, Tirgus laukums

Zeme piešķirta Ivetai Krustai, Haraldam Danebergam, Ilgonim Dannebergam un Zigrīdai Bošai — bijušā īpašnieka Spriča Daneberga mazbērniem. Pēc 2000. gada atpirkusi Valmieras Reģionālā patērētāju biedrība; jaunā adrese — Ganību iela 7.

Nr. 9, asfaltēts laukums tirgošanās vietām, pašvaldībai piederošā zeme

Nr. 11, tā sauktā Medenes māja

20. gadsimta 20. gados Liene Medene, dzim. Garkalne, un Rozalija Medene zemi un vienstāva koka dzīvojamo māju nopirkušas no Zemkopības ministrijas. 1944. gadā ēkas nodega.

1995. gadā tur atklāja SIA "Agroserviss" uzcelto moderno degvielas uzpildes staciju un nelielu veikalu.

Nr. 13, tā sauktā Gailiņu pirts

1939. gadā Valdis, Laimonis un Uldis Ilvars Gailiņi nopirka nekustamo īpašumu no Antonijas Jendes, dzim. Ņauķe. Tur darbojās publiskā pirts. Ielas pretējā pusē Mārtiņam Gailim arī bija publiskā pirts.

No preses un citiem avotiem

Jau sen Rujenē sajūtam, ka mums trūkst kārtīgas pirts. Nav atsevišķu skapju priekš drēbju novietošanas, bez tam telpas priekš atgērbšanās ļoti nekārtīgas(..) 4. janvārī vietējā policija saņēma rakstveida ziņojumu, ka B. Gaiļa pirti izzagts kabatas pulkstenis un naudas maks.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 21. janvārī.

Velta Grimma par pirti ieašanu grāmatā "Toreiz Rūjienā" (1996) raksta:

"Vēlos rudenos un ziemā, kad darbojās pirts, šī šaurā ieliņa pārtapa Pirts ielā. Drukātu nosaukumu nevienā ieliņas galā gan neredzēju, bet pa to staigāja kā govīs, tā cilvēki, un labajā pusē, aiz grāvja, atradās arī pelēkas mājeles. Tātad — nevis taciņa vai šoseja, bet normāla ieliņa!

Govīs man pa to nav iznācis dzīt, toties pēršanās tumšajā namiņā, ko dēvēja par pilsētas pirti, — ne reizi vien. Sevišķi atmiņā gājieni uz pirti tumšajos rudens vakaros. Jau pieminēju grāvi ieliņas labajā pusē, bet tas nebūt nenozīmē, ka ūdens tek tikai pa šo nolikto vietu. Arī pašā ielas vidū grambu un pančku netrūka, kuru uzdevums, jādodomā, bija jau laikus noskaņot pirts gājējus uz slāpājumu galapunktā. Tā sakot, — psiholoģiska ievirze.

Ja spīdēja mēnesnīca, neviens, protams, šim debesu spīdeklim peļķē virsū nekāpa, bet visbiežāk, iznākot no pirts, mūs apņēma melna tumsa. Gaisma spīdēja tikai pie pilsētas valdes nama, gar kura stūri tad arī nogriezās pieminētā ieliņa. Ceļa gabalā no valdes mājas līdz pēršanās vietai nekādi gaismekļi nelaistījās, kamēr gājējs ar slotu padusē nonāca tieši pirts kambaros, kur pie sienas uz āķa cauri tvaikiem un dūmiem skopi blāzmoja "Sikspārnis".

Tēvs ar māti mūs laikus sadalīja: puikas pie tēva un meitenes — līdzī mātei. Tumsa ir tumsa, bet savai kārtībai tāpat jābūt. Priekštelpā uz garā sola jau atradās vairāki tīstokliši ar drēbēm, kam pārmeti divieļi. Smagajām virsdrēbēm — naglas sienas baļķos. Dūmos mēs tikmēr taustījāmies, kamēr tās atradām, tad mēteļus un jakas pakārām uz tām. Pēc šādiem priekštelpā veiktiem sagatavošanās darbiem, ieejot istajā pirts kambarī, mūs apņēma vēl biezāki tvaiki. Tur pēršanās jau gāja vaļā pilnā sparā. Kaut visi bija rūjēnieši, ne ārzem-

nieki, tomēr pazīt un vārdā nosaukt gan nevienu nevarētu: kur pagriezies, visur pliki, slapji cilvēki, mati pielipuši sejai, no ķipjiem gāž tik ūdeni vēl sev tieši uz galvas virsū. Mūsu lielais ziliraibo ziepju gabals izslidēja mātei no rokām un bija jau bīstami tuvu caurumam, pa kuru ūdens skrēja uz kaut kuriem prom. Tomēr viss beidzās laimīgi, līdz pat lakatu apsīšanai ap mūsu slapjajām galvām. Pēdējā pārbaude — atpakaļceļš, kas šķita vēl tumšāks, neizbrienamāks. Orientieris — baltais pilsētas valdes tornītis gan pareizo virzienu rādīja, bet ieliņa nebūt nelīdzinājās ģeometriskai taisnei. Ne reizi vien ieklunkurojām grāvī, par peļķēm un dubļiem nemaz nerunājot. Ar interesi gaidījām, lai, mājās pārgājuši, apņēmīti, cik kuram no lielās pāršanās un ziepju košanas acis tā labuma pāri palicis.”

1944. gadā pirts nodega.

Tagad uz pašvaldībai piederošās zemes atrodas Valmieras reģionālās patērētāju biedrības tirgus laukuma kiosks un asfaltēts tirgus laukums.

Nr. 21, sabiedriskā pirts

V. *Salnais* un A. *Maldups*. *Pilsētu apraksti* (Pēc 1935. gada tautas, sējumu-mājlopu un tirdzniecības-rūpniecības skaitīšanas materiāliem) Pirmā daļa. Valsts statistiskās pārvaldes izdevums. — 1936.

1944. gadā pirts nodega. Zeme ir pašvaldības īpašums.

Ielas labā puse

Nr. 4, tā sauktā Vikmanes māja

1934. gadā Olga Emīlija Vikmane nekustamo īpašumu par Ls 2300 nopirkusi no Riharda Auniņa. Dzīvojamā māja celta 1933. gadā.

No preses un citiem avotiem

Natalija Leikarts nepareizi ievesta nodokļu maksātāju sarakstā, jāatmaksā 15 rbļ. *Pilsētas valdes sēžu protokoli*. — 1921. g. 3. septembrī.

Māja pārdodama ar kārtīgām saimniecības ēkām Ganību 4 (Auniņa māja). Pārdod arī katru ēku atsevišķi. Pārdevējs Ozols Vieķos.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. februārī.

2 mājas pārdodamas Ganību 4 (blakus pils. v. īpašuma robežai). Iemaksa Ls 1000. Pārējais uz obligāciju. Pārdod katru māju atsevišķi. Pārdevējs Ozols Ternejas Vieķos.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 16. februārī.

Latvijas kara invalīdu b-bas Rūjienas nodaļa uzaicina visus pilntiesīgos biedrus piedalīties Lāčplēša svētkos 11. novembrī. Pēc vainaga nolikšanas pie kritušo Rūjienas Brīvības cīnītāju pieminekļa, paredzēts kopējs azaidis nodaļas telpās Ganību ielā Nr. 4.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 10. novembrī.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad zeme pašvaldības valdījumā.

Nr. 6., tā sauktā Gaiļa pirts

1938. gadā Mārtiņš Gailis zemi, uz kuras atradusies vienkārt dzīvojamā māja un pirts, par Ls 2000 nopircis no Lizes Gailēs.

No preses un citiem avotiem

Zemes gabalu Ganību 6 Līze Gaile-Gailīte pārdod Mārtiņam Gailim.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 4. martā.

Pirts. Īpašnieks Mārtiņš Gailis.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Govs pārdodama Ganību ielā 6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 9. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad zeme ir pašvaldības īpašums, uz kuras sākota pilsētas kopējās katlu mājas celtniecība.

Nr. 8, tā sauktā Kūlas māja

1924. gadā Jānis Kūla par Ls 1200 nopircis no Eduarda Pētersona divas vienkārt dzīvojamās mājas. 1741 m² zemes par Ls 180,86 nopirkti no Zemkopības ministrijas.

1944. gadā mājas nodega.

Tur atrodas kooperatīva garāžas 40 vieglajām automašīnām.

Nr. 10, tā sauktā Leitlanda māja

1927. gadā Augusts Leitlands 3763 m² zemes, uz kuras atradusies 1911. gadā celta vienkārt dzīvojamā māja un saimniecības ēka, par Ls 328,64 nopircis no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Nodokļu atlaide Šmidtam Kārlim Pirts ielā 10.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1921. g. 17. jūlijā.

Dzēruma izgulēšanai policijas aresta telpās tirgus dienā ievests Jēkabs Blūmens no Ganību Nr. 10.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 9. maijā.

Gadatirgus dienā 5. maijā Līpes traktierī dzēris kāds Jēkabs Blūmens no Ganību ielas 10. Pēc krietnas iedzeršanas Blūmens izstreipujojis no traktiera un nesamaņā palicis uz trotuāra guļot. Tas no traktiera bija "izčiepis" alus glāzi. Blumenim par savu darbu būs jāatbild tiesā.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 16. maijā.

Emma Kubliņa no Ganību ielas Nr. 10 iesūdzējusi tiesā tajā pašā mājā dzīvojošo Kristīni Paegli, apvainojot to, ka tā viņai uzbrukusi. Lietā izsuktā lieciniece sūdzētā-

jas cerības nepiepildīja. (..) Spriedums — 20 lati naudas soda vai 5 dienas arestā, bet, tā kā notikusi savstarpēja izplūkšanās, mirtiesnesis apsūdzēto atbrīvoja no soda izciešanas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 29. oktobrī.

Podnieka māceklis var pieteikties pie Leitlanda.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 24. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad pašvaldībai piederoša zeme, uz kuras ir kooperatīva garāžas 33 automašīnām.

Nr. 12, tā sauktā Medenes māja

1928. gadā Liene un Rōzalija Medenes 3755 m² zemes, uz kuras atradusies 1909. gadā celta vienkārša dzīvojamā māja un saimniecības ēka, par Ls 353,64 nopirkušas no Zemkopības ministrijas.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad zeme pieder pašvaldībai. Uz tā ierīkotas kooperatīva garāžas 13 automašīnām.

Nr. 14, tā sauktā Gailiņa pirts

1939. gadā Kristīne, Valdis un Uldis Gailiņi 3706 m² zemes, daļēji mūra, daļēji koka dzīvojamo māju, no ķieģeļiem celtu sabiedrisko pirti par Ls 3500 nopirkuši no Antonijas Jendes.

No preses un citiem avotiem

Šajā mājā pilsētas domes vēlēšanām reģistrēts kandidāts Indriķis Ķauķis no nam-saimnieku, tirgotāju un amatnieku saraksta 1931. g. 28., 29. marta vēlēšanās. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balsis. — 1931. g. 10. martā.

Pirts. Īpašniece Anna Blumens.

Pilsētu apraksti. — 1936.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Atmosdas īpašuma tiesības atjaunotas Uldim Gailītim.

Nr. 16, tā sauktā Timermaņa māja

1939. gadā Rihards Timermanis 2033 m² zemes, vienkārša koka dzīvojamo māju un saimniecības ēku par Ls 800 nopircis no Voldemāra Judža.

No preses un citiem avotiem

Slaucama govys pārdodama Ganību ielā 16.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. februārī.

Slaucama govys pārdodama Ganību ielā Nr. 16.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 9. aprīlī.

1944. gadā tur dzīvojuši vāciešu no Pleskavas apgabala atvestie krievi, kuri pasargājuši ēkas no nodegšanas.

Tagad īpašums pieder Inesei Miķelsonei un Ņinai Jančevskai.

Nr. 18, tā sauktā Ķīļa māja

1927. gadā Pēteris Zuments 4412 m² zemes par Ls 244,88 nopircis no Zemkopības ministrijas. 1938. gadā uzcelta vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem.

Pārdodama adāmā mašina (3. klases).

Rūjienas Balss. — 1931. g. 1. janvārī.

1944. gada septembrī dzīvojamā māja nodega. Saimniecības ēku, kas palika neskarta, dzīvošanai pārbūvēja Gunārs un Milda Ķīļi, kuri tur dzīvo joprojām. Bijušo īpašnieku mantinieki nav pieprasījuši. Īpašums pieder Ķīļu ģimenei.

Nr. 20, tā sauktā Viļumsonmāja

1936. gadā Milda Viļumsone no tēva Kārļa Šmita mantojusi vienstāva dzīvojamo māju, saimniecības ēku ar atslēdznieka darbnīcu, kas celta 1926. gadā.

No preses un citiem avotiem

Bez iebildumiem pieņemts projekts Mildas Viļumsones atslēdznieku darbnīcas jaunbūvei Ganību ielā Nr. 20.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 12. martā.

1944. gadā visas ēkas nodega. Tagad zeme pieder bijušās īpašnieces dēlam Egonam Miķelsonam.

Nr. 22, tā sauktā Zumentmāja

1932. gadā zemi par Ls 227 nopirkuši no Zemkopības ministrijas. 1940. gadā Kristīne Lāriņa, Elizabete Lāriņa un Pēteris Lāriņš īpašumu par Ls 650 pārdevuši Paulīnei Zumentei, dzim. Plotniece.

1944. gadā mājas nodega.

Tagad adrese Ganību iela 22 vairs neeksistē.

JĀŅU IELA

Iela atrodas Augšpilsētā un stiepjas no Viestura līdz Dzirnau ielai. Ielas garums ir 610 m, platums — 12 m. Visā garumā grants segums.

Sākumā to sauca par Stūra ielu, arī Robežas ielu (19. gadsimtā tā bija robeža ar pareizticīgās draudzes mācītājmuižas laukiem). Latvijas pirmās brīvvalsts

laikā tā kopš 1926. gada ieguva nosaukumu Jāņu iela, bet padomju okupācijas laikā tika pārdēvēta par Leona Paegles ielu. Pēc Atmodas tika atjaunots Jāņu ielas nosaukums.

Ielas kreisā puse

Nr. 9

Riharda Gravas īpašums.

No preses un citiem avotiem

Pagājušajā piektdienā augšējā tirgus laukumā uz vezuma atrasti cimdi. Pret sludinājuma samaksu var saņemt pie R. Gravas Jāņu ielā Nr. 9.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. maijā.

1944. gadā ēkas nodega, bet R. Grava uz nodegušās kūts pamatiem uzcēla māju meitai Martai Glāzerei.

Nr. 11/13

1927. gadā īpašums piederēja Jānim Ozolam, no 1940. gada — Jānim Krollim, kurš to nopircis. Viņam piederēja arī īpašums Kalēju ielā 8 — vienstāva dzīvojamā māja un kūts. Pirkts 1940. gada 26. jūnijā.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara uz zemes māju uzcēla mežsargs Gustavs Lūsītis. Tagad māja pieder viņa mantiniekiem.

Nr. 15

1928. gadā Kristīne Kreicmanis 1939 m² zemes, uz kuras atradusies 1890. gadā celta vienstāva dzīvojamā māja un kūts, par Ls 172,86 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamai mājai 1932. gadā uzcelta piebūve.

No preses un citiem avotiem

Atrasts linu buņķis. Saņemams Jāņa 15 pret sludinājuma samaksu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 29. maijā.

1944. gadā ēkas nodega. 20. gadsimta 40. gados māju uzcēla bijušās īpašnieces znots Jānis Miķelsons. Pēc Atmodas atjaunotas īpašuma tiesības K. Kreicmanes meitai Almai Miķelsonai.

Nr. 17

Alvīnes Lauces īpašums Latvijas pirmās brīvvalsts laikā. To veidoja 4156 m² zemes, vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

1944. gadā ēkas nodega. Pēckara laikā māju uzcēla Boles ģimene, pašreiz īpašniece ir Lidija Bole. Pēc Atmodas mantinieki īpašumu nav pieprasījuši.

Nr. 19

Rūjienas pilsēta 3916 m² zemes par Ls 150 nopirkusi no Zemkopības minis-

trijas. Divstāvu dzīvojamā māja, saimniecības ēka, pirts. Ēkas celtas 20. gadsimta sākumā. Pirms Pirmā pasaules kara un tā laikā divstāvu ēkā bija ierīkots publiskais nams.

No preses un citiem avotiem

Pirmdien, 29. jūlijā kāda sieva lamādamās vilka laukā savu piedzērušo vīru no Rūjienas atklātās mājas. No visām apkārtējām mājām iznāca ārā citas sievas apbrīnot savādo laulības pārkāpēju. (...) Sieva izstāstīja citām sievietēm, ka vīrs svētdienas vakarā pārnācis mājā piedzēries un, kad viņa to rājuse, tad vīrs aizgājis atkal no mājas, teikdams, ka viņš atradīšot vietu pie citām, kuras viņu nerāšot. Sieva meklējusi vīru visu nakti un tikai otrā dienā atraduse atklātā mājā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1913. g. 3. augustā.

Annai Zariņš no Jāņu ielas Nr. 19 mežsargs Muka apķīlājis ragaviņas, ar kurām Z. vedusi Eriņu muižas mežā zagšus sazāģētu malku.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 21. februārī.

Nauksēnu pagasta Pikсарu mājās Kristīnei Bergholds uzlauzta klēts un nozagtas dažādas drēbes par Ls 400. Meklējot pēc zagtām mantām un zagļiem, pēdas novedušas pie pazīstamā “speciālista” raušanā, kas nav piesiets, Kārļa Muka un viņa “ligavas” Karlīnes Birkavs, kuras rezidence atrodas Jāņa ielā 19.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 3. maijā.

Liene Šverne no Jāņu ielas 19 saukta pie atbildības par jaunā parauga Latvijas iekšzemes pases neizņemšanu. Šverne ir nespējniece un bez līdzekļiem. Savā laikā griezusies pie pilsētas valdes dēļ attiecīga pabalsta pases izņemšanai. Valdes priekšsēdētājs Bērziņš devis “padomu”, lai dzīvojot vien ar veco, nekur jābraucot neesot un tātad pase esot pilnīgi lieka.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 17. maijā

Liels jandāliņš Rūjienā bija izcēlies piektdien, 15. janvāra pievakarē Jāņu ielā. Tur dzīvo kāda kaimiņvalsts ar “šokolādes veci” godalgota “skaistuma karaliene”, saukta arī par “princesi”. Minētā dienā “karaliene” svinējusi savu dzimšanas dienu. Daudzie pielūdzēji bija ieradušies jau ap launaga laiku, līdzīgi ņemot dzeramos un patafonu. Jubilāres vietā parādījās malkas pagales, akmeņi un tamlīdzīgi priekšmeti, kas taisnā ceļā pa logu jo biezu vārdu pavadīti drāzās uz apsveicēju galvām. Izcēlās liels tracis, viens otrs kaimiņš dabūja trūkties no pirmā miega... tracis drīz vien izbeidzās bez asins izliešanas.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 22. janvārī.

Pagājušā gadā Rūjienas pilsētas valde nodeva Emmai Duncis Jāņa 19 audzināšanā 2 mazgadīgus Elzas Eglītes ārļaulības bērnus. Bērnu uzturēšanai pilsētas valde maksāja Emmai Duncis Ls 10 mēnesī. Pēdējā sēdē pilsētas valde nolēma minēto summu paugstināt, piešķirot bērnu uzturam un apģērbam laikā no 1. janv. līdz 1. maijam š. g. Ls 20 un, sākot ar 1. maiju, — Ls 14 mēnesī.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 12. janvārī.

Sirsnīgu pateicību izsakām Rūjienas Dienviddraudzes dāmu komitejai, Millera un Pogas kungiem par mums uz Ziemassvētkiem izsniegtām dāvanām. Nespējnieki no Jāņu ielas Nr. 19.

Rūjienas Domas. — 1934. g. 30. janvārī.

Pašlaik ēkas un zeme pieder pašvaldībai.

Ielas labā puse

Nr. 2

1938. gadā Ādams Bole izsolē nopircis Teodora Kazika īpašumu — 682 m² zemes, 1909. gadā celtu vienstāva dzīvojamo māju un 1923. gadā celtu saimniecības ēku.

No preses un citiem avotiem

Nodokļi samazināti Kārlim Saldumam.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1922. g. 12. jūlijā.

Sauc pie atbildības Nataliju Zariņš no Jāņu ielas 2 par jaunā parauga pases neizņemšanu noteiktā laikā.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 25. novembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Tagad uz zemes uzcelta Līvānu māja. Mazmeita Aina Alpa, kas dzīvo Rīgā, saņēmusi kompensācijas sertifikātus.

Nr. 4, Salduma māja

1927. gadā Kārlis Saldums 1095 m² zemes par Ls 165,75 nopircis no Zemkopības ministrijas. Uz tās atradusies 1912. gadā celta vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara K. Saldums uz nodegušās kūts pamatiem uzcēla mazu mājiņu. Mantinieki māju pārdeva Hermīnei Landrāts. Pašreiz īpašums pieder Sandrai Vilnei.

Nr. 6

Pēc Otrā pasaules kara celtā māja pieder Vilim Spalvam. Viņš zemi nopircis no pašvaldības.

Nr. 10

1928. gadā Pēteris Mednis 1354 m² zemes, uz kuras bijusi 1924. gadā celta kūts, par Ls 177,04 nopircis no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā māja uzbūvēta 1936. gadā.

1944. gadā ēkas nodega. Māju pēckara laikā uzcēla Gunārs Gailītis, pašreiz tā pieder labticīgajai ieguvējai Aina Gailitei.

Zemi pieprasīja bijušā īpašnieka meita Marta Zariņa, kurai piešķirta līdzvērtīga zeme Kalēju ielā 13.

Nr. 12

1928. gadā Jānis Luziks 3190 m² zemes, uz kuras atradusies 1914. gadā celta vienstāva dzīvojamā māja, par Ls 334,88 nopircis no Zemkopības ministrijas. Kūti īpašnieks uzbūvēja 1938. gadā.

No preses un citiem avotiem

Jānis Luziks no Jāņa ielas 12 saukts pie atbildības par plēsīga suņa turēšanu bez ierobežojumiem. Luzika suns saplēsis Lienas Bodnieks 7 gadus veco dēlu Arnoldu. *Rūjienas Ziņas*. — 1930. g. 13. septembrī.

Oktobra sākumā pie namsaimnieka Jāņa Luzika ieradusies Marta Zaķis, tagad šķirta Kics. Viņa noirējusi pie Luzika dzīvokli un devusi tam parakstīt kādu papīri, teikdama, ka tā īres kvīts. Vēlāk izrādījies, ka Luziks parakstījis vekseli par Ls 250, kuru pret viņu piedzišanā vērsis Eduards Purklāvs no Jeru Kantēm. Martu Zaķi un Eduardu Purklāvu katru notiesāja ar 3 mēn. cietumsoda.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 3. novembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēckara laikā māju uzcēla Jānis Luziks. Mantinieki zemi nav pieprasījuši. Pašreiz īpašums pieder Ilmāram Ziediņam.

No šīs zemes atdalītājā gabalā lielu saimniecības ēku uzcēlusi E. Bitmane, kas zemi no pašvaldības izpirkusi.

Nr. 12a

No Pētera Medņa zemes gabala Jāņu ielā 10 atdalīts zemes gabals.

Pēc Otrā pasaules kara šeit māju uzcēla Harijs Kiršbaums. Tagad īpašums pieder Ilgonim Pogam, kas to nopircis.

Nr. 14

1926. gadā Milai Meijers, Austrai un Vilmai Bredīts ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu piešķirti 2413 m² zemes, uz kuras bijusi vienstāva dzīvojamā māja un kūts.

No preses un citiem avotiem

Iznomājama māja (visa) Jāņu ielā Nr. 14 ar dārza zemi (apm. 1 pūrvieta).

Rūjienas Domas. — 1932. g. 19. aprīlī.

1944. g. ēkas nodega.

Pēc Otrā pasaules kara māju uz šīs zemes uzcēla Valija Liepiņa. Mantinieki zemi nav pieprasījuši. Pašreiz māja pieder V. Liepiņas meitai Intai Birkavai. Zeme vēl nav izpirkta.

Nr. 16.

1928. gadā Jānis Šlesers par Ls 250 nopircis no Jāņa Radziņa 3086 m² zemes. 1930. gadā viņš uzcēlis dzīvojamo-saimniecības ēku, bet 1933. gadā — Bērzu ielas malā atsevišķu vienstāva dzīvojamo māju.

No preses un citiem avotiem

Sauc pie atbildības par piedzeršanos un miera traucēšanu Gustavu Šleseri no Jāņu ielas 16.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 25. jūlijā.

Pēc 3 gadiem atrasts nozagtais velosipēds. Atslēdzniekam Edvardam Siliņam 1937. g. rudenī nozaga pie Rūjienas Saviesīgās b-bas bufetes telpām atstāto velosipēdu. Tagad Siliņš A. Grimma atslēdznieku darbnīcā pieņēmis labošanā kādu velosipēdu no būvstrādnieka Jāņa Meistera Jāņu ielā 16. Izrādījies, ka labošanā nodotais velosipēds ir tas pats, kurš nozagts Siliņam. Meisteru sauc pie atbildības par zādzību.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 7. jūnijā.

1944. gadā ēkas nodega. Mantinieki zemi nav pieprasījuši. Tā ierādīta Ilgai Purviņai kā kompensācija par aizņemtu īpašumu. Pašreiz zemes gabals nav apbūvēts.

Nr. 18

Pēc Otrā pasaules kara māju uz šī zemes gabala uzcēla Alma un Ernests Kreišmaņi. Tur dzīvo arī viņu meitas Biruta Treiere un Ligita Zariņa ar ģimenēm. Īpašums pašreiz pieder B. Treierei un L. Treieres bērniem Guntai Pintei un Laimonim Zariņam.

Nr. 20

1928. gadā Alberts Siliņš 3348 m² zemes, uz kuras bijusi 1911. gadā celta vienstāva dzīvojamā māja un 1914. gadā celta kūts, par Ls 377,10 nopircis no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

1931. g. 28., 29. martā Alberts Siliņš kandidē pilsētas domes vēlēšanās no visu apvienoto bezpartejisko kandidātu saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Ēkas padomju okupācijas laikā mantoja A. Siliņa meita Valentīna Engere, kas tās pārdeva. Pašreiz puse īpašuma pieder Edītei Linmeijerei un otra puse Martas Baumanes mantiniekiem. Viss īpašums 2005. gadā ieķīlāts bankā.

Nr. 20a

1947. gadā Helēna Varone saņēmusi dāvinājumā vienstāva dzīvojamo māju un kūti. Kādu laiku tur dzīvoja Marģeris Dedzis. Pašreiz īpašums pieder Lilijai Popei, kura to nopirka. Zeme pašreiz vēl nav izpirkta.

KALĒJU IELA

Kalēju iela atrodas Augšpilsētā, stiepjas no Viestura līdz Dzirnavu ielai. Ielas garums ir 490 m, platums — 12 m. Grants segums.

Šī iela pirmo reizi parādās 1868. gada pilsētas plānā, tad vēl neapbūvēta, to sauc par Šķērsielu (Quer Str.). Tagadējais nosaukums kopš 20. gadsimta sākuma. 1926. gadā pilsētas valdes ielu pārdēvēšanas protokolā teikts, ka paliek iepriekšējais (Kalēju) nosaukums.

No preses un citiem avotiem

Trotuāru izgatavošanas termiņš pagarināts līdz 1930. g. 1. jūlijam Marijai Kovaļko. *Rūjienas Bals.* — 1929. g. 8. oktobrī.

Ielas kreisā puse

Nr. 1 (pirmskara numerācija), tagad Kalēju iela 3

1931. gadā Rihards Biržmanis 3828 m² zemes, vienkārtmājas dzīvojamā māju, saimniecības ēku, celtu 1927. gadā, nopircis par Ls 2500.

No preses un citiem avotiem

Marta un Kristīne Biržmanes ziedojušas Draudzes skolas Zelta grāmatā Ls 2. *Rūjienas Balss.* — 1931. g. 11. decembrī.

Sauc pie atbildības par parādīšanos atklātā vietā acimredzami piedzērušā stāvoklī un miera traucēšanu Voldemāru Gailīti no Kalēju ielas Nr. 1.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 25. jūlijā.

Pārdodami jumta dēļi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 6. maijā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Atmodas zemi pieprasījusi mantiniece Elizabete Biržmane saņēmusi kompensācijas sertifikātus. Tagad pēckara laikā celtā māja pieder Albertam Purmalim. Uz šī zemes gabala atrodas arī Valda Buņķa nepabeigtā māja Kalēju ielā 5. Pārdevis Jānim Ummeram, kas mājas celtniecību pabeidzis.

Nr. 3 (pirmskara numerācija), tagad Kalēju iela 7 un 9

1927. gadā Jānis Leska 1850 m² zemes par Ls 191,92 nopircis no Zemkopības ministrijas. Vienkārtmājas dzīvojamā māja un saimniecības ēka celta 1891. gadā. Šajā mājā pirms 1944. gada dzīvoja Jānis un Kristīne Leskas.

1944. gadā ēkas nodega.

Pieprasījusi bijušā īpašnieka mazmeita Austra Rēdere Matišos. Saņēmusi līdzvērtīgu zemi citur. Tagad Alda Tetera neapbūvēts gabals Nr. 7 un Elzas Teteres māja Nr. 9.

Nr. 5 (pirmskara numerācija), tagad Kalēju iela 11

1927. gadā īpašumu Kristīne Janelis ieguvusi no Jāņa Čūksta. Zeme 1880 m², dzīvojamā māja celta 1890. gadā, ir piebūve dzīvojamai mājai.

Dzīvoja Janelu ģimene, Estere Čūkste un Cielēnu ģimene.

1941. gada 14. jūnijā izsūtīti:

Janelis Vilhelms, dz. 1910. g., Kalēju 5, arestēts 12. 08. 40. Valmieras cietums Nr. 9, nošauts Rīgā 25. 05. 41.

Janele Herta, dz. 1917. g., Kalēju 5, uz Novosibirskas novada Parabeļas rajonu. Atbrīvota 25. 08. 56.

Janelis Vilhelms, dz. 1940. g., Kalēju 5, uz Novosibirskas novada Parabeļas rajonu, miris 1941. gadā.

Janele Iriša, dz. 1937. g., Kalēju 5, uz Novosibirskas novada Parabeļas rajonu. Atbrīvota 14. 07. 46.

Janele Benita, dz. 1938. g., Kalēju 5, uz Novosibirskas novada Parabeļas rajonu, mirusi 1941. gadā.

Janele Anita, dz. 1939. g., Kalēju 5, uz Novosibirskas novada Parabeļas rajonu, mirusi 1941. gadā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pieprasījuši mantinieki Rīgā, bet dokumentu trūkuma dēļ īpašuma tiesības nav atjaunotas. Pašlaik māja pieder Jānim Mednim, adrese Kalēju iela 11. Viņš arī māju pēc pēdējā kara uzcēlis.

Nr. 7 (pirmskara numerācija), tagad Kalēju iela 13, 15 un 17

1934. gadā Roberts Kaucis nopircis īpašumu par Ls 2200. Zeme 3737 m², dzīvojamā māja, saimniecības ēka, celta 1937. gadā. Mājā dzīvoja Zumentu ģimene.

No preses un citiem avotiem

1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās Kārlis Krievs kandidē no apvienotā strādnieku saraksta. Tad pat no šīs mājas kandidē Ernests Vēbers no visu apvienoto bezpartejisko kandidātu saraksta. (Nav tikuši ievēlēti. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

1944. gadā ēkas nodega.

Mantinieki nav pieprasījuši.

Nr. 15 (tagadējā numerācija)

Pēc kara māju uzcēla Rūdolfs Andreisons, viņa sieva Olga Andreisone, beigusi Kaucmindešs mājturības semināru, pirms pēdējā kara skolotāja Virķēnu mājturības skolā. Vidusskolas darbmācības skolotāja, abi miruši. Dēli Juris un Uldis. Dēlu īpašums.

Nr. 17 (tagadējā numerācija)

No preses un citiem avotiem

Smēde tiek iznomāta līdz ar dzīvokli no Jurģiem Kalēju ielā Nr. 17. Tuvākas ziņas pasniedz Albert kga maiznīcā Pasta ielā 10.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 24. decembrī.

Pēc kara māju uzcēla Jānis Roziņš (miris). Māju apsaimnieko viņa sieva Malvīne Roziņa.

Nr. 9 (pirmskara numerācija), tagad Kalēju iela 19

1927. gadā Voldemārs Ozols 2835 m² zemes par Ls 300 nopircis no Zemkopības ministrijas. Divas vienkāršas dzīvojamās mājas, jaunākā celta 1938. gadā. Mājā dzīvoja pilsētas valdes grāmatvedis Voldemārs Ozols ar sievu un trim meitām.

No preses un citiem avotiem

Ugunsgrēka pieteikšanas vieta pie V. Ozola Kalēju 9. Komandas virsnieks V. Ozols. *Rūjienas Vēstnesis*. — 1938. g. 10. jūnijā.

1944. gadā mājas nodega.

Pēc kara šajā vietā māju uzcēla Pirsko. Māja pieder viņa meitām.

Nr. 11 (pirmskara numerācija), tagad Bērzu iela 25 un Kalēju iela 21

1927. gadā Antons Burbergs 1918 m² zemes par Ls 150,86 nopirka no Zemkopības ministrijas. Vienkārša dzīvojamā māja, celta 1912. gadā, kūts. Dzīvoja Burbergu ģimene.

1944. gadā ēkas nodega.

Mantinieki nav pieprasījuši. ZET transformatoru stacija Bērzu ielā 25. Vilmas Ozeres zeme. Daļu nopirka Uldis Gruzdiņš, dzīvo Kalēju ielā 21.

Nr. 13 (pirmskara numerācija), tagad Kalēju iela 23

1928. gadā Kristīne Junkars 1908 m² zemes par Ls 111,85 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Vienkārša dzīvojamā māja celta 1888. gadā, kūts — 1889. gadā.

1944. gadā ēkas nodega.

Zemi atguvusi bijušās īpašnieces meita Zelma Putniņa. Viņa to pārdevusi Reģinai Hincenbergai (neapbūvēta zeme).

Nr. 15 (pirmskara numerācija), tagad Kalēju iela 25

1928. gadā Minna Saukums 1831 m² zemes nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Vienkārša dzīvojamā māja celta 1875. gadā, kūts — ap 1875. gadu.

No preses un citiem avotiem

Draudzes skolas Zelta grāmatā ierakstījusies Eda Melgalvis ar Ls 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 15. janvārī.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc kara Minna Saukuma uz kūts pamatiem uzbūvēja mazu mājiņu, ko ar testamentu novēlējusi Zentai Muskai, tagadējai īpašniecei.

Nr. 17 (pirmskara numerācija), tagad Kalēju iela 27

1929. gadā Roberts Jansons 3716 m² zemes, vienkārtmājas dzīvojamā māju, celtu 1933. gadā, veļas mazgātavu, celtu 1934. gadā, par Ls 2100 nopircis no Eduarda Alberta. Hipotēkas bankas parāds Ls 200.

Pirms 1944. gada dzīvoja Roberts Jansons ar sievu un meitām Mirdzu un Ainu (mirusi).

1944. gadā nenodega.

Mājā dzīvo R. Jansona meita Mirdza Virse un viņas dēla Viestura ģimene.

Ielas labā puse

Nr. 2

1938. gadā Krišjānis Leonhards Skuja un Anna Skuja 2208 m² zemes par Ls 1206 nopirkuši no Eduarda Danča. Vienkārtmājas dzīvojamā māja, celta 1940. gadā.

No preses un citiem avotiem

Gruntsgabals 2100 m² 3 ielu stūrī, Kalēju ielā Nr. 2, pie dzelzceļa stacijas, ar mājiņu un piebūvi, pārdodams. Piedāvājumus ar solīto cenu iesūtīt Valmierā, p. k. 30.

Rūjienas — Vēstnesis. — 1935. g. 6. martā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc kara Krišjānis un Anna Skujas māju atjaunoja. 1979. gadā Aivars (dēls) Skuja māju pārdeva Jānim Vēverim. Aivars Skuja Valmierā par zemi saņēmis kompensācijas sertifikātus. Tagad māja pieder Vēveriem.

Nr. 4

1934. gadā Eduards Pinte īpašumu par Ls 1260 nopircis no Kristīnes, Elzas un Annas Asperēm. Zeme 2197 m², vienkārtmājas dzīvojamā māja, māja sētā, šķūnis. Mājā dzīvoja Eduards un Berta Pintes ar dēlu un meitu.

1941. gadā E. Pinte aizbrauca uz Padomju Savienību.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc atgriešanās no PSRS Eduards Pinte uzcēla jaunu māju. Tagad tā pieder Ilgai Lenšai, bijušā īpašnieka meitai, ilggadīgai Rūjienas Izpildu komitejas priekšsēdētājai.

Nr. 6

1939. gadā Alma Elfrīda Ronis īpašumu par Ls 2500 nopirkusi no Annas Straubergs, dzim. Bakka. Zeme 2528 m², vienkārtmājas dzīvojamā māja, otra vienkārtmājas dzīvojamā māja, celta 1888. gadā, dzīvojamā un saimniecības ēka celta 1888. gadā, arī šķūnis celts 1888. gadā. Dzīvoja trīs māsas Rones, Rožkalnu un Ansonu ģimene.

No preses un citiem avotiem

Par kārtības sarga aizskaršanu darbiem pie dienesta pienākumu izpildīšanas pie atbildības tiek saukts Eduards Leske no Kalēju ielas Nr. 6

Rūjienas Balss. — 1929. g. 22. novembrī.

Valmieras apr. policijas priekšnieks sodījis Krievijas pavalstnieku Eduardu Leski no Kalēju ielas Nr. 6 par uzturēšanos Latvijā ar notecējuša termiņa personas dokumentiem ar Ls 100 jeb 1 mēnesi aresta. Leske apcietināts soda izciešanai.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 25. decembrī.

1931. g. naktī uz 24. augustu Almai Ronis nozagta ābeļu dārzā izžautā veļa un kleita Ls 60 vērtībā. Zagliem ir uz pēdām.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 18. augustā.

1941. g. 14. jūnijā izsūtīti:

Rone Alma Elfrīda, dz. 1908, Kalēju ielā 6, uz Molotovas apg. Usoļlagā. Atbrīvota 14. 06. 46.

Eduards un Marta Ansoni ar bērniem Elzu (tagad Žagata), Lūciju (Krūmiņa, mirusi), Ilāru.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Atmodas mantinieki zemi nav pieprasījuši. Īpašums pieder Ģirtam Bišofam, Rūjienas vidusskolas direktoram, kurš pēckara laikā uzcēlis jauno māju.

Nr. 8

1927. gadā Jānis Ozols, dzim. 1897. gadā, 3997 m² zemes par Ls 335 nopircis no Zemkopības. ministrijas. Vienstāva dzīvojamā māja, saimniecības ēka. 1940. gada 26. jūlijā nopircis Jānis Krollis. Tad mājā dzīvoja Jānis Urums ar sievu Mildu, meitām Maigu (tagad Volkova) un Liliju.

No preses un citiem avotiem

Otrdienas naktī ap plkst. 11 Rūjienā pēkšņi apdzisa elektrība. Izrādījās, ka nezināmi jaunekļi noņēmuši Baha mājas akai Kalēju ielā Nr. 8 ķēdi ar spaini, kuru aiznesuši Aspazijas ielā, kur ķēdi pārlikuši pāri vadiem. Radies īsais savienojums. Elektriskā stacijā izdega drošinātāji un Rūjiena iegrima tumsā. Vakarā drošinātājus pārmainīja, pagāja laiks — elektrisko strāvu vairs nedeva.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 15. septembrī.

1944. gadā ēkas nodega.

Tā kā J. Krollis māju pirka padomju laikā, tad īpašuma tiesības var atjaunot tikai iepriekšējam īpašniekam — Ozolam. Pieprasījusi Linda Ozola, bijušā īpašnieka Jāņa Ozola meita. Saņēmusi līdzvērtīgu zemi. Pašreiz Almas Teteres māja. Uz šī paša gruntsgabala atrodas arī Gustava Lūsiša māja, kuras adrese ir Jāņu ielā 11/13.

Nr. 10

1929. gadā Marija Siliņš un Anna Veirihš 4525 m² zemes, vienkārtmājas dzīvojamā māju, saimniecības ēku par Ls 430,51 nopirkušas no Zemkopības ministrijas.

Pirms pēdējā kara dzīvoja Kārlis un Anna Tenteri ar dēlu Māri un meitu.

1944. gadā ēkas nodega.

Pieprasījusi mantiniece Rīgā, bet dokumentu trūkuma dēļ īpašuma tiesības nav apstiprinātas. Annas Tenteres pēc pēdējā kara celta māja. Pašreiz pieder Ilzei un Kārlim Suzi. Daļa no gruntsgabala tagad pieder Leonardam Putniņam kā līdzvērtīga zeme, kuras adrese ir Bērzu iela 24.

Nr. 12

1927. gadā Kārlis Loja 3859 m² zemes, vienkārtmājas dzīvojamā māju, celtu 1913. gadā, kūti, celtu 1912. gadā, par Ls 262,71 nopircis no Zemkopības ministrijas Mājā dzīvojuši Lojas.

No preses un citiem avotiem

29. jūlijā kāds Jēkabs Vēvers no Kalēju ielas 12 traucējis mieru un kārtību, apdraudējis kārtībnieku Brenci.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 16. augustā.

Sauc pie atbildības namsaimnieku Kārli Loju par iedzīvotāju reģistrēšanas noteikumu neievērošanu.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 13. septembrī.

Jānis Loja, 51 g. vecs, slimojis jau ilgāku laiku ar nerviem, no kā radies dzīves apnikums. 3. martā š. g. J. Loja pašnāvības nolūkā ar bārdas nazi pārgriezis sev kreisai rokai arterijas. Uz vietas tika izsaukts ārsts Straube. J. Loja ievietots Rūjienas pilsētas slimnīcā. Ir izredzes uz izveseļošanu. J. Loja pēdējā laikā atradies arī grūtos dzīves apstākļos, jo viņa brālis, pie kā viņš dzīvojis un kurš viņu uzturējis, neilgi atpakaļ ticis meža darbos, kokam gāžoties, nosists. J. Loja gribējis jau agrāk Rūjā noslīcināties, bet aizsalusē upe to viņam nav ļāvusi izdarīt.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 8. martā.

Izdodams 2 istabu dzīvoklis ar staļļa telpām un sakņu dārzu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 23. februārī.

Otrdien, 6. sept Bērtuļa tirgus dienā Rūjienā dažādi alējušies, aizskarot publiku, divi iereibuši jaunieši — Jānis Varonis no Viestura ielas Nr. 11 un Jānis Vēbers no Kalēju ielas 12.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 9. septembrī.

Šuvējas mācekle var pieteikties Kalēju 12.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 2. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega.

Pieprasījusi mantiniece Rasma Līsmane no Alojas. Saņēmusi kompensācijas sertifikātus. Pašreizējo māju uzcēla Edmunds un Alma Eidoņi, zemi izpirka.

Nr. 14

1907. gadā nopircis Eduards Brijulka. 1927. gadā Maija Buņķis 1891 m² par Ls 149,56 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Vienstāva dzīvojamā māja un kūts. Pirms 1944. gada mājā dzīvoja Eduards Brijulka ar sievu.

No preses un citiem avotiem

Samazināti nodokļi Jānim Buņķim Kalēju 14.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1922. g. 19. jūlijā.

Rūjienas pilsētas valde nolēma atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz Rūjienas-Ternejas muižas zemes gabalu Nr. 122F, kas atrodas Kalēju ielā 14, un kuru Zelma Balode pārdod Eduardam Brijulkam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 12. martā.

Jauns telefona abonents Nr. 77 — Ozols Voldemārs, ugunsdzēsēju komandas virsnieks, Kalēju 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 17. novembrī.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc pēdējā kara māju uzcēlis Eduards Brijulka, no kura to mantojis V. Ķikulis. Īpašnieks Guntis Elksnis, Ķikuļa meitas dēls. Zemi nav pieprasījuši.

Nr. 16

Mārtiņš Gruzdiņš 1860 m² zemes par Ls 116,96 nopircis no Zemkopības ministrijas. Vienstāva dzīvojamā māja celta 1926. gadā, šķūnis celts 1926. gadā.

Mārtiņš Gruzdiņš bija dzirnavu līdzīpašnieks Dzirnavu ielas mehāniskajās Eihmaņa-Gruzdiņa tvaika dzirnavās. Rūjienas pilsētas elektromontieris. Pilsētas valdes loceklis. Pirms 1944. gada dzīvoja Mārtiņš un Marta Gruzdiņi ar dēlu Alfonu, Elza Slutiņa.

No preses un citiem avotiem

Rūjienā pēc ilgās slimības miris ilggadīgais elektromontieris Mārtiņš Gruzdiņš 59 gadu vecumā. Nelaikim ilggadējā darbā Rūjienā ir lieli nopelni pilsētas elektrotīkla izveidošanā un ikviens rūjienietis viņu pazina kā satīcīgu un nenogurstošu darbinieku. Viņu apbedīs svētdien 30. novembrī Rūjienas kapos.

Tālavietis. — 1941. g. 27. novembrī.

1944. gada septembrī ēkas nosargāja.

Īpašums pieder M. Gruzdiņa mazdēlam Uldim Gruzdiņam.

Nr. 18

1927. gadā Marija Zaķis 1863 m² zemes nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Vienstāva dzīvojamā māja celta 1902. gadā, kūts — 1909. gadā. Mājā līdz 1944. gadam dzīvoja E. Zaķis ar sievu Mariju un meitu Valliju.

No preses un citiem avotiem

Atrastas dāmu zeķes uz Rīgas ielas 29. augustā. Saņemamas pret sludinājuma samaksu Kalēju ielā 18 pie E. Zaķis k-ga.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 5. septembrī.

Jauns pāris vēlas strādāt uz laukiem kā kalpi (vai arī kā puisis un meita). Ar piedāvājumu griezties Kalēju ielā Nr. 18.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 28. augustā.

Remontēta istaba ar elektrisku apgaismojumu izdodama skolniekiem-cēm Kalēju ielā 18.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 8. septembrī.

1944. gada septembrī ēkas nenodega.

Īpašuma tiesības atjaunojusi bijušās īpašnieces meita Vallija Deninis no Rīgas. Pēc viņas nāves īpašums pieder viņas dēlam.

Nr. 20

1929. gadā Jēkabs Bondars īpašumu — 3712 m² zemes, vienstāva dzīvojamo māju, celtu 1929. gadā, kūti — par Ls 1700 nopircis no Indriķa Mendziņa. 1929. gadā J. Bondars pārdevis Andrejam Mednim vienu istabu dzīvojamā mājā un vietu kūtī govij. Līdz 1944. gadam mājā dzīvoja Jēkabs Bondars ar sievu Mariju, dēliem Eduardu un Alfredu.

No preses un citiem avotiem

Samazināti nodokļi Annai Mendziņ Kalēju 20.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1922. g. 12. jūlijā.

Latvijas Sarkanā Krusta loterijā izmaksāti šādi prāvākie laimesti: Ls 2000 galdniekam Jēkabam Bondaram Kalēju ielā 20.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 19. februārī.

1944. gada septembrī ēkas nenodega.

Atjaunotas īpašuma tiesības mantiniecei Elgai Gredzenai, kura pusi īpašuma pārdevusi Jolantai Rimkevičiai.

Nr. 22, tagad Dzirnau Nr. 6

1940. gadā 3718 m zemes īpašnieki bijuši Ludvigs Jēkabs Sarkanbikšs, Olga Leontīne Ždanovičs, dzim. Siliņš.

Īpašuma tiesības atjaunotas mantiniecei Valentīnai Engerei Rīgā. Viņa pārdevusi īpašumu, kam tagadējā adrese ir Dzirnau ielā 16, Aina Alksnei.

KRONVALDA IELA

Kronvalda iela atrodas Rūjienas Augšpilsētas daļā. Sākas no Raiņa ielas pie pilsētas domes, turpinās ziemeļu virzienā līdz pilsētas robežai ar Ķoņu pagastu. Ielas garums ir 1040 m, platums — 14 m. Asfaltēta 40 m garumā, gar pilsētas domi. Pārējā daļā grants segums.

19. gadsimta otrajā pusē saukta par Manču iela, jo izgājusi uz Manču mājām. 20. gadsimta sākumā tā bijusi Lauku iela (*Feldstrasse*). Ielas posms no Raiņa (tad — Pasta) ielas līdz Dārzu ielai saukts par Ternejas ielu.

1926. gada 21. oktobra pilsētas valdes sēdē nolemts līdzšinējo Lauku ielu nosaukt par Kronvalda ielu.

No preses un citiem avotiem

Uz Kronvalda ielas namsaimnieku lūgumu Rūjienas pilsētas valde nolēmusi pagarināt elektrības tīkla vadus līdz ielas galam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 17. septembrī.

1944. gada septembra dedzināšanas laikā Kronvalda ielā nodega 45 dzīvojamās mājas un 41 saimniecības ēka. Saglabājušās sešas mājas. Pēc 1945. gada uzcelta 21 individuālā dzīvojamā māja.

Māju numerācija aprakstā tagadējā.

Ielas kreisā puse

Nr. 1, tā sauktā Lāriņmāja

1931. gadā Kristīne Lāriņš 1600 m² zemes par Ls 275,86 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā ēka celta 1936. gadā.

No preses un citiem avotiem

Kārlis Timmermanis, dzīvo Kronvalda ielā nr. 1, tiek apsūdzēts zirgu barības zādzībā Ls 8 vērtībā. Minētā barība nozuduse no Jāņa Putniņa veltuma, dzīvo Dārza ielā nr. 9.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 29. martā.

Jānis Nidermanis tiek saukts pie atbildības par šujmašīnas, vērtībā Ls 40, zādzību Kristīnei Zariņš Kronvalda ielā nr. 1.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 16. augustā.

Zirdzinieku ievēribai! Izdodams vienistabu dzīvoklis ar stalli, pagrabu un citām plašām pieliekamām telpām. Pieprasīt Kronvalda ielā nr. 1 pie J. Lāriņa.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 2. aprīlī.

Jēkabs Lāriņš 1931. gada pilsētas domes vēlēšanās kandidē no Sociāldemokrātu strādnieku partijas saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Par nelikumīgu piedalīšanos pilsētas domes vēlēšanās š. g. 27. un 28. aprīli pie atbildības saukts Kārlis Timmermanis no Kronvalda ielas nr. 1.

Rūjienas Bals. — 1929. g. 16. decembrī.

1944. gadā mājas nodega.

Pēckara laikā celtā māja, saimniecības ēka un zeme Valentīnas Krievs īpašums.

Nr. 3, tā sauktā Paukšēnmāja

1931. gadā Eduards Paukšēns 1861 m² zemes par Ls 292,86 nopircis no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā māja celta 1914. gadā, saimniecības ēka — 1913. gadā.

No preses un citiem avotiem

Aditājas un mācekles var pieteikties Kronvalda ielā 3. Turpat vajadzīga arī kalpone.
Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 15. decembrī.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēckara laikā celtā māja pieder Sarmītei Grinbergai.

Nr. 5, tā sauktā Berga māja

1930. gadā Ernests Bergs 2206 m² zemes par Ls 647 nopircis no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Pārdodamas vēja dzirnavas līdz ar saimniecības ēkām un 2 pūrv. iestrādātu labu aramzemi. Tuvākas ziņas Rūjienā Kronvalda 5 pie kalēja E. Berga.

Rūjienas Bals. — 1931. g. 20. februārī.

Vajadzīgs kalēja palīgs vai māceklis. Pieteikties Kronvalda ielā nr. 5 pie E. Berga.
Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 3. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad zeme pieder Maijai Kalniņai. Uz šīs zemes 20. gadsimta 80. gados Patērētāju biedrības celta baraka stikla taras pieņemšanai, vēlāk tajā darbojās privāta lietotu drēbju tirdzniecība un atkal taras uzpirkšana, vasarā — ogu un sēņu uzpirkšana. Uz šā gruntsgabala atrodas arī 20. gadsimta 80. gados valsts zivsaimniecības “Rūja” nepabeigtās divstāvu dzīvojamās mājas ķieģeļu mūri.

Nr. 7, tā sauktā grāmatu Miķelsona māja

1925. gadā Jānis Miķelsons par Ls 100 nopircis no Kriša Buliņa nekustamo īpašumu. Māja saglabājusies. 1940. gadā bija nacionalizēta.

No preses un citiem avotiem

Eduards Boša pārdod Jānim Miķelsonam Rūjienas — Ternejas muižas grunts-gabala Nr. 318F daļu, kura atrodas Parka ielā, par Ls 1900.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 2. maijā.

Grāmattirgotājs J. Miķelsons lūdzis atļauju tipogrāfijas atvēršanai Rūjienā Kronvalda ielā 7. Finanšu ministrija pieprasījusi pilsētas valdes atsauksmi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. februārī.

Pilsētas valde nolemj necelt iebildumus pret atļaujas izsniegšanu Jānim Miķelsonam tipogrāfijas atvēršanai Kronvalda 7.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1934. g. 24. martā.

Spējīgi burtliči sava aroda pratēji vajadzīgi J. Miķelsonam drukātavā Rūjienā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. martā.

Pēc Atmodas īpašumu no mantiniekiem nopirkusi Linda Ozola.

Nr. 9, tā sauktā “Tīķenu” māja, Tietjena māja

1927. gadā Heinrihs un Eiženija Tietjeni par Ls 230 nopirkuši 2069 m² zemes no Zemkopības ministrijas. 1924. gadā Tietjeni par Ls 7000 no Jāņa Berga nopirka dzīvojamo māju, celtu 1910. gadā, otru dzīvojamo māju un saimniecības ēku.

1940. gada 22. maijā Jānis Zaķis iegādājās šīs mājas no Latvijas Kredītbankas saskaņā ar 1940. gada 22. janvāra Berlīnes līgumu.

1942. gada 12. janvārī Latvijas Bankas Rūjienas nodaļa lūdz sniegt ziņas par kara darbības laikā nodarītiem zaudējumiem E. un H. Tietjenu īpašumam.

No preses un citiem avotiem

Sausa malka — egļu, priežu stenceles pārdod pie Rūjienas stacijas. Pieprasīt A. Rundikam Kronvalda ielā nr. 9. Turpat dabūjama arī sausa bērzu malka.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 14. maijā

E. Tietjens pieņem V. Anspaham Rīgā pasūtījumus tvaika krāsotavai, ķīmiskai tīrīšanai, balināšanai, apretūrai un mazgāšanai

Rūjienas Domas. — 1930. g. 14. maijā.

Pazaudēta sudraba ķēdīte ar trim dzelteniem akmentiņiem. Pret pateicības algu nododama Kronvalda ielā 9.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 23. maijā.

Skaista mājiņa ar verandu, 3 istabām un virtuvi lēti izīrējama. Turpat pasniedz klavieru un vācu stundas.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Pārdodams oša koka skapis, rakstāmpulte, 2 ratu laternas un liela ielas lampa.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 1. maijā.

Arnolds Rundiks kandidē pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā no demokrātisko pilsoņu un inteligento darbinieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Policija sauc pie atbildības auto īpašnieci Emiliju Rundiks no Kronvalda ielas 9 par noteikumu pārkāpšanu, pielaižot auto vadīšanu personām, kurām šīs tiesības nav bijušas; par auto vadīšanu bez šofera apliecības Leonardu Mori no Raiņa ielas 37 un Pāvilu Vietnieku no Kronvalda 32.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 23. oktobrī.

Klavieru stundas sekmīgi pasniedz E. Skuja (kordiriģente) Kronvalda 9 (Titjena namā).

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 28. septembrī.

Izīrējama labi remontēta istaba ar ķēķi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 31. oktobrī.

Istaba ar ķēķi uz vēlēšanos ar vai bez mēbelēm izdodama. Turpat pārdodama liela niķeļa sējmašīna.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 3. septembrī.

Mūsu novada vācieši ceļa jūtīs (..) namsaimniece Eiženija Eleonora Titjens, dz. 1863. 09. 07. Lēmanis, ar meitu Gerdu Elizabeti, dz. 1902. 02. 12. (..) Ar vācu aizbraukšanu vairs nepastāvēs vācu skolas (..).

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 27. oktobrī.

Aizceļošanas dēļ pārdod bufetes skapi, istabas iekārtu, polsterētus atzveltņņu krēslus, šūpulkrēslu, lampas, 2 sienas lukturus, sienas pulksteni, vīna glāzes, kafijas kannu u. c. Rūjienā, Kronvalda 9.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 27. oktobrī.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc pēdējā kara celtās mājas īpašniece ir Olga Lapiņa, kurai arī tagad pieder šis īpašums.

Nr. 11, bijusī Miķelsonmāja.

1928. gadā Miķelsonam ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu piešķirti 2283 m² zemes. Dzīvojamā māja celta 1930. gadā.

No preses un citiem avotiem

Valsts 10 gadu pastāvēšanas svētkos mājā Kronvalda ielā 11, kura pieder Miķelsonam un kurā dzīvo arī plaši pazīstamie komunistiskie darbinieki Spriešļi, svinīgā klusuma brīdī valdīja tāds troksnis, ka to varēja dzirdēt arī apkārtējo māju iedzīvotāji. Tūlīņ pēc klusuma brīža signāla noņēma arī nacionālo karogu, kuram pēc noteikumiem jābūt izkārtam visu dienu. Vai mūsu administrācijai nederētu stingrāki raudzīties uz šādu neapzinīgu pilsoņu rīcību?

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 23. novembrī.

1944. gadā ēkas nodega.

Zeme pilsētas pašvaldības valdījumā.

Nr. 13

Rūjienas pašvaldības zeme. 1930. gadā 8563 m² zemes par Ls 839 nopirkts no Zemkopības ministrijas.

Par ēkām trūkst ziņu.

No pilsētas valdes sēžu protokoliem

Lienei Sprincei un Kārlim Krastiņam nodokļi samazināti.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1922. g. 5. jūlijā.

Pēc pēdējā kara celtā māja, saimniecības ēka un zeme pieder Edgaram Deičmanim, kas dzīvo Rīgā.

Nr. 15

Pilsētas pašvaldības zeme. Uz tās daļa no 1935. gadā stādītās 15. maija birzs. Tagad akciju sabiedrības “Latvijas Gāze” Valmieras filiāles īpašums.

Nr. 17, tā sauktā Krūskopmāja

1930. gadā Eduards Krūskops, kurpnieks, kam Raiņa ielā 1 ir veikals-darbnīca, 1825 m² zemes par Ls 212 nopircis no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā māja celta 1928. gadā.

No Rudolfa Dedža atmiņām

(..) Viņa māja pilnīgi aizsedza sauli, jo dažus metrus tika būvēts “uguns mūris”. Tas iznāca tieši dienvidus (saules) pusē. (..). Tika ierosināta lieta tiesā it kā par tuvu esošam dzelzceļam(..) pilnīgu uzvaru tiesā neguva(..). Rezultātā Krūskopam vajadzēja mājai uzlikt skārda jumtu un pašu māju apštukatūrēt. 1997. g.

1944. gadā ēkas nodega.

E. Krūskops dažus gadus pēc kara dzīvoja drupās būdīnā, saliktā no nodegušās mājas kīeģeļiem, vēlāk dabūja dzīvokli Upes ielā 3.

Tagad Vasilija Gavriļuka uzceltā saimniecības ēka un dzīvojamai mājai ielietie pamati. Mantinieki zemi nav pieprasījuši. Privatizējusi Gavriļuku ģimene.

Nr. 19, tā sauktā Dedža māja

1927. gadā Eduards Dedzis 3270 m² zemes par Ls 337 nopircis no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā māja celta 1928. gadā.

1944. gadā ēkas nodega.

Zemi pieprasījis dēls Rudolfs Dedzis, līdzvērtīga piešķirta citur.

Pēckara laikā Anša Lauberta celtā dzīvojamā māja pieder viņa sievai Valdai Laubertei. Ansis Lauberts 1949. gada 25. martā tika izsūtīts no Naukšēnu pagasta. Mīris.

Nr. 21, Berņa Dedža māja

1927. gadā Bernhards Dedzis, Eduarda dēls, 4208 m² zemes par Ls 417,94

nopircis no Zemkopības ministrijas. Viena dzīvojamā māja celta 1896. gadā, otra — 1906. gadā, klēts — 1907. gadā, saimniecības ēka — 1915. gadā.

1941./42. gadā mājā ievilkta elektrību.

Bernhards Dedzis bija senators Latvijas tiesu sistēmā. Viņš nopirka māju Ogrē un Rūjienas īpašumu izīrēja. 1941. gadā Bernhardu Dedzi izsūtīja uz Sibīriju.

No preses un citiem avotiem

Bernhards Dedzis 1931. g. 28., 29. martā kandidē pilsētas domes vēlēšanās no apvienotā kristīgo darbaļaužu saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Oskars Hermanis Sedmalis kandidē šajās vēlēšanās no Rūjienas apvienotā kristīgo darbaļaužu saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēckara laikā celtā mājiņa pieder Aldonim Bluķim. Pašvaldības valdījumā esošo zemi apstrādā A. Bluķis.

Nr. 19a un 21a

No Nr. 19 un Nr. 21 nodalītā zeme pieder Ingai Lumpovai — Rudolfa Dedža meitai kā kompensācija par aizņemto zemi Kronvalda ielā 19 un 21.

Nr. 23, tā sauktā Jēkabsona māja

1927. gadā Jānis Jēkabsons 1245 m² zemes ar vienstāva koka dzīvojamo māju par Ls 161,02 nopirka no Zemkopības ministrijas. Šajā mājā dzīvoja Endziņu ģimene.

No preses un citiem avotiem

1931. g. 11. dec. Rūjienas sociālās apgādības nodaļa noraida pabalsta lūgumu Ādamam Saukumam, dzīvojošam šajā mājā.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1931. g. 11. decembrī.

Šajā mājā dzīvo vīrs kā ozols — Rūjienas bezdarbnieks Kārlis Zaķis. Ar brašo puisi paamizēties laikam gribējušas 3 laucinieces, Ternejas pagasta A. māju dienestnieces. Viņas kādu nakti sākušas pikot ar sniegu Z. istabas logu, līdz izsista rūts. “Atentāta rīkotājas” pamanītas un bezmaz būtu prāvošanās, ja lietu nebūtu izdevies nokārtot miera ceļā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 1. janvārī.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad Kārļa Rudziša augļu dārzs.

Nr. 25.

1927. gadā Berta un Aina Lets, arī Laks, ap 2000 m² zemes par Ls 266,28 nopirkušas no Zemkopības ministrijas. Laks bija Lāčplēša Kara ordeņa kavalieris, Laksa bija audēja.

1944. gadā ēkas nodega.
Tagad Ingas Popes augļu dārzs.

Nr. 27

1933. gadā Augusts un Alma Mucinieki 3692 m² zemes un 1931. gadā celto māju par Ls 6440 nopirkuši no Kārļa Poga. Saimniecības ēka celta 1933. gadā.

No preses un citiem avotiem

1931. gada 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās Kārlis Poga kandidē no visu apvienoto bezpartejisko saraksta. (Ievēlēts.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Izrējama atsevišķa sētas mājiņa ar 2 istabām un ķēķi un divu istabu dzīvoklis ar ķēķi.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 1. decembrī.

Izdod siltu, saulainu 3 istabu dzīvokli ar elektrību, augļu un sakņu dārzu Kronvalda 27.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 17. maijā.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad Irinas Vladimirovas augļu dārzs.

Nr. 29

1928. gadā Jūla Serms un Ede Ozols 3738 m² zemes par Ls 370,55 nopirkušas no Zemkopības ministrijas.

Pirms 1944. gada maza vienkārša koka mājiņa, kurā dzīvoja kurpnieks Bluķis.

No preses un citiem avotiem

Pagājušajā nedēļā naktī uz sestdienu Alfreds Zvirbulis, sagaidījis stacijā Rīgas laikrakstus, gājis uz savu dzīvokli Kronvalda 29. Nama Nr. 27 vārtu nišā bijuši paslēpušies kurpnieka mācekļi Emeljans Plānais un Augusts Billis. Viņi uzbrukuši Zvirbulim, nogāžot gar zemi. Billis ar atvāztu nazi devis Zv. spēcīgu dūrienu plecā. Otrā dienā policija uzbrucējus aizturēja Miklašēvica apavu darbnīcā Aspazijas 25. 19 g. v. Augusts Billis un 21 g. v. Emeljans Plānais nosūtīti uz Valmieras cietumu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 4. maijā.

Kronvalda ielā nr. 29 dzīvojošais Alfreds Zvirbulis 8. janvārī gājis pa Viestura ielu. Ceļā viņam ar atvāztu nazi pretim stājies 21 g. vecais kurpnieka māceklis Emeljans Plānais no Kronvalda ielas nr. 26. Zvirbulis uzbrucēju atgaiņājis un par notikušo ziņojis policijai.

Atzīmējams, ka Plānais par līdzīgu uzbrukumu Zvirbulim laupīšanas nolūkā jau izcietis 1 g. pārmācības namā sodu ar tiesību zaudējumu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 10. janvārī.

Par gadījumu, kur uzbrucējs Emeljans Plānais bija draudējis ar nazi — Rūjienas miertiesnesis E. Plāno no Kronvalda 26 sodīja ar 3 nedēļām aresta.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. februārī.

Zirgu mēsli pārdodami Kronvalda ielā 29.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 23. aprīlī.

Lauksaimnieki un pilsētas namu īpašnieki! Paziņoju, ka uzņemos bez līdzšinējiem, kā šķindeļu, dēlišu, skaidu un papes, arī šifera jumta segšanu un restaurēšanu. Jumtmeistars F. Zvirbulis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 29. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad Druvja Jansona 21. gadsimta sākumā celta divstāvu dzīvojamā māja.

Nr. 31

Biete Zvirbulis, pēc 1938. gada īpašnieks Fricis Zvirbulis. Saimniecības ēka celta 1915. gadā.

1944. gadā ēkas nodega.

Uz zemes ZET transformators. Pārējā zeme neizmantota, pašvaldības īpašums.

Nr. 33

Kristīnes Rudevics zeme, 2768 m², dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

Sauc pie atbildības par policijas kārtibnieka aizskaršanu vārdiem Kārli Zvirbuli no Kronvalda ielas nr. 33.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 25. jūlijā.

23. martā uz Raiņa ielas atrasts 1 priekšauts un 2 vītes izšujamo diegu. Pret sludinājuma samaksu saņemami Kronvalda ielā 33.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 28. martā.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad neapbūvēta zeme.

Nr. 35

1927. gadā Vilhelmine Zelma Podiņš 1247 m² zemes par Ls 132,98 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Saimniecības ēka celta 1912. gadā. Īpašums 1939. gadā pārrakstīts uz V. Podiņa vārda.

No preses un citiem avotiem

Jekabs Zariņš no Kronvalda 35 stiprā balsī nolamājis O. Ķelli par zagli.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 5. jūnijā.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad neapbūvēta zeme, pašvaldības īpašums.

Nr. 37

1937. gadā Liene Pētersons un Kristīne Seržants nopirkušas no Zemkopības ministrijas 3757 m² zemes, kas nodalīta 1939. gadā.

No preses un citiem avotiem

Meita, kas bijusi saimniecības kursos, vēlas vietu. Ar piedāvājumu griezties Kronvalda ielā nr. 37.

Rūjienas Domas. — 1931. g. — 27. novembrī.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad pēckara laikā celta Kārļa Krieviņa māja.

Nr. 39

1927. gadā Ede Mellais 3739 m² zemes par Ls 283 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā māja celta 1885. gadā.

No preses un citiem avotiem

Pārdodamas 2 jaunas kazas, 1 vecs lietojams ēvelbeņķis, dzelzs gulta, 2 miltu šķirsti, 1 maizes abra, ogu-augļu prese.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 24. oktobrī.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēckara laikā uzceltās mājas puse pieder Francim Kašam.

Nr. 41

1934. gadā Minna Martens un Anna Strazdiņš 3657 m² zemes nopirkušas no Zemkopības ministrijas. Maza dzīvojamā māja.

No preses un citiem avotiem

Izrentējama mājiņa no 2 istabām, augļu-ogu un sakņu dārzu Kronvalda ielā nr. 41.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 11. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad Jura Kaša mājas otra puse (sk. Nr. 39).

M. Martens mājas un saimniecības ēkas drupas atradās tur, kur tagad J. Krieva dārzs.

Nr. 41a

Dārzs nodalīts Annai Strazdiņai no Nr. 41. Dzīvojamā māja.

No preses un citiem avotiem

Kronvalda ielā 41A dzīvojošiem Kristīnei un Robertam Igaļiem pēdējo 2 gadu laikā īsi pēc dzimšanas miruši jau 3 bērni. Pēdējais bērns pēc dzimšanas š. g. 20. janv.

miris jau 2. dienā. Kapos mācītājs uz ienākušo ziņu pamata apturējis apbedīšanu līdz ārsta apliecināšanai.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 25. decembrī.

1944. gadā māja nodega. Sk. Nr. 43a.

Nr. 43

1933. gadā Elza Bišofs 3872 m² zemes par Ls 389 nopirkusi no Zemkopības ministrijas; neliela koka dzīvojamā māja, šķūnītis.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad pēckara laikā celtā Ināras Skalbergas māja.

Nr. 43a

Šis zemes gabals ir A. Strazdiņas pirmskara īpašums. Tagad īpašnieku mantnieka Jura Daigas, Ķoņu pagasta Muršu saimnieka, ģimenes māja, uzcelta A. Strazdiņas mājas pamatu vietā.

Nr. 45

1926. gadā ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu Indriķim Stupelim piešķirti 1937 m² zemes. Dzīvojamā māja celta 1926. gadā, 1929. gadā nopirkta no Anča Bišmeistersa par Ls 600.

No preses un citiem avotiem

Nakti no 3. augusta 4. kilometrī no Rūjienas uz Virķēnu šosejas, 2 velosipēdistiem saduroties, noticis smags nelaimes gadījums. Kronvalda ielā nr. 45 dzīvojošais Jānis Jostsons, kritot uz galvas uz šosejas bruģa, dabūjis smagus ievainojumus galvā. Viņa dzīvība apdraudēta.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 8. augustā.

Indriķis Stupels par naktsmiera traucēšanu piedzērušā stāvoklī saukts pie atbildības.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 10. augustā.

Rūjienas sociālās apgādības nodaļa piešķir pabalstu decembrī Dārtai Urulis un Sīmanim Kreilim, kuri dzīvo šajā namā — Kronvalda 45.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1931. g. 11. decembrī.

Labā piena govys pārdodama. Pieprasīt Kronvalda 45.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 6. maijā.

1944. gadā māja nodega.

Tagad labticīgās ieguvējas Vizmas Smilgas īpašums.

Nr. 47

1927. gadā Ernests Jānis Āboltiņš nopircis no Jāņa Āboltiņa 2504 m² zemes par Ls 2100. 1930. gadā nopirkta vienkārša dzīvojamā māja un kūts.

No preses un citiem avotiem

Annai Allik Lauku 47 samazināts nodoklis par 17 rbļ.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1921. g. 3. septembrī.

1931. gada 28., 29. martā Kārlis Anšmits kandidē no sociāldemokrātu strādnieku partijas saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad mantinieču Zigrīdas Āboltiņas (dzīvo Rīgā) un Dzintras Garseles zeme.

Nr. 49

1924. gadā Eduards Ponnis īpašumu par Ls 1400 nopircis no Miķeļa Puriņa. 1928. gadā 1242 m² zemes par Ls 105,34 nopirkts no Zemkopības ministrijas. Vienstāva dzīvojamā māja un kūts. Eduarda dēls Jēkabs Ponne īpašumu atstājis mantojumā Pēterim un Emmai (Jēkaba meita) Mūkiniem.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad Emmas Mūkinas zeme.

Nr. 51

1934. gadā Berta Timermanis un Minna Niedrīte 3671 m² zemes par Ls 300 nopirka no Zemkopības ministrijas. Vienstāva dzīvojamā māja un kūts.

1944. gadā ēkas nodega.

Mantinieki nav pieprasījuši. Tagad zeme Lindas Ozolas īpašums kā kompensācija.

Nr. 51a, daļa no Nr. 51 zemes

Sarmītes Grīnbergas līdzvērtīga zeme par bijušo Kalēju ielas īpašumu.

Nr. 53

1929. gadā Olga Krollis Jāņa m. un Marta Krollis Eduarda m. 1832 m² zemes par Ls 128,86 nopirkušas no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā māja un kūts.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad Lilitas Ivzānes īpašums kā kompensācija.

Nr. 55

1926. gadā ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu Annas un Edgara Hugo Klodvīgu dzimtai piešķirti 1855 m² zemes, vienstāva dzīvojamā māja, celta 1905. gadā, kūts.

1938. gadā Centrālā zemes ierīcības komiteja atsavina par Ls 317.

No preses un citiem avotiem

Par nelikumīgu piedalīšanos pilsētas domes vēlēšanās š. g. 27. un 28. aprīlī pie atbildības tiek saukta Anna Klodvīgs.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 16. decembrī.

Raiņa iela nr. 11a tā sauktā "Gaiļa" skola, kurā atradās pilsētas 2. pamatskolas mazās klases un dzīvoja skolas pārzinis Jānis Baunis. 1944. gadā nodega

Raiņa iela nr. 6, Jendes māja, kas saglabājās, tālāk nr. 4 — Rumenta māja, kas 1944. gadā nodega. Fotografēts 20. gs. 20. gados

Raiņa iela 1930. gadā. Labajā pusē māja nr. 28, lielā divstāvu tā sauktā Tentermāja ar Mildas Zumentes pārtikas veikalu un Rūjienas baptistu draudzes sanāksmes telpu 2. stāvā. Visas redzamās ēkas 1944. gadā nodega

Raiņa iela nr. 19, A. Miglavas māja. Trotuāra liešana. Fotografēts 1934. gadā

Raiņa ielā nr. 3 — Rūjienas pilsētas valdes nams līdz 1936. gadam, vēlāk tajā vietā uzcēla jaunu arhitekta A. Klinklāva projektētu celtni

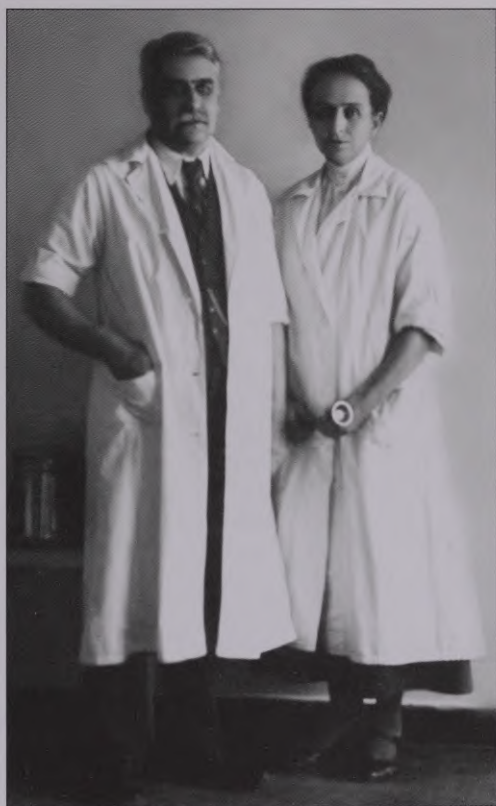
Raiņa iela nr. 22, bijusī Bertas Kampus, no 1939. gada Valdemāra Bērziņa māja. 1944. gadā nodega

Raiņa ielā nr. 26, tā sauktā Berglundmāja, Viestura ielas stūrī 1934. gadā. Šajā ēkā līdz 1934. gadam darbojās vācu skola. 1944. gadā nodega

Raiņa iela 1935. gadā. Kreisajā pusē māja nr. 21, tā sauktā Freimaņa māja. Visas attēlā redzamās ēkas 1944. gadā nodega

Doktors Erihs Jons un doktore
Sofija Nolteine 1938. gadā

Ārstu Sofijas Nolteines un Eriha Jona slimnīca Rīgas ielā nr. 10a 1938. gadā.
Tagad dzīvojamā māja

Leņina piemineklis
Rīgas ielā nr. 1. Autors
novadnieks Jānis Zariņš,
uzlikts 1952. gada
6. novembrī, demontēts
1989. gada 28. aprīlī

Labajā pusē Cepļa krogs Rīgas ielā nr. 1, 1930. gadā. Nojaukts 1939. gadā

Draudzes skola Rīgas ielā nr. 30, 1939. gadā

Rūjienas novada Dziesmu svētki 1954. gada 4. jūlijā ar 750 dziedātājiem pie 1944. gadā nodegušās Draudzes skolas drupām

15. maija svētku gājiens Rīgas ielā 1936. gadā. Pret māju nr. 5 vanagu organizācijas dalībnieces

Rīgas iela nr. 9, "Centrālvesnīca" 1937. gadā

Anna Klodvigs no Kronvalda ielas nr. 55 ziņojusi policijai, ka viņai no dzīvokļa nezināmā kārtā nozudis vadmalas baķis par Ls 38. Klodvigs brīdinājusi, ka vadmalu nocēlis un ieķīlājis tirgotājai Annai Plocis par Ls 17,60 meitas civilvīrs Hermanis Smēlens. Smēlens tiek saukts pie atbildības par zādzību.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 23. augustā.

Kāds Smēlens no Kronvalda ielas 55 15. maijā braucis pa Virķēnu šoseju ar velosipēdu bez attiecīga numura un atļaujas. Būs nesmukums — protokols.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 23. maijā.

Mareta Klodvigs naktī no 7. uz 8. aprīli 1932. gadā nozagusi S. Kundziņam, dzīvojošam Kronvalda ielā, malku. Tā pati M. K. no 8. uz 9. aprīli zagusi malku Mertsam Pertam Raiņa ielā. M. Klodviga abās zādzībās atzinusies.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 12. aprīlī.

Trešdien ap plkst. 9 vakarā Kronvalda ielā nr. 55 dzīvojošais Pēteris Polis iegājis Kārļa Smēlena dzīvokli Bērzu ielā nr. 23 un bez kāda iemesla sācis daudzīt traukus, grūstīt Smēlena sievu. Kad Smēlens raidījis Poli no dzīvokļa laukā, tas ieķēries arī viņam krūtīs un sācis to grūstīt. Vakar Poli par huligānismu tiesāja Valmieras apr. 4. iecirkņa mirtiesnesis un sodīja ar ieslodzījumu cietumā uz vienu mēnesi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 11. novembrī.

Patvaļīgi no lauksaimniecības darba aizgājusi Velta Aleksandra Mūkiņš no Kronvalda 55. Ar tiesas pavēli sodīta ar Ls 20 vai 5 d. aresta.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 26. jūlijā.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad neapbūvēta valsts zeme.

Nr. 57

1927. gadā Adams Josta d. Runga 3602 m² zemes par Ls 207,51 nopircis no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā ēka (nojaukta), kūts.

1944. gadā ēkas nodega.

Mantinieki nav pieprasījuši. Tagad valsts zeme.

Ielas labā puse

Nr. 6

1927. gadā (Ā. Alkšņa un Kronvalda ielas stūris) Kristīne, Klāra, Zelma, Marga Elvīra un Emīls Bluķi 1154 m² zemi par Ls 214,11 nopirkuši no Zemkopības ministrijas. Divarpus stāvu dzīvojamā māja celta 1906. gadā, šķūnis. Pēc dažām ziņām, dažus gadus šajā mājā darbojusies J. Stalaža privātā proģimnāzija, dibināta 1908. gadā. 1906. gadā dzimusi mājas īpašniece Zelma Bluķis mirusi 2000. gadā. Mantinieki kārtu īpašuma tiesības.

No preses un citiem avotiem

Sauc pie atbildības Rihardu Kukaini no Kronvalda ielas nr. 6 par smēķēšanu noliegtā vietā.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 28. februārī.

Pie atbildības tiek saukta aborta izdarīšanā Karlīne Birkava Kronvalda 6.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 20. oktobrī.

Sētniecei Bertai Rozalijai Briedis jāatbild apvainojumā par būvmateriālu zagšanu no pilsētas valdes nama jaunbūves. Pie apsūdzētās daži kokmateriāli arī atrasti. Apsūdzētā neatzinās, taisnojās, ka šos materiālus atradusi ielu slaukot. Lietas iztiesāšanu atlika.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 19. jūnijā.

Nr. 10

1937. gadā Zelma Zariņa 2305 m² zemes, vienkārša dzīvojamo māju un saimniecības ēku par Ls 4950 nopirkusi no Elzas Rengardts. Divstāvu dzīvojamā māja celta 1938. gadā.

1940. gadā Zelmas Zariņas māja nacionalizēta. Neapdzīvojamā platība ir 65,27 m². Tad novērtēta par Ls 5000.

No preses un citiem avotiem

1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās kandidē Kārlis Zaķis no Sociāldemokrātu strādnieku partijas. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.).

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Jānis Baunis šajās vēlēšanās kandidē no Latvijas jaunsaimnieku-sikgruntnieku partijas un Rūjienas progresīvo pilsoņu apvienotā saraksta. (Ievēlēts. J. Baunis bija II pilsētas pamatskolas pārzinis. Vācu okupācijas laikā 1941. gadā viņu apcietināja un Oleru silā nošāva. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Valkas kopējā slimo kase paziņo, ka darba devēju pilnvarnieku 1931. g. 21., 22. marta vēlēšanām 2. kandidātu sarakstā Jānis Baunis Kronvalda ielā 10.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 6. martā.

Rūjienas Strādnieku krāj-aizdevu sabiedrība sasauca 24. aprīlī plkst. 10 dienā Kronvalda ielā 10 pilnu biedru sapulci.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 22. aprīlī.

Pārdod māju pie jaunā tirgus laukuma (bijušo Eglītes skolu). (Šis zemes gabals iziet cauri uz Raiņa ielu. — G. Z.) Sikākas ziņas pie skolotājas Klāna kundzes.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 21. decembrī.

Māja ar sakņu dārzu pārdodama Kronvalda ielā nr. 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 11. decembrī.

Ļoti laba vijole pārdodama Kronvalda ielā 10. E. Kide.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 20. janvārī.

1944. gadā divstāvu māja pie Raiņa ielas nodega. Saglabājās šī vienkārtmāja māja Kronvalda ielā.

Tagad īpašums pieder Z. Zariņas mazmeitai Inesei Zariņai.

Nr. 12

1933. gadā Jānis Zaķis 616 m² zemes, vienkārtmāja koka dzīvojamā māju par Ls 800 nopirka no Jēkaba Krastiņa. 1938. gadā māju par Ls 136 nopirka no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Pilsētas valde deva labvēlīgas atsauksmes būvatļaujas saņemšanai remontam Jānim Zaķim Kronvalda 12.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 14. jūnijā.

1944. gadā māja saglabājusies. Vairākkārt mainījušies īpašnieki.

Nr. 18

1933. gadā Marta Āboltiņa 2199 m² zemes par Ls 296 nopirka no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā māja, saimniecības ēka.

1944. gadā ēkas nodega.

Neaizņemtā, nepieprasītā zeme kompensācijai piešķirta Rudolfam Dedzim, kurš reģistrējis īpašumu uz Ingas Lumpovas (meitas) vārda.

Nr. 20

Ieva Endzeļiņa apsaimniekoja 1885 m² zemes, divas dzīvojamās mājas, saimniecības ēku.

No preses un citiem avotiem

Par nelikumīgu piedalīšanos pilsētas domes vēlēšanās 1929. g. 27., 28. aprīlī pie atbildības tiek saukta Karlīne Birkaus un Kārlis Muks no Kronvalda ielas nr. 20.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 16. decembrī.

Eduardam Laktiņam no Kronvalda ielas nr. 20 sastādīts protokols par parādīšanos atklātā vietā acīm redzami piedzērušā stāvoklī.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 16. aprīlī.

Svētdien kino "Atpūta" solu starpā uz grīdas gulējis kāds Jānis Silavs no Kronvalda ielas nr. 20. Protokols par piedzeršanos.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 23. maijā.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad Valfrīda Tentera pēckara laikā celta māja. Endzeļiņas mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 22

1927. gadā Lūcija Elizabete Priedīte 1909 m² zemes par Ls 222,98 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā māja, celta 1929./30. gadā, saimniecības ēka, celta 1929. gadā.

No preses un citiem avotiem

Ūtrupe 25. apr. plkst. 10 Kronvalda ielā nr. 22 Augusta Vietnieka darba vāgiem par Ls 42,20.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 11. aprīlī.

Dāmu ievēribai! Dāmu mēteļu speciāliste ar ilggadīgu praksi pieņem pasūtījumus un pārļabojumus. Garantēts darbs. Mērenas cenas. Augstcienībā M. Birkenfelds, Kronvalda 22.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 15. martā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc kara celtā māja pieder mantiniekam Vilnim Priedītim.

Nr. 24

Jāņa Boša divas vienkāršas dzīvojamās mājas, 1018 m² zemes.

No preses un citiem avotiem

Jānim Rusmanim samazināti nodokļi.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1922. g. 5. jūlijā.

Rūjienas sociālās apgādības nodaļa piešķir pabalstu Annai Alksnis (bērnām).

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1931. g. 11. decembrī.

Dāmu lietussargs atrasts 13. sept. 1932. g. uz tirgus laukuma. Saņemams 2 nedēļu laikā pret sludinājuma samaksu Kronvalda ielā Nr. 24 pie E. Ezergaiļa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 16. decembrī.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad Irēnas Grabes zeme, kas piešķirta kā līdzvērtīga pret Krasta ielas 7 īpašumu. Izmanto J. Lācis.

Nr. 26

1931. gadā Emiljans Plānais par Ls 800 nopircis no Augusta Vietnieka; zeme 1 pūrvieta (0,37 ha), dzīvojamā māja, celta 1932. gadā, saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

Kronvalda ielā nr. 29 dzīvojošais Alfreds Zvirbulis 8. janvārī gājis pa Viestura ielu. Ceļā viņam ar atvāztu nazi pretim stājies 21 g. vecais kurpnieka māceklis Emeljans Plānais no Kronvalda ielas nr. 26. Zvirbulis uzbrucēju atgaiņājis un par notikušo ziņojis policijai.

Atzīmējams, ka Plānais par līdzīgu uzbrukumu Zvirbulim laupīšanas nolūkā jau izcietis 1 g. pārmācības namā sodu ar tiesību zaudējumu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 10. janvārī.

Par gadījumu, kur uzbrucējs Emeljans Plānais bija draudējis ar nazi — Rūjienas miertiesnesis E. Plāno no Kronvalda 26 sodīja ar 3 nedēļām aresta.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. februārī.

Nažu varoņiem Emeljanam Plānam un Augustam Billim apgabaltiesa piesprieda — Plānam 1 g. un Billim 8 mēn pārmācības namā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 19. oktobrī.

Māja 1944. gada dedzināšanā saglabājās. Pēc vairākām īpašnieku maiņām tagad Gaidas Eglītes, kas dzīvo Rīgā, īpašums.

Nr. 28

1927. gadā Pēteris Lezdkalns 1982 m² zemes par Ls 186,96 nopircis no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā māja, celta 1914. gadā.

No preses un citiem avotiem

Izabellai Akmens pagarināta ārstēšanās aizdevuma atmaksa.

Rūjienas pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1926. gada 24. jūlijā.

1944. gadā nodega.

Tagad Edvīna Riņķa īpašums.

Nr. 30

1927. gadā Nellija Jakobsone 1866 m² zemes par Ls 186,96 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Gara vienstāva dzīvojamā māja, saimniecības ēka, celta 1937. gadā.

No preses un citiem avotiem

Jānis Bešeris no Kronvalda ielas nr. 30 tiek saukts pie atbildības par pilsones Kristīnes Balodis aizskaršanu ar vārdiem un darbiem Jāzepa Eglītes veikalā Valdemāra ielā 1.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 5. jūlijā.

1940. gadā Nellijas Karro māju nacionalizēja. 11 dzīvokļi, apdzīvojamā platība ir 307,66 m², neapdzīvojamā — 25,9 m², tad novērtēta par Ls 2000.

1944. gadā ēkas nodega.

Mantinieki nav pieprasījuši. Tagad pēckara laikā celtā māja ir Vizmas Viļķinas un Gitas Rozenštokas īpašums.

Nr. 32

1933. gadā ūtrupē Jānis Plocis no Augusta Vietnieka par Ls 2250 nosolījis nekustamo īpašumu — 4260 m² zemes, kā arī vienstāva dzīvojamo māju. Sākotnējā cena — Ls 2034. 1935. gadā uzcelta saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

Ūtrupē pārdos kustamu mantu 25. aprīlī plkst. 10 Kronvalda ielā 32: Augusta Vietnieka darba vāgus par Ls 42.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 18. aprīlī.

1944. gada dedzināšanā māja saglabājās. Tagad īpašums pieder J. Ploča meitai Dzidrai Plocei — ārstei Strenčos. Māja nav apdzīvota.

Nr. 34

1940. gadā Pēteris Oskars Drukmanis par Ls 5000 nopircis no Zelmas Rikmanes. 1928. gadā zeme par Ls 401,96 nopirkta no Zemkopības ministrijas. Divas vienkāršas dzīvojamās mājas, saimniecības ēka un vēl trešā māja paralēli Kronvalda ielai (divas istabas, virtuve un pirts). 20. gadsimta 40. gados P. Drukmanis trešo māju nojauc, lai īpašums netiktu pakļauts nacionalizācijai.

No preses un citiem avotiem

Jānis Ponnis no Kronvalda ielas nr. 34 tiek saukts pie atbildības par parādīšanos atklātā vietā acīmredzami piedzērušā stāvoklī un miera traucēšanu.

Rūjienas Bals. — 1929. g. 8. oktobrī.

Sauc pie atbildības par zirga pirkšanu-pārdošanu bez pases Jāni Ponni no Kronvalda ielas nr. 34.

Rūjienas Doms. — 1930. g. 11. aprīlī.

Jauns cilvēks vēlas nodarbošanos, sākot no 1. janvāra, pilsētā vai uz laukiem. Piedāvāt Kronvalda ielā nr. 34 Andersonam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 1. janvārī.

1944. gada Rūjienas degšanā P. Drukmanis savas mājas nosargāja.

Tagad īpašumu nopircis Ēriks Ņeža.

Nr. 36

1928. gadā Kārlis Krastiņš no D. Vanaga par Ls 2500 nopircis 3722 m² zemes, saimniecības ēku, kas celta 1930. gadā.

No preses un citiem avotiem

1. augustā izsludināti Jānis Birkenfelds un Milda Ņiselis, dzīvojoši Kronvalda 36.

Rūjienas Doms. — 1932. g. 1. augustā.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad Eduarda Krastiņa, pēc kara bija Rūjienas dzelzceļa stacijas priekšnieks, (K. Krastiņa dēls) pēckara laikā celtā māja.

Nr. 38

1929. gadā Emīlija un Kārlis Ēriks Dalbergi 3760 m² zemes, 1908. gadā celtu vienkāršu dzīvojamo māju un vēl otru dzīvojamo māju mantojuši no Jāņa Dalberga.

No preses un citiem avotiem

Mājas šuvēja meklē darbu Rūjienā jeb lauku mājās. Pieprasīt Kronvalda 38 Zariņai. *Rūjienas Vēstnesis*. — 1937. g. 26. februārī.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēckara laikā Māras Burves celtā māja. Tagad mantinieka Kārļa Vaita īpašums.

Nr. 38a

Andra Krieva māja, celta uz Dalberga lielās mājas pamatiem. Arī saimniecības ēka celta uz vecajiem pamatiem.

Zeme nodalīta no Nr. 38. Dalberga mantinieki to nav pieprasījuši.

Nr. 40

1930. gadā Kārlis Zariņš īpašumu par Ls 600 nopircis no Indriķa Mellais. Dzīvojamā māja celta 1930. gadā.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad Andra Roziša, Kārļa Zariņa mazdēla, pēckara laikā celta māja.

Nr. 42

1927. gadā Viļums Gailis 1890 m² zemes par Ls 175,88 nopircis no Zemkopības ministrijas. Vienstāva dzīvojamā māja.

No preses un citiem avotiem

Pārdodami kartupeļi un āboliņš. Kartupeļus, kas ņem lielākā vairumā, dod arī uz pēcmaksu, kā arī tiek doti uz atdošanu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 13. maijā.

Pārdodami zirgs, grūsnēja govys (nāks slaucama šīnī mēnesī) un kartupeļi, kas tiks doti arī uz rudens nomaksu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 11. maijā.

Pārdodami kartupeļi par Ls 1,50 pūrā (50 sant. pudā). Dod arī uz rudens nomaksu. Pieprasīt Kronvalda 42.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēckara laikā celtā māja pieder Georgam Micītim.

Nr. 44

1927. gadā Jānis Bērziņš 1994 m² zemes par Ls 180,58 nopircis no Zemkopības ministrijas, vienstāva dzīvojamā māja, saimniecības ēka, celta 1937. gadā.

No preses un citiem avotiem

Pārdodams zirgs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 10. martā.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad Mariannas Dreimanis zeme, neapbūvēta.

Nr. 46

1926. gadā Emma Āboltiņš-Āboliņš īpašumu mantojusi no Kārļa, Jāņa, Eduarda, Riharda un Zapas Kubliņiem. Zeme — 2805 m², vienstāva dzīvojamā māja un kūts, celta 1933. gadā.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad Viļņa Brīnuma dārzniecība.

Nr. 48

1928. gadā Emma, Jānis, Nikolajs Aleksandrs Bergini mantojuši zemi un vienstāva dzīvojamo māju. 1938./39. gadā uzcelta siltumnīca.

No preses un citiem avotiem

Pārdod ļoti skaistus biešu, kāpostu, kāļu, tomātu un puķu stādus. J. Bergins.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 5. jūnijā.

Dabūjami biešu, kāpostu, kāļu, tomātu un puķu stādi Bergina dārzniecībā Kronvalda 48.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 21. maijā.

Uzmanību! Dabūjami dažādi stādi, kā tomāti, selderiņi, sīpoli, puravi, begonijas, ledus puķes, asteres — augstās un zemās, atraiknītes, lefkojas, šabo neļķes, lobēlijas, lauvmutītes, cinmarijas, puķu tabaka, cipreses, lapsastes, samtenes, salmenes, flokši, veciepuīši un vēl daudzi citi stādi J. Bergina dārzniecībā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 9. jūnijā.

1944. gadā dārzniecības celtnes nodega.

Tagad ¼ zemes platības zem siltumnīcām, brīvā zeme — īpašniekam Aleksandram Berginam.

Nr. 50

1928. gadā Berta Sūna un Marta Sprinģe 1854 m² zemes, kā arī vienstāva dzīvojamo māju par Ls 1900 nopirka no Jāņa Zariņa.

1944. gadā māja nodega.

Tagad pēc kara celtā ir Lidijas Mūrnieces māja.

Nr. 52

1926. gadā Mariete Priede, dzim. Vinters, mantojusi 1854 m² zemes.

1936. gadā neapbūvētais zemes gabals par Ls 500 pārdots Annai Bērziņai, dzim. Blāķis.

19. gadsimta beigās šajā vietā bijusi skola, kurā par skolotāju strādājusi Olga Loss (E. Veidenbauma līgava).

No preses un citiem avotiem

Gustavs Priede (Marietes vīrs. — G. Z.) sūdz Kristīni Gaili par neslavas celšanu. Uzaicināti arī vairāki liecinieki, bet tiesa samierina abas puses ar noteikumu, ka K. Gailis ievietos abos Rūjienas laikrakstos sludinājumus, kuros atsauks apvainojumus un ziedos pilsētas nespējniekiem par labu 1 latu.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 28. jūnijā.

Atsauca tos apvainojumus, kurus esmu vērsusi pret Gustavu Priedi. K. Gailis.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 28. jūnijā.

1/2 pūrvietu liels zemes gabals ar augļu dārzu pārdodams Kronvalda ielā nr. 52.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 28. augustā.

20. gadsimta 80. gados šajā vietā patērētāju biedrība uzcēla maizes ceptuvi, ar kuras produkciju apgādāja Rūjienas un apkārtējo kolhozu pārtikas veikalus. Kopš 2000. gada ceptuve vairs nedarbojas.

Nr. 54

1926. gadā Gustavs Bērziņš mantojis 3726 m² zemes un vienkāršu dzīvojamo māju, kā arī kūti.

1944. gadā ēkas nodega.

Zeme piešķirta mantniekam ārstam Tāļivaldim Apinim, kas dzīvo Rīgā.

LĀČPLĒŠA IEĻA

Lāčplēša iela atrodas Augšpilsētā. Tā ir 890 m gara, 450 m garumā asfaltēta, 440 m grantēta. 1891. gada pilsētas plānā tā nosaukta par Lauka (*Feld*) ielu un iet no dzelzceļa (Viestura) līdz Dzirnau ielai. Ļoti iespējams, ka šī iela saukta arī par Ufas ielu. Šāds ielas nosaukums atrodams pilsētas valdes sēžu protokolos 1921. gadā. Tagadējā Lāčplēša iela (nosaukums dots 1926. gadā), turpinās līdz šosejai uz Igauniju (Pērnavas ielas turpinājums). Pilsētai pieder tikai ielas kreisā puse, labā puse ietilpst Ķoņu pagastā. Tādēļ kreisajā pusē mājas ir numurētas, bet labajā pusē tikai līdz krustojumam ar Dzirnau ielu. Turpinājumā ir mājvārdi, kā jau tas lauku teritorijā pienākas.

No preses un citiem avotiem

Gar pilsētas gruntsgabaliem Lāčplēša ielā nolemj ierīkot trotuāru ar vienkāršu uzbērumu, ierīkojot gar malu novadgrāvjus.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1928. g. 29. decembrī.

(..) grāvju rakšana Lāčplēša ielā, lai būtu iespējams dabūt uzbērumu trotuāram un lai tas netiktu izbraukts, izdoti izrakšanai ar zemes uzbēršanu trotuāriem par 25 sant. tekošā asī 6 pēdu mērā.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1929. g. 1. oktobrī.

Ielas kreisā puse

Nr. 1

1926. gadā Voldemāram Leimanim ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu piešķirti 3078 m² zemes.

Mantinieki zemi nav pieprasījuši. 20. gadsimta 60. gados māju uzcēlis Imants Mednis. Tā vairākkārt mainījusi īpašniekus: Krūmiņš, Zaigums, un tagad tā pieder Intai Veserei.

Nr. 3

Alvīnes Brīvības un viņas bērnu Kārļa un Skaidrītes māja. 1934. gadā par Ls 3900 nopirkuši no Alberta Osvalda. Vienstāva koka dzīvojamā māja celta 1931. gadā, kūts celta 1928. gadā

No preses un citiem avotiem.

Izdodams saulains 2 istabu dzīvoklis ar virtuvi Lāčplēša Nr. 3
Rūjienas Vēstnesis. —1935. g. 17. maijā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc pēdējā kara māju uzcēla Viļumsona ģimene. Pirms kara Viļumsonu māja atradusies Ganību ielā, 1944. gadā nodedzināta.

Nr. 5

1928. gadā Pēterim Krumholcam ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu piešķirti 2453 m² zemes, vienstāva koka dzīvojamā māja ar diviem dzīvokļiem, celta 1925. gadā, un kūts.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc pēdējā kara māju uzcēla Smiltenis. Māja nonāca pilsētas pašvaldības īpašumā. Tagad dzīvokļi privatizēti.

Nr. 7

1933. gadā Kristīne Kangars 3720 m² zemes, dzīvojamo māju ar diviem dzīvokļiem, celtu 1926. gadā, nopirkusi par Ls 1229. 1937. gadā apstiprinātas Eduarda Kangara mantošanas tiesības. 1937. gadā piešķirts Ls 300 Hipotēku bankas aizdevums.

Pēc 1944. gada māja piederēja Mārtiņam Balodim. Pēc Atmosdas pārdevis Sarmītei Sniegai.

Nr. 9–27, vidusskolas zeme.

Ielas labā puse

Nr. 2

Šī apbūves gabala adrese agrāk bija Viestura ielā Nr. 27. 1923. gadā zeme piešķirta Jānim Žagatam. 1937. gadā Jānis Danebergs nopērk 20. gadsimta 20. gados celtās ēkas.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad pieprasījis Andrejs Mūrnieks, bijušā īpašnieka mazdēls, saņēmis kompensācijas sertifikātus. Māju pēc pēdējā kara uzcēlis tagadējais īpašnieks Aldis Blāķis.

Nr. 4

Pirms kara Rozalijas Andiņas māja.

1944. gadā mājas nodega.

1966. gadā māju uzcēla Valdemārs Duksis. 1992. gadā manto Marta Dukse. 1994. gadā pārdod Valdai Duksei. 1995. gadā īpašumu nopērk Dzintra Jansone.

Nr. 6

Evaņģēliski luteriskās baznīcas draudzes zeme (neapbūvēta).

Ielas turpinājums pieder Ķoņu pagastam un tur esošajām mājām ir mājvārdi, nevis numuri.

LIEPU IELA

Iela atrodas pilsētas centra daļā, sākas no Rīgas ielas un turpinās līdz upei. Padomju okupācijas laikā tā pagarināta līdz Stacijas ielai. Nosaukums visos laikos nav ticis mainīts.

Ielas garums ir 340 m, platums — 14 m. Asfaltēti 220 m ielas — no Rīgas ielas līdz Stacijas ielai. 120 m bez seguma.

Pirmo reizi Liepu iela Rūjienas plānā redzama 1911. gadā (*Lindenstrasse*). Kā stāsta Viktors Irbe (žurnālists no ASV), tā savu nosaukumu dabūjusi no trim vecām un kuplām liepām, kas augušas starp Kaparšmita māju Rīgas ielā 20 un Liepu ielā 3. 20. gadsimta 30. gadu sākumā pilsētas darbinieki šīs liepas nozāģējuši un malku izmantojuši pilsētas elektrostacijā. Ceturtā liepa, kas augusi pie Ruļļa mājas, nozāģēta vēlāk.

Sākumā iela stiepās no upes līdz Rīgas ielai, bet pirms četrdesmit gadiem zeme piederēja Pareizticīgās baznīcas mācītājmuižai. Starpkolhozu celtniecības organizācija (SCO) sāka celt trīsstāvu dzīvojamo namu kvartālu, un Liepu ielu pagarināja līdz pašreizējai Stacijas ielai.

Agrāk gruntsgabalu numerācija sākās no Rīgas ielas un turpinājās upes virzienā. Pēc tam kad SCO uzcēla dzīvojamo māju kvartālu, numerācija turpinājās no Rīgas ielas Stacijas ielas virzienā, turklāt nepāra numuri tika izvietoti ielas labajā pusē. Rīgas ielai tuvākā māja ir Nr. 11, tālākā — Nr. 15, otrpus Rīgas ielas tuvākā māja ir Nr. 5, tālākā — Nr. 9.

Liepu ielas trīsstāvu daudzdzīvokļu mūra mājas Nr. 11, 11a, 13, 15, 6 un 8 veido tā saukto Liepu ielas dzīvojamo kvartālu.

No preses un citiem avotiem

Neilgi atpakaļ Rūjienas bezdarbnieces līdzināja Liepu ielu. Tā kā tagad tur neviens vairs nestrādā, tad darbs, jādomā, skaitās pabeigts. Bet vai tiešām atstās ierakuma malas nenolidzinātas, akmeņus nepievāktus? Šis nepadarītais darbs ļoti bojā ielas izskatu un tāpēc jācer, ka agri vai vēlu pilsētas valde nolīdzinās rakuma malas, kā to dara visos tamlīdzīgos zemes darbos.

A. R. Liepu ielā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 11. aprīlī.

Ielas kreisā puse

Nr. 5

1911. gadā Rūjienas plānā iezīmētais zemes gabals pieder Karlīnei Jansonei. 1936. g. to mantojis viņas dēls Arnolds Jansons. Pēc tam īpašniece bijusi Mirdza Jansone. Mājā atradās Jansonu dzijas un audumu krāsotava.

No preses un citiem avotiem

1931. gada 28., 29. marta Rūjienas pilsētas domes vēlēšanās Emils Jansons kandidē no apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Uzticīga saimniece vajadzīga nelielā ģimenē bez bērniem. Vēlama mājturības izglītība. Alga Ls 40 mēnesī pie visa brīva. Pieteikties Liepu ielā 5 pie L. Kuplis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 20. decembrī.

Administratīvā kārtā sodīts par pretošanos policijai un kārtības traucēšanu izrikojumā Arnolds Jansons ar Ls 100 vai 6 nedēļām arestā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 8. jūnijā.

Ozolu blankas vai dēļus pērk. Piedāvāt Liepu 5 Jansona krāsotavā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 25. oktobrī.

1940. gadā Karlīnes Jansones māju nacionalizēja. Tajā bija trīs dzīvokļi, kuru kopējā platība bija 118,6 m² neapdzīvojamā — 50 m². Māja tika novērtēta par Ls 7000.

No preses un citiem avotiem

2 istabu dzīvoklis izdodams Liepu 5.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 18. maijā.

Pēc 1944. gada krāsotavas vietā tika ierīkota Valmieras rajona Sadzīves palpojumu darbnīca.

Pēc Atmodas māju atguva mantinieks Vilis Jansons. Pēc viņa nāves par īpašnieci kļuva Ērika Jansone, kas māju pārdeva Andrejam Griško. Viņš uzcēla divstāvu saimniecības ēku, bet koka divstāvu dzīvojamā māja ir avārijas stāvoklī.

Nr. 9

20. gadsimta sākumā G. Priede uzcēlis nelielu vienkārtīgu dzīvojamu māju kopā ar saimniecības ēku.

No preses un citiem avotiem

G. Priede. Pulksteņu tirgotava Liepu ielā 9.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 29. aprīlī.

Elektriskie lākturi un svaigas “Drakon” baterijas dabūjamas G. Priedes pulksteņu veikalā.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 28. septembrī.

1 istaba ar ķēķi izīrējama.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. maijā.

Dzīvokļi izīrējami G. Priedes kga namā.

Rujenes Vēstnesis. — 1915. g. 9. martā.

Neaizņemtajā un mantinieku nepieprasītajā mājā tagad dzīvo Sandra Dedze.

Nr. 11

20. gadsimta 70. gados SCO celta trīsstāvu dzīvojamā māja, kuras iemītnieki turpina privatizēt dzīvokļus.

Nr. 11a

Perpendikulāri Liepu ielai izvietotas trīs trīsstāvu mūra dzīvojamās mājas, ko 20. gadsimta 80. gados uzcēla SCO. Privatizācijas process vēl nav beidzies.

Nr. 13

Daudzdzīvokļu māja, kurā turpinās dzīvokļu privatizācija.

Nr. 15, tā sauktās “Cīņas” mājas

Tās 20. gadsimta 70.–80. gados uzcēla Ķoņu pagasta kolhozs “Cīņa”. Tagad turpinās dzīvokļu privatizācija.

Ielas labā puse

Nr. 4

1930. gadā Berta Šics zemi, uz kuras atradusies vienkārtīgu dzīvojamā māja, par Ls 246 nopirkusi no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Dzīvoklis, saulains, 2 istabas ar ķēķi, izīrējams. Pieprasīt Liepu 4 pie Šica kundzes.
Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 18. novembrī.

Tagad māja pieder mantiniecei Lilijai Šics, kas dzīvo Rīgā.

Nr. 6

Divstāvu dzīvojamā īres māja 1938. gadā piederējusi Lidijai Blūmentālei. Ēka celta 20. gadsimta sākumā.

Pēckara laikā mājā dzīvoja vairākas ģimenes: Paeglišu, Baložu u. c.

Tā kā mantinieki īpašumu nav pieprasījuši, notiek dzīvokļu privatizācija.

Nr. 8, trīs daudzdzīvokļu mājas

Divas no tām izvietotas paralēli, trešā — perpendikulāri ielai. Tās ir pēdējās, ko uzcēla SCO. Mājās kopā aptuveni sešdesmit dzīvokļu. Vēl joprojām nav pabeigta dzīvokļu privatizācija.

MERĶEĻA IELA

Merķeļa iela atrodas pilsētas centra daļā un stiepjas no Rīgas ielas līdz Stacijas ielai. Tās garums ir 250 m un platums — 14 m. Ielai grants segums. Pirmoreiz Rūjienas plānā tā redzama 1911. gadā ar nosaukumu “Skolas iela”. Tā tolaik vedusi uz Draudzes skolu un tagad savieno jauno un mazo skolu. Sevišķi labi šo ieliņu pārzina tie skolotāji, kuri starpbrīža laikā tecīņiem steidzas no vienas skolas uz otru.

Kādēļ iela, kas iet paralēli Blaumaņa ielai (līdz 1926. g. — Ķestera iela), 1926. gadā nodēvēta par Merķeļa ielu, nav zināms. Merķeļa ielu šķērso Ausekļa iela.

Merķeļa ielā atrodas astoņas mājas. 1944. gadā, kad vācu karaspēks dedzināja mājas Rīgas ielā, Gulbji, kuri dzīvo kaimiņos Rīgas ielā, pasargājuši arī Merķeļa ielas mājas no nodedzināšanas.

Visas mājas celtas pirms 1940. gada. Tās, izņemot vienu — Šmita māju, padomju okupācijas laikos apšūtas ar baltiem ķieģeļiem. Sevišķi sakopta māja Nr. 5, ko pēdējā laikā atjaunojuši tagadējie saimnieki, veidojot senajai celtnei mūsdienīgu izskatu. Arī vecās mājas Nr. 8 vietā uzcelta jauna ēka.

No preses un citiem avotiem

Projektētais novadgrāvis no Aspazijas ielas caur dzelzceļu uz Merķeļa ielu esot nepieciešams ūdens novadišanai un esot vēlams to jau šinī pavasarī pirms zemes apstrādāšanas izrakt. Nolemj novadgrāvi tekošā gada pavasarī izrakt un uzaicināt visus ieinteresēto gruntsgabalu turētājus uz apspriedi 13. aprīlī. Paziņojumi izsūtīti.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1934. g. 7. aprīlī.

Ielas kreisā puse

Nr. 3, tā sauktā Šmita māja

Tā celta 1909. gadā un kapitāli pārbūvēta 1937. gadā. Līdz 1927. gadam īpašums piederējis Lienei Skalbergai, kura to novēlējusi savam krustdēlam Harijam Aleksandram Šmitam.

No preses un citiem avotiem

Galdnieka darbnīca izgatavo dažāda veida mēbeles, kā arī jaunbūvēm logus, durvis un dažādus remontus. H. Šmits Rūjienā Merķeļa ielā 3. Turpat vajadzīgs māceklis. *Rūjienas Vēstnesis*. — 1937. g. 15. janvārī.

Galdnieka māceklis vajadzīgs Merķeļa 3 darbnīcā. *Rūjienas Vēstnesis*. — 1938. g. 9. decembrī.

Pašreizējā mājas īpašniece ir H. Šmita meita Indra Ūdre.

Nr. 5, tā sauktā Gaiļa (arī Laura) māja

1928. gadā Ādams Lauris 1857 m² lielo zemes gabalu par Ls 288,90 nopircis no mācītājmuižas. Pēc viņa nāves māju mantojusi meita Lidija Gaile, tad — viņas bērni Aelita Studente un Jānis Gailis.

Tagad māja pieder viņu bērniem Pēterim Studentam un Ingai Gailei, kas dzīvo Rīgā.

Nr. 7, tā sauktā Biļļa māja

1930. gadā 1840 m² zemes, vienkārtējā koka dzīvojamā māja ar piecām istabām, kūti un šķūni ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu piešķirta Ādamam Jāzepam d. Billim. 1943. gadā īpašums piederējis Emmai Billis.

Pēc Atmosas īpašumu mantojusi Ziedīte Pitrāne, pusi no tā nopirkusi Dzintra Knoka, kas tur dzīvo.

Ielas labā puse

Nr. 4, tā sauktā Putniņa māja

1908. gadā no Mācītājmuižas nodalīts 4141 m² zemes astoņiem Grimmu dzimtas piederīgajiem, arī Emmai Marijai Putniņai.

Ap 1940. gadu minētie zemes īpašnieki uzcēla lielu divstāvu māju, ko trīsdesmitajos gados apdzīvoja galvenokārt skolotāji: Kalnietis, Drupiņa, Liepiņa un mājas celtniecības darbu veicējs — K. Dimitris.

1941. gadā māju nacionalizēja.

Tagad mājas īpašnieki ir mantinieki: Ināra Ķelpe, kas tur arī dzīvo, Silvija Tilemane-Valdmane, kā arī radniece, kura dzīvo ārzemēs.

Nr. 6, tā sauktā Auniņa māja

1930. gadā Daniels Jāņa d. Žagata 2150 m² zemes nopircis no Zemkopības ministrijas. Pēc testamenta īpašumu mantojis Eduards Trops.

1954. gadā īpašums pārdots Uldim un Ērikam Auniņiem. Uldis Auniņš nojauca veco un uzcēla jaunu māju. Tagad īpašums pieder Silvai Goldei un Dinai Brīnumai — Ulda Auniņa meitām.

Nr. 8, tā sauktā Siliņa māja

20. gadsimta 50. gados garā vienkārtējā koka dzīvojamā māja nojaukta un tās vietā uzcelta tagadējā — apšūta ar baltiem silikātķieģeļiem. 1955. gadā māju

nopircis Jānis Siliņš. Pēc viņa nāves tā pieder meitai Verai Šāvējai. 1987. gadā māju mantojusi Marta Niedre. Pēc tam ēkai vairākkārtējas pārdošanas rezultātā mainījušies īpašnieki. 1995. gadā to nopirkusi tagadējā īpašniece Ruta Visendorfa.

Nr. 10, tā sauktā Riekstiņa māja

1940. gadā māja piederējusi īpašniecei Riekstiņai. 1955. gadā māju nopircis Jānis Siliņš, 1985. gadā — Stefanija Bērziņa.

No preses un citiem avotiem

Marta Vēvers, Merķeļa 10, izpildīdama kalpones pienākumus pie Rūjienas rajona veterinārārsta Žigura, pakāpeniski apzagusi minēto ārstu. Zādzība veikta š. g. 10. septembrī. M. Vēvere nozagusi cara zelta naudu — 10 rbļ. gabalā, zeķes, dažādas spices, palagu, zīda drēbi un vēl citas lietas Ls 60 vērtībā. Marta Vēvers apcietināta un nodota Valmieras IV iec. miertiesneša rīcībā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 13. septembrī.

Nr. 12, tā sauktā Strenča māja

1907. gadā no Mācītājmuižas atdalīts 4041 m² liels zemes gabals mūrniekam Emīlam Alfonam Gusta d. Strencim.

Pēc Atmosdas īpašnieka meitai Elzai Priedniecei un mazdēlam Andim Penkam piešķirta līdzvērtīga zeme citur.

Tagad māja pieder Intai Ērglei, E. Strenča mazmeitai.

PELDU IELA

Peldu iela nogriežas no Rīgas ielas Rūjas virzienā un stiepjas no Rīgas ielas desmitā nama līdz viesnīcai "Tālava". Ielas garums ir 130 m, platums — 9 m. Iela turpinās pāri upei caur upmalas pļāvām līdz Poruka ielai.

Ar 1926. gada 21. oktobra pilsētas valdes sēdes lēmumu iela starp Kristala un Gaiļa gruntsgabaliem tiek nosaukta par Peldu ielu.

Nevienas mājas ar adresi Peldu ielā nav bijis un nav.

No preses un citiem avotiem

Dažus gadus atpakaļ no policijas tika ierādīta Rūjā peldētava priekš vīriešiem pie daktera Volfa dārza. Tā kā tur bija paradums zirgus peldināt, tad vietējā policija to noliedza un uzlika plakātu ar aizliegumu upmalā, lai visiem būtu zināms. Priekš zirgu peldināšanas ierādīja vietu Rūjā aiz lopu kautuves.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 6. jūlijā.

Rūjienas pilsētas vecākais K. Meijers par pirts jaunbūves nodomiem izteicās: "Paredzēts uzsākt jaunās pirts būvi Peldu ielā uz Rūjas krasta."

Tālavietis. — 1942. g. 20. martā.

Nr. 1

Pirms 1940. gada zemesgabals piederējis Robertam Gailim. Uz tā atradusies vilnas vērpTuve, dzirnavas un kokzāģētava.

1931. gada 28. oktobrī R. Gaiļa ražotne nodega.

Padomju okupācijas laikā upmalā esošās noliktavas piederēja Rūjienas patērētāju biedrībai. Tur tika ierīkots gaļas uzpirkšanas punkts.

Pēc Atmodas pašvaldība, izmantojot pirmpirkuma tiesības, atpirka zemes gabalu Nr. 1 ar ēkām.

Nr. 3

Šis īpašums atrodas Pārūpē. Latvijas pirmās brīvvalsts laikā tas bijis Bērtuļa mācītājmuižas īpašums. Pēc tam īpašumu nopircis Ādams Apsīts. Viņa mazdēls Juris Apsīts par mantoto īpašumu saņēmis kompensācijas sertifikātus un zeme nonākusi pašvaldības īpašumā.

RAIŅA IEĻA

Raiņa iela sākas pilsētas centrā, turpinās Augšpilsētā līdz pilsētas robežai un ved uz Vilandi Igaunijā. Ielas garums ir 1270 m, platums — 17 m. Tā visā garumā asfaltēta.

Raiņa iela sākumā tikusi saukta par Pasta ielu, jo vedusi uz Zirgu pastu. Bet Pasta ielu savukārt līdz 1893. gadam sauca par Lielās muižas ielu. Pēc jaunās pasta ēkas uzcelšanas tā pārdēvēta par Pasta ielu, ko veidoja tagadējās Valdemāra ielas daļa no pasta līdz centra krustojumam un tālāk līdz t.s. Zirgu pastam (tag. Ķonu pagastmāja). Bijusi Pasta iela bijusi garāka par tagadējo Raiņa ielu.

Raiņa vārdu iela ieguvusi 1926. gadā, jo 1922. gadā Rūjienā viesojies Rainis un apmeties šajā ielā.

No preses un citiem avotiem

Pilsētas valde likusi izbruģēt Kronvalda un Raiņa ielas krustojumu. Līdz šim šis stūris bija bīstams kā gājējiem, tā braucējiem. Cerēsim, ka drīz ieraudzīsim arī atkritumu kasti tirgus malā.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 1. oktobrī.

Trotuāru pagatavošanas termiņa pagarināšana līdz 1930. g. 1. jūlijam Raiņa ielā Bertai Brambats, Jēkabam Brolim, Jānim Ērglim, Albertam Jendem, Marijai Kampusis, Idai Berklunds, Pēterim Ķiberim, Edei Ķezbers, Ansim Līdumam, Harijam Bērziņam, Elizabetei Dejus, Jūlai Grauers, Bertai Klucis, Eduardam Linenbergam, Jānim Daugulim un Ievai Smilgai.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 8. oktobrī.

Meža dienu Rūjienā šogad sarīkoja pirmoreiz. Iestādīti 1020 lapu koki un 430 eglītes(..) gar Raiņa ielu — 48 lapu koki.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 9. jūnijā.

Ielas kreisā puse

**Nr. 1, tā sauktā Šmita māja, tagad — ārstu māja
(līdz 1926. g. — Pasta iela 9)**

Pirms Pirmā pasaules kara māja piederēja Heinriham Tītjenam, tajā atradās veikals. Kara rezultātā viņš veikalu un māju zaudēja

Latvijas pirmās brīvvalsts laikā māju ar veikalu no Zalamana Krēmera par Ls 36 000 nopirka Soloms Šmits.*

No preses un citiem avotiem u. c.

Par tirgošanos ārpus noteiktā laika pie atbildības saukts tirgotājs Šolems Šmidts.
Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 2. augustā.

Par mēru un svaru lietošanas noteikumu neievērošanu tirdzniecībā pie atbildības sauc tirgotāju Jēkabu Velmi Raiņa 1.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 2. augustā.

Par motocikla turēšanu bez attiecīgas atļaujas sauc pie atbildības Solomonu Valdi no Raiņa ielas nr. 1.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 12. novembrī.

S. Šmidts, manufaktūras un gatavu apģērbu tirgotava.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 25. decembrī.

Roberta Kukaiņa apavu veikals līdz 1930. g. 10. janvārim, kad tas pārcelsies uz Valdemāra ielu nr. 2.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 25. decembrī.

Ar šo paziņoju, ka, sākot ar š. g. decembri, esmu atvērusi Raiņa ielā nr. 1 (Šmidts kga namā) jaunu koloniāl- un jauktu preču veikalu. Ceru, ka god. patērētāji man neliegs savu uzticību. Augstcienībā S. Krūmiņš.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 23. decembrī.

B. Goldbergs manufaktūras un galantērijas veikals Raiņa ielā 1.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 2. aprīlī.

B. Šmidts pulksteņu veikals un A. Dancigera krāsotavas aģentūra Rūjienā Raiņa ielā 1.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 19. jūnijā.

* Avizēs tirgotāja uzvārds un vārds rakstīti dažādi. Šķiet, pareizākais varētu būt Šoloms Šmits, kā viņš nosaukts izsūtīto sarakstā.

II ūtrupē pārdos Gustava Kauča trānu, pernicu, sveces, striķus un ziepes par 300 Ls, svarus, kušeti, gaļas mašīnas, pletdzelžus, pakavu stotis un vīles par 224 Ls, Borisa Šmita sienas pulksteni un lietotu divriteni par 100 Ls .

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 11. decembrī.

Jura Virša konditoreja. Emilijas Zuņķis frizētava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 25. martā.

Esmu atvēris savu apavu darbnīcu Raiņa ielā nr. 1. Ed. Krūskops.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 6. maijā.

Esmu atvēris maiznīcu un konditoreju Raiņa 1 (blakus pilsētas valdei). Pieņemu pasūtījumu uz kūkām un tortēm. J. V. Šmits.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 12. janvārī.

Pilsētas valde piekrit jaunās desu darbnīcas atvēršanai Raiņa ielā nr. 1 Jēkabam Silziedīņam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 14. septembrī.

Rūjienas muitnīca trešdien izdārīja sīku kontroli Šolema Šmita manufaktūras veikalā Raiņa ielā nr. 1 un dažas preces aizturēja līdz lietas noskaidrošanai.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 13. martā.

Rūjienas atbrīvošanas pieminēklīm ziedojis Ls 35 tirgotājs J. Zilpaušs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 31. oktobrī.

J. Zilpaušs, gaļas un desu tirgotava.

Pilsētu apraksti — 1936.

No š. g. 15. janvāra līdz 29. janvārim sākas pie Š. Šmita Rūjienā, Raiņa ielā 1 liela inventūras izpārdošana, kur sezonas atlikušās preces tiek pārdotas ar sevišķi lielu cenas pazeminājumu;

Dāmu triko blūzes	no Ls 0,92 gab.
triko bikses	0,68
vilnas jakas	5,0
zīda zeķes	1,0 pāri
flora* 1zeķes	0,90
vilnas zeķes	2,00
vilnas, zīda, etamina** kleitas	3,50 gab.
ziemas mēteļi	23,50
Galvas lakati, vilnas, austie no	Ls 1,92 gab.
Kungu mēteļi	no Ls 22,0
Kungu uzvalki	no Ls 16 gab.

* Flora zeķes — smalka, zīdam līdzīga adījuma zeķes.

** Etamina kleitas — plāna kokvilnas auduma vasaras kleitas.

siltā veļa	2,85
vilnas zeķes	0,53 pāra
virskrekli	3,80 gab.
cepures	0,20
apkaklītes	0,20
Aizsargu un skautu vilnas bikšu drānas	no Ls 9,80 mtr.
Kungu vilnas uzvalku drānas	7,65
Kungu vilnas mēteļu drānas	8,50
Dāmu vilnas kleitu drānas 100 cm platas	3,45
Dāmu vilnas kleitu drānas 142 cm platas	5,10
Kamgarna* odeses	1,49
Boji**, divpusīgie	1,95
Logu aizkari	0,50
Vatētas zīda segas	17,75 gab.
Flaneļu segas	4,40
Piķē segas	7,25
Gumijas mēteļi	5,0
Galošas	1,50 pāra u.t.

Izpārdošanas laikā uz pārējām precēm līdz 15% rabats***. Baltaudekls par fabrikas cenām. Nelaižat garām šo reālo iepirkšanās gadījumu! Apskatāt mana veikala skatlogus!

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 15. janvārī.

Jēkabs Zilpaušs, dz. 1884. g. 26. aug. Atzīts par vainīgu par cilvēka uzturam nederīgu — bojātu medniekdesu glabāšanu pārdošanai savā gaļas un desu tirgotavā. Sodīts ar Ls 35 vai 10 dienām aresta.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 12. martā.

Podnieka māceklis vajadzīgs. Pieteikt Raiņa ielā 1 pie Š. Šmita kunga.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 2. jūlijā.

Kasiere vajadzīga, par savu darbu atbildīga, kas prot grāmatvedību. Tuvākas ziņas piektdien, 17. dec. Š.Šmita manufaktūras tirgotavā, Rūjienā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 17. decembrī.

Z. Ārgals frizētava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. jūnijā.

Rūjienas ebreju veikali vakar bija slēgti. 14. septembrī, ceturtdien, sākās viņu Jaunsgads — 5700. Svētkus ebreji svin vairākas dienas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 15. septembrī.

* Kamgarna odere — skuju rakstā auster vilnas audums.

** Boji, divpusīgie — no abām pusēm uzkārsti kokvilnas audums.

*** Rabats — cenas pazemināšana — atlaide.

Paziņoju cien. dāmām, ka savu frizieres salonu pārvietoju Raiņa ielā Nr. 1. A. Nāzars.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 19. janvārī.

1941. gada 14.06. no šīm mājām izvesti:

Šoloms Šmits (Šmidts, dz. 1891. g.) uz Molotovas apgabala Usoļlāgu. Viņš no ieslodzījuma atbrīvots 1945. gada 25. decembrī, pēc tam atradies nometinājumā, no kura mēģinājis bēgt 1946. gada 15. februārī. 1950. g. 29. septembrī viņš nosūtīts atpakaļ, bet 1956. gada 15. martā — atbrīvots.

Pera Šmite (Šmidte, dz. 1890. g.) uz Tomskas rajona Novosibirskas apgabalu. 1945. gada 15. decembrī viņa mēģinājusi bēgt, bet nosūtīta atpakaļ 1950. gada 29. septembrī. 1956. gada 15. martā atbrīvota.

1944. gadā Šmita māja nodega.

1955. gadā tās vietā uzcelta jauna divstāvu mūra dzīvojamā māja, ko tautā iesauca par ārstu māju, jo dzīvokļus tajā piešķīra medicīnas darbiniekiem. Dzīvokļi ir privatizēti.

Nr. 3, pilsētas dome (līdz 1926. g. — Pasta iela 11)

Par senāko vienstāva koka pašvaldības māju trūkst ziņu. 1932. gadā Latvijas Zemkopības ministrija piešķīrusi pašvaldībai zemi. 1935./36. gadā pēc arhitekta Aleksandra Klinklāva projekta uz zemes gabala uzcelts divstāvu mūra pilsētas valdes nams ar torni un lielām pagrabtelpām.

No preses un citiem avotiem

Miestiņa 100 gadu pastāvēšana. Pēc ievāktām ziņām, miestīņa plāns izstrādāts 1813. gadā, bet, kad noslēgti pirkšanas kontrakti, nav zināms.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 22. aprīlī.

No 1. marta Rūjienā veikalus atver jau plkst. 8 rītā un slēdz 6 vakarā. Pilsētas valde.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 8. martā.

Vajadzīgi elektrisko vadu stabi 28 pēdas gari, 7–8 collu resni tievgalī. Ar piedāvājumiem griezties Rūjienas pilsētas valdē. Pilsētas valde.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 22. martā.

Rūjienas pilsētas domes vēlēšanās 27. un 28. apr. 1929. g. ievēlēti:

No Sociāldemokrātiskās strādnieku partijas — Jānis Bērziņš, Leons Stalažs, Kārlis Upīts, Jānis Avots, Ijabs Olders, Jānis Sprincis.

No Apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta — Arnolds Krēsliņš, Jānis Kiršteins, Alberts Muzikants, Jēkabs Dancis, Rihards Jende.

No Kristīgo darbaļaužu un sabiedrisko darbinieku saraksta — Haralds Krievs.

No Īrnieku un bezpartejisko strādnieku saraksta — Pauls Brambats.

No Strādnieku saraksta — Tenis Bodnieks un Spricis Stupele.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 30. aprīlī.

1929. gada 31. augustā ātrā nāvē no mums šķirās Rūjienas pilsētas domnieks un pašreizējais sabiedriskais darbinieks, Rūjienas notārs Jānis Kiršteins. Rūjienas pilsētas valde.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 6. septembrī.

Rūjienas pils. valde 1930. g. 10. maijā plkst. 11 dienā izdos vairāksolišanā Kalna kroga telpu nomāšanu uz 1930. gadu. Piedāvājumiem sacensībai pirms sacensības sākšanās jāiemaksā drošības nauda Ls 30.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 9. maijā.

Rūjienas pils. valde ziņo, ka š. g. 20. nov. plkst. 11 dienā valdes kancelejā tiks rakstiskā un mutiskā sacensībā vairāksolitājiem iznomāta tirgus laukuma tirgus nodokļa iekasēšana 1931. gadā.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 8. novembrī.

K. Poga. Koloniālpēcū tirgotava Raiņa ielā 3 un tirgus laukumā.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 23. decembrī.

157 bezdarbnieki uz 1. dec. reģistrēti pilsētas darba apgādē. No tiem 63 vīrieši un 94 sievietes.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 4. decembrī.

Tirgus laukumu pārcels? Savā pēdējā sēdē pilsētas valde ierosināja jautājumu par centra tirgus laukuma apstādīšanu un tirgus pāriešanu uz augšējo laukumu. Ierosinājums ir ļoti apsveicams, jo ar to būtu izbēgts no antisemitiskā stāvokļa pilsētas centrā. Apstādījumi pilsētai piedotu daudz cēlāku izskatu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 25. martā.

Pilsētas valde nolemj no pilsētas līdzekļiem trotuāru izbūvei atvēlēt 25 latus, pie kam tad izbūvējamiem trotuāriem jābūt 100 cm.

Pilsētas valdes sēdes protokols. — 1932. g. 3. novembrī.

Ar 28 pret 6 balsīm, vienam atturoties, Rūjienas Brīvības pieminekļa komiteja nolēma celt pieminekli pilsētas lejas tirgus laukumā un griezties pie pilsētas valdes ar lūgumu nodot laukumu komitejas rīcībā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 17. februārī.

Rūjienas pilsētas valde uzaicina ģimenes dārziņu nomniekus, kuri vēlētos tos paturēt arī uz priekšu, nomaksāt nomu par tiem līdz š. g. 10. aprīlim. Pilsētas valde.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 28. martā.

Rūjienas pilsētas valde vakar saņēma pašvaldību departamenta rakstu, ka par Rūjienas galvu iecelts līdzšinējais valdes loceklis Arnolds Krēsliņš. Rakstā norādīts, ka līdz valdes locekļu iecelšanai jaunajam galvam piekrist visas valdes kompetences.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 1. jūnijā.

13. jūnijā Iekšlietu ministrs par Rūjienas pilsētas valdes locekļiem iecēla tirgotāju Kārli Meijeru, Rūjienas ģimnāzijas direktoru Mārtiņu Jansonu. Revīzijas komisijā Ed. Broli, H. Krievu un E. Auniņu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 15. jūnijā.

Par katru bērnu, sākot ar š. g. 1. jūniju, maksāt 30 sant. dienā un pilsētas bērnu-dārzam no pilsētas līdzekļiem izmaksāt pabalstu 30 bērniem.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1934. g. 10. jūlijā.

Rūjienas pilsētas bāriņu tiesas priekšsēdētājs iesniedzis ziņojumu, ka dzīves vietas maiņas dēļ viņš turpmāk vairs nevar vadīt bāriņu tiesu un lūdz atbrīvot no amata. Valde lūgumu ievēroja. Par jauno bāriņu tiesas priekšsēdētāju ievēl Jāni Plataci.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 24. augustā.

Tieslietu ministrija apstiprinājusi Rūjienas pilsētas bāriņtiesu: priekšsēdētājs Jānis Platācis, locekļi: Teodors Priede, Augusts Puriņš, tiesas locekļu kandidāti: Vilis Klānis un Alfreds Dancis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 28. septembrī.

Rūjienas pilsētas valde ziņo, ka 25. okt. plkst. 11 pilsētas valdes kancelejas telpās iznomās vairāksolītājiem uz 1935. gadu 1) veikala telpu Rīgas 1, 2) traktiera un viesnīcas telpas Raiņa 2. Pirms sacensību sākšanās dalībniekam jāiemaksā drošības nauda 1) par veikala telpām Ls 40; 2) par traktiera un viesnīcas telpām — Ls 1000.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 12. oktobrī.

Līdz jaunā pilsētas valdes nama izbūvei pilsētas valdes kanceleja atradīsies Raiņa 5, bijušajā pamatskolā, kuru pilsēta ieguvusi savā īpašumā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 12. aprīlī.

Pašvaldības departaments atcēlis Rūjienas pilsētas valdes 21. marta lēmumu par nodokļu likmēm 1935. gadam. Tādēļ pilsētas valde pieņēmusi jaunus noteikumus par dzīvokļu nodokli, nodokli par suņiem, govīm, zirgiem, izbraucamiem ratiem un kamanām. Par suņiem jāmaksā Ls 10 gadā, govīm — Ls 2, izbraucamiem zirgiem — Ls 10, darba zirgiem — Ls 5, izbraucamiem ratiem un kamanām — Ls 3. Nodokļi līdz Ls 10 nomaksājami vienā termiņā līdz 31. maijam, bet nodokļu summas pāri Ls 10 var maksāt divos termiņos: pirmo pusi līdz 31. maijam, bet otro pusi līdz 31. jūlijam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. aprīlī.

Raiņa ielā pie bijušās pilsētas pamatskolas vakar starp akmeņu grēdām jau kustējās nīpri strādnieku stāvi. Ieradies arī būvuzņēmējs M. Hartmanis, kurš sacensībā vēl ar 5 uzņēmējiem nosolīja par 60 000 Ls. Nama galīgais izbūves darbs jāveic līdz 1936. gada 1. augustam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 30. augustā.

Rūjienas pilsētas valdes jaunajā namā šonedēļ nobeidz šogad paredzētos darbus.

Uzbūvēts arī tornis, pabeigti betona darbi, ēka jau zem jumta, un darbus pārtrauks līdz nākamam pavasarim.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 22. novembrī.

Rūjienā ieradies būvdarbu vadītājs būvtehniķis Jānis Zemlogs, lai turpinātu pilsētas valdes nama būvi. Centrālapkures, kanalizācijas un ūdens apgādāšanas ietaišu izbūve izdota par Ls 11868,49 Rīgas uzņēmējam P. Neimanim, kurš nesēn ierīkoja centrālapkuri Saviesīgā biedrībā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. februārī.

Šodien Valmieras apriņķa Policijas 3. iecirknis pāriet jaunās telpās, Raiņa ielā 3, jaunremontētā pilsētas namā, kur agrāk mitinājās pilsētas valde. Jaunās telpas būs daudz piemērotākas policijas vajadzībām.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 31. jūlijā.

Šodien notiek Latvijas Bankas nodaļas pāriešana jaunās telpās jaunā pilsētas valdes namā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. augustā.

Rūjienas pilsētas valde nolēmusi jaunā pilsētas valdes nama iesvētīšanu rīkot 26. septembrī, izstādes atklāšanas dienā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 21. augustā.

Rūjienas pilsētas valde iznomās š. g. 18. decembrī plkst. 10 pilsētas valdes kancelejas telpās jauktā sacensībā vairāksolišanā uz nākošiem trīs gadiem, sākot no 1937. g. 1. janvāra līdz 1939. g. 31. decembrim, tirgošanas tiesības pilsētas kioskā Rūjienas pilsētas centrā (pie Brīvības laukuma). Sacensības dalībniekiem pirms sacensību sākšanās jāiemaksā drošības nauda Ls 500. Ar tuvākiem izsoles noteikumiem var iepazīties pilsētas valdē.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936.

Pilsētas galva A. Krēsliņš. Sekretāra vietā V. Ozols.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 11. novembrī.

Rūjienas pilsētas valde pērk bruģu akmeņus. Daudzumu un cenu pieteikt pilsētas valdē.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 11. jūnijā.

Latvijas Bankas Rūjienas nodaļas priekšnieks Voldemārs Leimanis.

Ziemeļvidzemes Laika grāmata. — 1938.

Rūjienas pilsētas valde ceturtdien sāka izsniegt iepirkšanas zīmes un petrolejas atļaujas pilsētas iedzīvotājiem līdz 9. oktobrim. Katrs iedzīvotājs līdz 1. novembrim varēs saņemt 1200 gramus cukura.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 6. oktobrī.

Noslēgusies iepirkšanās zīmju un petrolejas atļauju izsniegšana.

Kārtējā iepirkšanās zīmju un petrolejas atļauju izsniegšana Rūjienā notika no 5.–9. oktobrim, kad 5 dienās izsniegtas 3773 iepirkšanās zīmes un 1600 petrolejas atļaujas. Vēl papildām zīmes un atļaujas izsniedza 14., 19. un 25. oktobrī. Pavisam līdz šim izsniegtas 4126 iepirkšanās zīmes (no tām bērniem līdz 10 g. — 518) un 2185 petrolejas atļaujas. Ar to varam uzskatīt, ka lielais darbs pa daļai noslēdzies, lai gan vienam otram pilsonim iepirkšanās zīmju un petrolejas atļauju vēl trūkst. Tās turpmāk varēs saņemt pilsētas valdē pirmdienās un ceturtdienās no pl. 9–12.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 27. oktobrī.

Mūsu novada vācieši ceļa jūtīs. (...) Aizbraucēju vidū ir “Vecās aptiekas” īpašnieks Kārlis Ernsts Beritcs ar ģimeni, slimnīcas īpašnieks ārsts Erihs Jons ar kundzi — ārsti Sofiju Jons-Nolteins un slimnīcas personālu, namsaimniece E. Tietjens ar meitu, Rūjienas dz-ļa stacijas bufetes nomniece J. Refšlegers ar meitām u. c. Lielāku izceļotāju skaitu dod arī Rūjienas apkārtnē. Ceļam uz Lielvāciju pošas Lodes dzirnavu īpašnieks E. Bosse, Eriņu sierotavas īpašnieks Alfreds Niklauss ar ģimeni, Diķeru centra īpašniece M. Zilskis, Jeru Pilkatu māju īpašnieks Haralds Luhts ar ģimeni, E. Krideners no Naukšēniem, zemkopis G. Hine no Vecates, ķieģeļnīcas īpašnieks Alfreds Refšlegers no Omuļiem, Ēveles centra īpašnieks Voltho, lauksaimnieks Kārlis Bertrams no Ipiķu Lejasročiem, Mazsalacas ārsts Verners Kiglers ar ģimeni u. c. Izceļos arī dzirnavnieks Bernhards Vents, kamēr viņa brālis, kas dzīvo Rūjienā, — paliks Latvijā. (...) Ar vācu aizbraukšanu vairs nepastāvēs vācu skolas un atlikušajiem vācu skolēniem būs jāapmeklē latviešu skolas. Rūjienas vācu skolā šoruden mācības notika tikai vienu dienu, pēc tam skola paziņoja pagaidu pārtraukumu. Sakarā ar repatriāciju likvidēsies arī Rūjienas vācu ev.-lut. draudze.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 27. oktobrī.

Rūjienas miests izdalīts no Rūjienas–Ternejas pagasta 1872. gadā, bet pilsētas godā celts 1920. gada 10. janv. Savu tagadējo nosaukumu Rūjiena dabūjusi pirms 16 gadiem (1923. g.), kad Universitātes Filoloģijas fakultāte atzinusi “Rujene” vietā lietot nosaukumu “Rūjiena”.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 26. maijā.

24. oktobrī ar sirds vājumu miris Rūjienas tirgotājs Paulis Brambats. Nelaiķis dzimis 1883. g. Ēveles pag. Ezišos kā lauksaimnieka dēls. (...) Rūjienā P. Brambats ņēma dalību arī sabiedrisku un saimniecisku organizāciju dzīvē, bet no 1929. g. 20. jūnija līdz 1931. g. aprīlim bija pilsētas galvas biedrs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 27. oktobrī.

Apstiprināti pilsētu valžu locekļi Rūjienai un Mazsalacai. Iekšlietu ministrs K. Veitmanis, pamatojoties uz pilsētu pašvaldību likumu, apstiprinājis par pilsētu valžu locekļiem: Rūjienā — Kārlī Meijeru un Haraldu Krievu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 27. oktobrī.

Ķeguma elektrība mūsu novadam. Ministru kabinets 17. oktobra sēdē atļāva izbūvēt Valmieras, Matīšu, Mazsalacas elektriskās strāvas līniju ar nozarēm Matīši–Aloja, Mazsalaca, Rūjiena, Igums–Burtnieki–Rencēni ar transformatoru punktiem. Tā varēs pievienot strāvu apmēram 3.000 saimniecībām 22 Valmieras pagastos. Līnijas izbūve izmaksās apm. 553.000 Ls.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 3. novembrī.

Cukura deva no 1. — 30. jūn. paredzēta līdzšinējā — 1200 gramu. Petrolejas deva atstāta līdzšinējā — 1 litrs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 31. maijā.

Pabeigta ielas šosēšana Raiņa ielas galā. Uz Rūjienas–Vaļģu ceļa ar pilnu jaudu strādāja akmeņgrauzējs un kustējās strādnieku stāvi. Uz Rūjienas–Vaļģu ceļa izplēsts bruģis un pārbūvēts par šoseju 1 km garš ceļa gabals. Šosēšanas darbi izmaksājuši Ls 3800.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 12. jūlijā.

Finansu ministrs K. Karlsons atcēlis visus aizliegumus un ierobežojumus latola, gāzeļļas un petrolejas tirdzniecībā. Cenu inspektors noteicis provincē petrolejai cenu, ne augstāku par 29 sant., bet latolam — 85 sant. litrā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 26. jūlijā.

Laikraksts “Ciņa” raksta: Mums ziņo par dažiem gadījumiem, kad atsevišķas personas norāvkušas Latvijas valsts karogu un to nonievājušas. Tāda rīcība uz visstingrāko nosodāma, jo nacionālo karogu nedrīkst aizskart. To var lietot kopā ar strādnieku šķiras sarkano karogu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 5. jūlijā.

Velosipēdu braukšanas numuri Rūjienas pilsētas iedzīvotājiem jāizņem līdz 13. jūnijam pilsētas valdē. Pie jauna numura izņemšanas līdzī jāņem velosipēda braukšanas atļauja un vecais numurs.

Tālavietis. — 1941. g. 6. jūnijā.

Rūjienieši — tālajās gaitās. Rūjienas pilsētas valde patlaban beidz sakopot ziņas par komunistu apcietinātiem un izsūtītiem iedzīvotājiem. Kā sarakstā redzams, daudziem liktenīgs bijis šī gada 14. jūnijs, kas krietni retinājis vietējo patriotu rindas: 14. jūnijā uz bada zemi izsūtīti šādi rūjienieši: Latvijas Bankas ierēdnis Eduards Bočs (dzimis 1899. g.) ar ģimeni — sievu Elfrīdu (dzim. 1900. g.), dēlu Gunāru (dzim. 1925. g.), meitu Mudīti (dzim. 1932. g.), māti Jūlu (dzim. 1878. g.), māsu Annu (dzim. 1904. g.); ģimnāzijas skolotājs Vilis Klāns (dzim. 1884. g.) ar sievu Veltu, (dzim. Grīnvalds 1904. g.); Rūjienas ģimnāzijas direktors Jānis Platacis; Rūjienas pils. valdes darbvede-mašīnrakstītāja Alma Ronis (dzim. 1908. g.); rajona veterinārārsts Jānis Žīgurs (dzim. 1882. g.) ar sievu Olgu (dzim. 1887. g.); Lilija Pētersons (dzim. 1873. g.), dzīv. Vienības gatvē 2; bij. tirgotājs Naukšēnu pag. lauksaimnieks Kārlis Poga (dzim. 1902. g.) ar sievu Hermīni (dzim. 1896. g.), dēlu Induli (dzim. 1929. g.),

meitu Spodru (dzim. 1924. g.) un māti Kristīni. Apcietināto un bezvēsts sarakstā vēl minēti: mērnīeks Kārlis Duņēns (dzim. 1894. g.), apciet. 23. jūnijā, aizvests Valmierā, kur bijis līdz 29. jūnijam; drēbnieks Vilhelms Daumants Janelis (dzim. 1910. g.), apc. 1940. g. 12. aug., pēc neoficiālām ziņām, noslepkavots pie Baltezera; Janeļa sieva Herta (dzim. 1917. g.) ar meitām Astru (dzim. 1937. g.), Benitu (dzim. 1938. g.), Anitu (dzim. 1939. g.) un dēlu Vilhelmu-Daumantu (dzim. 1940. g.), apcietināti š. g. 14. jūnijā un izsūtīti; leitn. Mārtiņš Kanniņš (dzim. 1910. g.) apcietināts 14. jūn. Litenē; Rūjienas ceļu meistara darbu uzraugs Ādams Kreijers (dzim. 1909. g.) apcietināts 1940. g. 1. novembrī — izsūtīts uz Krieviju; Eduards Lācis (dzim. 1905. g.) dienējis Gulbenes garnizonā — bez vēsts pazudis; Rūjienas stacijas ceļu meistars Pēteris Lauciņš — apcietināts 1940. g. 19. sept, sodīts ar 8 g. cietuma, izsūtīts uz Krieviju; Arturs Skadiņš (dzim. 1918. g.), kareivis Carnikavas noietnē, bez vēsts pazudis; šoferis Ēriks Vorps (dzim. 1913. g.), lielniekiem atkāpjoties, aizvests nezināmā virzienā; Teodors Ruciņš (dzim. 1880. g.) no Skolas ielas 7 aizvests kā lopu dzinējs. No Valmieras cietuma uz Krieviju izsūtīti vēl rūjienieši: Augusts Spore (dzim. 1922. g.), dzīv. Valdemāra ielā 28 un Jānis Reinholds Mušperts (dzim. 1911. g.), dzīv. Viestura ielā 32. Pēdējais Valmierā vēl bijis 24. jūnijā.

Tālavietis. — 1941. g. 7. augustā.

Rūjienas novadā mazinājušies noziegumi. Valmieras apriņķa 3. policijas iecirknis priekšnieka plkv.-ltn. A. Sināta vadībā veicis lielu sabiedrisku audzinošu darbu.

Tālavietis. — 1942. g. 19. martā.

5. jūlija pēcpusdienā “atvadišanās vizītē” padomju boļševiku plānu un grafu meistars Valmieras apriņķa finansu daļas vadītājs Paēma savā pēdējā “revīzijā” ieradās Rūjienas bankas nodaļā. Atbraukšana gan neizskatījās īsti boļševistiski aristokrātiska — ugunsdzēsēju automašīnā. Bet toties pavadoņi. Veseli pieci! Ar šautenēm un naganiem. Mašīnā — produkti un portfeļos — červonci no iepriekšējām revīzijām. (..) Rūjienā no bankas kases boļševiki “paņēma” 123 368 rubļus nogādāšanā “drošībā” aiz Staļina linijas.

Tālavietis. — 1941. g. 23. septembrī.

Rūjienas pilsētas vecākais K. Meijers par pirts jaunbūves nodomiem izteicās: Paredzēts uzsākt jaunās pirts būvi Peldu ielā uz Rūjas krasta.

Tālavietis. — 1942. g. 20. martā.

Rūjienas pilsētas valde ar 2. jūliju uzsākusi 2. perioda pārtikas kartiņu izdalīšanu. Kartītes jāizņem māju īpašniekam, pārvaldniekam vai sētniekam.

Tālavietis. — 1942. g. 7. jūlijā.

Lauksaimniecības skaitīšanā Rūjienā reģistrēta 701 saimniecība. Pļavas 131,49 ha, ganības 99,93 ha, augļu un ogu dārzi 17,34 ha, kartupeļi 88,72 ha, rudzi 41,44 ha, auzas 33,62 ha, saknes un dārzāji 24,33 ha, mieži 18,97 ha, kvieši 13,05 ha, tabaka 2,17 ha, lini 1,59 ha.

Tālavietis. — 1942. g. 1. augustā.

Padomju okupācijas laikā (1944–1990) pilsētas valdes namā pirmajā stāvā atradās Valsts bankas Rūjienas nodaļa, īsu laiku — Krājbanka un Rūjienas milicijas iecirknis, otrajā stāvā — pilsētas Izpildkomiteja.

Pēc Atmodas pirmajā stāvā atradās Banka Baltija, pēc tās bankrota — Rīgas Komerčbanka, savukārt pēc tās bankrota — Rūjienas televīzija, Sociālās aprūpes dienests, Rūjienas Tūrisma informācijas centrs, Pilsētas attīstības nodaļa, darbā iesaistīšanas centrs un milicijas iecirknis. Pēc Rūjienas TV darbības beigšanās 2005. gadā pirmajā stāvā ierīkots domes klientu apkalpošanas centrs, otrajā stāvā — domes priekšsēdētāja, sekretāra un dzimtsarakstu nodaļas vadītāja, bāriņtiesas priekšsēdētāja kabinets, kā arī grāmatvedības telpas.

Nr. 5

Šī māja pirmoreiz Rujenes miesta plānā atzīmēta 1861. gadā. Par to, kam māja piederējusi un kas tur atradās, nekādu ziņu nav.

Pēc Latvijas brīvvalsts nodibināšanas Pasta ielā 11 ierīkoja pilsētas pamatskolu, ko nosauca par pilsētas II pamatskolu. Tā darbojās līdz 1934. gadam.

Līdz 1929. gadam — saukta par Eglīša māju. 1935. gadā pilsētas pašvaldība ēku par Ls 6500 nopirka no Bertas Brambates, Irmas Brambates un Ernas Vairogas. Pēc tam tur ierīkoja izolācijas punktu ar šarlaku slimiem bērniem, ierādīja vietu tiesai un tiesnesim, ēkā darbojās arī krājkase un bibliotēka, no 1938. gada — 3. policijas iecirkņa kanceleja un pie tās — trīs cietuma telpas, kā arī pasu galds.

No preses un citiem avotiem

Rujenes Wehstnesis — lauksaimniecisks, literarisks un politisks laikraksts. Redakcija un ekspedīcija Pasta ielā 11. Atbildīgais redaktors P. Martinsons.

Rujenes Zemkopības biedrība sāka izdot 1910. gadā lauksaimniecības mēnešrakstu “Darbs”, par nožēlošanu nākamā gadā tas nobeidza savu gaitu. Zemkopības biedrība atjauno savu orgānu zem nosaukuma “Rujenes Vēstnesis”.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 22. aprīlī.

Krietna meita vajadzīga, kura prot arī vārit. Pieteikties Pasta 11.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. martā.

Rūjienas Strādnieku Krājaizdevu sabiedrība Raiņa ielā nr. 11 (Eglīša namā). Darba laiks katru piektdien no plkst. 15–17.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 22. martā.

Pilsētas valde ar ziņnesi piesūtījusi apm. 70 bērnu vecākiem rīkojumu par baku potēšanu, kurā vecāki uzaicināti atvest bērnus uz baku potēšanu 6. jūnijā plkst. 13 Raiņa ielā 11 (Eglītes mājā). Izpotētiem jāierodas uz apskati 13. jūnijā plkst. 13 tai pašā vietā. Par poti jāmaksā 1 Ls.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 4. jūnijā.

Rūjienas Skolotāju b-bas valde uzaicina visus Rūjienas rajona skolotājus neiztrūkstoši ierasties svētdien, 20. okt. plkst. 10 no rīta Rūjienas pilsētas 2. pamatskolā uz

biedru pilnu sapulci. Dienas kārtībā: 1. Valdes ziņojums. 2. Skolotāju algas un pensijas likums. 3. Bērnu svētki nākamajā vasarā. 4. Dažādi jautājumi un priekšlikumi. P.S. Pēc sapulces Valmieras apr. Skolotāju arodbiedrības priekšnieka Ivana priekšlasījums: Starptautiskais skolotāju kongress Helsingerā. Valde.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 8. oktobrī.

Pilsētas pamatskolas pārzinis A. Lismaņa kungs nostrādājis 25 gadus skolas darbā. Skolotāju biedrības valde uzaicina jubilāra kolēģus ierasties 8. nov. viņam uzticētā skolā Raiņa ielā 5, lai kopīgi to apsveiktu.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 5. decembrī.

Valmieras apr. 4. iec. miertiesa pārvietojusies no Raiņa ielas nr. 5 uz jaunām telpām Valdemāra ielā nr. 5 (Zemkopības b-bas namā, 2. stāvā). Ieeja no Valdemāra ielas.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 2. aprīlī.

1931. g. 14. maijā pilsētas skolas padome rīko mazbērnu vakaru. 1931. gada 13. maijā skolas telpās, bezmaksas izrikojums Meža dienu nobeigumam.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 13. maijā.

Valmieras apr. 4. iecirkņa miertiesa Rūjienā, Raiņa ielā nr. 5, ar tiesnešiem — V. Bērsons (1921. –29.), I. Poris (1929. –30.), V. Teikmanis (1930. –31.), V. Daukša, A. Bērziņš, F. Noriņš, Gaida Sekste, A. Šveics.

Apgabaltiesa savā pēdējā kopsapulcē iecēlusi par Rūjienas miertiesnesi cand. jur. Augustu Šveicu. Cerēsim, ka ar šo iecelšanu izbeigsies miertiesnešu maiņas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 19. februārī.

27. februārī plkst. 2 dienā paredzēta skolotāju konference pilsētas pamatskolas telpās Raiņa ielā nr. 5.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 26. februārī.

1932. g., sākot ar 11. jūliju, Izglītības ministrijas pārziņā tiek noturēti “Tenerifa mākslas amatniecības kursi”. Par brīvu pasniedz Spānijas tenerifa mežģīņu rokdarbus.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 1. jūnijā.

Valmieras apriņķa valde š. g. 20. martā plkst. 11-os Rūjienas policijas iecirkņa telpās izdos mazāksolīšanā Rūjienas aresta nama remonta darbus. Tuvākas ziņas pie Rūjienas iecirkņa priekšnieka. Apriņķa valde.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. martā.

Rūjienas pilsētas galva trešdien, 25. jūlijā atlaida no amata Rūjienas pilsētas pamatskolas skolotājus: Jāni Bauni, Idu Krievs, Lidiju (Alīdu) Kuplis, Kārli Mālmeisteru, Mildu Stalažs, Olgu Sprincis un Alvinu Šperls. Rūjienas pilsētas pamatskolu apvienos ar Rūjienas Draudzes skolu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 27. jūlijā.

Rūjienas pilsētas valdes 16. augusta sēdē pilsētas valde saziņā ar Iekšlietu un Izglītības min. atzinumiem nolemj slēgt pilsētas 6 kl. pamatskolu un atvērt pēc noslēgtā līguma "Rūjienas Draudžu 6 klasīgo pamatskolu".

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 17. augustā.

Rūjienas miertiesnesis A.Šveics, cik dzirdams, pārcelšoties uz agrāko darba vietu Rīgas Jūrmalu. Viņa vietnieks vēl nav zināms.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 24. augustā.

Sarkanā Krusta Rūjienas nodaļa ierīko bērnu izolācijas punktu bijušās pamatskolas telpās — Brambata ēkā, Raiņa ielā 5. Tur novietos ar šarlaku saslimušos bērnus.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 15. martā.

Rūjienas pils. valde 17. okt. plkst. 12 pilsētas valdes kancelejas telpās Raiņa 5 iznomās uz nākošiem 3 gadiem, sākot ar 1936. g. 1. janvāri, traktiera un viesnīcas telpas Raiņa 2 un 2 veikalu telpas Rīgas 1.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 11. oktobrī.

Ar Latvijas Banku noslēgts līgums uz 12 gadiem par 3000 Ls īres gadā. Paredzēts noslēgt līgumu par telpu iznomāšanu policijas vajadzībām. Priekš tam tiks izremontētas pilsētas valdes pagaidu telpas Raiņa 5. Policijai paredzēts apakštāvs, kur vēl ievietos arī pilsētas bibliotēku. Augšstāvā izbūvēs 4 dzīvokļus policijas darbiniekiem vai skolotājiem.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 28. februārī.

Veikala telpas ar dzīvokli izdodamas Raiņa ielā nr. 11 (pie tirgus laukuma). Turpat pārdodamas mēbeles.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 10. augustā.

Rūjienas pilsētas krājcase (Raiņa ielā 5) maksā par noguldījumiem augstākās procentu likmes uz noteiktu laiku — 6%; uz nenoteiktu laiku — 4%. Noguldījumus pieņem katru darbdienu no plkst. 8–14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. augustā.

Ar 1. augustu savu līdzšinējo darba vietu atstāj miertiesnesis R. Viļums, aiziedams tādā pašā postenī Rīgas 6. iecirknī. Viņa vietā Rūjienā iecelts Herberts Janieks.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 30. augustā.

Ar 2. maiju Rūjienas iecirkņa miertiesas pāriet jaunās telpās Raiņa nr. 5, pilsētas namā, 2.stāvā virs policijas iecirkņa telpām.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 29. aprīlī.

Durvis ver bibliotēka. 26. sept. Raiņa 5 durvis vēra Rūjienas pilsētas bibliotēka. Grāmatas izsniegs no plkst 17–19.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 23. septembrī.

Aprīļa policijas 3. iecirkņa kanceleja atrodas Rūjienā, Raiņa ielā nr. 5.

Ziemeļvidzemes Laika grāmata. — 1938.

1940.–1941. gadā mājā atradās Rūjienas milicijas iecirknis, pēc 1944. gada septembra pirmajā stāvā atradās milicija ar aresta telpām, otrajā stāvā no 1950. gada — rajona tautas tiesa.

Pēc Rūjienas rajona likvidēšanas (1959) mājā ierīkoja autoskolu, kur gatavoja šoferus padomju armijas vajadzībām. Kad astoņdesmitajos gados šo skolu pārcēla uz Valku, māja dažus gadus stāvēja neizmantota.

Līdz pat 20. gadsimta 60., 70. gadiem tā bija ar dēļiņiem apšūta divstāvu koka ēka. Tagad apmesta.

Pēc Atmodas pirmajā stāvā tika atvērts Ojāra Lenša būvmateriālu veikals, tagad tur atrodas Unibankas Rūjienas nodaļa, Krājbankas Rūjienas nodaļa, SIA “Sanat” un I/U “Nagla I. F.”, velosipēdu un makšķerēšanas piederumu veikals. Otrajā stāvā ir veikals “Aiva” un SIA “Sanat” drēbnieku darbnīca, adītava “Vija”. Māju privatizējuši Alma Zālīte, Inese Fridrihsone-Pivare, Jānis Lilienfelds (SIA “Valrek”), Krājbanka un Unibanka.

Nr. 7, tā sauktā Sproģa māja (līdz 1926. gadam — Pasta iela 15)

Uz zemes gabala atradušās ēkas. Lielākā dzīvojamā māja celta 1921. gadā, mazākā — 1926. gadā. 1931. gadā Jānis un Sīmanis Sproģi, Mariete Tilts īpašumu nopirkuši no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Paziņoju, ka tagad atrodos Raiņa ielā 7. Pārdošu dažādus gatavus adījumus. Pieņem pasūtījumus. Adītāja E. Beitik. P. S. var pieteikties mācekles.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 24. augustā.

1931. g. 3. novembrī plkst. 10 Raiņa ielā 7 vairāksolišanā pārdos Gustava Kauča svarus, gaļas mašīnu, vienu guļamo kušeti u. c. veikala preces, novērtētas par Ls 224.

Rūjienas Ziņas. — 1931. g. 28. oktobrī.

Anna Beldavs. Koloniālpreču veikals.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 22. decembrī.

Jānis Millers maiznīca-konditoreja.

Jānis Rumba, pārtikas un sīku preču tirgotava.

E. Indriksons, maiznīca.

Deičmaņa kurpniekdarbnīca.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Priecīgus Lieldienu svētkus Rūjienas un apkārtnes iedzīvotājiem pagodinās novēlēt Jānis Millers, maiznīca un konditoreja Raiņa ielā 7.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 9. aprīlī.

Silto veļu, zeķes, cimdu, jakas, puloverus u. c. galanterijas preces piedāvā par lētām cenām Z. Eglītes veikalā Raiņa 7b blakus policijai.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 28. oktobrī.

Par sēklu tirdzniecības noteikumu pārkāpumiem zemkopības ministrs sodījis ar Ls 25 Jāni Rumbu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 24. novembrī.

E.Indriksons Maiznīca (7a)

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 21. martā.

1940. gadā S. Sproģim, M. Tilts un J. Sproģim piederošās mājas tika nacionalizētas. Ēkās kopumā bija septiņi dzīvokļi, kopējā dzīvojamā platība — 149,25 m², neapdzīvojamā — 50 m². Īpašums novērtēts par Ls 5000.

1941. gada 14. jūnijā no šīs adreses uz Molotovas apgabala Usoļlugu izsūtīts Nikolajs Ezeriņš (dz. 1912. g. 10. martā). Viņš tika atbrīvots 1943. gada 13.februārī.

Padomju okupācijas laikā šeit dzīvoja mākslinieks Ziedonis Podziņš ar sievu zobārsti Vilmu Podziņu, pēc tam — Bērnu mūzikas skolas skolotāji Dzintars un Juta Kalniņi, M. Jēkabsons, u. c.

Pēc Atmodas mājas atdotas mantiniecei Elvīrai Sproģei, kura dzīvo Valmierā.

Nr. 9, tā sauktā Kalcenava māja (līdz 1926. g. — Pasta iela 17)

Māja pirmoreiz Rūjienas miesta plānā atzīmēta 1890. gadā. 1927. gadā fotogrāfs un pilsētas galva Eduards Kalcenavs no Zemkopības ministrijas par Ls 197,71 nopircis zemi un māju.

No preses un citiem avotiem

Eduards Kalcenavs 1931. g. 28., 29. martā kandidē pilsētas domes vēlēšanās no namsaimnieku, tirgotāju un amatnieku saraksta. (Ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Eduards Kalcenavs, Rūjienas savstarpējās kredītbiedrības priekšnieks.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Tagad māja pieder Mirdzai Anšmitei, kas 1965. gadā to nopirka no mantiniekā — E. Kalcenava mazdēla Arvīda Kalcenava.

N. 11, tā sauktā Murišmāja (līdz 1926. g. — Pasta iela 19)

1927. gadā Līze Murri īpašumu — zemi ar dzīvojamo māju un saimniecības ēku — par Ls 195,21 nopirkusi no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Dziedinošā kefira iestāde Pastes ielā 19 M. Laubert. Kefīrs ir ļoti ieteicams dzēriens, veselības ziņā barojošs un spēcinošs. Kefīrs maksā 1 pud. 10 kap., abonējot uz 50 pudelēm — pa 8 kap.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 26. augustā.

Dziedinošais kefirs un jogurt piens dabūjams pie M. Laubert k-dzes Pasta ielā 19, Peļņa mājā.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 8. februārī.

Pēc Atmodas mājīpašumu mantojusi Mirdza Vilcāne, kas dzīvo Rīgā. Mājā ierikoti vairāki dzīvokļi.

Nr. 11a, tā sauktā Gaiļa skola

Divstāvu koka ēka celta ap 1900. gadu. Kad Latvijas teritorija ietilpa Krievijas impērijas sastāvā, šajā mājā atradušās Gaiļa privātskolas jaunākās klases.

1921. gadā tur darbojās Rūjienas pamatskolas 5. klase. Pamatskolas 1., 2., 3., 4. klase atradās Zaula mājā Pārūpē. Pēc tam kad pilsētas pamatskola pārgāja uz Raiņa ielu 5 (1923. g.), šajā mājā atradās pirmsskolas klases. Sētas pusē darbojās Rūjienas slimo kase ar priekšnieku Ernestu Bietagu — nākamo gleznotāju. Otrajā stāvā dzīvoja skolotāji Jānis Baunis un Pēteris Meisters. Pēc tam kad pirmsskolas klases pārgāja citur (ap 1926./27. g.), tur mājvietu atrada Strādnieku sporta savienība (SSS).

1944. gadā māja nodega.

Neapbūvētā zeme pēc Atmodas pieder pašvaldībai.

Nr. 13, tā sauktā Zariņmāja (līdz 1926. g. — Pasta iela 21)

1927. gadā Jānis Zariņš zemi, uz kuras atradusies 1922. gadā celta pusotrstāva dzīvojamā māja, par Ls 241,01 nopircis no Zemkopības ministrijas. J. Zariņš bijis linu tirgotājs.

No preses un citiem avotiem

25. janv. vietējam linu tirgotājam Zariņam kāds Teters no Arakstes bija atvedis pārdošanai linus. Pie linu apskatīšanas izrādījās, ka saikņu galos iebāztas pakulas, kuras Teters arī gribējis pārdot par liniem. Par šādu rīcību T. tiek saukts pie atbildības.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 1. februārī.

Jānis Zariņš 1931. g. 28., 29. martā kandidē pilsētas domes vēlēšanās no Namsaimnieku, tirgotāju un amatnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Paziņoju, ka savu linu un kaņepāju uzpirktuvi esmu pārvietojis savā namā Raiņa 13. J. Zariņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 9. decembrī.

Feiga Blūms, zobārste, Raiņa ielā Nr. 13.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Paziņoju lauksaimniekiem, ka uzpērku auzas, miežus un griķus par augstākām dienas cenām. J. Zariņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 29. septembrī.

1944. gadā māja nodega. Pēc Atmosdas zemi mantojusi Evita Lukjaņenoka, kas dzīvo Naukšēnos.

Nr. 15, tā sauktā Reiņa Ērgļa māja

(līdz 1926. g. — Pasta iela 23, arī Raiņa iela 17, arī Dārza iela 18)

Vienstāva neliela koka dzīvojamā māja. 1928. gadā Reinis Ērglis īpašumu nopircis no Zemkopības ministrijas.

1944. gadā māja nodega. Pēc Atmosdas neapbūvēto zemi atguvusi R. Ērgļa brāļa Jāņa Ērgļa sieva Olga Ērgle, kas dzīvo Jeru pagastā.

Nr. 17, tā sauktā Ārgaļa māja

(līdz 1926. g. — Pasta iela 25, pēc tam — Raiņa iela 17b)

Šo māju reizē ar dzelzceļa līnijai otrā pusē esošo zemi Raiņa ielā 15 1928. gadā no Zemkopības ministrijas arī nopircis R. Ērglis, no kura 1935. gadā zemi un māju par Ls 1800 nopircis Bernhards Ārgalis. 1937. gadā B. Ārgalis uzcēla jaunu divstāvu dzīvojamo māju.

No preses un citiem avotiem

Dzīvokli līdz ar augļu dārzu izīrē Pasta 25.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 15. februārī.

Rūjienas pilsētas valde nolēmusi necelt iebildumus būvprojektam, pēc kura Bernhards Ārgalis cels dzīvojamo māju un saimniecības ēku Raiņa ielā 17b.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 5. martā.

Daru zināmu Rūjienas un apkārtnes iedzīvotājiem, ka ar š. g. 1. oktobri pārceļu savu drēbnieka darbnīcu no Rīgas ielas 22 uz Raiņa ielu 17b. B. Ārgalis. Turpat pārdodamas mašīnu aužamās stelles.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 1. oktobrī.

Notāra A. Pakalniņa kantoris, sākot ar 30. jūliju, atrodas Raiņa 17b (B. Ārgaļa namā).

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 29. jūlijā.

Konrāds Ardaus ievēlēts par rajona ārstu Rūjienas, Jeru daļai Ternejas un Idus pagastos. Dzimis 1902. g. Meirēnu pag. 1928. g. beidzis LU Medicīnas fakultāti. Strādājis Rīgā, Liepas pag., Madonā, Bauskas apr.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 5. augustā.

Vakar Rūjienā ieradies jaunais rajona ārsts K. Ardaus, apmeties Raiņa 17b, uzsāks pieņemšanu šinīs dienās.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 2. septembrī.

1940. gadā B. Ārgaļa māja tika nacionalizēta. Tajā bija seši dzīvokļi, kuru kopējā apdzīvojamā platība — 197,72 m². Māja novērtēta par Ls 10 000.

1941. gada 14. jūnijā no šīs adreses uz Krasnojarskas Noriļlagu izvests Leo

Gutbergs (dz.1914. g.). Viņš bijis Latvijas armijas kareivis, miris 1943. gada 29. janvārī.

1944. gadā ēkas nodega. Drēbnieks B. Ārgalis pēc kara uzcēla dzīvošanai piemērotu saimniecības ēku. 1986. gadā īpašumu no Ārgaļa mantiniekiem nopirka Centis Ābelītis.

Nr. 19, tā sauktā Puriņmāja (līdz 1926. g. — Pasta iela 27)

1935. gadā Alīde Miglava īpašumu — 1934. gadā celtu dzīvojamo māju un 1925. gadā celtu saimniecības ēku — par Ls 5100 nopirka no Arnolda Burvas.

No preses un citiem avotiem

Pārdod māju līdz ar augļu dārzu.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 12. oktobrī.

K. Smiltens koloniālpreču tirgotava.

Latvijas tirdzniecības un rūpniecības adresu grāmata. — 1922./23.

Arnolds Burvis (Burva) 1931. g. 28., 29. martā kandidē pilsētas domes vēlēšanās no Namsaimnieku, tirgotāju un amatnieku saraksta (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.).

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Grants vedēji var pieteikties Miglava jaunbūvē Raiņa ielā 19.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 25. maijā.

Paziņoju, ka pārceļos uz Rīgu. Lūdzu izņemt Z. Zviedris spodrgludinātavā un ķīmiskā tīrīšanā nodotos darbus līdz š. g. 4. oktobrim. Z. Johansons Raiņa 19.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 27. septembrī.

Jauns telefona abonents Nr. 52 Grīnblats Jānis, agronoms, Raiņa 19.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 17. novembrī.

1940. gadā Alīdes Miglavas māja tika nacionalizēta. Tajā bija septiņi dzīvokļi, kuru kopējā apdzīvojamā platība bija 323,42 m². Māja novērtēta par Ls 10 000.

1944. gadā ēkas nodega. Valīnas Puriņas ģimene šajā vietā pēc Otrā pasaules kara uzcēla jaunu māju. Pēc Atmodas mantojīs viņas dēls Ojārs Puriņš, kas dzīvo Limbažos. 1940. gada īpašnieces mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 21, tā sauktā Freimaņa (arī Hess) māja (līdz 1926. g. — Pasta iela 27)

1930. gadā Latvijas Kreditbanka īpašumu par Ls 427,14 nopirkusi no Zemkopības ministrijas. Uz zemes gabala atradusies 1876. gadā celta dzīvojamā māja. 1927./28., 1928./29. un 1929./30. mācību gadā ēkā atradusies Vācu vecāku savienības pamatskola (dib. 1924. g.), pēc tam — līdz 1938. gadam — vācu bērnu dārzs. Mājā dzīvoja Oskars un Elza Freimaņi. E. Freimane līdz 1939. gadam māju izpirka no Kreditbankas.

No preses un citiem avotiem u. c.

K. Smiltena koloniālpreču tirgotava.

Latvijas tirdzniecības un rūpniecības adresu grāmata. — 1922./23.

Zobārste H. Berkovica. Savu zobārstniecības kabinetu no š. g. 17. jūnija pārvietoju no Raiņa ielas 20 uz Raiņa ielu 21 un pieņēmsu zobu slimniekus kā līdz šim no plkst.10 —1 p.p. un no 3–6 vak.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 19. jūnijā.

Šķirta manta. Noslēgts līgums, ar kuru atcelta pastāvošās mantas kopība starp laulātiem Oskaru Gustava d. Freimani un Elzu Teņa m. Freimanis, atraitni Hess, dzim. Kampuss.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 20. jūnijā.

Paziņoju, ka esmu atvēris Rūjienā, Raiņa ielā 21 sīku preču tirgotavu. Laipni lūdzu god. pircējus to apmeklēt. Augstcienībā A. Hesse.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 26. janvārī.

Savu drēbnieka darbnīcu š. g. 4. maijā pārceļu no Bērzu 8 uz plašākām telpām Raiņa 21, Freimaņa kga namā. Augstcienībā A. Mednis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 1. maijā.

Skolotāja Berta Šveh, dzim. 14. aug. 1845. g., mirusi 1935. g. 19. sept. Izvadīšana uz Bērtuļa kapiem no sēru mājām Raiņa 21.

Rūjienas Vēstnesis — 1935. g. 20. septembrī.

A.Hesse; sīku preču tirgotava.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Gliti mēbelētu istabu ar apkurināšanu un apgaismošanu izdod Raiņa ielā 21.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 30. oktobrī.

1940. gada 4. decembrī īpašnice Elza Freimane repatriējās uz Vāciju, māja pārgāja Rūjienas pilsētas pašvaldības īpašumā.

1942. gada 12. janvārī Latvijas Valsts bankas Rūjienas nodaļa lūdza iesniegt ziņas par to, kādi postījumi E. Freimanes īpašumam nodarīti karadarbības laikā,

1944. gadā ēka nodega. Pēc 1944. g. dzīvojamo māju uzcēla Arnolds Alps. Pēc Atmosas īpašums pieder A. Alpa mazmeitai Solvitai Kivlenieci-Lapsai.

Nr. 23, tā sauktā Stendermāja (līdz 1926. g. — Pasta iela 29)

1937. gadā Zelma Duncis īpašumu nopirkusi no Indriķa Putna.

No preses un citiem avotiem

O. Miķelsons Grāmatu un rakstāmlietu tirgotava.

Latvijas rūpniecības un tirdzniecības adresu grāmata. — 1922./23.

Ūtrupē 15. martā plkst. 13 Raiņa ielā nr. 23 pārdos Jaņa Ķībera kumodi ar spoguļi par Ls 40.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 14. martā.

Valmieras apriņķa priekšnieks sodījis administratīvā kārtā par kārtības un miera traucēšanu Jāni Silavu Raiņa 23 ar Ls 20 vai 14 d. arestā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. jūlijā.

Ugunsgrēka pieteikšanas vieta pie Alfrēda Dunča.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 10. jūnijā.

1944. gadā ēka nodega. Pēc Otrā pasaules kara šajā vietā jaunu māju uzcēlis Juris Stenders, kurš joprojām ir šīs mājas īpašnieks. Pirmskara īpašnieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 25, tā sauktā Miežu māja (līdz 1926. g. — Pasta iela 31)

1927. gadā Alma, Arnolds un Jānis Mieži īpašumu nopirkuši no Zemkopības ministrijas. Uz zemes atradusies 1893. gadā celta māja.

No preses un citiem avotiem

Dāmu ievēribai!

Pieņemu dāmu cepures pārformēt. Dabūjamās gatavas jaunas cepures un pagatavoju arī uz pasūtījuma.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 13. septembrī.

1944. gadā māja nodega.

Adrese Raiņa iela 25 vairs nepastāv — zeme sadalīta blakus esošiem saimniekiem.

Nr. 27, tā sauktā Galzonmāja (līdz 1926. g. — Pasta iela 33)

Vienstāva cietuma māja celta 1893. gadā, tajā bez cietuma telpām bijis viens dzīvoklis un divas istabas. Tā bijusi lauku pašvaldības fonda īpašums.

No preses un citiem avotiem

Aresta telpās 3. oktobra naktī dzēruma izgulēšanai ievietotais 60 gadus vecais Augusts Lūsis no Sēļu pagasta "Lejasdauguljiem" no krekla izplēstā saitē pakāries.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 21. septembrī.

Statistika par pārkāpumiem un noziegumiem Rūjienas policijas iecirknī marta mēnesī. Notikušas 17 zādzības, no kurām 15 atklātas, 1 ļaunprātīga dedzināšana, kas atklāta, 1 ugunsgrēks caur nelaiemes gadījumu, par dažādu likumu un saistošu noteikumu neievērošanu sastādīti 5 protokoli, administratīvā kārtā sodītas 7 personas kopsummā par Ls 27. Par slepenu tirgošanos peļņas nolūkos ar degvīnu sastādīts 1 protokols.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 27. martā.

Lauku pašvaldību fonda pārvalde nolēmusi likvidēt bijušo zirgu pasta saimniecību Ternejas pagastā un nekustamo īpašumu Raiņa ielā nr. 27. Abus īpašumus fonda pārvalde nolēmusi pārdot vairāksolišanā. Pie nekustamā īpašuma Raiņa ielā ir 1725 m² zemes. Līdz šim to izmantoja kā aresta namu, bet ēka atzīta šīm vajadzībām par nepiemērotu. Tā novērtēta uz Ls 4800.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 25. septembrī.

1944. gadā cietuma ēka nodega.

Skolotājs gleznotājs Jānis Galzons uz bijušā cietuma pamatiem 20. gadsimta piecdesmitajos gados uzcēlis divstāvu koka dzīvojamu māju, kas joprojām nav pabeigta. Tagad tā pieder viņa dēlam, arī māksliniekam Jānim Galzonam.

Nr. 29, tā sauktā Meža māja (līdz 1926. g. — Pasta iela 35)

1927. gadā Kārlis Jēkabsons īpašumu par Ls 153,58 nopircis no Zemkopības ministrijas. Vecā dzīvojamā ēka vēl Latvijas pirmās brīvvalsts laikā nojaukta.

No preses un citiem avotiem

Valmieras apr. priekšnieks administratīvā kārtā par kārtības un miera traucēšanu sodījis ar Ls 30 vai 3 ned. aresta Voldemāru Jēkabsonu no Raiņa ielas nr. 29.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 9. aprīlī.

24 g. vecais Voldemārs Jēkabsons no Raiņa 29 pēc būvdarbu beigšanas Imantas dzirnavās piedalījies kopīgā launagā. Viņš apvainojis melderi un raidīts projām. Gribēdams "atspēlēties", tas paņēmis dzelzceļa policistam M. Dombrovskim piederošo zvejas tīklu, iesēdies Andreja Apsīša sporta laiviņā, braucis lejup pa Rūjas straumi. Pie Rūjas tilta laiviņa apgāzusies, tīkls un svārki nogrimuši upes atvarā. Ceļojumu pārtraucis Salacā pie Skaņā kalna. Sodīts ar 3 mēnešiem cietuma.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 23. septembrī.

1944. gadā nodega saimniecības ēkas.

Pēc Otrā pasaules kara nodegušās mājas vietā jaunu uzcēlis Juris Mežs. Pēc Atmodas 1940. gadā īpašnieku mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 31, tā sauktā Netļa māja (līdz 1926. g. — Pasta iela 37)

1931. gadā Nellija Valija Jakobsons īpašumu mantojusi no Marijas Jakobsons.

1922. gadā naktī no 20. uz 21. maiju šajā mājā, viesodamies Rūjienā, apmeties Rainis.

No preses un citiem avotiem

Bode ar dzīvojamām telpām izīrējama Pasta ielā 37. P. Jakobsons.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 15. februārī.

1931. g. 18. dec. notiek ūtrupe, kurā pārdod Riharda Alpa velosipēdu par Ls 80.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 11. decembrī.

1931. g. 13. maijā Rihardam Alпам dienas laikā nozagts pie šīs mājas piesliets velosipēds.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 13. maijā.

Ē. Plotnieka galdniecība.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 21. decembrī.

Attars adītava.

Pilsētu apraksti. — 1936.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara A. Netlis uzcēla māju. Pašreiz māja pieder Jānim Dalbergam, kurš to nopirka.

Nr. 33, tā sauktā Siliņa māja (līdz 1926. g. — Pasta iela 39)

1926. gadā Alfrēds Siliņš īpašumu par Ls 252 nopircis no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Latvijas kara invalīdu savienības Rūjenes nodaļa.

Lāčplēsis. — 1920. g. Nr. 1.

A. Siliņš 1931. g. 28., 29. martā pilsētas domes vēlēšanās kandidē no Apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Gaļas tirgotājam Alfredam Siliņam Raiņa 33 no mājas vāgūža izzagta 32 kg cūkas gaļa. Daļa no zagtā atrasta Dzirnavu ielā 7 pie Ievas Pētersones. Viņa paskaidro, ka gaļu uzglabāšanā saņēmusi no Ternejas pag. Ozolu mājās dzīvojošās čigānietes Leontīnes Šimanis. Pēdējā vaļsirdīgi atzinās un stāsta, ka gaļu slēpusi, lai pārējie čigāni to neapēstu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 23. februārī.

Gaļas zādzības lieta pagājušā nedēļā nāca Rūjienas miertiesā. Jaunā čigāniete pie tiesas galda par vainīgu zādzībā neatzinās. Viņa paskaidroja, ka gaļu saņēmusi no Siliņa zeļļa Zvirbuļa par klātgulēšanu. Gaļu Zvirbulis viņai devis divas reizes, bet par pēdējo pakalpojumu maksājis Ls 3 naudā. Zvirbulis čigānietes stāstu noliedza, bet pēdējā atbildēja, ka visu varot pierādīt ar lieciniekiem.

Beigās čigāniete tiesnesim atgādināja, ka gaļa bijusi godīgi nopelnīta. Tā kā tagad nu policija to atņēmusi, tad lūdza tiesneša taisnīgu spriedumu, lai gaļas vietā no Z. piedzītu atlīdzību naudā. Prāvu atlika.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 6. aprīlī.

Rūjienas miertiesnesis pagājušā nedēļā caurskatīja jau reizi atlikto lietu par gaļas zādzību tirgotājam Siliņam. Zādzībā apvainota bija 19 g.v. čigāniete Leontīne Šimanis un Siliņa strādnieks Kārlis Zvirbulis. Pirmā sēdē čigāniete zādzībā neatzinās un teicās gaļu saņēmusi no Z. par zināmiem pakalpojumiem. Šoreiz lietas iztiesāšana notika

aiz slēgtām durvīm. Miertiesnesis Leontini Simani sodīja ar 6 mēnešiem cietuma, bet Kārli Zvirbuli attaisnoja.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 20. aprīlī.

Mūsu māmiņa un māsiņa Ede Siliņš, dzim. Andriņš, aizgāja uz mūžīgu dusu š. g. 29. augustā 71. dzīvības gadā. Izvadīšana 4. sept. plkst. 11 no sēru mājas Raiņa 33 uz Sv. Bērtuļa kapsētu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 7. septembrī.

Alfrēds Siliņš; gaļas tirgotava.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Pārdodami kartupeļi sēklai Raiņa 33. E. Siliņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 30. aprīlī.

Ugunsgrēka pieteikšanas vieta pie Alfrēda Siliņa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 10. jūnijā.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara māju uz zemes uzcēlis Atis Cauna. Māja tagad pieder viņa mantiniecei Pārselai Caunei.

Nr. 35, tā sauktā Pogas (Liduma) māja (līdz 1926. g. — Pasta iela 41)

1927. gadā Ādams Lidums īpašumu par Ls 238,56 nopircis no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

U. Tonne pērk olas un putnus priekš ārzemju eksporta. Maksā visaugstākās cenas. Pieņemšanas vieta Rūjienā, Raiņa ielā 35 Liduma mājā pie Tonnes.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 23. septembrī.

Zemkopības ministrs administratīvā kārtā sodījis par noteikumu neievērošanu iekšzemes augļu un ogu tirdzniecībā K. Hincenbergu Raiņa 35 ar Ls 20 naudas sodu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 28. oktobrī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara māju uzcēla Harijs Poga, kam īpašums pieder arī pašreiz. 1940. gada īpašnieku mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 37, Boša, arī Pogas Ādolfa māja (līdz 1926. g. — Pasta iela 43)

1930. gadā Pēteris Bošs īpašumu par Ls 472,34 nopircis no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Rūjienā, Raiņa ielā 37 dzīvojošā Juta Kalniņš 28. aprīlī ziņojusi, ka dienu iepriekš, ejot caur Jeru muižas parku, viņai uzbrukuši divi mazgadīgi zēni: 16 g. v. Rihards Auniņš un Jānis Jercums no Jeru muižas, un, piedraudot ar atvāztu kabatas nazi, ar varu

atņēmuši 10 Ls. (..) Kalniņš sūdzību pret minētiem zēniem cēlusi ļaunprātīgi. J. Kalniņš Rūjienas apkārtnē pazīstama zem nosaukuma “Šofers”, “Meierovica šofers” u.t.t.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 9. maijā.

Administratīvais sods par kārtības un sabiedriskā miera traucēšanu Jānim Alksnim no Raiņa 37 10 Ls jeb 7 dienas aresta.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 23. oktobrī.

Kājminama šujmašīna Singera firmas, lietota, pārdodama. Cena pēc vienošanās. Pieprasīt Raiņa 37, ielas mājā 2. stāvā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 1. aprīlī.

Māja nojaukta pirms Otrā pasaules kara. Pēc 1944. gada Ādolfs Poga uz zemes gabala uzcēlis māju. Pēc Atmodas zemi P. Boša mantinieki nav pieprasījuši. Mājas un zemes īpašnieks ir Ādolfs Poga.

Uz bijušā P. Boša gruntsgabala atrodas Ā. Pogas māja un arī Raimonda Āboltiņa māja ar adresi Raiņa iela 39a un Guntas Roziņas māja ar adresi Raiņa iela 39b.

Nr. 39, Resnā Podiņa māja (līdz 1926. g. — Pasta iela 45)

1929. gadā. Eduards Podiņš īpašumu par Ls 435,51 nopircis no Zemkopības ministrijas. Uz zemes gabala bijusi 1913. gadā celta dzīvojamā māja. Podiņš uzpircis mājlopus kaušanai. Ielas pretējā pusē atradusies Tievā Podiņa māja.

No preses un citiem avotiem

Pie apsūdzēto galda jau 3 reizes par zādzību sodītais 25 g. v. Nikolajs Ezeriņš. Viņš apsūdzēts, ka drēbniekam Bernhardam Volli, Raiņa ielā 39, nozadzis pulksteni un 10 Ls naudas. Pie V. kāds Bukainis pasūtījis uzvalku. Kad uzvalks bijis gatavs, notikusi iedzeršana, kurā piedalījies arī cietušais. Tas, vecāks cilvēks būdams, jaunajiem nevarējis turēt līdzī, paguris un nolicies gulēt. Kad otrā rītā pamodies, viņš atradis, ka kājas viņam gultā sasietas un trūkst pulkstenis un nauda. Apsūdzētais gan mēģināja taisnoties, ka pulksteni viņš paņēmis ar V. ziņu, bet izrādījās, ka viņam nav bijis tiesības to ņemt. Sods par nedarbu — 3 mēn. cietumā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 15. oktobrī.

1944. gadā dzīvojamā māja nodega. Pēc Otrā pasaules kara saimniecības ēkas vietā E. Podiņa atraitne ierīkoja telpas dzīvošanai. Tagad uzceltās mājas īpašnieks ir Gundars Bergs, kas māju nopirka 1998. gadā. Zemi 1940. gada īpašnieku mantinieki nav pieprasījuši.

Nr. 39a

Pēc Otrā pasaules kara uzceltā Raimonda Āboltiņa māja. 1940. g. īpašnieku mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 39b

Pēc Otrā pasaules kara uzceltā Guntas Roziņas māja. Zemi, uz kuras uzcelta māja, bijušo īpašnieku mantinieki nav pieprasījuši.

Nr. 41, tā sauktā Vasiļjeva māja (līdz 1926. g. — Pasta iela 47)

1927. gadā Elizabete Dejus, Matilde Prieduliņš un Marija Lūsis 1926. gadā celto māju un zemi par Ls 354,71 nopirkušas no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Pastes ceļā Nr. 47 vecmāte B.Sviķis.

Rujenes Vēstnesis. — 1915. g., Nr. 2.

A.Dunča galdniecība.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 21.decembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara Andra Vasiļjeva un Vijas Eglītes vecāku celtā ēka tagad pieder Larisai Kučierei, kas to nopirkusi 1999. gadā. Bijušo īpašnieku mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 43, Losu māja (līdz 1926. g. — Pasta iela 49)

1932. gadā Anna Bērziņa (dzimusi Loss) īpašumu par Ls 4000 nopirkusi no B. Plūmes.

Mājā 19. gadsimta pēdējā gadu desmitā dzīvojuši Losu ģimene. Pie skolo-tājas Olgas Loss (1865–1893) ciemos brauca dzejnieks Eduards Veidenbaums (1867–1892).

No preses un citiem avotiem

Māja ar grunti pārdodama Raiņa ielā nr. 43.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 15. augustā.

Šajā mājā dzīvojošais Jānis Plūme 1931. g. 28., 29. martā pilsētas domes vēlēšanās kandidē no apvienotā bezpartejisko kandidātu saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

1944. gadā ēkas nodega. 20. gadsimta 80. gados kolhozs “Cīņa” uz šī zemes gabala uzcēla kantora ēku. Otrā stāva zālē ir J. Galzona (seniora) sienas gleznojums. Tagad māja pieder Mārim Bošam, kurš pirmajā stāvā 2000. gada 1. jūnijā atvēra “Husquarna” u. c. motorzāģu, zāles pļāvēju u. c. preču veikalu. Viņš nopircis arī zemes gabalu Raiņa un Bērzu ielas stūrī pēc adreses Bērzu iela 6.

Nr. 45 (līdz 1926. g. — Pasta iela 51)

1926. gadā īpašumu nopirkusi Zelma Neimane, baltvāciete, kura neregistrējās.

No preses un citiem avotiem

Pārdod vairumā dažādu šķirņu ābolus.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 7. oktobrī.

Āboltiņa apavu darbnīca.

Pilsētu apraksti. — 1936.

1944. gadā ēkas nodega. Tagad uz zemes, kas pieder pašvaldībai, atrodas V. Brīnuma dārzniecība.

Nr. 47 (līdz 1926. g. — Pasta iela 53)

1930. gadā Marta Sprinģis īpašumu par Ls 2200 nopirkusi no Bertas Klucis. Vispirms Sūnas, vēlāk triju brāļu Berginu, beidzot tikai Aleksandra Bergina dārzniecība.

No preses un citiem avotiem

Šūšana un šnitu zīmēšana pēc jaunākā un labākā parauga. A. Daugul.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. martā.

Zelmas Rusmanes aditava.

Pilsētu apraksti. — 1936.

1944. gadā dārzniecība ar siltumnīcām nodega. Padomju okupācijas laikā rajona komunālā saimniecība šajā vietā uzcēla jaunas siltumnīcas. Atmodas sākumā tas bija pilsētas pašvaldības uzņēmums. 1996. gadā negaiss siltumnīcas nopostīja. Ar nelielu pilsētas pašvaldības atbalstu siltumnīcas tika atjaunotas. Vilnis Brīnums par atliktu maksājumu ir izpircis dārzniecību no pašvaldības.

Nr. 49 (līdz 1926. g. — Pasta iela 55)

1926. gadā Eduards Lindenbergs īpašumu par Ls 283,71 nopircis no Zemkopības ministrijas. Viņš latviskojis savu uzvārdu uz "Liepkalns".

1944. gadā ēkas nodega. Brāļi Liepkalni bija kurpnieki, pēc 1944. gada dzīvoja un strādāja bijušās mājas drupās.

Tagad zeme ietilpst V. Brīnuma dārzniecības teritorijā.

Nr. 51 (līdz 1926. g. — Pasta iela 57)

1926. gadā Jānis Daugulis īpašumu par Ls 250,57 nopircis no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Izūtrupē plkst. 13 Raiņa 51 Jāņa Dauguļa dīvanu, rakstāmgaldu, galdu, lentas zāģi, dēļus un skrūvbeņķi par Ls 320.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 11. decembrī.

1944. gadā māja nodega. 1967. gadā palikušo saimniecības ēku no pilsētas nopirka Agnese Butevica. Tagad īpašums pieder viņas mantiniekiem.

Nr. 53 (līdz 1926. g. — Pasta iela 59)

1926. gadā Jēkabs Lillisons īpašumu par Ls 108,93 nopircis no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

A.Daugul Šūšana un šnitu zīmēšana Pasta ielā 59.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. maijā.

Paziņoju atklātībai, ka baumas, kādas par mani izplata — it kā es būtu piesavinājies svešas krelles — ir nepatiesas. Arī no darba pie L. Teter kundzes pati aizgāju, nevis tiku atlaista. Alvine Rattas Raiņa ielā nr. 53.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 24. septembrī.

Pārdodama māja ar ¼ pūrvietas zemes, galdnieka darba riki, bantes zāģis, ēveles, zāģi u. c.

Rūjienas Balss. — 1933. g. 13. aprīlī.

6. sept. Ap pusnakti izcēlās ugunsgrēks Lilisona namā Raiņa 53. Pēc jumta no dzēšanas liesmas apslāpēja. Ugunsgrēka izcelšanās visai miklaina, un par to interesējas policija. Mājas faktiskā vērtība 1200 Ls, bet apdrošināta tā bija par 1000 Ls.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 13. septembrī.

1944. g. ēkas nodega. Tagad zeme pieder mantiniecei Astrīdai Zobenai, kas dzīvo Rīgā. Māja nav uzcelta.

Nr. 55 (līdz 1926. g. — Pasta iela 61)

1926. gadā Reinis Muzikants īpašumu par Ls 159,56 nopircis no Zemkopības ministrijas.

1944. gadā ēkas nodega. 1996. gadā R. Muzikanta meita Nellija Spiģere pēc kara laikā celto māju un zemi uzdāvinājusi radniekiem — Viļņa Vācieša ģimenei.

Nr. 57 (līdz 1926. g. — Pasta iela 63)

1926. gadā Matīss Tenters īpašumu par Ls 106,03 nopircis no Zemkopības ministrijas.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara uzceltā māja pieder Laimonim Lipem. M. Tentera mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 59 (līdz 1926. g. — Pasta iela 65)

Vienstāva dzīvojamā māja 1940. gadā piederējusi Ievai Smilgai, pirms 1944. gada vienstāva koka mājā dzīvojuši brāļi Junkari.

No preses un citiem avotiem

Par aprakstītas mantas izšķērdešanu pie atbildības sauc Kārli un Lizi Baložus no Raiņa ielas nr. 59.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 25. decembrī.

Iesvētāmo dienas dāvanai zagusi kapu puķes Emma Lilienblate no Raiņa ielas nr. 59. Svētdien ieradusies no Rūjienas dievnama, kurā notika jauniešu iesvēte. Vēlēdamās iepriecināt kādu jauniesvētīto paziņu, L. apveltījusi to krāšņiem ziediem. Tikai vēlāk noskaidrojies, ka pasniegtā velte ir visai neparasta. Lilienblate ziedus ieguvusi

Bērtuļa kapsētā, kur no svaigas kapu kopiņas nogriezusi 2 tulpes un paņēmusi arī atsevišķus ziedus. 17 g.v. Emmu Lilienblati nodod tiesai par zādzību.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

1944. g. ēkas nodega.

Pēc Atmodas adrese Raiņa iela 59 vairs nepastāv, jo zeme iedalīta Ķoņu pagastam.

Ielas labā puse

Līdz 1926. gadam Pasta ielai bija sava māju numerācija. Pēc tās pārdēvēšanas par Raiņa ielu, kas sākās no krustojuma ar Rīgas ielu, mājām bija vajadzīga jauna numerācija. Tā saglabājās līdz lielajai Rūjienas degšanai 1944. gadā. Pēc tās nodegušo māju vietās ierādīja būvgabalus, kuru robežas nesakrita ar agrākajām, jo padomju būvnoteikumi stingri ierobežoja būvgabala platību. Tika izveidota jauna, tātad — trešā numerācija. Tā kā māju adrešu maiņa saistīta ar dažādiem dokumentiem, pašreizējā pilsētas dome centās pēc iespējas saglabāt iepriekšējo — padomju laika māju numerāciju. Tomēr arī pēc Atmodas vietām ir ieviesta jauna, ceturrtā, numerācija.

Nr. 2, tā sauktais Lipes krogs, Komerccviesnīca

(līdz 1926. g. — Pasta iela 2)

“Pašā pilsētas centrā pie tirgus laukuma atradās Lipes krogs ar leijerkastes mūziku un naudu izkrājjošiem spēļu automātiem. Krogu apmeklēja dažādi iedzīvotāju slāņi un reti kad tas bija tukšs. Vienmēr tur spēlēja, dziedāja un kāvās,” rakstīja V. Timze darbā “Dzīves atmiņu spogulis”, kas iznāca 1992. gadā.

Kad 1932. gada 31. augustā Jānis Lipe* — līdzšinējais traktiera un viesnīcas “Commerc” nomātājs — miris, viņa vietā stājusies Alma Lipe.

1933. gadā Rūjienas pašvaldība no Zemkopības ministrijas nopirkusi īpašumu par Ls 8599. Pirmajā stāvā atradās Almas Lipes traktieris, otrajā stāvā — viesnīca “Commerc”.

No preses un citiem avotiem

P. Kroger Pastes ceļā Nr. 2 Gulbja namā tirgo elektriskos zagļu zvanus, ugunsgrēka signalizācijas un mājas telefonus.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 22. decembrī.

Lippes komercviesnīca Rūjienā pie tirgus laukuma. Ērtas istabas ceļotājiem. Pusdienas par mērenām cenām. Laipna apkalpošana.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 21. septembrī.

* Uzvārda Lippe rakstība avīzēs dažāda — Lippe, arī Lipe. Uzvārdu Lippe ar diviem “p” rakstīja avīzēs un pats tā īpašnieks, lai kāds neiedomātos, ka uzvārds cēlies no vārda “līpa”.

“Comerc” viesnīcas turētājam pie izdarītiem no viņa remontiem pie pilsētas nama bez jau paredzētiem Ls 200 nolemj vēl piemaksāt Ls 200 jeb kopsummā Ls 400, ko nolemj likt domei apstiprināšanai.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1929. g. 26. augustā.

Sauc pie atbildības Gustavu Kukaini par dabisko vajadzību izdarīšanu “Komerccviesnīcas” numurā.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 13. septembrī.

Rūjienas pilsētas dome noteica traktiera nodokli 1930. g. Almas Lipēs traktierim Ls 4100 (iepriekšējā gadā bija Ls 4160).

Rūjienas Balss. — 1930. g. 7. februārī.

Prauliņš no Mazsalacas pagasta Vāciešu mājām saticis paziņu Jāni Siliņu no Stacijas 4, ar kuru Lipēs traktierī žūpojuši līdz vēlam vakaram. Pēc iedzeršanas Siliņš uzaicinājis Prauliņu pārgulēt pa nakti.

Prauliņš, liekoties gulēt, maku ar Ls 220 noglabājis bikšu kabatā. Liels bijis Pr. pārsteigums, kad otrā rītā neatradis ne maku, ne naudu. Pr. griezies pie policijas un zādzībā apvaino Siliņu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1930. g. 7. februārī.

1931. g. 28., 29. martā Jānis Lippe kandidē pilsētas domes vēlēšanās no namsaimnieku, tirgotāju un amatnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Autobusu satiksme ar Valmieru no Komerccviesnīcas. No Valmieras iziet plkst. 12 un 19, Rūjienā pienāk plkst. 14 un 21. No Rūjienas atiet plkst. 16 un 2 (naktī). Valmierā pienāk plkst. 18 un 4 (no rīta). Braukšanas maksa Ls 3. Uz Valku autobuss atiet plkst 6 (no rīta) un 14.15. No Valkas uz Rūjienu — plkst. 12 un 18. Braukšanas maksa Ls 2,50 (1930. gadā).

1931. gadā Lippes traktierim uzlikts traktieru nodoklis Ls 3900 gadā.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1931. g. 2. janvārī.

Noslēgti līgumi, ar kuriem atcelta pastāvošā mantas kopība starp laulātiem Jāni Jāņa d. Lippi un Almu, Anša m. Lippe, dzim. Lippe, Rūjienā.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 2. aprīlī.

Latvijas Sarkanā Krusta naudas loterijā Nr. 20 uz Rūjienā pārdotām lozēm pravāki vinnesti krituši sekojošām personām: pa Ls 200 Almai Lippei Raiņa ielā nr. 2

Rūjienas Domas. — 1931. g. 17. aprīlī.

1932. g. 29. febr. izūtrupē Almas Lippes klavieres par Ls 70, Jāņa Lippes kažoku par Ls 50.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 22. februārī.

31. augustā pēkšņi miris Rūjienas "Komerco" viesnīcas arendators Jānis Lippe.
Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 2. septembrī.

Raiņa 2 nomnieces un Komerco viesnīcas turētājas Almas Lippes parādu lietā. Noma no iepriekšējiem gadiem Ls 1140; nodokļi — Ls 832,80; Ls 540; tekošā gada noma — Ls 280; tekošā gada nodoklis — Ls 150.

No iepriekšējo gadu maksājumiem līdz gada sākumam nomaksājusi Ls 540; tekošā gadā no nomas un nodokļiem parādā Ls 1972,80. Parāda nodrošināšanai arī pieprasāma viesnīcā un traktierī atrodošā inventāra ieķīlāšana.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1934. g. 24. martā.

1936. gada 28. apr. plkst. 14 Raiņa ielā nr. 2 I ūtrupē pārdos Leiba Šubica kustamu mantu, sastāvošu no ķēves, novērtētas par Ls 400.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 17. aprīlī.

A. Lippes traktierī 3. jūlija rītā iereibuši iegājuši Ternejas pagasta Kalnžagatās dzīvojošais Jānis Nācars un viņa brālis Kārlis Nācars no Gulbenes. Traktierī tad neviens pārdevējs neatradies. Kārlis Nācars paņēmis ½ litra un vienu ¼ litra degvīna pudeli. Miertiesnesis Kārlim Nācaram, kurš vaļsirdīgi atzinies dzērumā pastrādātā nedarbā, piesprieda mēnesi cietumsoda, izpildīšanu nosacīti atliekot. Jānim Nācaram bij jāatbild par 2 alus un 1 šnabja glāzīšu zādzību. Viņš neatzinās vainīgs: pie viņa atrastās glāzes tam pasniegtas sarīkojumā Rūjas līcī. Jāni Nācaru miertiesnesis attaisnoja.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 15. septembrī.

1944. gadā divstāvu ēka nodega. Pēc Otrā pasaules kara tur izveidoja vietu Ļeņina pieminēklī, ko atklāja 1952. gadā, bet nojauca 1989. gadā. Tagad zeme pieder pilsētas pašvaldībai, tā ir neapbūvēta un apaugusi kokiem.

Nr. 4, tā sauktā Rumentmāja (līdz 1926. g. — Pasta iela 10)

1905. gadā Kārlis Ruments nodibina Latvijā pirmo homeopātisko aptieku ārpus Rīgas, kas darbojās līdz 1915. gadam.

Starp lielo divstāvu māju un māju Raiņa ielā 6 bija maza mājiņa, kurā atradās H. Vendta skārdnieka darbnīca un tika pārdoti skārda izstrādājumi.

Sētas mājā (pēc dažiem avotiem tā bijusi pirmā Rūjienas māja) dzīvoja Gasners un robežsargs Lūsis, kura dēls nošāva savu brāli, pēc tam Lūši pārcēlās uz Šneidermāju Rīgas ielā. No turienes viņa vietā atnāca kurpnieks Rozenšteins ar ģimeni.

1936. gadā Margarete Elizabete Vendts īpašumu atpirka no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Provizors Ruments, kurš no kreditoriem tika ievietots Valkas cietumā, tikšot drīz atsvabināts, jo viņa uzturēšana kreditoriem iznāk par dārgu. Agrāk par katru dienu vajadzēja maksāt 10 kap., bet tagad, kur R. ievietots cietuma slimnīcā, 83 kap. dienā.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 29. aprīlī.

Jaunieceltais miertiesnesis Bondarevs pārnāks uz Rujeni jau šīnī mēnesī. Miertiesneša kamera atradīsies tagad provizora Rumenta namā pie tirgus laukuma.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 14. septembrī.

Rīgas-Valmieras miertiesnešu sapulces 18. iecirkņa jaunieceltais miertiesnesis G. T. Bondareva kgs no 27. sept. š. g. uzņēmis sava dienesta pienākumu izpildīšanu.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 28. septembrī.

No 15. dec. 1913. g. Bērziņ kunga mājiņā Rumment k-ga mājas galā pie tirgus laukuma katru dienu dabūjami svaigi Viborgas kliņģeri, baltmaize, rudzu maize, dažādi citi kliņģeri u. t. t. vairumā un mazumā Ar cienību J. Bošs.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 24. decembrī.

No 1. janvāra 1914. g. atvērsu Rujenē Rumenta namā koloniāl un materiāl preču tirgotavu. A. Mideg.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 10. decembrī.

Lidija Ruments nosaka Elizei Gailīts īres naudu Ls 24 mēnesī.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1919.

Namā atradās Vendts-Ruments drogu veikals,

Skolu kooperatīva rakstāmlietu un grāmatu tirgotava, ko vadīja Elīze Ozola.

K. Broziņš koloniālpreču tirgotava.

Latvijas tirdzniecības un rūpniecības adrešu grāmata. — 1922. /23.

Pērku zeltu un sudrabu, kā arī vecu naudu. J. Eglīts Raiņa ielā 4, pulksteņu veikalā.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 31. augustā.

Velosipēdu braucējiem karbitu un karbita lampas piedāvā J. Eglīts pulksteņu veikalā.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 31. augustā.

Sabiedriskā bibliotēka, sākot ar 16. sept., atkal darbojas pērnajās telpās Raiņa ielā nr. 4 II stāvā (ieeja no sētas puses). Atvērta līdz 1. okt. darbdiēnā no 18–19.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 17. septembrī.

Dārzkopības pārraugš vajadzīgs no 1. apr. š. g. Pieteikšanās Raiņa ielā nr. 4, puķu veikalā.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 14. martā.

Sauc pie atbildības veikalnieci Krollis no Raiņa Nr. 4 par olu uzpirkšanu aizliegtā laikā.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 28. martā.

Rūjienas Balss. Sabiedriski-literarisks nedēļas laikraksts. Redakcija un ekspedīcija Rūjienā Raiņa ielā 4.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 9. maijā.

1927. gadā vācu skola. Tā kā blakus Līpes traktieris, tad skola pārceļas uz Hesses māju Raiņa ielā nr. 21.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 23. maijā.

Rumentkundzes drogu veikalā dabūjami ielūgumi svētdien, 8. martā 1931. g. plkst. 6 vakarā Saviesīgās biedrības lielajā zālē notiekošiem tradicionāliem svētkiem, ko rīko Latvijas Vācu vecāku savienības Rūjienas nodaļa par labu savai pamatskolai.

Rūjienas Bals. — 1931. g. 1. martā.

Šajā mājā Ida Krievs 1931. g. 28., 29. martā kandidē pilsētas domes vēlēšanās no Sociāldemokrātu strādnieku partijas saraksta. (Nav tikusi ievēlēta. — G. Z.)

Rūjienas Domas. — 1931. g. 15. martā.

Rūjienas Mednieku b-ba sarīko svētdien, 19. jūlijā, vēžošanu, piļu medības. Dalībnieki var pieteikties pie medību komisijas pr-ja V. Vendta, Rumenta drogu veikalā Raiņa ielā nr. 4, iemaksājot Ls 5 dalības naudu un Ls 3 — par katru līdzņemto dāmu. Kopējs brauciens medniekiem un vēzotājiem ar auto plkst. 6 p. p. no “Komerca” viesnīcas uz Naukšēnu pagasta “Naudaskalnu” mājām, kur notiks vēžošana.

Rūjienas Bals. — 1931. g. 17. jūlijā.

Jaunais latvju zobu krēms “Balva” ir katram visvērtīgākā balva!!! Lūdzam pārliecināties! R. Kalniņa ķīmiskā laboratorija Rīgā. Rūjienā vairumā, par fabrikas cenām, Rument kundzes drogu veikalā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 24. novembrī.

Rūjienas sociālā palīdzības komiteja vakar uzsāka bezdarbnieku bērnu ēdināšanu divos ēdināšanas punktos: Draudzes skolā un Raiņa ielā 4. 1. dienā punktus apmeklējuši 87 bezdarbnieku bērni. Draudzes skolā palīdzību vada J. Skujiņš un E. Larsena jkdzes, bet Raiņa 4 — E. Paegliša kdze un E. Ruciņas jkdze.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. februārī.

Ziedošas puķes: lefkojas un cinerārijas no Naukšēnu patversmes dārzniecības dabūjamas Rūjienas Skolu kooperatīvā.

Rūjienas Domas. — 1934. g. 13. martā.

A. Krollis; Bērnu un dāmu apģērbs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 22. jūnijā.

Skaisti un labi glabāti āboli dabūjami skolu kooperatīvā Raiņa 4.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 22. martā.

Adelīne Krollis, bērnu un dāmu apģērbu veikals.

Pilsētu apraksti. — 1936.

E. Krollis; galantērija un sīku preču tirgotava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 24. decembrī; arī 1938. gada 23. decembrī.

Slēpes ar piederumiem lielā izvēlē tieši no darbnīcas dabūjamas pie E. Lūša Pīksāros un arī Rūjienas Skolu kooperatīvā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 8. janvārī.

Agronoms A. Ozols darba biroja vadību nodevis līdzšinējam biroja darbiniekam P. Rožkalnam, kurš arī apstiprināts par darba biroja vadītāju. Turpmāk visās darba biroja lietās lauksaimniekiem jāgriežas pie P. Rožkalna. Darba biroja vadītājs sastopams Rūjienā, Raiņa ielā 4, Rumenta mantinieku namā (sētas mājā), kur tas runājams katru darba dienu, bet sestdienās arī Upes ielā 7, līdzšinējās darba biroja telpās.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 5. martā.

Rūjienas skolu kooperatīvs piedāvā uz Ziemassvētkiem jaunāko literatūru, jaunos VEF radioaparātus, slēpes un slēpju piederumus, eglīšu izgreznojumus, rotaļlietas un dažādas mantas Ziemassvētku dāvanām.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 10. decembrī.

2. iecirkņa tiesu izpildītājs paziņo, ka 1938. g. 20. sept. plkst. 12 Raiņa 4 sētā II izsolē pārdos Georga Bāra kustamu mantu, vīriešu velosipēdu, medību bisi, revolveru, novērtētu par Ls 305.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 9. septembrī.

Gadījums!!! Pārdodama labi uzturēta trompete vecas Cimmermaņa firmas, ar kasti. Apskatīt K. Rumenta drogu veikalā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 6. janvārī.

1939. g. 4. apr. plkst. 10 Raiņa ielā nr. 4 4. tiesu izpildītāja kancelejā I izsolē pārdos Jāņa Bērziņa kustamu mantu — obligāciju, novērtētu par Ls 2820.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 24. martā.

Ar 31. aug. K. Rummenta* mantinieku drogu tirgotava ir uzņemta L. L. K. Augu aizsardzības līdzekļu apgāda kontrolfirmu skaitā. Krājumā turpat dabūjami augu slimību, augu kaitēkļu un noliktavu kaitēkļu apkarošanas līdzekļi. Piedāvājam slavenās "Ozolzīles" aukstās krāsas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 16. septembrī.

500 latu izmaksāšu tam, kas uzrāda to personu, kura š. g. 31. martā plkst. 4 no rīta aizdedzināja malkas šķūni Mazsalacā, Rīgas 14. B. Vendts.

Rūjienas Vēstnesis — 1938. g. 21. oktobrī.

K. Ruments, drogu preču, kosmētikas un parfimērijas tirgotava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

* Uzvārdu rakstība avīzēs ir dažāda, piemēram, Ruments — gan ar vienu, gan ar diviem "m". Rakstība Rūjienā izcēlās ar vāciskumu. Krievijas impērijas laikā galvenie noteicēji bija vācieši. Pat Draudzes skolā tās pārzinis slavenais Švehs (rūjieniešiem — Sveķis), par galveno valodu uzskatīja vācu valodu. Tādēļ avīzēs ir Lippe, Beritcs, Vendts, Tietjens (rūjieniešiem Tiķens) u. c.

Jaunā parauga standartburtnīcas par fabrikas noteiktām cenām atkalpārdevēji var dabūt Rūjienas skolu kooperatīvā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 29. septembrī.

K. Upīte; I šķiras traktieris.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 21. martā.

K. Ruments drogu tirgotava, īpašn. M. Vents.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 21. martā.

1940. gadā Margaretas Vendts māja nacionalizēta. Tajā bijuši pieci dzīvokļi, kopējā apdzīvojamā platība — 207,70 m², neapdzīvojamā platība — 149,69 m². Māja novērtēta par Ls 10 000.

1941. gada 14. jūnijā no šīs mājas uz Krasnojarskas apgabala Noriļlagu izvesta:

Leonards Atvars (dz. 1915. g.), Latvijas armijas karavīrs, atbrīvots 1951. gada 14. jūnijā;

Jānis Lēnmanis (dz. 1917. g.), Latvijas armijas karavīrs, atbrīvots 1951. gada 5. janvārī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Atmodas zemi atguva Margareta Vendts, kas dzīvoja Vācijā. Pēc viņas nāves 2001. gadā dēlam Harijam Vendts, kas dzīvo Vācijā, atdota daļa zemes un piešķirta līdzvērtīga zeme citur.

Nr. 6, Jendes māja (līdz 1926. g. — Pasta iela 12)

1926. gadā īpašums ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu piešķirts Rihardam Jendem.

No preses un citiem avotiem

Klavieru stundas pasniedz E. Broziņ Pasta ielā Zariņ kga mājā.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 11. novembrī.

Paziņoju cien. publikai, ka atveru manufaktūr- un galantērijas veikalus. Pieņem pastellējumus uz veļu, blūzēm un bērnu kostīmiem. Augstcienībā K. Broziņ, Pastes ielā 12, Zariņ kga mājā.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 5. aprīlī.

Dzīvoklis un pansija dabūjama Pastes ielā 12. J. Zariņš.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. g. 14. jūnijā.

Bārdzīnis un matu griezējs Schutzs pasta ceļā Jendes k-ga namā.

Rujenes Vēstnesis. — 1915. g. 24. janvārī.

5 pūrvietas labas aramzemes izrentē miesta tuvumā. Tuvākas ziņas Broziņ kga veikalā Pastes ielā 12.

Rujenes Vēstnesis. — 1915. g. 9. martā.

P. Ducmans koloniālpreču veikals.

Latvijas tirdzniecības un uzņēmumu adresu grāmata. — 1922./23.

Drēbju veikals no tirgus laukuma no 1. jūlija pārvietojas Raiņa ielā nr. 6 Jendes kunga namā bijušā Okuško veikala telpās. Zelma Vītiņš.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 8. martā.

Namsaimniekam R. Jendem dzīvokli no aizslēgtas kumodes dienas laikā izzagti Ls 320 naudas. Uz aizdomu pamata apcietināts Jendes strādnieks Gredzens, bet zagtā nauda pie viņa nav atrasta. Lietu noskaidro.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 22. martā.

Rūjienas pils. domes vēlēšanās 1929. g. 27., 28. apr. ievēlēts Rihards Jende no Apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta un Haralds Krievs no Kristīgo darbaļaužu un sabiedrisko darbinieku saraksta.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 30. aprīlī.

Raiņa ielā Nr. 6 Pēteris Ducmanis pieņem A. Dancigeram krāsošanai, ķīmiskai tīrīšanai, presēšanai un šķērēšanai audumus un kažokādas.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 2. maijā.

Augļošanā apvainotais A. Leitlands apcietināts, jo nav varējis iemaksāt pieprasīto drošības naudu Ls 100. Lietas iztiesāšana Rūjienas miertiesā atlikta līdz galvenā liecinieka P. Ducmaņa nopratināšanai.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 9. maijā.

Divriteņi “Brennabor” bija jau priekš pasaules kara pazīstami kā labākie velosipēdi, tagad tie vēl vairāk piemēroti mūsu ceļiem un tādēļ labuma ziņā pārspēj visus. Cena nav dārga, noteikumi labi. Priekšstāvis J. Velme.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 14. maijā.

Daru zināmu Rūjienas un apkārtnes iedzīvotājiem, ka no 1. jūnija š. g. pārvietoju savu veikalu uz ērtākām telpām Raiņa ielā nr. 6 Jendes kga namā (bij. Ducmaņa telpās). J. Velme.

1930. g. 16. maijā plkst. 12 Raiņa ielā nr. 6 ūtrupē pārdos kustamo mantu: Viļa Šica frizieru spoguļi un sēdekli par Ls 60, Pētera Ducmaņa dažādas veikala preces par Ls 438.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 16. maijā.

Privātdokāts Haralds Krievs, sākot ar 1. jūniju, pieņems Raiņa ielā nr. 6 (Jendes kunga namā) darbdienā no plkst. 8–11 un 3–4 (tālr. 115).

Rūjienas Balss. — 1930. g. 30. maijā.

Kaljū ievēribai! Mazgātas un sijātas ogles dabūjamas pie J. Velmes Raiņa ielā 6. Turpat dabūjama arī dažāda dzelzs.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 6. jūnijā.

9. maijā (1930. g.) “aizplostoja jūriņā” Ducmaņa veikals. Pēc precēm vairāksolišanā sacentās drūzmēdamies liels ļaužu bars. Daļu no aprakstītām mantām D. izšķērdējis,

par ko būs jārunā ar tiesas kungiem. 4 tirgotāja P. Ducmaņa lietas — par aprakstītas mantas izšķērdēšanu par kaiti kreditoriem — Rīgas firmām. Tiesā no Kokneses ieradies arī pats Ducmanis. Par vainīgu visās lietās atzīstas un lūdz sodu mikstināt, visas lietas apvienot un nosacīti atlaist. Aizstāvis ar apelācijas tiesībām H. Krievs pieved vainu mikstinošus apstākļus. D. lielāko daļu no maksājumiem nomaksājis. Spriedums: mēnesis cietuma.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 13. jūnijā.

No 1930. g. 1. jūnija P. Ducmaņa veikala vietā sāk darboties Jēkaba Velmes koloniālpreču veikals.

Rūjienas Doms. — 1930. g. 23. jūnijā.

Pilsētas valdei nākas izteikt pateicību un atzinību reizē pilsonim H. H. Pagājušo ceturtdien ap plkst. 7 vakarā turējis elektrisko stabu pie Jendes mājas Raiņa ielā. Cik spriežams pēc lietas apstākļiem, stabam draudējusi apgāšanās, kamdēļ H. pieturēšana nākusi laikā. Ja stabs būtu apgāzies, pilsētai būtu jānoraksta zaudējumos vismaz 6 izolatori un gaismas spuldze. Pilsonis H. Pēc ilgākas turēšanas (kamēr “vētra norimusi”) bijis tā pārpūlējies, ka pārstreipulojis pāri Raiņa ielai uz Ganību ielu.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 26. septembrī.

Advokāts Haralds Krievs kandidē pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā no Apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta. (Ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Pārdodama liela divstāvu māja ar augļudārzu. Pieprasīt Šica frizētavā Raiņa 6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 2. decembrī.

Kalēju ievēribai! Atkal dabūjamas sijātas īstās angļu ogles J. Velmes veikalā. Cena tomēr nav paaugstināta.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. februārī.

Mūsu b-bas dibinātājs un ilggadīgs valdes priekšsēdētājs Rihards Jende miris 16. martā 1934. g., apglabāts Skudrītes kapsētā. Rūjienas Savst. Kredīt-ba.

R. Jende dz. 1857. g. 1. janv. Arakstu Lejas Žagatās. Ģimenē 6 bērni — 3 dēli un 3 meitas. Mācījies Draudzes skolā pie Šveha. Bijis Tehelferas mž. (pie Tērbatas) pārvaldnieks 18 gadus. 1901. g. pārnāk uz Rūjeni, kur kopā ar brāli atver veikalu. Bija pilsētas domnieks, Kredīt-bas dibinātājs, valdes loc., Ziemeļu draudzes padomes loc., Saviesīgās b-bas, ugunsdzēs. b-bas, namsaimnieku b-bas valdes loc.

Rūjienas Ziņas. — 1934. g. 23. martā.

Haralds Krievs dz. 1900. g.. Mācījies Pērnavas ģimnāzijā. 1919. g. iestājies Nacionālajā armijā. 1924. g. iestājās par sekretāru Rūjienas miertiesā. 1930. g. ieguva privātdokāta tiesības. Ņem dalību visās sabiedriskās organizācijās, sevišķi sporta. Rūjienas aizsargu nodaļas priekšnieks. Kopš 1928. g. ir pilsētas domes priekšsēdētājs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 15. jūnijā.

Z. Vītiņš Manufaktūras veikals piedāvā dāmu mēteļus, kleitas — vilnas, etamina un kretona*, dāmu un kungu veļu lielā izvēlē. Cenas zem konkurences. Priecīgus Ligo svētkus!

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 22. jūnijā.

Medību piederumi tagad dabūjami tikai vienā J. Velmes veikalā Raiņa 6.

Veikalā pārstāvēta K. Strazda firma “Jelgavas audums”.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 12. jūlijā.

Austās vadmalas lielie lakati un deķi dabūjami J. Velmes veikalā Raiņa 6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. novembrī.

Valsts svētkos ar Nopelnu Krustu apbalvots aizsargu nodaļas priekšnieks Haralds Krievs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 23. novembrī.

Z. Vītiņš; manufaktūras un gatavu apģērbu veikals.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 21. decembrī.

Vajadzīga sausa malka. Piedāvāt adv. H. Krievam Raiņa ielā 6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 3. maijā.

Haralds Krievs, Rūjienas ugunsdzēsēju biedrības daļas priekšnieks.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Emmas Šics frizētava.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Gadskārtējā lētā inventūras izpārdošana no 15. febr. līdz 29. febr. 1936. g. Dāmu vilnas kleitas, sākot no Ls 8; dāmu zīda kleitas, sākot no Ls 8; dāmu kartuna kleitas, sākot no Ls 3; dāmu mēteļi, sākot no Ls 7; kungu un bērnu apģērbi u. t. t. Zelma Vītiņš, Raiņa ielā nr. 6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. februārī.

Maina vilnu pret gatavām drānām ar piemaksu par darbu. Lielā izvēlē gultas deķi, lielie lakati, uzvalki, kostīmu, kleitu, mēteļu un aizsargu drānas. Kr. Strazda “Jelgavas Audums” priekšstāvis Jēkabs Velme Raiņa ielā nr. 6

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 6. martā.

Plaujas sezonai sākoties, piedāvājam: istās “Turul” izkaptis, kaņepāju virves, veclaiku galodiņas, kā arī novēlu visiem saviem pircējiem priecīgus Ligo svētkus! Tirgotājs J. Velme.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 19. jūnijā.

K. Strazda “Jelgavas Audums” šorudeni ražo daudz plašākā mērā nekā agrāk, tādēļ vairs nepietrūks drānas. Nevienam neatmaksājas mājās aust, jo neiznāk nemaz

* Kretons — plānāks vai biežāks pinumā austs kokvilnas audums.

lētāk. Pie mums ir ļoti lielā izvēlē vadmalas, pusvadmalas un citas drānas. Pārdodu arī odeses ar mazu procenti un mainu vadmalas pret vilnu. Fabrikas priekšstāvis Jēkabs Velme Raiņa ielā nr. 6

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. augustā.

Daru visiem zināmu, ka savu veikalu Rūjienā Raiņa 6 pēc iespējas drīzāk gribu likvidēt, tādēļ pārdodu dažādas preces par ļoti lētām cenām. Augstcienībā J. Velme.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 9. decembrī.

Izīrējamas veikala telpas ar noliktavām un dzīvoklis Raiņa 6 J. Jendes namā, sākot ar 1939. g. 1. janv. Tuvākas ziņas pie advokāta H. Krieva.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 9. decembrī.

1938. g. 18. dec. mirusi Zelma Vītiņš, dz. Ozols. Izvadīšana no Skolas 37 uz Sv. Bērtuļa kapsētu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 23. decembrī.

God. Rūjienas un apkārtnes iedzīvotājiem laipni paziņoju, ka pēc manas nelaiķes sievas Zelmas Vītiņš nāves viņas iesākto gatavu apģērbu un manufaktūras veikalu turpinu tāpat kā līdz šim. Tamdēļ laipni lūdzu god. pircējus neliegt arī uz priekšu līdz šim mūsu veikalam dāvāto uzticību. Visiem, visiem, laimīgu jauno gadu vēlēdam, zīmējos augstcienībā F. Vītiņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 13. janvārī.

20. un 21. aprīlī (1932. g.) notika Rūjienas Ziemeļu draudzes jaunās padomes vēlēšanas. Ievēlēti sekojoši locekļi: no Rūjienas pilsētas A. Krastiņš, A. Puriņš, R. Jende, V. Kide, J. Gruzdiņš, J. Buzulis un E. Brolis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. aprīlī.

Ar š. g. 1. maiju savu frizētavu no Raiņa ielas nr. 1 pārvietoju uz Raiņa ielu nr. 6 (Jendes kunga namā). Augstcienībā E. Zuņķis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. — 28. aprīlī, arī 1940. g.

Iekšlietu ministrs K. Veitmanis, pamatojoties uz pilsētu pašvaldību likumu, apstiprinājis par pilsētas valdes locekļiem Rūjienā: Kārli Meijeru un Haraldu Krievu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 27. oktobrī.

Pieņem vilnu kārst, vērpt un šķetināt priekš F. Lūša Rencēnu "Aičās". Vadmalas un pusvadmalas velt, krāsot, spiest, degatēt un cirpt. F. Vītiņš; gatavi apģērbi un manufaktūra.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 21. martā

1940. gadā Jāņa Jendes māja tika nacionalizēta. Tajā bija deviņi dzīvokļi, kuru kopējā platība bijusi 261,96 m², kopējā apdzīvojamā platība — 155,48 m². Māja novērtēta par Ls 10 000.

Pēc Otrā pasaules kara pirmajā stāvā atradās Spektora komercveikals, frizētava un gaļas veikals. Vēlāk, kad privātie veikali tika likvidēti (1947. g.), ēkā ierīkota

Valmieras rajona Sadzīves pakalpojumu kombināta trauku, sporta un tūrisma inventāra nomātava un zārku pārdotava.

Pēc Atmodas māja atdota J. Jendes mantinieci Ilgai Šulcai (viņai arī pieder Kreicmaņa māja Brīvības ielā). Kopš 2005. gada pirmajā stāvā atrodas elektronikas aparātu veikals "X CENTRS", otrajā stāvā — dzīvokļi.

Nr. 8, tā sauktā Čukurmāja (līdz 1926. g. — Pasta iela 14)

1922. gadā māju nopirkuši Čukuri no Elizabetes Hartviks par 300 000 rubļiem. Tai 1925. g. uzbūvēta jumta izbūve. 1929. gadā Anna, Leo Kārlis Dudarevi un Ēriks Čukurs zemi par Ls 874,82 nopirkuši no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Sākot ar 15. sept., š. g. Raiņa ielā nr. 8 (tirgotāja Grimma kunga bij. veikala telpās) atveru jaunu koloniāl un siku preču tirgotavu. Piedāvāju godātiem patērētājiem par ļoti mērenām cenām visas dzīvei nepieciešamās preces, sākot no adatas līdz mašinām. Pateicos visiem god. klientiem par līdz šim dāvāto uzticību, ceru, ka arī turpmāk veltīsat man savu uzticību un apmeklēsiet un iepirksaties manos veikalos, kā tirgus laukumā tā Raiņa ielā 8. Ar cienīšanu Kārlis Poga.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 12. septembrī.

Kaltētas auzas pārku katrā vairumā. K. Poga. Raiņa ielā 8.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 20. februārī.

Krāsns podi par 11 sant. gabalā no Bērziņa dedzinātavas Rencēnos pastāvīgi krājumā (katrā vairumā). Pagodinos paziņot, ka ar 1. janvāri 1934. g. savu maiznīcu-konditoreju pārvietoju no Raiņa 1 — pāri ielai — Raiņa 8 (Čukura kga namā). Ar cienību J. Virsis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 29. decembrī.

E. Tetera veikalā Raiņa 8.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 13. aprīlī.

Par sabiedriskā miera traucēšanu un pretošanos policijai Augusts Briedis Raiņa ielā nr. 8 sodīts ar Ls 100 vai 2 mēnešiem cietuma.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 13. jūlijā.

J. Virsis; maiznīca un konditoreja.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 21. decembrī.

K. Zariņš, vēlāk Juris Virsis, maiznīca un konditoreja.

E. Krieviņš (Indriķis Teteris); pārtikas un siku preču tirgotava.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Kartupeļi, baltie sēklai un ēšanai dabūjami Raiņa 8 J. Tetera veikalā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 1. maijā.

J. Virša konditorejā vajadzīga pārdevēja.
Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 4. septembrī.

Pazaudēts sainītis ar veļu un mēteļa skrāgi ceļā no Rūjienas līdz Ķoņu “Brākšām” sestdien, 4. dec. Atrasto saini lūdzu nodot Rūjienā Raiņa ielā 8 sētas mājā pret pateicības algu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 10. decembrī.

Vajadzīgs maiznieka māceklis vai arī kas maiznīcā strādājis. Pieteikties Virša konditorejā

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 3. maijā.

E. Krieviņš; jauktu preču tirgotava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

A. Līcis; maiznīca-konditoreja.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. jūnijā.

Sarkanā āboliņa un timotiņa sēklas dabūjamas E. Krieviņa veikalā Raiņa 8.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 19. janvārī.

A. Līcis; maiznīca, konditoreja.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 21. martā.

1940. gadā A. un L. Dudarevu un Ē. Čukura māja tika nacionalizēta. Tajā bija ierīkoti trīs dzīvokļi, kuru kopējā apdzīvojamā platība bija 90,53 m², neapdzīvojamā platība — 67,74 m². Māja novērtēta par Ls 5000.

1949. gada 25. martā uz Sibīriju no šīs mājas izvests Mārtiņš Kanniņš (dz. 1910. g.).

Tagad īpašums pieder Dudarevu meitām Intai Raitumai un Aijai Dzintrai Dudarevai, kas dzīvo Rīgā.

Nr. 8a

1960. gada 30. jūnijā nodota ekspluatācijā Rūjienas Patērētāju biedrības divstāvu mūra dzīvojamā māja. Dzīvokļi ierādīti Patērētāju biedrības darbiniekiem. Māja atrodas uz I. Raitumas un A. Dudarevas (Raiņa iela 8) zemes.

Nr. 10, tā sauktā Grimma māja (līdz 1916. g. — Pasta iela 16)

Pirmās ziņas par šo divstāvu koka māju atrodamas 1913. gadā. Tā saukta par A. Krieva māju. 1932. gadā īpašumu no Almas, Liberta, Teklas, Dagmāras un Ģertrūdes Krievs par Ls 7000 nopirkusi Emilija Grimms. Tagadējā ēka celta 1935. gadā. Pirmajā stāvā bijušas telpas veikaliem, otrajā stāvā — dzīvokļi.

Sētā ar galu pret Parka (tagad Ādama Alkšņa) ielu atradās sētas māja ar dzīvokli kalpotājam un noliktavu. Padomju okupācijas laikā — ap 1970. gadu — šo māju noārdīja un vietā tika uzceltas dzelzsbetona noliktavas patērētāju biedrības saimniecības preču veikalam.

No preses un citiem avotiem

Ad. Plauktiņa koloniāl-preču tirgotava Rujenē, Krieva namā.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 24. decembrī.

Dzīves vietas maiņas dēļ, veikalu izbeigdams, galīgi izpārdodu apakš iepirkuma cenām. A. Plauktiņš Rujenē Krieva kga namā.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 15. februārī.

J. Jesifera koloniāl-preču tirgotava.

Sīpoli un kartupeļi sēklai un lietošanai pārdodami Pirova tirgotavā Krieva kga mājā.

Automobiļu briesmas. 29. aprīlī pie Rūjienas zirgu pasta stacijas no automobiļa, kurā brauca barons Krideners no Oleru muižas, iztrūkās zirgs un apgāza vāgus, kuros brauca M. Bērziņ un A. Krievs ar 3 bērniem. A. Krievs ar bērniem tika vieglāki ievainoti, bet Bērziņ plecā salauzta roka. Lieta izmeklēta un nodota mirtiesnesim.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. maijā.

J. Jessifer koloniāl-preču tirgotava Krieva k-ga namā.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 24. maijā.

Šajā mājā dzīvojošais Jānis Liberts kandidē pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā no kristīgo darbaļaužu saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Bals. — 1931. g. 10. martā.

A. Karlsona galdniecība.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 29. janvārī.

Muitas iestādes sodījušas Rūjienas tirgotāju Moricu Grimmu un kontrabandistu Ansi Kabulu otrā kontrabandas cukura lietā ar 1272 Ls naudas sodu. Kabulam bez tam abās cukura lietās piespriests 6 mēn. cietuma sods.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 4. martā.

Jau gadus 10 uz Raiņa un Parka ielas stūra pie augšējā tirgus laukuma stāv divstāvu nepabeigta jaunbūve. To iesāka celt kāds Bišmeisters, bet palika pusceļā un pārdeva Fr. Zumentam. Zemes gabalu, uz kura atradās jaunbūve, nopircis Morics Grimms. Sakarā ar tādu īpašuma piederību tiesas priekšā stājās abi īpašnieki. Fr. Zuments apsūdz M. Grimmu, ka tas ielauzies viņam piederošās telpās un salauzis atslēgu! Liecinieks Bišmeisters, agrākais jaunbūves īpašnieks, liecina, ka māja piederot viņam, jo Zuments neesot līgumu pildījis un tas skaitoties anulēts. Viņš esot Grimmam atļāvis telpas lietot savām vajadzībām. Karlsons liecina, ka pagraba telpas zem jaunbūves viņš vairākus gadus no vietas irējis no Fr. Zumenta. Šinī apsūdzībā M. Grimmu attaisnoja.

Otrā prāvā M. Grimms lūdza tiesai atjaunot traucētā īpašuma pārvaldīšanā, jo Fr. Zuments esot izmetis no jaunbūves viņa dēļus, kuri tagad ārā samirkstot. Bet arī M. Grimma sūdzība tika noraidīta.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 6. jūnijā.

Martas Grimmas un Jāņa Ķelpes kāzu diena rīt, 16. septembrī Raiņa ielā 10.
Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 15. septembrī.

Tirgotājs Morics Grimms nogāzis pie augšējā tirgus laukuma veco špicu kasti un celšot lielu staltu namu. Rūjiena plaukst.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 29. septembrī.

Pilsētas valde nolēma Emilijai Grimms dot atļauju saimniecības ēkas celtniecībai Raiņa ielā 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 19. oktobrī.

Paziņoju saviem godātiem pircējiem, ka š. g. 10. augustā savu veikalu pārvietošu no Rīgas ielas 2 savā namā Rūjienā, Raiņa ielā 10. Lūdzu apmeklēt veikalu jaunās telpās un dāvēt man agrāko uzticību. M. Grimms.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 9. augustā.

M. Grimma saimniecības preču veikals, jaunā frizētava, P. Likums.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 15. novembrī.

Jaunajā frizētavā Raiņa ielā nr. 10 (M. Grimma namā) pirmklasīgs darbs. Dāmu un kungu matu apgriešana, matu ielabošana, manikīrs, bārzdas nažu asināšana. Turpat var pieteikties friziera māceklis. Augstcienībā P. Likums.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 15. novembrī; arī 1937. g. 30. aprīlī.

Zeparatori, labākie Zviedrijas "Fortuna" saņemti un atkal dabūjami pie M. Grimma Raiņa ielā 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 31. janvārī.

Ar š. g. martu atvēršu jaunu manufaktūras, galantērijas, modes un gatavu apģērbu veikalu Raiņa ielā 10 pie jaunā tirgus laukuma Grimma kga namā. Augstcienībā Konrāds Grīnblats.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 20. martā.

Daru zināmu Rūjienas un apkārtnes iedzīvotāju ievēribai, ka atveru ar 23. martu 1936. g. jaunu manufaktūras, galantērijas, modes un gatavu apģērbu veikalu Raiņa ielā nr. 10 pie jaunā tirgus laukuma Grimma kunga namā. Lūdzu pārliecināties par preču kvalitāti un cenām. God. pircējus lūdzu dāvināt man arī uz priekšu līdzšinējo uzticību. Augstcienībā Konrāds Grīnblats.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 27. martā.

2 meitas vajadzīgas, viena pilsētā, otra uz laukiem pilsētas tuvumā. Pieteikties M. Grimma tirgotavā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. maijā.

Pārdodu 20 000 jumta dēlišus, 20 gab. blankas 2,5 collas, 4 gab. blankas 3 collu biezumā, 200 gab. dēļus no 1–1,5 collas, 3 kub. asis sausas bērza malkas. Pieprasīt M. Grimma veikalā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. augustā.

Kalpone, bērnu mīļotāja vajadzīga. Pieteikties M. Grimma veikalā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 28. augustā.

Valmieras apr. I iec. miertiesnesis saskaņā ar Sodu lik. 239. p. izsludina, ka ar viņa š. g. 23. janvāra spriedumu Pēters Purmalis, dzim. 1897. g. 5. janv., atzīts par vainīgu apsūdzībā pēc Sodu lik. 236. p. 1. d. par cilvēka uzturam nederīgu — bojātu medniekdesu un tīriņdesu glabāšanu pārdošanai savā gaļas un desu tirgotavā, Rūjienā, Raiņa ielā 10. namā un sodīts ar trīsdesmit pieciem (35) latiem naudas soda vai nesamaksas gadījumā ar arestu uz desmit (10) dienām. Spriedums stājies likumīgā spēkā. Rūjienā, 1937. g. 9. martā. Nr. 56 Valmieras apr. IV iec. Miertiesnesis R. Viļums.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 12. martā.

Ar š. g. 27. decembri savu manufaktūras tirgotavu Raiņa ielā 10 pārvietoju jaunās telpās Rīgas ielā 4 Johansona kunga jaunbūvētā namā. Konrāds Grīnblats.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 23. decembrī.

Slidas un slēpes ar visiem piederumiem piedāvā M. Grimma tirgotava Raiņa ielā nr. 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 23. decembrī.

Piedāvāju god. klientiem labāko fabriku velosipēdus un to daļas, piena separatorus, šujmašīnas un dažādas koloniāl- un materiālpreces. M. Grimms.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

Kāds “speciālists” bija acis metis uz Karlsona skārni Raiņa ielā, kur pa nakti neviens nedzīvo. Tikai naktssarga Žagatas modrība šoreiz zaglim lika palikt bešā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 14. oktobrī.

U. Karlsona (vēlāk P. Purmaļa) gaļas un desu tirgotava (blakus, ielas malā).

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. jūnijā.

Par ziepjakmeņa un veļas sodas pastāvošo cenu paaugstināšanu bez inspekcijas atļaujas ar Ls 25 sodīts Morics Grimms, Raiņa ielā 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 27. oktobrī.

Par sēklu tirdzniecības noteikumu pārkāpumiem Zemkopības ministrs sodījis ar Ls 25 Moricu Grimmu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 24. novembrī.

M. Grimms. Dažādu preču tirgotava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 21. martā.

1940. gadā māja tika nacionalizēta. Pēc Otrā pasaules kara tajā ierīkots Rūjienas Patērētāju biedrības saimniecības preču veikals. Sētas māja padomju laikā nojaukta, tās vietā Rūjienas Patērētāju biedrība uzcēla noliktavas. Pēc Atmodas mājā bija O. Lenša būvmateriālu veikals, pēc tam vairākus gadus — M. Boša motorzāģu firmas “Husquarna” veikals un remontdarbnīca, krāsu veikals

SIA "Aiva plus", V. Brīnuma veikals dārzkopjiem "Rūķītis". Pašreiz ēkā atrodas lietotas sadzīves tehnikas veikals.

Māju atguvusi E. Grimmas meita Rasma Lase-Grimma.

Nr. 12, parks, Augšas tirgus laukums

1905. gada revolūcijā aktīvu dalību ņēma arī Rūjienas novada iedzīvotāji.

Plašo opozīciju pret patvaldību, kas cariskajā Krievijā izcēlās sakarā ar bezjēdzīgo krievu–japāņu karu, nevarēja apslāpēt, un 1905. gada oktobrī cars Nikolajs II izdeva manifestu ar reformu solījumiem un atļauju tautai iesniegt savas petīcijas.

Rūjienā pirmā bija Zemkopības biedrība, kas nolēma iesniegt prasības ķeizaram. Tekstu izstrādāja skolotāji Ludis Alberings un Miķelis Volkovs. Prasības bija šādas:

1. Piešķirt Baltijai autonomiju ar pašvaldības tiesībām.
2. Kroņa zemes sadalīt saimniecībās divzīrgu zemju lielumā un piešķirt bezzemniekiem.
3. Skolās un tiesās ļaut lietot latviešu valodu.
4. Nodevas un klaudas uzlikt vienlīdzīgi muižniekiem un zemniekiem.
5. Atcelt muižnieku privilēģijas tirdzniecībā ar alkoholiskiem dzērieniem un to ražošanu.
6. Ticības mācības stundas skolā un bērnu pārklaušināšanu mājās atbrīvot no mācītāju uzraudzības.

7. Ļaut latviešiem lemt par baznīcas un draudzes lietām.

Sapulcē Rūjienas Zemkopības biedrības zālē ieradās neredzēti daudz dalībnieku, to skaitā apkārtējie muižnieki, mācītāji, tirgotāji, skolotāji, lauksaimnieki. Sapulci vadīja biedrības priekšnieks Lodes muižas barons Eberhards Volfs. Pēc paziņojuma, ka sakarā ar iepriekšējās sapulces lēmumu petīcijas teksts ir izstrādāts un to nolasīs Ludis Alberings, barons Volfs paziņoja, ka tas neesot likumīgi un teksts esot bezdievīgs. Pēc trača izcelšanās Volfs paziņoja sapulci par slēgtu.

Neveiksme petīcijas apspriešanā neapturēja tajā izvirzīto jautājumu apspriešanu sapulcēs un mītiņos.

Rūjienā mītiņus sasauca savējais revolūcijas vadonis — Ternejas "dušelnieka" dēls Emīls Āboltiņš. Viņš sevi izvirzīja pats, un pret šo kandidatūru iebildumu nebija. E. Āboltiņš studēja veterinārmedicīnu Tērbatas universitātē. Viņš pārzināja sociālisma teoriju, bet nebija labs orators. Sapulcēs galvenais runātājs bija no Rīgas atbraukušais ķonietis Krišjānis Bočs. Savu darbību gan viņš drīz pārcēla uz Mazsalacu, atstājot Rūjienā E. Āboltiņu un skolotāju, pagasta darbvedi Jēkabu Krauzi.

Ludis Alberings grāmatā "Rūjiena" raksta par kādu mītiņu 1905. gada vasarā: "(..) Izziņotā dienā tautas gājiens formējās uz Rīgas ielas iepretim Pareizticīgo baznīcai. No sava dzīvokļa iznāca pareizticīgo mācītājs Mārtiņš Kārklīņš un pievienojās

vadītāju grupai sarkankarogotā gājiena priekšgalā. Gājiens ar orķestri un vadību priekšgalā virzījās uz pilsētas centru un Zemkopības biedrību. Lielā izrikojumu zāle bija stāvrūdām pilna. Par mītiņa vadītājiem ievēlēja Jēkabu Krauzi un par sekretāriem mirtiesas darbiniekus — tulku Kārli Lūsi un skrīveri Kārli Kluci. Pats pirmais ļaudis uzrunāja pareizticīgo mācītājs Mārtiņš Kārklīšs. Pēc tam runāja visas galvenās personas. Temati bija dažādi: par patvaldību, parlamentāro valsts iekārtu, baznīcām, skolām, tiesām, policiju, nodokļiem, muižnieku privilēģijām u. c. Krauze lietišķi vadīja sapulci un pēc katras runas deva īsu formulējumu, par rezolūciju likdams balsot. Tauta parasti tad balsoja vai nu “nost”, vai “lai dzīvo”.

Svarīgākās rezolūcijas bija par policijas likvidēšanu un tautas milicijas nodibināšanu, par ieroču atņemšanu policijai un muižniekiem. Par milicijas priekšnieku ievēlēja ādu tirgotāju Lukstiņu. Pagastu un pilsētas valžu vietā ievēlēja izpildu komitejas. Skolās, pagastu namos u. c. iestādēs noņēma ķeizara ģimenes. Slēdza krogus, aizliedza alkoholisko dzērienu tirgošanu un ražošanu. Izdalīja lapiņas ar jauno dziesmu tekstiem: “Mīrkst asru plūdus zeme plašā”, “Ienaida negaisi pāri mums klājas”, “Kas paši staigā driskās”, “Mostaities, jūs, darba ļaudis”, “Viens melnais uzkāpj kancele” u. c.”

Un vēl par kādu mītiņu: “(..) Kādu svētdienu bija nolikts mītiņš ar mazzalaciešu piedalīšanos. Ieradās ap simt cilvēku jāšus un bruņoti. Pie pilsētas robežām viņus ar orķestri sagaidīja rūjienieši, un uz tirgus laukuma fotogrāfs Eduards Kalcenavs viesus ar sagaidītājiem nofotografēja. Jātnieku komandas priekšā uz balta zirga kā ģenerālis ar kailu zobenu rokā pats Krišjānis Bočs, kreisā stūrī Krauze ar sagaidītājiem un orķestri. Pēc šī palielinātā fotouzņēmuma vēlāk vainīgos varēja sazimēt un nosēdināt aiz restēm. Pret tiem vairs nevajadzēja meklēt nekādus citus pierādījumus. Bočs turpat uz tirgus laukuma teica īsu uzrunu un pārmeta Krauzem, ka rūjienieši nav vēl savu policiju atbruņojuši. Iespaidīgā gājienā ar orķestri, mazzalaciešu miličiem un citiem mītiņa dalībniekiem K. Bočs ieradās policijas iecirknī. Policijas priekšnieks Pržialgovskis bez mazākās pretošanās atdeva savu mazkalibra šauteni un vecmodīgu revolveri. Par šādu glēvulību valdība Pržialgovski atstādināja no amata. Viņš palika Rūjienā un nodarbojās ar privātdoktoru.

Tanī pašā laikā bija mītiņš Patērētāju biedrības dārzā, kur skolotājs Miķelis Volkovs nosodīja mācītājus Mārtiņu Grosbergu un Kārli Bēru.

Lai gūtu ieročus milicijas apbruņošanai, organizēja grupas, kas pa muižām savāca medību bises. Lielāka mēroga akcija tika rīkota uz Volpites muižu Igaunijā, kur pēc ievāktām ziņām it kā nocietinājušies apkārtējie muižnieki ar visāda veida ieročiem. Iespējams, ka brauciens uz Volpiti ar vilcienu bija muižnieku izprovocēts, lai būtu iemesls pieprasīt karaspēku aizsardzībai. Tikai tā var izskaidrot Naukšēnu muižas pārvaldnieka fon Hibeneta sievas piedalīšanos braucienā žēlsirdīgās māsas formā un lomā. Nekad un nekur viņa nebija redzēta latviešu sabiedrībā, un tē piepeši tā piedalās pret muižniekiem vērstā pasākumā! Nedaudz mēnešu vēlāk kādā ģenerāļa Orlova jātnieku virsnieku ballē Rūjienas biedrības zālē fon Hibeneta kundze uz zirga iejājusī iekšā, un oficiēri to godājuši par “naša Matuška”(mūsu mammīte), suminājuši un ar visu zirgu

urrjavojuši. To atstāstīja Jura krusta kavalieris, pulkvedis Ādolfs Sprincis no Naukšēnu Dolēm, kas arī bija aicināts šinī ballē piedalīties. Par uzbrukumu Volpītei, bez šaubām, ir bijis iepriekš paziņots, jo naktī, pilij tuvojoties, uz šo pusi raidīts lielgabala šāviens, kas uzbrucējus pārsteidzis. Vāji bruņotie un lielāko tiesu gluži bez ieročiem tie nav riskējuši iet uzbrukumā un nakts melnumā atgriezušies mājās.”

Tā pati Naukšēnu muižas pārvaldnieka sieva 1908. gada Nordlivl. Ztg. kā revolūcijas aculieciniece par revolūciju Rūjienas novadā raksta:

“Oktobra beigās apkārtējie muižu īpašnieki koncentrējās Endzeles muižā. Mītiņi kļuva arvien biežāki, un spriegums auga. Tuvākā nākotnē mēs visus notikumus varēsīm novērot, jo tikai dažas minūtes pavadījām ārpus muižas. Pagasta vecākais atbrīvots, ar drudzainu steigu viņš centās apgūt jaunās mācības. Pagasta skrīveris Baltiņš un viņa 19 gadīgais brālis ar apskauzamu spēku aizstāvēja jaunveidoto nelegālo pārvaldi. Rūjienas pusē mēs vairs nedrīkstējām riskēt pajūgos braukt, sarunāties, tad noķengāti tiksīm noteikti. Visapkārt dzirdēja dziedam revolucionāras dziesmas; mazi bērni, kuri pat Tēvreizi neprata, dziedāja tās noklausītā veidā. Baznīcas un mācītāji tika nejdzīgākās bildēs kariķēti; kungus neviens vairs nesveicināja. Kādu vakaru dažādas zirgu puīšu un citas ordas sapulcējās savā ēdamistabā, kas atradās mūsu mājas galā, un rāva pilnā rīklē vaļā revolucionāru dziesmu. Kad mans tēvs to uzzināja, viņš stingrākā kārtā aizrādīja, lai arī turpmāk mājā šādas dziesmas nedzirdētu. Eksekūcijām tika pakļauti krogi, monopola būdas, brūži un ražotnes.

Dzelzceļa streiks tostarp bija beidzies. Bagātīgas baumas no pasaules sasniedza mūs. 13. un 20. novembra mītiņos uzbrukums Endzeles muižai netika izslēgts. Šeit nolēma dāmas un bērnus sūtīt uz ārzemēm. Dažas dienas tik bija palikušas šai spiedošai vajadzībai. 22. novembrī Grotes kungs gribēja savu dēlu no Eriņu muižas aizvest. Nākošajā rītā sagatavojās aizceļošanai no Endzeles koncentrācijas nometnes. Es nekavējoties steigšos savu bērnu uz mājām nogādāt. Tas, ka te nav droši, kļuva pavisam skaidrs.”

Savukārt revolūcijas dalībnieks Ludis Alberings šos notikumus raksturo šādi.

“Rūjienas apkārtnes muižnieki bija salasījušies vienkopus baronam Edgaram Krīdeneram (ļaudis viņu sauca par Gnīdneru viņa skopuma dēļ) piederošā Endzeles muižā, bet tos netraucēja. Rūjieniešu revolucionāri vispārīgi bija miermīlīgas dabas. Tās muižas, kuras īpašnieki aiz bailēm uz kādu laiku bija pametuši, pat apsargāja, lai izdaudzīnātā “Čornaja sotņa” (melnsimtnieki) neizprovocētu muižas ēku dedzināšanu, kas derētu par iegānu militārās apsardzības pieprasīšanai no valdības. Tā pa visu revolūcijas laiku Rūjienas novadā nenedzināja nevienu muižu, izņemot baronam Fitinghofam piederošo Valtenbergas muižu. To nodedzināja dažas stundas pirms Orlova soda ekspedīcijas ierašanās Mazsalacā. Bočam licies, ka karaspēks nāk barona aicināts, kaut gan tas agrāk devis solījumu to nedarīt. Sasaukts pēdējais mītiņš, kurā nolemts muižu nodedzināt un alu no muižas pagrabiem izlaist Salacā. Orlova vīri tad nošāva 7 gluži nevainīgus brūža strādniekus, kas bija aizkavējušies alus pagrabā, mēģinot kādus enkurišus (muciņas) alus izglābt savām vajadzībām.

1905. gada 13. decembrī ar 10 vilcieniem karaspēka Valkā ieradās ģenerāļa A. Orlova vadītā soda ekspedīcija. Tā sadalījās sīkākās daļās, lai revolūcijas apspiešanu varētu uzsākt vairākās vietās uzreiz. (...) Ekspedīcijas štābs novietojās Eriņu muižā. (...) Dienas gaismā iznira spiegi un nodevēji — ādu ģērmaņa dēls Leopolds Kīns, linu tirgotāja zellis Eduards Svīķis u. c. Tie, ar medību bisēm apbruņoti, staigāja pa pilsētu un uzrādīja revolūcijas darbiniekus. Saņemtos pa vienam, gan bariņos, veda uz Eriņu muižu štāba rīcībā. Ne Krauzes, ne Lukstiņa nebija viņu vidū. (..)

Rūjienas revolucionārus tiesāja kara tiesa Rēvelē (Tallina) 1908. gada vasarā, tā sauktajā “Rūjienas republikas” prāvā. No 65 apsūdzētiem Bočam un Āboltiņam piesprieda nāvessodu, pārējiem spaidu darbus no 10 līdz 15 gadiem. Boču nošāva, Āboltiņš cietumā sajucis prātā, kādēļ to nodeva tēvam uzraudzīšanai.

Pareizticīgo mācītājs Mārtiņš Kārklīšs arī neizgāja sveikā. Viņu kā cara ticības reprezentantu gan nesodīja ar katorgu vai cietumu, bet trīs mēnešus turēja stingrā mājas arestā ar militāru apsardzi pie durvīm. Pēc tam viņš atkal drikstēja pildīt mācītāja pienākumus. (..)”

Lukstiņa un Krauzes dzīvokļa iekārtu uz tirgus laukuma sadedzināja. Lukstiņš no Šveices Latvijā neatgriezās. Krauze pēc oktobra revolūcijas atgriezās un dzīvoja pie brāļa Valmieras tuvumā. Kad lielinieki, igauņu spiesti, atkāpās pāri Sedai, Krauzi paņēma šķūtniekos un pie Lizdēniem nošāva (1919. g.).

Emīls Āboltiņš atlaba, aizbēga uz Krieviju, strādāja augstskolā. Nošauts 1938. gadā.

Rūjienā “melnā sotņa” nošāva galdnieku Jāni Goldi par to, ka viņš izgatavojis koka lielgabalū. Pieminekļi Brīvības ielas galā.

1905. gada revolūcijas laikā šajā vietā kādā svētdienā notika mītiņš. Par to grāmatā “Rūjiena” 1978. gadā rakstījis Ludis Alberings: “(..) Ieradās ap 100 cilvēku jāšus un bruņoti. Pie pilsētas robežām viņus ar orķestri sagaidīja rūjienieši, un uz tirgus laukuma fotogrāfs Eduards Kalcenavs viesus ar sagaidītājiem nofotografēja. Jātnieku komandas priekšā uz balta zirga kā ģenerālis, ar kailu zobenu rokā pats Bočs, kreisā stūrī Krauze ar sagaidītājiem un orķestri. Pēc šī palielinātā fotouzņēmuma vēlāk vainīgos viegli varēja sazīmēt un nosēdināt aiz restēm. Pret tiem vairs nevajadzēja meklēt nekādus citus pierādījumus. (..)”

1934. gadā, sagatavojot laukumu Brīvības pieminekļa celšanai, lejas tirgus laukumu pārcēla uz Raiņa un Parka ielas stūrī. Par gadatirgus norisi Vilis Timze “Dzīves atmiņu spoguļi” 1992. g. rakstīja: “Bija pienācis 1935. gads. Kad lielie palu ūdeņi nokrita, Rūja sāka mierīgi tecēt pa savu gultni, daba jau pieņēma vasarīgu nokrāsu, un rūjienieši gatavojās lielajai tirgus dienai. Nelielajā tirgus laukumā jau iepriekš tika celtas būdas, paviljoni un dažādas nojumes, kur tirgotājiem novietot savu preci, galdiņus un letes. Šajā dienā pilsētā sabrauca tūkstošiem cilvēku no malu malām. Tirgotāji, pircēji, zirgu mijēji, lejerkastnieki un kumēdiņu rādītāji; netrūka arī blēžu un krāpnieku. Lielās tirgus dienas uzlūkoja par svētku dienām, un rets pilsētnieks vai laucinieks šādā dienā neieradās tirgū, jo patiešām te bija ko redzēt un dzirdēt.

Aiz letēm un galdiem stāvēja baltos ķitelos tērpušies, laipni tirgotāji un slavēja cits par citu vairāk savu preci, piedāvādami rūjieniešiem tādas garšīgas mantas, ko šajā pusē redzēja tikai lielās tirgus dienās, piemēram, kūpinātu mencu vai žāvētu reņģi...

Bija būdas un teltis, kurās kurējās mazas čuguna krāsniņas un baltos alumīnija katlos karsējās cīsiņi vai kādas citas šķirnes uzkožamās desiņas. Bija arī lielas teltis, kurās atradās galdi un krēsli; tur varēja nogaršot nēģus, žāvētu zuti un sālitu lasi. Tajās teltīs gāja iekšā tikai turīgi saimnieki vai citi, kam bija biezāks naudas maks. Strādnieki, un arī ne visi, varēja atļauties tikai kādu kālu žāvētu reņģu vai kādu mencu. Jo pavasaris strādniekam bija tas tukšākais un grūtākais gadalaiks. Staigāja pa tirgu arī siktirgotāji ar kaklā pakārtu kasti, piedāvādami cilvēkiem dažādus niekus: kam mājās tarakāni vai prusaki, nopērciet šo krītu, apvelciet apkārt krāsniņai vai plītij svītras un uz garantiju — pēc pāris dienām jūsu māja būs tīra no šiem dėkaiņiem!...

Pie leijerkastēm meitas un puisi par desmit santīmiem varēja uzzināt savu nākotnes mīlestības laimi vai nelaimi, ko viņiem izvilka balta jūrascūciņa. Dziesmu mīļotāji varēja iegādāties “Ziņģu grāmatiņu” vai “Dziesmu vēsmu”, kurā katrs sev pa prātam varēja atrast piemērotu ziņģi vai dziesmu...”

Arī pirmās Latvijas laikā tirgus laukumā notika svētku mītiņi un parādes. Saglabājušās fotogrāfijas, kurās redzams, ka 1931. gada 18. novembra svinībās aizsargu, ugunsdzēsēju u. c. parādi no speciālas tribīnes uzrunāja pilsētas galva J. Bērziņš.

No preses un citiem avotiem

Gadatirgus otrdien, 15. jūnijā bija pievilcis maz tirdzinieku. Toties tirgus raksturojās ar pirmo ogu pievedumu un bagātīgu zaļumu izvēli. Pirmās dārza zemenes, kas gan bija dabūjamas ļoti nelielā daudzumā, maksāja 50 sant. litrā, ērkšķogas, derīgas ievārijumiem un kompotiem — 25 sant. litrā. Samērā daudz bija svaigo gurķīšu un citu zaļumu, kuru cenu līmenis stipri nokrities.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 18. jūnijā.

Rūjienas mājlopu tirgū 6. augustā pārsvarā bija bekoncūku pievedumi. “B. E.” nopirka 41 bekoncūku, par kurām maksāja 90 sant. Par kg 14 iepirktām speķa cūkām cenas svārstījās no 85–90 sant. par kg. 10 kustoņus iepirka arī vietējam tirgum; par sivēnu mātēm maksāja 75 sant. par kg, neatvelkot 10 proc. svāra, bet par vietējam tirgum derīgiem bekoniem 80 sant. kg. Teļiem un aitām cenas turējās no 25 līdz 35 sant. par kg.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 25. augustā.

Pēc Otrā pasaules kara šajā vietā ierikoja parku, bet tirgus tika pārcelts uz Brīvības ielu 7. Kad Rūjiena bija rajona pilsēta (20. gs. 50. g.), tirgu pārcēla pie Bērtuļa kapsētas, uzceļot tirgus paviljonu svāriem u. c. Ap 1960. gadu, kad Rūjiena vairs nebija rajona pilsēta, tirgus atkal ierikots Brīvības ielā. 20. gs. sešdesmito gadu beigās, uzceļot melioratoru dzīvojamo māju, tirgu pārcēla uz Ganību ielu, kur tas atrodas arī patlaban.

Nr. 14, tā sauktā Duņēna māja, tagad Dārza iela 16

(līdz 1916. g. — Pasta iela 18)

1937. gadā Kārlis Duņēns dzīvojamo māju un saimniecības ēku ar zemi par Ls 6840 nopircis no Annas Daugules.

No preses un citiem avotiem

Valsts zvērināts mērnieks Kārlis Duņēns, tālr. nr. 110, ātri par mērenu atlīdzību un uz izdevīgiem noteikumiem izpilda visādus mērniecības un grāvju nivelēšanas darbus.

Rūjienas Balsis. — 1931. g. 8. maijā.

Robežapsardzības rajona priekšnieka un kancelejas, Raiņa ielā 14, telefona nr. 76. *Latvijas telefonu grāmata.* — 1936.

Sabiedrības dāmu Martu Duņēns izvada no Raiņa ielas nama nr. 14 uz Bērtuļa kapiem 1937. gada 1. janvārī. *Mirusi* 1936. g. 28. decembrī. 37. dzīvības gadā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 31. decembrī.

Pārdodams nams ar augļu dārzu pie tirgus laukuma Raiņa ielā 14. Tuvākas ziņas Brīvības ielā 8 pie Dejus.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 9. aprīlī.

Pārdod lietotus skapjus, kumodi, galdus, krēslus u. c. dzīvokļa iekārtas sikumus. Apskatāmi un pērkami ceturtdien, piektdien, sestdien, svētdien no plkst. 9 ritā līdz 8 vakarā Raiņa ielā 14, augšstāvā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 4. jūnijā.

Stādīs ozoliņus varoņu suminājumam. Rūjienas Vanagu novads nodomājis šogad meža dienās uzsākt ozoliņu stādīšanu kritušo karavīru piederīgo dārzos un Lāčplēša Kara ordeņa kavalieru sētās, arī K. Duņēna sētā Raiņa ielā Nr. 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 22. aprīlī.

Otrdien, 4. okt. pieklīduši 2 mazi sivēni. Saņemami Raiņa 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 7. oktobrī.

Pērk sētas stabus.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 10. martā.

Ļoti lūdzu paziņot, kas ko zinātu par manu vīru, mērnieku Kārli Duņēnu. Ap-cietināts š. g. 23. jūnijā Rūjienā, Valmieras cietumā atradies līdz 29. jūnijam, bet par turpmāko nekas nav zināms. Lūdzu ikvienu sniegt palīdzīgu roku viņa likteņa noskaidrošanai. M. Duņēns, Raiņa 14.

Tālavietis. — 1941. g. 19. jūlijā.

1941. gadā Kārlis Duņēns, dz. 1894. g. 20. I, apcietināts un Valmieras cietumā nošauts.

Liesma. — 1996. g. 6. augustā.

1944. gadā ēkas, izņemot klēti, nodega. Klēti izmanto pilsētas komunālā saimniecība. Zeme piešķirta Aleksandrai Burago, kas dzīvo ASV, kā kompensācija par bijušo īpašumu bērnu dārza zemes vietā. K. Duņēna dēls Jānis Duņēns, kas dzīvo Valmieras pagastā, zemi nav pieprasījis. Tā nav apbūvēta.

**Nr. 16, tā sauktais dzelzceļnieku depo, arī Broļa māja,
tagad Ternejas iela 6 (līdz 1926. g. — Pasta iela 20)**

Krievijas impērijas laikā ēkā atradusies Zeiferta viesnīca ar nojumēm ratu un zirgu novietošanai.

1926. gadā Matilde Brolis, Maija Brambate, Eduards Brolis un Jānis Brolis īpašumu par Ls 302,16 nopirkuši no Zemkopības ministrijas.

Viens no mājas īpašniekiem — E. Brolis — bija Rūjienas dzelzceļa stacijas priekšnieks un savā mājā iekārtoja atpūtas vietu dzelzceļniekiem, kuri gaidīja savu reisa laiku.

1928. gadā dzīvojamo māju un saimniecības ēku nopircis J. Brolis (viņam piederējusi viesnīca Rīgas ielā).

Ielas pusē līdz dzelzceļam atradusies pusotra stāva ķieģeļu dzīvojamā māja, sētā — koka dzīvojamā māja.

No preses un citiem avotiem

Par neregistrēšanos ievēšanai kara dienestā iesaucamo sarakstos pie atbildības tiek saukts Edgars Kangars no Raiņa ielas 16.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 5. novembrī.

Izdodams 4 istabu dzīvoklis (var arī sadalīt) Raiņa 16. Pieprasīt pie Broļa Centrālvesnīcā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 13. aprīlī.

Rūjienas pilsētas bibliotēka atvērta katru darbdienu no plkst. 5–7 vakarā.

Rūjienas Vēstnesis — 1936. g. 17. janvārī.

Kādreiz krogu Raiņa ielā turēja J. Bērziņš, saukts Birka. Izplūkušāns tur bija goda lieta, bet, tā kā Rūjienā tāda veida sporta cienītāju bija maz, tad uzņēmumam iznāca īss mūžs.

Zviedrijā J. Abuča izdotā grāmatā “Rūjiena” Ludis Alberings. — 1978.

Degoši jautājumi aukstā laikā (sīkais feļetons). Rūjienas Musolini alias Birks nodibinājis vēlēšanu biroju(..). Don Valado

Rūjienas Domas. — 1931. g. 3. martā. (28. martā vēlēšanas! — G. Z.)

Jānis Bērziņš (Rakstnieka Miervalda Birzes tēvs. — G. Z.) kandidē pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā no Sociāldemokrātu strādnieku partijas. (Ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā

Rūjienas pilsētas bibliotēka ar 1. augustu būs atvērta darbīnās (izņemot sestd.) no plkst 17–18. Grāmatas izsniedz par brīvu pret galvojumu. Bibliotēka atrodas Raiņa ielā 16, Broļa kga mājā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. jūlijā.

Rūjienas pilsētas valde ziņo, ka 1936. g. 25. janvārī plkst. 1 pēc pusd. Raiņa ielā 16 sāka bezdarbnieku ēdināšana ar Tautas labklājības ministrijas līdzekļiem. Pusdienas izsniegs tikai pilsētas valdē reģistrētiem bērniem.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 24. janvārī.

Virvju vijējs meklē lielāku zēnu, kas būtu ar mieru mācīties, pieteikties no plkst. 17–18 Raiņa ielā nr. 16.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 6. maijā.

1940. gadā Jēkaba Broļa māja nacionalizēta. Tajā bijuši divi dzīvokļi, kuru kopējā platība — 176,79 m², māja novērtēta par Ls 8000.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad zeme piešķirta Indulim Ezerkalnam (Rīgā) par bijušo īpašumu Brīvības ielā. J. Broļa mantinieki zemi nav pieprasījuši. Tā nav apbūvēta.

Nr. 18, tā sauktā Jendes māja (līdz 1926. g. — Pasta iela 22)

20. gadsimta 20. gados īpašumu nopirkusi Albertīne Jende.

Ielas pusē atradās gara vienkārtīga dzīvojamā māja, sētā — divstāvu koka dzīvojamā māja.

No preses un citiem avotiem

Boša māja Pastes ceļā Nr. 22 J. Dallīts kurpnieku darbnīca.

Rūjienas Vēstnesis. — 1914. g. 24. maijā.

Namsaimnieci no Raiņa ielas nr. 18 Albertīni Šulci sauc pie atbildības par ielas no trotuāra netīrīšanu.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 15. maijā.

Pārdodama mazlietota kamana Raiņa ielā nr. 18 pie Dallīša.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 16. janvārī.

Zirgu izbroukšanai var pasūtīt katrā laikā pie J. Dallīša Raiņa ielā nr. 18. Tālrunis nr. 131.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 7. martā.

1931. g. 28., 29. martā pilsētas domes vēlēšanās šīs mājas iedzīvotāji Hugo Dancis kandidē no Sociāldemokrātu strādnieku partijas un Jānis Dallītis no apvienoto bezpartejisko saraksta. (Nav tikuši ievēlēti. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Par mēru neturošu vēžu zvejošanu un pārdošanu pie atbildības policija sauc Jāni Zaķi no Raiņa ielas nr. 18.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 28. oktobrī.

Par noteikumu neievērošanu, zirgus pērkot, sodīt Maksī Nurmīsarū no Raiņa ielas nr. 18.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 5. novembrī.

R. Alps, galdniecība.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 19. jūnijā.

Ernests Auniņš, Rūjienas patērētāju biedrības “Agronomi” priekšnieks.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Grūsna ķēve un stiprs darba zirgs pārdodami. Pieprasīt Raiņa ielā 18 pie Dalliša.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 9. aprīlī.

Atrastas loterijas biļetes. Pieprasīt Ādamam Krastiņam Raiņa 18.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 4. februārī.

Kārļa Vilistera galdniecība.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

1940. gadā A. Jende 386 m² zemes pārdeva dzelzceļam. Tajā pašā gadā māja nacionalizēta. Tajā bijuši desmit dzīvokļi, kuru kopējā platība 231,42 m², apdzīvotā — 187,42 m². Māja novērtēta par Ls 5000.

1944. gadā ēkas nodega. Mantinieki zemi nav pieprasījuši. Tā piešķirta Zigrīdai Šenbergai kā kompensācija par aizņemtu viņai piederošu zemi. Zemes gabals neapbūvēts.

Nr. 20, tagad Raiņa iela 10a un 12 (līdz 1926. g. — Pasta iela 24)

1929. gadā Ādams Pūce mājīpašumu par Ls 4200 nopircis no Līnas Vainers.

No preses un citiem avotiem

R. Kāna koloniālpriecū tirgotava.

Latvijas tirdzniecības un uzņēmumu adresu grāmata. — 1922. /23.

Jānis Paeglis no Raiņa ielas nr. 20, strādājot Rencēnu pag. Ribēļu mājas mežā pie stutmalkas sagatavošanas Levina firmai, nesot smagu blūķi, pakritis un vārīgi ievainojis galvas kausu. Paeglis ievietots Dr. Jona slimnīcā, kur ievainojums atzīts par smagu un dzīvību apdraudošu.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 20. novembrī.

Vajadzīga kalpone Raiņa ielā 20.

Rūjienas Balss. — 1930. g. g. 9. maijā.

1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās šajā mājā dzīvojošais Kārlis Krastiņš kandidē no demokrātisko pilsoņu un inteligēnto darbinieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Bals. — 1931. g. 10. martā.

Nekustamu mantu īpašniekiem jāiesniedz manā kancelejā ziņas par telpu iznomāšanu tirdzniecības vai rūpniecības uzņēmumiem. Eg. Riekstiņš Valmieras apr. 1. iecirkņa nodokļu inspektors. Paziņojuma blanketes dabūjamas pie nodokļu vecākā kontroliera Raiņa ielā 20 bez maksas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 4. maijā.

Vecākais nodokļu kontrolieris Kārlis Kļava, tel. 21 Raiņa Nr. 20.

Vecākā nodokļu inspektora Kārļa Krastiņa telefons nr. 21.

Pāna daiļkrāsotava (izkārtnes, mēbeles).

Pilsētu apraksti. — 1936.

1944. gadā ēkas nodega. Padomju okupācijas laikā celtās mājas tagad pieder Jurim Deičmanim — māja pēc adreses Raiņa ielā 10a — un Andim Ķāvim — māja pēc adreses Raiņa ielā 12.

Nr. 22, tā sauktā Kampužmāja, tagad Raiņa iela 14a un 14

1925. gadā celto māju Marija Kampuzis pārbūvējusi, to paplašinot. 1930.–1931. gadā divstāvu dzīvojamā ēkā atradās Draudzes skolas internāts skolēniem. 1939. gadā Valdemārs Bērziņš šo māju un divas saimniecības ēkas par Ls 14 000 nopircis no Marijas Bertas Kampuzis.

No preses un citiem avotiem

Advokāts Pršialkovskis. Mans Rujenes kantoris tagad atrodas Pasta ielā Kampus kundzes namā, kur pieņem ceturtdienās.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 24. decembrī.

Šinīs dienās nomiris un apglabāts Skudrītes kapsētā bijušais miesta vecākais Jānis Tolmanis, miris 74 g. vecs.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 21. janvārī.

Rujenes stražņiku komanda no 1. marta š. g. pāriet no Kampus kundzes mājas uz Boša māju (Pasta nr. 43).

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. martā.

Vietējā urjadņika Ezertēva vietā no 20. februāra š. g. iecelts igauņis Mjurks, kurš agrāk bija par stražņiku Rujenē.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. martā.

Rūjienas baptistu draudzes dievkalpojuma telpās Raiņa 22 ieradušies Ansis Ameriks, Valdemārs Viaters un Voldemārs Zariņš piedauzīgā kārtā traucējuši dievkalpojumu. Vainīgiem būs jāatbild tiesā.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 17. janvārī.

Ceturtdien 10. aprīlī citkārt kluso Rūjienas dzīvi iztraucēja ziņa par Rozalijas Pastar pašnāvību Raiņa ielā 22.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 16. aprīlī.

B. Kampuss (E. Šveha — Sveķa, kā sauca rūjienieši, meita. — G. Z.) pasniedz klavierstundas.

F. Jirgensons “Rīgas drēbnieks” strādā Raiņa ielā Nr. 22, Kampuss namā.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 8. augustā.

Par jaundibinātā iecirkņa tiesu izpildītāju Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājs iecēlis bij. Cēsu apr. 2. iec. miertiesas sekretāru Riekstiņu. Jaunā tiesu izpildītāja dzīvesvieta Raiņa ielā nr. 22.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 22. augustā.

4. aprīlī uz Raiņa ielas satikušies Alfreds Karavnieks, Eduards Riekstiņš, Antons Kovaļko un Kārlis Šķiņķis. Kovaļko ar Šķiņķi sākuši apšaudīties ar gumijas kaķenēm. Riekstiņam, pagriežoties pret šāvējiem, lādiņš trāpījis acī. Ārsts ievainojumu atzinis par diezgan nopietnu. Kovaļko un Šķiņķi sauc pie atbildības par huligānismu.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 17. aprīlī.

Policija tagad atrodas Kampuša mājā, kur agrāk atradās miertiesā.

Rūjienas Balss. — 1933. g. 7. februārī.

Dzīvo un pieņem ārsts Heinrihs Eltbergs.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Dakteris Elbergs, vācietis, mazpilsētā bija pamanāma persona. Gausu reimatiķa soli, garās zeķēs, samta biksēs, ar sudrabā kaltu spieķi pie rokas, tādu viņu ievēroja jau iztālēm. Teica, viņam esot “ķēriens uz nieru slimībām”. Mātes brālis 1918. gadā bija atgriezies no otras puses krievu kara flotes, vārgs un uztūcis. Viņam dakteris Elbergs bija ieteicis katru dienu apēst gabaliņu jēlu aknu. Māte tad kājām apstaigājusi apkārtējos pagastus abpus Rūjai, klausinādama, vai kādās mājās nekauj cūku vai teļu, un lūgusi gabaliņu no aknām. Brālim no šīm aknām esot kļuvis labāk. Domāju, ka Elbergs patiešām bijis redzīgs un zinīgs. Šķiet, jau pamanījis publikācijas, kādas varētu attiecināt uz vitamīnu nozari, kaut paša jēdziena “vitamīni” vēl nebija.

Miervaldis Birze

Karogs. — 1997. g. martā.

Kalpone vajadzīga Raiņa 22 augšējā stāvā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 19. oktobrī.

Rūjienas atbrīvošanas piemineklim ziedojis Ls 50 Dr. H. Eltbergs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 8. oktobrī.

Ar š. g. 25. okt. atgriezās no atvaļinājuma un atjaunoju slimnieku pieņemšanu Raiņa ielā nr. 22. Dr. H. Eltbergs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 30. oktobrī.

Rūjienai un apkārtnei daru zināmu, ka ar 28. aprīli mana austuve pāriet jaunās telpās Raiņa ielā nr. 22 (Kampus kundzes namā) E. Prīsis-Johansons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 30. aprīlī.

Audējas vajadzīgas. Pieteikties Raiņa ielā 22 E. Prīsis austuvē.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 26. novembrī.

Mūžībā 1938. g. 9. jūnijā aizgājis dr. Heinrihs Eltbergs, dz. 1863. g. 22. martā Aizputes apriņķī. 1895. g. beidzis Tērbatas universitāti. Pēc dažu gadu prakses Mazsalacā, kur viņa tēvs bija mežzinis, Eltbergs pārnāca uz Rūjienu. Būdams vācietis, viņš deva iespēju latviešiem pārņemt Saviesīgo biedrību savā vadišanā. Bija ilggadīgs Saviesīgās biedrības priekšnieks. Izvadīts no Saviesīgās biedrības zāles uz Mazsalacas kapiem.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 17. jūnijā.

8. Valmieras aizsargu sporta kluba Rūjienas nodaļa rīko Rūjienas šaha meistarības turnīru. Turnīrs ietilpst valsts meistarības izcīņā un uzvarētājs, resp. uzvarētāji (1 no katriem 10 dalībniekiem) gūs tiesību piedalīties valsts meistarības 2. kārtā Valmierā. Turnīrs notiks jaunajās aizsargu sportistu telpās Raiņa ielā 22.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 27. janvārī.

Rīgas drēbnieks Fricis Jirgenšons, kas absolvējis LAK speciālos piegriešanas kursus kungu drēbniekiem un 5 gadus darbojies Armijas ekonomiskā veikala kungu apģērbu nodaļā — ar 19. augustu atvēris Raiņa ielā nr. 22 (agr. Kampusa mājā) drēbnieku darbnīcu. Pieņem pasūtījumus un izlabojumus civil- un formas tērpiem, dāmu kostīmiem un mēteļiem. Pirmklasīgs darbs. Piemērota cena.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 18. augustā.

Rūjienas rajona ārsts K. Ardaus pieņem slimniekus Raiņa ielā nr. 22 (bij. rajona ārsta Eltberga dzīvesvietā).

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. septembrī.

Ar 28. aprīli manā austuvē jaunremontētā namā Raiņa ielā nr. 22 izīrējami 6-istabu, 3-istabu un 1-istabu dzīvokļi ar labiercībām. V. Bērziņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 6. oktobrī.

1940. gadā V. Bērziņa māja tika nacionalizēta. Tajā bijuši divi dzīvokļi ar 27 istabām, kopējā apdzīvojamā platība — 445,79 m², neapdzīvojamā platība — 29,01 m². Māja novērtēta par Ls 10 000.

1944. gadā ēkas nodega. Pēckara laikā te atradās Rūjienas Patērētāju biedrības sakņu pagrabs. Pašreiz zeme pieder Valdemāra Bērziņa dēlam Andrejam Apinim, kas dzīvo Kanādā, bet padomju okupācijas laikā celtā māja — Maigai Siliņai pēc adreses Raiņa ielā 16.

Nr. 24, tā sauktā "Tievā Podiņa" māja, tagad Raiņa iela 16 un 18

1929. gadā māju un zemi no Zemkopības ministrijas nopircis Jānis Podiņš.

No preses un citiem avotiem

1933. g. 19. dec. vairāksolišanā pārdos mirušā Jāņa Oskara Podiņa atlikušo kustamo mantu, kas sastāv no veļas un dažādām mēbelēm.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 8. decembrī.

1944. gadā māja nodega. Tagad uz zemes atrodas Maigas Siliņas māja Raiņa ielā 16 un Inta Smilškalna māja Raiņa ielā 18. Tās uzceltas pēc Otrā pasaules kara.

Nr. 26, tā sauktā Berglundmāja

(lidz 1926. g. — Pasta iela 30), tagad — Raiņa iela 20 un 22

1927. gadā Latvijas Kredītbanka divstāvu māju, kas celta 1863. gadā, par Ls 920,30 atpirkusi no Zemkopības ministrijas. Berglundmāja bija iekļāta Kredītbankā. Berglundiem piederēja arī īpašums Rīgas ielā 2. to pārdodot, tika izpirkts šis Raiņa ielas īpašums.

1930.–1934. gadā šajā mājā darbojās vācu pamatskola.

No preses un citiem avotiem

J. Teters; koloniālpreces.

Latvijas tirdzniecības un rūpniecības adresu grāmata. — 1922./23.

Bankrotējis Rūjienas tirgotājs Freimanis (firma Berglund). Pagājušajā piektdienā daļa preču jau izūtrupēta.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 25. jūlijā.

Rūjienas vācu vecāku savienības pamatskola 3. jūnijā atskatās uz 10 pastāvēšanas gadiem. Skolai sākumā (1924) bija tikai I pakāpe ar 19 skolēniem, no kuriem 7 skaitījās bērnudārzā. Ar laiku skola pārvērtusies II pakāpē un skolēni bauda tiesības iestāties vidusskolās. No bijušajiem absolventiem lielākā daļa turpinājuši izglītību ģimnāzijās, kur parādījuši labas sekmes. Pašlaik skolā mācās 35 skolēni. Šogad skolu beidz šādi audzēkņi: Urzula Beric, Juris Nolteins, Egons Straubs, Viktorija Lūs, Leo Šmits. Jubilejas svinības svētdien plkst 14:15 sāksies ar dievkalpojumu baznīcā, pēc tam svinīgais akts skolas telpās. Noslēgumā saviesīgs vakars ar teātra izrādi, deklamācijām un dejām.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 1. jūnijā.

1940. gada 4. decembrī I., A. un G. Berglundu un M. Chrezescinska māja pēc īpašnieku repatriēšanās nonākusi Rūjienas pilsētas pašvaldības īpašumā.

1942. gada 12. janvārī Latvijas Bankas Rūjienas nodaļa lūdž iesniegt ziņas par karadarbības laikā nodarītiem postījumiem I. A. un G. Berglunds un M. Chrezescinskis īpašumam.

1944. gadā māja nodega. Tagad uz zemes atrodas Ludviga Viļķina (Nr. 20) un Jāņa Biščuha (Bdzdžuha) (Nr. 22) mājas, kas uzceltas pēc Otrā pasaules kara. Zeme privatizēta.

Nr. 28, tā sauktā Ķībermāja, tagad Raiņa iela 24 un 26

Pirms 1944. gada lielā vienstāva māja piederējusi P. Ķibera mantiniekiem. Tajā atradusies Lūša maiznīca ar lielu maizes krāsni, bijusi sedlinieka darbnīca un dzīvokļi. Šeit dzīvojis Krastiņš, kurš 1931. gada domes vēlēšanās kandidējis no irnieku kandidātu saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

1944. gadā māja nodega. Pēc Otrā pasaules kara Kārlis Krievs uzcēla māju pēc adreses Raiņa ielā 24 un Visvaldis Rauska — pēc adreses Raiņa ielā 26. 1940. gada īpašnieku mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 30, tā sauktā Lūša māja, tagad Raiņa iela 28

1940. gadā Rihards Lūsis nopircis māju no Jāņa Šķesbera. Tā atradusies tagadējā Patērētāju biedrības pārtikas kioska vietā.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara māju pēc adreses Raiņa ielā 28 uzcēla Oļģerts Balodis.

**Nr. 32 (pirmskara numerācija), tā sauktā Tentera māja,
tagad Raiņa iela 28a, 30, 30a un 32**

1933. gadā Ieva, Indriķis un Jānis Tenteris zemi un 1912. gadā celtu divstāvu dzīvojamo māju par Ls 665 nopirkuši no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Rujenes Palīdzības komiteja nolēmuse pavairot gultu skaitu lazaretē, tā kā viņu skaits uz priekšu būs 30. Bez tam no aprīļa mēneša lazarete tiks ievietota Tentera mājā Pasta ielā.

Rujenes Vēstnesis. — 1915. g. 9. martā.

Ar 1933. g. 24. nov. spriedumu Spricis Zuments atzīts par vainīgu un sodīts ar 10 Ls vai 5 d. aresta par sanitāro noteikumu neievērošanu savā pārtikas veikalā Raiņa 32.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. februārī.

Pazaudēts dāmu zelta rokas plkst. uz Aspazijas un Bērzu ielas. Godāto atradēju nodot Zumenta veikalā Raiņa 32.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 12. jūlijā.

Rūjienas policija sastādījusi protokolus Voldemāram Zviedrim no Raiņa 32 un Rihardam Lūsim no Ternejas pag. Permuižām. Viņi plūkušies Saviesīgās b-bas deju zālē.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 24. augustā.

Mildas Zumentes pārtikas veikals. M. Zumente arī dzīvoja šajā mājā.

Apakštāvā dzīvoja mājas saimniece Ie. Tentere

A. Alps, galdniecība.

J. Ārgalis, galdniecība.

E. Ķīberis, drēbniecība.

2. stāvā Rūjienas Baptistu draudzes saiešanas telpa.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Rūjienas Baptistu draudzes Jaunatnes pulciņš sarīko 5. maijā (Jēzus Debesbraukšanas dienā) plkst 16 Raiņa ielā nr. 32 (Tentera namā) plašus pavasara svētkus.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 28. aprīlī.

1940. gadā Tenteru māja tika nacionalizēta. Tajā bija 12 dzīvokļi, kuru apdzīvojamā platība bijusi 257,45 m², neapdzīvojamā — 72,01 m². Māja novērtēta par Ls 4000.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara Rūjienas Patērētāju biedrība uz zemes uzcēla pārtikas kiosku (Nr. 28a), Harijs Tiliks māju Nr. 30, kas tagad pieder viņa mantiniekiem, Ilmārs Žēlastība — māju Nr. 30a un Daces Lezdkalna un Māras Ozeres māju pēc adreses Raiņa ielā 32. Tenteru īpašuma mantinieki pēc Atmodas zemi nav pieprasījuši.

**Nr. 34, tā sauktā Liepiņmāja (līdz 1926. g. — Pasta iela 38),
tagad Raiņa iela 34 un 34a**

1926. gadā Vilhelms Harijs Andrejs Liepiņš nopircis no Zemkopības ministrijas zemi un māju. 1932. gadā uz zemes gabala uzcelta veļas mazgātava.

No preses un citiem avotiem

A. Liepiņas galantērijas un rokdarbu veikals.

Latvijas tirdzniecības un rūpniecības adresu grāmata. — 1922. /23.

Indriķis Teteris 1931. g. 28., 29. martā kandidē pilsētas domes vēlēšanās no Apvienotā bezpartejisko saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.) Anna Liepiņa kandidē no Rūjienas kristīgās baznīcas draugu apvienības saraksta. (Nav tikusi ievēlēta. — G. Z.)

Rūjienas Domas. — 1931. g. 15. martā.

Dabūjams katru dienu svaigs, treknis piens no Rūjienas Valsts ģimnāzijas saimniecības E. Blumentāla veikalā Raiņa 34.

Rūjienas Domas. — 1934. g. 10. aprīlī.

Jānis Blumentāls, pārtikas preču tirgotava. Tetera kundzes veikals. Annas Liepiņas rokdarbu veikals.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Par ziepjakmeņa un veļas sodas pastāvošo cenu paaugstināšanu bez inspekcijas atļaujas ar Ls 25 sodīts Jānis Blumentāls, Raiņa ielā nr. 34.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 27. oktobrī.

1940. gadā Liepiņu māja tika nacionalizēta. Tajā bija trīs dzīvokļi, kuru kopējā apdzīvojamā platība — 153,36 m², neapdzīvojamā — 53,50 m², māja novērtēta par Ls 4000.

1944. gadā ēkas nodega. 1950. gadā Mikas Trainiunas saņēma bankas aizdevumu dzīvojamās mājas celšanai, bet noteiktā laikā to nevarēja atmaksāt un jaunceltni pārdeva Modrim Vintēnam, kurš to pabeidza. Tagad dzīvojamā māja un zeme pieder M. Vintēna meitai Dzintrai Gulānei.

Nr. 34a

Zeme piešķirta Valdim Zariņam kā kompensācija.

Nr. 36, tā sauktā Zariņmāja, tagad Raiņa iela 36 un 38

1930. gadā Adelīne Zariņš par Ls 4500 no Valijas un Harija Bērziņiem nopirkusi māju un zemi.

No preses un citiem avotiem

Sauc pie atbildības par tirgošanos ārpus noteiktā laika Martu Teteris Raiņa ielā nr. 36.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 16. decembrī.

Martas Teteris pārtikas veikals.

Pilsētu apraksti. — 1936.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara uz zemes mājas uzcēla Valdis Šķiņķis (Nr. 36) un Timofejs Laškova (Nr. 38). Mantinieki pēc Atmodas zemi nav pieprasījuši.

Nr. 38, tā sauktā Dallišmāja, tagad Raiņa iela 38a

No preses un citiem avotiem

1939. gadā Berta Birzulis par Ls 2092 nopirkusi no Riharda Dalliša 1801 m² zemes un māju.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. septembrī.

Lecekļu logi pārdodami vairumā un mazumā Raiņa ielā nr. 38. Turpat dabūjami krizantēmu stādi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 20. oktobrī.

Pārdodami kartupeļi sēklai. E. Siliņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 30. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega. Pašreiz zeme pieder Venetai Bošai, kas to pirkusi. Zeme nav apbūvēta.

Nr. 40, tā sauktā Lūšmāja, arī — Kūķīšmāja

1927. gadā īpašumu par Ls 157,86 Pēteris Lūss nopircis no Zemkopības ministrijas. Viņš dzīvoja Ķoņu pagasta Ķuķos. Māja celta 1921. gadā.

No preses un citiem avotiem

1931. g. 28., 29. martā šajā mājā dzīvojošais Kārlis Kreijers no apvienotā

strādnieku saraksta kandidē pilsētas domes vēlēšanās. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā

Audēja (ar mašīnstellēm) vajadzīga. Pieteikties Raiņa 40 pie E. Prīsis-Johansons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 3. maijā.

1944. gadā ēkas nodega. Tagadējā pēckara laikā celtā māja pieder P. Lūsa mantniekam Jurim Marģeram Lūsīm, kas dzīvo Rīgā.

Nr. 42

1927. gadā Miķelis Šreibers par Ls 167,56 nopircis zemi no Zemkopības ministrijas un 1929. gadā uzcēlis māju.

No preses un citiem avotiem

E. Blūmentāls; koloniālpreču tirgotava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 21. decembrī.

Kaziņa zili pelēka ar melnām kājiņām pazudusi š. g. 25. septembrī no Raiņa 44. Lūdzu pieteikt turpat.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 2. oktobrī.

Rūjienas policija vakar izveda kontroli pilsētas veikalos, noliktavās un dzīvokļos, meklējot pēc slepenām preču krātuvēm. Raiņa ielā nr. 42, tirgotāja Jāņa Blūmentāla dzīvokli ierēdņi atrada noslēptu maisu ar cukuru. Rūjienas “cukurkaralis” saņems pelnīto sodu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 29. septembrī.

Rūjienas tirgotājs Jānis Blūmentāls vairākiem pircējiem septembra beigās nepārdeva cukuru. Tad pat uzraudzības iestādes tirgotāja dzīvoklī, kas atrodas blakus veikalam, uzgāja slēptu maisu ar cukuru. Cenu inspektors A. Elpers J. Blūmentālam izteicis brīdinājumu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 13. oktobrī.

1944. gadā māja nodega

Tagad zeme pieder Reginai Rešetinai, kas dzīvo Smiltēnē, un Zanei Kaparšmitei.

Nr. 42a

Modrim Ozeram piederoša neliela māja, kas uzcelta pēc Otrā pasaules kara.

Nr. 44, tā sauktā Spektormāja

1933. gadā Arturs Spektors dzīvojamo māju nopirka no Konstantina Muzikanta.

No preses un citiem avotiem

Ūtrupe 15. martā plkst. 13 Raiņa ielā 44. Jēkaba Muzikanta ēvelbeņķis novērtēts par Ls 50.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 14. martā.

2 mājas pārdodamas. Viena centrā pie tirgus laukuma, otra Raiņa ielā 44.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932 g. 18. novembrī.

1949. gada 25. martā Konstantīns Muzikants (dz. 1901. g.) izvests uz Sibīriju.

Tagad tā ir pašvaldībai piederoša dzīvojamā māja, kurā dzīvo A. Liepiņš. Māja nodota privatizācijai.

Nr. 46, E. Šneidera kalējdarbnīca

No preses un citiem avotiem

Kalējmāceklis vajadzīgs kalējam Šneideram.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 17. aprīlī.

Elzai Švalbei, dzīvojošai Raiņa 46, kādu dienu no sētas pazudusi vista. Ejot meklēt pazudušu vistu, viņa iegriezusies arī pie Natālijas Plotnieces Raiņa 59. Pazudušās vistas nav bijis. Nākošā dienā Švalbe aizgājusi pie putnu tirgotāja Ārgaļa, lai nopirktu citu. Noskaidrojās, ka iepriekšējā dienā Ārgālis nopircis Švalbes nozudušai vistai pilnīgi līdzīgu putnu. Ārgaļa uzdotais vistas pārdevējas apraksts sakrita ar Plotnieces pazīmēm. Plotnieci sauc pie tiesas atbildības. Apsūdzēto atzina par vainīgu zādzībā un sodīja ar cietumu uz 2 nedēļām.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 26. maijā.

Tagad šī māja ietilpst Ķoņu pagasta teritorijā.

Vizma Belševica

Pēckara motīvs; Rūjiena

Rūjiena — tīras un mierīgas kāpnes, kas neved nekur,
Nav vairs to māju. Ne drupu nav. Ceriņu krūmi tur
Nedejo bijušās zālēs, bet klusi gar sienmalām sēž,
Nav arī sienmaļu... Kāpnes. Vien kāpnes, ko noslauka vējš.
Rūjiena — “Madonna orans”, kas granīta lūgšanā tur
Paceltās rokas pār kāpnēm, kas nevedīs mūžam nekur,
Vien bijušu namu dvēseles pa tām augšā un lejā iet.
Un tāpēc tāds miers ir Rūjienā. Un acis madonnai ciet.
Rūjiena — noslēgta seja, kurā saulrieta svētvakars krit.
... Un kāpnes, kas nekur neved, svešas kājas nekad nevar mīt...

1981

1944. gada septembrī, vāciešiem atkāpjoties, tika nodedzināta liela daļa Rūjienas pilsētas māju. Rīgas ielā nodega astoņpadsmit mājas, to skaitā Pareizticīgā baznīca, pareizticīgās draudzes mācītāja māja, Draudzes skola ar visām palīgkām, Sv. Bērtuļa Dienvidu draudzes mācītāja māja.

RĪGAS IEĻA

Tā ir centrālā pilsētas iela, kas ved uz Rīgu. Rīgas iela ir 2940 m gara un 22,14 m plata. To visā garumā klāj asfalts. 19. gadsimta vidū iela bija ceļš uz baznīcu. 20. gadsimta sākumā tagadējā Rīgas iela tika saukta par Tirdzniecības, arī Baznīcas ielu (no Pareizticīgās baznīcas uz Kalna kroga pusi), vēlāk — par Limbažu ielu.

1926. gada 21. oktobrī pilsētas valdes sēdē nolēma Limbažu ielu, sākot no tirgus laukuma uz Kalna kroga pusi, un Baznīcas ielu pārdēvēt par Rīgas ielu. Kopš tā laika Rīgas iela saglabājusi savu nosaukumu.

No preses un citiem avotiem

Šā gada vasarā tika atjaunota galīgi sabojājusies Rūjienas–Valmieras šosejas sega no Rūjienas pilsētas virzienā uz Valmieru līdz Kalna krogam. Ar pārbruģēšanu šoseja gan padarīta ļoti laba lietošanai priekš braukšanas, bet ar viņas segas atjaunošanu nekas nav darīts sanitārā ziņā. Kā līdz šim šoseju robežozošo namu iedzīvotāji un šosejas lietotāji ir spiesti elpot šosejas putekļiem piesātināto gaisu. Ja ņemam vērā, ka šīs šosejas gabals ir viens no visvairāk lietojamiem ceļiem, kura galā (pie Kalna kroga) satek vairāki ceļi, pa kuriem notiek visdzīvākā satiksme ar Latvijas iekšieni, tad ļoti vēlams būtu šo izšosēto ceļa gabalu asfaltēt, kas stiprā mērā novērstu katras kājnieku un braucēju satiksmes neērtības sanitārā ziņā. Un kas nāktu arī par svētību pilsētas visdzīvāki izbūvētam rajonam.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 27. septembrī.

Ielas kreisā puse

Nr. 1, Cepļa krogs

Cepļa kroga gals

Vienas no vecākajām celtnēm Latvijā līdzās baznīcām un pilīm ir senās krogu ēkas. 19. gadsimta vidū tagadējās Latvijas teritorijā bijis aptuveni 3000 krogu. Izņēmums nebija Rūjiena, kas bijusi slavēta ar daudziem krogiem: Cepļa, Salmiņa, Kalna, Lipes, Broļa, Zeiferta, Lauvu. Šie krogi atradušies pašā pilsētā. Netālu no pilsētas teritorijas bijis Vecais krogs (Rāmniekos), Tilta (Naukšēnos), Egļu (Jeros), Silandžas (Rūjienas Lielmuižā).

Krogiem bija nozīmīga loma mūsu senču dzīvē. Tos parasti ierīkoja pie lielceļiem. Krogi pirmām kārtām bijuši ceļinieku apstāšanās un naktsmītņu vieta. Ilgu laiku krogi bija vienīgās sabiedriskās celtnes laukos. Tur tika svinēti svētki, saimnieki slēdza līgumus ar ganiem, kalpiem un kalponēm. Krogos notika dažādas

sanāksmes, sapulces, teātra izrādes, deju vakari. Sanākot dažādiem ļaudīm, notika visādu ziņu un arī baumu izplatīšanās.

Arno Teivāns grāmatā “Latvijas lauku krogi un ceļi”, kas izdota 1995. g. Rīgā, izsaka viedokli, ka seno krogu vietā bija arī miestu pirmsākums, kā piemēru nosaucot Rūjienu (tātad domāts Ceplā krogs). Krogi bija celtnes ar noteiktu iekārtojumu, lai varētu pildīt viesu mājas funkcijas: ar krāsni apsildāma kopēja uzturēšanās telpa ar soliem, galdiem un nodalījumu dzērienu pārdošanai. Tur varēja palikt, sasildīties, paēst, dzert un pat nakti pārgulēt. Dažos krogos vēl atradās istabiņa izcilākiem viesiem, krodzinieka dzīvoklis, virtuve ēdienu gatavošanai.

Otra obligāta kroga telpa bija stallis jeb stadula — tukša telpa ar lielām durvīm — vārtiem pajūgu iebraukšanai. Gar ārsienām atradās siles ar redelēm, kur piesiet un ēdināt zirgus. Lielākos krogos atsevišķi bija nodalīts stallis zirgiem un ratnīca kariatēm u. tml. Grīda bija māla klons. Ap 16. gadsimtu krogus sāka izmantot par pasta satiksmes vietām, turot ziņnešiem speciālus zirgus. Tikai 19. gadsimtā pasta satiksmei sāka celt speciālas ēkas.

Mūsdienās vārdam “krogs” nav laba slava, jo tos lielākoties uzskata par vietām, kas veicina alkoholismu, bet agrāk tā nebija — krogi kalpoja vienīgi par patvērumu ceļiniekiem. Savu nievājošo nozīmi vārds “krogs” ieguva tad, kad tajos sāka tirgoties ar alkoholu. Sākumā tajos pārdeva alu, tikai no 17. gadsimta — degvīnu. Alu krodzinieki iepirka no brūžiem vai arī brūvēja paši. Lielākoties ēdienu ņēma līdzī paši ceļinieki.

Pirms dzimtbūšanas atcelšanas Vidzemē 1819. gadā krogos apstājās ceļojoši amatnieki “vanderzeļļi”, pauninieki, lauku tirgotāji, svētceļnieki, muzikanti, ierēdņi, bruņinieki, garīdznieki, muižnieki, arī ubagi, preču pārvadātāji, tirgotāji. Pēc zemnieku brīvībaišanas arī zemnieki sāka apmeklēt krogus.

Pirmo reizi norādes par Rūjienas krogiem rakstos atrodamas 1479. gadā, kad teikts, ka kroga apkārtnē veidojas miests.

1503. gada 31. maijā Ordeņa mestrs Volters fon Pletenbergs izlēņojis P. Korfam pusarklu zemes abpus Rūjas upītei un brīvu (*fryen*) krogu, kas agrāk bijis izlēņots D. Vekenam Rūjienas miestīnā.

1513. gadā tas pats mestrs izlēņoja krogu Rūjienas miestīnā Margaretai Luningai.

1516. gada 26. augustā vēl joprojām Volters fon Pletenbergs kroga vietu un laukus Rūjienas novadā izlēņoja J. Šungelam.

1529. gada 13. jūlijā mestrs izlēņoja R. Zeigeram pusarklu zemes pilsdrupās un Rūjienā māju, sētu, riju un dārzu, samaksājot kroga nomas naudu.

1536. gada 24. februārī jau cits ordeņa mestrs H. fon Brigenejs izlēņoja O. fon Bergem no F. Korfa nopirkto, pusarklu zemes abpus Rūjai pie miestīņa un brīvu krogu miestīnā un vēl vienu krogus vietu blakus minētā Berges kroga vietai, kā arī L. Hummela bijušo krogu.

Veļas mazgāšana "Centrālviesnīcas" pagalmā Rīgas ielā nr. 9.
Fotografēts 1930. gadā

Broļa traktierī Rīgas ielā nr. 9. Centrā Jēkabs Brolis. Fotografēts 1925. gadā

Valsts prezidents Kārlis Ulmanis
Rūjienā, Rīgas ielā nr. 13
1939. gada 18. jūlijā.
No kreisās Marta Sprinģe,
Austra Gailīte, Maiga Sūna

Rīgas (bijusī Limbažu) iela nr. 11 J. Danča (bijusī J. Alkšņa) māja 1925. gadā

Rūjienas ģimnāzija gadu pēc atklāšanas — 1932. gadā, Skolas ielā nr. 24

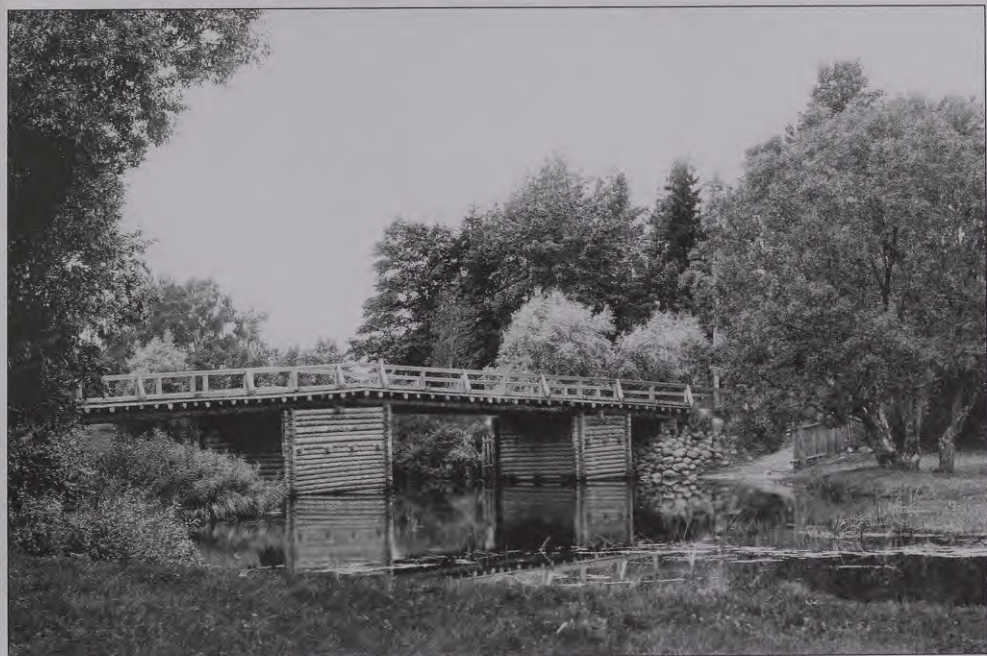
Bijusī Stacijas, tagad Skolas iela. Visas redzamās ēkas 1944. gadā nodega. Atjaunota tā sauktā Cementskola (centrā), tagad Skolas ielā nr. 8a, pašreizējā novada sporta skola un "Rūjienas Vēstneša" redakcija, trikotāžas darbnīca

Fridriha Zumenta vēdzirnavas Upes ielas galā 20. gadsimta 30. gados.
Noārdītas 40. gados

Saviesīgās biedrības (tagad kultūras) nama celtniecība 1914. gadā. Priekšpusē esošajā mājā atradās Saviesīgās biedrības bufete, ko padomju laikā nojauca

Tilts pār Rūju Valdemāra ielā līdz 1924. gadam

Rūjas tilta būve Valdemāra ielā 1924. gadā

Valdemāra iela 1936. gadā. Ielas labajā pusē tālākās 2 ēkas 1944. gadā nodega

Valdemāra iela, bijusī Pasta iela 1930. gadā

Ģimnāzijas celtnes pamatakmens ielikšana 1930. gadā. Piedalās valsts prezidents
Alberts Kviesis

Johansona mājas celtnieki Rīgas ielā nr. 4, 1936. gadā

Rūjienas dzelzceļa stacija pirms nodedzināšanas. 20. gs. 30. gadu beigas

Bedres rakšana Rīgas — Rūjienas vilcienu lokomotīvju apgriešanas ierīcei 1935. gadā. Aizmugurē Rūjienas ģimnāzija

1544. gada 21. janvārī mestrs H. fon Brigenejs Rūjienas miestnā izlēņoja H. Plātenam no H. Bekera nopirkto muižu un zemi, kā arī piešķīra krogā brīvas kroģēšanas* un tirgošanās tiesības.

Visas ziņas par krogiem ap Rūjas upi un Rūjienas miestnā attiecas uz ordeņa laikiem (1230–1560 — *Pacta Subiectonis* — padošanās pakts, kad beidza pastāvēt Livonijas konfederācija). Nav gan minēts tieši Cepļa krogs. Par to, ka tas bijis viens no visvecākajiem krogiem apkārtnē, liecina senās kartes, kurās visās atzīmēts “Ceppel Krug”, gan arī pašas kroga ēkas celtnes vecums. Neviena Rūjienas un tuvās apkārtnes seno krogu ēka nebija tik veca kā Cepļa krogs, kas atradās pie ceļu krustojuma.

Poļu laikos nekādu ziņu par krogiem nav. Tā sauktajos zviedru laikos 17. gadsimtā tas Muižu redukcijas protokolā atzīmēts kā Ternejas muižas krogs.

Laikā no 1791. līdz 1794. gadam L. A. Molina Vidzemes kartē atzīmēts Cepļa krogs, arī 1892. gadā pie Rūjienas–Valmieras ceļa. To nomājis J. Purnall.

Samērā daudz par Cepļa krogu rakstījis Arturs Bērziņš grāmatā “Kārlis Zariņš dzīvē un darbā” (Londona, 1959). Bijušais sūtnis Londonā Kārlis Zariņš strādājis Fricim Cīrulim piederošajā un pārvaldnieka Cībanta vadītajā kroga noliktavā, kā arī par viesnīcas vadītāju. Tad K. Zariņš bija tikai septiņpadsmit gadus vecs.

Krogā apgrozījās daudz cilvēku — pilsētnieki un laucinieki, latvieši un igauņi. Viesnīcā apmetās ierēdņi un citas oficiālas personas no Valmieras un citurienes. Uzzinājuši, ka jauneklīm darbā jāsaskaras ar alkoholiskajiem dzērieniem, tuvinieki baidījās, lai K. Zariņš nesāktu dzert, bet jaunais viesnīcas pārzinis nelietoja ne degvīnu, ne alu. To apliecinājis viņa skolasbiedrs un draugs Ludis Alberings.

Strādādams Cepļa krogā, K. Zariņš iekrājis divsimt rubļu, cerot, ka par to naudu varēs Pēterburgā izmācīties par dārznieku. Rūjienā Kārlis sācis veidot savu personīgo bibliotēku, pasūtot pazīstamo krievu izdevumu “Nīva” un “Mājas Viesa Mēnešrakstu”.

Par Cepļa kroga publiku grāmatā “Rūjiena” (Zviedrija, 1978) rakstījis Ludis Alberings: “Tirgus dienās tas bija ļaužu pārpilns, pie kam smalkākā publika kavējās tā sauktā Cīruļzālē, bet vienkāršā — lielajā krogā. Pudele alus cara laikā maksāja Cīruļzālē 10 kapeikas, lielajā krogā — 8 kapeikas.”

No preses un citiem avotiem

21. decembrī vietējā Cepļa krogā izcēlās vārdu maiņa. Starp kroga apmeklētājiem A. Ozolu, I. Kaķi, P. Poli un I. Kūlu, kam sekoja kautiņš.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 14. janvārī.

Advokāts G. D. Rozenbergs no Valmieras būs runājams Rujenē 8. febr. no 8–10 rītā un no 2–7 pēc pusdienas Cepļa viesnīcā pie Cībanta kunga.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 1. februārī.

* Tiesības tirgot alkoholu un brūvēt alu.

Pēc 1918. gada Cepļa krogā bijusi ierīkota augļu un sakņu žāvētava Latvijas armijas vajadzībām. Balstoties uz dažādiem sludinājumiem vietējās avīzēs, var secināt, ka Latvijas pirmās brīvvalsts pastāvēšanas sākumā krogs pārgājis pašvaldības īpašumā.

No preses un citiem avotiem

Cepļa kroga sētu izdot vairāksolišanā 21. nov. plkst. 3 dienā, lai ierīkotu iebraucamo vietu. Izdarāmi sīki remontī, kā ierīkojamas zirgu piesienamā slitas, āķi u. c. Pārējās tukšās bijušā Cepļa kroga telpas nolemj iznomāt pieprasītājam ar noteikumu, ka tās jāremontē, lai būtu iespējams dzīvot. Iznomāt līdz 1923. gada 30. aprīlim. Nolemj izsludināt sacensību “Cepļa krogs” telpu remontdarbiem.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1922. g. 20. novembrī.

Atļaut remontēt pilsētas mūra ēku Pasta ielā Nr. 8 (Limbažu ielā 14).

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1925. g. 4. septembrī.

Veikala telpas Limbažu ielā 14 nolemj iznomāt Rūjienas pat. b-bai “Strādnieks”, Izglītības kooperatīvam “Kultūras Balss” Rūjienas nodaļai un O. Bērziņam uz līdzšinējiem noteikumiem uz nomu.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1925. g. 20. decembrī.

Senāts nolēmis, ka pašvaldībām nav brīv tirgoties ar alkoholu un veicināt tā žūpību, Rūjienas pilsētas valdei sava vīntirgotava jālikvidē līdz 31. decembrim. Domājams, ka tanī pašā vietā tirgotavu atjaunos kāds privāts uzņēmējs.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 31. augustā.

1929. gada 27., 28. aprīlī Rūjienas pilsētas domes vēlēšanās Paulis Brambats ievēlēts par deputātu no irnieku un bezpartejisko strādnieku saraksta.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 1. maijā

Daru zināmu god. noņēmējiem, ka ar savu tirgotavu no 1. janvāra 1930. g. pārcēlos no Valdemāra ielas 2 (Kreišmaņa kga namā) uz Rīgas ielu nr. 1, Rūjienas pilsētas namā. P. Brambats.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 10. janvārī.

Rūjienas pils. valde ziņo, ka š. g. 20. nov. plkst. 11 dienā valdes kancelejā tiks rakstiskā un mutiskā sacensībā vairāksolitājiem iznomāti:(..)² 2 veikalu telpas Rīgas ielā nr. 1 (Cepļa krogā). Tuvāki noteikumi tiks izsludināti izsoles dienā. Pilsētas valde.

Rūjienas pilsētas valde ziņo, ka š. g. 20. nov. plkst 11 dienā valdes kancelejā tiks rakstiskā un mutiskā sacensībā vairāksolitājiem iznomāti (..) ² 2 veikalu telpas Rīgas ielā nr. 1 (Cepļa krogā). Kā zināms, tirgotavas telpas Cepļa krogā, kuras 1932. g. lietoja P. Brambats, nosolīja patērētāju b-ba “Strādnieks”. Ar 1. janvāri P. Brambatam vajadzēja telpas atbrīvot un nodot “Strādniekam”. Bet Brambats zin, kā ar Rūjienas “kungiem” tikt galā: dzīvo vien uz priekšu, un, kamēr tie attapsies, gads būs galā. Divi

mēneši jau nodzīvoti, bet Brambats šinīs dienās iemaksājis tikai pirmo rokas naudu — 30 Ls tiesas depozītā (tātad gatavojas uz tiesāšanos), lai gan “Strādnieks” tās pašas telpas nosolīja par 60 Ls mēnesī.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 8. novembrī.

L. Alberinga un E. Liča grāmatā “Rūjiena” gan rakstīts, ka Jānis Lippe šajā ēkā atvēris krogu, bet ir pamats apšaubīt šīs ziņas. Visilgāk (kopš 1930. g.) tur darbojusies Pauļa Brambata vīnu tirgotava.

“Cik tāļu ar šādu saimniekošanu tiks?” tā rakstīja avīze “Rūjienas Domas” 1933. gada 7. martā. Arī 1934. gadā pilsētas valde izsludinājusi konkursu vairāksolitājiem par vienas veikala telpas iznomāšanu Rīgas ielā 1. Un vēl 1936. gadā presē ir ziņas par Alīdes Kļaviņas frizētavu un Artura Grimma velosipēdu darbnīcu, kuru adrese bijusi Rīgas ielā 1 (Cepļa krogs).

No preses un citiem avotiem

Paulis Brambats nomā tirdzniecības telpas Rīgas 1. Par 1933. gadu nomas maksa noteikta Ls 60 mēnesī, gadā — Ls 720. Viņš esot nokārtojis Ls 360. Alikušo summu lūdz nomaksāt pakāpeniski pa Ls 20 mēnesī. To atļāva.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1934. g. 29. maijā.

Pudeles, arī mazliet bojātas degvīna bez etiķetēm, liķieru ekstrakta, denaturāta un citas līdz pus un ceturtdaļ litra tilpumā, kā arī vīna pērk P. Brambats.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 1. jūnijā.

Pilsētas valde atļāvusi Cepļa kroga sētā turēt alus lielnoliktavu brāļiem Šverciem.
Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 12. oktobrī.

Valsts degvīna izdales punkts. Īpašnieks Rūjienas pilsētas valde.

Alīdes Kļaviņas frizētava.

Velosipēdu darbnīca. Arturs Grimms.

Pilsētu apraksti. — Rīga, 1936.

Minētajā grāmatā “Rūjiena” rakstīts, ka 1944. gada Rūjienas degšanā nodedzis arī Cepļa krogs, tomēr pirms dažiem gadiem Rūjienas vēstures pētnieks Rudolfs Dedzis rakstīja, ka tā neesot bijis. Cepļa krogs 1944. gada septembrī neesot nodedzis, bet nojaukts jau pirms kara. Lai noraidītu vienu no hipotēzēm, izsekoju tālaika avīžu materiāliem.

1936. g. 13. novembra “Rūjienas Vēstnesī”: “Rūjienas pilsētas valde nolēmusi likt noplēst veco Cepļa krogu, kas pašā centrā Rīgas ielas un Brīvības laukuma malā ar savu apdrupušo un neglīto fasādi bojāja pilsētas izskatu. Bez tam vecais krogs nebija piemērots ne veikaliem, ne dzīvokļiem un pa daļai stāvēja nelietots. Cepļa krogs bija viena no vecākajām celtnēm Rūjienā.”

(1938. gadā izdotajā skatu kartē — fotogrāfijā Cepļa kroga apkārtnē iežogota ar dēļu sētu un pats krogs vairs nav redzams, tātad nojaukts.)

1938. g. 11. novembra "Rūjienas Vēstnesī": "Rūjienas pilsētas valde iesniegusi pašvaldību departamentam pilsētas viesnīcas jaunbūves projekta idejas skici, kuru izstrādājis arhitekts A. Klinklāvs. Jaunas viesnīcas trūkums sevišķi bija jūtams šogad, kad savas durvis aizdarīja bijusī Reinverta viesnīca ar 6 istabām. Patlaban pilsētā svešniekam pajumti sola 2 viesnīcas ar tikai 14 istabām. Jauno viesnīcu paredzēts celt Brīvības laukuma un Rīgas ielas stūrī, agrākā Cepļa kroga vietā. Pēc projekta tās izbūve būtu uzsākama vēlākais 1939. gada pavasarī, bet nobeidzama līdz 1940. g. 1. jūnijam. Viesnīcas jaunbūve — mūra ēka — paredzēta 3 stāvos — 45,5 m gara un 13 m plata. 1. stāvā būs iekārtotas restorāna telpas un telpas 3 veikaliem un kioskam. 2. stāvu izmantos viesnīcas vajadzībām, izbūvējot 12 istabas ar kopā 15 gultām. Pēc vajadzības istabu skaitu varētu palielināt līdz 15. 3. stāvā paredzēts dzīvoklis viesnīcas nomniekam.

Pēc projekta kalkulācijas viesnīcas būve izmaksātu Ls 137 720. Būves vajadzībām jau sagādāti materiāli apm. 17 720 Ls vērtībā."

Tātad Cepļa krogs nevis nodega, bet to noārdīja. Kas 1940. gadā lika mainīt pilsētas valdes lēmumu — viesnīcas projekta izstrādi atņemt arhitektam A. Klinklāvam un nodot inženierim T. Hermanovskim? Vēl interesantāk — 1939. gada 17. februāra "Rūjienas Vēstnesī" lasāms:

"Latvijas Kredītbanka bija rīkojusi sacensības viesnīcas projektu iegūšanai. Žūrijas komisija par labākiem Rūjienas viesnīcas projektiem atzina arhitekta Zaķa darbu un arhitekta Vilmaņa projektus, kuru starpā tika sadalīta 1. un 2. godalga. 3. godalga piešķirta inženierim arhitektam Cinātam un Kramerovam."

Septembrī avīzē ir ziņa, ka viesnīcu cels pēc inženiera Teodora Hermanovska projekta. Kāpēc viesnīcu tomēr neuzcēla Cepļa kroga vietā? Ceļot viesnīcu "Tērvete" (tagadējā "Tālava"), nācās nojaukt Kristalla pusotra stāva dzīvojamu māju, samaksāt par to un vēl arī par zemi. Ja viesnīca tiktu uzcelta Cepļa kroga vietā, šādas izmaksas pašvaldībai nebūtu jāsedz.

Laukumā, kur atradās Cepļa krogs, padomju laikā (1950–1952) izveidoja vietu Ļeņina piemineklim, ko no cementa izlēja novadnieks tēlnieks Jānis Zariņš. Ļeņina pieminekli atklāja 1952. gada 6. novembrī.

1989. gada 28. aprīlī Tautas frontes Rūjienas nodaļa tēlnieka J. Zariņa klātbūtnē to nogāza un turpat postamenta pakājē apraka.

Tagad laukumā atrodas piemiņas plāksne Otrā pasaules karā kritušajiem trīsdesmit septiņiem rūjieniešiem, kuri cīnījās padomju pusē. No Sēja uzkalniņa to pārvietoja 1989. gada 6. maijā.

Nr. 3, tā sauktā Vecā aptieka (līdz 1926. g. — Limbažu iela 12)

Provizora Kārļa Georga Tietjena dibinātā aptieka sāka darboties 1841. gadā. Tā bija otrā aptieka Valmieras apriņķī un septītā ārpus Rīgas teritorijas. Bez K. Tietjena tur vēl strādāja provizora palīgs. 1909. gadā aptieku sāka pārvaldīt

provizors Kārlis Ernests Beritcs. Pirmā pasaules kara laikā aptiekai bija citi pārvaldnieki.

No 1921. gada K. Beritcs turpināja pārvaldīt nomāto aptieku, kuru nopirka 1930. gadā. Aptiekas ēkas sētas pusē palika dzīvot divas vecas bijušā īpašnieka Tietjena dzimtas dāmas.

Pēc 1922. gada Rūjienā sāka darboties otra, tā sauktā "Jaunā aptieka" Valdemāra ielā, kuras provizors bija Arnolds Krēšliņš.

1939. gadā K. Beritcs ar sievu un divām meitām repatriējās uz Vāciju. Viņš dzīvoja Austrumvācijā, mira Veimārā.

Pēc 1939. gada par aptiekas pārvaldnieku sāka strādāt Gustavs Heinrihs Švarcs. Viņš dzimis 1871. gadā Apriķu pagastā, apmeklējis Mīlenbaha progimnāziju Talsos un studējis Tērbatā. Vēlāk strādājis Petrogradā un Maskavā. G. Švarcs bijis pārvaldnieks Buharda aptiekā Rīgā, bet pēdējos sešus gadus rentējis bijušo Tiermaņa aptieku Bauskā. Rūjienā kā čakla asistente tēvam palīdzēja arī provizora meita Marija Kormiļceva. Laikā, kad aptiekas pārvaldnieks bija G. Švarcs, tajā strādāja desmit darbinieki.

No 1949. līdz 1957. gadam aptiekas pārvaldniece bija Anna Pētersone, pēc viņas līdz 1964. gadam — Edgars Glāzers, no 1964. līdz 1983. gadam — Velta Lūsīte, līdz 1988. gadam — Rita Vilistere. Tagad par aptiekas vadītāju strādā Ruta Ummere, kura sākusi strādāt aptiekā 1988. gadā. Viņa ir arī viena no īpašniecēm SIA "Rūjienas aptiekai", kas nodibinājās pēc Atmodas.

No preses un citiem avotiem

Caur šo paziņojumu, ka esmu uzņēmies Maskavas Ugunsapdrošināšanas Biedrības aģentūru. Biedrības pamatkapitāls 2 000 000 rbļ, rezerves kapitāls 10 948 622 rbļ. Provizors K. E. Beritcs.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 5. aprīlī.

Šonedēļ dežurē Vecā aptieka. Jaunedēļ, no 17. 00 (ieskaitot) dežurēs A. Krēšliņa Jaunā aptieka.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 15. martā.

Rūjienas atbrīvošanas pieminēklīm Ls 50 ziedojis provizors K. E. Beritcs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 31. oktobrī.

Ministru Prezidenta draudzīgam aicinājumam sekojuši Latvijas aptiekāru b-bas biedri, dāvinot katrs pa medikamentu skapītim ar ārstniecības piederumiem: K. E. Beritcs Rūjienā — Rūjienas vācu vecāku savienības skolai.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 3. novembrī.

Rūjienas un Mazsalacas novadu pašvaldību sadarbības apvienība paziņo, ka ar š. g. 1. jūniju provizora Gustava Švarca vadībā atvērta sadarbības apvienības aptieka Rūjienā, Rīgas 3, tālr. 66.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 7. jūnijā.

Nr. 3a, aptiekas sētas māja

Līdz 20. gadsimta astoņdesmitajiem gadiem, kad Ziemeļu elektrisko tīklu uzņēmumam (ZET) uzcēla jaunu ēku Rūjienas tīklu iecirkņa mājas Pentes ielā, aptiekas sētas mājā atradās Rūjienas elektrisko tīklu iecirknis-montieru punkts. Pēc tam tur atradās Rūjienas patērētāju biedrības makulatūras un lupatu pieņemšanas punkts un noliktava. (Par nodoto makulatūru bija tiesības nopirkt importa veļas pulveri, ziepes, žilešu asmeniņus un šķīstošo kafiju.)

Atmodas laikā ēkā ierīkoja Daces Pastares zemnieku saimniecības lauksaimniecības produktu un citu preču veikaliņu, aptuveni pēc gada — Annas Paņinas skaistumkopšanas salonu, vēl pēc diviem gadiem — Modra Čukura veterināro aptieku “Remedium”.

Tagad māja ir tukša. Pašvaldības īpašums.

Nr. 3a, veikals “Mājsaimniecības preces”

Ari šai mājai, garai koka vienstāva noliktavas ēkai, tāda pati adrese kā bijušajai aptiekas noliktavas ķieģeļu ēkai.

Padomju okupācijas laikā tur atradās lauksaimniecības arteļa (kolhoza) “Pionieris” t. s. komisijas veikals, kur lauksaimniecības produktus — gaļu, olas, graudus — tirgoja par t. s. komisijas cenām, kas bija daudz augstākas nekā valsts noteiktās cenas.

Vairākus gadus ēkā atradās pilsētas mākslinieciskās noformēšanas darbnīca, ko vadīja mākslinieks Ādolfs Rozītis.

Pašvaldībai piederošo ēku nopirka J. Lilienfelds un pēc pārbūvēšanas ierīkoja Jāņa Lilienfelda firmas SIA “Valrek” saimniecības preču veikalu.

Nr. 5, tā sauktā Papēžmāja — divas ēkas

Šī ēka Rūjienas plānā iezīmēta jau 1887. gadā. Ielas malā atradusies vienstāva koka māja, sētas pusē — divstāvu celtnē ar lielu pagrabu zem tās.

19. gadsimta beigās sētas mājā atradusies konfekšu fabrika Latvijas pirmās brīvvalsts laikā ielas mājā atradusies I. Rebruha skārdnieku darbnīca un emaljētu trauku veikals, Joseļa Hiršsona skārda un emaljētu trauku veikals. (1941. gadā fašisti nošāva ebreju Rebruha un J. Hiršsona ģimenes. — G. Z.), E. Kauča-Brīnuma pulksteņu un velosipēdu veikals, A. Bērzupa konditoreja u. c.

1939. gadā tirgotājs Jānis Papēdis īpašumu par Ls 10 000 nopircis no Cilas Sokolovers.

1940. gadā īpašumu nacionalizēja. Vienstāva ielas un divstāvu sētas mājās atradās astoņi dzīvokļi ar piecpadsmit istabām, kuru kopējā platība — 259 m².

No preses un citiem avotiem

Par tirgošanos ārpus noteiktā laika pie atbildības sauc veikala īpašnieku Jošeli Hiršsonu.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 26. jūlijā.

18. dec. Rīgas 5 plkst. 10 izūtrupēs Jēkaba Ranovska kunga ūdens zābakus un zirgu sakas par 320 Ls.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 11. decembrī.

E. Kaucis-Brīnums pulksteņu un velosipēdu veikals Rīgas 5.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 25. martā.

Augļu un minerālūdens iestādi Rūjienā taisās ierīkot Arnolds Rundiks. Pilsētas valde savu piekrišanu devusi. Bez tam Rundiks lūdzis pils. v. atļaut ierīkot alus lielnoliktavu Rīgas 5, kam pilsētas valde piekritusi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 13. maijā.

(..) esmu atvēris skārda trauku veikalu un darbnīcu Rīgas 5, kur arī pieņemu dažādus pasūtījumus un izlabojumus, kā arī uzlieku skārda jumtus, renes u. t. t. (par savu darbu atbildīgs). Dažādi gatavi skārda trauki lielā izvēlē par ļoti mērenām cenām. Lai arī lūdzu pārliecināties. Augstscienībā J. Rebruhs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 10. februārī.

23. novembrī Rīgas ielā 5 esmu atvēris piena kannu alvošanas iestādi. Ar cienību J. Rebruhs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 23. novembrī.

Spēcīgs strādnieks var pieteikties Ed. Milnes alus noliktavā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 30. augustā.

Skārda trauku tirgotava, īpašnieks Izraelis Rebruhs.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Kauča-Brīnuma pulksteņu, briļļu un velosipēdu veikals. 1936. gadā pārcēlies uz Kauča māju Brīvības laukumā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 17. aprīlī.

Jauns pulksteņu veikals! Daru zināmu, ka tagad pie manis var dabūt: dažādus jaunus, precīzi noregulētus, pulksteņus, laulības gredzenus, brilles un to piederumus, pulksteņu ķēdes, saktas u. c. Pateicos par līdzšinējiem apmeklējumiem un ceru, ka jaunā pasākumā godātie apmeklētāji savu uzticību neliegs. Ar cienību R. Mūsiņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 24. aprīlī.

A. Bērzupa “Jaunā konditoreja”.

Martas Liepiņas gatavo apģērbu veikals līdz 1936. gadam.

Olgas Milnes alus lielnoliktava.

Ed. Milnes augļu un minerālūdens iestāde.

Pilsētu apraksti. — 1936.

E. Milne iepērk dzērvenes un ½ un ¼ litra pudeles dabiski raudzētā etiķa iepildīšanai.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 2. maijā.

Uz Lieldienu galda nedrīkst trūkt Cēsu kvalitātes alus! Ed. Milne A-S "Augļu Dārzs" pārstāvis Rūjienā, Rīgas ielā 5, tālr. 58.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 24. martā.

Dzērvenes katrā vairumā pērk Ed. Milnes augļūdens iestāde Rīgas 5.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 8. oktobrī.

R. Mūsiņš aicina pirkt tikko saņemtās skaņu plates.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

Pēc Otrā pasaules kara ielas mājas rietumu galā atradās Matildes Cīrules vīriešu frizētava. Kādreizējo R. Mūsiņa pulksteņdarbniecu pēc kara pārcēla uz māju ielas pretējā pusē pēc adreses Rīgas ielā 8.

J. Papēdis, 20. gadsimta 50. gadu beigās atgriezies no GULAGa, vispirms uzcēla pagaidu mitekli, pēc tam dzīvojamo māju Aspazijas ielā 9. Pēc viņa nāves īpašumu mantojusi meita Ināra Lāce, kura dzīvo Rīgā. Ielas mājā austrumu galā kādu laiku darbojās saldumu veikals "Simts", pēc tam apģērbu veikals "Aiviņa", tagad SIA "Vilnis" zivju un ziedu veikals.

Mājas galā, kur atradās frizētava, dzīvo Matvejevu ģimene. Sētas mājā visu pēckara laiku un arī tagad ir vairāki dzīvokļi.

Abas mājas denacionalizētas, pieder Inārai Lācei.

Nr. 7, tā sauktā Reinvertmāja, (līdz 1926. g. — Limbažu iela 8)

Māja piederējusi Augustam Gailitim. Vīrs otrā stāva jumta izbūvē atradusies no Igaunijas ieceļojušā Aleksandra Reinverta "Viesnīca Aleksandra".

No preses un citiem avotiem

Dāmu velosipēds (Leitnera firmas) mazlietots, lēti pārdodams, pieprasīt Goldberga veikalā.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 29. aprīlī.

Automobiļu garāža. Šejienu Aleksandra viesnīcas īpašnieks Reinverts nodomājis ierīkot garāžu priekš automobiļiem. Automobiļus Reinverts iegādāšoties savām vajadzībām, bet, ja izrādītos par iespējamu, uzturēs satiksmi publikai starp Maz-Salacu un Valmieru. Pirmais automobilis pienāks jau šīnī mēnesī.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 3. aprīlī.

Atturības svētki. 8. un 9. aprīlī tika svinēti šeit atturības svētki. Dzertuves bij slēgtas. Vaļā bij tikai I šķiras restorāns pie "Aleksandra" viesnīcas.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 21. aprīlī.

Lielā izvēlē par mērenām cenām gatavas drēbes speciālā priekš tam nodaļā pie tagadējā manufaktūru veikala. Jaunā Goldberga tirgotava Reinvert kunga namā Limbažu ielā.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 24. maijā.

B. Goldbergs Rujenē Šokolādes un Konfekšu fabrika.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 22. novembrī.

Jauns! Ievēribai! Jauns! Pie manufaktūras veikala atvērta nodaļa priekš gatavām drēbēm. Liela izvēle no kungu un dāmu mēteļiem, kungu uzvalkiem un vatiērētiem pusmēteļiem. Jaunā B. Goldberga tirgotava Limbažu ceļā Reinverta k-ga mūra namā.

Rujenes Vēstnesis. — 1915. g. 24. janvārī.

N. Goldberga manufaktūras preču veikals.

Latvijas tirdzniecības un rūpniecības adresu grāmata. — 1922./23.

B. Goldbergs manufaktūras un galantērijas veikals Rīgas 7.

1928. g. 24. aug. Sāk iznākt Rūjienas Ziņas, redakcija Rīgas ielā 7, atbildīgais redaktors un izdevējs A. Bērziņš. Iespiež Alūksnē. Nr. maksā 10 sant.

Žurnālists steidzoši meklē mēbelētu istabu. Vēlams centrā jeb centra tuvumā. Nopietnus piedāvājumus lūdz nekavējoši nodot šīs avīzes kantorī.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 24. augustā.

“Rūjienas Ziņas” pa numuriem dabūjamas pirkt laikraksta kantorī.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 31. augustā.

Enerģiski zēni laikraksta pārdošanai var pieteikties “Rūjienas Ziņu” redakcijā.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 6. septembrī.

D. Maiziša konditoreja un maiznīca Rīgas ielā 7. Katru dienu svaiga maize un smalkmaizes. Pieņem arī dažāda veida cepumus uz viesībām. Darbs tiek izpildīts noteiktā laikā. Cenas mērenas. Laipna apkalpošana.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 14. septembrī.

Par mēru un svaru noteikumu neievērošanu tirdzniecībā pie atbildības tiek saukts tirgotājs Bernhards Goldbergs Rīgas ielā 7.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 26. jūlijā.

Par tirgošanos ārpus noteiktā laika pie atbildības sauc veikala īpašnieku Bernhardu Goldbergu Rīgas ielā 7.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 2. augustā.

Paziņojums. Daru zināmu godātai Rūjienas un apkārtnes publikai, ka ar 3. septembri pārvietoju savu veikalu uz jauniekārtotām telpām pašu namā Rīgas ielā nr. 4. Sakarā ar to, sākot ar š. g. 15. augustu, sarīkoju savu preču krājumu likvidēšanai plašu izpārdošanu, dodot god. pircējiem iespēju par sevišķi lētām cenām iegādāties dažādas preces. Augstscienībā B. Goldbergs, Rīgas ielā 7.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 16. augustā.

Ūtrupē 2. janv. plkst. 10 tirgus laukumā un telpās Rīgas ielā Nr. 7 izpārdos D. Maiziša maiznieka piederumus un dažādus cepumus.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 1. janvārī.

Aleksandram Reinvertam iecelta aizbildniecība. Rīgas apgabaltiesa atzinusi namīpašnieku Reinvertu par izšķērdētāju. Pilsētas bāriņu tiesa viņam par aizgādnieku iecēlusi Kārlī Krastiņu no Raiņa ielas 20 un K. Upīti no Blaumaņa ielas 9.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 29. janvārī.

Kalpone, kas prot viesus apkalpot, vajadzīga Aleksandra viesnīcai.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 2. aprīlī.

Traktiera nodoklis Rūjienas tējnicām un konditorejām sadalīts sekojoši (..) Aleksandra Reinverta konditorejai — Ls 80.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 24. aprīlī.

Paziņojū, ka sakarā ar to, ka mana sieva Ženija Reinverts no manis aizbēgusi, es par viņas parādiem nekādu atbildību neuzņemos, un man nav ar viņu nekādu saistību. Aleksandrs Reinverts.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 19. jūnijā.

Aleksandra viesnīcā lēti pārdod dažādas istabas lietas: skapjus, galdus u. c. Pārdodamās lietas var apskatīt katru dienu no plkst. 9 rītā līdz 6 vakarā. I. Reinvert.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 25. septembrī.

11. dec. plkst. 11 Rīgas 7 izūtrupēs Aleksandra Reinverta konditorejas galdiņus par Ls 140, galdus par Ls 50.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 11. decembrī.

E. Skuja, Zārku veikals.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 8. janvārī.

Naktī no pirmdienas uz otrdienu dzelzceļu policijas ierēdņi, izdarot Rīgā tukšo vagonu pārbaudi, kādā 2. klases vagona kupejā atrada apakšveļā un vienīgi zeķēs jaunu cilvēku. Blakus viņam bija nolikti personības dokumenti uz 30 g. v. Arvīda Biķernieka vārda no Rūjienas Rīgas ielas 7. (..) lai nogādātu B līdz policijas telpām, policijas ierēdņiem nācies iedot tam galošas un mēteļi

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 10. februārī.

Naktī uz trešdienu dzelzceļa policija Rīgas 1. stacijā apcietinājusi bezpavalstnieku Teodoru Nazarenko, pret kuru iegūti pierādījumi, ka tas izģērbis rūjienieti Biķernieku un nozadzis viņa drēbes.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 17. februārī.

Rīgas ielā nr. 7 Jāņa Melkera alvošanas darbnīcā ilgāku laiku zudusi alva. Zādzībā par vainīgu pienākts darbnīcas meistars Ernests Trimpelis. T. pavisam bijis nozadzis 80 kg alvas Ls 240 vērtībā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 30. jūnijā.

(..) sākot ar 22. septembri, atveru Rūjienā Rīgas ielā 7 (Reinverta namā) jaunu maiznīcu un konditoreju. J. Dreija.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 15. septembrī.

Rīgas ielā 7 Reinverta namā ilgāku laiku pastāv J. Melkerta piena kannu alvošanas darbnīca. Blakus nams Rīgas 5 pieder žīdam Goldbergam. Ieeja Melkerta darbnīcā no ielas bijusi caur spraugu Reinverta un Goldberga namu starpā. Kādus gadus atpakaļ G. iežogojis gan savu pagalmu ar sētu, satiksmei pēc norunas ar Reinvertu sētā atstāti mazi vārtiņi. Nesen žīds norunu piemirsis un vārtiņus aiznaglojis. Lauciniekam jāiet cauri "Aleksandra" viesnīcai.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 20. aprīlī.

Mana darbnīca joprojām atrodas Rīgas 7, tikai ieeja tagad no Parka ielas. Krājumā visādi piena trauki. Alvošanas un skārdnieka darbnīca "Alfa", īpašnieks J. Melkers.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 1. jūnijā.

T. Dreija. Maiznīca-konditoreja.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 22. jūnijā.

Rūjienā jau ilgāku laiku uzturas Igaunijā aizdomās par spiegošanu turētā Zelma Deičs. Viņa ir latviete. Kad Igaunijas iestādes to izraidīja, Deičs pārnāca uz Rūjienu, tur dzīvo pie radiem "Aleksandra" viesnīcā. Viņas vīram Vilandē pieder traktieris.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 27. jūlijā.

1934. gada 4. sept. plkst. 11 Rīga ielā 7 par Jāņa Melkerta parādiem atklātā izsolē pārdos dažādu kustamu mantu, sastāvošu no piena kannām, mēteļa u. c.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 7. septembrī.

Maiznieka māceklis vajadzīgs Rīgas ielā 7 M. Kalniņa maiznīcā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 29. martā.

Paziņoju god. Rūjienas un apkārtnes pils., ka esmu ierīkojis Rūjienā, Rīgas ielā 7 (Reinverta namā) polsteru un mehānisko darbnīcu. Darbnīcā izgatavošu 1) divānus, kušetes, matračus, kā arī izpildīšu citus polstera darbus. 2) izpildu mehāniskus darbus, kā: ievelku un izlaboju elektriskos vadus, izdaru aprēķinus, izlaboju, pārbūvēju un uzstādu radio aparātus. Izlaboju velosipēdus, un to daļas būs vienmēr krājumā. Augstcienībā A. Šmits.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 5. aprīlī.

Par savu darbu atbildīgs maiznieks un maiznieka māceklis vajadzīgs "Jaunā konditorejā" Rīgas 7.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 15. septembrī.

Pērk augļus katrā vairumā "Jaunā Konditorejā" Rīgas 7.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 27. septembrī.

Tuvojoties svētkiem, katrs vēlēšies atpūsties ērtā, modernā matracī. Nemoderno, agrāko meistarū apaļos matračus pārtaisū par puscenu. Lūzdu pārliecināties. Cenas pavisam mērenas. Augstcienībā A. Šmits.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 6. decembrī.

Jaunkundze, jauna vajadzīga pie bufetes un viesu apkalpošanā zolidā restorānā. Var būt arī neiestrādājusies. Pieteikties Aleksandra viesnīcā, svētdien, 15. nov. No plkst. 10–15.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 11. decembrī.

Pagodinot paziņot godātai publikai, ka esmu savu Gatavu apģērbu veikalu no Millera kundzes nama pārvietojusi Reinverta kunga namā. Ceru, ka godātā publika dāvās arī turpmāk man savu uzticību. Marta Liepiņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 17. janvārī.

Pilsētas valde nolēma izsniegt atļauju Arvidam Bērzupam maiznīcas un konditorejas turēšanai.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 24. janvārī.

18. februārī plkst. 14 Rīgas ielā 9 ūtrupē pārdos Aleksandra Reinverta kustamu mantu — 2 drēbju skapjus, trauku bufeti, ēdamistabas krēslus, novērtētus par Ls 230.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 7. februārī.

God. dāmas un kungļ! Daru zināmu, ka pēc maza pārtraukuma M. Cīrulis frizētavā Rīgas ielā nr. 7 vairs nestrādāju, bet esmu pārgājusi pie A. Pūces, Valdemāra ielā nr. 1, kungu un dāmu frizētavā, atverot patīkamu stūrīti dāmām. Pateikdamies par man līdz šim dāvāto uzticību, lūzdu tādu arī man turpmāk neliegt. Alma Sprincis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 20. martā.

Daru zināmu, ka es savā konditorejā-maiznīcā Rīgas ielā nr. 7 palētinu cenas uz visiem cepumiem sekojoši: kliņģers 3 sant.; smalkmaize 4 sant.; baltmaize 1 kg 50 sant.; rupjmaize 0,1 sant.; saldskābmaize 32 sant. kg. Lūzdu pārliecināties.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 8. maijā.

Tenis Perro apsūdzēts, ka viņš kā M. Kalniņa konditorejas-maiznīcas pārvaldnieks pielaidis tās telpās Rīgas ielā nr. 7 degvīna lietošanu. Apsūdzētais aizbildinājās, ka neesot redzējis nevienu no apmeklētājiem dzeram alkoholu. Lietā par lieciniekiem bija aicināti Kaspars Kastrickis un Grigorijs Kriķis, kurus policija pienāca, ka tie lējuši degvīnu pie Perro pasniegtā zeltera.

Rezultātā T. Perro sodīja ar Ls 10 naudas sodu vai 3 dienas arestā.

Jaunā konditoreja, īpašnieks A. Bērzups.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 19. jūnijā.

Konditorejas un veikala telpas izīrējamas A. Reinverta namā. Pieprasīt V. Šķiņķa grāmatnīcā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 30. oktobrī.

M. Liepiņš. Galanterijas preču veikals.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 4. decembrī.

Pagodinos ziņot savām godātām kundēm, ka ar š. g. 1. oktobri pāreju dāmu darbā no Glāzera kunga frizētavas uz M. Cīrules kundzes frizētavu Rīgas ielā 7. Jaunajā darba vietā tāpat centīšos frizētavas apmeklētājas apkalpot pēc vislabākās apziņas, kādēļ uzdrošinos cerēt, ka līdzšinējās godātās kundes arī turpmāk neliegs man savu uzticību. E. Birkava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 1. oktobrī.

Vecai Cīrulienei Rīgas ielā 7 ļoti laba dāmu frizētava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 1. aprīlī.

Ar šo paziņoju god. pircējiem, ka pie manis Rīgas 7 var dabūt "Singer" šujamās mašīnas, viņu daļas, diegus, eļļu un citus priekšmetus. Augstcienībā Emilija Teteris.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 3. jūnijā.

Pārstājusi darboties A. Reinverta "Aleksandra" viesnīca.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 11. novembrī.

M. Podiņš. Ēdienu veikals.

E. Teters "Singer" aģentūra un rokdarbu veikals.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

M. Liepiņš. Dāmu un bērnu apģērbu veikals.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. jūnijā.

A. Buzuļa sīkpreču veikalā Rīgas ielā nr. 7 policija aizturēja Igaunijas pavalstnieku Emilu Letsaru. Pie viņa atrada pa vienam sudraba, zelta un metāla pulkstenim. Vērtslietas kā kontrabandu ievēdis no Igaunijas, pārejot pie Ipiķiem nelegāli robežu. Kontrabandists nodots muitas iestāžu rīcībā. Tad pat muitas ierēdņi konfiscēja tirgotājam A. Buzulim 155 Igaunijas kronas. Tirgotāju sauks pie atbildības par valūtas noteikumu neievērošanu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 13. oktobrī.

1940. gadā Augusta Gailiša māja tika nacionalizēta. Tajā bija piecpadsmit dzīvokļi, kuru kopējā platība — 323,76 m², apdzīvojamā platība — 153,25 m². Māja novērtēta par Ls 8000.

Pēc Otrā pasaules kara mājā vairākus gadus darbojās pilsētas bibliotēka, ko vadīja Alvīne Urule.

20. gadsimta 60. gados pašvaldības ēkai uzcēla otru stāvu un ierīkoja dzīvokļus. Pirmajā stāvā atradās Rūjienas Patērētāju biedrības veikals, kurā tirgotās preces ik pa laikam mainījās — pārtika, maize, apavi, dzērieni. Septiņdesmitajos gados ēkā tika ierīkots pirmais Patērētāju biedrības pašapkalpošanās pārtikas veikals, kurā saimniekoja pārdevēja Olga Lauka.

Atmodas sākumā savu privāto pārtikas veikalu "Sandra" iekārtoja Sandra Tomsone.

Šeit atradās arī Modra Čukura veterinārā aptieka "Remedium" ar ieeju no sētas. Tā tika pārcelta uz Rīgas ielu 3a.

Pēc tam ēkā tika ierīkots SIA "Artavs" pārtikas veikals un blakus elektropreču, sadzīves preču veikals.

Tagad pirmo stāvu aizņem SIA "Artavs" saimniecības preču un sadzīves tehnikas veikals, bet pārējo daļu — "Artava" pārtikas veikals. Sētas pusē darbojas z/s "Liepkalni" konditorejas cehs, kas ar siltām maizītēm apgādā "Artava" pārtikas veikalu.

Īpašuma tiesības uz māju atjaunotas mantiniecei Olitai Saulītei.

Nr. 9, tā sauktā Broļa māja (līdz 1926. g. — Limbažu ielā 6)

1907. gadā Pīksāru krodziniēks Rozenbergs uzcēla divstāvu ķieģeļu namu, kur ierīkoja viesnīcu un restorānu. Sētas mājā atradās iebraucamā sēta. Pēc Rozenberga nāves viņa atraitni apprecēja Jēkabs Brolis. 1926. gadā viesnīcu-restorānu mantoja Matilde Brole, J. Broļa sieva. 20. gadsimta 30. gadu beigās Broļa mājas pirmajā stāvā atradās restorāns un veikali, otrajā — "Centrālā" viesnīca, dzīvokļi notāram J. Purmalim un veikalniekam A. Mušpertam.

No 1925. līdz 1934. gadam veikals piederēja E. Klucim, no 1934. gada — Arnoldam Mušpertam.

No preses un citiem avotiem

Baltijas Lauksaimniecības Savstarpējā Kredītbiedrība. "Bilance". Kredīt-bas aģents Rūjienā K. Mērsers.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 20. jūlijā.

D. Iljona aptiekas preču, krāsu un parfimēriju tirgotava Rujenē, Limbažu ceļā, Rozenberga k-ga namā preti Kinsa namam.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 21. decembrī.

R. Šmidts, Rujenē, Limbažu ceļā, Rozenberga k-ga namā. Pulksteņu, mūzikas instrumentu, sudraba un senlietu veikals.

Rujenes Vēstnesis. — 1915. g. 24. janvārī.

Latvijas Lauksaimniecības Ekonomiskās Sabiedrības Rujenes nodaļa Rozenberga namā piedāvā āboliņa sarkanā, āboliņa bastarda, timotejas u. c. sēklas. Dabūjami mākslīgie mēsli, lopbarības rauši atrodas ceļā. Rujenes noliktava.

Rujenes Vēstnesis. — 1915. g. Nr. 2.

Traktiera nodokļa nomaksas termiņu par otro pusi no Rozenberga traktiera (Broļa), kura nenomaksas summa vēl ir 13 000 rbļ, valde noliek līdz 20. okt. 7000 rbļ, pārējo 6000 rbļ — 15. nov. š. g. bez %.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1921. g. 15. oktobrī.

Ed. Klucis. Koloniālpēcū tirgotava.

Latvijas tirdzniecības un rūpniecības adresu grāmata. — 1922. /23.

R. Šmidts. Paziņoju god. publikai, ka mans pulksteņu veikals un darbnīca tagad pārcelts no Pasta ielas 9 uz veco vietu Rīgas ielā 9 Brolis kga namā, blakus "Central" viesnīcai. Piedāvāju par lētām cenām sienas, galda, kabatas un rokas dāmu un kungu pulksteņus, zelta laulības un fasonu gredzenus, auskarus, brošas, ķēdes, saktas, sudraba lietas dāvināšanai: kā sudraba karotes, nažus, dakšiņas u. t. t. Mūzikas instrumentus un piederumus, brilles, kā arī atsevišķus stiklus, piemēroju bez ārsta receptēm, kā arī pēc ārstu receptēm. Solīda apkalpošana. Mērenas cenas. Garantēts darbs.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 6. septembrī.

J. Brolis "Centrālvesnīca" Rīgas ielā 9. Ērtas istabas ceļotājiem. Mērenas cenas. Laipna apkalpošana.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 14. septembrī.

Sauc pie atbildības brāļus Bušus par tirgošanos ārpus noteiktā laika.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 7. martā.

Ūtrupē pārdos kustamo mantu 16. maijā plkst 12 Rīgas ielā Nr. 9, Kārļa Šmita 2 kastes logu stiklus par Ls 162.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 16. maijā.

Lini, pakulas, vilna tiek pieņemta pārstrādāšanai izturīgās dzijas un audumos, kā arī audumi un dzijas krāsošanai un apstrādāšanai. Vilnas lupatas, adīkļi un noderīgas dzijas pieņem saplucināšanai vilnā un savērpšanai. Tuvākus noteikumus pieprasiet mūsu uzņēmumā un pieņemšanas vietā K. Šmita tirgotavā Rīgas ielā Nr. 9 Broļa kunga mājā. P. Raiska mantin. linu, pakulu un vilnas vērptuvei-austuvei Mazsalacā.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 12. septembrī.

Lauksaimnieku un kalēju ievēribai! Sezonai tuvojoties, daru zināmu, ka turēšu krājumā visādas lauksaimniecībai nepieciešamas preces kā: dažādu dzelzi, arkļus, arkļa daļas, ecēšas, ratu bukses, spieķus, labas sijātas kalēju ogles u. c. preces. Ievērojami lēti pārdodu alumīnija katlus un karotes, dažādus porcelāna, fajansa un stikla traukus. Šaujamo materiālu un medību piederumus. Bērnu rotaļlietiņas. Jaunatvērtā veikalā Rīgas ielā nr. 9 (bij. brāļu Bušu veikala telpās). Augstcienībā J. Velme. (Buši pārcēlās uz Gulbeni. — G. Z.)

Rūjienas Domas. — 1931. g. 17. februārī.

Rūjienas pilsētas dome noteica traktiera nodokli 1930. gadam Ls 10 000, kuru valde savā š. g. 31. janvāra sēdē sadalīja sekojoši: Jēkaba Brolis traktieris Ls 3900. (Iepriekšējā. gadā bija Ls 3960). (1931. g. J. Brolim traktiera nodoklis bija Ls 3700. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 25. decembrī.

Biruta Priede Rīgas 9 svētdien pamanījusi, ka tai no koridora izbraukts dāmu velosipēds. Pievakarē, par pārsteigumu policistiem, jaunava paziņoja, ka velosipēds atkal atradies.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 5. augustā.

God. Rūjienas un tās apkārtnes iedzīvotāju ievēribai! Ar š. g. 6. febr. atvēru frizētavu Rīgas ielā 9 (blakus Broļa restorācijai). Ceru, ka mani bijušie, kā arī nākošie klienti dāvēs man savu uzticību un pagodinās mani ar savu apmeklējumu. Frizieris V. Šics.

Krāsa nekad nebruks, ja jūs dosiet savas vadmalas un pusvadmalas apstrādāt tekstilfabrikai "Jelgavas Audums". Pieņem J. Velmes veikalā Rīgas ielā 9.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. februārī.

Jaunatvērtā V. Šica frizētava Rīgas ielā 9 (blakus Broļa kunga restorācijai). Tā kā daudzi frizieru veikala apmeklētāji žēlojas par ilgo gaidīšanu — tad paziņoju, ka tagad frizētavā strādā 2 atbildīgi strādnieki vīrieši, pie kam cenas lētas. Vēršu uzmanību mana veikala adresei Rīgas ielā 9. Frizieris V. Šics.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. martā.

Jaunatvērtā Šica frizētava Rīgas 9 (blakus Broļa kunga restorācijai). Strādā 2 atbildīgi strādnieki vīrieši. Frizieris V. Šics.

Rūjienas Domas. — 1934. g. 13. martā.

Plašs veikals ar 3 noliktavām un saulains 5 istabu dzīvoklis (tiesu izpildītāja bijušais dzīvoklis) izdodams Rīgas 9.

Māceklis var pieteikties jaunatvērtā Šica frizētavā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 6. aprīlī.

Pārdodama labā kārtībā esoša 1,5 t smagā mašīna (Ševrolet 1931. g. modelis). Pieprasīt pie J. Broļa Rīgas 9.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 13. aprīlī.

Savu kantori Rīgas ielā 9 (Broļa kga namā) esmu atvēris ar 1. novembri. Notārs Alfreds Pakalniņš

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. novembrī.

Daru zināmu, ka ar 9. febr. Rīgas ielā 9 (Broļa kga namā) atveru koloniālpreču tirgotavu. A. Mušperts.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 8. februārī.

Smagais auto, 6-cilindrīgs, pārdodams. Pieprasīt "Centrālvesnīcā" pie J. Broļa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 29. martā.

Rencēnu pagasta Apiņkalna ceplā augstākā labuma krāsns podiņi (arī glazēti) katrā vairumā. Cenas mērenas. A. Mušperts, Rīgas 9.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 17. aprīlī.

Par zādzību nācās atbildēt Jānim Bērzam, arī Bergam. Viņš naktī uz 18. jūniju Rīgas 9 bija Jūlijam Strautiņam nozādzis maku ar 10 ls un pulksteni. Spriedums — 4 mēneši cietums.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 10. jūlijā.

Valmieras apr. priekšnieks administratīvā kārtā sodījis par nepamatotu baumu izplatīšanu 52 g. v. Fridrihu Gulbi Upes ielā 13 ar Ls 300 vai 2 mēneši cietuma sodu. Šajās dienās Gulbis dzērumā cēlis nekārtības Broļa traktierī. Arī par šo pārkāpumu Gulbi sodīs administratīvā kārtā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 25. oktobrī.

Viļa Šica frizētava.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Apkalpotāja vajadzīga bufetē. Pieteikties “Centrālvesnīcā” J. Brolim Rīgas ielā 9.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 15. janvārī.

Bufetes apkalpotāja tūliņ vajadzīga J. Broļa Centrālvesnīcā. Turpat var pieteikties kalpone (lopkopēja un gatavot pratēja), kas darbā varētu stāties ar š. g. Jurgiem.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 17. februārī.

Notārs Alfrēds Pakalniņš, Rīgas ielā Nr. 9.

Ziemeļvidzemes gadagrāmata. g. 1938.

Īrnieks — zirdzinieks vajadzīgs dušu mājai Rūjienā. Pieteikties Centrālvesnīcā pie J. Broļa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 31. martā.

Pusotru collu dēļi un skaidas pārdodamas. Tuvāki Mušperta veikalā Rīgas ielā 9.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 30. aprīlī.

Ar šo paziņoju, ka savu grāmatu, rakstāmlietu un sēklu tirgotavu ar 1. jūniju pārceļu uz Rīgas ielu nr. 9 Broļa kunga namā. J. Miķelsons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 28. maijā.

Rūjienas mednieku biedrības pilna sapulce notiks 18. jūlijā plkst. 15. 00 Rīgas ielā nr. 9 Centrālvesnīcas ēdamzālē.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 9. jūlijā.

M. Pilskalnetis, frizētava, Rīgas ielā nr. 9.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. jūnijā.

Jēkaba Broļa “Centrālvesnīcā” trešdienas naktī apmeties Rīgas F. Voldemāra siļķu importa firmas pārstāvis A. Bots. Ceturtdienas rītā viesnīcas istabā atrada viņu gultā mirušu. Nāves cēlonis — sirdstrieķa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 15. septembrī.

Pagodinot, ka ar 7. oktobri savu pārtikas preču veikalu no Mazsala-
cas esmu pārvietojis Rūjienā Rīgas ielā nr. 9 (M. Brolis kundzes namā). Pastāvīgi
krājumā “Bekona Eksports” ražojumi, uz kuriem pieņem arī pasūtījumus. Augstcienībā
A. Morozovs. •

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 6. oktobrī.

Par sēklu tirdzniecības noteikumu pārkāpumiem Zemkopības ministrs sodījis ar Ls 50 Arnoldu Mušpertu Rīgas ielā Nr. 9.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. novembrī.

1940. gadā Matildes Brolis māja tika nacionalizēta. Tajā bija septiņi dzīvokļi ar trīspadsmit istabām. Dzīvokļu kopējā platība bijusi 217,04 m², neapdzīvojamā — 463,94 m². Māja tad novērtēta par Ls 30 000.

Kad pastāvēja Rūjienas rajons, no 1950. līdz 1959. gadam ēkā atradās vairākas rajona Izpildkomitejas iestādes: trešajā stāvā — Tautas izglītības nodaļa ar meto-disko kabinetu, otrajā stāvā — Finanšu nodaļa, Sociālās nodrošināšanas nodaļa, ko vadīja Lūcija Priede, kura vēlāk kļuva par Rūjienas pilsētas Izpildkomitejas priekšsēdētāju, kolhozu celtniecības nodaļa, zemes ierīcības un meliorācijas die-nests, daudzbērnu māšu nodaļa, Centrālā statistikas pārvalde (CSP), dzimtsarakstu nodaļa, neilgu laiku — arī lauksaimniecības nodaļa, fiziskās kultūras un sporta komiteja, apdrošināšanas iestāde GOSSTRAH, prokuratūra.

Nelielā telpā bija ierīkots arhīvs, ko pārcēla uz pilsētas Izpildkomitejas pirmo stāvu Raiņa ielā 3. Izpildkomitejā Rīgas ielā 9 vēl darbojās arī “Salacas amatnieka” šuvēju darbnīca. Pirmajā stāvā vienlaikus ar iestādēm atradās Gacku ģimenes dzīvoklis. Pirms pēdējā kara sētas mājā dzīvoja Švalbes ģimene, kas apkalpoja t. s. Broļa iebraucamo sētu.

Pēc Rūjienas rajona likvidēšanas 1959. gadā māju pārbūvēja un tajā ierīkoja dzīvokļus. Dažus gadus mājā atradās vidusskolas internāts (1959–1964).

Tagad daudzdzīvokļu mājā turpinās dzīvokļu privatizācija, jo mantinieki māju nav pieprasījuši.

Nr. 9a (sētas māja)

Mājā dzīvo Stumpu ģimene. Notiek privatizācija.

Nr. 11, tā sauktā Alkšņa, arī Retes Danča māja (Retes — mājas, no kurām nāca Eduards Dancis)

Māju 19. gadsimta otrajā pusē cēlis gleznotāja Ādama Alkšņa tēvs Jānis Alk-snis. Tajā atradušies dažādu preču un grāmatu veikali. J. Alksnis bijis pirmais latviešu tautības grāmattirgotājs Vidzemē. Par viņu L. Alberinga un E. Liča grā-matā “Rūjiena” (Zviedrijā, 1978) rakstīts: “Kā tirgotājs viņš bija sīkumains. Viņam nepatika, ja laucinieks, siļķes pērkot, tās daudzija pret mucas malu, lai nokratītu lieko sāli. Viņa teiciens: “Ko nu dauzi — viņa ir beigta!” ieviesies tautā kā paruna. Veikala personāls apkalpoja arī muižnieku tur ierīkoto telefona centrāli, kas sa-vienoja muižas un mežsarga mājas.”

Kad Ā. Alksnis bija beidzis kādu Rūjienas privātskolu, tēvs viņu iesaistīja veikala darbā par pārdevēju. Ādams gan ne tik daudz tirgojās, kā uz ietinamiem papīriem skicēja pircējus. Tēvam tas nepatika, tomēr viņš piekāpās un ļāva dēlam doties uz Rīgu mācīties zīmēšanu vācu amatniecības skolā. 1892. gadā pēc studijām Pēterburgas Mākslas akadēmijā Ādams Alksnis ieguva mākslinieka grādu.

1923. gadā Jēkabs Alfrēds Dancis īpašumu — vienkāršu dzīvojamo māju, gleznotāja darbnīcu, saimniecības ēku, stalli, veļas mazgātavu par Ls 8000 nopircis no Ā. Alkšņa māšas Elzas Lindtkes.

No preses un citiem avotiem

2. jūlijā nomira Jānis Alksnis — pirmais latviešu grāmatu tirgotājs Vidzemē. Dzimis 1818. gada 3. aprīlī Valtenbergu Vec-Alkšņos. J. Alksnis palika bez skolas. 1873. gadā pārcēlās uz Rujeni, kur iekārtoja grāmatu veikalu un blakus koloniālpreču veikalu. Divas reizes precējies. Pirmā sieva pēc 1 gada nomira. No otras — dzīvas divas meitas. Dēls Ādams, gleznotājs, mira 33 gadu vecs.

Dzimtenes Vēstnesis. — 1912. g. 5. jūlijā.

Rujenes miestā 13. un 14. decembrī šejienes tirgotavās vecākais Rīgas (Nr. 15) mēru un svaru revidents policijas klātbūtnē izdarīja mēru un svaru revīziju. Vairākās vietās atrasti neštempelēti svāri un bumbas, kuru īpašniekiem uzdots tos nekavējoši apštempelēt. Nepareizi svāri atrasti Alkšņa, Bērziņa un Rumentes tirgotavās, par kuru īpašniekiem sastādīti protokoli un nosūtīti mirtiesnesim.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 21. decembrī.

Ar šo paziņoju god. Rūjienas un apkārtnes publikai, ka esmu atvēris savā namā Rūjienā, Rīgas ielā Nr. 11 jaunu konditoreju. Augstcienībā A. Dancis.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 1. martā.

Traktieru nodoklis Rūjienas tējnīcām un konditorejām sadalīts sekojoši: (..) Zelmas Dancis konditorejai Ls 80.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 24. aprīlī.

Vajadzīga kalpone. Pieteikšanās Rīgas ielā 11 Putniņa kdzes veikalā.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 14. maijā.

Zelma Dancis konditoreja-maiznīca.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 15. jūnijā.

Pils. valde savā 18. marta sēdē apstiprinājusi uzlikto kopsummā Ls 850 tējnīcu, ēdienu namu un konditoreju nodokli par 1932. gadu sekojoši: S. Dancim Ls 60.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 22. martā.

L. Baltbārdis ēdienu veikals Rīgas ielā 11, pirmā labuma brokastis, pusdienas un vakariņas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. martā.

Ar š. g. 1. maiju esmu atvēris foto darbnīcu Rīgas 11 (bij. Danča foto telpās). E. Kalniņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 11. maijā.

Manā konditorejā var dabūt brokastis, pusdienas, vakariņas. Z. Dancis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 19. oktobrī.

Millers, maiznīca un konditoreja.
Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 19. jūnijā.

L. Baltbārdis ēdienu veikals.
Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 22. jūnijā.

Pilsētas valde nolēmusi Almai Smilgai izsniegt atļauju ēdienu veikala ierīkošanai Rīgas ielā nr. 11. Jaunais ēdienu veikals sāks darboties ar 12. martu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 12. martā.

Apmeklēsim visi jauno ēdienu veikalu Rīgas ielā nr. 11 un pārliecināsimies paši par ēdienu garšīgumu un labumu. Dabūjamās brokastis, pusdienas, vakariņas. Ēdienus izgatavo tikai no 1. labuma svaigas preces. Ēdienu veikals atvērts no plkst. 7–20. Augstcienībā Alma Smilga.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 19. martā.

Paziņoju, ka sestdien, 17. aprīlī atveru savu foto darbnīcu Rīgas ielā nr. 11 (bij. Danča foto telpās). Uzņēmumus izdaru arī ārpus darbnīcas. Apsolu, ka darbu veikšu apzinīgi, rūpīgi un noteiktā laikā, un ceru, ka pasūtītāji būs apmierināti. Fotogrāfs Jānis Judzis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 16. aprīlī.

A. Zeņķis, ēdienu veikals.
Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. novembrī.

Z. Dancis konditoreja.
Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. jūnijā.

1940. gadā Jēkaba Alfreda Danča māja tika nacionalizēta. Tajā bija divi dzīvokļi ar sešām istabām, kuru apdzīvojamā platība bija 119,73 m², neapdzīvojamā — 124,49 m². Māja novērtēta par Ls 6000.

Pēc Atmodas valmierieši namā ierīkoja Rūjienā pirmo privāto veikalu “Sējējs”, kurā pārdeva autoriepas, lodīšu pildspalvas, ko šeit arī uzpildīja, zeķbikses u. c. sīkumus. Zigfrīds Jolkins veikala vietā ierīkoja spēļu zāli ar biljardu un spēļu automātiem. Tā kā tas neguva sabiedrības atsaucību, tika slēgts.

Īpašuma tiesības uz māju atguvusi mantiniece Ausma Pāne. Tagad mājā ierīkoti vairāki dzīvokļi.

Nr. 11a, Ādama Alkšņa darbnīca

Ā. Alksnis (1864–1897) dzimis Rūjienā, mācījies Pēterburgas Mākslas akadēmijā. Viņš kā pirmais no latviešu gleznotājiem pievērsa uzmanību Latvijas vēsturei un mitoloģijai. Ā. Alkšņa mērķis bija rast latviešu nacionālās mākslas pamatus, ko īsā mūža dēļ nepaspēja.

Darbnīca celta Ā. Alkšņa gleznotāja darbības laikā (1890–1897).

No preses un citiem avotiem

Gudrs kā Alkšņa zirgs. Pazīstamais publicists Augusts Melnalksnis vienā no "Jaunāko Ziņu" numuriem nāk klajā ar interesantām atmiņām par nelaikā aizsaulē aizgājušo gleznotāju Ādamu Alksni. Alkšņa dzimtai tuvu stāvoša rūjieniete Marta Brambate, tagad Šmidta kundze, žurnālistam atstāstījusi, kā cēlusies rūjieniešu paruna "gudrs kā Alkšņa zirgs".

Ādams Alksnis man iespiedies atmiņā kā cēlākais jauneklis, kuram līdzīgu nav gadījies redzēt visā manā garajā mūžā. Bet blakus viņa gaišajam tēlam es redzu viņa mīlules brūnās "Ketes" galvu.

Kete bija viņa vecāku ķēve. Sētā palaista, tā zināja, aiz kura loga mākslinieks atdusējās, un neaicināta ritā atgrūda viņa istabas logu, dienā ieskatījās viņa darbistabā, it kā interesēdamās, ciktāl uz audekla pavirzījusies viņas galvas bilde; savu draugu darbā neatradusi, Kete atgrūda virtuves durvis, lai apskatītos, vai tas tur nav atrodams. Cik laimīgs bija šis skaistais un gudrais kustonis, kad mākslinieks atvēra sētas vārtus un aicināja viņu līdzī īsā pastaigā. Še arī radusies rūjieniešu paruna: "Gudrs kā Alkšņa zirgs." Šī Kete ir daudzo Alkšņa zirga gleznu modelis. Nelaikis mākslinieks mēdza teikt, ka nekas tā neizceļot zirgu kā vienkāršas lauku ragavas. Tā kā vasarā šādu bildi nebija ērti sakombinēt, tad kādā Ziemassvētku brīvlaikā Ādams ar savu nešķiramo draugu Fjodorovu ieradās mājās, lai uzgleznotu savu draugu Ketī, iejūgtu īstenās "rūvenešu ragūs". Tādu to arī redzam Ādama Alkšņa gleznās un neskaitāmos uzmetumos.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 2. septembrī.

1969. gada 25. oktobrī šajā mājīņā atklāja gleznotāja Ā. Alkšņa piemiņas muzeju, ko iekārtoja un līdz mūža galam (1979) vadīja gleznotājs skolotājs Jānis Galzons.

Pēc divdesmit sešu gadu pārtraukuma, 2005. gada 7. augustā, savu darbību atjaunoja Ā. Alkšņa piemiņas muzejs ar Raimonda Muzikanta Ādamam Alksnim veltītās skulptūras "Celmlauzis" uzstādīšanu un izstādes "Dinastija" atklāšanu. Izstādē bija apskatāmi R. Muzikanta dēla Tālivalža Muzikanta, viņa sievas Ievas un abu dēlu Kristiāna un Mārtiņa mākslas darbi.

Mantošanas ceļā īpašumtiesības uz Ā. Alkšņa mākslinieka darbnīcu atguvusi Ausma Pāne, kas nelielo trīsstāvu ēku novēlējusi pašvaldībai Ādama Alkšņa muzejam.

Nr. 13, tā sauktā Kartavmāja

Pirms 1918. gada dzīvojis policijas pristavs Voroncovs. (Grāmatā "Rūjiena" autors rakstīja Vinogradovs, bet 1911. gada Rūjienas plānā — Voroncovs. — G. Z.) Viņš labi sapraties ar vācu tautības miesta amatpersonām. Tādēļ miesta pārvalditāji apstādījumus starp Parka (tagad Ādama Alkšņa) ielu un Ternejas kapsētu nosauca par Voroncova parku.

1934. gadā Berta, Valters un Margote Kartavi no Zemkopības ministrijas nopirkuši mājīpašumu un zemi. Mājas dārzu Kartavi iznomāja Vēverim Pārūpē,

kas audzēja dēstus pārdošanai. Mājā atradās Ādama Bondara drēbniekdarbnīca, Emila Oinasa adītava un apģērbu veikals, Roberta Kovišāra grāmatnīca.

Sētas mājā atradās Puķītes veļas rullis un spodrgludinātava. Tur turīgi rūjienieši gludināja un cietināja logu aizkarus.

Mājā dzīvoja Rūjienas Dieva draudzes priekšnieks E. Oinass. Tās zālē draudze noturēja dievkalpojumus. Sludinātājs brauca no citurienes.

1939. gada 18. septembrī Valsts prezidents Kārlis Ulmanis, viesojoties Rūjienā, Bondara darbnīcas durvis nofotografējās ar Rūjienas ģimnāzistēm Martu Sprinģi (vēlāk diriģenta Alberta Melbārža dzīvesbiedre), Austru Gailīti un Maigu Sūnu. Pēc 1950. gada, kad izveidoja Rūjienas rajonu un Bondaru ģimeni no dzīvokļa Rīgas ielā 13 pārcēla uz Rīgas ielu 10, pārstāja darboties arī drēbnieka darbnīca.

Skolotāja Velta Grimma savā bērniības atmiņu grāmatā "Toreiz Rūjienā" (1996) raksta: "Visistāko braukšanai skaitījām Oinaskalniņu. (Tagad Sējēja kalniņš. — G. Z.) No tā ragavas nesās tieši uz Rīgas ielu — pašu galveno braucamo ceļu. Ja sparīgi atstūmās, reizēm finišā atradāmies kāda zirga priekšā. (..) izvēloties braukšanai Oinaskalniņu, bija nepieciešamība pēc stundām skolā iegriezties pēc ragavām mājās, kur, sākot ar somas nosviešanas mirkli, gaidīja parastie: "Kur nu atkal bizosit!", "Vai tad nekas nav uzdots!", "Nepaliekat atkal līdz tumsai!", "Neielaižaties par tuvu ceļam!", "Nesaēdaties sniegu!". Brīdinājumi bija vietā, jo vairāki zēni tiešām pabrauca zem zirga. (..)."

No preses un citiem avotiem

10. aprīlī š. g. pretim Kartau mājai gar ceļa malu braukuši ar velosipēdiem brāļi Siliņi un pēc tam ar zirgu kāds B. Tā kā ceļš šai vietā iet no kalna uz leju, tad velosipēdisti un braucējs ļāvuši vaļu velosipēdiem un zirgam; bet zirgs, nevarēdams vāgus atturēt, pārbrauca vienam no velosipēdistiem. Velosipēds sabraukts gabalos, bet braucējs, pateicoties gadījumam, tikai viegli ievainots. S. iesniedzis par B. sūdzību par nekārtīgu braukšanu.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 21. aprīlī.

Mācekļi, kas vēlas mācīties granīta kapu krustu kalšanā, ne jaunāks par 15 gadiem, var pieteikties drīzā laikā pie krustkalēja Paula Jāneļa, Limbažu ielā Kartaus mājā preti D. Volfa slimnīcai.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. maijā.

Zobārsts H. Rotbart Rīgas ielā 13 pieņem no plkst. 9–2 un no 3–6.

Rīgas adītava piedāvā par mērenām cenām kungu kamzoļus, sportkreklus, dāmu jakas, cimodus, zeķes, dažādus adītus priekšmetus. Vajadzīga mācekle.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 21. septembrī.

Pārdod dažādus adītus priekšmetus. Var pieteikties mācekle. E. Oinass.

Rūjienas Balsis. — 1931. g. 16. janvārī.

Pārdod kājminamu šujmašīnu par Ls 50 un lietotu dāmu velosipēdu Rīgas ielā nr. 13, adītavā.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 18. septembrī.

Komitejas trūcīgo bērnu pabalstīšanai loceklis K. Kovisars Rīgas 13 pieņem ziedojumus dzīves pabērniem.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 31. janvārī.

Pārdodami dārzāju stādi: bietes, kāposti, salātas u. c. par mērenām cenām.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 2. maijā

Vajadzīgs lielāks vairums akmeņu. Piedāvāt Rīgas 13 pie Oinasa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 19. janvārī.

Lēti pārsien dziesmu grāmatas. R. Kovisars. Rīgas 13.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. februārī.

Uzmanību! Daru zināmu god. Rūjienas un apkārtnes iedzīvotājiem, ka pēc mana vīra nāves drēbniecību vadīs pazīstamais Rīgas drēbnieks Ž. Strazda kungs. Darbs labs. Cenas pēc vienošanās. Pagatavo arī formas ģērbus. Lūdzu pārliecināties! Augstcienībā E. Oinass.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 22. februārī.

Uz 15 gadu darba gaitām atskatījās Rūjienas drēbnieks A. Bondars. Viņš mācījies Rīgā A. Freimaņa drēbniecībā un kā vecākais strādnieks darbojies pazīstamā rūjienieša J. Oliņa drēbniecībā. No 1933. gada Rūjienā atvēris pats savu darbnīcu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 21. jūnijā.

Ziemas sezonai sākoties, paziņoju, ka pie manis var dabūt gatavas vietējās vilnas adītas preces: jakas, kamzoļus, svīterus, zeķes, cimdsus u. t. t. Pieņem pasūtījumus. Var pieteikties adītājas mācekles. Lūdz pārliecināties. E. Oinass.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 22. novembrī.

Rīgas ielā nr. 13 adītavā pārdodami 2 kungu jauni uzvalki par mērenām cenām un izdod istabu ar virtuvi. Turpat pērk vilnu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 1. maijā.

Valmieras apr. priekšnieks administratīvā kārtā sodījis par miera un kārtības traucēšanu ar Ls 75 vai 2 mēn. cietumā Ādamu Bondaru, Rīgas ielā nr. 13.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 11. septembrī.

Vajadzīga šuvējas maksas strādniece un mācekle. Pieteikties Rīgas ielā 13 pie A. Kalniņas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 30. aprīlī.

Mazs dzīvoklis izdodams, noderīgs darbnīcai, Rīgas 13. Turpat pārdodams un izdodams noplēšanai šķūnis. Pieprasīt adītavā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 14. maijā.

Vienistabas dzīvoklis, noderīgs arī darbnīcai, izdodams Rīgas ielā 13.
Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 15. septembrī.

1940. gadā Kartavu māja tika nacionalizēta. Tajā bija septiņi dzīvokļi, kuru kopējā apdzīvojamā platība bijusi 136,93 m², neapdzīvojamā — 99,5 m². Māja novērtēta par Ls 5000.

Pēc Atmosdas bijušo īpašnieku mantinieki īpašumu nav pieprasījuši. Mājā dzīvojošie īrnieki dzīvokļus privatizējuši.

Nr. 15, Sv. Trijādības pareizticīgās draudzes baznīca (krievbaznīca)

Tā celta 1847. gadā. 1930. gadā draudzē bija 206, 1939. gadā — 170 locekļi.

Draudzes mācītājs bija rūjieniešu cienīts cilvēks Mārtiņš Kārkliņš. 1905. gada revolūcijas laikā M. Kārkliņš nostājās revolucionāru pusē. Par to rakstījis revolūcijas dalībnieks Ludis Alberings grāmatā “Rūjiena” (Zviedrija, 1978):

“Pareizticīgo mācītājs Mārtiņš Kārkliņš 1905. gada vasarā iepretim Pareizticīgajai baznīcai pievienojās vadītāju grupai pie sarkanā karoga gājiena priekšgalā. Tas sacēla lielu sajūsmu un piešķīra gājienam svinīgu nopietnību. (..) Mītiņā pats pirmais ļaudis uzrunāja pareizticīgo mācītājs Mārtiņš Kārkliņš. (..)

Pareizticīgo mācītājs Mārtiņš Kārkliņš arī neizgāja sveikā. Viņu kā cara ticības reprezentantu gan nesodīja ar katorgu vai cietumu, bet trīs mēnešus turēja stingrā mājas arestā ar militāru sardzi pie durvīm. (..)”

No preses un citiem avotiem

14. jūlijā Rujenes pareizticīgo draudzi apmeklēja Rīgas un Jelgavas arhibīskaps Joans, ziņo Rujenes pareizticīgo draudzes priesteris Kārkliņš.

Dzimtenes Vēstnesis. — 1912. g. 20. jūlijā.

Garīgais koncerts pareizticīgā baznīcā 9. sept. bija pulcinājis daudz apmeklētāju. Uztājās Rīgas Pareizticīgās baznīcas Garīgā semināra audzēkņi. Koncerta iniciatīva pieder vietējam pareizticīgās draudzes priesteram Kārkliņa kungam, kurš arī pats ir liels dziesmu mīlotājs.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 21. septembrī.

Pagājušo sestdien Pareizticīgajā baznīcā laulāja Rūjienas miesnieku Kangar. Pie kāzu ceremoniāla klāt gribējusi tikt arī K. bijušā līgava Varone no Aspazijas ielas. Dažādi apstākļi likuši domāt, ka Varone pie jaunā pāra gribējusi izdarīt atriebības aktu. Sakarā ar to tā aizrūrēta un pie kratīšanas, pēc vēl nepārbaudītām ziņām, atrasts kāds kodīgs šķidrums.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 5. jūlijā.

1944. gadā baznīca nodega. Pēc Otrā pasaules kara čeltnes nenodegušajiem mūriem uzlikts jumts un ēkā ierīkotas Valmieras rajona Sadzīves pakalpojumu kombināta darbnīcas. No čuguna skārda gatavoja skārda krāsnis un no dzelzs stieplēm pina stieplu žogus. Ēkā darbojās arī vairākas darbnīcas: apavu, kalēja, mehāniskā darbnīca un velosipēdu un motociklu remontdarbnīca.

1993. gadā pareizticīgo draudze atjaunoja savu darbību. Decembrī bija pieteikušies 19 locekļi. Baznīca nav atjaunota. Uz dievkalpojumiem pareizticīgie brauc uz Valmieras baznīcu. Baznīcas un zemes īpašumtiesības atjaunotas Rūjienas pareizticīgo draudzei.

Nr. 17, Pareizticīgās baznīcas draudzes mācītājmāja (mācītājmuiža)

Vienstāva gara koka ēka celta aptuveni 1913. gadā. Tajā dzīvoja mācītājs Mārtiņš Kārkliņš ar meitu Annu, kas strādāja par skolotāju. 20. gadsimta 30. gados mācītājmājā dzīvojis arī draudzes pērminderis E. Fedorovs, draudzes priekšnieks Jolkins, Imantas dzirnavu dzirnavnieks Bernhards Goldiņš ar ģimeni.

1927. gadā māju par Ls 3812,58 nopircis Jānis Bokmanis. Blakus — austrumu pusē J. Bokmanis uzcēla pusotra stāva koka māju dzīvoklim un zārku darbnīcai. Uzceltajā mājā dzīvojusi Bokmaņu ģimene ar meitām Olgu un Lūciju. Rūjienieši tenkoja, ka zārku meistars gulējis pašdarinātā zārkā otrajā stāvā.

1944. gadā Bokmaņu ģimene aizbraukusi uz Vāciju, vēlāk viena meita pārcēlusies uz dzīvi Austrālijā, otra — ASV.

No preses un citiem avotiem

Atjaunoju savu agrāko darbību logu rūšu ielikšanu. Darbus pieņemu mājās, kā arī izeju darba vietās. Pērku sausus viencollīgus dēļus. J. Bokmanis Rīgas ielā nr. 17. *Rūjienas Balss*. — 1931. g. 1. janvārī.

Pasniedzu vācu, krievu valodu un klavieru stundas. Pieteikties pareizticīgajā mācītājmājā.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 18. septembrī.

Rūjienas pareizticīgās draudzes padomes un dāmu komitejas bazārs notiks 27. dec. 1935. g. (trešos Ziemassvētkos) plkst. 12 dienā mācītājmuižas telpās. Ieeja bazārā 20 sant. Pārdošanā nāks Kuzņecova fabrikas ziedotie trauki, vāzes u. c. Ieņēmumi par labu baznīcas vajadzībām.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 20. decembrī.

Rūjienas pareizticīgās draudzes padome izdos vairāksolišanā 2 pūrvietas aramzemes (pie ebreju kapiem). Izsole notiks š. g. 19. aprīlī plkst 1 dienā pareizticīgo mācītājmuižā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 17. aprīlī.

Līču pļavas izrentē 1936. gadam. Pārdodami mazlietoti darba rati un līnijdroška Rīgas 17, E. Fedorovs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 29. maijā.

God. Rūjienas un apkārtnes publikai daru zināmu, ka savu mēbeļu un zārku darbnīcu Rūjienā Rīgas ielā nr. 10 esmu pārcēlis. Tā kā šajās telpās novietojusies kāda darbnīca ar zārka izkārtņi bez vārda — ir pienākums ziņot, ka mana darbnīca atrodas Rīgas ielā nr. 17 un pastāv jau 20 gadus. Augstcienībā J. Bokmanis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 5. jūnijā.

Rūjienas Sv. Trijādības draudzes padome iznomās draudzes zemi 1939. – 40. gadam — 13. martā š. g. plkst. 10 rītā savā kancelejā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g.

1944. gadā ēkas nodega. J. Bokmaņa mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Tagad šajā vietā ar adresi Rīgas Nr. 17a uzcelta SCO (Starpkolhozu celtniecības organizācija) daudzdzīvokļu trīsstāvu māja, kuras dzīvokļi pēc Atmosas privatizēti.

Nr. 17a, daudzdzīvokļu māja

20. gadsimta 80. gados uz bijušās mācītājmuižas zemes uzcelta trīsstāvu daudzdzīvokļu māja, kuras dzīvokļi pēc Atmosas privatizēti.

Nr. 19, tā sauktā Okša māja

Māja uzcelta 1912. gadā. 1927. gadā Jānis Oksis īpašumu nopircis no Zemkopības ministrijas.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara Okši uzcēla pagaidu dzīvojamo māju kopā ar saimniecības ēku zemes gabala iekšienē. Pie ielas saglabātas nodegušās mājas kāpnes, uz kurām uzaudzis tagad jau liels bērzs. Kāpnes apdzejusi Vizma Belševica. Tagad īpašums pieder mantiniecei Ausmai Dreijai.

Nr. 21, tā sauktā Sviķa māja

1926. gadā Roberts Sviķis īpašumu nopirka no Eduarda Švalbes.

No preses un citiem avotiem

1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās Jānis Blūmentāls (dzīvoja Sviķa mājā — G. Z.) kandidē no visu apvienoto bezpartejisko kandidātu saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Kamēr Rūjienas organizācijas ilgi prātoja, kur rast telpas šahistu cīņām, ātri jaūtājumu atrisināja Rūjienas šahists Alberts Mednis, un viņa mājīgā mītnē Rīgas ielā nr. 21 jo spraiģi rit “karaļu cīņas”. Tās pulcē jau 20 šahistu. (..)

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 22. janvārī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēckara laikā celto māju nopirka bērnudārza pedagoge Aina Grīnberga.

Nr. 23, tā sauktā Gaiļa māja

1927. gadā īpašumu — 1925. gadā celtu dzīvojamo māju un zemi — no Zemkopības ministrijas nopircis Jānis Gailis un Ida un Ivars Gaiļi. 1927. gadā uzcelta saimniecības ēka — mehāniskā darbnīca.

No preses un citiem avotiem

Jānis Gailis kandidē 1931. g. 28., 29. martā Rūjienas pilsētas domes vēlēšanās no namsaimnieku, tirgotāju, amatnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Pazaudēts autoriteņa rumbas mitriķis. Pret pateicības algu tiek lūgts nodot Rīgas ielā Gailis kga mehāniskā darbnīcā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 29. jūlijā.

Pazudušais mehāniķis atrasts nošāvies savā darbnīcā. Rūjienā ilgus gadus kā mehāniķis strādāja 46 g. v. Eduards Dreimanis. Viņa darbnīca atradās Rīgas 23, to tas irēja no šuvējas Idas Gailis, kuras nesen mirušais vīrs bija mehāniķis. Dreimaņa dzīvoklis atradās Rīgas ielā 26. Darbnīcā atrada nošāvušos Dreimani.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 23. martā.

Mehāniskā darbnīca izrentējama Rīgas ielā 23. Pieprasīt Idai Gailis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 30. aprīlī.

Žurnāls "Amatnieks", kurā atrodami visi noteikumi, kas attiecas uz amatniecību, līdz jaunākam — 9. numuram, dabūjams pie b-bas kasiera Rīgas ielā 23.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 15. oktobrī.

J. Gaiļa mehāniskā darbnīca — auto-motociklu remontu, autogēniskā šveisēšana.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara tajā vietā māju uzcēlis Jānis Runde. Pēc Atmodas māju mantojusi viņa sieva Alma Runde.

Nr. 23a, tā sauktā Kiora māja

Mājas īpašnieks Kiors dzīvojis Pārūpē.

1944. gadā māja nodega.

Tagad pēckara laikā celtā māja pieder Skaidrītei Mednei.

Nr. 25, tā sauktā Bietaga māja

1927. gadā Jānis Bietags īpašumu nopircis no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Pirmdienas vakarā ap plkst. 8 Rīgas ielā pret namu nr. 25 notikusi Rūjienā vēl nepiedzīvota satiksmes nelaime. No Betaka sētas izbraucis pajūgs, kuru vadījis Daniels Žagata no Merķeļa ielas nr. 6. Tajā pašā laikā pa šoseju ar motociklu pilsētas virzienā braucis Rūjienā pazīstams motocikletists Ādolfs Siliņš, dzīv. Raiņa ielā nr. 26. Momentā, kad Žagatas zirgs no sētas izejas uzgājis uz šosejas, Siliņa vadītais motocikls pilnā gaitā ejot, apskrējis zirgam apakšā, aizķerot krūtis priekšējā apvidū. Trieciens bijis tik spējš, ka zirgs sišus izsists no iejūga un aizjoņojis Bērtuļa baznīcas virzienā. Motocikletists nosviests uz šosejas un dabūjis tikai vieglus ievainojumus. Pajūga vadītājs palicis neievainots. Zirgu notvēra notikuma aculiecinieki. Pakrūtē tam stipri asiņoja plaša brūce.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 5. septembrī.

1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās Augusts Bietags (Betaks) kandidē no visu apvienotā bezpartejisko kandidātu saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Bals. — 1931. g. 10. martā.

Pārdodama laba slaucama kaza Rīgas 25.
Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 30. augustā.

Mājā pēc kara strādāja kurpnieks A. Bietags. Īpašums pieder A. Bietaga sievas mantiniekiem.

Nr. 27, tā sauktā Gulbja māja

Māja celta ap 1900. gadu, tā piederējusi brāļiem Gulbjiem.

No preses un citiem avotiem

Rūjienas draudzes skolas Zelta grāmatā Kārlis Gulbis ierakstījis Ls 10.
Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 24. martā.

Ziemeļu draudzes dāmu komiteja izīrē kapu dvieļus un lāpstas. Pieprasīt pie Ābelītes, Gulbja mājā.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 6. novembrī.

Draudzes skolas Zelta grāmatā Ls 5 ierakstījusi Ieva Laide Rīgas 27.
Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 6. janvārī.

Rihards Zariņš. Apavu darbnīca.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 24. decembrī.

Pēc Atmosas mājas īpašumtiesības atjaunotas Gulbju mantiniekiem.

Nr. 29, tā sauktā Lipas māja

Māja celta 20. gadsimtā, Latvijas pirmās brīvvalsts laikā. Tajā dzīvoja “Parīzes frizieris” (O. Lippe strādājis Parīzē, un saviem klientiem viņš stāstījis piedzīvojumus par savas darbības laiku Parīzes frizētavā pirms Otrā pasaules kara) ar audžudēlu Jāni Dreimani. Māja piederēja Oto Lippem.

Pēc Atmosas māju līdz ar zemi no mantinieka Jāņa Dreimaņa nopircis Andris Smuļķis.

Nr. 31, tā sauktā Grimma māja

20. gadsimta sākumā māju un mehāniskās darbnīcas ēku, kas atradusies sētā, uzcēlis Antons Grimms.

No preses un citiem avotiem

Par 10 sant. litrā dabūjami labi uzglabājušies skābie kāposti Rīgas ielā nr. 31.
A. Grimma.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 20. jūnijā.

Velosipēdus izlabo un emaljē. Krājumā dažādi piederumi un rezerves daļas. Autogēniskā sametināšana. A. Grimms Rīgas 31.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. februārī.

Velosipēdus izlabo, emaljē un atjauno nolietotojušās daļas visdrīzākā laikā par mērenām cenām. Piedāvā jaunus velosipēdus G. Ērenpreis Original, kungu un dāmu. Krājumā visi velosipēdu piederumi. Augstcienībā A. Grimms.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 13. martā.

Aizklīdis tītars dažas dienas atpakaļ. God. atradēju lūdzu paziņot Rīgas ielā nr. 31. *Rūjienas Vēstnesis.* — 1936. g. 18. decembrī.

Mehāniskā darbnīca Antons Grimms.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

Pēc Otrā pasaules kara mehāniskajā darbnīcā ierīkota pilsētas namu pārvaldes galdnieku darbnīca. Mājā iekārtoti dzīvokļi. Īpašumu pēc Atmodas atguvuši mantinieki Ivars Grimms un Kārija Pontags.

Nr. 33, tā sauktā Ozolmāja

Māju pēc Otrā pasaules kara uzcēlis R. Ozols. Pašreiz tā pieder viņa mantiniekiem Aigaram Krūmiņam un Teklai Paeglei.

Nr. 33a, tā sauktā Vilistermāja

Abas mājas — nr. 33 un 33a — atrodas uz zemes gabala, kas saskaņā ar pirmskara numerāciju 20. gadsimta 30. gados atradās Blaumaņa ielā 1.

Pēc Otrā pasaules kara māju uzcēlis Kārlis Vilisters.

Tagad tā pieder mantiniecei K. Vilistera meitai Birutai Virsei.

Nr. 35–39, Ev. luteriskās Sv. Bērtuļa baznīcas draudzes zeme

Tā nav apbūvēta, izmanto ģimenes dārziņiem.

Ielas labā puse

Nr. 2, tā sauktā Berglunda, arī Milleramāja

Māja celta 1901. gadā, pārbūvēta 1937. gadā. 1927. gadā māšas Ida Berglund, Gerda Berglund, Anna Berglund un Margrieta Chrezescinski (dzim. Berglund) par 13 000 latiem pārdevušas Leopoldam Vilkam 1220 m² zemes no 3130 m² liela zemes gabala, kas atrodas Rīgas ielā 2, un vienstāva ķieģeļu ēku — noliktavu, dodot adresi Valdemāra iela 1.

1928. gada 28. aprīlī māšas Berglundas pārdod Gertrudei Mariannai Millers nekustamo īpašumu Rīgas ielā 2 Valdemārielas stūrī par 60 000 latiem.

Morica Grimma koloniālpreču tirgotava (1935).

1939. gadā Milleru ģimene repatriējās uz Vāciju un māju pārņēma Hipotēku banka.

1940. gada vasarā Rīgas ielā 2 mājas otrā stāvā iekārtota komunistiskās partijas Rūjienas organizācijas mītne, 4. decembrī māju pārņēma Rūjienas pilsētas pašvaldība.

Vācu okupācijas laikā (1941–1944) ēkā darbojās sporta biedrība. Nodarbibas

vingrošanā vadīja skolotājas Čoka un Grīnberga. Otrajā stāvā iekārtoja Ziemeļvidzemes krājbankas Rūjienas nodaļu un Zemes īpašumu biedrību (*Grundstucksgesellschaft*).

1942. gada 12. janvārī Latvijas Bankas Rūjienas nodaļa lūdza ziņas par zaudējumiem, kas kara darbības rezultātā nodarīti pašvaldībai nodotam Ģertrudes Millers īpašumam.

No preses un citiem avotiem

Tirgotāja Berglunda koka nams uz Limbažu ielas pārgājis konfekšu fabrikanta Benjamiņa Goldberga īpašumā par 21 000 rbļ. Šāda cena uzskatāma par ļoti augstu.
Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 6. jūlijā.

Tirgotājs Oskars Berglunds pirmdien 27. janv. tika apglabāts Bērtuļa kapos.
Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 1. februārī.

Berglunda tirdzniecības nams piedāvā aužamos dziedziņus, drēbju preces, koloniālpreces kā: tēju, cukuru, kafiju u. c. Petrolejuma liel noliktava.
Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 21. decembrī.

Modes preču veikalu pārvieto no Limbažu ceļa Berglunda nama uz Šķiņķa namu.
A. Liepiņ.
Rujenes Vēstnesis. — 1915. g. 24. janvārī.

Rujenes Savstarpējā Kredītbiedrība Berglunda namā.
Rujenes Vēstnesis. — 1915. g. Nr. 2.

Pagājušās svētdienas pievakarē kāds zaļumnieku auto uzdrāzies virsū no kapsētas uz māju braucoša bērinieka pajūgam. Katastrofa notikusi pretim Berglunda veikalam. Auto uz ielas stāvējis, pretim braukuši vairāki bērinieki. Pēkšņi vienam zirgs no auto sabijies un sācis trakot. Tas aizgriezies auto ceļam priekšā, šoferis vairs nepaspējis auto laikā nobremzēt un auto ķēris ratus. Rati no spēcīgā trieciena stipri sadauzīti. Publikā par šo katastrofu jokoja: “Vienu tik tikko kā apglabāja, skat, cik tur trūka, būtu jāved ir otrs.”

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 31. augustā.

Māceklis, latviešu, igauņu un vācu valodas pratējs, var pieteikties K. Bodnieka manufaktūras veikalā Rīgas ielā 2.
Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 21. septembrī.

Māceklis, triju valodu pratējs, var pieteikties K. Bodnieka veikalā.
Rūjienas Balss. — 1929. g. 15. maijā.

Par mēru un svaru noteikumu neievērošanu tirdzniecībā pie atbildības sauc Olgu Lecis un Oskaru Freimani Rīgas ielā 2 un tiek sodīti ar Ls 20 vai 6 dienām aresta.

Par tirgošanos ārpus noteiktā laika pie atbildības sauc veikala īpašnieku Rīgas ielā 2 Sigismundu Gešneru un Oskaru Freimani.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 26. jūlijā.

Strādnieks Geistars, darvojot Berklunda nama jumtu, trepēm slidot, nokritis no jumta tik nelaimīgi, ka zaudējis samaņu.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 31. jūlijā.

Pie tirgotāja Morica Grimma ieradies kāds nepazīstams jauns cilvēks un uzdevies par Zemkopības ministrijas kultūrtehniķi Jāni Skrastiņu no Valmieras pagasta Stoiķu mājām. Grimms uzdevis Skrastiņam izvest savā jaunsaimniecībā Jeru pag. “Vidzemniekos” novada grāvju izsvēršanu un projekta izgatavošanu. Jaunais “tehniķis” saņēmis no Grimma Ls 28 avansa, pēc tam bez vēsts pazudis. Noskaidrots, ka Zemk. min. dienestā Skrastiņš nesastāv un ka tas acīmredzot bijis krāpnieks.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 16. decembrī.

Nakti uz 20. aprīli Alfrēds Neibergs no Rīgas ielas 2 ālējies publiskā vietā — Rūjienas stacijā ar pielādētu ieroci. Ierocis Neibergam atņemts. Jautram ālmanim par savu darbu būs jāatbild tiesā.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 1. maijā.

Zem ūtrupju āmura slikt tirgotājs Oskars Freimanis no Rīgas ielas 2. Kā liekas, tad 18. jūlijā būs “pēdējais elpas vilciens”, jo tad tas pārdos ūtrupē veikala preces par Ls 852,50. Viņa veikals jau kopš ilgāka laika slēgts.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 18. jūlijā.

M. Grimms koloniālpreču veikals Rīgas ielā nr. 2.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 23. decembrī.

K. Bodnieks. Manufaktūras tirgotava.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 2. aprīlī.

Olga Lecis, konditoreja-maiznīca

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. aprīlī.

Traktieru nodoklis Olgas Lecis konditorejai — Ls 140.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 24. aprīlī.

Šinīs dienās atvērsim Rīgas ielā 2 (Valdemārielas stūrī) maizes ceptuvi un konditoreju. Par pirmklasīgu precī, laipnu apkalpošanu un mērenām cenām lūdzam god. pircējus pārliecināties. Augstcienībā Jānis un Ģertrude Millers. Piezīme: pieņemam pasūtījumus uz tortēm un uz visādu veidu šinī nozarē ietilpstošām gada tirgus precēm. Atkalpārdevējiem un vairumā — augstākais rabats. Ik dienas turpat būs arī dabūjams svaigs, augstākā labuma sviests un pirmklasīgs siers no pašu rūpniecības.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 14. maijā.

J. un G. Millera konditoreja-maiznīca.

K. Bodnieka manufaktūras veikals.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 19. jūnijā.

Valsts svētku vakarā starp daudzajiem logu dekorējumiem ievēribu izpelnījās arī J. Ranovska apavu veikala skatloga dekorējums. Skatlogā bija ielikts baltsarkani balts karogs. Tauta sprieda, ka tas esot Palestīnas karogs.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 20. novembrī.

Ēdiet vitamīnus! Pienācis jauns sūtījums afelsinu un citronu, kurus pagodinās piedāvāt par kontingentu laikmetā reti zemām cenām. Citronu no 1–5 gab. Ls 0,25 gab., no 6 un vairāk Ls 0,22 gab. Afelsini (vidējie) Ls 0,36 gab., no 6 un vairāk — Ls 0,32 gab., (lielie) 1–5 gab. Ls 0,45 gab., 6 un vairāk — Ls 0,42 gab. Maiznīca un konditoreja Jānis Millers.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 15. janvārī.

Esmu atvēris jaunu ādu un apavu tirgotavu Millera kunga namā Rīgas ielā nr. 2. augstcienībā J. Ranovskis.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 22. janvārī.

Traktieru nodoklis D. Lecim Ls 50.

Pilsētas valde 18. marta sēdē apstiprinājusi tējnīcu, ēdienu namu un konditoreju nodokli par 1932. gadu. Nodoklis uzlikts šādi: J. Milleram — 200 lati. Nodoklis nomaksājams 6 termiņos līdzīgās daļās: 1. apr., 1. maijā, 1. jūnijā, 1. sept., 1. okt. un 1. nov.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 22. martā.

Atrasta cūka. Pieprasīt Rīgas 2 pie sētnieka.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 28. oktobrī.

Jānis Millers apsūdzēts pēc Sodu lik. 235. p. un atzīts par vainīgu un sodīts ar 25 latiem vai nesamaksāšanas gadījumā ar 7 dienām aresta — par tīrības neievērošanu maizes ceptuvē Rīgas ielā 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 12. janvārī.

Rūjienas namsaimnieku b-bas biedriem par velti izpildīs jaunā parauga mājas grāmatas biedrības sekretārs K. Balodis Lauksaimniecības Centrālbankas Rūjienas nodaļas telpās Rīgas 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 19. janvārī.

Ar šo ziņoju, ka ar 3. maiju esmu atjaunojis savu ādu un apavu veikalu Rūjienā Rīgas ielā 2 (Millera kunga namā). R. Rozenšteins.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 3. maijā.

Karstam laikam tuvojoties, katrs var atspirdzināties, baudot barojošo pilnpiena-olu saldējumu; E. Milnes un Kokmuižas rūpnīcas augļūdeņus; Valmieras dabisko minerālūdeni etc., kas pastāvīgi dabūjami Jaunā kioska preču veikalā Rūjienā, apdegušā Goldberga namā blakus Miķelsona veikalam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 17. maijā.

Patafons ar stipru skaņu pārdodams Rīgas ielā nr. 2, konditorejā.

Rūjienas Balss. — 1935. g. 5. jūnijā.

Ādu un apavu tirgotava, īpašniece Roza Rozenšteins (1941. g. ebrejus Rozenšteinus nošāva. — G. Z.).

Brāļi Šlesseri, koloniālpreču veikals.

E. Krollis dāmu un kungu frizētava.

Fr. Bošs, frizētava.

Latvijas Aerokluba Rūjienas nodaļas vīnu tirgotava.

Manufaktūras un diegu tirgotava. Īpašnieks Kārlis Bodnieks.

Pārtikas un dzelzs preču tirgotava, īpašnieks brāļi I. un E. Šlesseri, tel. 59.

Pilsētu apraksti. — 1936.

L. A. K. (Latvijas aviācijas klubs) nodaļas biedriem ir iespējams nokārtot biedru maksas par 1936. gadu. Tā Ls 2 nokārtojama E. Zītānam Rīgas ielā nr. 2 (pārdevējs L. A. K. Rūjienas nod. vīntirgotavā). Līdzī ņemama 1935. g. biedru karte, kurai uzlīmēs attiecīgu marku.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. februārī.

Vēl dažas dienas vecajā vietā un no 13. marta š. g. mans veikals atradīsies Rīgas ielā 2, Millera kga namā. Centīšos izveidot priekšzīmīgu veikalu savā nozarē. Izvēli sniegšu jo plašu, preces augstas kvalitātes un laipnu apkalpošanu. Varu piezīmēt, ka bez līdzšinējiem ražojumiem, kā konfektēm, šokolādēm, augļiem, sieriem, konserviem, A-S “Bekona Eksports” desu izstrādājumiem, veikalu vēl papildināšu ar dažām ikdienas precēm. Pateikdamies par līdz šim dāvāto uzticību, ceru, ka to neliegsiet arī jaunajā vietā. Augstcienībā Pauls Ābols.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 5. martā.

L. A. K. Rūjienas nodaļas vīnu tirgotava Rīgas ielā 2.

Manufaktūra, galantērijas preces un gatavi apģērbi. K. Bodnieks, Rīgas ielā 2, tālr. 43.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 24. martā.

Lētos gumijas apavus: vasaras kurpes ar gumijas zoli, drēbes sporta kurpes ar gumijas zoli, baltas tenisa kurpes ar gumijas zoli, viscaur gumijas sporta kurpes, gumijas peldu kurpes lielā izvēlē piedāvā K. Bodnieks.

Tikai nepiemirsti — mīlo papucīt, iepirkties P. Ābola veikalā Rūjienā, jo mums taču priekšā Vienības un Vasaras svētki un citādi var pietrūkt kaut kas kāram zobīnam. Piedāvāju no sava bagātīgā krājuma atspirdzinājumiem un svētku galdam: konfektes, šokolādes, augļus, konservus u. t. t.

Jāpiezīmē, ka saņēmu dažādas garšvielas cepumiem u. c. lētus konfekšu grauzījuma, vaļējas krējuma konfektes un tagad latviešu rokās pārgājušās A-S “Laima” dažas saldumu šķirnes. Bez tam liela sieru izvēle, kā arī vienmēr dabūjams sviests,

piens, krējums un svaigi dārzāji. Jo liksmus Vienības un Vasaras svētkus! Konfekšu, augļu, konservu un delikatešu tirgotava Pauls Ābols Rūjienā, Rīgas ielā 2, Millera namā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 14. maijā.

Pārdodams ļoti ekonomisks, moderns 1 lamp. radio aparāts. Uztver īstos īsviļņus, bez Eiropas arī Ameriku, Āfriku, Japānu. Rīgas ielā 2, sētas mājā. J. Zariņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 3. septembrī.

K. Bodnieks Rīgas ielā 2 piedāvā lielā izvēlē gatavus apģērbus. Dāmām: mēteļus — rudens un ziemas. Kleitas — vilnas, zīda u. t. t. Blūzes un svārkus skolniecēm: formu kleitas. Zēniem: mēteļus, uzvalkus. Meitenēm: mēteļus. Kungiem: mēteļus, uzvalkus.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 8. oktobrī.

60 litri svaiga piena vajadzīgi katru rītu J. Millera konditorejai. Piegādātājus lūdz pieteikties Rīgas ielā 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 5. novembrī.

Jauns telefona abonents Nr. 153 — Ābols Pauls, konfekšu, šokolādes, konservu un augļu tirgotava Rīgas 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 17. novembrī.

Kalpone vajadzīga. Pieteikties Rīgas 2 J. Millera maiznīcā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 26. novembrī.

L. A. K. (Latvijas aviācijas klubs) Rūjienas nodaļas vīnu tirgotava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 13. aprīlī.

Ar 15. oktobri paplašinu savu veikalu ar trauku nozari. Saldumu, augļu un konservu tirgotava Pauls Ābols Rīgas 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 14. oktobrī.

Pēc Milleru repatriēšanās esmu atvēris konditoreju- maiznīcu (bij. J. Millera maiznīcas vietā). Pieņemu pasūtījumus uz tortēm. Jēkabs Kalniņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 13. janvārī.

Jauns tālruņa abonents Jēkabs Kalniņš nr. 137 Rīgas ielā nr. 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. martā.

Pauls Ābols, saldumi, augļi, trauki, koloniālpreces, tabaka. Tālr. Nr. 153.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

Atvienots telefons nr. 161 Jānim Milleram.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 21. jūlijā.

L. K. P. organizācija izraudzījusi 5 locekļus: Ijabu Olderu, Jāni Beitagu, Edvardu Mušpertu, Jēkabu Lāriņu, Jēkabu Purmali. Tie stādīti priekšā apstiprināšanai aprīņķa

priekšniekam. Palīgdienesta locekļu izvēlēšana notikusi jau arī daudzos apkārtnes pagastos.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 5. jūlijā.

1944. gadā ēka nodega.

1952. gadā Rūjienas rajona patērētāju biedrība uzcēla jaunu divstāvu mūra ēku. Pirmajā stāvā atradās universālveikals, otrajā — patērētāju biedrības kantoris.

Tagad mājā atrodas Valmieras Reģionālās patērētāju biedrības veikals "Pārtika", patērētāju biedrības kantoris, Rūjupes mežniecība un Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta administrācijas Rūjienas birojs.

Nr. 4, tā sauktā Johansona māja

Aleksis Johansons māju nopircis no Rozēm pēc 1935. gada ugunsgrēka, uzceldams jaunu divstāvu ēku. 1940. gadā A. Johansoni repatriējās uz Vāciju un māju no Kredītbankas pārņēma Rūjienas pilsētas pašvaldība.

1940. gadā Johansona mājā atradās J. Putniņa apavu veikals un Bergina pārtikas veikals.

No preses un citiem avotiem

Eglītes pulkstenveikals Rūjienā piedāvā par lētākām cenām medību piederumus un brilles lielā izvēlē.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 24. augustā.

Vakar ap pusdienas laiku pa trotuāru pret Rozes veikalu ar velosipēdu brauca kāds jauns cilvēks. Vairīdamies no kāda pretimnācēja, tas pilnā sparā uzdrāzās virsū telefona stabam. Divriteņa priekšējais ritenis saliecās uz astoņi un pats braucējs krītot nopietni sasiņās. Tā, lūk, iet, kad brauc pa trotuāri!

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 31. augustā.

Rīgas apģērbu nams V. Roze Rūjienā, Rīgas ielā 4 piedāvā lielā izvēlē kungu un dāmu apģērbus visglītākā izstrādājumā. Mēteļus, kleitas, veļu, cepures, galošas, cimdus un zeķes visādās krāsās, dažāda labuma.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 21. septembrī.

Rūjienas pilsētas 1. pamatskolas audzēknis Alfons Āboliņš nozadzis skolas bibliotēkā grāmatas un pārdevis grāmatu tirgotājam J. Miķelsonam. Zaglēns noķerts, un viņu sagaida pelnītie žagari.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 8. martā.

30 latus atlīdzības izmaksāšu tam, kurš uzrādīs meža zaglus, kuri nocirtuši vairākas egles Jeru pag. Rostes mežā. Grāmatu tirgotājs J. Miķelsons.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 12. aprīlī.

Uz Rīgas ielas nr. 4 nama trepēm atrasts kāds "alkohola tvanā" pagābis" vīrelis, kura personā dokumentāriski uzzīmēts Pēteris Apsīts no Kārķu pagasta Lūķu mājām. Uzmanīgie kārtības sargi to ērtības labā tūliņ ievietojuši "ķurķa viesnīcā".

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 21. jūnijā.

Sakarā ar mana manufaktūras veikala pārvietošanu sarīkotas plašas izpārdošanas pēdējām dienām. Cenas vēl stipri pazemināju un piedāvāju dažādas drēbes un citas preces par sevišķi lētām cenām. B. Goldbergs.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 27. augustā.

Mans manufaktūras veikals tagad atrodas Rīgas ielā nr. 4. B. Goldbergs.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 3. septembrī.

Ar š. g. oktobra mēnesi Rīgas ielā Nr. 4 B. Goldberga kga sētā ierīkota jauna iebraucamā vieta ar staļļu rūmēm zirgu novietošanai. Laipna apkalpošana. Sētnieks T. Kašs.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 5. novembrī.

B. Rozenšteins, ādas un apavu veikals

Rūjienas Balss. — 1929. g. 25. decembrī.

Rīgas gatavu apģērbu nams V. Roze.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 28. martā.

Medu, augstākā labuma, pilnīgi nogatavojušos, no paša dravām (Ternejas pag. "Rostēs") piedāvā J. Miķelsons grāmatu, sēklu un velosipēdu tirgotavā.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 25. jūlijā.

Divlampiņu radioaparāts ērti pārdodams. Pieprasīt Rīgas ielā 4 pie B. Goldberga.

Rūjienas Ziņas — 1930. g. 15. novembrī.

V. Roze Rīgas apģērbu nams Rūjienā Rīgas ielā 4 sarīko no 16. janv. līdz 7. febr. 1931. g. lielu inventāra izpārdošanu.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 23. janvārī.

Plaša manufaktūras un galantērijas preču inventūras izpārdošana no 2. līdz 15. febr. 1931. g. Dažādas drēbes mēteļiem, uzvalkiem, kleitām. Vilnas audumiem, zīda audumiem, kokvilnas audumiem, veļas un citiem audekliem, adītām jakām un džemperiem, botēm, galošām cena, sākot no Ls 1. Cepures, platmales, sākot no 50 sant. Un dažādas citas preces. Cenas pazeminātas no 50 līdz 75%. B. Goldbergs.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 10. februārī.

Plaša manufaktūras un galantērijas preču inventūras izpārdošana no 2. febr. līdz 15. febr. 1931. g. Cenas sevišķi lētas, pat ar 50 proc. un lielāku pazeminājumu. B. Goldbergs Rīgas ielā 4.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 13. februārī.

Ūtrupe. 31. aug. plkst. 11 Rīgas ielā nr. 4 izūtrupēs Bernharda Goldberga manufaktūras preces un veikala iekārtu par Ls 4870.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 28. augustā.

Vairāksolišanā pārdos Gustava Kauča veikala svarus, gaļas mašīnu, vienu guļamo kušeti u. c. veikala preces, novērtētas par Ls 224.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 20. maijā.

1932. g. 18. aug. plkst. 11 Rīgas ielā nr. 4 ūtrupē tiks pārdota Vulfa Rozes kustamā manta, sastāvoša no 12 dāmu vasaras cepurēm, veikala bufetes un plaukta, 4 dāmu blūzēm un 4 vilnas jakām, novērtēta par Ls 290.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 12. augustā.

Pareizas mājas grāmatas kā pilsētai tā laukiem dabūjamās J. Miķelsona grāmatnīcā.

Sevišķa komisija pilsētas valdes uzdevumā pārbaudīja ēdienu veikalu telpas Rūjienā. Par nepiemērotu ēdienu patērēšanai uz vietas atrada Breiča kiosku Rīgas ielā 4.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 5. janvārī.

Inventūras izpārdošana no 19. janv. līdz 3. febr. M. Roze, Rīgas 4.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 19. janvārī.

Zelma Eglītis, dzīvojoša Rīgas 8B, atvērusi kiosku Rīgas ielā 4. Lūdz atļauju tirgoties. Pils. valde noraida, jo atzīst, ka telpas ir nepiemērotas.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1934. g. 31. janvārī.

Paziņojū, ka ar 1. febr. esmu atvērusi jaunu kiosku Rīgas ielā Nr. 4 (pretim Brambata vīntirgotavai), jaunā kioskā turēšu visas kioska preces, kā laikrakstus, papirosus, tabaku, konfektes, augļus u. t. t.

N. B. Pateicoties sausām un siltām telpām, pie manis tabakas preces arvienu būs sausas un smēķētājiem garšīgs dūms. Pieņem laikrakstu abonentus. Ar cienību Z. Eglīte.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. februārī.

S. Eglītes jaunajā kiosku preču veikalā, blakus Goldberga plašajam skatlogam, dabūjamās sausas tabakas preces, dažādas konfektes, šokolādes, laikraksti, pastkartes, markas, kliņģeri, nēģi, desas, trūkst tikai šņabis (tas pie Brambata pāri ielai). Veikals atvērts ik dienas no 6 rītā līdz 10 vakarā. Pieņem laikrakstu abonementus.

Jauns "Minimax" (ugunsdzēsamais aparāts) lietošanas kārtībā pārdodams. Pieprasīt B. Goldberga tirgotavā Rīgas ielā 4.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. martā.

Esmu savu grāmatu un rakstāmlietu veikalu stipri paplašinājis un pārvietojis Rīgas ielā 4 (Goldberga manufaktūras veikala telpās). J. Miķelsons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 17. augustā.

Rūjienas grāmatu tirgotājs J. Miķelsons pēdējā laikā ievērojami paplašinājis savu uzņēmumu. Ar istu latvju darba rūķa centību, strādājot dienu no dienas, tas savu veikalu no mazas grāmatu bodeles pilsētas nomalē izveidojis par modernu latvisku uzņēmumu. Šajā gadā Miķelsons ierīkoja arī grāmatu spiestuvi. Ārpus veikalnieka gaitām Miķelsonu pazīstam kā labu biškopi un Rūjienas sporta lietas veicinātāju.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 31. augustā.

Sugas lopu uzpirkšana eksportam uz Krieviju trešdien, 29. oktobrī, 1930. gadā plkst. 7. 00 no rīta Goldberga sētā, Rīgas ielā nr. 4. Telefons Haja Goldberga manufaktūras veikalā nr. 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 24. oktobrī.

Otrdienas vakarā (1935. gada 10. apr.) Rīgas ielā nr. 4 dega Goldberga mantiņnieku nams, kurā atradās 4 lieli veikali — Rozenšteina apavu veikals, sadegušas preces par apm. Ls 10 000. Vulfam Rozem izdevās glābt nelielu manufaktūras preču daļu (sadedušas par apm. Ls 15 000). Skārda preču veikala īpašniekam Joselim Hiršsonam un grāmatu tirgotājam Jānim Miķelsonam nācās savas preces izvākt uz ielas. Ap pusnakti ugunsgrēku izdevās ierobežot un lielāko nama daļu paglābt. Izdega Rozenšteina un Rozes veikalu telpas.

Sirsnīgu pateicību izsakām visiem it visiem, kas tik pašaizliedzīgi palīdzēja glābt mūsu veikalu kļūmīgā Goldberga nama degšanā. Olga un Jānis Miķelsoni, grāmatu tirgotāji.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 12. aprīlī.

Izsaku sirsnīgu pateicību visiem tiem, kas palīdzēja izglābt mana veikala preces un dzīvokļa iekārtu pie B. Goldberga nama ugunsgrēka. J. Hiršsons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 17. aprīlī.

Vairāksolišanā pārdos Vulfa Rozes kājšujmašīnu un 2 kungu uzvalkus, novērtētus par Ls 400.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 24. aprīlī.

Jāzepts Eglītis pulksteņu veikals (1932. g.). Pulksteņu īpašnieku ievēribai! Amatniekiem šajos laikos lēts kurss — tikai 3 lati dienā. Ja J. Eglīša pulksteņu darbnīcā dienā ienāk viens klients — tam par pulksteni jāmaksā trīs lati. Ja turpretim dienā jālabo 3 pulksteņi, uz katra pulksteņa iznāks tikai 1 lats, ja seši pulksteņi, — katrs tikai 0,50 lati. To ievērojiet!

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 22. novembrī.

Rūjienā konstatēti saindēšanās gadījumi ar tirgos pirktām konfektm. Tamdēļ vidrošāk pirkt speciālos veikalos. J. Eglīša konfekšu tirgotava Rīgas ielā blakus Miķelsona grāmatnīcai atvērta katru dienu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. g. 22. novembrī.

Attis (Otto) Sprieslis atzīts par vainīgu un sodīts ar 15 latiem soda naudas vai nesamaksas gadījumā ar 4 dienām aresta par tīrības neievērošanu, glabājot pārdošanai savā sīku preču tirgotavā Rīgas ielā nr. 4 nēģus un gurķus neaizsegta traukā. Spriedums stājies likumīgā spēkā 1935. gada 27. nov. Miertiesnesis R. Viļums.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 29. novembrī.

Pirmdien J. Miķelsona grāmatu veikalā ieradies kāds nepazīstams jauns cilvēks, kurš runājis vācu valodā un piedāvājis pārdošanai sudraba karotes. Kad tirgotājs apprasījies pēc pārdevēja dzīvesvietas, tas paskaidrojis, ka dzīvojot tepat Rūjienā, Rīgas ielā 40. Tirgotājam lieta likusies tumša, un tas zvanījis policijai. Jaunais cilvēks pametis karotes un meties bēgt. Ar garāmgājēju palīdzību bēgli notvēra Pirts ielā. Tas paskaidrojis, ka karotes pircis Valkā. Cik zināms, sudrablietu pārdevējs uzdevies par Vācijas pavalstnieku. Par viņa personību tuvākas ziņas iegūt Rūjienas policijā mums neizdevās.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 6. decembrī.

Joselis Hiršsons, skārdniekdarbnīca-veikals.

Sīkpreču tirgotava, īpašnieks Atis Sprieslis.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Labs mājplavu siens 6 birkavu un 4 birkavu āboliņa pārdodams. Pieprasīt Eglīšu kioskā Rīgas ielā nr. 4

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 28. februārī.

J. Miķelsona tipogrāfija Rūjienā izgatavo: vizītkartes, saderināšanās, kāzu un kristību kartes un ielūgumus, sēru lentas, paziņojumus un dziesmu lapiņas, programmas, afišas, biļetes, brošūras, veikalu blankas, rēķinus un čekus, grāmatas un laikrakstus u. t. t. Drukas darbu pasūtījumus pieņem J. Miķelsona grāmatu tirgotavā Rīgas ielā nr. 4, tālr. Nr. 24. Darbus izpilda noteiktā laikā. Glīti un lēti.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 25. septembrī.

Pārtikas preču veikals, īpašniece Zelma Eglīte.

Pērku 2,5 un 3 collu priežu un eglu blankas. Piedāvāt J. Miķelsona grāmatu veikalā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 15. janvārī.

Vajadzīgi 2 un pus collas blankas un 1 un pus collas dēļi. Piedāvāt J. Miķelsona grāmatnīcā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 21 februārī.

Šī gada pavasara sezonai piedāvāju: lauksaimniekiem — visādas sakņaugu sēklas. Saimniecēm. — dārzāju sēklas. Liela izvēle. Pareizas šķirnes ar garantētu dīgšanas spēju, pārbaudītu valsts sēklu kontroles stacijā. Zeltenēm — visādas puķu sēklas. Cenas noteiktas pēc kataloga. J. Miķelsons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 24. martā.

Ragu mūziķu ievēribai! Lēti pārdodams mazlietots tenora instruments, Cimmermaņa. Apskatīt Rūjienā, Miķelsona grāmatu tirgotavā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 30. aprīlī.

Ar šo paziņoju, ka savu grāmatu, rakstāmlietu un sēklu tirgotavu pārceļu uz Rīgas ielu nr. 9 Broļa kunga namā. J. Miķelsons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 28. maijā.

Pērķ 1,5 collas sausus dēļus un spaļus. Piedāvāt Rūjienā Rīgas 4 pie sētnieka Plotnieka kunga.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 15. oktobrī.

Jauns telefona abonents Nr. 157 — Miķelsons Jānis, grāmatu tirgotava, Rīgas ielā 4.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 17. novembrī.

Ar 27. dec. savu manufaktūras tirgotavu Raiņa ielā 10 pārvietoju jaunās telpās Rīgas ielā 4 Johansona kunga jaunbūvētā namā. Konrāds Grīnblats.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 23. decembrī.

Paziņoju god. pircējiem, ka ar 1. dec. esmu savu veikalu un darbnīcu no Vienības gatves 6 (Šķiņķa kga namā) pārcēlis jaunās telpās Rīgas ielā 4 (Johansona kunga jaunbūvētā namā). Esmu līdzšinējo izvēli papildinājis ar jauniem fasoniem u. t. t. Augstcienībā J. Putniņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 3. decembrī.

Ar 27. dec. savu manufaktūras tirgotavu Raiņa ielā 10 pārvietoju jaunās telpās Rīgas ielā 4 Johansona kunga jaunbūvētā namā. Konrāds Grīnblats.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 23. decembrī.

Esmu savu manufaktūras, galantērijas un gatavu apģērbu tirgotavu pārvietojis no Raiņa 10 uz Rīgas 4 (Johansona kga jaunbūvētajā namā) Konrāds Grīnblats.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 14. janvārī.

Pilsētas valde atļāvusi J. Miķelsonam pārvietot viņa grāmatu spiestuvi no Kronvalda 7 uz Rīgas ielu Nr. 4.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 21. janvārī.

Ar 1. septembri esmu savu veikalu pārvietojis uz Rīgas 4 Johansona namā blakus Miķelsona un Putniņa veikaliem. Kārlis Smiltēns.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 9. septembrī.

1938. g. 7. dec. izsolē pārdos Konrāda Grīnblata kustamu mantu kopsummā par Ls 4295,79.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 25. novembrī.

Ziemas sezonai esmu iegādājies un piedāvāju lielā izvēlē gatavos apģērbus. Konrāds Grīnblats.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 9. decembrī.

F. Hiršsons. Skārdnieka darbnīca un veikals.

J. Putniņš. Apavu veikals.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 23. decembrī.

Dārzāju sēklas, garantēti dīgstošas, piedāvā K. Smiltenis. Turpat ceļojuma koferi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 14. aprīlī.

Konrāda Grīnblata manufaktūras veikalu vakar piemeklēja ūtrupes āmurs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 7. jūlijā.

Zemeņu stādi dabūjami pie J. Egliša.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 4. augustā.

Valsts darbinieku zobārste. Valsts darbiniekus un ģimenes locekļus sāk pieņemt zobārste Elza Zvirbulis

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 11. augustā.

Rudens zvejas sālitās reņģes dabūjamas pie K. Smilteņa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 18. augustā.

Radioaparāti, anodi, akumulatori u. t. t. dabūjami par fabrikas cenām J. Miķelsona grāmatu tirgotavā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. septembrī.

Šī gada skābēti kāposti dabūjami Rīgas ielā 4 K. Smilteņa veikalā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 27. oktobrī.

Ar š. g. 1. dec. atbrīvosies veikala telpas ar 2 istabām.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. novembrī.

Par sēklu tirdzniecības noteikumu pārkāpumiem Zemkopības ministrs sodījis ar Ls 50 Jāni Miķelsonu Rīgas ielā nr. 4.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 24. novembrī.

Pagodinots paziņot, ka mana frizētava ar 30. dec. pārvietosies uz Rīgas ielu nr. 4. Augstcienībā Z. Ārgalis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 29. decembrī.

1942. gada 12. janvārī Latvijas Bankas Rūjienas nodaļa lūdza sniegt ziņas par karadarbības laikā nodarītiem postījumiem 1940. gada 4. decembrī Rūjienas pašvaldībai nodotajam Alekša Johansona īpašumam.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc drupu novākšanas bijušo māju vietā pašvaldība ierīkoja skvēru. (Milleri — bijušie īpašnieki — 1939. gadā repatriējās uz Vāciju.)

Nr. 6, tā sauktā Danča māja (līdz 1926. g. Limbažu iela 11)

Ap 1860. gadu māju Rīgas ielā 6 uzcēla viens no pirmajiem Rūjienas tirgotājiem, tirgotāju ģildes loceklis, kas tirgojās ar labību un liniem, vācietis Zigismunds

Brempeļis. Mājas jumta stāvā atradās Rūjienas pirmā sarīkojumu zāle. Tur notika ne vien balles, bet arī koncerti un teātra izrādes, piemēram, koncertējis Kārļa Alberinga diriģētais Pendigas skolas koris. Zāle savu nozīmi zaudēja, kad Saviesīgā biedrība uzcēla zāli Upes ielā 11 (ap 1913. g.).

1928. gadā Eduards Dancis īpašumu par Ls 665 nopirka no Zemkopības ministrijas. Tas sastāvēja no vienstāva mūra dzīvojamās mājas ar jumta izbūvēm, dzīvojamās-saimniecības ēkas, 1911. gadā celtas saimniecības ēkas un kioska. Kad Latvijas teritorija bija iekļauta Krievijas impērijas sastāvā, E. Dancis strādāja Krievijā par muižas pārvaldnieku, viņam patika nodarboties arī ar dārkopību.

Savā dārzā uz vienas ābeles viņš bija uzpotējis dažādas šķirnes, tur auga dažādi Rūjienā nepazīstami augi, piemēram, karaliskās lilijas. Pie ieejas dārzā bijis zvaniņš, kas ziņojis par ienācēju. E. Dancis nodarbojies arī ar baložu audzēšanu.

Latvijas laikā mājā darbojās vairāki veikali, gan garāku, gan īsāku laiku: Alfreds Uzars — maiznīca, Eliza Gailītis — frizētava, Patērētāju biedrības “Agronomi” veikals, Anna Buzule — galantērijas un sīkpreču tirgotava, Emma Sebežs — pārtikas veikals, Joselis Rebruhs — skārdnieka darbnīca un veikals, Jānis Briedītis — grāmatu un rakstāmlietu veikals, Eduards Podiņš — grāmatnīca u. c.

Jau vācu okupācijas laikā (1942–1944) veikali bijuši slēgti. No 1944. gada rudens bijušo veikalu telpās ZAGOTZERNO (padomju graudu sagādes organizācija) ierīkoja zemnieku nodoto graudu sabērtuvi.

Mūža nogalē E. Dancis dzīvojis Kalna kroga rajonā, kur arī miris.

20. gadsimta 30. gados Lauksaimniecības skolas pārzinis agronomi Oļģerts Murītis noorganizēja paju sabiedrību “Agronomi” ar veikalu Rīgas ielā 6. Kad par priekšsēdētāju ievēlēja agronomu Ernestu Auniņu, viņš paju sabiedrību pārveidoja par patērētāju biedrību. E. Auniņš noorganizēja graudu un sēklu iepirkšanu par valsts cenām un iekārtoja linu un kaņepāju uzpirkšanu Rūjienā un Mazsalacā.

No preses un citiem avotiem

S. Blaušild veikals Danča namā paplašinās ar modes preču veikalu.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 8. novembrī.

S. Blaušilds veikals Danča namā, tirgo visādas mantas — bērnu vāģiņi, rotaļlietas, trauki, gultas, spoguļi, krēsli, tējmašīnas, metāla kapu vainagi.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 22. decembrī.

Ed. Eglīts. Koloniālpreču tirgotava.

I. Kapeika. Koloniālpreču tirgotava.

J. Bredīts. Grāmatas un rakstāmlietas.

L. Portnoi. Koloniālpreču tirgotava.

Latvijas tirdzniecības un rūpniecības adrese grāmata. — 1922. /23.

Laikraksta “Rūjienas Ziņas” redakcija un ekspedīcija Rīgas ielā 6 Bredīt kga grāmatu veikalā

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 3. janvārī.

J. Bredits, grāmatu veikals Rīgas ielā nr. 6

J. Plocis. Skārda trauku veikals.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 25. decembrī.

Lai gan Rūjienā pastāv 4–5 maiznīcas, ar 15. janv. tomēr atvērta vēl viena jauna. Maiznīcas īpašnieks E. Krūmiņš. Liekas, uz maizi vēl var labi pelnīt. Rīgas ielā 6.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 3. februārī.

Katru rītu svaigs piens un laba Jelgavas maize dabūjama E. Krūmiņa konditorejā Rīgas ielā 6. Atkalpārdevējiem dodu līdz 30% rabatu. Pieņemu pasūtījumus uz tortēm, vīnerkroņiem u. c. Augstcienībā Ē. Krūmiņa.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 7. martā.

Traktieru nodoklis Emilijai Krūmiņš — Ls 50.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 24. aprīlī.

1932. gadā pilsētas valde uzlikusi tējnīcu, ēdnīcu un konditoreju nodokli Breicim — Ls 20. Breicis tirgojās kioskā Rīgas ielā Nr. 6.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 17. decembrī.

Ar 1. aprīlī š. g. savu ilggadīgo zārku un mēbeļu darbnīcu Rīgas 17 pārceļu publikai labāk pieejamās telpās Rīgas ielā 6. Galdnieks J. Bokmanis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 25. martā.

Vairāksolišanā pārdos Jāņa Brediša runkuļu, burkānu, cigoriņu u. c. sēklas, novērtētas par Ls 340.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 20. maijā.

Nošu priekšstāvēniecībā E. Podiņa grāmatu veikalā Rīgas ielā 6 saņemts jauns nošu sūtījums, kā deju, tā koncerta gabali. Turpat pieņem grāmatas iesiešanai un bildes ierāmēšanai.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 5. janvārī.

Alfreds Uzars pēc Sodū lik. 235. p. atzīts par vainīgu un sodīts ar 15 latiem vai nesamaksāšanas gadījumā ar arestu uz 6 dienām par tīrības neievērošanu maizes cep-tuvē Rīgas ielā 6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 12. janvārī.

Mozus Hiršs, Rīgas ielā 6, ziņo, ka esot 70 g. vecs, darba nespējīgs un neesot sev spējīgs nopelnīt uzturu un nomas naudu dzīvokļa nomaksai. Līdz š. g. 1. jūnijam viņam no pilsētas izsniegts pabalsts uzturam, bet tekošā laikā tā izsniegšana pārtraukta. Lūdz atjaunot. Pils. v. nolemj ar 1. jūliju izsniegt 1 nespējnieka devu no pils. līdzekļiem.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1934. g. 19. jūnijā.

Ilgviļņi Ls 4 — ar vislabākām eļļām. Mati krāsu nezaudē un ir visizturīgākie. Frizētava Rīgas ielā 6. E. Gailītis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 15. februārī.

Izrentē kiosku. Pieprasīt Rīgas ielā 6 pie aizgādņa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 15. martā.

Rūjienas pat. b-bas “Strādnieks” likvidatori uzaicina kreditorus pieteikt savus prasījumus. Likvidators E. Auniņš Rīgas 6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 21. jūnijā.

Veikala iekārtu aizceļošanas dēļ pārdod Rīgas ielā 6 E. Kaktiņa veikalā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 28. februārī.

Vadmalu, pusvadmalu, segas un vilnas dzijas vislabāk apstrādā A. Dancigers Rīgā, dib. 1886. g. Krāsotava, ķīmiskā tīrītava un tūku fabrika. Pieņemšanas vieta Rūjienas Patērētāju biedrība “Agronomi”.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. maijā.

Kalpone vajadzīga. Pieteikties Uzara maiznīcā Rīgas ielā 6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 4. septembrī.

Rūjienas patērētāju biedrības “Agronomi” galvenais veikals un vīnu tirgotava Rīgas ielā nr. 6, tālr. Nr. 17, apgādā lauksaimniekus ar l/s mašīnām, darba rīkiem, māksliem mēsliem, spēkbarību, sēklām, koloniāl-, dzelzs un tērauda precēm. Uzpērk no lauksaimniekiem par valdības noteiktām cenām āboliņa, timotiņa un pļavu zālāju sēklas. Pieņem linus un kaņepājus valdības linu punktos Rūjienā, Rīgas ielā nr. 10 un Mazsalacā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 25. septembrī.

Ar šo paziņoju, ka kungu un dāmu frizētava “Milda” pārcēlusies no Grimma kunga nama uz Rīgas ielu nr. 6 pretim “Vecajai aptiekai”. P. Likums.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 19. martā.

Priecīgu Lieldienas svētkus novēl Rūjienas patērētāju biedrība “Agronomi”. Galvenais veikals Rīgas ielā 6, tālr. 17. Vintirgotava Rīgas ielā 6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 24. martā.

Rūjienas pat. b-ba “Konzums” paziņo, ka pieteikto veco lūžņu pievešana izdarāma Rūjienas stacijā pirmsdien, 14. jūnijā plkst. 8 rītā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 14. jūnijā.

Patērētāju biedrības “Agronomi” Rūjienas veikalam par veikalvedi Em. Gailiša vietā pieņemts Paulis Priedītis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 10. septembrī.

Rūjienas pilsētas valde Latvijas Kredītbankas uzdevumā 25. okt. ūtrupē pārdos likvidējamās Rūjienas pat. b-bas “Strādnieks” inventāru un preces. Ūtrupe notiks plkst. 10 Rīgas ielā 6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 15. oktobrī.

Pārdos izolē 25. okt. plkst. 10 Rīgas ielā 6 likvidētās Rūjienas Strādnieku krājaizdevu s-bas inventāru, sastāvošu no galda un aktu skapja. Likvidētās Rūjienas pat. b-bas "Strādnieks" inventāru un preces.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 22. oktobrī.

Rūjienas pat. b-ba "Konzums", Rūjienas pat. b-ba "Agronoms" un Idus pat. b-ba nolēmušas apvienoties, dibinot jaunu pat. b-bu "Rūjienas patērētāju biedrība".

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 29. oktobrī.

Esmu atvēris galantērijas un sīku preču tirgotavu Rīgas 6 (blakus A. Uzāra maiznīcai). A. Buzulis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 1. aprīlī.

Par nezīmogota metra mēra lietošanu tirdzniecībā ar tiesas pavēli sodīta Anna Buzule ar 10 Ls vai 3 dienām aresta.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 26. maijā.

A. Uzara konditorejai uzlikts traktieru nodoklis par 1939. g. — Ls 120.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 16. decembrī.

E. Sebežs, pārtikas veikals.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

J. Rebruhs, skārdnieka darbnīca un veikals.

A. Uzars, maiznīca (beķereja) un konditoreja.

E. Podiņš, grāmatnīca, rakstāmlietas un sietuve. Grāmatas iesien, bildes ierāmē Ed. Podiņa grāmatnīcā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. jūnijā.

J. Bredītis, grāmatu un rakstāmlietu veikals. Pērku lietotas grāmatas — latvju un cittautu rakstnieku darbus. Maksāju pieņemīgas cenas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. novembrī.

Rūjienieši iegādājās apavus. Pagājušajā nedēļā caur Rūjienas patērētāju b-bu iegādājās apavus, realizējot oktobra mēneša apavu iegādes atļaujas. Neapmierināti palika pastalu tīkotāji un mazbērni. Ņemot vērā, ka pašreiz ir sākušies meža darbi, pastalas ir ļoti nepieciešamas, kāpēc par to apgādi sevišķi jārūpējas.

Tālavietis. — 1941. g. 27. novembrī.

1940. gadā Eduarda Danča māju nacionalizēja. Tajā bija vienpadsmit dzīvokļi ar sešpadsmit istabām. Apdzīvojamā platība bija 223,78 m², neapdzīvojamā — 303,67 m². Māja tad novērtēta par Ls 8000.

1941. gada 14. jūnijā no šīs mājas uz Molotovas apgabala Usoļlugu izvesta Berta Zviedre (dz. 1893), kas tur mirusi, 1943. gada 12. augustā, un Emma Lilienblate (dz. 1922), kas atbrīvota 1946. gada 4. janvārī.

1950. gadā, kad tika nodibināts Rūjienas rajons, uz nojauktās mājas pama-

tiem uzcēla jaunu divstāvu ķieģeļu ēku ar septiņpadsmit dzīvokļiem, kuros bija daļējas ērtības. Vecās noliktavu un šķūņu ēkas nojauca, uzceļot vienu garu šķūni. Māju cēla Valmieras cietuma ieslodzītie, tādēļ būvlaukumam apkārt bija augsts, ar dzeloņstieplēm apvīts žogs. Darbus vadīja meistari no Remontu un celtniecības kantora.

Mājā no tās apdzīvošanas sākuma 1958. gadā līdz 2001. gadam dzīvoja un mainījās daudzi iedzīvotāji.

Visi dzīvokļi privatizēti 1999. gadā. 1975. gadā Rīgas ielā 6 dzīvoja 69 cilvēki, 2001. gadā — 23 cilvēki.

Nr. 6a, jaunceltā māja “Pauze”

Līdz 1944. gadam uz Kārlim Meijeram piederošā zemes gabala atradās neliela mājiņa, kurā pēc Otrā pasaules kara pulksteņmeistars Mūsiņš iekārtoja savu darbnīcu. Vēlāk viņš pārcēlās uz t. s. Šķiņķa māju Valdemāra ielā. Mājiņu pašvaldība nojauca.

Pēc Atmodas Vilnis Mednis uzcēla divstāvu māju, kurā ierīkoja veikalus un atvēra kafejnīcu. Pirmajā stāvā darbojās pārtikas veikals un kafejnīca, otrajā — sīku rūpniecības preču veikals — rakstāmlietas, trauki, higiēnas preces un arī parfimērija. Kopš 2003. gada māja nav apdzīvota.

Nr. 8, tā sauktā Meijera māja (līdz 1926. g. — Limbažu iela 9)

1926. gadā Kārlis Rihards Meijers no Zemkopības ministrijas nopirka grunts-gabalu ar trim mājām, kuru adreses bija Rīgas iela 8, 8a un 8b. Visas tās bija 20. gadsimta sākumā celtas vienkārša koka ēkas. Ēkā Rīgas ielā 8 atradās Laura skārnis, ēkā Nr. 8b Ā. Antona mehāniskā darbnīca. Veikalnieks Kārlis Meijers bija Rūjienas pilsētas valdes loceklis.

No preses un citiem avotiem

Pagodināmie ar šo paziņot, ka par Savstarpējās Ugunsapdrošināšanas b-bas “Russ” aģentu ir priekš Rujenes un viņas apkārtnes Kārlis Meijera kungs iecelts. Savstarpējās Apdrošināšanas b-bas “Russ” valde Maskavā.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 10. martā.

J. Plūme, koloniālpreču tirgotava.

K. Meijers Limbažu 9. Koloniālpreces.

Latvijas rūpniecības un tirdzniecības adresu grāmata. — 1922. /23.

Rūjienas apkārtnes lauksaimnieki! Ievērojot, ka Latvijas laukos padome bez mazākā iemesla no manas puses un bez mazākā motivējuma man piepeši slēdza manu vekseļa kredītu Latvijas bankā, ar šo lūdzu visus manus godātos pircējus, kuri vēl nebūtu izgājušā gadā pie manis izņemtiem mēsliem un lauksaimniecības mašīnām un rīkiem norēķinājušies, to neiztrūkstoši līdz 10. aprīlim š. g. labprātīgi izdarīt. Pretējā gadījumā aiz augstāk aizrādītā iemesla, esmu spiests stāties pie nesaudzīgas piedzišanas. Visā augstcienībā Kārlis Meijers.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 27. martā.

Lauris Rīgas 8A. Desu darbnīca un gaļas pārdotava. Piedāvā desas dažādas šķirnes, augstākā labuma. Mērenas cenas. Laipna apkalpošana.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 14. septembrī.

Pagodinos paziņot, ka, sākot ar š. g. 4. sept., no jauna atveru skārni agrākā vietā Rīgas ielā 8A. Augstciēnībā A. Lauris.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 27. augustā.

Saņēmu atkal jaunu sūtījumu apelsīnus. Pastāvīgā krājumā citroni. Svaigs raugs. Ļoti mērenas cenas. Kārlis Meijers. Rīgas 8.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 31. janvārī.

Kārlis Meijers Rīgas ielā 8 piedāvā labas Skotijas siļķes, sākot no 40 sant. klgr (8 rbļ mārč.).

Rūjienas Balss. — 1930. g. 30. maijā.

1931. gada 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās Kārlis Meijers kandidē no apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta. (Ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Šajās vēlēšanās no Rīgas ielas Nr. 8 kandidē arī Jānis Kalniņš no apvienotā kristīgo darbaļaužu saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Tumšiem vakariem iestājoties, piedāvāju Hokka baterejas kabatas laternām. Vairumā un mazumā. Kārlis Meijers.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 16. oktobrī.

Pavasara sezonai tuvojoties, piedāvāju par vislētākām cenām visjaunākā fasona apavus. Pirms ejat pirkt citur, ienākat pārliecināties pie J. Putniņa Rīgas 8.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 11. martā.

Ar 20. okt. Naukšēnu valsts patversmes 6 kl. pamatskola atvēra Rūjienā Rīgas 8 (pretim "Centrālvesnīcai") puķu veikalu. Šāda veikala trūkumu rūjienieši jau sen sajuta, tāpēc jo silti apsveicam jauno pasākumu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 21. oktobrī.

No Rīgas ielas nr. 8 esmu pārcēlies uz ērtākām telpām Valdemāra ielā Nr. 4 (blakus Kīdes veikalam). J. Putniņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 11. augustā.

J. Eglīša pulksteņdarbnīca Rīgas 8 (blakus Laura skārnim).

Dabūjami zāģi un cirvjī par lētākām cenām bagātīgā izvēlē pie Kārļa Meijera Rīgas 8.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 19. janvārī.

Mākslīgi mēsli: superfosfāts 18/20 %, kalija sāls 40%, Čiles salpetris, kaļķu salpetris, nitrofoska par lētām dienām dabūjami pie Kārļa Meijera.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. martā.

- Naglas, visas dimensijas, piedāvāju par vēl nebijušām lētām cenām.
Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 20. aprīlī.
- Vēlos pirkt ķēvīti 2– 4 gadus vecu. Ar piedāvājumu griezties pie sedlenieka J. Kalniņa Rīgas 8.
Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. g. 2. nov.
- Ploškas, izgatavotas ķīm. fabr. J. A. Mednis&Biedrs, par fabrikas cenām — 25 sant gab. Dabūjamās pie Kārlis Meijers Rīgas 8.
Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. novembrī.
- Vaislas ķēve 6 g. veca, apstākļu dēļ steidzoši pārdodama. Pieprasīt Rīgas 8 pie sedlenieka Kalniņa.
Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. novembrī.
- Augļu koku karbolineums dabūjams pie Kārļa Meiera Rīgas 8.
Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 5. aprīlī.
- Spulgas (ploškas) nekvēpošas, ilgi degošas, piedāvā Kārlis Meijers Rīgas 8.
 Svaigi citroni 14 sant. gabalā dabūjami pie Kārļa Meijera.
Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 15. novembrī.
- Iecienītais Dundagas sīrups vairumā un mazumā par lētām cenām pie Kārļa Meijera Rīgas ielā nr. 8.
Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 29. novembrī.
- A. Betaks, apavu veikals.
Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 20. decembrī.
- Apavu tirgotava, īpašnieks Augusts Bietags.
- Dzelzs preču un lauksaimniecības mašīnu tirgotava, īpašnieks Kārlis Meijers.
Pilsētu apraksti. — 1936.
- LU tautsaimniecības-tiesību zinātņu fakultātes tautsaimniecības nodaļu beiguši Zigrīda Meijers (Krievs), 1930. g. Rūjienas ģimn. absolvente. Ņēma aktīvu dalību studenšu korporācijā "Daugaviete". Z. Meijers ir tirgotāja Kārļa Meijera vecākā meita. Kārlis Krievs beidza Rūjienas ģimnāziju 1927. gadā. Viņas vīrs beidzis LU tiesību zinību nodaļu, aktīvi darbojas korporācijā "Fr. Letica", ieņemdams prezidijā dažādus amatus. Visu laiku strādā tiesu resorā, ir Rūjienas advokāta Haralda Krieva brālis.
Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 7. februārī.
- Apes kaļķi atkal dabūjami pie K. Meijera Rīgas ielā 8.
Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 6. martā.
- Jāzepa Eglīša pulksteņu darbnīca tagad atrodas pretim Mušperta firmai Rīgas ielā 8.
Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 20. martā.

Pavasara sezonai piedāvāju par lētākām dienas cenām mākslīgos mēslus, arkļus, ecēšas, arkļu un ecēšu daļas, vētījamās mašīnas "Triumpf", ekseļu mašīnas u. c. Kārlis Meijers.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 17. aprīlī.

Arnolda Serensena ietaisītos gurķus bundžās un pa gabaliem, kā arī delikatos zivju konservus plašā izvēlē piedāvā vairumā un mazumā Kārlis Meijers.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 24. aprīlī.

Uz Līgo svētkiem piedāvāju: svaigus citronus, sulīgus Kalifornijas apelsīnus un gardēžiem iecienītos Arnolda Serensena delikatos zivju konservus. Kārlis Meijers.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 19. jūnijā.

Ar š. g. 28. novembri mans frizieru veikals pārvietojies Rīgas ielā 8 — K. Meijera kunga namā. God. klientus lūdzu vēltīt man līdzšinējo uzticību. Augstcienībā Alida Kļaviņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 27. novembrī.

Tirgotājs K. Meijers novērojis, ka no viņa tirgotavas noliktavas sistemātiski zūd cukurs un citas preces. Ievadot izmeklēšanu, par vainīgo pienākts Teodors Šverna. Viņš vedis no tirgotāja K. Meijera preces Idus pat. b-bai, pie kam K. Meijera spīķerī, mantas saņemot, iesniedzis nepareizus čekus, uz kuriem ar savu roku pierakstījis klāt kādas preces, par kurām nebijis samaksāts un kuras tam nav pienācies saņemt. Tādā kārtā T. Šverna sistemātiski paguvjis izkrāpt vairākus maisus cukura un 1 kasti ziepju. T. Šverna krāpšanā atzinies.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 19. martā.

Kaļķi atkal dabūjami pie Kārļa Meijera Rīgas ielā 8.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 2. aprīlī.

A. S. Serensena konservu gurķi ļoti garšīgi. Pa vienam un bundžās par lētākām dienas cenām pie Kārļa Meijera.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 16. aprīlī.

Finieri, ozolu, mahagoni, riekstu un līmētie bērzu finieri 3 mm līdz 8 mm biezi, dabūjami pie Kārļa Meijera Rīgas 8.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 6. maijā.

1. novembrī uz 20 gadu darba atceri varēja atskatīties viens no vecākiem un plašākiem Rūjienas tirdzniecības uzņēmumiem — Kārļa Meijera firma, uzsākusi savu darbību 1917. gada 1. novembrī.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 5. novembrī.

Kārlis Meijers Rīgas ielā nr. 8 piedāvā koloniāl-, tabakas un dzelzs preces, elektrības instalācijas materiālus, spuldzes, cementu, kaļķus, krītu, ķieģeļus, stiklu, pernicu, eļļas u. c.

Mājā dzīvo Valmieras apr. 4. iecirkņa miertiesnesis Herberts Janeeks.

Ziemeļvidzemes gadagrāmata. g. 1938.

Zvērināts mērnieks Gr. Gusatovs Rīgas ielā 8 Upes ielas stūrī ātri un izdevīgi veic visus mērniecības darbus: māju un gruntsgabalu uzmērīšanu, sadalīšanu, apzaļumošanu, plānu un novilkumu izgatavošanu, apstiprināšanu u. t. t.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 5. augustā.

Ā. Antona mehāniskā darbnīca (vēlāk vijoļu meistars G. Z.).

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 23. decembrī.

A. Betaks, apavu tirgotava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. jūnijā.

Apdrošināšanas akciju sabiedrības “Drošība” aģents Rūjienā Kārlis Meijers pieņem visāda veida apdrošināšanu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 13. oktobrī.

1944. gadā Meijeru ģimene izbrauca uz Vāciju.

Pēc Atmodas ēkā atvēra pirmo privāto veikalu Rūjienā “Azāids”, bet tas bankrotēja. Tā vietā E. Vilnis ierīkoja ziedu salonu un videonomu. 2006. gadā šis veikals pārcēlās uz Rīgas ielu 5.

Mājīpašumu 2002. g. no mantinieces M. Princes, kura dzīvo Kanādā, nopircis kāds rīdzinieks. Mājā darbojas SIA “Vilnis” puķu veikals, arī videofilmu nomas punkts. Otrā mājā iekārtots SIA “Vilnis” zivju veikals. Tagad māja nav apdzīvota.

Nr. 8a, tā sauktā Meijera māja

Ši ir otra K. Meijeram piederoša māja. Tajā atradās Ādama Laura skārnis.

No preses un citiem avotiem

200 latu izmaksāšu tam, kurš uzrādīs, ka es 6 mēnešu laikā no šī sludinājuma parādīšanās lietoju alkoholiskus dzērienus. Ā. Laurs.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 10. maijā.

Mana sieva Ieva Laur no manis aizbraukusi 26. janvārī, kamdēļ par viņas taisītiem parādiem neatbildu. Ād. Lauris.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 31. janvārī.

Ādams Laurs sodīts ar 10 Ls vai 3 dienām aresta par sanitāro noteikumu neievērošanu savā gaļas tirgotavā Rīgas ielā 8A.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. februārī.

Ar 1935. g. 15. janv. Valmieras apr. IV iec. miertiesā atzīst Ādamu Lauri par vainīgu un nolemj sodīt ar Ls 50 naudas soda vai 2 nedēļas aresta apsūdzībā par bojātas tārpainas gaļas pārdošanu savā gaļas tirgotavā Rīgas ielā 8A.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 12. aprīlī.

Ādams Lauris, dz. 1875. g. 20. maijā, atzīts par vainīgu cilvēku uzturam nederīgu un bojātu tīriņdesu glabāšanu pārdošanai savā gaļas un desu tirgotavā ar Ls 35 vai 10 d. aresta.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 12. martā.

Izdodama saulaina istaba ar vai bez mēbelēm skolniecēm-kiem Merķeļa nr. 5, stacijas tuvumā. Pieprasīt turpat vai Laura gaļas tirgotavā Rīgas 8A

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 13. augustā.

Skārnis pārdodams, arī izrentējams pilnā kārtībā. Pieprasīt Rūjienā, Rīgas ielā 8A. Turpat pārdod kamanas un atsperratus (federvāģus).

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 17. decembrī.

Pēc Otrā pasaules kara neilgu laiku mājā Nr. 8a darbojās Mūsiņa pulksteņu darbnīca, pēc tam profilaktiskās dezinfekcijas nodaļa un kopš Atmodas E. Viļņa zivju veikals

Denacionalizēto māju un zemi K. Meijera meita Marija Princis pārdevusi Rīgas firmai SIA "RPK".

Nr. 8b

Arī šī māja piederēja K. Meijeram. Mājā atradās Ā. Antona mehāniskā darbnīca. Pēc pēdējā kara nojaukta. Tās vietā uzcelta Viļņa Medņa māja "Pauze".

No preses un citiem avotiem

Savu mehānisko darbnīcu esmu pārcēlis no Liepu ielas uz Rīgas ielu nr. 8B, kur pieņemu izlabošanā velosipēdus, šujmašīnas, pienmašīnas u. t. t. Darbs labs, cenas pieejamas. Lūdz pārliecināties. Ar cieņu Ā. Antons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 23. aprīlī.

Ā. Antons, mehāniskā darbnīca un ieroču labošana.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

Nr. 10a, Jona māja ar saimniecības ēku un pagrabu.

1914. g. šajā ēkā bija dr. Volfa klinika, Latvijas pirmās brīvvalsts laikā — dr. Sofijas Nolteines klinika. S. Nolteine apprecējās ar dr. Erihu Jonu.

Dr. Jona un dr. Nolteines privātklīnikā bija divas uzgaidāmās un divas pacientu pieņemamās telpas, rentgena kabinets, operāciju kabinets, telpa vecākai māšai, virtuve, dzīvoklis ārstiem.

Sētas mājā atradies veļas brūzis un pagrabs. 1939. gadā, kad Jonu ģimene repatriējās uz Vāciju, māju atpirka Kredītbanka. 1940. gadā Eriha Jona māju pārņēma Rūjienas pilsētas pašvaldība.

No preses un citiem avotiem

Dažus gadus atpakaļ no policijas tika ierādīta Rūjā peldētava priekš vīriešiem pie daktera Volfa dārza. Tā kā tur bija paradums zirgus peldināt, tad vietējā policija to

noliedza un izlika plakātu ar aizliegumu upmalā, lai visiem būtu zināms. Priekš zirgu peldināšanas ierādīja vietu Rūjā aiz lopu kautuves.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 6. jūlijā.

No 8. septembra pieņem slimniekus atkal Rujenē Dr. med. A. Volfs.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 14. septembrī.

Mazs vārnulēns no pilsētas parka pagājušo nedēļu bija ieklīdis Rīgas ielas 10 sētā. “Mazo”, nikni ķērkdamas, pavadīja vesels bars veco vārnu, kuras it draudoši lidoja pār sētā staigājošo galvām. Mazo vārnulēnu no veco vārnu “ziņkārības” paglāba Dr. Jons.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 5. jūlijā.

Roberts Gailis Rīgas ielā 10a kandidē pilsētas domes vēlēšanās 1931. gada 28., 29. marta vēlēšanās no namsaimnieku, tirgotāju un amatnieku saraksta (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.).

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Pagājušajā naktī uz 21. februāri Latvijas atjaunošanas sabiedrības “Lats” veikala kantora telpās Rīgas ielā nr. 10A izcēlās ugunsgrēks. Sadega svarīgākās veikala grāmatas un dokumenti. Radās aizdomas par ļaunprātīgu dedzināšanu un apvainoja “Lata” Rūjienas nodaļas vadītāju Pēteri Zupānu. Rīgas apgabaltiesa Valkas sesijā viņu attaisnoja. Vakar tiesu palāta attaisnojošu spriedumu apstiprināja.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 22. maijā.

Klientu zināšanai! Esmu pārvietojis apavu darbnīcu Rīgas ielā nr. 10a (Gaiļa kunga namā, blakus bijušam “Lata” veikalam). Ar cienību J. Leske.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 29. maijā.

Par abiem (Nolteine un Jons) viņi bija nodibinājuši ne tikai ārsta praksi, bet (..) privātkliniku ar dažām gultām. Viņu necilais nams pat nedaudz atgādināja kara laikā celtu baraku, bet tā priekšā nereti apstājās apkārtējo muižu īpašnieku vai melderu vien- un divjūgu alkotie atsperrati. Tomēr ārstu durvis vēra arī tuvējā Cūkaušu purva kūdras racēji ar prakī ievīstītu bērnu uz rokas, jo atraidīts netika arī tāds, kam naudas maz. Priekš tiem gadiem, kad Rūjienai vēl nebija savas slimnīcas, Nolteines izdarītās operācijas bijušas visai nozīmīgas. Tā kāda sieva, atpogājot blūzi, draudzenēm labprāt izrādīja amputētas krūts vietu. Visas apbrīnoja tik lielu “griešanu”. Biju vēl tik mazs, ka kopā ar tantēm arī es redzēju šo brīnumu. (..) Rūjienas ārste Nolteine man palikusi atmiņā kā “ārste ar spuldzi”, kas arī naktīs ar gareno brūnas ādas čemodānu pie rokas devās apmeklēt sirgstošu cilvēku.

Miervaldis Birze.

Karogs. — 1997. g. Nr. 3.

Nr. 10, tā sauktā Bondarmāja

Māja celta 20. gadsimta sākumā. 1935. gadā Olga Šmite to nopirkusi no Rūjienas Krājaizdevu sabiedrības. Kopš 1950. gada mājā dzīvoja skroderis Bondars, tādēļ rūjienieši to iesauca par Bondarmāju.

No preses un citiem avotiem

Latvijas atjaunošanas sabiedrība "Lats".

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 12. decembrī.

Pazaudēti melni virssvārki ceļā no Rūjienas līdz Ķoņu muižai, svētdien, 26. augustā. God. atradēju laipni lūdz nodot Rūjienā "Lata" veikalā.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 6. septembrī.

Roberta Gaiļa vilnas vērptuves strādnieks Andrejs Strazdiņš aiz neuzmanības ierauts transmisijā un būtu bezmaz dabūjis galu, ja otrs darbabiedrs nebūtu paguvis noturēt aiz svārku stūra un atraut atpakaļ. Tomēr Strazdiņam saplosītas drēbes un nodarīti ievērojami miesas bojājumi, tā kā bija jānogādā slimnīcā.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 8. martā.

Mūsu redakcijā pagājušajā piektdienā ieradās R. Gaiļa vilnas vērptuves cietušais strādnieks Andrejs Strazdiņš, kurš jau paguvis atveseļoties un visādiem stipriem izteicieniem mēģināja pierādīt, ka mūsu informācija nepareiza. Aizrādam Strazdiņa kungam, ka mūsu informācija ir pati tiešamība un ceram, ka tas mūsu redakcijai par saviem izteicieniem atvainosies, pretējā gadījumā mēs vilksim savas konsekvences.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 14. martā.

Pagarināts trotuāra pagatavošanas termiņš līdz 1. jūlijam 1930. g. Rīgas ielā Robertam Gailim.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 8. oktobrī.

Latvijas atjaunošanas sab-bas "Lats" vietējās nodaļas veikalā izcēlās ugunsgrēks. Galīgi izdega veikala telpās grāmatas, dokumenti. Ugunsgrēks sabiedrības "Lats" Rūjienas nodaļā izcēlies, tādēļ ka veikalu ļaunprātīgi aizdedzinājis veikalvedis Pēteris Zupāns.

Atrasti "draudzības vekseli" par Ls 15 500. Zupānam jau agrāk mīklainā kārtā nodegusi fabrika. Uz aizdomu pamata apcietināts "Lata" veikalvedis Pēteris Zupāns. Veikals saistīts ar Zupāna dzīvokli. Konstatēts, ka papīri un mēbeles bijušas aplietas ar benzīnu un petroleju. Namsaimniekam Gailim Ls 3000 zaudējumi.

Starp plkst. 1 un 2 Rīgas ielā 10 izcēlās ugunsgrēks. Nams, kurā atrodas sabiedrības "Lats" veikals, pieder Robertam Gailim. Viss nams apdrošināts "Uniona" apdroš. s-bā par Ls 10 000.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 28. februārī.

Ūtrupe. 15. martā plkst. 10 Rīgas ielā 10 izūtrupē mucas stežus par Ls 180.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 14. martā.

Rūjienas nod. nodegušās sabiedrības "Lats" lietā apcietinātais veikalvedis Zupans pret Ls 500 drošības naudu no apcietinājuma atsvabināts un tagad uzturas Rūjienā.

Nodegušās sabiedrības "Lats" Rūjienas nodaļas ūtrupe notika pirmdien, 24. martā.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 28. martā.

Zupans, kurš tika no apcietinājuma atsvabināts pret drošības naudu, atkal apcietināts uz prokurora rikojuma un nogādāts Valmieras cietumā.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 4. aprīlī.

1930. g. 30. jūnijā izūtrupē Roberta Gaiļa bufetes skapi, novērtētu par Ls 110.
Rūjienas Bals. — 1930. g. 27. jūnijā.

Klientu zināšanai! Esmu pārvietojis savu apavu darbnīcu Rīgas ielā 10a (Gaiļa kunga namā, blakus bijušam "Lata" veikalam). Ar cienību J. Leske.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 17. oktobrī.

Mana vilnas vērtuvs, vadmalas veltuvs, krāsotava un labības dzirnavas pēc remonta no 10. janv. š. g. ik dienas jauna meistara vadībā izdaris vilnas apstrādāšanu un labības malšanu. R. Gailis.

Rūjienas Bals. — 1931. g. 16. janvārī.

Rūjienā pie centra pārdod namu (16 istabas) ar dārzu pie upes skaistā vietā. Skaidrā naudā vajag Ls 3000, citu — ilggadīgu hipotēku aizdevumu. Tuvākas ziņas R. Gailis Rīgas ielā 10A.

Rūjienas Bals. — 1931. g. 23. janvārī.

Pēc maza pārtraukuma esmu atkal no jauna atvēris savu jau agrāk pastāvošu zārku veikalu Rīgas ielā 10a bijušā "Lats" veikala telpās.

Rūjienas Bals. — 1931. g. 22. maijā.

Nodegušas R. Gaiļa dzirnavas un vilnas fabrika. Uguns cēloņi nav noskaidroti. Uguns cēlusies 2. stāvā. Ēka apdrošināta tikai par Ls 8000. Īpašnieks R. Gailis notikuma naktī atradies Rīgā.

Trešdienas naktī (28. okt.) ap plkst. 10 sāka degt R. Gaiļa vilnas fabrika un dzirnavas Rīgas ielā 10a. Gaiļa īpašumi ir stipri apgrūtināti parādiem: obligācijas saistības par Ls 32 000. Hipotēku bankas prasība Ls 15 000. Valsts bankas prasība Ls 1 600. Drīz vajadzēja notikt ūtrupei.

Rūjienas Bals. — 1931. g. 30. oktobrī.

Atzīdami ugunsdzēsēju nopelnus uguns apkaršanā (sakarā ar R. Gaiļa dzirnavu degšanu), dr. S. Jons-Nolteins kdze un E. Jons kgs ziedojuši Rūjienas Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrībai Ls 50, K. Meijers — Ls 30 un A. Danča kungs Ls 20. Biedrības valde ziedotājiem izsaka sirsnīgu pateicību. Valde.

Rūjienas Bals. — 1931. g. 6. novembrī.

Kā paskaidro namsaimnieks R. Gailis, ugunsgrēkā pavisam tika iznīcinātas man piederošās vērtības (mašīnas un ēka) par Ls 39 000. Nebija apdrošināta dzirnavu iekārta: 2 gaņģi ar elevatoru; arī velšanas, krāsošanas un presēšanas ierīces kopvērtībā Ls 5000. Apdrošinātas bija vilnas kāršanas un vērpjamās mašīnas Finanšu saimnieciskā departamentā par Ls 12 000. Minēto mašīnu pašizmaksa bija Ls 20 000. Motorā un

ierīcēs ieguldīti Ls 5000, kas apdrošināti par Ls 4000. Ēka bija apdrošināta par Ls 8000. No minētās summas man tika atvilkti Ls 900 par ēkas pamatu.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 6. novembrī.

Pilsētas valde projektē iegūt gruntsgabalu no fabrikanta R. Gaiļa Rīgas ielā 10, lai nodegušās fabrikas vietā celtu pilsētas elektrisko spēkstaciju.

Rūjienas Doms. — 1931. g. 17. novembrī.

Kalpone vajadzīga saimniecībā. Pieteikties Rīgas 10 R. Gaiļa veikalā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 3. jūnijā.

Pārdodams apbūves gabals Rūjienā jaukā vietā centrā, pie upes, derīgs rūpniecībai — dzirnavu, krāsotavas vai pirts ierīkošanai, arī dzīvokļiem. Uz vietas malkas gāzes motors darba kārtībā 25 zirgspēku, maļamgaņģi, drēbju velšanas un presēšanas mašīna. Pārdod visu kopā un mašīnas arī atsevišķi. Tuvākas ziņas Rīgas 10. R. Gailis.

Rūjienas Doms. — 1932. g. 28. jūnijā.

1933. g. 18. febr. Rīgas ielā nr. 10 ūtrupē pārdod Roberta Gaiļa kustamo īpašumu, sastāvošu no klavierēm, dīvāna, sūcgāzes motora, novērtēta par Ls 1780.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 10. februārī.

1933. gada 13. jūnijā Rīgas ielā nr. 10 ūtrupē tiks pārdota Roberta Gaiļa kustamā manta, sastāvoša no viena labības maļamā dzirnavu gaņģa ar 2 akmeņiem, novērtēta par Ls 700.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 6. jūnijā.

Galdnieks tūliņ vajadzīgs pie pastāvīga darba. Pieteikties Rīgas 10 galdniecībā.

Rūjienas Doms. — 1934. g. 13. martā.

Galdnieki pie pastāvīga darba vajadzīgi. Pieteikties Rūjienā, Rīgas ielā 10A galdniecībā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 13. aprīlī.

Latvijas lauks. Centrālbiedrības Rūjienas rajona lopkopības instruktors Jānis Kārklīņš, tel. nr. 112.

Latvijas telefonu grāmata. g. 1934.

Eglišu konfektes, karameles, šokolādes izstrādājumi (figūras), biskvīti, eglītes svecītes vairumā un mazumā dabūjamas T. Johansona konfekšu darbnīcā Rīgas 10 (bij. Gaiļa namā).

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 7. decembrī.

Privātu un slimokašu masiere pieņem ik dienas dāmas un kungus. Kā masiere izdara arī mājas vizītes. Strādā visus kosmētikas darbus: kā sejas tīrīšanu, masāžu, kompreses, maskas, dod padomus u. t. t. Balles makiāža, teātra grims, manikirs, pedikirs. Irena Vilks, diplomēta kosmētiķe un masiere.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 3. oktobrī.

1936. g. novembrī masiere I. Vilks pārceļas uz Oliņa māju un viņas vietā dzīvot un pieņemt klientus sāk advokāts Golde.

Rūjienas Patērētāju biedrība "Agronomi" pagodinās paziņot god. lauksaimniekiem, ka tā atvērusi Rīgas ielā nr. 10 valdības linu pieņemšana punktu. Maksā par linu un kaņepāju šķiedrām no Ministru kabineta noteiktās cenas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 8. novembrī.

Finansu min. Valsts saimniecības departamenta sevišķu uzdevumu ierēdnis L. Viksne ar revidentu K. Ļicu un eksporta šķirotāju E. Kalniņu 12. februārī izdarīja revīziju Rūjienas Patērētāju biedrības "Agronomi" linu pieņemšanas punktā Rīgas ielā nr. 10 un atrada visu labā kārtībā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. februārī.

H. Matisons "Vecākā Rūjienas zārku darbnīca".

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 26. jūnijā.

J. Bokmaņa mēbeļu un zārku darbnīca līdz 1936. g. 5. jūnijam.

Kārlis Siktārs, kurpnieku darbnīca no 1936. g.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Zārku darbnīca piedāvā glītus — par vislētākām cenām — no krājuma un uz pasūtījuma zārkus. God. publiku laipni lūdzu dāvat man savu līdzšinējo uzticību. Augstcienībā H. Matisons, vecākā zārku darbnīca Rūjienā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 3. jūlijā.

Rūjienas pat. b-bas linu, labības un sēklu iepirktava Rīgas 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 24. martā.

Daru zināmu, ka uzpērku olas un putnus par tirgus cenām. J. Rutkis, Rīgas ielā nr. 10 blakus Dr. Jona kunga slimnīcai.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 11. jūnijā.

Atjaunoju zobu slimnieku pieņemšanu. A. Šeimes, Rīgas ielā 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 3. septembrī.

Rūjienas pat. b-ba "Agronomi" linu, labības sēklas iepērk Rīgas 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 13. aprīlī.

Paskaidroju, ka Zemkopības Min. Noteikumi par laiku no 1. apr. līdz 31. maijam š. g. nosaka, ka par eksportam iepērkamām olām, kuras eksportam neatbilst, maksājams pēc vienošanās, t. i. gabalos. Eksportam derīgās olas iepērk pēc svara, bet eksportam neatbilstošas — tikai pa gabalam. Lauksaimniekiem — olu ražotājiem vienmēr, 15 gados, esmu maksājis kārtīgu cenu. Jēkabs Rutkis, Rīgas ielā 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 29. aprīlī.

Upeņu ogas uzpērku katrā vairumā par augstām cenām. J. Rutkis, Rīgas ielā nr. 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. jūnijā.

1939. gadā O. Šmite repatriējusies un par Ls 500 pārdevusi māju Kredītbankai.
1940. gada 4. decembrī māju pārņēmusi Rūjienas pilsētas pašvaldība.

1942. gada 12. janvārī Latvijas Bankas Rūjienas nodaļa lūdza iesniegt ziņas par postījumiem, kas karadarbības laikā nodarīti Rūjienas pašvaldībai nodotajam Olgas Šmits īpašumam.

Pēc Otrā pasaules kara māja ir pilsētas pašvaldības īpašums, kurā ierikoti dzīvokļi. Notiek dzīvokļu privatizācija.

Nr. 12, Tērvete, Tālava

1939.–1940. gadā bijušās B. Kristalla mājas-veikala vietā valsts akciju sabiedrība “Tērvete” pēc inženiera T. Hermanovska projekta uzcēla viesnīcu-restorānu “Tērvete”.

No preses un citiem avotiem

Vietējās tirdzniecības skolas vecāko klašu skolēni šīnī mēnesī apskatīja inspektora un skolotāja Roķa vadībā Kīna ādas ģērētavu un Kristalla koku zāģētavu.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 23. novembrī.

Šejienu Bērtuļa kapos tika apglabāts otrdien, 15. aprīlī viens no vecākiem miesta iedzīvotājiem — tirgotājs un nama īpašnieks K. Kīns.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 21. aprīlī.

Savu zobārstniecības kabinetu un mākslīgo zobu laboratoriju esmu pārvietojis no Raiņa ielas 13 uz Rīgas ielu 12 pretim pareizticīgo baznīcai. Zobārsts H. Rotbarts.

Rūjienas Bals. — 1929. g. 16. jūlijā.

A. Kristalla dzirnavas uzsāka labības malšanu 29. aug. 1930. g. Malšana notiks pirmdienās, otrdienās, piektdienās, bet, kad malšana pavairošies, tad katru dienu. Pieņem arī pasūtījumus uz koku apstrādāšanu. A. Kristalls.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 12. septembrī.

Kalpone vajadzīga. Pieteikties pie zobārsta Rotbarta, Rīgas ielā nr. 12.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 26. septembrī.

Bernhards Goldbergs (Kristalla mājā) kandidē 1931. g. 28., 29. martā pilsētas domes vēlēšanās no namsaimnieku, tirgotāju, amatnieku saraksta (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.).

Rūjienas Bals. — 1931. g. 10. martā.

Rīgas apgabaltiesas Valmieras apr. 2. iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka 1934. g. 9. janvārī Rīgas ielā 12, sētā 1. ūtrupē tiks pārdota Ichoka Ranovska kustamā manta, sastāvoša no kungu un dāmu apaviem un divām sedulkām, novērtēta par Ls 231,70.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 5. janvārī.

Pēdējās dienās uzpeldējis atkal notikums, kas saviļņojis sabiedrības prātus, un par viņu jau rakstīts arī “Latvī”. Bankrotējušais Rūjienas žīds Bencels Kristalls, kurš tagad šeftējas ar kokiem zem firmas A. S. “Bosar”, bija sagudrojis veiklu knifu, kā

uz bezdarbnieku rēķina vienā dienā nopelnīt miljonus (...). Krēsliņš noskaidrojis, ka "Bosars" pag. gadā nodarbinājis tikai 1 strādnieku, tātad par masu nodarbināšanu te nevar būt runas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. martā.

Valmieras apr. priekšn. administratīvā kārtā sodījis par slepenu ieroča turēšanu Ls 10 vai 7 dienām aresta Vulfu Rozi Rīgas 12.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 17. janvārī.

Kalpone var pieteikties pie Rozes Rīgas ielā 12.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 5. aprīlī.

Ed. Oliņš. Drēbnieks. Rīgas 12.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 17. aprīlī.

Sākšu zāgēt janvāra mēnesī Kristalla kokzāgētavā. Apsītis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 31. decembrī.

Māja pārdodama Rūjienā Rīgas ielā 12 (A. Kristalla mant. nams) iepretim pareizticīgo baznīcai. Tuvākas ziņas turpat pie D. Ranovskis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 30. decembrī.

Kalpone vajadzīga. Pieteikties Rīgas 12 pie robežsargu 3. atsev. rotas komandiera.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 29. aprīlī.

Latvijas Kredītbanka būvēs Rūjienā viesnīcu. Šeit ieradās bankas pārstāvji arhitekts Jakobsons un inženieris Krauze. Viesnīcas būvdarbus uzsāks jau šī gada pavasarī un veiks ar tādu aprēķinu, lai 1940. g. pavasarī to varētu nodot publikas lietošanā. Latvijas Kredītbanka bija rīkojusi sacensības viesnīcas projektu iegūšanai. Žūrijas komisija par labākiem Rūjienas viesnīcas projektiem atzina arhitekta Zaķa darbu un arhitekta Vilmaņa projektus, kuru starpā tika sadalīta 1. un 2. godalga. 3. godalga piešķirta inženierim arhitektam Cinātam un Kramerovam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. februārī.

Latvijas Kredītbankas uzdevumā arhitekts patlaban izstrādā plānu viesnīcas būvei Rūjienā. Būvdarbus uzsāks vēl šovasar. Viesnīcu cels Rīgas ielā nr. 12, vietā, kur pacēlās Kristalla mantinieku nams, kuru pašlaik noplēš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 26. maijā.

Rūjienu pirmdien apmeklēja Latvijas Kredītbankas lietpratēju komisija direktora A. Bērziņa vadībā, lai apskatītu un galīgi nokārtotu jaunās viesnīcas būves jautājumus Rūjienā, kā zināms, viesnīcu cels Rīgas ielā — pretim A. Alberinga piemineklim. Parredzams, ka jaunās viesnīcas būvi varēs uzsākt jau jūlija mēnesī.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 16. jūnijā.

Rīdzinieks P. Radziņš būvēs Rūjienas viesnīcu. Darbus uzsāks tuvākās dienās.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 15. septembrī.

Likts pamats Rūjienas viesnīcai. Svinīgā aktā piedalījās Latvijas Kredītbankas direktors A. Bērziņš, būvniecības departamenta direktors P. Mieziš, Valmieras apr. priekšnieks J. Vērpelis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 29. septembrī.

Latvijas Kredītbanka gādā, lai Latvija kļūtu par tūrisma zemi. Rūjienas jauno viesnīcu atklās 1940. g. maijā. Viens no iemesliem viesnīcu izbūvei pasteidzinātā kārtā bija nākošā gada Helsinku olimpiādes dēļ sagaidāmais lielais tūristu pieplūdums mūsu zemei. (..) Viesnīcu cels pēc arh. Hermanovska meta P. Radziņa amatnieki, un tās būve izmaksās Ls 80 000. Pirmajā stāvā paredzēta brokastu, lasāmā un konferenču zāle, bet otrajā stāvā viesu istabas ar 12 gultām, kas vajadzības apmierinās.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 29. septembrī.

Atmodas laikā ar zviedra Tomija Andersona atbalstu kapitāli izremontētā ēka pieder SIA "Tālava", kuras akciju daļa pieder arī Rūjienas pašvaldībai. T. Andersons savu kapitāldaļu pārdeva Almas Zālītes SIA "Sanat". Pēc viņas nāves akcijas ieguva Guntis Jugbārdis. Viesnīcas "Tālava" īpašnieks ir Ģirts Muzis, kas dzīvo Valmierā.

Nr. 14, tā sauktā Oliņmāja

Pēc dažām ziņām tā celta 1913. gadā, pēc citām — agrāk.

Līdz Pirmajam pasaules karam Dienvidigaunija un visa Vidzeme veidoja Vidzemes guberņu. Nekādas robežas starp Igauniju un Latviju nebija.

Robežu dališana starp Latviju un Igauniju sākās 1917. gadā — Pagaidu valdības (kņaza Ļvova) laikā. Tika izdots likums par pašvaldībām Baltijas provincēs. Robežu dališanai iecēla komisiju desmit cilvēku sastāvā: pieci no Latvijas un pieci no Igaunijas. Priekšsēdētājs bija V. Zāmuels (Latvijas puse) un viņa biedrs F. Mikelsārs (Igaunijas puse). Apspriedes notika Valkā. Puses vienojās par Zoru, Plāteri, bet nevienojās par Ainažiem. Par Valku vispār nerunāja.

Sekojošos vācu un lielinieku okupācijas laikos šādu jautājumu neapsprieda. Tikai 1919. gadā konsulārais pārstāvis Igaunijā Ramaniš un kapteinis Zemītāns noslēdza ar Igaunijas Pagaidu valdību līgumu, kas paredzēja latviešu karaspēka formēšanu Igaunijā. Ķirbēnos mobilizētos latviešus tūdaļ aizveda uz Tartu, lai tur noformētu karaspēka vienības un tās apmācītu. Igaunī paturēja Valku un dažus pierobežas pagastus līdz galīgai robežlīguma noslēgšanai. Latvijas valdība šo līgumu neatzina, jo nebija pilnvarojusi ne Ramaniš, ne Zemītānu slēgt šādu līgumu.

1919. gada 21. jūlijā noslēdza jaunu līgumu. Pilnvarotie bija K. Ulmanis (Latvija) un J. Tenisons (Igaunija). Šajā līgumā paredzēja demarkācijas līniju, aiz kuras bija jāatkāpjas Igaunijas karaspēkam, kas bija piedalījies brīvības cīņās pret vāciešiem un lieliniekiem.

Demarkācijas līnija gāja pa Salacas un Sedas upi. Tātad Rūjienas novads atradās teritorijā, kur noteicēja bija Igaunija. Turpmākos robežu strīdos igauņi atsaucās uz šo līgumu.

1920. gada 13. janvārī Tallinā sākās apspriede par galīgo robežu. Latvijas delegāciju vadīja ārlietu ministrs Z. Meierovics, senāta virsprokurors V. Zāmuels u. c. Igaunijas pusi vadīja ministru prezidents J. Tenisons, ārlietu ministrs A. Birks, iekšlietu ministrs Hellats, kara ministrs Hanko u. c.

Igaunijas delegācija pieprasīja Valku, Ainažus, Rūjienu u. c. Latviešu delegācija nepiekrita. Sākās cīņa par Valku, mūsu delegācija gribēja to dalīt. Nevienojās. Valkā 1920. gadā parakstīja konvenciju par šķirējtiesu. Tajā darbojās divi pārstāvji no katras puses un šķirējtiesnesis angļu pulkvedis Tallents. Galvenais strīdus objekts bija Valkas pilsēta.

Igaunijai bija trīs priekšlikumi, kā sadalīt Valku.

Projektā A Igaunijai paliek 90 000 kv. asu, Latvijai — 30 000 kv. asu no Valkas pilsētas.

Projektā B Igaunijai 152 000 kv. asu, Latvijai — 15 000 kv. asu.

Projekts C — visa Valka Igaunijai.

Vienojās par projektu B, pēc kura nosprauda robežu Valkā (pa Varžupīti).

Latvijas–Igaunijas robežas izbūvi pabeidza tikai 1927. gada 30. martā. Tās garums bija 375 km. Pa sauszemi — 317 km, pa upēm — 58 km. Tur, kur robeža iet pa mazapdzīvotām vietām — purviem, mežiem —, tā nosprausta pa taisnām līnijām, piem. Ramatas, Ipiķu pagastā.

Bija četri posmi, kur abu tautu iedzīvotāji dzīvoja juku jukām un nekādas dabiskas robežas nebija.

Pirmais šāds posms bija Austrumvidzemes augstienē. Latviešu apdzīvotā Lauru kolonija palika Igaunijas pusē.

Otrs posms bija Valkas apkārtnē.

Trešais — Ipiķu–Plāteres–Moisakilas apkārtnē.

Ceturtais — Ainažu apkārtnē.

Robežas lūzuma punktus apzīmēja ar čuguna un koka stabiem. Kupicām bija apakšzemes centrs. Čuguna stabiem noteiktie izmēri bija 320 cm garums un 17 cm diametrā. Čuguna stabiem caurs vidus. Pretējās pusēs katras valsts ģerbonis. Stabs nostiprināts zemē uz akmens pamata ar iemūrētu 1 kv.m lielu dzelzs plātni. Koka stabs 260 cm garš un tāpat 17 cm resns. Ķeta staba apakšdaļa zemē — 60 cm, koka stabiem — 40 cm. Ap stabiem 1,2 m plats (augšpusē) un 45 cm dziļš grāvis ar sānu slīpumu 45 grādi. Uz līnijas, kura garāka par 1500 m, ierikoti starppunkti, līdzīgi lūzumpunktiem.

Robežas līnijai gar katru pusi atsavināta 2 m plata josla. Katrā pusē šai neitrālajai joslai 4,4 m plata josla, kurā īpašniekam ir ierobežotas tiesības. Robežas punkti numurēti no Krievijas uz Rīgas jūras līča pusi no 1 līdz 442. Starppunkti numurēti ar iepriekšējā staba numuru un latīņu alfabēta burtiem.

Tāda bija Latvijas pirmās brīvvalsts robeža.

Mūsu novadā — Ipiķu pagastā atrodas Latvijas robežas galējais ziemeļu punkts Nr. 373 ar koordinātām 58°05'12" ziemeļu platuma un 25°11'59" austrumu garuma.

No preses un citiem avotiem

Tagad dzīvoju Oliņ kga mājā pretim pareizticīgo baznīcai. Peters Grinvalds.
Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 29. maijā.

No 1. augusta dzīvošu Oliņ k-ga jaunā divstāvu namā pretim pareizticīgo baznīcai.
Dr. Oskars Vatcs.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 6. jūlijā.

Vidzemes gubernators atļāvis Kurtam fon Radeckim atvērt Rujenē, Švalbes namā fotogrāfisku iestādi.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 24. decembrī.

Dr. Oskars Vatcs ziņo, ka Ipiķos tifs!

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 4. janvārī.

Šnitu zīmēšanu un piegriešanu mācību teorētiski un praktiski pēc Berlīnes visjaunākās piegriezēju sabiedrības sistēmas pasniedzu. Pieņemu visādus kungu apģērbu pagatavošanas darbus, kā arī dāmu mantelus pēc tagadējās, kā arī jaunākās modes prasībām. Pēdējā laikā esmu amatā papildinājies un arī savu darbnīcu nodomājis paplašināt. J. Oliņ.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 15. februārī.

Dzīvokļi izīrējami no 4 istabām un ķēķi un 2 istabām un ķēķi. Dabūjams arī dzīvoklis ar 7 istabām. Pieteikties Oliņ kga namā.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. martā.

Vidzemes gubernators atļāvis J. Šmuljanam atvērt Rujenes miestā Oliņa namā vešas fabriku un miesniekam D. Ozolam ierīkot desu darbnīcu Tolman mājā. Š. domā fabriku atvērt 15. maijā vai 7. jūnijā š. g. D. O. savu darbnīcu jau ierīkojis.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 5. aprīlī.

J. Šmuljans pār k dažādas ģērētas un neģērētas ādas Oliņa namā, preti pareizticīgo baznīcai.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. decembrī.

Apņemos par mērenām cenām pagatavot visus pastellējumus kā grupas, kabinet-portrejas, vizītpotrejas, pastkartes u. t. t. un visādus fotogrāfiskus palielinājumus. Visi pastellējumi tiek izgatavoti uz vislabākā materiāla. Ar cienību K. Radeckij — fotogrāfs un gleznotājs.

Kalendārs "Rīts". — 1917.

Paziņojums. Rūjienas un apkārtnes sabiedrībai daru zināmu, ka, sākot ar š. g. 18. aprīli, atveru Fotodarbnīcu Rīgas ielā 14 (bijušā fotogrāfa Radeckij darbnīcā). Izdaru fotouzņēmumus grupās, portrejas, palielinājumus u. c. Darbs glīts un laikā izpildīts. Cenas mērenas. Visai skolu jaunatnei un kareivjiem cenas pazeminātas uz visiem fotogrāfijas darbiem. Pieņemu visus amatieru darbus par mazu atlīdzību, nerēķinoties ar peļņu. Lūdzu pārliecināties! Augstcienībā O. Dombrovskis.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 19. aprīlī.

Mācekļis-le vajadzīgs apavu virsu darbnīcā. Pieteikties Rīgas ielā 14. P. Nairis.
Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 21. septembrī.

Nepilna gada laikā Rūjienas muižā jau pieci gadījumi ar darbinieku pārceļšanu. Tagad kārtā pienākusi arī vecākam uzraugam Blumenam, kuru pārceļ uz citurieni. Blumens pazīstams Rūjienā jau sen, kad bija žandarms. Savādi, ka nevienā iestādē Rūjienā nav tādas personāla maiņas kā muižā. Jaunais priekšnieks ir stingrais savā vietā. Gaidīsim, kuram nu tā kārtā pienāks.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 14. martā.

Pārdodams foto aparāts 10X15 un mazlietota "Singer" rokas šujmašīna. Pieprasīt Rīgas ielā 14 pie O. Dombrovska.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 21. martā.

Rūjienas un apkārtnes sabiedrībai daru zināmu, ka š. g. 18. aprīlī atveru fotodarbnīcu Rīgas ielā nr. 14 (bijušā fotogrāfa Radeckij darbnīcā). Olga Dombrovskis.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 19. aprīlī.

Jaunais Rūjienas notārs cand. oec. Erna Slokenbergs, mācītāja Rob. Slok. māsa, ieradusies un ar 30. novembri uzsāk darbību Rīgas ielā nr. 14. E. Slokenbergs dzimusi Zemgalē, Lielsesavas pagastā. 1919. gadā iestājusies LU un to pabeigusi ļoti sekmīgi. Tieslietu ministrija viņai piešķirusi notāra tiesības. Viņa ir pirmais patstāvīgais notārs — sieviete Latvijā.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 3. decembrī.

E. Slokenberga apprecējusies ar Jāni Māli, juristu un diriģentu. Viņu ataicinājis R. Slokenbergs, lai vadītu baznīcas draudzes kori "Cantate Domina".

Rūjienas Balss. — 1929. g. 10. decembrī.

Š. g. 28. nov. plkst. 11 no rīta muitas telpās Rūjienā, Rīgas ielā nr. 14 tiks pārdotas atklātā izsolē sekojošas mantas: ogu ievārījums, putraini, cukurs, dārzāju sēklas u. c.

Apskatīt pārdodamās mantas, kā arī uzzināt to vērtību varēs izsoles dienā muitas telpās no plkst 9. 00

Rūjienas Balss. — 1930. g. 21. novembrī.

1931. g. pilsētas domes vēlēšanās kandidē Jānis Mālis no Apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta. (Ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Sakarā ar Latvijas Jaunsaimnieku un Sikgruntnieku partijas kongresu, kurš sanāks 13. martā š. g. Rīgā, L. J. S. P. Rūjienas nodaļas valde sasauca pilnu biedru sapulci 6. martā plkst 10. 00 Rīgas ielā Nr. 14.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 6. maijā.

1932. g. 3. jūnijā plkst. 10. 00 atklātā izsolē pārdos Rūjienas muitnīcas telpās konfiscēto āboliņa un timoteja sēklas, miežus u. c. mantas, kuras apskatāmas izsoles dienā no plkst. 9. 00 no rīta.

Rūjienas Bals. — 1932. g. 20. maijā.

Pēc ilgiem gadiem Rūjienā atkal atgriezies un atvēris darbnīcu kungu un dāmu drēbnieks Jānis Oliņš. Oliņam ļoti plašas sava aroda zināšanas, kuras tas smēlis ārzemēs. Vairāk kā 10 gadus tas strādājis Pēterpilī. Pēc Latvijas atbrīvošanas pārnācis uz Rīgu, kur, centīgi strādājot, guvis vairākus diplomus: Sv. Jāņa ģildes drēbnieku amata meistara un Rīgas Nacionālās drēbnieku sab-bas. No Rīgas braucis papildināties uz Berlīni vācu drēbnieku piegriezēju sab-bas skolā (*Deutsche Zuschneider Verband-schule*), kuru pabeidzis, iegūstot attiecīgu diplomu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 1. jūlijā.

Baļķus vēlas pirkt. Piedāvājumus nodot Rīgas 14 notāra kantorī.

Rūjienas muitnīca pērk labu zaļu bērza malku 2 kub. asis. Piedāvāt Rūjienas muitnīcā Rīgas 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. februārī.

Valmieras apr. policijas III iecirkņa priekšnieks Rūdolfs Kondrāts, tel. 3.

Pilsētu apraksti. — 1936.

21. dec. plkst. 11 rītā Rūjienas muitnīca savās telpās Rīgas 14 atklātā ūtrupē pārdos kontrabandas ceļā ievestās apm. 650 vistu olas un 3 kg sviesta. Olas pārdos partijās pa 20 un 50 gab. katrā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 21. decembrī.

Sākot ar 15. febr., atjaunoju savu dāmu un kungu drēbnieku darbnīcu Rīgas ielā 14, savā namā, kuru vadīšu pats personīgi. Visā cienībā drēbnieku amata meistars Jānis Oliņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 8. februārī.

Mācekle-is no zolīdas ģimenes var pieteikties O. Dombrovskis fotogrāfijā Rīgas ielā nr. 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 22. novembrī.

Ar š. g. likvidē Rūjienas muitnīcu, atstājot Rūjienā muitas kontrolpunktu, pakļautu Ainažu muitnīcai. Rūjienas muitnīcas Garlidumu un Angšu muitas punkti un Reitšu, Ķirbeļu, Vecates un Smilškalnu muitas posteņi turpmāk būs pakļauti Ainažu muitnīcai. Omuļu muitas postenis pāriet Valkas muitnīcas pārziņā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 24. jūlijā.

Kalpone — gatavotpratēja vajadzīga. Pieteikties līdz 23. sept. pie Kondrāta Rīgas ielā nr. 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 11. septembrī.

Dokt. A. Šeimes pieņem zobu slimniekus no 1936. g. 10. okt. Runas stundas no 9-2 un no 3-6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 25. septembrī.

Paziņoju saviem god. pasūtītājiem, ka esmu tikko saņēmis vietējās un angļu drānas jaunos, interesantos musturos. Pārliecināties lūdz drēbnieku meistars Jānis Oliņš Rīgas ielā 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 16. aprīlī.

Rūjienas amatnieku b-ba rīkos mājturības kursus speciālista vadībā. Kursi būs bezmaksas, un uz tiem jāpiesakās līdz 15. jūlijam pie b-bas pr-ka J. Oliņa Rīgas ielā 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 9. jūlijā.

Smilts dabūjama promvešanai. Rīgas 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 8. oktobrī.

Jauns telefona abonents Nr. 150 — Oliņš Jānis, drēbnieks, Rīgas ielā 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 17. novembrī.

A. Šeimes. Mākslīgi zobi, Rīgas 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 13. aprīlī.

Ar 15. septembri sāku manas klavieru stundas. Pieteikties no plkst. 3 — Rīgas ielā 14. Brīvmākslinieks N. Kačalovs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 9. septembrī.

Izdod istabu ar virtuvi. Pieprasīt O. Dombrovska fotogrāfijā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 24. martā.

Valmieras un Ziemeļvidzemes arodbiedrības biedri aicināti saņemt biedru grāmatīņas pie arodbiedrības Rūjienas nozares vadītāja A. Smilteņa Rīgas ielā nr. 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 24. martā.

J. Oliņš, drēbniekdarbņica.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

Rūjienas un Mazsalacas amatnieku biedrības dāmu komiteja sasauca trešdien, 19. jūlijā plkst. 18 J. Oliņa kunga namā biedreņu sanāksmi. Ierasties lūgtas arī tās amatnieku dāmas, kas vēl nesastāv biedrībā. Valde.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 14. jūlijā.

Rūjienas–Mazsalacas amatnieku b-bas biedriem amata zeļļu diplomu izsniegšana notika 4. okt. plkst 13 Rīgas ielā 14 Amatnieku b-bas telpās. Uzrunāja b-bas priekšnieks Jānis Oliņš. Amata zeļļa diplomus saņēma 64 novada amatnieki.

Tālavietis. — 1942. g. 24. septembrī.

1940. gadā Jāņa Oliņa māja nacionalizēta. Tajā bijuši desmit dzīvokļi ar 18 istabām. Dzīvokļu apdzīvojamā platība ir 289,35 m², neapdzīvojamā — 64,99 m², māja novērtēta par Ls 20 000.

Piemineklis gleznotājam
Ādamam Alksnim Ternejas
kapsētā, (tagad Ternejas
parkā) 1995. gadā.
Tēlnieks Andris Vārpa

Gleznotāja Ādama Alkšņa darbnīca Ā. Alkšņa ielā, 2006. gadā.
Saglabāts 1936. gada bruģis

Viesnīca – restorāns “Tālava”, celta 1939./40. g., Rīgas ielā nr. 12.
1996. gadā ēka iekļauta Eiropas kultūras mantojuma sarakstā

Rīgas iela nr. 2. Patērētāju biedrības pārtikas veikals.
Pretī — Valdemāra ielā nr. 2 — Pogas māja. Fotografēts 2004. gadā

Brīvības un kritušo karavīru
piemineklis, "Tālavas taurētājs",
autors K. Zemdega, 1937. gadā
atklāts Brīvības laukumā.
Fotografēts 2005. gadā

Kāpnes, kas nekur neved, 1944. gadā nodegušai Zariņa mājai Raiņa ielā nr. 13.
Fotografēts 2005. gadā

Piemineklis Arturam Alberingam
Ternejas parkā.
Tēlnieks K. Zemdega

Dzejnieces Martas Grimmas māja Blaumaņa ielā nr. 3, 2005. gadā

Viestura ielas daudzdzīvokļu mājas. Priekšpusē pārtikas veikals "Dzirnavas".
Fotografēts 2005. gadā

Bārs "Trīs draugi" Upes ielā un tā sauktā Šķiņķa māja Valdemāra ielā.
Fotografēts 2006. gadā

Tēlnieka Jāņa Zariņa skulptūra
“Sāpes un mīlestība” Ternejas parkā,
veltīta izvestajiem

Mākslas skola, bijušā skolotāja Kreicmaņa māja Brīvības ielā nr. 19, 2006. gadā

Piemineklis Ternejas parkā,
veltīts 1918. gadā pieciem
noslepkavotajiem rūjieniešiem

Patērētāju biedrības celtais universālveikals "Rūjiena" Brīvības ielā, 2003. gadā

Pilsētas dome Raiņa ielā nr. 3, 2006. gadā

Rūjas tilts Valdemāra ielā, celts 1924. gadā. 1944. gadā daļēji uzspridzināts, 1996. gadā tilts atjaunots pilnībā sākotnējā izskatā. Fotografēts 2006. gadā

1949. gada 25. martā no šīs mājas uz Sibīriju izvests Augusts Spore (dz. 1922) un Rūdolfs Kondrāts (dz. 1898).

20. gadsimta 50. gados ēkā atradās Rūjienas rajona komunistiskās partijas komiteja un komjaunatnes komiteja, pēc rajona likvidēšanas — Rūjienas poliklīnika.

Pēc Atmodas māju atguvuši mantinieki Tamāra un Vito Lapsas no Rīgas. No 1993. līdz 1995. gadam tajā atradās laikraksta “Rūjienas Vēstnesis” redakcija, V. Lapsas “J. Abuča grāmatnīca” un Egila Juitinoviča “Vetserviss”, kopš 2000. gada Iritas Kūnas friziersalons. No 2005. gada mājā ierīkots V. Lapsas privātmuzejs, kura ekspozīcija atspoguļo Rūjienas attīstības vēsturi.

Nr. 16, tā sauktā Šneidermāja

Rūjienieši to sauca arī par Nāves māju, jo īpašnieki Šneideri nākuši no Ternejas pagasta Nāves mājām. Pēc citas versijas, mājā dzīvojošie vīrieši pāragri miruši.

20. gadsimta 30. gados mājā dzīvoja vairāki skolotāji: meiteņu rokdarbu skolotāja Anna Briede ar dēliem Daumantu, Oļģertu un Uldi, skolotājs un ģimnāzijas direktors Jūlijs Platācis, zīmēšanas skolotājs Jānis Miķelsons, pamatskolas skolotāju Gostu ģimene, robežsargu komandieris Lūsis, tirgotāja Hiršsona māsa atraitne ar divām meitām. Kukaiņu ģimene īrēja telpas apavu veikalam Pogas mājā Valdemāra ielā 2. Mājas sētnieks bija Pauts. Viņš mainīja savu uzvārdu pret “Dārziņš”.

No 1940. līdz 1941. gadam, kad Rūjienā izmitināja Latvijas armijas nodaļu, mājā dzīvoja vairāki virsnieki.

No preses un citiem avotiem

Zobu ārsts M. Mazo pieņem Šneidera namā preti pareizticīgo baznīcai.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. decembrī.

L. L. C. sabiedrības Ziemeļvidzemes rajona instruktora birojs, sākot ar 1. jūniju 1929. g., tiek pārcelts uz Rīgas ielu nr. 16, dz. 1, tālr. nr. 12.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 4. jūnijā.

Sauc pie atbildības Jāni Januševski no Rīgas ielas nr. 16 par neregistrēšanos ievēšanai 3. daļas rezerves sarakstos.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 1. oktobrī.

Ar š. g. aprīļa mēnesi uzsākušas darboties Rūjienas brūno un sarkanraibo sugas lopu audzēšanas biedrības un pašā sākumā jau apvieno 48 saimniecības. Jauni biedri var pieteikties pie pārraudzības biedrību priekšniekiem, pārraugiem un rajona instruktora Ē. Ozera, Rūjienā, Rīgas ielā nr. 16, tel. nr. 12. Iestāšanās maksa Ls 3 un gadskārtējā biedru maksa Ls 2 no biedra.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 23. maijā.

Berta Šneidera Rīgas ielā nr. 16 saņēmusi no policijas atgādinājumu 7 dienu laikā izlabot savas mājas skursteni, kurš bijis nedrošs: no tā krituši atdalījušies māli uz

trotuāra un apdraudējuši gājējus. Nedrošība bijusi arī uguns ziņā. Policijas rikojumu B. Šneidere nav ievērojusi.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 30. maijā.

Kas jāzin Dziesmu svētku apmeklētājiem? 6. jūlijā plkst. 3 p. pusd. Valsts Prezidenta (Alberta Kvieša) sagaidīšana Rīgas ielā nr. 16 (pie Šneidera kunga nama), kur Rūjienas pilsēta cels goda vārtus. Valsts prezidentu sagaidīs aizsargu goda sardze un vietējās organizācijas. Aizsargi būs nostādīti špalerās gar šosejas malu. Valsts prezidentu apsveiks pilsētas galva prov. A. Krēsliņš un organizāciju priekšstāvji.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 4. jūlijā.

Ternejas pag. zemes gabals nr. 28 ar nosaukumu "Nāve" pārdēvēts vārdā "Grāveri".

Rūjienas Domas. — 1930. g. 22. augustā.

Latvijas Lopkopības centrālā savienība uzpirks sugas lopus eksportam uz Krieviju. Pārdošanai nodomātie lopī jāpieteic rajona instruktora E. Ozera birojā Rīgas ielā nr. 16 līdz š. g. 15. okt. Minimālā cena Ls 400 no gov.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 10. oktobrī.

Par neregistrēšanos noteiktā laikā III šķiras rezervē, Valmieras apr. 4. iecirkņa miertiesnesis sodījis Jāni Janševski no Rīgas ielas 16 ar Ls 10 vai 3 d. aresta.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 11. oktobrī.

Maldīgas informācijas dēļ kādā apvainojumā sajaucu Rīgā dzīvojošo Miķelsona kungu ar Valkā dzīvojošo Miķelsona kungu. Vainīgais ir Rīgā dzīvojošais Miķelsons, kas nupat arī no Igaunijas miertiesas sodīts. Šai sakarībā pret Valkā dzīvojošo Miķelsona kungu atvainojos. A. Sarkans, sen. Valkā 34.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 7. janvārī.

1931. g. 28., 29. martā pilsētas domes vēlēšanās kandidē šajā mājā dzīvojošie Spricis Šķiņķis un Ernests Auniņš no Apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta un Voldemārs Lamass kandidē no Demokrātiskā pilsoņu un intelīgento darbinieku saraksta. (Nav tikuši ievēlēti. — G. Z.).

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Latvijas Sarkanā Krusta loterijā Nr. 20 uz Rūjienā pārdotām lozēm prāvāki vinesti krituši sekojošām personām: pa Ls 1000 — Patērētāju biedrības pārzinim Ernestam Auniņam Rīgas ielā 16.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 17. aprīlī.

19. nov. š. g. plkst. 10 Rīgas apgabaltiesas civilnodaļas sēžu zālē publiskos torgos pārdos: Bertas, Kriša m. Šneiders, Rūjienā, Rīgas ielā nr. 16, no Rūjienas mācītājmuižas atdalīto zemes gabalu Nr. 4, pēc agrārreformas nr. 45F, apvērtētu par Ls 6000, hipotēku parāds Ls 1000.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 28. augustā.

Pagājušajā sestdienā Rīgas ielā pret namu nr. 16 ap plkst. 6 vakarā kāds velosipēdists sabrauca namā nr. 16 dzīvojošo drēbnieka Āboltiņa sievasmāti. Velosipēdists atstāja uz ielas nesamaņā pakritušo sievieti, bet pats aizbrauca. Cik izdevās noskaidrot, tad vainīgais velosipēdists bijis kāds no A. Grimma atslēdznieku darbnīcas mācekļiem. Sirmgalvei smagi ievainota galva.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 30. novembrī.

Fricis Šķiņķis. Drēbnieka darbnīca. Tālr. 16.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 25. decembrī.

Paziņoju, ka savu drēbnieka darbnīcu no Rīgas ielas pārvietoju Vienības gatvē nr. 2, tirgotāja K. Pogas kunga namā. Drēbnieks R. Šķiņķis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 16. oktobrī.

Esmu atvēris Rīgas ielā nr. 16 (Šneidera kunga namā) foto veikalu. Visāda veida uzņēmumus, kā arī foto palielinājumus izgatavoju ātri un noteiktā laikā. Uz vēlēšanos izbraucu arī uz apkārtni (iesvētībām, kāzām, bērēm etc.). Augstcienībā J. Mūrnieks.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 14. maijā.

Sirsnīgs paldies nezināmiem draugiem par atsūtīto malku un skaisto zāģi maniem zēniem. Zēnu prieks bija neapprakstāms. No sirds nācis — aizkustina sirdi.

Bez tam sirsnīgs, kaut novēlots paldies visiem lieliem un maziem, kas man palīdzēja ugunsgrēka laikā. Anna Briede ar dēliem.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 15. oktobrī.

Cien. Rūjienas un apkārtnes iedzīvotājiem daru zināmu, ka es, Jūsu ilggadīgais zāģu asinātājs un izlabotājs, esmu pārgājis uz Rīgas ielu nr. 16. Augstcienībā Fr. Vinters.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 13. janvārī.

Jauns tālruņa abonents Fricis Vinters nr. 89, Rīgas ielā nr. 16.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. martā.

J. Deičmanis, apavu darbnīca.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. jūnijā.

Foto uzņēmumi no Valsts prezidenta apciemojuma Rūjienai un Ziemeļu draudzes varoņu piemiņas plāksnes iesvētes dabūjami J. Mūrnieka fotogrāfijā Rīgas ielā nr. 16.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 11. augustā.

Rūjienā, Rīgas ielā šī gada aprīļa mēnesī sāka celt 12 dzīvokļu dzīvojamo māju. Tagad šīs ēkas celtniecība pabeigta un paši celtnieki — patērētāju biedrības šoferis, bērnodārza aukle un citi, kam šeit ierādīti dzīvokļi, liksmi varēs sagaidīt Jaungadu.

Liesma. — 1959. g. 13. decembrī.

1940. gadā Bertas Šneidera māju nacionalizēja. Tajā bija divpadsmit dzīvokļi, kuru apdzīvojamā platība — 345,3 m². Māja tad novērtēta par Ls 4000.

1941. gada 14. jūnijā no šīs mājas uz Krasnojarskas novada Noriļlagu izsūtīts

Latvijas armijas karavīrs Mārtiņš Kanniņš (dz. 1910). Viņš 1945. gada 22. jūnijā miris Irkutskas apgabala Taišetlagā.

Mājas īpašnieku Šneideru bērni Ruta un Pēteris 1942. gadā beidza Draudzes skolu. Pēteris pēc kara gājis bojā Berlīnē. Rutas un Pētera brālis Jānis 1943. gadā beidza ģimnāziju, tika iesaukts vācu armijā, tagad dzīvo Austrālijā. Ruta Šneidere ar dēlu Eināru dzīvoja Vilpulkas pagasta Jostēs, 2000. gada janvārī mirusi.

1944. gadā māja nodega.

1959. gadā nodegušās Šneideru mājas vietā pašvaldība uzcēla trīsstāvu dzīvojamo māju. Mājas bijusi iedzīvotāja skolotāja Karina Amerika uzrakstījusi atmiņas par mājas iedzīvotājiem no tās uzcelšanas līdz 2000. gadam:

“Ap 1959. gada Ziemassvētkiem kā dāvanu dažiem rūjieniešiem piešķīra dzīvokļus jaunuzceltajā mājā Rīgas ielā nr. 16. Dzīvokļu numurus izlozēt bija jāiet uz namu pārvaldi, kas toreiz atradās tagadējā adīšanas salona “Vija” telpās.

Ap 1960. gada Jaungadu jaunbūvei tuvojās gan “gaziki”, gan zirgu pajūgi un pat stumjamie ratiņi ar jauno iemītnieku iedzīvēm. Mēs bijām no dažādām pusēm nākuši un retais pazina cits citu, bet labi, ka gandrīz visi viena vecuma un bērni arī vienaudži. Tas ātri mūs satuvināja un pēc pāris gadiem mēs sākām svinēt kopīgus Jāņus. Sitām no dēļiem galdus, citu gadu bez galdiem. Upmala bija sakopta, ne tā kā tagad. Penka uzbūvēja peldētavas kāpnītes, bet straujie palu ūdeņi tās ilgi nesaudzēja. Čoka mums izraka aku dārzu laistīšanai. Broks ar Ameriku sastādīja ceriņus un krūmus ielas malā. Ameriks sagādāja liepu stādus, kurus kopīgi gar robežu sastādījām. Ameriks atveda dzirnakmeni un uzstādīja galdus, kur iedzīvotājiem pasēdēt, bet kādam likās, ka viņam vairāk vajadzīgs, un galds pazuda nezināmā virzienā. Pie galda Mārites Velpas tēvs Piebalgs iestādīja ozolu, lai skaistāk sēdēt. Ozols stipri saņēmijs, bet bez galda. Tā nu mēs lēnām pārvērtāmies par vienu lielu saimi ar kopīgām bēdām un priekiem. Vasarā sievietes, kuras bija brīvākas, upmalā sauļojās, pat pusdienas vārīt negribēja, bet skrēja ar kanniņu pēc zupas uz toreizējo “Tērveti”, tagadējo “Tālavu”. Mājas 20 gadu jubilejā jau jaunās paaudzes iedzīvotāji organizēja bijušo un esošo mājas iedzīvotāju salidojumu. Sabrauca visi. Tad bija daudz ko pārrunāt un lustēt. Ielas garāmgājēji nevarēja saprast, kas par lielām svinībām. Visus kopīgos saimes pasākumus nevar izstāstīt. Kur tad vakaru debates ārā uz soliņiem pēc interesantākiem televīzijas raidījumiem! Nevarēja aiziet gulēt, kamēr tie “karsti” vēl nebija apspriesti.

80. gadu vidū, kad sāka dot (pēc tā laika izpratnes) labiekārtotus dzīvokļus, daudzi aizgāja, aizbrauca citur un no mājas it kā pazuda arī šis kopības gariņš, vai viņš jutās pievilts? Bet tas jau nav teikts, pie labas gribas jaunie iedzīvotāji var viņu atsaukt. Lai nepazustu šīs mājas vēsture, es mēģināšu uzrakstīt par dzīvokļiem. Visi dzīvokļi ir divistabu. Pēc principa, kam saule — tiem mazāki, kam ēna — tiem lielāki. Diezgan taisnīgi, vai ne?(..)

Agrāk mājā dzīvoja 46 iedzīvotāji, tagad — 28.”

Rūjienas Vēstnesis. — 2001. g. 13. aprīlī.

Nr. 18, tā sauktā Ruļļa māja

Pusotra stāva koka māja, celta 20. gadsimta sākumā. Tajā dzīvojusi Jāņa Ruļļa ģimene un Irbes ģimene ar bērniem Birutu un Viktoru, kā arī vecmāte Šulca un viņas vīrs drēbnieks Šulcs. Mājā viena istaba bijusi izīrēta kurpniekam, pirms tam Ruļļa veikals, divās istabās strādājušas šuvējas.

No preses un citiem avotiem

Vecmāte un drēbnieks Šulci pārcēlušies no Skolas ielas uz Rīgas ielu nr. 18, Ruļļa kunga namā.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 21. novembrī.

Rūjienas pilsētas valde sēdē deva labvēlīgas atsauksmes būvatļauju saņemšanai saimniecības ēkas jaunbūvei un dzīvojamā ēkas remontam Jānim Rullim.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 14. jūnijā.

1936. gadā vecmāte Šulcs jau dzīvo Upes ielā nr. 3 (Pētersona mājā). Telefons nr. 152.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 12. jūnijā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēc Atmodas zemi pieprasīja agrāko īpašnieku meita Biruta Irbe. Pēc viņas nāves īpašums pieder viņas mantiniekiem. Zemes gabals nav apbūvēts.

Nr. 20, tā sauktā Kaparšmita māja

Mājā atradusies Indriķa Kaparšmita zārku darbnīca ar izkārtņi “Zārki par vislētākām cenām”.

No preses un citiem avotiem

Daru zināmu Rūjienas un apkārtnes iedzīvotājiem, ka manā darbnīcā atrodas lieli krājumi gatavu zārku, dažādos lielumos un krāsās, pagatavoti no laba materiāla. Lētas cenas, lielie zārki divdesmit latu gabalā. Par tiešām lielo izvēli pārliecināties vienīgi Rūjienā, Rīgas ielā nr. 20. Augstcienībā J. Koparšmits.

Rūjienas Bals. — 1931. g. 28. augustā.

Boļševiki, 1941. gadā aizbēgot no Rūjienas, uzlauza un izlaupija veikalus. Daļu vērtīgāko mantu bēgošie varas vīri paņēma līdzī, bet pārējās izdalīja iedzīvotājiem. Pēc mūsu zemes atbrīvošanas iestādes izdeva rikojumu boļševiku “dāvinātās” mantas nodot. Rīgas ielā 20 dzīvojošā Emma Beitiks rikojumu nav klausījusi, bet “dāvinājumu” — 25 kg sviesta, 1 m zirgu filcu, 2 pārus galožas un 1 spaini petroleju — piesavinājusies. Valmieras apr. 4. iecirkņa miertiesnesis Emmu Beitiks sodījis ar 2 nedēļām cietuma.

Tālavietis. — 1942. g. 22. augustā.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Atmodas neapbūvētais zemes gabals pieder pašvaldībai.

Nr. 22, tā sauktā Broļa māja

Divstāvu koka māja, kas celta ap 20. gadsimta sākumu, piederējusi vecmātei Ievai Brolei.

No preses un citiem avotiem

K. Vinters-Brolis — vecmāte.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara tajā vietā J. Cauna dzīvojamā māja, celta pēc kara, cēla Ruļļi. Mājas tagadējā adrese Rīgas iela 20.

Nr. 24, tā sauktā Miķelsonmāja

(Miķelsons ticis saukts par “Maizes Miķelsonu”, viņš cepa un tirgoja maizi) Divstāvu celtne piederējusi Ievai Miķelsonei. Tajā dzīvojusi arī Boču ģimene.

No preses un citiem avotiem

Par tirgošanos ārpus noteiktā laika pie atbildības sauc veikala īpašnieku Ernestu Miķelsonu Rīgas ielā 24.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 26. jūlijā.

Ed. Miķelsons koloniālpreču tirgotava.

Rūjienas Balsis. — 1929. g. 25. decembrī.

Pagodināmieš paziņot, ka, sākot ar 1936. g. 1. martu, rupju rudzu maizi pārdosim par Ls 0,20 klgr. Šī cena saskan ar Zemkopības ministrijas rīkojumu. E. Miķelsons.

P. S. Baltās karašīņas, līdzšinējā izstrādājumā, pārdosim ar minēto datumu par Ls 0,30 gabalā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 28. februārī.

Pārtikas preču tirgotava, īpašniece Ieva Miķelsons.

Pilsētu apraksti. — 1936.

1940. gadā I. Miķelsones māja tika nacionalizēta. Tajā bija septiņi dzīvokļi, kuru apdzīvojamā platība bijusi 147,06 m², neapdzīvojamā — 30,05 m². Māja novērtēta par Ls 6000.

1944. gadā ēkas nodega. Pašreiz neapbūvētā zeme pieder mantinieciem Intai Ērglei un Elzai Priednieci.

Nr. 26, tā sauktā Ruciņmāja

20. gadsimta 30. gados māja piederēja Pētera Ruciņa mantiniekiem.

Mājā dzīvoja skolotājas Emma Ruciņa un Elfrīda Drupiņa.

No preses un citiem avotiem

Naktī uz 5. augustu, Jānim Vinteram, nolaužot spredzīti, no šķūņa izzagts velosipēds.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 12. augustā.

J. Kagaiņa galdniekdarbnīca.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 20. decembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Pašreiz neapbūvētais zemes gabals pieder pašvaldībai.

Mantinieki nav pieprasījuši.

Nr. 28, tā sauktā Muzikantmāja

Divstāvu dzīvojamā māja un mehāniskā darbnīca piederēja Albertam Muzikantam. Otrā stāva divistabu dzīvokli dzīvoja kurpnieka Bietaga ģimene: tēvs, māte un meita.

No preses un citiem avotiem

Sauc pie atbildības Kristīni Šic no Rīgas ielas nr. 28 par tirgošanos ārpus noteiktā laika.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 24. septembrī.

Alberts Muzikants 1931. g. 28., 29. martā kandidē pilsētas domes vēlēšanās no Apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Indriķis Šics kandidē no demokrātisko pilsoņu un inteliģento darbinieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Muzikanta mehāniskā darbnīcā vakar noticis smags nelaimes gadījums ar mācekli, 19. g. v. Jāni Danci. D. aiz neuzmanības iegrūdis bormašīnas zobratos kreiso roku, kurai norauts 4. pirksts līdz locītavai.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 28. augustā.

Rūjienas Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības dāmu komitejas darba vakari, sarakā ar gaidāmo bazaru, 25. un 26. janv. plkst. 18 Rīgas ielā nr. 28 pie Muzikanta kundzes.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 18. janvārī.

Rūjienas pilsētas bāriņtiesa noturēs 1. martā plkst. 10 Rīgas 28 ūtrupī, kurā pārdos mirušā Eduarda Dreimaņa mehāniskās darbnīcas darbarīkus.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 22. februārī.

1940. gadā A. Muzikanta māja tika pakļauta nacionalizācijai. Tajā bija četri dzīvokļi ar deviņām istabām. Dzīvokļu apdzīvojamā platība bijusi 128,54 m², neapdzīvojamā — 55,25 m². Māja novērtēta par Ls 8000.

1944. gadā ēkas nodega. Alberts Muzikants aizbrauca uz Vāciju, Vircburgu. Kopš 1950. gada viņš dzīvo ASV, Linkolnā. Zemi atguvuši Muzikanta mantinieki un pārdevuši to Dzintaram Zaķim. Zeme joprojām neapbūvēta.

Nr. 30, Draudzes skola

Pirmā skolas ēka šajā vietā, pēc Luda Alberinga ziņām, uzcelta 1687. gadā. No 1716. gada tajā strādājis skolotājs vācietis Miķelis Holms. Pēc 1736. gada revīzijas datiem, skolā bijusi viena istaba, trīs kambari (neliela blakus telpa, parasti bez loga) un priekšnamiņš. Skolā tad mācījušies divdesmit četri zēni un trīs meitenes.

1767. gada vizitācijā konstatēts, ka par skolotāju strādājis Gotlibs Meitens un mācījušies septiņpadsmit skolēni. 1786./87. mācību gadā skolā mācījušies 43 skolēni, 1787./88. m. g. — 65 skolēni, 1792./93. m. g. — 68 skolēni.

No 1837. līdz 1890. gadam par skolotāju strādā Ernests Aleksandrs Švehs. Viņš no darba spiests aiziet vājo krievu valodas zināšanu dēļ. Viņa darbības laikā skola piedzīvo uzplaukumu.

1844. gadā skolai uzceļ jaunu piebūvi, 1872. gadā — divstāvu piebūvi. Vēl vienu piebūvi uzceļ 1905. gadā. 1933. gadā tika pabeigta skolas pārbūve pēc arhitekta P. Kundziņa projekta — uzbūvēts tornis un peldbaseins.

No preses un citiem avotiem

Ernsts Kampus Rujenes draudzes skolā pasniedz stundas latīņu, krievu un vācu val., kā arī citos ģimnāzijas kursa priekšmetos.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 14. jūnijā.

Pirmdien, 4. martā kādai lauksaimniecei uz šosejas pret draudzes skolu trakvoja zirgs, izsviežot visu ragavās esošo. Trakuli tomēr izdevās savaldīt un izsviestos priekšmetus salasīt.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 14. martā.

20. aprīlī Rīgas ielā nr. 30 izcēlās ugunsgrēks Rūjienas ev. luteriskām draudzēm piederošā rijā. Uguns, spriežot pēc apstākļiem, cēlusies no garāmgājēju neuzmanības. Ugunsdzēsēji, laižot darbā motoršļirci, uguni ātri likvidēja. Zaudējumi ap Ls 500. Rijū nevajadzības dēļ pilsētas valde gribēja noplēst nākošajās dienās.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 25. aprīlī.

1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās Rīgas ielā nr. 30 kandidē Jūlija Skujiņa no Rūjienas kristīgās baznīcas draudzes draugu apvienības saraksta. (Nav tikusi ievēlēta. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Latvijas Sarkanā Krusta loterijā Nr. 20 uz Rūjienā pārdotām lozēm prāvāki vinesti krituši sekojošām personām: pa Ls 1000 — skolniecei Mildai Skujai Rīgas ielā nr. 30.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 17. aprīlī.

Ternejas pag. 6-kl. Rūjienas draudzes skolas padome š. g. 9. jūnijā plkst. 2 dienā draudzes skolā izdos mazāksolīšanā draudzes skolas pārbūves darbus. Drošības nauda Ls 500. Ar būves plānu var iepazīties Rīgā pie arhitekta P. Kundziņa un Rūjienā, sākot

no 2. jūnija, Upes ielā nr. 1. Padome patur tiesības izdot 3 darbus no beidzamiem mazāksolītājiem pēc saviem ieskatiem. Skolas Padome.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 22. maijā.

Rūjienas draudžu 6 kl. Pamatskolā pārzinis Roberts Slokenbergs, skolotāji: Jānis Zanders, Elita Larsens, Jūlija Eniks, Emma Ruciņa, Ernests Smilts, Oskars Golde, Jānis Aizpurietis, Jānis Jēkabsons, Ludvigs Gosts, Kārlis Lācis, Alfrēds Ozols, Marta Leimane, Ella Goste, Elizabete Kārklīņa, Renāte Graudiņa, Erna Alberiņa, Alīda Kupls, Zenta Liepiņa, Rasma Šmits, Elfrīda Drupiņa, Herta Bulats. Darba zirgu meklē pirkta draudzes skolas vajadzībām. Pieteikt Upes nr. 1, mācītāja kancelejā.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 19. jūnijā.

Otrdienas pēcpusdienā Rūjienas draudzes skolas saimi piemeklēja smaga nelaime. Rūjas dzelmei par upuri krita jaunā, visu sirdsmīļotā audzinātāja, 24 g. v. Jūlija Skujiņa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 11. maijā.

Izglītības ministrs par Rūjienas draudžu 6 kl. pamatskolas priekšnieku iecēlis Rūjienas Ziemeļu draudzes mācītāju Robertu Slokenbergu. Lūgumu pieņemšana uz vakantām skolotāju vietām Rūjienas draudžu 6 klašu pamatskolā turpinās. Lūgumus iesnieguši arī visi bijušās pilsētas pamatskolas skolotāji, izņemot J. Bauni, kas savu atlaišanu pārsūdz.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 24. augustā.

Valmieras apr. Skolu valde savā 29. aug. sēdē iecēla par skolotājiem Rūjienas draudžu 6 kl. pamatskolā sekošus Rūjienas pils. galvas izraudzītus kandidātus: Elitu Larsens, Ellu Gosts, Ēriku Drullis, Vilmu Demmi, Martu Leimani, Emmu Ruciņu, Ludvigu Gostu, Jāni Drulli, Jāni Zanderu, Ernestu Smiltu (visi bij. dr. sk. skolotāji), Alīdu Kuplis (bij. Rūj. pils. pamatsk. skolot.), Ernu Alberiņu (bij. Rūjienas ģimn. skolot.), Renāti Graudiņš, Hugo Blumbergu, Jāni Līcīti, Arnoldu Adamsonu, Kārlī Lāci, Veltu Ozers un Zentu Liepiņš.

Mācības Rūjienas draudžu 6 kl. pamatskolā 3. sept. 1934. g. plkst. 10. sāksies ar aktu draudzes skolas telpās. (..) Turpmāk skola atradīsies draudzes un "Cementa" skolās. Bet akts un pirmo dienu mācības notiks draudzes skolā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 31. augustā.

Valmieras skolu valde 29. augusta sēdē apstiprināja par skolu pārziņiem: Rūjienas draudžu 6 kl. pamatskolā mācītāju Robertu Slokenbergu, bet par viņa palīgu J. Zanderu. Par skolotāju Rūjienas dr. 6 kl. pamatskolā pieņemts A. Ozols.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 7. septembrī.

Jānis Jēkabsons pielaists darbā Rūjienas draudžu skolā no š. g. 12. sept.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 28. septembrī.

Rūjienas draudzes skolā aizgājušās skolotājas Ērikas Drullis vietā apr. Skolu valde iecēlusi bijušo Rauskas skolas priekšnieku Oskaru Goldi. Jaunais skolotājs stāties darbā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 11. janvārī.

Rūjienas draudžu 6 klašu pamatskolas 457. Latvijas Jaunatnes Sarkanā Krusta pulciņš sarīko š. g. 9 februārī ledus svētkus. Iluminācija. Mūzika. Tējas galds. Desu cepšana. Sākums plkst. 17. Ieejas maksa: pieaugušiem — Ls 0,50, skolēniem — Ls 0,30; draudžu skolas skolēniem — Ls 0,10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 8. februārī.

17. jūnijā sācis darboties bērnudārzs Rūjienas draudzes skolā. Bērnudārzā bērnus uzņems par brīvu. Ēdināšanas izdevumi jāsedz vecākiem. Trūcīgiem paredzēta brīva ēdināšana. Pie bērnudārza darbojas arī bērnu sile, kurā bērni varēs palikt pa nakti. Vecākiem jādod līdzīgi gultas un miesas veļa, bet par uzturu jāmaksā Ls 10 mēnesī.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 21. jūnijā.

Fragments no Zentas Mauriņas esejas “Domātājs Akmenī”

Tā laikam pirmā reize, kad skolotājai celts piemineklis nevis kapsētā, bet darbavietā. Es labi atceros traģiskā nāvē mirušo Jūliju Skujiņu. Viņa bija mana skolniece Skolotāju institūtā 1927—28. Visos priekšmetos viņai bija piecnieki, bet dzīves skolu viņa nepaspēja absolvēt. Kā mazs darba zirgs viņa gāja un strādāja. Nekad viņai nebija par smagu. Maziem bērniem, kas nāca uz skolu netīrām kājām, viņa, ceļos nometusies, tās nomazgāja. Tas labi, ka skolotājai ceļ pieminekli, jo skolotājas un skolotāji ir daudz svarīgāki mūsu dzīves veidotāji, nekā to parasti apzinās: skolotājs turpina Dieva iesākto un diemžēl nepabeigto darbu — veidot cilvēku. Zemdegas lūdzošajai madonnai “Madonna Orans” nav fotogrāfiskas līdzības ar Jūliju Skujiņu, kā vispār portretas nav Zemdegas stiprā puse. Idejā skatītie, sapnī sapņotie cilvēki viņam tuvāki nekā īstenībā redzētie, kaut gan viņš vienmēr strādā pēc modeļiem, bet modelis viņam ir tikai atbalsts, kur tad pēc fantāzijas — un fantāzija Zemdegam aukaini nemierīga — var veidot un pārveidot.

Ir dzirdēts, ka Zemdegas radītās sejas visas esot vienādas. Tas tā var izlikties tikai paviršam skatītājam. Tās ir tik vienādas, cik vienādi ir vienas mātes bērni, kuriem visiem nenoliedzami kaut kas kopīgs, bet kur katrs dzīvo savu individuālo dzīvi; viņi ir tik vienādi kā vienas tautas pārstāvji, un rupjāks novērotājs, ciemo-damies Ķīnā, arī izsaucas: cik visi cilvēki šeit līdzīgi! “Madonna Orans” ir izveidota divās galvenās līnijās. Zemdega nemīl sīkumus, tie viņu nogurdina un šķiet apnicīgi. Tuvāka par miniatūru viņam ir abreviatūra. Viņš neizstāsta sižetu, viņš nenoraksturo savu varoni, viņš tikai dod vienu otru līniju, atstāj lielas plāksnes, lai skatītājs pats tālāk radītu. “Madonna Orans” rokas salikusi lūgšanā. Starp viņas ceļiem zēns. Bērna galvā nav bērnišķības, un tas ir vienīgais, kas šai pieminekli traucē, jo viena otra anatomiska brīvība nav nevarēšanas lieciniece, bet fantāzijai izdarīta koncesija, kas ar proporcijām grib izpaust nevis fiziskus faktus, bet dvēseles

pārdzīvojumus. Madonnas šaurā, spirituālā, varbūt pat drusku El Greco līnijas atgādinošā galva ir noliekta uz leju. Liels klusums ir ap viņu. Šķiet, viņa tik dziļi nogrimusi sevī, klausīdamās savā avotā, ka pat jautro bērnu aizmirsusi. Latviešu sieviešu daiļums un skarbums ir šai madonnā. Latviešu sievietei ir labi pie šī tēla, tur viņa atrod kaut ko pazudušu, tur viņa jūtas vienota sevī. “Madonna Orans” pauž vienu no vissievīšķīgākajām īpašībām — spēju iegriezties sevī, nogrimt sevī. Pašam Zemdegam šis tēls ļoti tuvs. Viņš grib pie viņa vēl atgriezties, to pārcirst baltā akmenī, tad latvju sieviete Zemdegā varbūt atradīs to daudzpusīgo sapratēju, to kalnā aicinātāju, ko viņa ar Raiņa nāvi ir zaudējusi.

Liesma. — 1988. g. 16. jūlijā.

Marta Grimma

Madonna orans

Svētdienīgā, pie tevis ceļos křitu,
Madonna orans — bērnu sargātāja.
Tu — laipnā — smaidi pretim mums ik rītu,
Ik nakti lūdzot pār mums spārnus klāj.
Pār pieri tev kā eņģeļspārni plesti,
Tik brīnumdaiļš tev maigo acu skats,
Šķiet, vārdi tev no augšienes top dvesti,
Šķiet, Dievs ar tevi lūgšnā runā pats.
No somu granīta tev ceļi kalti
Kā Mikelandželo Sibillai Libikai,
Kas Vatikānā mirdz tik marmorbalti,
Bet seja tev vēl daiļāka kā tai.
Ļauj pazemīgiem būt, būt tikliem, tīriem,
Lai neskar mūs ne naidi, ne zemisks vilts,
Lai augam Latvijai par cēliem vīriem,
Lai — labu darot — prieks mums sirdis silts.
Jel lūdz par mums kā māte visu labā,
Tu — pakritusi ceļos, — lūgšanā —
Lai debess mūs uz visiem ceļiem glabā,
Lai nenomāc mūs ļaunā nestundā.
Dedz sirdi garu mums, kas mūžu kvēlo,
Kas neliek ņemt, bet vairāk otram dot,
Dedz sirdi piedošanu visu cēlo —
Par labākiem mums sevi pārveidot.
Ne atriebies! Labs vien spēj ļauno nīdēt,
Labs bezgalīgi labs, kam gala nav —

Tik labs kā saule, kas spēj pati spīdēt,
Kas vienā skatā ļauno deldē jau.
Kas lielāks ir par piedošanas spēku?
Kas lielāks ir par pašatzišanos,
Ka esi kādreiz darījis tu grēku,
Tas — Dievā liels, kas abus iespēj tos.
Tas — Dievā liels, kas ļaunam atpleš rokas
Un sāpju lēnprātā pie sirds to skauj.
Tas uzņemas ciest līdzī visas moka
Un sevi krustā pienaglot tas ļauj.
Madonna orans, tu to klēpī nesi,
Tu dēlu auklē, pasauli ko glābt,
Tu labāka par visām mātēm esi,
Tādēļ tev pašai Golgātā būs kāpt.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 25. septembrī.

Rūjienas draudzes skolas ārsts Dr. T. Priede atteicies no amata. Viņa vietā pieņemts Dr. H. Bērziņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 4. decembrī.

Aizgājušā skolotāja J. Zandera vietā Skolu valde apstiprinājusi par priekšnieka palīgu Rūjienas draudzes skolā šīnī mācību gadā skolotāju Emmu Ruciņu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 18. decembrī.

Rūjienas draudzes skolas Jaunatnes Sarkanā Krusta pulciņš ierīkojis skolas sporta laukumā slidotavu, ko sestdien plkst. 5 p. p. atklās. Visiem veselīgā slidošanas sporta cienītājiem tas nozīmē lielu, priecīgu notikumu. Atklāšanas dienā slidotavā spēlēs orķestris. L. J. S. K. biedriem ieeja slidotavā brīva, tāpat ieeja brīva visiem draudzes skolas skolniekiem vingrošanas stundās. Vienreizēja ieejas cena slidotavā pieaugušiem — 20 sant., draudzes skolas skolēn. — 5 sant., citu skolu skolēn. — 10 sant., sezonas karte draudzes skolas skolēn. maksā 1 Ls, citu skolu skolēn. — 2 Ls., pieaugušiem — 3 Ls.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 22. janvārī.

Ziemeļdraudzes dāmu komitejas gada sapulce notiks svētdien 7. martā pēc dievkalpojuma mācības mājā Rīgas 30.

7. martā pēc Ziemeļdraudzes dāmu komitejas sapulces plkst. 4 p. p. mācības mājā Mazsalacas draudzes mācītāja A. Skrodeļa referāts "Visa pamatā mīlestība". Ieeja pret labprātīgiem ziedojumiem. Visi laipni ielūgti.

Latvijas dzīvnieku aizsardzības b-bas Rūjienas nodaļa rīko māc. R. Slokenberga priekšlasījumu par tematu "Dzīvnieki kā cilvēku draugi" š. g. 14. martā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 5. martā.

Draudzes skolas kancelejā var saņemt sezonas kartes draudzes skolas dārza apmeklēšanai š. g. vasarā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 4. jūnijā.

Slidotavai vajadzīgs strādnieks. Pieteikties Rūjienas draudzes skolā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 17. decembrī.

Otrā pasaules kara laikā Vācijas armija skolā ierīkoja lazareti, bet 1944. gada 23. septembrī atkāpjoties skolu uzspridzināja. Nodega arī visas apkārtējās celtnes.

1964. gada 1. septembrī tika atklāta tagadējā Rūjienas vidusskolas celtnes, kas bija paredzēta sešsimt skolēniem. Pēc projekta pie skolas bija ielānota neliela sporta zāle. Skolas direktors Pēteris Beķeris, gūstot pilsētas priekšsēdētājas Ilgas Lenšas atbalstu, uzcēla pilna basketbola laukuma lieluma sporta zāli.

Nr. 30a (pirmskara laika sētas māja)

Pēc Otrā pasaules kara līdz savai nāvei tur dzīvoja vidusskolas zīmēšanas un rasēšanas skolotājs Arvīds Villa, skolotāja Marta Pūce, krievu valodas skolotāja Tatjana Meistere-Dubrovskā. Pašvaldības ēka.

Nr. 32, Sv. Bērtuļa evaņģēliski luteriskās draudzes baznīca

Vienīgā rakstītā liecība par Rūjienas baznīcas sākotnējo izskatu ir atrodamā G. Bergmana vēstījumā draudzei: “(..) zema, maza viņa bijuse — maziem, apaļi velvētiem logiem ne vis augstāka nekā līdz tagadēju starp stabu velvēm. Starp 1450-tā un 1480-tam gadam viņu uztaisīja tik augstu un lielu kā viņa tagadnīt ir.”

Kad celta Rūjienas baznīca? Līdz šim akceptēts G. Bergmana 1888. gadā rakstītais: “Burhard von Hornhausen — bruņinieku meisters, kas šē valdīja no 1259.–1261. gadam, Bērtuļa dienā šīs baznīcas gruntsakmeni iemūrēja.”

Zviedru–poļu karā baznīca tika nopostīta. To atjaunoja 1688. gadā, bet 1710. gadā atkal nopostīja, 1899. gadā dievnamu atjaunoja un paplašināja.

No preses un citiem avotiem

Dievnams uzcelts 1263. gadā. Arhitektūras vēstures pētnieku vidū nav bijusi vienprātība, vai Rūjienas baznīca celta kā trīs jomu bazilika vai arī kā zāles tipa baznīca. Arhitekts P. Kundziņš uzskata, ka Rūjienas baznīca ir “neapšaubāmi saistīta ar Jēkaba baznīcu Rīgā. (..) Vidusjoma un sāna jomu attiecības, kvadrātam tuvie plānu elementi, taisnstūra koris, kas mazliet platāks par vidusjomu, arkādu un triumfa loku formas, ārsienu un vidussienu augstuma samēri un pat mūri iemūrētās vītnu kāpnes blakām galvenajai ieejai — viss tas pie abām baznīcām pārsteidzoši līdzīgs izdomā un uztvērumā. Nav šaubu, ka 13. gs. abām baznīcām velvju sistēma bija vienāda — krusta velvju veidā.”

Illustrēts Žurnals. Arhitekts P. Kundziņš. — 1928. g. augustā.

Elektrisko vadu līniju tagad pagarina pa Rīgas ielu līdz luterāņu baznīcai.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 10. decembrī.

Rūjienas Ziemeļu draudze baznīcā ierīkoja apsildīšanas ietaises. Baznīcu apkurināt sāks jau tuvākā laikā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 7. decembrī.

6. maijā draudzes skola stādīja Mazpulku bērzu birzi pie baznīcas. Iestādīja pāri par 300 kociņus.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 17. maijā.

Pagājušajā svētdienā Rūjienā Sv. Bērtuļa baznīcā iesvētīja Ziemeļdraudzei piederīgos jauniešus. Iesvētāmo starpā bija arī bij. Min. prez. un Zemk. min. A. Alberinga meita Estra. E. Alberingas jaunkundzes iesvētībās bija ieradies arī Rīgas pils. galva R. Liepiņš, kurš, caurbraucot uz Alberingu dzimsmājām — “Klāviem”, apmeklēja iesvētes dievkalpojumu un uzkavējās Rūjienā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 21. augustā.

No Rūjienas dievnama partizānu gaitās. Pirmajā kara dienā, 22. jūnijā Rūjienas baznīcā notika kupls dievkalpojums: amatā ieveda jauno Dienviddraudzes mācītāju Leo Kampi. Dievnamā izplatījās vēsts par kara sākumu. Nolēma nekavējoši doties Igaunijas pierobežas mežos. Līgo svētkos tur rūjienieši kopā ar Ķoņu un Lodes pagasta aizsargiem bija jau 14 vīru. Pulciņa apbruņojums bija: 2 kara šautenes, 3 medību bises un 6 pistoles. Aktīvu darbību Miltiņu meža partizāni uzsāka ar 1. jūliju, kad līdzņemtais radio ziņoja par Rīgas atbrīvošanu. Miltiņu meža partizāni visu laiku uzturēja sakarus ar saviem kaimiņiem Naukšēnu mežos. Kā pirmie ieradušies krievu karaspēka pamestajā Rūjienā, tie tūlīt sazinājās ar vācu karavīriem Rencēnos. No šo partizānu rindām nāca arī pirmais Rūjienas komandants Juris Kampe.

Tālavietis. — 1941. g. 16. augustā.

Koncerts Rūjienas baznīcā veltīts Tautas palīdzībai. Tautas palīdzības Rūjienas pilsētas komiteja svētdien bija sarīkojusi Rūjienas baznīcā koncertu ar Rīgas mākslinieku piedalīšanos. Māksliniecisko programmu ar vērienīga satura darbiem izpildīja A. Rence un T. Matīss. Koncertu kuplināja Rūjienas vīru koris diriģenta Kalnieša vadībā un Rūjienas ģimnāzijas orķestris. Vērtīgais sarīkojums bija kupli apmeklēts, deva RM 177,- Tautas palīdzībai.

Tālavietis. — 1941. g. 16. decembrī.

Rūjienas baznīcā luktas iebūvētas 19. gs. sākumā, bet 50. -gados altāris un kancele, Rūjienas galdnieka Albrehta izstrādājumā. Baznīcas tornis nav senais, bet pieskaitāms 19. g. Rūjienas baznīcai līdzīgas, iespējams, vienā laikā celtas: Māras, Sv. Jura, Jēkaba, Jāņa, Pētera Rīgā; Ikšķiles, Krimuldas, Siguldas, Trikātas, Burtnieku, Cēsu, Valmieras — provincē. Domājams, ka Smiltenes baznīcas kanceles un altāra līdziniekus darinājusi tā pati Rūjienas amatnieka roka.

Tālavietis. — 1942. g. 12. martā.

Atceroties pagājušā gada 14. jūniju, Rūjienā visās iestādēs un uzņēmumos 13. jūnijā notika piemiņas akti. 14. VI pusmastā pilsētā sēroja karogi. Svinīgs un nepierasti

kupls dievkalpojums notika Rūjienas baznīcā. Dievkalpojumu izpildīja abu Rūjienas draudžu mācītāji — Slokenbergs un Kampe. Mākslinieciskos priekšnesumus kuplināja radiofona orķestra dalībnieki — brīvmākslinieks trompetists Ernests Volkovs, konservatorijas docents obojists Stāmurs. 3 dziesmas dziedāja baznīcas koris diriģentes E. Skujas vadībā.

Tālavietis. — 1942. g. 16. jūnijā.

1974. gada 10. aprīlī baznīca nodega. Tika izglābts baznīcas arhīvs, altāra glezna, paklāji, celiņi, lielās griestu lustras, svečturi, Brīvības cīņās kritušo piemiņas plāksne, Zvirbuļa skulptūra u. c.

20. gadsimta 90. gados sākās baznīcas atjaunošanas darbi.

1984. gadā tika uzlikts jumts baznīcas dienvidu jomam, 1985. gadā — ziemeļu jomam, 1986. gadā — vidusjomam. 1987. gadā jumtu uzlika arī altāra daļai. Jumta uzlikšana kopumā izmaksāja 32 211 rubļu. Tā paša gada 24. decembrī noturēja pirmo dievkalpojumu.

1988. gada 10. janvārī tika iesvētīta atjaunotā altāra telpa, 1993. gadā — Zviedrijas Leruma draudzes dāvātās aptuveni septiņdesmit gadus vecās ērģeles ar diviem manuāliem, sešpadsmit reģistriem.

1993. gada 24. augustā tika iesvētīta atjaunotā baznīca.

1985. gadā pirms baznīcas restaurācijas arhitekta U. Pastnieka vadībā tika veikta tās arhitektoniskā un arheoloģiskā izpēte, kuras rezultātā konstatēja, ka Rūjienas baznīca saglabājusi sākotnējo plānojumu — taisnstūrveida altārdaļa pieslēdzas taisnstūrveida draudzes telpai. Altārdaļa mūrēta no liela izmēra ķieģeļiem (30x15x10 cm), izmantojot kaļķu javu. Austrumu un dienvidu fasādē ir pa vienam logam ar smailarkas pārsedzi, sienās — dažāda lieluma smailarku nišas. Altārdaļas mūru biezums ir 1,8–1,9 m. Vienlaikus ar altārdaļu no laukakmeņiem un mūra ķieģeļiem būvēta arī draudzes telpa, izmantojot kaļķu javu. Arī šo ķieģeļu izmēri ir 30x15x10 cm. Pirmajā būvperiodā izveidots perspektīvais portāls rietumu galā un smailarku nišas portāla abās pusēs.

Sākumā baznīca bijusi zāles tipa celtnē. Ņemot vērā ievērojamo draudzes telpas platumu, baznīcu trīs jomos dalījuši, iespējams, koka balstu stabi. Griestu pārsegums bijis no koka, virs tā divslīpņu kārniņu vai skaidu seguma jumts. Baznīca jau sākumā bijusi apmesta un nobalsināta.

U. Pastnieks uzskata, ka torņa šajā pirmajā būvperiodā nav bijis. Otrajā būvperiodā, ko hronoloģiski nav izdevies precizēt, ir mūrēti rietumgala pirmie divi četrstūra balstu stabi. Divas arkas savienojušas stabus ar rietumu gala sienu un tikušas tai pieblendētas (pievienotas). Izpētes autors uzskata, ka tā varētu būt torņa celtniecībai sagatavota pamatne.

Livonijas kara laikā 1560. gadā baznīca nodega.

1689. gadā mūrniekmeistars H. N. Elksteins par 17 dālderiem paaugstina būves mūrus.

17. gadsimtā zviedru valdīšanas laikā tika uzmūrēti vēl divi četrstūra

balsta stabi un arkādes. Sānjomu travejas bijušas segtas ar krusta velvēm, jo gan atsevišķās vietās ārsienās, gan uz visiem četriem arkādu balstiem saglabājušies velvju pamatakmeņi.

1781. gadā, paplašinot baznīcas logus, smailloku pārsedzes aizstātas ar segmentarkām, izņemot altārdaļas austrumfasādes logu.

Vidzemē 13. gadsimta 60. gados bija tikai divas mūra baznīcas — Raunas un Rūjienas. Tās mūrētas no laukakmeņiem. Baznīcām bijušas romānikai raksturīgas biezas sienas, No gotikas aizgūtas tikai dažas detaļas — smailarkas logu un durvju pārsedzes

2003. gada 6. jūnijā tika iesvētīts Rīgas Amatniecības vidusskolas audzēkņu atjaunotais altāris un kancele.

Nr. 34, Mācītājmuiža (Pastorāts), tagadējā adrese Mācītājmuižas iela 1

Pirms Otrā pasaules kara uz šī zemes gabala atradās arī dārzniecība, kurā strādāja Šveicēri.

Mācītājs Gustavs Bergmans savulaik sarakstījis:

1) Avertisment. Ziņņa par izdodamiem Sprediķiem. Satura rādītājs un Jaungada sprediķis paraugam Rīga 1793. 22 lpp.

2) Ziņa lasītājiem par labu ziņu un padomu. Otrs izdevums 1792. g. 4 nenum. lpp.

3) Saņemamas sprediķu mācības. Uz visām svētdienām, svētkiem un svētdienu laikiem no Gustava Bergmann, Rujenes draudzes mācītāja. Rīgas pilsētā pie Julius Konrad Daniel Miller 1795. 12 nenum. lapas 1 rub. 20 kap.

4) Svēti stāsti, no tiem notikumiem vecas un jaunas derības laikos, jauniem ļaudīm par labu no tiem svētiem rakstiem izņemti un sarakstīti no Gustav Bergmann Rīga pie G. C. Frelih 1777. g. 196 lpp.

Otrs izdevums. Svēti stāsti no tiem notikumiem Vecas derības laikos. Jauniem plaudim par labu no tiem svētiem Dieva rakstiem ņemti sarakstīti un rakstos iespiesti no Rujenes mācītāja Gustav Bergmann Rujenē 1786. g. 2 nenum. un 116 num. lpp.

Pēc tam Svēti stāsti no tiem notikumiem Jaunās derības laikos tas ir tā svēta dzīvošana tā Dieva Dēla un to pirmo liecinieku tās kristīgas ticības. Rujenē 1786. 117 līdz 212 lpp.

Trešais izdevums Rīgā 1794. g. 112 lpp. vecas derības stāsti, jauna derība līdz 196 lpp.

5) Cits, kā liekas, nepabeigts izdevums. Svēti stāsti no tiem notikumiem vecas derības laikos JAUNIEM ĻAUDIM PAR LABU. No tiem svētiem Dieva rakstiem ņemti un sarakstīti un driķēts Mazsalacas mācītāja Gustav Bergmann 1784. g.

6) Ferste Sammlung Lettischer Sinngedichte. Magnum numerum edificere dicuntur, megne fas effe exiftimant ca literis mandare Jul. Caef de bello gal. Lib. VI 14 Ruiena 1807. Satur 238 dziesmas Šis izdevums sastopams arī ar tituli Sammlung acht lettischer Sinngedichte 1807.

7) Zweite Sammlung Lettischer Sinn — oder Steigrifs Gedichte. Multa po-

ematia tenuiter, multa fultiliter, multa venufte, mulkta trenere, multa dulciter, multa cum bile.c. Rujene 1808 VIII 72 lpp.

8) Kristīga Ticības macība Leipcīgā drukāta 1772. g. 31 lpp.

Otrs izdevums. Mācība tās kristīgas ticības 1786. g. Rujene.

9) Īsa pamācīšana priekš vājiem ļautiņiem.

10) Ceturtais izdevums. Kristīga ticības macība. 1803. g. Rujene.

No preses un citiem avotiem

Jēkabs Krastiņš 1931. gada 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās kandidē no Rūjienas kristīgās baznīcas draugu apvienības saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)
Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Jānis Lūsis 1931. g. 28., 29. martā pilsētas domes vēlēšanās kandidē no tās pašas apvienības. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Ūtrupē svētdien 22. aprīlī Rūjienas dienvidu draudzes mācītājmuižā plkst. 1 dienā pārdoš lauksaimniecības mašīnas, darba rīkus un dažus mājsaimniecības rīkus.

Rūjienas Domas. — 1934. g. 13. aprīlī.

1944. gadā mācītājmuižas dzīvojamā māja nodega. Rūjienas pastorāts, kā to dēvēja, dibināts, iespējams, jau 13. gadsimtā, kad celta baznīca. Ir ziņas, ka 1681. gadā arī Rūjienas pastorāts bijis pakļauts muižu redukcijai.

1810. gada izziņā par Rūjienas baznīcas draudzes muižām Rūjienas pastorātam pieder 100,34 desetinas zemes, resp., par 107 dālderiem un 41 31/112 grašiem, muižas zeme par apt. 24 dālderiem, 25 grašiem, kvotu zeme un 234,89 desetinas zemnieku zemes.

1800. gadā J. K. Broces zīmētā Rūjienas mācītājmuiža raksturota šādi: mācītājmāja celta 1737. gadā. 18. gadsimta beigās tai bijis 1 un 7/8 arkla zemes, 6 zemnieku sētas un 103 zemnieki (52 vīrieši un 51 sieviete). No 1785. līdz 1814. gadam te strādāja mācītājs Gustavs Bergmanis, kurš mācītājmuižā iekārtoja spiestuvi, kurā tika nodrukāti 167 darbi.

Rūjienas muižā dzimis ķirurgs prof. Dr. med. Ernsts Bergmanis (1836–1907) 1814.–1842. gadā mācītājs bija Benjamins Bergmanis, 1842.–1878. gadā — B. Bergmaņa dēls Rihards Bergmanis, 1878.–1889. gadā — R. Bergmaņa dēls Eduards Bergmanis.

No 1882. gada mācītājmuižā dzīvoja Dienviddraudzes mācītāji, jo tad draudze sadalījās Dienvidu un Ziemeļu draudzē. Dienviddraudzes mācītāji: Mārtiņš Grosbergs (1889–1912), Jānis Ozols (1912–1916), Kārlis Bērs (1918–1919), Hermanis Bahs (1921–1941), Leo Kampe (1941–1944).

No preses un citiem avotiem

Šogad paiet 200 gadi, kamēr sāka būvēt tagadējās Rūjienas Dienviddraudzes mācītāja ēka. Agrākā mācītāja māja 1704. gadā Ziemeļu kara laikā bija galīgi nopostīta.

Kad 1711. gadā Rūjienā par dvēseļu ganu atnāca mācītājs Buhmans, viņš atrada priekšā pagaidu māju — vienu ēku, pēc viņa vārdiem “ar 1 istabu un 2 kambariem”, bez skursteņa un bez logiem, bez durvīm, kas nemaz nav turējusi siltumu un kurā tam nācies izmitināties kopā līdz ar kalpotājiem un gājējiem.

Buhmans šajā pagaidu mītnē nodzīvojis 26 gadus, līdz 1736. g., kad jauno ēku sāka celt un nākošā gadā jau pabeidza.

Pēc 13 gadiem jaunās ēkas jumtam jau bija nepieciešams pamatīgs remonts. Tad draudzes saimnieki — Rūjienas, Ķoņu, Ipiķu, Idus un Ķirbenu pagastu iedzīvotāji labprātīgi uzņēmušies jumta izlabošanu, nopirkuši pusbirkavu (81,4 kg) dzelzs un no dzelzs likuši izkalt naglas. Lielajā jumta labošanas darbā bez citiem materiāliem izlietots arī 5000 jaunas lubas un 1500 tāsis.

Pats darbs izvests tam laikam ātrā tempā — 12 dienās, proti, no 1750. g. 18. līdz 30. jūnijam.

Ziemeļu kara laikā bez citiem kara postījumiem rūjienieši pieredzēja kazaku briesmu darbu, kad tie dievkalpojuma laikā ielauzās baznīcā, norāva no altāra prāvestu mācītāju Šnē, izveda ārā un visu ļaužu klātbūtnē pakāra to pie baznīcas kādā priedē. Liktenim pēc vairāk nekā 200 gadiem patikās atkal kazakus novest pie šīs priedes. 1916. gadā jau nokaltušu kazaki to nozāgēja. Kādreiz šajā priedē bija iespēris zibens un tā sāka degt, bet piesteidzās Rūjienas ugunsdzēsēji, kas uguni nodzēsa.

Šogad var atzīmēt arī 55 gadus kopš Rūjienas draudzes sadalīšanas Dienvidu un Ziemeļu draudzēs. 1880. gada janvārī ģenerālkonsistorija Pēterpilī jau dalīšanu bija izlēmusi, bet pati dalīšana notika nākošā — 1881. gadā. 1882. gadā atnāca pirmais Ziemeļdraudzes mācītājs Mārtiņš Gustavs Grosbergs. Dienvidu draudzē tajā laikā mācītājs bija Eduards Bergmans. Pirms Rūjienas draudzes sadalīšanās kopējā draudzē skaitījušies pāri par 20 000 dvēseļu.

Nākošā, 1937. gadā, 100 gadu atcere zināmā mērā saistās ar Skudrītes kapsētu. Skudrītes kapsēta ir ļoti veca, tā pastāvējusi jau katoļu laikos. Vēlāk aizlaista un aizmirsta, līdz 1837. g. 18. maijā baznīcas konvents nolēmis Skudrītes kapsētā atkal pasākt miroņu apbedīšanu. 1849. g. jau tajā mūžīgu dusu atraduši tik daudz rūjienieši, ka kapsētu vajadzēja paplašināt par apm. 5 pūrvietām (1,85 ha). Pēc 20 gadiem, 1869. gadā, vēlreiz kapsētas teritorija pieauga, piepērkot klāt no Skudrītes mājām kapsētas vajadzībām 3 pūrvietas zemes. Arī pēc tam Skudrītes kapsēta ir dažas reizes tikusi paplašināta.

No 300 gadu ilgā katoļu laikmeta uzglabājušies tikai 3 Rūjienas garīdznieku vārdi. Maģistrs Konrads Simonis minēts 1499. g. kā Rūjienas baznīckungs un kādas diplomātiskās misijas loceklis. Priesteris Krišjānis Bamhovers pirms darbošanās Rūjienā bijis ordeņa mestra sekretārs, vēlāk kļuvis par Tērbatas bīskapu. Rūjienas priesteris Hermanis Ronnebergs arī kāpis augstu, jo miris kā Kurzemes bīskaps.

Tāpat maz ziņu par poļu un zviedru laiku luterāņu mācītājiem. Jau šajos laikos dažus gadus Rūjienā darbojies Bergmanu dzimtas pārstāvis Ambrozijs Bergmans. Ziemeļu kara laikā šeit mācītāja amatu izpildījis prāvests Verners Šnē. No 1711. līdz 1749. g. par mācītāju strādājis Johans Fridrihs Buhmans, dzimis Burtniekos.

Viņa laikā uzcelta tagadējā Dienvidu draudzes mācītājmāja, kā arī atjaunota kara laikā galīgi izpostītā baznīca. Tāpat uzcelts jauns draudzes skolas nams.

Buhmanim sekojis mācītājs Kārlis Šurinus, kuram savukārt — pazīstamais Gustavs Bergmans. Viņš atzīmējams kā valodnieks un vēsturnieks, vācis latvju tautas gara mantas, sarakstījis latviešu valodas vārdnīcu un citas grāmatas. Mācītāja mājas dārzā viņš ierīkojis spiestuvi, kas bijusi Vidzemē pirmā ārpus lielām pilsētām. Tanī viņš iespiedis un izdevis mācību grāmatas, kā arī kalendāru. Tāpat Gustavs Bergmans bijis viens no pirmajiem, kas uzsācis aizsargbaku potēšanu. Viņš pats personīgi izpotējis ap 10 000 cilvēku.

Pēc G. Bergmana mācītāja amatu ieņēma viņa dēls Benjamins Bergmans, bet pēc tam — pēdējā dēls Rihards Bergmans.

R. Bergmana darbības sākuma gadā — 1837. gadā — Rūjienas draudzei bijuši 14 293 locekļi. Atzīmējams, ka no tiem tikai 7,5% tanī laikā bijuši lasīt nepratēji. Rihards Bergmans bijis arī rosīgs skolas druvas darbinieks.

Pēdējais no Bergmanu dzimtas Rūjienā darbojies Eduards Bergmans. Viņa laikā draudze dalīta Dienvidu un Ziemeļu draudzēs. Par pēdējās ganu nāca mācītājs Mārtiņš Gustavs Grosbergs, pirmais latvietis Rūjienas mācītāja amatā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 10. februārī.

Dienvidu draudzē, kuras vadība atradās senajā draudzes mācītājmuižā, par mācītājiem strādāja Kārlis Bērs (1892–1915 un 1918–1919), Hermanis Bahs (1916–1917 un 1921–1941) un Leo Kampe (1941–1944), kurš, padomju karaspēkam tuvojoties, emigrēja uz Rietumiem un pēc tam uz Austrāliju, kur 1975. gada 28. decembrī noslika. Ziemeļu draudzē mācītājs no 1929. līdz 1942. gadam bija Roberts Slokenbergs.

Padomju gados darbojās viena — Rūjienas Sv. Bērtuļa draudze. Mācītāji: Eduards Plikšs (1942–1967), Pauls Birzulis (1967–1990), Ivo Grantiņš (1990–1995), Ingmārs Zemzaris (1993–1994), Aīda Prēdele (1994–1996), Valters Korālis (1996–1998), Mārtiņš Irbe (1998–2002) un Magnuss Bengstsons (2001–2003). Kopš 2000. gada draudzes mācītājs ir Kārlis Zikmanis.

1992. gadā tika atklāta Izstāžu zāle, kas iekārtota mācītājmuižas zirgu stallī un ratu vāgūzī. Projekta autore ir Inese Fridrihsone, to īstenot aktīvi palīdzēja pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja Alma Zālīte. Izstāžu zāle ir veltīta gleznotājam Arvidam Straujam. Mājas otrajā stāvā kā pastāvīga ekspozīcija apskatāma A. Straujas gleznu izstāde. Izstāžu zālē ļoti prasmīgi saimnieko Līga Šiliņa. Tur atrodas arī Andra Vārpas veidotais piemineklis mācītāju Bergmaņu četrām paaudzēm.

Nr. 34a

Dzīvojamā māja, kurā pirms Otrā pasaules kara dzīvojis dārznieks. Pēc kara dzīvo Suzi ģimene.

SKOLAS IELA

Skolas iela atrodas Augšpilsētā un stiepjas no Rīgas līdz Pērnavas ielai. Ielas garums ir 1530 m, platums — 14 m, 530 m ielas klāj asfalts, 1000 m ir grants segums.

Iela izveidojusies Latvijas pirmās brīvvalsts laikā uz zemes, kas piederējusi Pareizticīgās baznīcas mācītājmuižai. Sākumā to sauca par Robežas ielu. Laikā, kad vilcieni gāja uz Rīgu un Igauniju (1897–1944), posmu no dzelzceļa stacijas līdz Rīgas ielai sauca par Stacijas ielu.

No preses un citiem avotiem

Ar 1926. g. pilsētas valdes lēmumu bijusi Stacijas iela nosaukta par Skolas ielu.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1926. g. 21. oktobrī.

Šosejas un zemes ceļu departaments paziņojis pilsētas valdei, ka līdzekļu trūkuma dēļ nevar izbruģēt Skolas ielu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 4. decembrī.

Ministru kabinets uz Ministru prezidenta ierosinājuma piešķīra Rūjienas pilsētai Ls 3500 pabalstu Skolas ielas uzlabošanai. Tā kā šinī pavasarī Skolas iela jau stipri uzlabota ar pilsētas līdzekļiem, tad pilsētas valde projektē daļu no šīs summas izlietot citu ielu uzlabošanai, izprasot atļauju no ministrijas.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 1. augustā.

Aku pie pilsētas pamatskolas Skolas ielā nr. 8 ierīkot uzņēmies Roberts Roziņš par Ls 3,20 par katru rori un Ls 20 par pumpja iztaisīšanu un ierīkošanu.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 8. augustā.

Pilsētas valde nolēmusi Skolas ielā izbūvēt betona tiltu, jo tagadējais koka tilts pavisam nolietojies. Jaunā tilta taisīšanu uzsākot jau nākošā mēnesī.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 18. augustā.

Petrolejas atļaujas Skolas, Valmieras, Veidenbauma, Valdemāra un Upes ielu namsaimniekiem pilsētas valdē izsniegs sestdien, 14. okt. plkst. 12.00. Visiem namsaimniekiem jāņem līdzī iedzīvotāju pases, mājasgrāmata un iedzīvotāju saraksts vai aptaujas lapa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 13. oktobrī.

Ielas kreisā puse

Nr. 3

1926. gadā ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu Rūjienas pilsētas pašvaldībai piešķirti 1352 m² zemes. Arī pašreiz zeme pieder pašvaldībai un nav apbūvēta.

Nr. 5

1927. gadā Ādams Liepiņš 1045 m² zemes par Ls 225,04 nopircis no Zemkopības ministrijas. Uz zemes gabala bijušas vairākas ēkas: 1899. gadā celta vienstāva dzīvojamā māja un smēde, kā arī 1903. gadā celta saimniecības ēka. Ā. Liepiņš bijis kalējs.

No preses un citiem avotiem

Pārdodams šķūnis, kurš būtu piemērots priekš labības. Tuvākas ziņas pie Refslēģera Skolas ielā nr. 5 Turpat dabūjami jumta dēļi.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 5. decembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Māju pēckara laikā uzcēla Ā. Liepiņa mantinieks Eduards Jurisons.

Nr. 7

1943. gadā īpašumu — 758 m² zemes, vienstāva dzīvojamo māju un saimniecības ēku — mantojusi Biruta Upīte.

No preses un citiem avotiem

Modiste, izbraukusi no Rīgas, pieņem pasūtījumus dāmu apģērbiem pēc jaunākās modes. Darbs glīts — cenas mērenas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 29. jūlijā.

Mācekles, kuras savu arodu vēlas ātri un labi iemācīties, var tūlīt pieteikties pie dāmu šuvējas Skolas ielā nr. 7.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 26. augustā.

Telefons nr. 97, Šoseju un zemes ceļu departamenta 9. rajona inženieris, ceļu meistars.

Latvijas telefonu grāmata. 1934. g.

Rūjienas Strādnieku krāj-aizdevu sab-bas telpas atrodas Rūjienā, Skolas ielā 7 (J. Upītes namā). Darba laiks katru sestdienu no plkst. 15-17. Vekseļu atjaunošanu neizdara citās dienās kā vienīgi darba laikā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 28. septembrī.

Lauksaimnieku, namīpašnieku ievēribai! Uzņemos dēlišu, skaidu un papes jumtu segšanu. Par mērenu atlīdzību izvedu jumtu restaurēšanu un remontus. Par darbu atbildu. A. Zvirbulis, Skolas 7 (pie stacijas).

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 5. jūlijā.

1944. gadā ēkas nodega. Pašreiz zeme pieder Eduardam Jurisonam.

Nr. 7a

1928. gadā Jānis Kraujiņš 5071 m² zemes par Ls 788,65 nopircis no Zemkopības ministrijas. Uz zemes gabala atradusies 1921. gadā celta vienstāva dzīvojamā māja, kā arī divas saimniecības-dzīvojamās ēkas.

No preses un citiem avotiem

1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās Jānis Kraujiņš kandidē no nam-saimnieku, tirgotāju un amatnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Dabas untums: Galdnieka Jāņa Kraujiņa dārzā otrreiz ziedos tērpies korin-tes koks.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 31. augustā.

Antons Hincenbergs, dzīvojošs Skolas 7a, sodīts ar Ls 10 vai 3 d. aresta par sani-tāro noteikumu neievērošanu, tirgojoties ar reņģēm tirgus laukumā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 23. februārī.

Austuves likvidēšanas dēļ lūdzu steidzoši izņemt savus pasūtījumus. M. Reinis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 15. septembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Pašreiz zeme ar adresēm Putnu iela Nr. 1 un Nr. 3 pieder brāļiem Jurim un Ilgvaram Āboltiņiem.

Nr. 9

1928. gadā Jēkabs Liepiņš 1315 m² zemes par Ls 278,82 nopircis no Zemko-pības ministrijas. Uz tās bijusi 1896. gadā celta vienkārša dzīvojamā māja un 1925. gadā celta saimniecības ēka-kūts.

No preses un citiem avotiem

Pastmeistara palīgs Paulīne Liepiņš, tel. nr. 90.

Latvijas telefonu grāmata. 1934. g.

Pusgraudnieks Rūjienas tuvumā vajadzīgs divzirgu zemei. Pieteikties pie Liepiņa Skolas ielā nr. 9.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 24. aprīlī.

1944. g. ēkas nodega. Uz zemes pašreiz atrodas 1979. g. celtais pilsētas ūdens-tornis. Mantiniekiem piešķirta zeme citur.

Nr. 11

1928. gadā Eduards Jansons (Eduards Mūrnieks)* nopircis 1273 m² zemes, uz kuras 1934. gadā uzcēlis divstāvu dzīvojamo māju, bet 1935. gadā — saimniecī-bas ēku.

No preses un citiem avotiem

Šujmašīnas un velosipēdus uz nomaksu visizdevīgāk pirkt pie E. Mūrnieka Skolas ielā 11.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 14. septembrī.

* Avizēs minēts Eduards Mūrnieks, bet nacionalizējamo māju sarakstā — Eduards Jansons.

19. aprīlī izsolē pārdos E. Mūrnieka šujmašīnas par Ls 75.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 16. aprīlī.

Ievēribai! Ap 27. maiju š. g. Rūjienā sāksies saimniecības-vārīšanas kursi, kuri ilgs apm. 3 nedēļas. Tuvākas ziņas Skolas ielā 11. Šujmašīnas: patlaban saņēmu lielāku sūtījumu no vairākām firmām. Pārdošanā, sākot no Ls 140. Izdevīgi maksāšanas noteikumi. E. Mūrnieks.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 17. oktobrī.

Noklidusi aita 28. sept. no Skolas ielas nr. 11 Eriņu muižas virzienā. God. atradēju lūdž ziņot Skolas ielā nr. 11. M. Kaze.

Rūjienas Bals. — 1931. g. 2. oktobrī.

Dāmu ievēribai! Pārformē, krāso un izgatavo dažādas dāmu cepures (salmu, filca u. c.) pēc visjaunākiem fasoniem. Darbs pirmklasīgs. Cenas mērenas. Lūdzu pārliecinieties! Augstcienībā E. Metuzāls.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 24. maijā.

Pārdošu Omuļu ķieģeļus. Turpat izdošu dzīvokļus (arī skolēniem). E. Mūrnieks.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 12. augustā.

V. Liepelis, pārtikas preču tirgotava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 22. decembrī.

1940. gadā Eduarda Jansona māju nacionalizēja. Tajā bija septiņi dzīvokļi, to apdzīvojamā platība bijusi 172,08 m². Māja tad novērtēta par Ls 8000.

1944. gadā māja nodega. Zeme pašreiz ir pašvaldības īpašums. Mantinieki nav pieteikušies.

Nr. 13

1173 m² zemes kopš Latvijas pirmās brīvvalsts laikiem ir Satiksmes ministrijas īpašums.

No preses un citiem avotiem

Rūjienas stacija cels jaunu ūdenstorni.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. — 23. septembrī.

Nr. 15

1929. gadā zemes īpašums piešķirts Rūjienas pilsētas pašvaldībai. Arī pašreiz tas pieder pašvaldībai.

Nr. 19

1935. gadā Marta Putne par Ls 15001 nopirkusi 744 m² zemes. 1936. gadā tika sākta divstāvu dzīvojamās mājas celtniecība, kas pabeigta 1938. gadā, uzcelta saimniecības ēka.

M. Putne bija Rūjienas ģimnāzijas latviešu valodas un literatūras skolotāja (1919–1944) un no 1944. gada septembra līdz 1947. gadam — vidusskolas direktore.

No preses un citiem avotiem

2 skolniecēm izdodama klusa istabiņa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 8. septembrī.

1944. gadā ēkas nodega. M. Putne dzīvoja skolā.

Pašreiz zemes gabala adrese ir Jāņu iela 10, jo tas stiepjas no Jāņu ielas līdz Skolas ielai. Zeme pieder Ainai Gailītei. Faktiski adrese Skolas iela 19 vairs neeksistē. M. Putnei mantinieku nav.

Nr. 21

1927. gadā Jānis Buzulis 1702 m² zemes par Ls 200 nopircis no Zemkopības ministrijas. Uz tās viņš 1931. gadā uzcēlis vienstāva dzīvojamo-saimniecības ēku.

No preses un citiem avotiem

Paziņoju godātiem lauksaimniekiem, ka esmu atkal uzsācis skaidu griešanu (ar zirga ēveli). Ierīce izgatavota pēc jaunākās konstrukcijas uz lodīšu guļtnēm (kas ievērojami atvieglo zirga darbu) un ar augstākā labuma Zviedrijas “Zandviga” tērauda speciāli izgatavotu “zobu” ar sevišķām gludgriešanas spējām. Ierīci esmu uzstādījis, pielietojot savas 11 gadus ilgās prakses laikā gūtos novērojumus. Ceru, ka god. lauksaimnieki neklausīs skaugu tenkām, bet pārlicināsies paši. Pirmklasīgs darbs. Lētas cenas. Ar cienību A. Bussulis. Tuvākas ziņas Skolas 21.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 27. aprīlī.

Ugunsgrēka pieteikšanas vieta pie J. Buzuļa Skolas 21.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 10. jūnijā.

1944. gadā ēka nodega. Pašreiz zeme pieder Dacei Ķikulei.

Nr. 21a

Pēckara laikā feldšeris Lolijs Jasinskis uz šī zemes gabala sāka celt māju. To nopirka un pabeidza J. Rullis, tagad tā ir viņa māja.

Nr. 23

1932. gadā Jānis Riekstiņš 1898 m² zemes, uz kuras bijusi 1926. gadā celta vienstāva dzīvojamā māja, kā arī kūts, par Ls 5000 nopircis no Voldemāra Timmermaņa.

No preses un citiem avotiem

Nodots tiesai par šaujamo ieroču turēšanu bez attiecīgas atļaujas Arturs Timmermanis no Skolas ielas nr. 23.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 20. novembrī.

1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās kandidē Jānis Sprincis no Socialdemokrātiskās strādnieku partijas saraksta. (Ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Pārdodama māja pie stacijas ar saimniecības ēku un dārzu Skolas 23.
Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 25. martā.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara uz zemes gabala māju uzcēla represētais galdnieks Egons Galviņš, kam īpašums pieder arī pašreiz.

Nr. 25

1927. gadā Spricis Riekstiņš par Ls 236 nopircis no Zemkopības ministrijas 2135 m² zemes. Uz tās bijusi 1914. gadā celta vienstāva dzīvojamā māja un 1926. gadā celta kūts.

No preses un citiem avotiem

Jūle Riekstiņ no Skolas ielas nr. 25 apsūdzēta par kartupeļu zādzību K. Kazikam. R. par vainīgu neatzīstas un spītīgi liedzās. Tamdēļ arī spriedums bargs: 4 mēneši cietumā.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 15. novembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Uz zemes pašreiz atrodas Alfrēda Pozņaka pēckara laikā celtā dzīvojamā māja. Mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 27

1927. gadā Reinis Ņelle 1985 m² zemes un vienstāva dzīvojamo māju un kūti par Ls 242,75 nopircis no Zemkopības ministrijas. 1934. gadā viņš pārdevis Klārai Emilijai Šmits 940 m² zemes.

Pašreiz īpašums pieder mantiniecei Vijai Tenterei, kas dzīvo Naukšēnos.

Nr. 27a

Pirms Otrā pasaules kara celta Šmitu māja. Māja pieder viņu mantiniekam Augustam Āboltiņam.

Nr. 29

1930. gadā ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu Rūjienas pilsētai piešķirti 10 470 m² zemes. Par to pašvaldība samaksājusi Ls 628.

Pēckara laikā Jānis Kagainis uz šīs zemes sāka celt māju, bet vēlāk jaunbūvi pārdeva Albertam Deičmanim, kas to pabeidza.

Nr. 29a

Pēckara laikā māju uzcēla vidusskolas apkopēja un zirgkope Amālija Siliņa. Pašreiz māja pieder viņas dēlam Valdim Siliņam.

Nr. 31

1939. gadā Kristīnei un Eduardam Siliņiem, kā arī Mildai Kubliņai nostiprinātas īpašuma tiesības uz 2187 m² zemes, uz kuras bijusi 1926. gadā celta vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības-dzīvojamā māja.

No preses un citiem avotiem

Miris Eduards Siliņš 1936. g. 13. dec. Izvadišana no sēru mājas Skolas 31.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 18. decembrī.

Pašreizējā īpašuma adrese ir Dzirnavu iela 31 (īpašums atrodas Skolas un Dzirnavu ielas krustojumā). Mājas īpašnieki: Milda Kubliņa, Dainis Austrīņš un Tālvāldis Zaķis, kas dzīvo Rīgā.

Nr. 33

1927. gadā Eduards Blāķis par Ls 167 nopircis 2250 m² zemes. Viņš saņēmis Hipotēku bankas ilgtermiņa aizdevumu — Ls 2400 dzīvojamās mājas celtniecībai. Vienstāva dzīvojamo māju un kūti viņš uzcēlis 1931. gadā.

1935. gadā īpašumu saskaņā ar testamentu mantojis E. Blāķa dēls Ernests Blāķis, pašreizējais īpašnieks.

Ielas labā puse

Nr. 4

1931. gadā Teodora Augustīne Ābelīte no Teņa Ābelītes mantojusi 933 m² zemes, izmaksājot pārējiem diviem mantiniekiem Ls 1400. Uz zemes atradusies vienstāva dzīvojamā māja un otra sētas māja.

No preses un citiem avotiem

Ar šo paziņoju, ka esmu ierīkojis foto darbnīcu. Izdaru iekš un āra uzņēmumus. Cenas mērenas, glīts darbs. Kārlis Lēvens. Skolas 4.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 15. novembrī.

Uzmanību! Atgādinu god. Rūjienas un apkārtnes publikai, ka pagatavoju savā mūzikas instrumentu darbnīcā Skolas 4 harmonikas, vijoles, cītaras u. c. instrumentus. Uzlaboju arī vecus instrumentus. T. Ābelīte.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 9. decembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Tagad zeme pieder pašvaldībai. Mantinieki nav pieteikušies.

Nr. 6

1933. gadā Kārlis Pētersons un Emilija Pētersone (dzim. Eglīte) 2299 m² zemes, vienstāva dzīvojamo māju, kā arī saimniecības ēku-kūti par Ls 3000 nopirkuši no Bertas, Ernesta un Annas Pētersoniem.

No preses un citiem avotiem

Atlaists irnieku nodoklis Žagatam Skolas 6.

Pilsētas valdes sēžu protokolī. — 1921. g. 3. septembrī.

Drēbnieks G. Šulcs Skolas ielā 6 pagatavo par mērenām cenām uz pasūtījumu formas un privātos uzvalkus. Glīts darbs noteiktā laikā.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 21. septembrī.

Maiznicu ar veikala telpām un dzīvokli izīrē Skolas ielā nr. 6A.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 30. aprīlī.

Drēbnieku Gustavu Šulcu no Skolas ielas nr. 6 sauc pie atbildības par parādīšanos atklātā vietā redzami piedzērušā stāvoklī.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 8. maijā.

Par sava vīra drēbnieka Gustava Šulca taisītiem parādiem neatbildu un tos nemaksāšu. Berta Šulcs Skolas ielā nr. 6.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 22. oktobrī.

Sauc pie atbildības Annu Vīns par olu uzpirkšanu atkalpārdošanai nedēļas tirgū priekš plkst. 11, kas pēc Rūjienas pilsētas valdes noteikumiem aizliegts.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 28. martā.

A. Vīns. Koloniālpēcū tirgotava.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 2. aprīlī.

To, kurš naktī no 2. uz 3. oktobri aizbrauca Erenpreis firmas velosipēdu, kas atradās pie Cīruļa kundzes frizētavas, lūdzu novest atpakaļ Rūjienā, Skolas ielā nr. 6 vai miertiesā E. Osvaldam, pretējā gadījumā vainīgais tiks nodots policijai, jo tas ievērots.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 9. oktobrī.

Iepērcieties pie E. Kangura Skolas 6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 17. martā.

Pārdodama 5. kl. adāmšašina.

Rūjienas Balss. — 1933. g. 25. maijā.

Emma Kangars sodīta ar 10 Ls vai ar 5 dienām aresta par sanitāro noteikumu neievērošanu savā pārtikas veikalā Skolas ielā 6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. februārī.

Degvīna pārdošanā bez patentes pienākts Skolas 6 dzīvojošais Ansis Šics.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. septembrī.

Audēja, iebraucēja, pieņem visādus pasūtījumus Skolas 6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 12. jūlijā.

Uzmanību! Aužu vērtā raksta logu aizkarus, dīvānu spilvenus, sienas segas, kā arī Lielvārdes un Krustpils novada tautiskās jostas. Pirmklasīgs darbs. L. Bētaks jkdze Skolas 6 (augšstāvā).

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 18. oktobrī.

Z. Rožkalna pārtikas veikals.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 20. decembrī.

Sodīts maiznieks. Zemkopības ministrs sodījis ar Ls 50 S. Rožkalnu par miltu pirkšanu bez labības biroja atļaujas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 26. jūlijā.

1949. g. 25. martā izvests uz Sibīriju Ansis Šitcs, dz. 1876. g. 25. jūnijā.

Liesma. — 1996. g. 6. augustā.

1944. gadā ēkas nodega. 20. gadsimta 80. gados uz šī zemes gabala uzcēla Valmieras rajona Sadzīves pakalpojuma kombināta Rūjienas nodaļas aušanas cehu, frizētavu, veļas un ķīmiskās tīrītavas pieņemšanas punktu. Tagad ēkā ierikota pilsētas bibliotēka, frizētava “Kamēlija”, solārijs “Nianse”, SIA “Siltums”, interneta salons.

Zemi atguvusi bijušo īpašnieku meita Livija Freija, kas dzīvo Rīgā.

Nr. 8

1938. gadā Jēkabs Vilhelms Rutkis Rīgas apgabaltiesas izsolē par Ls 7900 no Egona, Valtera un Herberta Jingstiem ieguvis īpašumā 1502 m² zemes, vienstāva dzīvojamo māju un saimniecības ēku.

1936. gadā mājā atradās Rūjienas policijas iecirknis. Policijas iecirkņa priekšnieks Voldemārs Jingsts arī dzīvoja šajā ēkā.

No preses un citiem avotiem

Atlaists dzīvokļu nodoklis Alvīnei Šepko — 20 rbļ.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1921. g. 3. septembrī.

Pāvils Dreimanis kandidē 1931. g. 28., 29. martā pilsētas domes vēlēšanās no apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Pilsētas īpašumu Skolas 8A atdališanai no policijas priekšnieka V. Jingsta īpašuma ar sētu nolemj izsniegt no pilsētas krājumiem kārtis un stabus.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1931. g. 8. augustā.

Izdodami dzīvokļi, arī mēbelētas istabas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 11. augustā.

Rūjienas pilsētas bibliotēka atrodas tagad Skolas ielā 8 Jingsta mājā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 19. oktobrī.

Pagājušās nedēļas beigās Rīgā pēkšņā nāvē miris ilggadīgais bijušais Rūjienas policijas priekšnieks Voldemārs Jingsts (3 dēli!).

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 25. oktobrī.

Istaba izīrējama skolotājam vai intelīgentam darbiniekam ar jeb bez mēbelēm Skolas 8.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 9. augustā.

Meklē uzticamu sievieti dzīvokļa uzskatīšanai un mazākiem pakalpojumiem pret brīvu istabu. Pieteikties Skolas ielā nr. 8.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 7. augustā.

1944. gadā ēkas nodega. Pašreiz zemi atguvusi bijušo īpašnieku meita Zigrīda Rutka, kas dzīvo Rīgā. Uz tās atrodas Mārītes Velpas aušanas darbnīca SIA "Atspole".

Nr. 8a, Cementskola

(Ši Krievijas impērijas laikā celtā ēka bija apšūta ar cementa plātnītēm, tādēļ rūjienieši to iesauca par "Cementskolu".)

1930. gadā ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu pašvaldībai piešķirts 1051 m² zemes, uz kā atradusies divstāvu "Cementskolas" ēka un vienstāva dzīvojamā māja.

No preses un citiem avotiem

Reinverta mūra nams (Tā ir tā pati "Cementskola". — G. Z.) Vokzāles ielā, kurā bija nodomāts ierīkot pirti, tagad izīrēts "Fortuna" konfekšu fabrikai.

Rūjenes Vēstnesis. — 1913. g. 3. augustā.

Ēvelsolus, jaunus un lietotus, vēlas pirkt. Piedāvāt Rūjienas pilsētas pamatskolā Skolas ielā (Cementmājā).

Rūjienas Balss. — 1929. g. 15. martā.

Rūjienas pilsētas 1. pamatskolas bērnu vecākiem. Lūzdu ierasties svētdien, 27. okt. š. g. (1929.) plkst. 2 pēc pusdienas pilsētas pamatskolā Skolas ielā nr. 8 uz bērnu vecāku sapulci. Skolas pārzinis A. Lismanis.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 15. oktobrī.

Mežu dienā š. g. 13. maijā pilsētas skolas padome nolēma izkopt un apstādīt skolas laukumu Skolas ielā nr. 8.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 12. maijā.

Pie Rūjienas pilsētas pamatskolas Skolas ielā 8A tiek atvērta bērnu dārzs. Uzņem bērņus 3–8 g. vecumā. Dārzs uzsāks darboties š. g. 26. maijā. Pedagoģiskā Padome.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 24. maijā.

Komiteja trūcīgo bērnu pabalstīšanai pieņēma ziedojumus: D. Sprincis un J. Grundulis Skolas 8.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 31. janvārī.

Kā pilsētas sociāli nepareizi ievestam maksātāju sarakstā tiek atlaists dzīvokļa nodoklis Miķelim Broža Skolas 10 — 54 rbļ, Edei Tūn — 12 rbļ.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 3. septembrī.

Rokdarbu darbnīca, valsts īpašums. Skolas 8, īp. valsts.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Rūjienas-Mazsalacas amatnieku b-ba paziņo, ka 15. februārī plkst. 18 "Cement-skolā" atklās papildskolu amatnieku un amata mācekļu vispārīgo un speciālo zināšanu papildināšanai. Skola atradīsies Izglītības ministrijas pārziņā. Skolas priekšnieks Roberts Slokenbergs. Mācības notiks pēc LAK izstrādātām un Izglītības min. apstiprinātām programmām. Kursu beigušiem tiks izsniegtas apliecības, un šo apliecību uzrādītājiem meistarū un zeļļu pārbaudēs vairs nebūs jāiztur pārbaude nobeigtos priekšmetos.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 10. februārī.

Rūjienas amatu papildskolā vakar noslēdzās pārbaudījumi, kurus pēdējā dienā vēroja arī Amatniecības kameras pārstāvis inž. Slaucītājs. Izlaiduma aktu plkst. 19 draudžu skolas telpās, kuras kursanti rotājuši ziediem, ievadīja skolas priekšnieks māc. R. Slokenbergs, bet inž. Slaucītājs izdalīja apliecības vairāk kā 100 skolas absolventiem.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 12. maijā.

Mazpulku ogu spiede pieejama lietošanai uz vietas "Cementskolā": otrdienās, trešdienās, piektdienās. Par katru izspiestu litru ogu sulas jāmaksā 5 sant. Mazpulka dalībniekiem par brīvu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 4. augustā.

1944. gadā skola un saimniecības ēka nodega. Pēc Otrā pasaules kara atjaunotajā ēkā atradās Valmieras rajona Sadzīves pakalpojumu kombināta darbnīcas, pēc Atmodas — Rūjienas novada tautskola, sabiedriskā interneta centrs, adīšanas uzņēmums, novada sporta skola, kā arī "Rūjienas Vēstneša" redakcija. Ipašums pieder pašvaldībai.

Nr. 10

1930. gadā Eduards Plocis 1140 m² zemes, divstāvu dzīvojamo māju par Ls 7000 nopircis no Ausekļa Šmita. 1932. gadā viņš uzcēlis saimniecības ēku-kūti.

No preses un citiem avotiem

Kaļķi dabūjami Rujenē, Skolas ielā netālu no stacijas J. Siliņa noliktavā.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 3. augustā.

Samazināts nodoklis Miķelim Brožam.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1921. g. 12. jūlijā.

Drēbnieka māceklis vajadzīgs. Pieteikties Skolas ielā 10. A. Anšmits.

Rūjienas Bals. — 1930. g. 5. septembrī.

J. Petkēvičs sūdz namsaimnieci Matildu Krumulds (Skolas ielā nr. 10) par "blamešanu", jo tā paužot visiem, it kā viņš tai vistas būtu nositis. Tā kā Krumulds savu vainu nenoliedz, tad sūdzētāja Petkēviča trīs uzdotie liecinieki nopratināti netiek. Uz uzaicinājumu izlīgt, apsūdzētā Kr. atsaucās pirmā: esot stāstījusi ne tikai uzdotiem

lieciniekiem, bet arī vēl daudziem citiem; izlīgt tomēr nevarot, kamēr nesamaksājot par vistām, no kurām 2 pagalam, 1 aizsista un citas apsistas. Stāstījusi visiem, lai tie zin, cik sūdzētājs P. ļauns cilvēks. Kad viņai norāda, ka par šo stāstīšanu var dabūt “sēdēt”. Kr. brīnās — nezina, ka to nedrīkst citiem stāstīt. Arī Petk. neatzīst, ka vistas aizskāris, kamdēļ izlīgums nenotiek. Beidzot Krumulds uzdod liecinieku, kurš apliecinās, ka Petkēvičs tiešām sit viņa vistas, un lietu atliek.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 14. jūlijā.

Pensionēts skolotājs Petkevičs sūdz savu namsaimnieci Krumholdu par neslavas celšanu. K. vairākiem cilvēkiem teikusi, ka Petk. sitis viņa vistas. Lieta par apvainojumu reiz nākusi jau miertiesā, bet atlikta, un tagad apsūdzēto “vistu lieta” aizstāv advok. Krievs. Izsaukti daudz liecinieku, ar kuriem tomēr nevar pierādīt, ka Petkevičs būtu sitis vistas. Tiesa atzīst Krumholdu par vainīgu un soda ar 1 dienu arestā, nosacīti atlaižot.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 1. septembrī.

Dāmu ievēribai. Esmu pārcēlusī dāmu cepuru darbnīcu no Mūrnieka kga nama Skolas 11 pāri ielai uz Ploča kga namu Skolas 10. E. Metuzāls.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 7. oktobrī.

Rūjienas draudzes skolas Zelta grāmatā ierakstīta Emma Rudiņš, kura ziedojusi Ls 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 18. decembrī.

Pārdodu māju un 2 apbūves gabalus ½ pūrvieta (0,185 ha. — G. Z.) lielu uz 3 ielām, 2 gabali centrā. Pieprasīt Anšmitam Skolas ielā 10.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 22. janvārī.

Pagājušo piektdien ap plkst. 9 ugunsdzēsējus izsauca Skolas ielā nr. 10, kur uguns bija izcēlusies Eduarda Plotnieka dzīvoklī. Kamēr ieradās ugunsdzēsēji, mājīnieki uguni bija likvidējuši paši saviem spēkiem.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 31. janvārī.

Radio 3 lampiņu ar skaļruni un akumulatoru pārdod par Ls 100 Skolas ielā nr. 10, apskatīt no plkst. 20–22.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 13. jūlijā.

Mācības Rūjienas papildskolā šogad uzsāks novembra mēnesī. Bez tirdzniecības un lauksaimniecības nodaļām šogad paredzēts atvērt galdniecības un mājturības nodaļas. Skolnieki praktiskos darbus strādās Valsts Rūjienas rokdarbu darbnīcā. Arī mājturības nodaļā lielu vērību piegriezīs praktiskiem darbiem. Skolniekiem jāpieteicas ģimnāzijas kancelejā. Mācību sākumu paziņos vēlāk.

Ar 1000 Ls vai 2 mēn. cietumā Valmieras apr. priekšnieks sodījis Maksimilianu Jēgeru no Rūjienas Skolas ielas 10 par apzināti nepatiesu ziņu izplatīšanu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 12. oktobrī.

Pagodināties paziņot, ka, sākot ar 1936. g. 1. martu, rupju maizi pārdosim par Ls 0,20 klgr. Šī cena saskan ar Zemkopības ministrijas rīkojumu. E. Plocis. P. S. Baltās karašņas, līdzšinējā izstrādājumā, pārdosim ar minēto datumu par Ls 0,30 gabalā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 28. februārī.

Drēbnieks A. Broža.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 20. decembrī.

Eduarda Ploča pārtikas veikals.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Atgrūžot slēgus un no ārpuses atdarot logu, ļaundaris iekļuvis Skolas ielā 10, Eduarda Ploča sīku preču tirgotavā, kur no kases izzadzis ap Ls 40 sīknaudā. Zaglis no garāmģājējiem iztraucēts, tādēļ, nepagūdam nekā vairāk nozagt, aizbēdzis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 30. oktobrī.

Rokas šujmašīna (Zinger) lēti pārdodama pie V. Brožes.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 22. janvārī.

Par nepatiesu ziņu izplatīšanu Dzelzceļa policijas priekšnieks administratīvā kārtā sodījis Eduardu Zeņķi, dzīv. Skolas ielā nr. 10, ar Ls 25 vai 7 d. arestā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 15. septembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Pašreiz zeme pieder labticīgajam ieguvējam Andrim Pētersonam.

Nr. 12

1933. gadā Latvijas Satiksmes ministrija ieguvusi no Jāņa Māliša 4461 m² zemes dzelzceļa stacijas izveidei.

No preses un citiem avotiem

10. oktobris 1905. gads. Rujen (Livland). Nažu fabrikā (otru reizi) noticis vispārējs streiks; fabriku slēgs.

Baltische Revolutions = Chronik Oktober bis December 1905 Riga

(Separat Abdruck aus der "Baltischen Monatschrift".) Verlag von Jonck & Poliewskie 1908.

1. aprīlī sagāzusies vecā nažu fabrikas ēka, kas piederēja Parikasa mantiniekiem. Zem nama drupām aprakts kāds laucinieka pajūgs. Zem drupām atrada zirga un braucēja liķus. Lidz redakcijas slēgšanai personība vēl nebija uzzīmēta.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 1. aprīlī.

Mūsu avīzes 1. aprīļa joks par V. Parikasa vecās nažu fabrikas ēkas sagāšanos ir bijis liktenīgs šai "vēsturiskai" celtnei. Pilsētas bāriņu tiesa ir izsludinājusi torgus, kuros vairāksolišanā tiks izdota minētās ēkas noplēšana.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 8. aprīlī.

Nažu fabrikas ēku par 206 latiem apņēmies noplēst Jānis Kreicmanis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 15. aprīlī.

Skolas, Viestura un Lāčplēša ielu iedzīvotāji ar lielām bažām par savu dzīvību iet garām namam Skolas ielā nr. 12 (bijusī nažu fabrika). Ēka Viestura ielas malā nonākusi ļoti bēdīgā stāvoklī: jumts iegruvis, skursteņi sašķiebušies, siena izvērusies uz āru. Liekas, ka ēka kuru katru brīdi var sagāzties. Vārds pilsētas būvkomisijai.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 28. augustā.

Pašreiz zeme pieder pašvaldībai. Tur uzceltas daudzdzīvokļu mājas, kuru adrese — Viestura iela.

Nr. 14

1933. gadā Rūjienas pils. pašvaldība ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu ieguvusi 3082 m² zemes par Ls 314 dzelzceļa stacijas vajadzībām.

Tagad uz šīs zemes atrodas Viestura ielas daudzdzīvokļu mājas.

Nr. 16

1930. gadā pilsētas pašvaldība ieguvusi 2695 m² zemes par Ls 305 ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu dzelzceļa stacijas vajadzībām.

No preses un citiem avotiem

Kas vēlas pārdot bērnu ratiņus? Pieteikties pie Bērziņa Skolas ielā 16.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 11. jūnijā.

Tagad uz šīs zemes atrodas Jāņa Dehnikas dzīvojamā māja, ko viņš uzcēlis pēc Otrā pasaules kara. Tās tagadējā adrese — Skolas iela 14.

Nr. 16a

1931. gadā 1347 m² zemes par Ls 5 gadā uz 99 gadiem iznomāti Rūjienas pilsētas pašvaldībai. Koka lūgšanas nams Dieva draudzes misioneres biedrībai uzcelts 1934. gadā. Tad nomas maksa samazināta līdz Ls 2 gadā.

1944. gadā lūgšanu nams nodega. Zeme pašreiz pieder labticīgajiem ieguvējiem Laubertiem.

No preses un citiem avotiem

Svētdien, 9. decembrī 1934. g. pulksten 10-os no rīta Dieva draudzes misioneres biedrības jaunā lūgšanas nama atklāšana. Pēc tam katru vakaru evaņģelizācijas sapulces. Visi laipni ielūgti.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 7. decembrī.

Nr. 18

1928. gadā Otto Lauberts par Ls 297 dzimtas īpašumā ieguva 2990 m² zemes, 1926. gadā celtu vienstāva dzīvojamo māju, 1932. gadā tikusi uzcelta kūts.

No preses un citiem avotiem

No 1. marta 1915. g. esmu atvēris kungu un dāmu garderobu darbnīcu Vokzāles (Piestātnes) ielā Ezera kga namā pretim Zingera šujmašīnu noliktavai. Augstcienībā J. Plotnieks

Rūjenes Vēstnesis. — 1915. g. 9. martā.

1944. gadā ēkas nodega. Tagad īpašums pieder O. Lauberta mazbērniem — Aidai Ezerai, kas dzīvo Rīgā, Aivaram Laubertam un Ata Lauberta mantiniekiem.

Nr. 20

1939. gadā Marija un Alīda Bērzupes nopirka īpašumu — zemi un 1927. gadā celtu vienstāva dzīvojamo māju no Jāņa Bērzupa, kurš 1928. gadā 2851 m² zemes nopircis par Ls 285. Hipotēku bankas aizdevums M. un A. Bērzupēm ir Ls 3000.

No preses un citiem avotiem

Vajadzīgi būvkoki un vairāki tūkstoši 1. labuma egļu jumta dēļi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 12. septembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Pašreiz uz zemes atrodas pēckara laikā celtā Jāņa Caunes māja.

Nr. 22

1928. gadā Rihards Gredzens no Zemkopības ministrijas par Ls 269 nopircis 2659 m² zemes. Uz tās bijusi 1930. gadā celta vienstāva dzīvojamā māja un celta saimniecības ēka-veļas mazgātava.

No preses un citiem avotiem

Kalpone vajadzīga. Pieteikties pie skolotāja K. Lāča Skolas 22.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 5. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara uz vecajiem pamatiem māju sāka celt Rihards Gredzens, to pabeidza viņa meita Ella Līgere. Tagad īpašums pieder Ilgonim un Gaismonim Milīgiem, kas to no iepriekšējiem īpašniekiem nopirka.

Nr. 24, arī Dzirnāvu iela 25 (1926. — 1944. g.)

Latvijas valsts Izglītības ministrijai 1928. gadā piešķirti 3,443 ha zemes no bijušās Pareizticīgās baznīcas mācītājmuižas zemēm. Skolas ēka celta 1930.–1931. gadā pēc arhitekta Indriķa Blankenburga projekta, saimniecības ēka — 1934. gadā, siltumnīca — 1938. gadā. Kopš 1931. gada šajā ēkā darbojas Valsts Rūjienas ģimnāzija.

No preses un citiem avotiem

Mākslinieku Lilijas Ziemels (koloratūrsprāns), Kārļa Moora (fleitists) un V. Lapšē (pianists) koncerts svētdien, 13. martā 7 vakarā Rūjienas valsts ģimnāzijā. K. Mooris

ir Rūjienas ģimnāzijas absolvents, un šī būs viņa pirmā uzstāšanās Rūjienā pēc mākslinieka grāda iegūšanas.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 11. martā.

Mākslinieks-dekorators E. Dalbergs atsūtījis Rūjienas valsts ģimnāzijai savu diplomdarbu "Rīts" kā dāvinājumu savai bijušajai skolai. Tagad tas grezno jauno aktu zāli.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 13. maijā.

Otrdienas rītā ģimnāzijā pašnāvības nolūkā nošāvušies divi audzēkņi — 17 g. v. Indulis Lācis un 16 g. v. Daumants Muzikants, kuri apmeklēja ģimnāzijas otro klasi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 26. janvārī.

Plašu un vispusīgu mūzikas vakaru rīko Rūjienas ģimnāzija kopā ar ģimnāzijas vanagu vienību 22. septembrī ģimnāzijas zālē. Piedalīsies brīvmākslinieki: Paulis Krieviņš (klavieres), Jānis Aizpurietis (bazūne), Jānis Hunhens (vijole) un Dallītis (čello).

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 13. septembrī.

1936. gadā Rūjienas valsts ģimnāzijas direktors bija Mārtiņš Jansons, strādāja skolotāji: Jānis Platacis, Lidiya Blūmentāls (mainīja uzvārdu uz Varleja), Marta Putns, Vilis Klānis, Elza Gusarts, Alvīne Ozols, Kārlis Lācis, Marta Virskūna, Jānis Miķelsons, Jānis Aizpurietis, Rasma Šmits

Pilsētu apraksti. — 1936.

Par mūzikas skolotāju uz Rīgu pārgājušā J. Aizpurieša vietā Rūjienas valsts ģimnāzijā pieņemts brīvmākslinieks Valdis Vikmanis. Jaunais mūzikas pēdāgogs dzimis naukšēnietis, š. g. pavasarī beidzis konservatorijā trompetistu klasi un drīzumā absolvēs kapelmeistaru klasi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 3. septembrī.

Izglītības Ministrijas Skolu departamenta direktors K. Ozoliņš 1937./38. m. g. Rūjienas valsts ģimnāzijā pielaidis par angļu valodas skolotāju Valliju Ansoni, par angļu, vācu un latīņu valodas skolotāju pielaista Marta Ašmore, latīņu un vācu valodā — Rasma Šmite, dabaszinībās un ģeogrāfijā — Valdis Lielbārdis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 1. oktobrī.

Otrā pasaules kara laikā (1942–1944) vācieši skolā ierīkoja kara hospitāli ievainotajiem un apsaldētajiem vācu karavīriem. Pēc Vācijas armijas atkāpšanās no 1944. gada ēkā atradās Rūjienas vidusskolas klases bērniem, kuri pabeidza pamatskolu, kas atradās Ā. Alkšņa ielā. 1944. gadā nodega siltumnīca.

1964. gadā šeit iekārtots skolēnu internāts un jaunākās klases, pēc internāta likvidēšanas 1969. gadā līdz mūsdienām šajā ēkā darbojas sākumskolas klases.

SPORTA IELA

Atrodas Centra daļā. Stiepjas no Ganību līdz Dārza ielai. Ielas garums ir 400 m, platums — 12 m. Visā garumā grants segums.

Iela izveidota Latvijas brīvvalsts laikā.

No preses un citiem avotiem

Rūjienieši būvēs sporta stadionu. Rūjienas sporta darbiniekos un pašos sportistos tagad pacelts jautājums par jauna sporta stadiona būvi Rūjienā. Piemērotākā vieta jaunā sporta stadiona būvei pēc pašu sportistu domām būtu kādreiz bijušā pilsētas sporta laukuma vietā.

Tālavietis. — 1941. g. 21. oktobrī.

Sports Rūjienā vācu laikā

1942. gadā, dibinot Rūjienas sporta biedrību, plānoja veidot stadionu vecajā futbola laukumā Sporta ielā. Tolaik vietējos sporta laukumus par “stadioniem” gan nesauca, bet 1942. gadā, dibinot sporta biedrību, bija iecere tādu veidot Virķēnu šosejas galā. Pateicoties rūpniekam Milnem un viņa nesavtīgajam atbalstam, populārākais sporta veids pirmskara Rūjienā bija futbols, un ja rūjieniešiem palīgā nāca arī ātrie Naukšēnu uzbrucēji Dūdiņš u. c., tad komanda bija diezgan spēcīga aprīņķa mērogā. Ģērbtuvju gan laukumā nebija, tāpēc uz cīņu vietu, no centra pa Brīvības ielu futbolisti soļoja “pilnā uniformā” ar pūtēju orķestri priekšgalā un skatītāju virknēm aizmugurē.

Ar Arvīda Puriņa gādību pēdējos pirmskara gados Rūjiena tika pat pie tenisa laukuma, taču aizsargu sportistiem, tāpat vanagiem savos “salidojumos” nācās vieglatlētikas sacensībām pielaikot Eriņu parku.

Vācieši abas šīs “militārās” organizācijas atjaunot neatļāva, bet sportošanai šķēršļus nelika. Par Latvijas “sportfireru” tika iecelts viņiem uzticīgais Roberts Plūme, par Vidzemes apgabala sporta vadītāju — tautā populārais Jānis Daliņš. Pēdējais kopā ar Jāni Freimani drīz vien noorganizēja Valmieras sporta biedrību ar vairākām filiālēm aprīņķu pagastos — pēc agrāko aizsargu sporta pulciņu parauga. Tas nebija paticis “vācmīlim” — “Tālavieša” redaktoram Vesetam, kas Daliņa un Freimaņa pasākumos bija saskatījis Aizsargu organizācijas restaurāciju. (..) Rūjieniešiem nācās nodibināt pašiem savu, no Valmieras neatkarīgu sporta biedrību 1942. gada vasarā. Gan rūjienieši, gan mazsalacieši varēja piedalīties vairākās Valmieras sporta biedrības Idus pulciņa rīkotajās vieglatlētikas sacīkstēs 1942. gada vasarā Idus muižas parkā.

Vēl nebija mobilizēti un startēja daudzi Rūjienas — Mazsalacas novada sportisti — Valmieras aprīņķa rekordisti — sprinters Garklāvs, diskabols Jānis Ratass, lodes grūdējs Voldemārs Priede u. c. (..)

Arvīds Zaķis, Kanādā, 2004. g.

Nr. 2

Latvijas Kredītkooperatīvu sabiedrība. Iegūts izolē no parādnieka Nikolaja Atara 3404 m² zemes, dzīvojamā māja celta 1892. gadā.

1944. gadā māja nodega.

Zeme tagad pašvaldības valdījumā.

Nr. 3

1930. gadā Rūjienas pilsētas pašvaldība zemi un vienstāva saimniecības ēku par Ls 987 nopirkusi no Zemkopības ministrijas.

1944. gadā ēka nodega.

Tagad pašvaldības valdījumā.

Nr. 4

1939. gadā Ādams Roķis 6367 m² zemes par Ls 285 nopircis no Zemkopības ministrijas.

Tagad pašvaldības valdījumā.

Nr. 5

1930. gadā Rūjienas pilsētas pašvaldība 4952 m² zemes un vienstāva dzīvojamo māju par Ls 50 nopirkusi no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Augusts Lūsis no Sporta ielas nr. 5 kopā ar Augustu Kauliņu dzēruši Sviķa traktieri. Kamēr Kauliņš kungu istabā gulējis dienvidu, Lūsis viņa velosipēdam nozadzis pumpi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 14. maijā.

1944. gadā māja nodega.

Tagad pašvaldības valdījumā.

Nr. 7

1930. gadā Rūjienas pilsētas pašvaldība 5913 m² zemes par Ls 50 nopirka no Zemkopības ministrijas.

Tagad pašvaldības valdījumā.

Nr. 9

1935. gadā Jēkabs Krastiņš 3901 m² zemes par Ls 300 nopircis no Marijas Urums.

Pēc Atmodas īpašums nav pieprasīts. Pašvaldības zeme.

STACIJAS IELA

Stacijas iela atrodas pilsētas Centra daļā. Sākas pie Skolas ielas, iet paralēli bijušajai dzelzceļa stacijai līdz jaunveidotajai Eriņu ielai. Ielas garums ir 1020 m, platums — 14 m. 420 m garumā asfalta segums, 600 m — grants.

Pirms 1944. gada septembra par Stacijas ielu sauca Skolas ielas galu no dzelzceļa līdz Rīgas ielai.

Nr. 3

1928. gadā Katrīna Teņa m. Sprince 1379 m² zemes par Ls 184,76 nopirka no Zemkopības ministrijas. Vienstāva dzīvojamā māja, dzīvojamā māja sētā, saimniecības ēka-šķūnis.

1944. gadā visas ēkas nodega.

Dzelzceļam piederoša teritorija.

Nr. 4

1929. gadā Emma Lapsiņa un Amalija Siliņa 2119 m² zemes par Ls 378,85 nopirka no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā māja celta 1902. gadā, dzīvojamā-saimniecības ēka.

1944. gadā ēkas nodega.

Dzelzceļam piederoša teritorija.

Nr. 5

1927. gadā Jāzeps Bošs 1310 m² zemes par Ls 171,96 nopircis no Zemkopības ministrijas. Dzīvojamā māja celta 1890. gadā, saimniecības ēka-kūts — 1903. gadā.

1944. gadā ēkas nodega.

Dzelzceļam piederoša teritorija.

Nr. 7

1928. gadā Emma Zaķe 1403 m² zemes par Ls 207,26 nopirka no Zemkopības ministrijas. Vienstāva dzīvojamā māja, saimniecības ēka.

1944. gadā ēkas nodega.

Dzelzceļam piederoša teritorija.

Nr. 9

Ziņas par mājīpašumu nav saglabājušās.

No preses un citiem avotiem

Pārdodama māja, Stacijas ielā nr. 9

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 9. septembrī.

1944. gadā ēkas nodega.

Tagad dzelzceļam piederoša zeme.

Nr. 11

1939. gadā Latvijas valsts Satiksmes ministrija atpirka no Emmas Billis 1726 m² zemes.

No preses un citiem avotiem

Par kautiņa izraisīšanu studentu b-bas izrikojumā Eriņu muižā 24. jūnijā pie

atbildības saukti S. S. S. "sportisti": Hermanis Billis Stacijas 11. Visi "fizkultūrieši" savā spēku demonstrācijā par vainīgiem neatzinās.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 28. jūnijā.

1944. gadā ēkas nodega.

Dzelzceļam piederoša teritorija.

UPES IEĻA

Upes iela atrodas pilsētas centra daļā. Tā sākas Rīgas ielā un stiepjas līdz Rūjas upei. Upes iela ir vecākā Rūjienas iela, tā bija jau tad, kad pastāvēja Rujenes miests — 19. gs. pirmajā pusē. Ielas garums ir 520 m, platums — 14 m, tā visā garumā asfaltēta.

Ielas nosaukums nav mainījies kopš tās izveidošanas 19. gadsimtā. Uz šīs ielas atradās pirmās piecas Rujenes miesta dzīvojamās mājas. Kara laikā iela nav cietusi. Tajā atrodas pienotava. Tautā tā saukta par "Sūdu" ielu, jo zirgi, kas veda pienu, uz ielas lielā vairumā atstāja "zirgābolus".

No preses un citiem avotiem

Upes ielas daļas izbruģēšanu nolemj izsniegt par Ls 1,80 kvadrātasi (7x7).

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1924. g. 20. septembrī.

Petrolejas atļaujas Upes ielas namsaimniekiem pilsētas valdē izsniegs sestdien, 14. okt. plkst. 12. Visiem namsaimniekiem jāņem līdzī iedzīvotāju pases, mājas grāmata un iedzīvotāju saraksts vai aptaujas lapa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 13. oktobrī.

Ielas kreisā puse

Nr. 1, tā sauktā mācītājmuiža

Kopš Rūjienas Svētā Bērtuļa draudzes sadalīšanas Ziemeļu un Dienvidu draudzē 1882. gadā bijusi mācītājmuiža (pastorāts) palika Dienvidu draudzei. Ziemeļu draudzei vajadzēja citu mācītājmāju, un to ierīkoja Upes ielā 1. Iespējams, tādēļ, ka turpat kaimiņos, Rīgas un Upes ielas stūrī, dzīvoja baznīcas ērģelnieks (19. gs. vidū). Roberts Slokenbergs, dzimis 1898. gada 23. oktobrī, ordinēts 1924. gada oktobrī, bija Ziemeļu draudzes mācītājs (1929–1942), tāpēc viņš ar ģimeni dzīvoja šajā koka vienstāva mājā.

No preses un citiem avotiem

2. jūlijā baznīcas konvents par Ziemeļ-Rujenes draudzes mācītāju neilgi atpakaļ mirušā mācītāja Grosberga vietā vienbalsīgi ievēlēja mācītāja amata kandidātu Ozolu

no Dubultiem. Jāņu dienā mācītājs Ozols mūsu baznīcā turēja provē sprediķi un izrādījās par teicamu runātāju.

Dzimtenes Vēstnesis. — 1912. g. 4. (17.) jūlijā.

M. Rozenbergs kundze Upes ielā 1 abonē "Rujenes Vestnesi" 1914. gadā.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 4. janvārī.

1931. g. 28., 29. martā Roberts Slokenbergs kandidē pilsētas domes vēlēšanās no Rūjienas kristīgās baznīcas draugu apvienības saraksta. (Ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Domas. — 1931. g. 10. martā.

Latvijas Sarkanā Krusta Rūjienas nodaļas pilna sapulce notiks 28. martā plkst. 5 pēc pusdienas Upes ielā nr. 1.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 10. martā.

Rūjienas Ziemeļu draudzes baznīcas priekšnieks izrentē Ziemeļu draudzes mācītāja muižas zemi 16. martā (piektdien) mācītāja mājā. Tuvāk rentēšanas noteikumos var ieskatīties mācītāja kancelejā. Turpat līdz 15. martam iesniedzami arī rentes piedāvājumi.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. martā.

Pārdod tomātu stādus.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. 14. maijā.

Mācītāja mājā Upes 1 dabūjami tomātu stādi. Turpat var pieteikties dārzniecības mācekļi (arī pie bitēm). Tuvāki noteikumi uz vietas vai pa tālr. 79.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. 14. maijā.

Ar 1. decembri no audzinātāja darba Rūjienas draudzes skolā šķirās skolas priekšnieka palīgs un skolotājs Jānis Zanders. J. Zandera turpmākais darbs būs 25. pamatskolā Rīgā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. 4. decembrī.

Rūjienas baznīcai vajadzīgs ērģeļu minējs. Pieteikties līdz Ziemassvētkiem Rūjienas Ziemeļu draudzes mācītāja kancelejā Upes ielā 1. Pieņemšana pēc Ziemassvētkiem.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 10. decembrī.

Nepieciešams katram mūziķim! Mūzikas teorijas stundas (elementārteoriju, harmoniju, solfedžo, mūzikas enciklopēdiju un instrumentāciju) pasniedz brīvmākslinieks J. Aizpurietis. Pieteikties Rūjienas Ziemeļdraudzes mācītāja mājā. Tālr. 79.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 17. decembrī.

Mācītājs adjunkts Leo Kampe, dz. 1912. g. 22. febr., ordinēts 1937. g. 24. jūnijā, Upes ielā 1.

Ziemeļvidzemes gadagrāmata. — 1939.

1926. gadā ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu Ziemeļdraudzes mācītājmājai piešķirta zeme 6614 m², bijušās 2 dzīvojamās ēkas, saimniecības ēka-kūts, klēts, garaža un malkas šķūnis. Sētas mājā dzīvoja draudzes skolas skolotājs Jānis Zanders, kura sieva bija rūjieniete Olga Šica. Viņš mācīja latviešu valodu un literatūru un diriģēja korus, kalpoja arī par ērģelnieku baznīcā. J. Zanders strādājis arī par tulkotāju. “Grāmatu Drauga” apgādā. 1940. gadā iznāca viņa tulkotais Čarlza Morgāna romāns “Avots”, par kura tulkošanu atzinīgi rakstījusi Zenta Mauriņa.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. oktobrī.

(J. Zandera atmiņas par Roberta Slokenberga darbību Rūjienā izmantoja Nikolajs Kalniņš romānā “Mākoņu stūmēji”, kas 1990. g. iznāca ASV. Par samērā lielās saimniecības kalpotājiem strādāja Austra Pirsko un Marta Pasīte, mūziķa Pasiša māte. — G. Z.).

Mācītājmuižas saimniecībai bija piecas sešas govīs, zirgi. Ielas malā pie Jona mājas atradās aploks ar pieradinātām stirniņām. Pienu pārdošanai no mācītāja govīm nesa uz netālo Sebeža veikalu (Rīgas 6).

Vācu okupācijas laikā pēc R. Slokenberga atlaišanas tur dzīvoja mācītājs Eduards Pliksš ar ģimeni. Padomju laikā mācītājs nav dzīvojis, bet iekārtoti dzīvokļi. Īpašums atdots Rūjienas evaņģēliski luteriskās Sv. Bērtuļa baznīcas draudzei.

Nr. 3

1926. gadā ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu Olgai Pētersonei piešķirta zeme. 1933. gadā Olga Pētersone, dzim. Bošs, 6912 m² zemes, 1891. gadā celtu vienstāva dzīvojamo māju un saimniecības ēku-pirti, divas vienstāva saimniecības ēkas par Ls 1247 nopirkusi no Zemkopības ministrijas.

Pētersoniem bija meitas Erna, Lūcija un Zigrīda.

Sētā bija iekārtota Jāņa Kļaviņa ādu miecētava. Kļaviņi dzīvoja ielas mājā mācītājmuižas galā. Sētas mājā dzīvoja kāds krievs, kas gatavoja un pārdeva saldējumu. Viņam bija meita Irma, kas strādāja par slimnieku kopēju slimnīcā.

No preses un citiem avotiem

Ādu ģērētava izdodama Upes ielā nr. 3, D. Pētersons.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 6. jūnijā.

Ceturtdienas rītā Piensaimnieku sab-bas veikalā no naudas lādītes izzagti Ls 14,23. Zādzībā par vainīgu pienākts Rīgas ielā 6 dzīvojošais mazgadīgais Jēkabs Bērziņš, pie kura nauda arī atrasta.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 21. oktobrī.

Pilsētas valde 12. jūlija sēdē atļāvusi Emmai Brāķers Upes ielā (blakus koppienotavai) tirgoties savā kioskā ārpus parastā tirgošanās laika, uzliekot nodokli 5 lati mēnesī.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 1. augustā.

Pārdodams kiosks Upes 3. Turpat var pieteikties mācekle pie šūšanas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 6. oktobrī.

Emma Brāķers iesniegusi pilsētas valdei ziņojumu, ka viņa izbūvējusi Upes ielā 3 (blakus Piensaimnieku s-bas namam) kiosku un lūdz atļaut viņai tirgoties ārpus vispārējā tirgošanās laika.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 11. aprīlī.

Emmai Brāķers, Upes 3 nodokļa atlaide.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1934. g. 8. jūnijā.

Vecmāte B. Šulcs pārgājusi uz dzīvi Upes 3 (Pētersona kundzes namā, blakus pienotavai). Turpat atrodas arī G. Šulca drēbnieka darbnīca.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 5. aprīlī.

Ar šo ziņojumu, ka par sava vīra G. Šulca parādiem neatbildēšu. Rūjienā, 29. maijā 1935. g. Berta Šulcs, Upes ielā 3.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 31. maijā.

Vecmātei B. Šulcs Upes ielā nr. 3 ievilkts telefons nr. 152.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 12. jūnijā.

Meitene no 13–14 g. v. vajadzīga pie saldējuma pārdošanas Upes 3. Pieteikties brūzītī.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 26. maijā.

“Rūjienas Vēstneša” redakcija ar 11. maiju atradīsies Upes ielā 3 (O. Pētersones namā).

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 10. maijā.

Pēc Atmodas īpašumu atguvuši Pētersonu mazbērni. Māra Gutpelca un Pārsla Muceniece saņēmušas kompensācijas sertifikātus, bet Juris Vereščinskis pārdevis īpašumu Helmūtam Jolkinam.

Nr. 5/7, Rūjienas piensaimnieku biedrības pienotava

Rūjienas piensaimnieku sabiedrību nodibināja 1910. gadā, pienotavu uzcēla 1912. gadā.

1926. gadā Centrālā zemes ierīcības komiteja piensaimnieku sabiedrībai piešķīrusi 2090 m² zemes. 1930. gadā pienotava paplašināta. Tai pieder vēl divi malkas šķūņi un 1940. gadā celta nojume.

No preses un citiem avotiem

Rujenes zemkopības b-ba nospriedusi, ka Rujenes miestā būtu jāierīko moderniecība, kur apkārtējie zemkopji varētu pārdot pārpaliekošo pienu. No vienas puses, aizrādīja uz to, ka vēl neesot laiks ķerties pie tādas iestādes ierīkošanas, jo lopī un lopkopība vēl stāvo uz ļoti zema stāvokļa, tā ka ļoti maz atliekot piena, ko pārdot; vispirms vajaga gādāt par labāku lopu sugu un par pareizāku lopkopību. No otras puses, turpretim uzrādīja, ka esot gan tiesa, ka tagad gandrīz visu pienu izlietājot saimniecībā, bet tas notiekot tādēļ, ka neesot zināmas vietas, kurp novest pat mazāko pārpalikumu;

bet, ja būšot tāda vieta, tad katrs arī dzišoties vairāk atlicināt un labāk kopt lopus; tā tad arī jācerot, ka atlikums jo drīz iešot vairumā. Biedrība piekrita pēdējām domām un nosprieda uzaicināt derīgu vīru, lai Rujenē ierīkotu moderniecību.

Balss. — 1883. g. 26. oktobrī. (7. nov.)

Rūjienas piensaimnieku sab-ba izdos mazāksolišanā koppienotavas paplašināšanas, noliktavas un 2 krejotavu (Lodes un Ņonu pag.) jaunbūves būvdarbus. Tuvākas ziņas sab-bas kantorī Rūjienā Valdemāra ielā 5, tālr. nr. 9. Izsoles diena tiks izsludināta vēlāk. Valde.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 7. martā.

1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās kandidē Kārlis Neimanis no Rūjienas kristīgās baznīcas draugu apvienības saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Upes ielā nr. 5 dzīvojošā Bērziņa suns sakodis tirgotāja Kārļa Smilteņa 14 g. veco dēlu Arnoldu Smiltēni un Indriķim Auziņam no Jeru Vardijām saplēsis lietusmēteli, vērtībā par Ls 9.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 18. jūlijā.

“Rūjienas Vēstnesis” un citi laikraksti dabūjami katru dienu pie Alfrēda Resnis kga no plkst. 6–10 pie koppienotavas, pārējā laikā netālu no Pogas kioska.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. aprīlī.

Rūjienas atbrīvošanas pieminēklim ziedojusi Ls 200 Rūjienas piensaimnieku b-ba.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 8. novembrī.

Lai taupītu latolu, Rūjienas piensaimnieku sab-ba pārtraukusi piena auto transportu. Pienu tagad atkal kopmoderniecībā nogādā pajūgos.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

Nr. 7, Zemkopības biedrības nams, Piensaimnieku sabiedrības nams

Zemkopības biedrības namu uzcēla 1899. g., 1914./1915. g. to pārbūvēja, ievērojami paplašinot — uzceļot otru stāvu un piebūvējot papildinājumu gar Upes ielu. 1937. gada 18. marta Zemkopības biedrības valdes sēdē šī biedrība likvidējās, visus īpašumus nododot Piensaimnieku sabiedrībai.

1944. gadā agronoma A. Ozola ģimene, kas dzīvoja Zemkopības biedrības namā, aizbrauca uz Vāciju, vēlāk (no 1949. g.) dzīvoja ASV, Trentonā, Ņūdžersijā.

No preses un citiem avotiem

Rujenes Izglītības b-ba svētdien, 28. aprīlī plkst. 7 vakarā Rujenes Zemkopības b-bā rīko teātra izrādi “Pagasta nabags”. Biļetes iepriekš pie Šķiņķa kunga.

Rujenes Krājaizdevu sabiedrība atrodas Zemkopības b-bas namā.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 22. aprīlī.

“Ziedoņa” dziedāšanas b-bā par kora vadoni pieņemts skolotājs Priedīts.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 29. aprīlī.

Tirdzniecības skola arī šogad nodomājuse ierīkot slidotavu priekš saviem skolēniem, pie kam tiks pielaistas arī privāt-personas. Slidotavu ierīkos Zemkopības b-bas dārzā.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 4. janvārī.

Rujenes tirdzniecības skola nodomājuse sarīkot sviesta nedēļā 16. februārī tradicionālo skolēnu vakaru Zemkopības b-bas zālē.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 11. janvārī.

Zemkopības b-bas nama pārbūves skice šinīs dienās saņemta no arh. Malvesa. Ar maziem pārļobojumiem priekšniecība iesniegs to sapulces apspriešanai. Pate pārbūve sāksies maija beigās.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 1. februārī.

R. Gaiļa privātskolas skolotājam Mālmanim atļauts 13. apr. š. g. izrīkot Zemkopības b-bas zālē skolēnu vakaru ar teātra izrādi Sprīdītis, deklamācijām un sekošu deju. Atlikums par labu minētās skolas trūcīgiem skolēniem.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 5. aprīlī.

Zemkopības b-bas nama pārbūvi uzsāks maija sākumā. Nama pārbūve izdota būvuzņēmējam Ramatam par 16 000 rbļ. Plānu zīmējis arh. Malvess. Jaunais nams, pēc arhitekta plāna spriežot, būs ļoti glīts un ērts. Uz turieni, kā zināms, pāries arī mūsu lielākā kredītiestāde Rujenes Krājaizdevu sabiedrība. Telpas jau noīrētas.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 21. aprīlī.

Rujenes Izglītības b-ba sarīko svētdien 29. jūnijā Zemkopības b-bas licī bērnu svētkus ar svinīgu svētku gājienu. Sākums plkst. 1 dienā. Beigas plkst. 1 naktī.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 4. jūnijā.

Nozagtas dažādas desas, sviests, konservi un siers. No kases izzagti 37 lati naudas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 11. decembrī.

Rūjienas laukkopības pārraudzības b-ba, dib. 1931. g. Rūjienas rajona agronoms Alfreds Ozols pieņem Upes ielā Nr. 7.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 23. martā.

Rūjienas pat. b-ba “Konzums” piedāvā no saviem pastāvīgiem krājumiem labības un citas sēklas kā: kviešus — Rubīna un Diamant, miežus — Pines un 6-kanšu, auzas — Uzvaras un Zeltalietus, linsēklas — garšķiedru un vietējās, āboliņa sēklas, bastarda, timotiņa, zirņus — Zolo un Ceturtdienas, peluškas, viķus u. t. t.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 28. martā.

Laukstrādnieki pieteicami ik sestdienās Rūjienas apkārtnes laukkopības pārraudzības b-bas darba birojā, Upes ielā 7.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 6. aprīlī.

Lauksaimniekiem, kuri vēlas pļavas pārart ar traktoru, jāreģistrējas pie agr. A. Ozola Upes ielā 7 ik sestdienas, uzdodot platības.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 6. jūlijā.

Lauksaimniecības fakultātes vecākā kursa students vai lauksaimniecības vidusskolas absolvents var atrast nodarbošanos pret pienācīgu atalgojumu. Pieteikties pie agronoma A. Ozola.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. jūlijā.

Rūjienas apkārtnes ārzemju laukstrādnieku algu attiecīgā valūtā apmaina E. Brieditis, Upes ielā 7.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 20. septembrī.

Latvijas aerokluba Rūjienas nodaļa, dib. 1935. Agronoms Liepiņš, žurnālu darbinieks, mazpulku vadītājs.

Rūjienas rajona agronoms A. Ozols padomus lauksaimniekiem sniedz katru sestdienu Upes 7.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 25. oktobrī.

Trešos Vasarsvētkos Rūjienai pāri gāja negaiss un plosījās vētra. Vienības gatvē Lauks. b-bas namam vētra izrāva kādu kļavu ar visām saknēm un nogāza to pāri trotuāram.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 5. jūnijā.

Rūjienas Piensaimnieku b-bas valde izdos kūdras griešanu Eriņu purvā, sestdien, 9. maijā plkst. 11-os sab-bas kantorī. Valde.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 8. maijā.

Rūjienas Zemkopības b-ba pārdos noplēšanai pie b-bas nama atrodošos veco brūzi — pirti. Pārdošana notiks vairāksolišanā 27. jūn. plkst. 10 ritā, b-bas sētā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 19. jūnijā.

Rūjienas agronomiskā rajonā ietilpst 7 pagasti: Rūjienas, Ternejas, Naukšēnu, Jeru, Ņoņū, Lodes un Ipiķu.

Lauksaimniecības un rūpniecības izstādes katalogs. — 1936. g. 26., 27. sept.

Zemkopības b-ba pie sava tagadējā gruntsgabala tika tikai 1891. g. Tagadējam namam pamati likti 1899. g., un viņa pamatā iemūrēta biedrības vēlēšanās: "Lai šie uzceltais nams būtu kopīga sapulcēšanās vieta visiem apkārtnes zemkopjiem un gaisma visai apkārtnē."

Neskatoties uz nama samērā lielo platību, tas drīz vien izrādījās par šauru un tagadējā veidā tas pārbūvēts 1914., 15. g.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 29. janvārī.

Ceļā no Skudrītes kapiem līdz Dīķeru muižai pazaudēts misiņa ratu mitriķis (uzskrūvē). God. atradēju lūdzu pret pateicības algu nodot "Konzumā".

Rūjienas patērētāju b-ba "Agronoms" pie Rūjienas piensaimnieku sabiedrības uzaicina lauksaimniekus, kas vēlas lietot traktoru aršanai, pieteikties sab-bas kantorī.
Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 18. jūnijā.

Rūjienas biškopības b-bas tradicionālie medus svētki Rūjienā šogad notiks 8. augustā (..). Patlaban pie b-bas instruktora Rūjienā, Upes ielā 7, otrdienās un piektdienās līdz plkst. 14 dabūjams pirkt sveigs, vislabākās kvalitātes tīrs ziedu medus.
Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 9. augustā.

Rūjienas aizsargiem būs sava mītne. Tā atradīsies Piensaimnieku b-bas namā Upes 7, 2. stāvā bijušajā Konzuma kantora telpās.
Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 6. janvārī.

LLK darba birojs un tā vadītājs Pauls Rožkalns, tālr. 102. Upes 7.
Ziemeļvidzemes gadagrāmata. 1939. g.

Lai vairotu pilsētas labo izskatu, pašreiz sāka novecojušo ēku nojaukšana Upes ielā 5 — pie Saviesīgās b-bas.
Tālavietis. — 1942. g. 6. augustā.

Plaši jaunatnes svētki Rūjienā. LJO Rīgas pilsētas III vienības pūtēju orķestris un koris 10. jūl. Rūjienas tautas namā 15. sept. rīkoja jaunatnes svētkus. Uzstājās dzejniece I. Leimane, Operas solists E. Plūksna, pianiste J. Kalniņa un II Rīgas pilsētas vienības vanagu orķestris un koris E. Gobzemja vadībā.
Tālavietis. — 1944. g. 15. jūnijā.

1949. g. 25. martā izvests uz Sibīriju Jānis Sekste, dz. 1922. 13. maijā.
Pēteris Kalniņš, dz. 1923. 23. jūnijā, izvests no Rūjienas pienotavas.
Liesma. — 1996. g. 6. augustā.

Redakcija, tālr. Nr. 20, Upes ielā Nr. 7, Latvijas K(b)P Rūjienas rajona komitejas un Rūjienas rajona darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas orgāns "Komunisma Dzirkstele", iznāk no 1949. g.
Komunisma Dzirkstele. — 1951. g. 23. jūnijā.

Padomju okupācijas laikā šīs ēkas pirmajā stāvā atradās pilsētas bibliotēka, bērnu mūzikas skola un desu darbnīca, vēlāk — gaļas veikals, otrajā stāvā — dažas mūzikas skolas klases, neilgi pienotavas grāmatvedība. 1949.–1959. g. rajona laikraksta "Komunisma Dzirkstele" redakcija. Pēc Atmodas visā mājā ierīkoti dzīvokļi.

Nr. 9/11, Rūjienas Saviesīgā biedrība, tagad kultūras nams

Rujenes Saviesīgā biedrība dibināta 1899. gadā.

1924. gadā Saviesīgās biedrības nams novērtēts par Ls 99 500.

Rūjienas Saviesīgās biedrības nams sākts celt 1913. gadā. 1926. gadā 10 070 m² zemes par Ls 1309 nopirkti no Zemkopības ministrijas. Divstāvu biedrības namam bija arī vienstāva koka piebūve ar dakstiņu jumtu, kurā bija ierīkota bufete.

1877. g. 24. 07. Dibināta Rūjienas Zemkopības b-ba. 1. priekšnieks Naukšēnu Tēcēnu māju saimnieks Kārlis Miķelsons (viņš gan rakstīja: Michelson — G. Z.).

1899. g. Uzcelts Zemkopības b-bas nams Upes ielā 7, kam pamatakmens likts 23. maijā, iesvētīts 27., 28. dec.

1899. g. Dibināta Saviesīgā b-ba.

1908. g. Celts Rūjienas Saviesīgās b-bas nams Upes ielā 9/11. Skatītāju zālei pamats likts 1913. g. 21. aprīlī.

Jānis Landrāts “Rūjienas novads gadu gaitā” 1999. g. dec.

“... kad Saviesīgā biedrība uzcēla savu namu ar plašu izrikojumu zāli, koru koncertu sarīkošana vairs nekādas grūtības neradīja...”

Korim savu statūtu nebija. Tas 1920. gadā pieslēgās Rūjienas Saviesīgai biedrībai un no tā laika saucās “Rūjienas Saviesīgās Biedrības koris”.

Īstais Rūjienas tautas teātra uzplaukums iesākās tad, kad visu novada garīgās dzīves vadību uzņēmās Saviesīgā b-ba, kas bija uzcēlusi skaistu kultūras namu un ierīkojusi plašu zāli skatītājiem ar piemērotu skatuvi teātra izrādēm.

“Gājiens ar orķestri un vadību priekšgalā pa Rīgas ielu virzījās uz pilsētas centru un Saviesīgo biedrību. Tas bija kaut kas nepiedzīvots, vienreizējs un svinīgs. Lielā izrikojumu zāle bija stāvgrūdām pilna. Uz skatuves pie galda novietojās vadība. Par mītiņu vadītājiem uz visiem laikiem ievēlēja Jēkabu Krauzi un par sekretāriem mīrtiesas darbiniekus — tulku Kārli Lūsi un skrīveri Kārli Kluci...” Tā par 1905. g. Ludis Alberings. (L. Alberings un Ed. Licis “Rūjiena” 1978. g.)

Daži biedri ierosinājuši Biedrības nama paplašināšanu un pārbūvi, iekārtojot līdzšinējās telpas veikaliem un celt jaunu sarīkojumu zāli.

“JAUNDIBINĀTĀ Rūjienas Saviesīgā b-ba lūgusi iznomāt viņai Zemkopības b-bas telpas uz 8 gadiem par 800 rbļ gadā. Tā kā namu ceļ arī Saviesīgā b-ba, tad šis priekšlikums nerod piekrišanu.” (Agr. Alfreds Ozols, agr. Jānis Grinblats “Rūjienas novada zemturība” 1940. g.)

Sākotnēji pavisam citāds raksturs un darbības virziens bija Rūjienas pilsētā 1864. gadā nodibinātai *Geselligkeitsverein*, kas gan bija domāta kā kopēja satiksmes vieta latviešiem un vāciešiem, bet drīz vien kļuva par vācu gara stiprinātāju, kur nebija vietas ne latviešu dziesmai, ne latviešu teātra izrādei, ne arī latviešu valodai. ... Šo vācisko virzienu atbalstījuši visi Rūjienas tirgotāji, kas vairumā gan latvieši, bet indiferenti savas tautības ziņā. Tie atzinuši par lielu godu, ka var turēties kopā ar apkaimes muižniekiem, vācu mācītājiem un augstākiem pilsētas vācu ierēdņiem.

Biedrība drīz vien sakrājusi prāvu kapitālu, spējusi nopirkt savu namu un tanī ierīkojusi izrikojumu zāli un bufeti. Tur notikuši pirmie publiskie sarīkojumi Rūjienā. Pats par sevi saprotams, ka tie nebija latviešu sarīkojumi.

“... Ja kāds latvietis gribējis biedrības bufetē paēst pusdienu, tad vajadzējis nodrošināties ar divu biedru galvojumiem. Kādam vispārībā iecienītam Rūjienas skolotājam, kam bijusi asa mēle, vācu biedrības pārvalde atļāvusi tikai vienu reizi gadā apmeklēt savu bufeti.”

Bija radies savāds stāvoklis: Rūjienas pilsēta bija garā vāciska, bet apkārtējie lauki latviski. Sprototams, ka tāda vāciešu uzkundzība ar latviešu kārklu vāciešu atbalstu nemaz nav bijusi pa prātam Rūjienas patstāvīgiem zemturiem kā šīs biedrības biedriem. Viņi drīz vien uzsākuši nerimtīgu cīņu ar vācu vairākumu... tikai sebāk, kad kādā valdes sēdē nācies izlemt daudzu tautiski noskaņoto latviešu uzņemšanu biedrībā, balsīm vienādi sadaloties, Dr. Elcberts pēkšņi pārsviedies latviešu pusē. Latvieši bija uzvarējuši. Tā BIJA MILZU SENSĀCIJA VISĀ APKAIMĒ. Ar to vācu uzkundzība biedrībā beigusies, vācu gars zaudējis atbalstu, un šī vācu biedrība faktiski beigusī eksistēt, tās vietā stājoties Saviesīgai biedrībai ar daudz plašākiem sabiedriskiem mērķiem.

... Īstais Rūjienas tautas teātra uzplaukums iesākās tad, kad visa novada garīgās dzīves vadību uzņēmas Saviesīgā biedrība, kas bija uzcēlusi skaistu kultūras namu un ierīkojusi Latvijā PLAŠĀKO ZĀLI skatītājiem un piemērotu skatuvi teātra izrādēm.” (Arturs Bērziņš “Kārlis Zariņš dzīvē un darbā” 1959. g.)

No preses un citiem avotiem

Rujenes Saviesīgās biedrības zāles pamatakmeņa likšana notika 1913. g. 21. aprīlī.
Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 22. aprīlī.

Par Zemkopības b-bas ekonomu Adamsona vietā pieņemts Saviesīgās b-bas ekonoms K. Skuja.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 20. jūlijā.

Spāru svētki jaunai Saviesīgās biedrības zālei 19. oktobrī.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 23. novembrī.

Kamēr biedrība atradās vāciešu rokās, bufetes turētājs bija padots stingriem valdes noteikumiem. Viņš nevarēja kuram katram ienācējam pasniegt pusdienas vai glāzi alus. Iekšā nelaida lauciniekus ūdenszābakos, bez galošām vai bez virskrekla un kravates. Virsdrēbes un galošas vajadzēja atstāt garderobē, pat pīpe bija jāatstāj mēteļa kabatā. Lai atsēstos pie galdā, bija vajadzīga dežurējošā valdes locekļa un kāda klātesoša biedrības biedra galvojums par godīgu uzvešanos un kārtīgu rēķina samaksu. Vēl dzīvojamā ēka, saimniecības ēka nojauktas.

L. Alberings un Ed. Līcis “Rūjiēna”. — *Zviedrija*, 1978. *Ludis Alberings* 132. lpp.

Uz bļīnu vakaru svētdien 16. febr. š. g. laipni lūdz Rujenes Saviesīgās b-bas ekonoms K. Skuja.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 15. februārī.

Saviesīgās b-bas pārskatā par ieņēmumiem un izdevumiem uz 1914. g. 1. janv. būvuzņēmējam Ramatam par zāles būvi samaksāts 1911 rbļ. 36 kap.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 15. februārī.

Mūsu centīgā dāmu komiteja pie Izglītības b-bas sarīkoja t. s. atvadišanās vakaru no Zemkopības b-bas zāles (..) uz lielākas skatuves Saviesīgās b-bas jaunā zālē.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. maijā.

Saviesīgā b-ba nodomājuse savu zāli atklāt vēl šogad. Līdz ar to tiks sarīkoti atklāšanas svētki. Programma galīgi vēl nav sastādīta, bet šis tas jau ir projektēts. Svētkus nodomāts svinēt 2 dienas, pie kam projektē 1. dienā sarīkot koncertu, bet 2. dienā teātra izrādi. Par turpmākiem soļiem ziņos vēlāk.

Rujenes Vēstnesis. — 1914. g. 10. jūlijā.

Izrikojumos Saviesīgā b-ba noliek sekošu taksi: Jaunā zālē līdz plkst 11 naktī 600 rbļ un 200 rbļ par katru turpmāko stundu. Mēģinājumiem Jaunā zālē tikai uz skatuves un izrikojumiem citās telpās līdz plkst. 11 naktī — 150 rbļ.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1922. g. 3. janvārī.

Mākslinieks Alfreds Turauskis 7. okt. Saviesīgās b-bas mazā zālē bija sarīkojis plašu gleznu izstādi — ap 200 darbu. Daudz bija skatu no Latvijas — Latgales skati, skati no Kaukazijas, Krimas, Turkestanas-Taškentas, Sibīrijas-Altaja kalniem. Līdz 1924. g. viņš bija Rūjienas vsk. zīmēšanas skolotājs. Pēc tam pārgāja dzīvot Cēsīs, kur vadīja Cēsu amatniecības skolas mākslas nodaļu. Pēdējā laikā nodarbojas vienīgi ar glezniecību.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 12. oktobrī.

Svētdien, 26. janvārī 1930. g. Rūjienas Saviesīgās b-bas zālē Rūjienas novada Dziesmu diena. Piedalās sekojoši kori: 1) Rūjienas Saviesīgās b-bas — diriģ. L. Alberiņš, 2) Valsts Rūjienas ģimnāzijas — diriģ. P. Krieviņš, 3) Rūjienas biškopības b-bas — diriģ. E. Boķis, 4) Rūjienas biblioteku b-bas “Raža” — diriģ. E. Boķis, 5) Ipiķu pag. koris - diriģ. A. Rikmanis, 6) Jeru pag. aizsargu nod. koris — diriģ. A. Aparjods, 7) Ķoņu dziedāšanas b-bas — diriģ. A. Cirits, 8) Naukšēnu Izglītības b-bas — diriģ. A. Ārgals, 9) L. K. V. B. Nurmu nod. — diriģ. D. Lūsiņš, 10) L. K. V. B. Piksāru nod. — diriģ. F. Grantiņš, 11) Naukšēnu — Tēcēnu skolas — diriģ. A. Ore, 12) b-bas “Latvju jaunatne” Sēļu nod. — diriģ. P. Plūme. Kopā 12. kori ar 500 dziedātājiem. Virsdiriģents Teodors Reiters. Sākums plkst. 6 vak. Beigas plkst. 3 rītā. Pēc koncerta deja. Spēlēs 2 paplašinātie orķestri. Biļetes iepriekš dabūjamās Šķiņķa grāmatnīcā, bet izrikojuma dienā pie kases no plkst 3 pēc pusd. Tirs atlikums atbrīvošanas cīņās kritušo piemiņas fondam.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 24. janvārī.

Latvijas patstāvības laikā bufetes turētājam Oskaram Bērziņam viesu ziņā nekādu ierobežojumu nebija, bet tad arī pirmās šķiras lokāls pārvērtās par vienkāršu krogu. Tāds pats palika, kad bufeti turēja Miķelsons, Rundiks un Veismanis.

L. Alberings un Ed. Līcis “Rūjiēna”. — Zviedrija, 1978. 133. lpp.

Saviesīgās b-bas bufetei traktieru nodoklis Ls 3900.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 3. februārī.

1932. g. 20. maijā atvērta Jāņa Galzona gleznu izstāde. Atvērta līdz 22. maijam no plkst. 10–16. Ieeja pieaugušiem 20 sant., skolēniem pusceņa.

Rūjienas Balss. — 1932. g. 13. maijā.

Rūjienas sporta b-ba, dib. 1931. g.

O. Bērziņš Saviesīgās b-bas bufete.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 21. decembrī.

Aerokluba Rūjienas nodaļa š. g. maijā uzsāka būru lidmašīnas būvi. Būvdarbi tiktāl novesti, ka svētdien, 14. jūlijā no plkst. 8–18 lidmašīna būs izstādīta Saviesīgās b-bas lielajā zālē publikas apskatei. Ieejas maksa Ls 0,20 no personas. Labprāt pieņems arī labprātīgus ziedojumus.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 12. jūlijā.

Rūjienas Saviesīgās b-bas tenisa sekcija rīko sestdien plkst. 6 p. p. tenisa laukuma atklāšanu ar sacīkstēm. (..) Rūjieniešiem būs izdevība noskatīties ievērojamā tenisa meistara Šarnagela spēli. (..)

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 7. augustā.

Goda mielasts notiks sestdien Saviesīgās b-bas mazajā zālē plkst. 4 p. p. Visi, kas vēlas piedalīties, tiek laipni lūgti nekavēties izpirkt mielasta kartes, kas dabūjamās pils. valdē, pat. b-bas “Konzums”kasē, V. Šķiņķa grāmatnīcā un izstādes dienā izstādes kasēs. Karte maksā Ls 3.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 25. septembrī.

Kino “Kosmoss” Rūjienas Saviesīgā b-bā ceturtdien, 11. un piektdien 12. nov. Abās dienās plkst. 5. 30 vakarā 1) Latvijas chronika, 2) Groteska krāsās “Vīnes meža teika”, 3) Mākslas skaņu lielfilma pēc Dikensa ievērojamā romāna “Dāvids Koperfilds” u. t. t.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 5. novembrī.

Rūjienas Saviesīgās b-bas valde pārdos vairāksolišanā plkst. 4 pēc pusd. Biedrības koka žogu noplēšanai (gar Vienības gatvi). Žogs jānoplēš un jāaizved.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 3. aprīlī.

Brāļu kapu komitejas Rūjienas nodaļa rīko svētdien, 1938. g. 18. sept. Saviesīgā b-bā bazāru, sākums plkst. 12. Plkst. 20 Jara Beneša operete 3 cēlienos 5 ainās “Zaļā pļavā”. Simfoniskais orķestris, koris un solo dziedājums. Režisore Z. Liepiņa. Baletu iestudējusi B. Grūberga. Kormeistars un diriģents brīvmākslinieks V. Vikmanis. Izrādi vada R. Alberings. Apgaismotājs R. Kovišārs. Ieejas maksa krēslos Ls 1,50. 1. v. Ls 1; 2. v. Ls 0,70; skolniekiem Ls 0,30. Dejas Ls 0,80; garderobe Ls 0,10. Biļetes iepriekš dabūjamās V. Šķiņķa grāmatnīcā. Atlikums pieminēkļa celšanas izdevumu segšanai. Valde.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 9. septembrī.

Rūjienas Saviesīgā b-bai vajadzīgs garderobjers. Pieteikties V. Šķiņķa grāmatnīcā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 27. oktobrī.

Lieldienās sveic A. Vestmanis Saviesīgās b-bas bufetnieks.

Rūjienas Vēstnesis. — 1940. g. 21. martā.

Pēckara laikā kultūras nama lielo zāli izmantoja arī sporta spēlēm: basketbolam, volejbolam, līdz uzcēla vidusskolas sporta zāli (1964). Kultūras nama otrajā stāvā darbojās kinoteātris “Uzvara”.

Ielas labā puse

Nr. 2

Sētas mājiņa E. Danča īpašumam Rīgas ielā 6.

No preses un citiem avotiem

Upes ielā nr. 2 Miķelim Dancim par atrašanās laiku apcietinājumā no kopēja ar bijušo notāru Radziņu dzīvokļa izzagtas dažādas mantas par Ls 50. Vainīgiem ir uz pēdām.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 8. martā.

Ugunsgrēks Danča mantinieku mājā Upes ielā nr. 2 izcēlies nevis aiz sabojātas krāsns, kā bija ziņots mūsu laikraksta pagājušajā numurā, bet gan aiz krāsns pārkurināšanas.

Rūjienas Bals. — 1931. g. 2. oktobrī.

Paziņoju Rūjienas un apkārtnes iedzīvotājiem, ka jauna pulksteņu izlabošanas darbnīca atrodas Upes ielā 2. R. Mūsiņš.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 24. oktobrī.

Pēc Otrā pasaules kara, ceļot māju Rīgas ielā 6 (nodota lietošanā 1958. gadā), tās dārzā esošās vecās celtnes tika nojauktas. Tur atrodas Rīgas ielas 6 iedzīvotāju dārzi un daļēji pilsētas apstādījumi.

Nr. 10, tā sauktā pilsētas nabagmāja

No preses un citiem avotiem

Samazināti nodokļi Lienei Roziņ.

Pilsētas valdes sēžu protokoli. — 1922. g. 5. jūlijā.

Nr. 12, tā sauktā pilsētas nabagmāja

1926. gadā ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu pilsētas pašvaldībai piešķirti 1111 m² zemes. Uz tās bija divas vienkāršas koka dzīvojamās mājas un divas saimniecības ēkas. Pirmās Latvijas laikā tur atradās t. s. “nabagmājas”. 20. gadsimta 30. gadu beigās tās iedzīvotājus pārcēla uz labiekārtotu nespējnieku namu Kalna kroga rajonā “Pentes” mājās. Padomju laikā abās mājās ierādīja dzīvokļus. Pēc Atmodas abas mājas nojauca un uzcēla SIA “Artavs” guļbaļķu māju ar skaidu jumtu bāra vajadzībām.

No preses un citiem avotiem

Draudzes skolas Zelta grāmatai ziedojusi Ls 1 Anna Andersone.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 11. decembrī.

Pilsētas nespējnieki Upes ielā 12 lūdz izteikt sirsnīgu pateicību Puriņa kundzei un viņas līdzbiedrei, kas ar eglīšu svecītēm un dāvanām ienesušas viņu dzīvē svētku prieku.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 21. janvārī.

1998. gadā koka mājas nojauktas. Zeme kā kompensācija par bijušo īpašumu piešķirta Edvīnam Kidem.

Tur uzcelta vasaras kafejnīca SIA "Artavs" bāram "Trīs draugi".

Nr. 14

1939. gadā Milda Veronika Beriņš publiskā izsolē par Ls 1000 nopirkusi no Ādama Ramata tajā pašā gadā celtu divstāvu koka dzīvojamu māju un saimniecības ēku.

No preses un citiem avotiem

Par piedzeršanos pie atbildības policija sauc Ādamu Krūskopu no Upes ielas 14.

Rūjienas Ziņotājs. — 1930. g. 8. maijā.

Ādams Ramats kandidē pilsētas domes vēlēšanās 1931. g. 28., 29. martā no nam-saimnieku, tirgotāju un amatnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Pēc Atmodas māju no Beriņas mantiniekiem nopircis Dagnis Ēķis. Mājā ierīkots D. Ēķa autopiederumu veikals un videonoma.

Nr. 16 un Nr. 18

Bijušās zivsaimniecības "Rūja" pēckara laikā celtās daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas, kurās turpinās dzīvokļu privatizācija.

Nr. 24

Palos pārplūstoša pilsētas pašvaldības pļava.

F. Zumenta vējdzirnavu mūru paliekas. Fridrihs Zuments (dz. 1928. g. 18. decembrī) nopircis senas vējdzirnavas, kurām četru spārnu vietā pierīkojis sešus, bet tās nedarbojās. Rūjienieši bijušo feldšeri sauca par "profesoru". Viņam bija četri bērni. Vēl 1936. gadā ģimene dzīvoja šajās dzirnavās.

1932. gadā ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu pašvaldība par Ls 379 nopirkusi 2900 m² zemes.

VALDEMĀRA IEĻA

Ieļas izvietota pilsētas centra daļā, tā sākas no Rīgas ieļas un turpinās pāri Rūjas upei. Ieļai vairākkārt mainījies nosaukums: kad Latvijas teritorija bija Krievijas impērijas sastāvā, to sauca par Lielās muižas ieļu, Latvijas pirmās brīvvalsts laikā līdz 1926. gadam — par Pasta ieļu, pēc tam līdz 1936. gadam — par Valdemāra ieļu. No 1936. līdz 1944. gadam Valdemāra ieļas posmu līdz Rūjas tiltam sauca par Vienības gatvi. Pēc 1944. gada — atkal par Valdemāra ieļu.

No preses un citiem avotiem

Rūjienas pilsētas valde paziņo, ka saskaņā ar savu 1936. g. 15. maija lēmumu, kas stājies spēkā pilsētu pašvaldības likuma 34. un 35. punktos paredzētā laikā, viņa ir pārdēvējusi Rūjienas pilsētā līdzšinējās Valdemāra ieļas daļu no Brīvības laukuma līdz Rūjas upes tiltam par Vienības gatvi. Rūjienas pilsētas galvas v. M. Jansons, sekretārs O. Ieviņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 18. septembrī.

Tagad Valdemāra ieļas daļa līdz Rūjas tiltam tāpat kā pirms 1936. gada ir Valdemāra ieļas sākums.

Ieļas kreisā puse

Nr. 3, tā sauktais Vilka nams (pirms 1936. g. — Nr. 1)

1927. gadā Leopolds Vilks 1220 m² zemes Rīgas ieļā 2 par Ls 13 000 nopircis no māsām Berglundām. 1928. gadā viņas no sava zemes gabala atdala vēl 2366 m² zemes un pārdod L. Vilkam par Ls 60 000. Šajā pašā gadā tiek uzcelta divstāvu dzīvojamā ēka-veikals, 1931. gadā — pārbūvēta vienstāva saimniecības ēka. Adrese šim zemes gabalam — Valdemāra ieļā 3, arī Valdemāra ieļā 1. 1937. gadā Leopolda Vilka īpašumu savā pārvaldījumā nostiprina Rūjienas savstarpējā kredītbiedrība, pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas lēmumu.

No preses un citiem avotiem

Ugunsdzēsēju bazāra mantu izlozes vinnestu saraksti dabūjami ieskatam V. Lenša manufaktūras veikalā Valdemāra ieļā nr. 3.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 8. februārī.

Ievēribai! Ar šo pagodinos paziņot god. Rūjienas un apkārtnes publikai, ka esmu atvēris jaunu manufaktūras veikalu, Rūjienā, Valdemāra ieļā nr. 1 (jaunajā L. Vilka kga namā). Piedāvāju god. publikai lielā izvēlē dažādus vilnas, kokvilnas un zīda audumus, aušanas diedziņus, dzijas, galošas un modes preces par lētākām cenām. Lūdzu apmeklēt manu jaunatvērto veikalu un pārliecināties par preču labumu un mērenām cenām. Apsolidams laipnu apkalpošanu, palieku augstcienībā Vilhelms Lenšs.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 15. martā.

J. Eglītes pulksteņveikals Valdemāra ielā nr. 1 piedāvā jaunus un lietotus velosipēdus, kā arī visādas velosipēdu daļas. Turpat meklē pirkt lietotu medību bisi 16. kalibra un nagana revolveri.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 8. maijā.

P. Nairis. Apavu veikals, Valdemāra ielā 1.

J. Eglīts, pulksteņu, mūzikas un ieroču tirgot. Valdemāra 1.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 25. decembrī.

Sākot ar 1. apr., J. Eglīša pulksteņu un velosipēdu veikalā pieņem izlabot paša darbnīcā velosipēdus, patefonus, radio aparātus u. t. t. Dabūjami patefoni, sākot no Ls 70, plates no Ls 1, adatas no 50 sant. kastīte. Velosipēdu daļas. Auto eļļa. Cilindra eļļa 360 o E. (Tolaik izplatītas bremžu eļļas indekss. — G. Z.) Velosipēdus izdod braukšanai, patefonus spēlēšanai. Ieroči, patronas, pulvers, skrotis. Izbrauc uz vietām izlabot bojātus un uzstādīt jaunus radio. Tālrunis 111.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 2. aprīlī.

1931. g. Rūjienas pilsētas domes vēlēšanās kandidē Leopolds Vilks no Apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

1931. g. 15. jūnijā traģiskā nāvē šķīrās no mums Rūjienas pilsētas domnieks un sabiedriska darbinieks Vilhelms Lenšs.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 19. jūnijā.

Paziņoju godātai publikai, ka savu rokdarbu veikalu un plisētavu esmu pārvietojusi no līdzšinējām telpām uz Valdemāra ielu 1 (Vilka kga namā). Augstciens. E. Putniņš.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 19. janvārī.

1926. gadā Rūjienas apavu tirgotājam Nairim bija uzlauzts veikals un izzagta lielāka partija ādu. Vakar uz norādījumu pamata izdarītā kratīšanā Ūdra dzīvokļa bēniņos daļu no zagtām ādām atrada. Tagad gaismā nāk viena pēc otras vecās zādzības lietas. Ūdris strādājis bez līdzdalībniekiem, tāpēc arī tā noziedzīgās gaitas nav tik ātri atklātas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 22. aprīlī.

Priecīgus Vasarsvētkus vēl E. Putniņas rokdarbu veikals Valdemāra 1.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 13. maijā.

1935. g. 16. jūlijā plkst. 14 Valdemāra ielā 1 I ūtrupē pārdos Leopolda Vilka kustamu mantu, sastāvošu no klavierēm, novērtētu par Ls 700.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 28. jūnijā.

1936. g. 11. febr. plkst. 14 Valdemāra ielā 1 I ūtrupē pārdos Leopolda Vilka kustamu mantu — klavieres, novērtētas par Ls 700.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 6. martā.

Pircēju uzmanību!!! Mans mērķis — par vismazāko peļņu dot patērētājam ērtus, elegantus un izturīgus apavus. Par maniem apaviem došu pilnīgu garantiju. Ja Jūs esiet apmierināti, pastāstiet citiem. P. Nairis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 3. aprīlī.

Skaistas sievietes kājiņas nav domājamas bez Naira elegantām jaunāko modeļu kurpēm. Un, ja jums kājiņas salst, arī tur jums līdzēt varu ar filca un gumijas botēm. Viss tas lielā izvēlē par dažādām cenām. Nav aizmirsts arī kungus apgādāt ar moderniem, izturīgiem zābakiem. Tikpat liels krājums ūdens un filca zābaku. P. Nairis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 11. decembrī.

Rūjienas savstarpējā kredīt biedrība no līdzšinējām telpām Brīvības ielā 10 pāriet uz savu namu Vienības gatvē 1, kura augšstāvā iekārtos sabiedrības kantori.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 9. aprīlī.

Lētos gumijas apavus lielā izvēlē piedāvā P. Nairis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 14. maijā.

Lopkopības inspektors Rūjienas rajonā* Alida Kalniņa, tel. 112. Padomus dod sestdienās.

Ziemeļvidzemes gadagrāmata. — 1939.

1944. gadā ēkas nodega. Tagad uz šīs zemes pēc pēdējā kara uzcelta Patērētāju biedrības noliktava un z/s “Papardes” puķu kiosks, celts pēc pēdējā kara. Mantiņieki nav pieteikušies.

Nr. 5, tā sauktais Krēsliņa nams (līdz 1936. g. — Nr. 3)

1928. gadā Arnolds Krēsliņš zemi un vienkāršu koka dzīvojamo māju par Ls 16 000 nopircis no Olgas Pētersones (dzim. Boša). Divstāvu koka dzīvojamā māja uzcelta 1929. gadā, bet saimniecības ēka-garāža — 1932. gadā.

No preses un citiem avotiem

“Jaunā aptieka” pārvietota uz Valdemāra ielu nr. 5 paša namā. Provizors A. Krēsliņš.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 23. decembrī.

1931. g. 28., 29. martā Arnolds Krēsliņš kandidē pilsētas domes vēlēšanās no Apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Rīgas apgabaltiesas 2. iecirkņa tiesu izpildītājs A. Šterns izsludinājis provizora Arnolda Krēsliņa nekustamā īpašuma, kas atrodas Valdemāra ielā 3, pārdošanu par Ls 10 036,50 Latvijas Hipoteku bankas parāda piedzišanai. Ūtrupe nolikta 5. augustā.

Rūjienas Domas. — 1933. g. 30. maijā.

* Tolaik lopkopības pārraudzības rajons, ne administratīva teritorija.

Valsts svētkos apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeņa 4. šķiru Brīvības pieminekļa komitejas pr-ājs Arnolds Krēsliņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 22. novembrī.

Rūjienas pilsētas galva A. Krēsliņš iegādājies jaunu Chryslera Plymontha automobili.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 12. jūnijā.

Arnolds Krēsliņš, Rūjienas pilsētas vecākais un mūsu laikraksta atbildīgais redaktors — atstāj Rūjienu. Viņš pārceļas uz dzīvi valsts galvas pilsētā, kur pārņēmis savā īpašumā V. Foka aptieku Brīvības ielā 2. (Šīs aptiekas īpašnieki 1939. g. repatriējās uz Vāciju. — G. Z.)

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. novembrī.

Emilija Putniņš, dāmu gatavu apģērbu veikals.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

1940. gadā Arnolda Krēsliņa īpašums tika nacionalizēts. Dzīvojamā ēka, kurā atradās arī veikali, novērtēta par Ls 35 000 un saimniecības ēka-garāža — par Ls 800. Dzīvojamā mājā bijuši divi dzīvokļi ar desmit istabām kopumā. Kopējā apdzīvojamā platība bijusi — 174,31 m², neapdzīvojamā — 83,24 m². 1942. gadā Latvijas Bankas Rūjienas nodaļa lūdza sniegt ziņas par karadarbības laikā nodarītiem postījumiem Rūjienas savstarpējās kredītbiedrības nekustamam īpašumam, kas 1940. g. nodots Rūjienas pilsētas pašvaldībai.

No 1944. gada rudens ēkā darbojās septiņgadīgās skolas virtuve, poliklīnika, kurā bija zobārsta, terapeita, ķirurga, pediatra u. c. kabineti. Pēc 1959. gada, kad likvidēja Rūjienas rajonu un partijas komitejas telpās Rīgas ielā 14 iekārtoja poliklīniku, Valdemāra ielā 5 ierīkoja patērētāju biedrības audumu veikalu, 1979. gadā — apģērbu komisijas veikalu un dzīvokļus ēkas otrajā stāvā.

Atmodas laikā mājā tika atvērti vairāki veikali, kas savu darbību pārtrauca bankrota dēļ: Jurģa Ratnieka pārtikas veikals, veikals “Eglītes”, z/s “Purvītiņi”, visbeidzot mākslas salons “Reālā aptieka”. No 2001. gada februāra līdz 2004. gadam šajā mājā atradās “Rūjienas Vēstneša” redakcija. Kopš 2004. gada ēkā iekārtots mākslas salons “Reālā aptieka”. Māja atdota tās mantiniekiem Kasparam un Jānim Krēsliņiem. Otrajā stāvā tiek izīrēti dzīvokļi.

Nr. 7, arī Upes iela Nr. 7, Piensaimnieku biedrības nams (līdz 1936. g. — Nr. 5)

1891. gadā Rūjienas Zemkopības biedrība (dib. 1877. g.) par 4000 rubļiem nopirka no A. Dauberta kundzes zemes gabalu Upes un toreizējās Pasta, tagad Valdemāra ielas stūrī.

1898. gadā tika sākta biedrības nama celtniecība pēc arhitekta Kārļa Melbārža projekta, kura izmaksas bija paredzētas 8500 rubļu apmērā. 1898. gadā iemūrēja pamatakmeni, bet 1899. gada 27. decembrī namu iesvētīja. To cēla namdara O. Baltiņa celtnieki, izlietojot 6935 rubļus, ietaupot 565 rubļus.

1901. gadā gar Zemkopības biedrības namu ielu nobruģēja un pie tā ierīkoja palieveni zirgu novietošanai. 1902. gadā tika nodibināta Rūjienas patērētāju biedrība un ierīkots pārtikas veikals, kura telpas atradās Upes ielā 3, Pētersona mājā. 1919. gadā jau darbojās Rūjienas patērētāju biedrības “Konzums” veikals Zemkopības biedrības namā. 1937. gadā Zemkopības biedrību likvidēja, pievienojot tās īpašumus Rūjienas piensaimnieku biedrībai.

No preses un citiem avotiem

Plaši zemnieku svētki Rūjienā, 9. sept. Plkst. 10 dalībnieku gājiens atstāj b-bu un dodas uz Sv. Bērtuļa baznīcu. Gājiena priekšgalā valsts un 3 zaļie zemnieku karogi. Plkst. 12 gājiens dodas no baznīcas uz pilsētas b-bas namu. Svētkus atklāj deputāts A. Alberings. Maršam atskanot, ierodas L. Z. S. deputāts K. Ulmanis. Pēc K. Ulmaņa runas sākas bazārs un lotereja. Kā pēdējais bija teātra izrāde “Mēs tie paši ruvenieši” no A. Melnalkšņa.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 14. septembrī.

Jaunā aptieka, provizors A. Krēslis dežurē no 3. – 10. martam.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 1. martā.

Konfekšu darbnīcas atvēršanai Valdemāra ielā nr. 5 pilsētas valde devusi savu piekrišanu. Darbnīcu atvērs Teodors Johansons.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 12. novembrī.

Konfekšu fabrikas Rūjienā

Rūjienas vēsturē savu vietu ieņēmusi konfekšu ražošana. Agrākās rakstītās ziņas par to atrodamas 1913. gada “Rujenes Vēstnesī”: “Reinverta mūra nams (t. s. Cementskola — G. Z.) Vokzāles (tagad Skolas — G. Z.) ielā, kurā bija nodomāts ierīkot pirti, tagad izīrēts “Fortūna” konfekšu fabrikai.”

To, ka šī ēka ir bijusi konfekšu fabrika, apliecina ne viens vien vecais rūjienietis. Latvijas pirmās brīvvalsts laikā konfekšu fabrika šajā celtnē vairs nav darbojusies, bet ierīkotas vairākas pilsētas pamatskolas klases un darbmācības kabinets.

J. Galzona (1912–1979), gleznotāja, zīmēšanas skolotāja arhīvā ir fotogrāfija, kurā redzami konfekšu fabrikas darbinieki, kas nofotografēti uz divstāvu koka ēkas fona. Skaidri saskatāma arī liela izkārtne, uz kuras krievu valodā rakstīts “Konfekšu fabrika”. Domājams, ka tā ir Rīgas ielas 5 sētas māja, kur no 1918. līdz 1940. gadam atradās Milnes limonādes ražotne.

1914. gada “Rujenes Vēstnesī” minēta Bernharda Goldberga šokolādes un konfekšu fabrika Rīgas ielā 7 (bijušajā Reinverta namā), par tās darbības laiku ziņu nav.

1929. gada “Rūjienas Domās” lasām: “Konfekšu darbnīcas atvēršanai Valdemāra ielā 5 (Piensaimnieku biedrības nams) pilsētas valde devusi savu piekrišanu. Darbnīcu atvērs Teodors Johansons.”

1934. gadā T. Johansons “Rūjienas Vēstnesī” ievietojis sludinājumu, ka konfekšu

darbnīcā Rīgas ielā 10 dabūjamās Ziemassvētku konfektes, šokolādes figūras un pārdo-dama konfekšu mikla (no tās gatavoja “gotiņas”). Mainījusies T. Johansona konfekšu darbnīcas vieta — no Valdemāra ielas 5 uz Rīgas ielu 10.

Rūjienieši Vilma Podziņa un Oļģerts Balodis stāsta, ka 20. gadsimta 30. gados konfektes ražojis arī Jūliuss Moors Brīvības ielā 16 (tagad Jēkabsona un Dimzas māja). Konfektes tolaik sauktas par “morišiem” — nosaukums radies no ražotnes īpašnieka uzvārda.

Sākoties padomju okupācijas laikam, 1940. gadā konfekšu ražošana Rūjienā tika pārtraukta.

No preses un citiem avotiem

Valmieras apr. 4. iecirkņa miertiesā pārvietojusies uz jaunām telpām Valdemāra ielā 5 (Zemkopības b-bas namā 2. stāvā). Ieeja no Valdemārielas. Pirmo sēdi jaunās telpās noturēs 10. aprīlī.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 2. aprīlī.

Rūjienas Patērētāju b-ba “Konzums” piedāvā god. Rūjienas un apkārtnes publi-kai par mērenām cenām no savas jaunatvērtās gaļas un gaļas izstrādājumu nodaļas Zemkopības b-bas namā. Veikals atvērts no 18. aprīļa.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 17. aprīlī.

Rūjienas Patērētāju b-ba “Konzums” lūgusi Rūpniecības departamentu izsniegt atļauju desu darbnīcas ierīkošanai Rūjienā, Valdemāra ielā 5. Pilsētas valde paziņojusi, ka viņai iebildumu nav.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 19. jūnijā.

Rūjienas pat. b-bas gaļas nodaļa Vienības gatvē 5, sākot ar 1938. g. 27. nov., tir-gosies arī svētdienās no plkst 7–9 ritā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. novembrī.

Rūjienas pat. b-ba “Konzums” pieņem olas eksportam par valdības noteiktām cenām. Olām jābūt svaigām, tīrām, nemazgātām, ne vieglākām par 50 gr. Eksportam nederīgās olas pieņems par tirgus cenām. Turpat var pieteikties veikala māceklis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 13. martā.

Rūjienas patērētāju biedrība “Konzums”, Vienības gatvē 5, tel. 14.

Rūjienas krāj-aizdevu sabiedrība, Vienības gatvē 5, tel. 80.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 25. septembrī.

Rūjienas Piensaimnieku sab-bas valde ziņo lauksaimniekiem; rūpniekiem, ka dabūnams Zemkopības ministrijas smagais auto lauksaimniecības ražojumu, ķieģeļu, cementa u. c. preču vešanai. Veduma maksa lauksaimniekiem 25 sant. ; rūpniekiem un veikaliem 35 sant par katru nobrauktu klm. Auto pieprasāms sab-bas kantori.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 2. oktobrī.

Drošības spējīgs kasieris-re tūliņ vajadzīgs Rūjienas pat. b-bai "Konzums". Alga pēc vienošanās. Pieteikšanās katrā laikā "Konzuma" kantorī.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 15. janvārī.

Ar 22. janv. spriedumu Alberts Danebergs, dz. 1886. g. 22. maijā, atzīts par vainīgu par bojātu, cilvēku uzturam nederīgu mednieku desu un tiriņdesu pārdošanu savā pārziņā esošā Rūjienas pat. b-bas "Konzums" gaļas un desu tirgotavā, sodīts ar Ls 55 vai arestu 19 dienas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 16. aprīlī.

Rūjienas patērētāju b-ba "Konzums" ir uzņēmusies vecas dzelzs, čuguna un misiņa vākšanu nosūtīšanai Liepājas un Vairoga fabrikās, maksājot noteiktas cenas: par dzelzi un tēraudu tonnā Ls 35, čugunu — Ls 90; misiņu — Ls 550. Pieņemšanas diena būs noteikta, kad būs pieteikta vagona krava. Uzaicinām jaunatni, mazpulku dalībniekus, aizsargus, aizsardzes un lauksaimniekus savākt šos materiālus un pieteikt to vairumu "Konzums" kantorī. Mazpulku dalībniekiem, kuri būs nodevuši vislielāko svaru, tiks izmaksātas vēl godalgas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 30. aprīlī.

Rūjienas krājaizdevu sab-bas telpās Vienības gatvē nr. 7 1937. g. 27. apr. plkst. 14 II ūtrupē pārdos Eduarda Mangaļa kustamu mantu, sastāvošu no obligācijas, novērtētu par Ls 200.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 16. aprīlī.

14. jūnijā beidzamā lūžņu pieņemšana.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 11. jūnijā.

Pēc Otrā pasaules kara šajā ēkā darbojās Valmieras bērnu mūzikas skolas filiāle un Rūjienas Patērētāju biedrības desu ražošanas cehs, vēlāk — gaļas veikals. Tagad māja pieder Rūjienas piensaimnieku biedrībai. Tajā ierīkoti dzīvokļi un pienotavas noliktava saldējuma taras glabāšanai.

Ielas labā puse

Nr. 2, tā sauktā Pogas māja

1928. gadā N. Kreišmanis, kuram piederēja vienkārtīga koka māja Brīvības un Valdemāra ielas stūrī, bija izīrējis veikalu Tenim Šleserim.

1933. gadā Kārlis Alfreds Poga nopircis no Nikolaja Kreišmaņa īpašumu Valdemāra ielā 2 par Ls 26 000. N. Kreišmaņa vienkārtīga koka māja, kurā atradās koloniālpreču veikals ar pakaviem, naglām, arkliem, petroleju u. c., tika nojaukta, un tās vietā uzcēla divstāvu ēku ar tornīti, ko pēc Otrā pasaules kara remonta laikā noplēsa. Vienkārtīga tirdzniecības ēku pabeidza celt 1934. gadā.

1938. gadā pabeidza divstāvu koka dzīvojamu māju, apšūtu ar ķieģeļiem. Vēl K. Pogas zemes gabalā atradās vienkārtīga koka noliktava, vienkārtīga mūra noliktava un iebraucamās sētas palievenis.

No preses un citiem avotiem

Miljons rbļ. ir galvenais vinnests Sarkanā Krusta naudas loterijā Nr. 15. Rūjienā lozes dabūjamas Latv. bankas nodaļā un N. Kreišmaņa kga tirgotavā Pasta ielā 7. Ļoti iespējams, ka kāds galvenais vinnests 1931. gadā lemts tieši jums!

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 21. septembrī.

Par tirgošanos ārpus noteiktā laika pie atbildības sauc veikala īpašnieku Eduardu Šleseri.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 26. jūlijā.

Brāļi Šleseri. Koloniālpreču veikals Valdemāra ielā nr. 2.

Rūjienas Doms. — 1929. g. 25. decembrī.

Rūjienas pag. "Karkēnu" kalējs Bergs atradies krietnā štimmungā Šlesera veikalā Rūjienā. Tajā pat laikā veikalā ieradies Idus "Vidus-Zenteros" dzīvojošais Arturs Zaķis. Izmantojot štimmungu, tas izvilcis Bergam no kabatas Ls 5 papīra naudas zīmi. Kā par laimi vai nelaimi to novērojis kāds klātesošais un tā Zaķis ciet. Jā, viņš jau neesot nekā gribējis savam draugam nozagt, tikai paglābt šos 5 latus no neglābjamas bojā iešanas šajos štimmunga laikos. Tā taisnojies Zaķis pie protokola sastādīšanas. Zaķis arī atdevis Bergam "paglabātos" 5 latus. Bergs sūdzību vairs neuztur.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 8. jūnijā.

Par samaksāta parāda otrreizēju piedzišanu no Rūjienas tirgotāja Kārļa Pogas pie atbildības sauc Indriķi Sproģi un Jāni Gaili no Ludzas ielas 36 Rīgā.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 18. jūlijā.

1931. gada 28., 29. martā Nikolajs Kreišmanis kandidē pilsētas domes vēlēšanās no Apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Paziņoju god. Rūjienas un apkārtnes publikai, ka, sākot ar š. g. 10. janvāri, savu apavu tirgotavu-darbnīcu esmu pārvietojis no Raiņa ielas nr. 1 (Šmidts kga nama) uz Valdemāra ielu nr. 2 (Kreišmaņa kga namā). R. Kukainis.

Rūjienas Doms. — 1930. g. 14. februārī.

Ūtrupē 16. maijā plkst. 11 Valdemāra ielas nr. 2 sētā tiks pārdots: divjūga disele, zirga lietas, etažers, spoguļi, oša koka ēdamgalds, logu rāmji, galdi, kublis, krēsli.

Rūjienas Doms. — 1930. g. 16. maijā.

Par kioska celšanu bez atļaujas miertiesnesis sodijis ar Ls 25 vai 7 dienām arestā namsaimnieku Nikolaju Kreišmani, Valdemāra 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1931. g. 25. decembrī.

God. Rūjienas un apkārtnes iedzīvotāji, atļaujot piedāvāt no mana sīku preču veikala (pie Kreišmaņa kunga nama) cukuru par 0,66 Ls/kg, rīsu, mannā un citas koloniāl un sīkas preces par ļoti mērenām krīzes cenām. Visā cienībā K. Poga.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 13. maijā.

Veikala telpas izdodamas Valdemāra ielā 2. Tuvākas ziņas pie K. Pogas kioskā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 5. janvārī.

Pašlaik maksāju par teļādām Ls 2,80, zirgādām — Ls 8.-, lopādām — Ls 0,45 klgr. Ādu ģērētava E. Jostsons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 9. martā.

Pērķ maltas un nemaltas egļu mizas. Izsūtu arī lobītājus. E. Jostsons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. aprīlī.

Lauksaimnieku ievēribai! Paziņoju god. Rūjienas un apkārtnes lauksaimniekiem, ka esmu ierīkojis Rūjienā Valdemāra ielā 2 pie tirgotāja R. Kukaiņa ādu ģērētavas pieņemšanas vietu. Pieņemu ģērēšanā visādas ādas, kā arī kažokādas ķīmiskai tīrīšanai. Jēlādas iepērku par pastāvošām dienas cenām. Ar cienību G. Zālīts, ādu mītuve Mazsalacā, Baznīcas ielā 17.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. aprīlī.

Ilgviļņu un aukstās ondulācijas aparāti tagad darbojas visu dienu no plkst. 8 ritā līdz 6 vakarā kungu un dāmu frizētavā Valdemāra 2. E. Glāzers.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 3. maijā.

18. novembra svinību uzņēmumi dabūjami pie J. Jostsona Valdemāra 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 22. novembrī.

Pašlaik maksāju par lopādām kg:

Svaigām: I šķira Ls 0,65; II šķira — Ls 0,55

Žāvētām: I šķira Ls 1,50; II šķira Ls 1,15

Zirgādas: I šķira Ls 10; II šķira Ls 7

Teļādas: I šķira Ls 4; II šķira Ls 1,50

Aitādas: I šķira Ls 3,00; II šķira Ls 2,00; III šķira Ls 0,50

E. Jostsona ādu ģērētava Valdemāra 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 31. decembrī.

Māja Rūjienas centrā lēti pārdodama. Uzzināt M. Rozes veikalā, Valdemāra 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 29. maijā.

M. Roze, manufaktūras un apģērbu veikals.

R. Kukainis, apavu tirgotava.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 19. jūnijā.

Pērķu gatavus un negatavus saku kokus katrā vairumā. E. Jostsons.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 7. augustā.

Ar 1. oktobri š. g. pāriešu uz Vienības gatvi Nr. 2 Pogas kunga jaunceltnē, bij. Kreišmaņa namā. Vīniem un liķieriem ar 20. sept. cenas pazeminātas par 8–15%. Organizācijām priekš sarīkojumu bufetēm piedāvāju par paša cenu (pēc rēķina) plus Ls 0,20 un 0,10 preču un naudas pārsūtījuma izdevumu segšanai. Paulis Brambats.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 25. septembrī.

Ceļā jauns sūtījums zoļu ādas no ādu fabrikas "Jugla" un pārdošanā ies par līdzšinējām cenām, tamdēļ velti uztraukties par gatavo ādu sadārdzināšanos. Teikto tomēr nevarēs attiecināt uz jēlo zeltu (jēlādām), jo vecu vecais amatnieku (arī jaunais tautsaimnieku) pamata sakāmvārds skan: jēlviela ir zelts, ģērēta — viens. Ādu mītuve un tirgotava Ernests Jostsons, Vienības gatvē 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 16. oktobrī.

P. Brambata vintirgotava tagad atrodas Vienības gatvē 2, Pogas kga namā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 27. novembrī.

Daru zināmu, ka ar 1937. gada 1. janvāri pārceļu savu veikalu no līdzšinējā pilsētas kioska uz savu namu Vienības gatvē 2. K. Poga.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 31. decembrī.

Par tirgošanos pēc nosacītā laika Rūjienas policija sastādījusi protokolus K. Pogam, E. Putniņam, P. Ābolam. K. Pogam bez tam sastādīts protokols par tirgošanos ar poligrāfiskiem ražojumiem bez attiecīgas atļaujas.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 15. janvārī.

Protokols par tirgošanos veikalā pēc nosacītā laika nav vis sastādīts apģērbu tirgotājai E. Putniņai, bet gan apavu tirgotājam J. Putniņam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 22. janvārī.

Ziņoju, ka esmu pārvietojis savu līdzšinējo veikalu no pilsētas kioska uz paša namu Vienības gatvē 2 preti pilsētas kioskam. Piedāvāju bez līdzšinējām precēm cukuru, veļas ziepes, rīsus, mannā, zirņus, grūbas, putraimus, skābētus kāpostus, gurķus, ziepakmeni un citas koloniālpreces lielā izvēlē, kādas līdz šim man nebija. Kā aizvien dabūjami laikraksti, dažādi žurnāli un visi jaunākie romāni. Pieņem abonementus uz visiem laikrakstiem un žurnāliem. Ceru, ka god. publika savu uzticību man neliegs un apmeklēs arī turpmāk manu veikalu jaunajā vietā. Tālr. nr. 28. K. Poga.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 22. janvārī.

Par tirgošanos neatļautā veidā, proti, izsniedzot preces pa logu, kas veikaliem nav atļauts, bet atļauts tikai kioskiem, policija sarakstīja protokolu tirgotājam K. Pogam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 26. februārī.

Tirgotājam K. Pogam sastādīts protokols par to, ka pārbūvējis savu namu Vienības gatves un Brīvības ielas stūrī, atkāpjoties no Valmieras apr. būvinspektora apstiprināta plāna.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 5. martā.

Eleganti jaunumi! Pavasara sezonai jau pienākuši bagātīgā izvēlē kleitas, mēteļi, uzvalki, džemperī, blūzes, veļa u. c. dāmām, kungiem un bērniem dažādu šķirņu, glīta izstrādājuma ik viena gaumei. Iesvētišanām un līgaviņiem — liela izvēle. Tikai labākās kvalitātes preces un par lētām cenām. M. Roze. Vienības gatvē 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 12. martā.

Eleganti jaunumi pavasara sezonai jau pienākuši bagātīgā izvēlē. M. Roze, Vienības gatvē 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 19. martā.

R. Šķiņķis drēbniecībā un drēbnieku piederumu tirgotavā Vienības gatvē 2. Dabūjamās drānas aizsargu un citiem tērpiem, izturīgas oderu drēbes u. c. piederumi katram augumam piemērots mērs. Pieņem pasūtījumus. Pārdod.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 24. martā.

Paziņoju god. dāmām, ka esmu iegādājies modernu ilgviļņu aparātu, ar kuru veidojas lielas, dabīgas sprogas. Frizieris E. Glāzers.

Lētos gumijas apavus: vasaras kurpes ar gumijas zoli, drēbes sporta kurpes ar gumijas zoli, baltas tenisa kurpes ar gumijas zoli, viscaur gumijas sporta kurpes, gumijas peldu kurpes lielā izvēlē piedāvā R. Kukainis, Vienības gatvē 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 14. maijā.

		kg/Ls
Pērku		
Zirgu astes	grieztas	4,50
Zirgu astes	garas	3,50
Zirgu krēpes		1,50
Teļu māgas	gb.	0,20

Astēm jābūt tīrām, māgām izpūstām un izžāvētām. G. Jostsons.

Māceklis jēlādu tirdzniecībā var pieteikties Vienības gatvē 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 14. jūnijā.

Kalpone vajadzīga. Pieteikties pie K. Pogas Vienības gatvē 2.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 14. jūnijā.

Rīgas prefekts administratīvā kārtā sodījis Rūjienas tirgotāju K. Pogu ar Ls 60 naudas sodu — par braukšanu ar automobili pretēji satiksmes noteikumiem.

Silķes, Latvijas un ārzemju zvejas, mazumā un vairumā (mucās un pumucās) piedāvā K. Poga.

Paziņoju god. iedzīvotājiem, ka ar š. g. 2. oktobri atveru Rūjienā, Vienības gatvē 2, pretim Brīvības piemineklim (Pogas kunga namā) puķu-sēkļu tirgotavu. M. Dzilna.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 1. oktobrī.

Nr. 308 ziņojumā par Rūjienas tirgotāja K. Pogas sodīšanu par satiksmes noteikumu pārkāpšanu ieviesusies kļūda. K. Pogu 11. septembrī administratīvā kārtā nav vis sodījis Rīgas prefekts, bet 7. iecirkņa priekšnieks un nevis ar Ls 60, bet ar Ls 40.

K. Pogas pārsūdzību šajā lietā Rīgas prefekts ar savu 25. oktobra rezolūciju noraidījis un apstiprinājis 11. septembrī uzlikto sodu.

Bez tam K. Pogu jau 20. augustā par braukšanu neatļautā ātrumā sodījis Rīgas 12. iecirkņa priekšnieks ar 5 Ls vai 2 dienām aresta.

Bez tam vēl K. Pogam 23. oktobrī pie Cēsīm notikusi autokatastrofa, kurā cietis velosipēdistis Sietiņsons. Katastrofas apstākļus noskaidro policija.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 5. novembrī.

E. Dzilna, puķu, vaiņagu, sēklu tirgotava.

R. Šķiņķis, drēbniecība

L. Veinšteins, skārdnieku darbnīca.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

Dižciltīgas dālijas dažādās krāsās ap 100 šķirņu piedāvā puķu un sēklu tirgotava M. Dzilna.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. maijā.

1940. gada novembrī K. Pogas īpašums nacionalizēts, bet 1941. gada 14. jūnijā Pogu ģimeni izsūtīja uz Sibīriju:

Kārlis Poga (dz. 1902. g.) — uz Molotovas apgabala Usoļlugu. Viņš tika atbrīvots 1954. gada 14. jūnijā;

Kristīne Poga (dz. 1880. g.) — uz Novosibirskas novada Parabeļas rajonu. Viņa mirusi izsūtījumā 1942. gadā;

Hermīne Poga (dz. 1896. g.) — uz Novosibirskas novada Parabeļas rajonu. 1947. g. 15. jūlijā viņa mēģināja bēgt, bet 1950. gada 27. jūnijā nosūtīta atpakaļ. H. Poga atbrīvota 1958. gada 23. janvārī;

Indulis Poga (dz. 1929. g.) — uz Novosibirskas novada Parabeļas rajonu. Viņš ar bērnu ešelonu 1946. gada 14. jūlijā tika atvests uz Latviju. Nosūtīts atpakaļ 1950. gada 23. janvārī. I. Poga tika atbrīvots 1956. gada 28. martā;

Spodra Poga (dz. 1925. g.) — uz Novosibirskas novada Parabeļas rajonu. 1946. gada 14. jūlijā ar bērnu ešelonu tika atvesta uz Latviju, 1950. gada 23. janvārī nosūtīta atpakaļ. Viņa tika atbrīvota 1957. gada 27. martā;

K. Pogas sievasmāte Lilija Pētersone (dz. 1870. g.) — uz Novosibirskas novada Parabeļas rajonu, kur mirusi 1942. gadā.

Pēc atbrīvošanas K. Poga kādu laiku strādāja Nauksēnu kolhozā par noliktavas pārzini. Viņu pazina kā neliela auguma, ļoti kustīgu, izdarīgu vīru. Viņš tika atkārtoti apcietināts (pēc 1954. g.) un noņemtiņš Krasnojarskas novadā, 1959. gada 23. maijā atbrīvots.

Pēc Otrā pasaules kara nacionalizētajā mājā atradās kafejnīca, pēc tam — Rūjienas patērētāju biedrības kultūrpreču veikals. Kādu laiku Brīvības un Valdemāra ielas stūrī bija pārtikas preču kiosks, kurā strādāja Valma Krūmiņa, dz. Žagata. Mājas Valdemāra ielā 2 1. stāvā atradās Patērētāju biedrības maizes veikals, piena veikals un pārtikas veikals, 2. stāvā — dzīvokļi.

Pēc Atmodas īpašums tika atdots K. Pogas dēlam Indulim Pogam. Ēkā atrodas V. Brīnuma individuālā uzņēmuma (dārzniecības) puķu un sēklu veikals, Rūjienas piensaimnieku biedrības pārtikas veikals "Vidzeme", radio un televizoru darbnīca, līdz 2002. gadam — veikals "Sējējs". Patlaban E. Juitinoviča veterinārais serviss.

Nr. 4, tā sauktā Kides māja

1930. gadā Voldemārs Kide 1015 m² zemes par Ls 4800 nopircis no Nikolaja Kreišmaņa. 1931. gadā uzcelta divstāvu mūra dzīvojamā māja, veļas mazgātava, 1932. gadā — iebraucamās vietas palievenis.

No preses un citiem avotiem

Par pases neizņemšanu laikā pie atbildības sauc Iciku Jankeloviču.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 14. martā.

Pagodinos paziņot, ka esmu atvēris Valdemāra ielā nr. 4 speciālu cepuru veikalu un darbnīcu. Jankelovičs.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 29. martā.

Par tirgošanos ārpus noteiktā laika pie atbildības tiek saukts tirgotājs Voldemārs Kide, Valdemāra ielā 4.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 2. augustā.

1931. gada 28., 29. marta Rūjienas pilsētas domes vēlēšanās Voldemārs Kide kandidē no Apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

A. Hincenbergs. Konditoreja. Valdemāra ielā nr. 4.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 25. decembrī.

Tomēr J. Putniņa un R. Kukaiņa apavi ir labāki par "Bata's" apaviem.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 29. maijā.

Pērku būvplankas. Piedāvāt Hincenbergas konditorejā Valdemāra nr. 4.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 1. augustā.

Šajās vēlēšanās Jānis Hincenbergs kandidē no Rūjienas Kristīgās baznīcas draugu apvienības saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Uzmanību! Pērkot manā veikalā, nekad nevilsaties! Tur par viszemākām cenām no bagātīgas izvēles iespējams dabūt kā pieaugušiem, tā bērniem žokej, sporta un jūrnieku cepures dažādās krāsās un dažādos labumos no iekš- un ārzemju audumiem pēc visjaunākajiem modeļiem. Lielā izvēlē platmales kā: mat, flis* u. t. t., bez tam vēl turu krājumā: pletkreklus, apakšveļu, šlīpses, dāmu un bērnu zeķes u. c. preces. Par preces labumu un lētumu lūdzu pārliecināties speciālā cepuru veikalā. Valdemāra ielā Nr. 4. Ar cienību J. Jankelovics.

Rūjienas Domas. — 1931. g. 17. martā.

Traktieru nodoklis Rūjienas tējnicām un konditorejām sadalīts sekojoši:(..)
tējnicām — Alises Šķiņķis — Ls 130.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 24. aprīlī.

* Mat — no matēt — padarīt virsmu nespodru; flis — no flisēt — ievēdot ieloces.

Pieņem pilnā pansijā un izsniedz pusdienas skolēniem par ļoti mērenām cenām. Pasūtot atsevišķi vienu ēdienu: zupa Ls 0,20, cepetis Ls 0,50, saldaiss Ls 0,20. Zupa un cepetis kopā Ls 0,70. Zupa un saldaiss kopā Ls 0,40. Cepetis un saldaiss kopā Ls 0,70. Skolēniem atsevišķa ēdamistaba. Izsniegtās pusdienas tiek uz vēlēšanos aprēķinātas produktos, malkā u. t. t. Laipni lūdzu pārliecināties. A. Šķiņķis (bij. A. Hincenbergs) Ēdienu veikalā Valdemāra ielā nr. 4.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 21. augustā.

Apes kaļķi 1. labuma dabūjami katrā vairumā pie V. Kiddes Rūjienā.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 2. oktobrī.

Ievēribai! Sakarā ar zemām lauksaimniecības ražojumu cenām, pagodinos paziņot cien. patērētājiem, ka manā konditorejā izsniedz pusdienas par pazeminātām cenām: zupa Ls 0,20; kotletes Ls 0,40; cepeši Ls 0,50 un citi gaļas ēdieni. Saldaiss Ls 0,20. Augstcienībā A. Šķiņķis (bij. A. Hincenbergs) Valdemāra 4.

Rūjienas Balss. — 1931. g. g. 13. novembrī.

Laucinieku ievēribai! Ierikota iebraukšanas vieta pie V. Kiddes (blakus V. Šķiņķa namam).

Rūjienas Balss. — 1931. g. 27. novembrī.

Svaigus redīsus un salātus no Naukšēnu Valsts patversmes dārzniecības pārdos trešdien 23. martā un sestdien 26. martā V. Kides kga veikalā.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 23. martā.

Sakarā ar V. Kiddes jaunbūves nobeigšanu un sētas noplēšanu Valdemāra iela atstāj patikamu iespaidu. Tomēr šo labo iespaidu stipri bojā vēl atlikušā namsaimnieka Kreišmaņa sēta un vecais kiosks "būdiņa". Vai arī to nederētu padot iznīcībai, lai varētu paplašināt ielu. Gaidīsim, ka pilsētas valde šai lietā ko darīs.

Rūjienas Vēstnesis. — 1932. g. 11. novembrī.

Esmu savu veikalu pārvietojis no Šķiņķa nama uz savu jaunbūvi Valdemāra 2A (blakus agrākam veikalam). Piedāvāju lielā izvēlē: koloniāl-delikatesu preces, visādas māleru krāsas, lakas un tapetes, dažādus porcelāna, stikla un ķeķa traukus. Labā izvēlē dažādi būvapakalumi un piederumi, amatnieku rīki, dzelzs un tērauds visādos biežumos un platumos, naglas, jumta un sienas pape, karbolineums, darva, logu stikli, dažādas eļļas un smēri. Pieņemšanas vieta A. Pētersona linu vērptuvei Valmierā. Vērpšanas cenas no 1. novembra pazeminātas. Izdodami trauki lietošanā viesībām. Novēlu visiem saviem bijušajiem un nākošiem pircējiem pricīgus Ziemassvētkus. Augstcienībā V. Kide.

Rūjienas Domas. — 1932. g. 20. decembrī.

Vajadzīga meita vāritpratēja. Pieteikties pie V. Kides.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. martā.

Ķieģeļi no Rūjienas ceļa atkal dabūjami Kides kga veikalā, Valdemāra 2A. 1. šķira 100 gab. Ls 5; 2. šķ. 100 gab. Ls 4; 3. šķ. 100 gab. Ls 2,50.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 26. jūlijā.

Izturīgi kungu un dāmu apavi, botes (bērniem un dāmām) kā arī visāda lieluma galošas lēti pērkamas J. Putniņa apavu veikalā Valdemāra 4.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 25. oktobrī.

Augstākā labuma žāvēti āboli un bumbieri dabūjami M. Hincenberga ēdienu veikalā, Valdemāra ielā 4. Cenas — āboliem Ls 1 par 400 g, bumbieriem — Ls 1,20 par 400 g. Augstcienībā M. Hincenberga.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 14. februārī.

Lētos gumijas apavus lielā izvēlē piedāvā J. Putniņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 14. maijā.

1940. gadā īpašumu nacionalizēja. 1949. gada 25. martā V. Kides ģimēni izsūtīja uz Sibīriju.

Pēc Otrā pasaules kara nacionalizētās celtnes pirmajā stāvā tika ierīkots patērētāju biedrības kultūrpreču veikals, bet otrajā stāvā atradās dzīvokļi. Pēc Atmosdas māja atdota mantiniekiem V. Kides dēlam Edvīnam Kidem un meitai Hildai Krogzemei. Pašreiz pirmajā stāvā atrodas SIA "Artavs" pārtikas veikals.

Nr. 6, tā sauktā Šķiņķa māja

Valda Šķiņķa dzīvojamā māja celta 1913. gadā. Tā bijusi divstāvu koka māja, apšūta ar ķieģeļiem. Uz zemes gabala atradusies arī vienstāva saimniecības ēka. No 1931. līdz 1939. gadam notika trīsstāvu mūra tipogrāfijas ēkas celtniecība ar ieeju no Upes ielas.

No preses un citiem avotiem

Pazudis melns zīda lietussargs, braucot no Berglunda tirgotavas līdz Virkmaļiem 21. jūnijā no 6–7 vakarā. God. atradējs tiek laipni lūgts to nodot Šķiņķa k-ga grāmatu tirgotavā.

Rujenes Vēstnesis. — 1913. g. 14. septembrī.

Modes preču veikals. Uz Pastes ceļa Šķiņķa kunga jaunbūvē A. Liepiņ (no agrākā Berglunda nama).

Rujenes Vēstnesis. — 1915. g. Nr. 2.

Valdemāra Kiddes būvmateriālu un koloniālpreču tirgotava Valdemāra nr. 4, Šķiņķa namā.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 12. novembrī.

Lauku skatuvēm zīmēju dekorācijas. L. M. A. audzēknis A. Baļuls. Pieprasīt Valdemāra ielā nr. 4, Šķiņķa grāmatu veikalā.

Rūjienas Domas. — 1929. g. 25. decembrī.

Dziesmu grāmatas par Ls 4; 6 un 10, kā arī albumi, sākot no Ls 0,70 līdz Ls 40,- dabūjami V. Šķiņķa grāmatnīcā. Katrai pirktai minētā veikalā dziesmu grāmatai jeb albumam uz vēlēšanos iespiež vārdu jeb apsveikumu par brīvu. Iesien grāmatas, žurnālus, vēstuļu mapes. Izgatavo adreses u. t. t. Ierāmē bildes, kā arī pieņem darbus zeltīšanai. V. Šķiņķis, spiestuve Rūjienā.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 15. augustā.

Pasniedzu dziedāšanas stundas. Tuvākas ziņas V. Šķiņķa grāmatu veikalā.

Rūjienas Domas. — 1930. g. 17. oktobrī.

Vajadzīga laba grants mūrēšanai. Ar piedāvājumu griezties V. Šķiņķa grāmatnīcā.

Vajadzīgas sausas torbas. Piedāvāt V. Šķiņķa grāmatnīcā.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 13. februārī.

1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās Valdis Šķiņķis kandidē no Namsaimnieku, tirgotāju un amatnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Rūjienietis Saeimas deputāts Valdis Šķiņķis kandidē Latvijas Jaunsaimnieku un sīkgruntnieku partijas sarakstā nr. 7.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 25. septembrī.

Jaunās mājas grāmatas pēc apstiprinātas formas dabūjamas vienīgi V. Šķiņķa grāmatnīcā.

O. Vīcupa Melnā grāmata 2. d. dabūjama Šķiņķa grāmatnīcā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 5. janvārī.

Pazaudēta dāmu rokas somiņa Virķēnu šosejā ar dokumentiem uz M. Trēģeres vārda. Atradēju lūdzu nodot Šķiņķa grāmatnīcā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 12. janvārī.

Vajadzīgi egļu un priežu dēļi, sausi, 1 un 1,5 collas bieži un ap 3000 gab. jumta skaidas 26 collas garas. Piedāvāt Hincenberga konditorejā. Valdemāra 4.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 2. februārī.

Putniņa apavu veikalā Jūs atradīsiet to, kas jums patīk, nevis to, ko jums dod, kā no ārzemēm, tā vietējām ādām. Cenas lētas. Ar cienību J. Putniņš Valdemāra 4 (blakus Kīdes veikalam).

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 20. aprīlī.

V. Šķiņķa tipogrāfija, grāmatu veikals, spiestuve un sietuve.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 21. decembrī.

Mēbelēta istaba vajadzīga, ja iespējams ar pansiju, intelligentam darbiniekam. Laipnos piedāvājumus lūdzu pieteikt G. Hincenberga kunga veikalā Valdemāra 4.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 2. augustā.

Rūjienas ugunsdzēsēju b-bas brandmeistars Valdis Šķiņķis ar kundzi Elzu priecājas par dēlu, kas ieradies viņu ģimenē.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 11. oktobrī.

Paula Ābola veikalā konfektes, šokolādes, biskvīti, vafeles, konservi, augļi Šķiņķa namā.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 24. jūlijā.

20. aprīlī ceļā no Sēļu-Paipus krusta, uz Rūjienu braucot, pazaudēts mētelis zaļā krāsā (pāršūts no kareivja mēteļa). God. atradēju lūdzu nodot Hincenberga konditorejā, Vienības gatvē 6 pret pateicības algu.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 30. aprīlī.

Rūjienas namsamnieku b-ba tiek likvidēta. Visus debitorus un kreditorus lūdzam pieteikties 1 mēneša laikā no izsludināšanas dienas “Valdības Vēstnesī” pie b-bas priekšnieka V. Šķiņķa, Vienības gatvē 6. Priekšnieks V. Šķiņķis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 14. maijā.

Bijušā kapteiņa Jurkas partizānu vada karavīrus, kas 1919. g. februārī ieradās Rūjienā un brīvprātīgi iestājās Latvijas armijā, lūdzu uzdot savas adreses, lai varētu noturēt šini gadā sanāksmi. Adreses sūtīt V. Šķiņķim, Vienības g. 2.

Strādnieki var pieteikties uz jaunu un vecu darbu Rūjienā, Vienības gatvē 6. Apavu tirgotava J. Putniņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 21. maijā.

J. Jankelovičs, cepuru veikals.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 5. aprīlī.

1940. gadā V. Šķiņķa īpašums tika nacionalizēts.

Padomju okupācijas laikā mājā atradās grāmatu veikals un bērnu bibliotēka, otrajā stāvā — dzīvokļi.

Pēc Atmodas māja denacionalizēta un atdota vairākiem bijušo īpašnieku mantiniekiem. 20. gadsimta 90. gados mājas pirmajā stāvā atradās frizētava, trikotāžas darbnīca — veikals SIA “Vija”, auto preces, pašreiz — sadzīves tehnikas veikals “Fotolukss”, lietotu apģērbu tirgotava, azartspēļu zāle, bet otrajā stāvā — dzīvokļi.

Tipogrāfijas ēkā pēc spiestuves likvidēšanas 1959. gadā atradās Valmieras bērnu mūzikas skolas Rūjienas filiāle un kolhoza “Cīņa” skārdnieku darbnīca. Tagad tajā atrodas SIA “Artavs” bārs, klubs “Trīs draugi”.

VIESTURA IEĻA

Šī iela atrodas Augšpilsētā un savieno Zāģu un Kronvalda ielu. Tās garums ir 1030 m, platums — 14 m. 600 m garumā to klāj asfalta, 430 m — grants segums. Ap 1880. gadu ielas nosaukums bija Doktora iela. 1897. gadā to pārdēvēja par Priežu ielu, kopš 1926. gada tās nosaukums ir Viestura iela.

Ielas kreisā puse

Nr. 3

Pirms pēdējā kara neapbūvēts zemes gabals.

Pašreiz uz tā atrodas Voldemāra Viķa pēc pēdējā kara celta dzīvojamā un saimniecības ēka.

Nr. 7a

Pirms Otrā pasaules kara zeme piederēja Georgam Berglundam, kas 1939. gadā repatriējās uz Vāciju.

Pašreiz uz tās atrodas Dzidras Apsītes pēc pēdējā kara celtā dzīvojamā un saimniecības ēka.

Nr. 9–13 (pirms Otrā pasaules kara Nr. 21, 23)

20. gadsimta 80. gados celtās daudzdzīvokļu mājas starp Skolas un Lāčplēša ielu. Bijusī dzelzceļa stacijas zeme, pirms Otrā pasaules kara neapbūvēta.

Nr. 11

1934. gadā Emma Linde 796 m² zemes, uz kuras atradusies 1925. gadā celta vienstāva dzīvojamā māja, par Ls 160 nopirkusi no Ievas Bergs.

No preses un citiem avotiem

Tā kā mana sieva Emma no manis aizgājusi, tad par viņas parādiem neatbildu. J. Linde.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 23. februārī.

1944. gadā māja nodega.

Uz šīs zemes viena no iepriekšminētajām daudzdzīvokļu mājām, kurā notiek dzīvokļu privatizācija. E. Lindes mantinieki nav pieprasījuši.

Nr. 15

1927. gadā Reinis Bodnieks par Ls 170,87 no Zemkopības ministrijas nopircis 1338 m² zemes, uz tās bijusi 1913. gadā celta dzīvojamā māja. 1933. gadā tika uzcelta kūts.

No preses un citiem avotiem

Kārlis Balodis 1931. g. 28., 29. martā pilsētas domes vēlēšanās kandidē no demokrātisko pilsoņu un inteliģento darbinieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Domas. — 1931. g. 10. martā.

Izdodams saulains 1 istabas dzīvoklis ar virtuvi un atsevišķu ieeju.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 9. aprīlī.

1944. gadā ēkas nodega. R. Bodnieka dēli Valters Bodnieks, kas dzīvo Jelgavā, un Leons Bodnieks Anglijā saņēma kompensācijas sertifikātus. Uz zemes atrodas Viķa Spalvas un Ellas Celmiņas pēckara laikā celtās dzīvojamās mājas ar adresi Jāņu iela 6 (krustojas ar Viestura ielu) un Jāņu iela 8.

Nr. 17

1926. gadā Kārlis Zariņš īpašumu mantojis no Lienes Zariņas. Uz 1787 m² lielā zemes gabala, kas 1934. gadā par Ls 300 nopirkts no Zemkopības ministrijas, bijusi vienstāva dzīvojamā māja un kūts. Īpašums uz K. Zariņa vārda nostiprināts 1940. gadā.

No preses un citiem avotiem

Strādnieki vajadzīgi mežu darbos. Pieteikties pie K. Kriķa Viestura ielā 17.

Rūjienas Vēstnesis. — 1937. g. 22. oktobrī.

1944. gadā ēkas nodega. Zemi pieprasījis K. Zariņa dēls Jānis Zariņš, kas dzīvo Ķoņu pagasta Stūrniekos. Viņam ierādīta līdzvērtīga zeme Valmieras ielā 2a, kas nav apbūvēta

Nr. 19

1928. gadā Jānis Putniņš īpašumu — 1803 m² zemes un divstāvu dzīvojamo māju — par Ls 5000 nopircis no Kristīnes un Paulīnes Rudzītēm. Zeme, ko no Zemkopības ministrijas nopircis Putniņš, nopirkta par Ls 208,70. 1932. gadā uzcelta dzīvojamā māja sētā, saimniecības ēka un pagrabi Viestura un Skolas ielas stūrī.

No preses un citiem avotiem

1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās kurpnieks Jānis Putniņš kandidē no Apvienotā pilsoņu un namsaimnieku saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

Izdodami 2 saulaini dzīvokļi Viestura 19 (pie stacijas). J. Putniņš.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 28. septembrī.

1944. g. ēkas nodega.

Zemi pieprasījusi J. Putniņa meita Ira Ozere, kas dzīvo Jūrmalā, Kauguros. Tagad zemes gabals neapbūvēts, to izmanto Valdis Spalva. I. Ozere saņēmusi kompensācijas sertifikātus.

Nr. 21, dzelzceļa preču noliktava

1944. gadā noliktava nodega. Tagad uz pašvaldības zemes uzceltas Viestura ielas daudzdzīvokļu mājas.

Nr. 23

1926. gadā Centrālā zemes ierīcības komiteja piešķirusi Ievas Ringas dzimtai 5022 m² zemes, uz kuras bijusi 1918. gadā celta vienstāva dzīvojamā māja, kūts un 1924. gadā celta pirts.

1944. gadā ēkas nodega. Zemi pieprasīja I. Ringas mazmeita Inta Grigorjeva, kas dzīvo Maskavas apgabala Dzeržinskas pilsētā. Piešķirta līdzvērtīga zeme Sporta ielā 1.

Uz zemes atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamā māja.

Nr. 25

Līdz 1940. gadam zeme piederējusi Voldemāram Leimanim, vēlāk — pašvaldībai.

Pašreiz uz tās atrodas daudzdzīvokļu mājas. Mantiņeki nav pieteikušies.

Nr. 29

Pirms Otrā pasaules kara māja piederējusi galdniekam Kārlim Einbergam.

1944. gadā māja nodega. Pēc pēdējā kara Raisa Vilsone uzcēla māju. Mantiņeki nav pieteikušies.

Nr. 31

1930. gadā ormanis Indriķis Aspers nopircis zemi ar vienstāva dzīvojamo māju un stalli zirgam.

1944. gadā ēkas nodega. 1947. gadā tika uzcelta jauna māja, kurā dzīvo I. Aspera dēls Ēriks Aspers.

Nr. 33, kokzāģētava

Tā piederēja Bencelim Kristallam. Īpašnieki vairākkārt mainījās, 20. gadsimta 30. gadu beigās to nopirka Latvijas pirmās brīvvalsts tieslietu ministra Hermaņa Apsīša tēvs Ādams Apsīts.

No preses un citiem avotiem

1932. g. 28. jūn. 1. ūtrupē pārdos Arona Kristalla kustamo mantu: mēbeles, kalēju piederumus, siksnas, dēļus, skaitāmos kauliņus, novērtētus par Ls 480.

Rūjienas Balsis. — 1932. g. 21. jūnijā.

Esmu uzstādījis zāģu gateri un ar 14. februāri sākšu zāģēt un spundēt dēļus Kristalla kokzāģētavā. A. Apsītis.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 3. februārī.

Dabūjama laba šāļu malka par Ls 0,50 tekošā asī.

Rūjienas Vēstnesis. — 1933. g. 25. augustā.

Ar 15. janv. 1935. g. atjaunos darbību A. Apsīša zāģētava Viestura 33.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 4. janvārī.

Laba, sausa šāļu malka dabūjama Rūjienā, Viestura ielā 33 (6 pēdu ass par Ls 5).

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 5. janvārī.

B. Kristāla mantinieku kokzāģētava.

Pilsētu apraksti. — 1936.

Viestura ielā nr. 33 pārdodams nekustams īpašums — gruntsgabals (ap 2,75 pūrv. = 1,02 ha) ar rūpniecības ēkām un fabrikas skursteni.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. martā.

1951. gadā zāģētava nodega. Zeme pēc Otrā pasaules kara piederēja Mazsalacas mežrūpniecības saimniecībai (MRS), tagad tā ir pašvaldības īpašums.

Ielas labā puse

Nr. 2

Pirms Otrā pasaules kara tā bijusi neapbūvēta pašvaldības zeme, pēc kara uz tās atrodas Valmas (sauktas Valdas) Krūmiņas celta māja.

Nr. 4

Pirms Otrā pasaules kara — neapbūvēta zeme. Tagad uz tās ir Valfrīda Kūķa pēckara laikā celta dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

Nr. 6

Pirms Otrā pasaules kara — neapbūvēta zeme, tagad uz tās Jānis Ivsiņš uzcēlis Līvānu tipveida māju.

Nr. 8

Pirms Otrā pasaules kara — neapbūvēta zeme, tagad — Anitas Vītolas māja, “līvāniete”.

Nr. 12

Pirms Otrā pasaules kara — neapbūvēta zeme, tagad Anda Tāra māja, “līvāniete”.

Nr. 14

Starp Aspazijas un Jāņu ielu. 1927. gadā ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu Juliusam Priedītim piešķirts 4147 m² zemes, uz kuras atradusies 1872. gadā celta vienstāva dzīvojamā māja un saimniecības ēka, kā arī 1903. gadā celts šķūnis. 1927. gadā J. Priedītis par Ls 173,22 zemi nopircis no Zemkopības ministrijas.

No preses un citiem avotiem

Pērk labu slaucamu kazu. Piedāvāt Viestura 14 Priedītei.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 17. aprīlī.

Labi ēdamie kartupeļi un ozola blūķi dabūjami Viestura 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 14. janvārī.

Bumbieri un āboli dabūjami Viestura 14.

Rūjienas Vēstnesis. — 1938. g. 20. septembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc J. Priediša nāves īpašumu mantoja viņa dēls Vilhelms Priedītis, no kura savukārt — mazdēls Juris Priedītis.

Pēc Otrā pasaules kara uz zemes Margonis Mednis uzcēla Līvānu tipveida māju. Pēc Atmodas Juris Priedītis saņēmis kompensācijas sertifikātus.

Nr. 16

1927. gadā ar Centrālās zemes ierīcības komitejas lēmumu 1710 m² zemes piešķirti Dāvim Lippem-Lapsiņam. 1927. gadā zeme par Ls 191 nopirkta no Zemkopības ministrijas. Uz tās 1928. gadā uzcelta divstāvu dzīvojamā māja un saimniecības ēka.

No preses un citiem avotiem

Par piederību pie komunistu organizācijas 11. augustā apcietināti brāļi Arveds un Jānis Vītoli no Viestura ielas 16.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 16. augustā.

Rūjieniešiem pazīstamo “apikātu” Jēkabu Bērziņu no Viestura ielas nr. 16 Rīgas apgabaltiesas 3. kriminālodaļa sodījusi par nodarbošanos ar kaktu advokatūru ar Ls 200 jeb 6 nedēļas aresta. Tā kā B. naudas sodu nav spējis samaksāt, tas apcietināts soda izciešanai.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 25. decembrī.

Kristīne Vītols no Viestura 16 pienākta komunistu proklamāciju kaisīšanā naktī uz 1. augustu. V. par savu darbības rajonu bija izvēlējusies ceļu, kas ved no Lodes Rauķupēm uz Arakstes muižu. “Centīgā darbiniece” novietota politiskā pārvaldē. Raksturīgi, ka Vītolas māsa par līdzīgu noziegumu jau sēž.

Rūjienas Ziņas. — 1930. g. 16. augustā.

Viestura ielā 16 dzīvojošā Jēkaba Bērziņa 11 un 8 g. vecie dēli norāvuši Emilijas Ābeles sakņu dārzā Aspazijas ielā nr. 42 galvas lieluma ķirbi. Nedarbu pamanījusi īpašniece. Zēni aizbēguši. Policija sastādījusi protokolu.

Rūjienas Balss. — 1931. g. 4. septembrī.

1944. gadā ēkas nodega. Pēc Otrā pasaules kara tur Ilmārs Lenšs uzcēla Līvānu tipveida māju un saimniecības ēku.

Pēc Atmodas zemi pieprasījusi bijušā īpašnieka mazmeita Astrīda Lapsiņa. Viņai piešķirta līdzvērtīga zeme Veidenbauma ielā 12a.

Nr. 18

1939. gadā Ādams Kamalis par Ls 4300 nopircis no Matildes Gravas un Zemas Egels īpašumu: 1382 m² zemes un 1920. gadā celtu dzīvojamo māju, kā arī saimniecības ēku.

No preses un citiem avotiem

Pārdodama māja ar labi iekoptu dārziņu un saimniecības ēku Viestura ielā nr. 18.

Rūjienas Vēstnesis. — 1939. g. 17. februārī.

1944. gadā ēkas nodega. 20. gadsimta 80. gados uz šīs zemes māju uzcēlis Aivars Jansons. Mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 22

Paula Parikasa māja un kūts.

No preses un citiem avotiem

Pazīstamais izbijušais komersants Krišjānis Krogzems nolīdzis pie augļu ūdens iestādes īpašnieka Pauļa Parikasa Viestura ielā 22 par augļu ūdens izvadātāju. Pēc dažām

dienām Parikass konstatējis, ka Krogzems piesavinājies Ls 60 no kundēm iekasētās naudas un lūdz K. saukt pie atbildības par svešas mantas piesavināšanu.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 5. jūlijā.

Naukšēnu alus darītavai pēdējā laikā zudušas vairākas no apgrozījumā laistām alus kastēm. Tagad 9 tukšas alus kastes atrastas pie augļu ūdens iestādes priekšnieka Paula Parikasa Viestura ielā 22, kurš kastēm uzrakstus “Naukšēni” izvēlējis un kastes pārkrāsojis. Parikasam būs jāatbild tiesā.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 26. jūlijā.

Ūtrupē pārdos kustamo mantu: 16. maijā š. g. plkst. 14, Viestura ielā nr. 22 Paula Parikasa ragavas, zirgu iejūgu, galdus, kušeti, gultu u. c. par Ls 196.

Rūjienas Balss. — 1930. g. 16. maijā.

1944. gadā ēkas nodega. Tagad zeme pieder pašvaldībai, jo mantinieki nav pieteikušies.

Nr. 24

Bijusī pašvaldības zeme, Latvijas Satiksmes ministrijas īpašums, kas 1939. gadā pievienots dzelzceļa teritorijai.

Nr. 26

1939. gadā pašvaldības zeme pievienota dzelzceļa teritorijai.

Nr. 20–26, pašvaldības zeme

Šajā teritorijā Krievijas impērijas bijusī nažu fabrika, vēlāk — dārzniecība. 20. gadsimta 30. gadu sākumā tur atradās nažu fabrikas drupas, 1932. gadā nojauktas. Skolas un Viestura ielas krustojumā bija laukums, kur piebrauca un atstāja zirgus, jo stacijā no Viestura ielas puses iebraukt nevarēja. Laukums Lāčplēša ielas virzienā tiek izmantots kokmateriālu krautuvei.

Nr. 28

1939. gadā teritorija pievienota dzelzceļam. Tagad tur atrodas Maritas Karahonas, kas dzīvo Naukšēnos, pārtikas veikals “Dzirnavas”.

Nr. 30 j

1940. gadā Jēkaba Rumbas mantinieka Friča Rumbas īpašums.

No preses un citiem avotiem

22. novembrī Rūjienā, Viestura ielā nr. 30 dzīvojošais Hugo Ferdinands Liecs saņemis kārtīgi “uz lampas”. Nagi niezējuši izrādīt savu spēku un — raz, dva — kaušanās uz ielas iet vaļā. Varonis tomēr savaldīts un ievietots aresta telpās, lai atpūšas un gaida medali Ls 10 vērtībā.

Rūjienas Ziņas. — 1928. g. 7. decembrī.

Par reģistrācijas noteikumu neievērošanu sauc pie atbildības namsaimnieci Kristīni Rumbu.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 14. martā.

Kārlis Rumbiņš no Viestura ielas nr. 30 tiek saukts pie atbildības par ļaunprātīgu svešas mantas bojāšanu un miera traucēšanu piedzērušā stāvoklī.

Rūjienas Balss. — 1929. g. 8. oktobrī.

1931. g. 28., 29. martā Fricis Rumba kandidē pilsētas domes vēlēšanās no īrnieku kandidātu saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

1944. gadā mājas nodega. Pēc Atmosdas F. Rumbas dēls Edmunds Rumba saņēmis līdzvērtīgu zemi Bērzu ielā 19., 21, kur viņš uzcēlis māju.

Viestura ielas 30 zeme kā kompensācija piešķirta Egonam Viļumsonam par zemi Ganības ielā 20.

Nr. 32, Ievas Mušpertes īpašums

I. Mušperte 20. gadsimta 30. gadu beigās apprecējās ar Jāni Mušpertu, ko 1941. gada 14. jūnijā deportēja. 1937. gadā pēc Rīgas dzelzceļa līnijas atklāšanas visām mājām, kas atradās tās malā, — Nr. 30, 32, 34 — zemi atsavināja.

Mušpertiem kā kompensāciju iedeva līdzekļus mājas apšūšanai ar lielām šifera plāksnēm.

No preses un citiem avotiem

Saulains dzīvoklis 2 istabas un ķēķis izdodams Viestura 32.

Rūjienas Vēstnesis. — 1934. g. 4. maijā.

Māja saglabājās arī pēc 1944. gada septembra ugunsgrēka. Tagad īpašums pieder mazdēlam Agrim Mušpertam.

Nr. 34

Pirms Otrā pasaules kara māja piederēja dzelzceļa pārmijniekam Voldemāram Pautam (mainīts uzvārds — Strautiņš).

No preses un citiem avotiem

Par kautiņa izraisīšanu studentu b-bas izrikojumā Eriņu muižā 24. jūnijā pie atbildības saukti S. S. S. "sportisti": Gustavs Pauts Viestura ielā 34 u. c. Visi "fizkultūrieši" savā spēku demonstrācijā par vainīgiem neatzinās.

Rūjienas Ziņas. — 1929. g. 28. jūnijā.

1931. g. 28., 29. marta pilsētas domes vēlēšanās Pēteris Plikše kandidē no īrnieku kandidātu saraksta. (Nav ticis ievēlēts. — G. Z.)

Rūjienas Balss. — 1931. g. 10. martā.

1944. gadā ēkas nodega.

Pēckara laikā MRS uzcēla divstāvu vairākdzīvokļu dzīvojamu māju. Tagad zeme ir pašvaldības īpašums. Dzīvokļi privatizēti. Mantinieki nav pieteikušies.

Nr. 38

Sv. Bērtuļa evaņģēliski luteriskās baznīcas draudzes zeme, neapbūvēta.

VĪTOLU IELA

Vītolu iela atrodas pilsētas Centra daļā, ir 110 metru gara, sākas no Rīgas ielas un turpinās līdz Rūjas upei. Ielai grants segums. Nosaukums saglabājies no tās izveidošanas dienas. Arī tagad pie upes aug vītoli.

1944.gada septembra pilsētas dedzināšana nedaudz skārusi arī Vītolu ielu.

Ielas kreisā puse

Nr. 1

1944. gadā māja, kas piederējusi M. Bīviņai, nodegusi. Saglabājušos pagrabu izmanto bijušā īpašnieka meita.

Nr. 3

Māja piederējusi Elvīrai Spiģerei, kas to mantojusi no Jāņa Spiģera. E. Spiģere pirms pāris gadiem gājusi bojā ugunsgrēkā, un māju pēc viņas nāves manto viņas mazdēls Olafs Ņeņģis — bērnu ārsts Iecavā.

Nr. 5

1929. gadā par dzīvojamās mājas un saimniecības ēkas īpašnieku apstiprināts Miķelis Anša d. Zariņš.

Māju 1992. gadā no M. Zariņa meitas Martas Zariņas nopirka Jānis Poga. Viņš strādāja meliorācijā. Miris. Tagad māju apsaimnieko viņa sieva Ārija Poga.

Ielas labā puse

Nr. 4

1930. gada 22. oktobrī Marta Bīviņš, dz. Upe, par Ls 5000 nopirkusi īpašumu — 1720 m² zemes ar ēkām un augļu dārzu — no Jēkaba Bērziņa, Mārietas Builis, Lienas Kļaviņš, Amalijas Kalcenavs, Almas, Jāņa un Eduarda Buļiem un mirušā Riharda Liepiņa mantinieces māsas, tātad no astoņiem īpašniekiem!

1944. gada septembrī ēkas nodegušas.

Tagad tajā vietā Rūjienas kanalizācijas vada sūknētava. Te ieklūst kanalizācijas ūdeņi no Kalna kroga un skolas. Sūkņi tos paceļ pāri Rīgas ielas kalniņam.

Īpašnieku mantinieki zemi nav pieprasījuši.

Nr. 6

Īpašums sastāv no divstāvu ielas mājas un vienkārtas sētas mājas. Tagadējais īpašnieks Atis Ozols ir "Latvenergo" šoferis, sieva strādā z/s "Liepkalni", divi bērni. Māju nopircis no igauņa Harija Kilara, kas dzīvo Tallinā. H. Kilaris ir mūziķis, beidzis Tallinas konservatoriju, bijis izsūtīts. H. Kilaris māju mantojis no bijušās īpašnieces pēcnācējiem. Māja pirms kara piederējusi igauņietei Bertai Luiks, dzim. Anzaks. Sētas mājā dzīvojis otrs mantinieks Kārlis Siliņš.

No preses un citiem avotiem

Ļoti saulains 3 istabu dzīvoklis izdodams Vītolu 6.

Rūjienas Vēstnesis. — 1935. g. 15. novembrī.

Jumtu skaidas vai dēlišus un skuju koku 1 collu dēļus pērk. Piedāvājumi līdz ar paraugiem iesniedzami inženierim K. Vircauniekam.

Rūjienas Vēstnesis. — 1936. g. 28. februārī.

Mājas mantotājs Kārlis Siliņš dzīvoja blakus mājā 6a. Tagad apakšstāvā divi tukši dzīvokļi. Jaunais saimnieks Atis Ozols savām vajadzībām uzcēlis saimniecības ēku ar pirti un banketu zāli. No jauna uzcēla šķūnišus, salāpīja jumtu.

Nr. 6a

H. Kilaram piederoša sētas māja. Māju nopirka tagadējā īpašniece Sandra Dedze.

ZĀĢU IELA

1996. gadā Augšpilsētā izveidota jauna iela, nosaucot to par Zāģu ielu. Tā savieno Stacijas un Bērzu ielu ielas garums ir 250 m, bez mākslīgā seguma.

Ielas nosaukums atvasināts no bijušās kokzāģētavas, kas atradās tajā vietā. Pirmās Latvijas brīvvalsts laikā tā bija ebreja Bencela Kristalla, vēlāk Ādama Apsīša, bet padomju laikā Mazsalacas mežrūpniecības saimniecības (MRS) krautuve un kokzāģētava. 1949. gada vasarā zāģētava nodega. Darbojās Mazsalacas MRS Rūjienas lejasgala krautuve. 1980. gadā to pārcēla uz Valmieru. Palika brīva zeme, no kuras daļu aizņēma jaunā Zāģu iela.

Nr. 1

Neapbūvēts zemes gabals.

Nr. 3

Pēc Atmodas privatizētais Anda Penkas zemes gabals un jaunceltā dzīvojamā māja.

Zāģu un Bērzu ielas stūrī atrodas Alda Gailiša jaunceltā dzīvojamā māja, tās adrese ir Bērzu ielā 40.

PĒCVĀRDS

Pēdējā karā nodega Jelgava, nodega Valmiera un nodega Rūjiena. Ne par vienu no nodegušajām pilsētām piemiņas grāmata nav uzrakstīta. Kādēļ nevarētu sākt ar Rūjienu? Kā un kādi cilvēki dzīvoja Rūjienā līdz nodegšanai? Un vai nebūtu jāraksta arī tādēļ, ka tā ir tālākā Latvijas ziemeļu pilsēta? Vai nebūtu jāraksta tādēļ, ka te krustojas triju tautu robežas — lībiešu, igauņu, latgaļu? Bet tomēr — Rūjiena ir tieši tāda pati mazpilsēta, kādas Latvijā desmitiem. Un cilvēki tāpat dzīvo: kašķējas un dala mantu; ceļ un jauc nost, lai uzceltu labāk; met naudu kopā, lai celtu pieminekļus. Ienācējus lēti nepieņem.

Un tomēr — vai no citām pilsētām vīri ir tik tālu aizgājuši? Maskavā — PSRS aviācijas priekšnieks Jēkabs Alksnis, PSRS bruņutanku karaspēka virspavēlnieks Gustavs Boķis, Rīgā — Latvijas armijas artilērijas priekšnieks Arturs Danebergs, ministri: Arturs Alberings, Hermanis Apsīts, Alfrēds Bērziņš. Berlīnē — ķeizariskās ķirurgu biedrības dibinātājs Ernsts Bergmanis, Sanktpēterburgā — mākslinieku biedrības “Rūķis” dibinātājs Ādams Alksnis, Rīgā — tēlnieki Jānis Zariņš (Ļeņina prēmijas laureāts), tēlnieks Andris Vārpa (Rīgā uzstādīti 4 viņa veidoti pieminekļi), gleznotāji Līvija Endzelīna, Vilis Ozols, aktieri Dina Kuple, Harijs Liepiņš, Intars Rešetins, ārsti Vilis Purmalis, Edvīns Platkājis, mācītāji — Gustavs Bergmanis un vēl trīs Bergmaņi, Roberts Slokenbergs. Un kur tad literāti, kuriem katram vismaz pa grāmatai — Marta Grimma, Valdis Rūja, Kārlis Kalnietis, Marta Grīnvalde, Jānis Krēsliņš Ņujorkā. Skolotāji, sākot ar Ernstu Švehu, Aina Rebane, Ēvalds Siliņš, Edmunds Rumba un citi. Vai tad Rūjiena tomēr nav īpaša pilsēta?

Grāmatā atspoguļotas divas Rūjienas daļas — Centrs un Augšpilsēta. Savu kārtu gaida Pārupe, kurā ne mazums interesantu ielu un celtnu, un Kalnakrogs — Rūjienas industriālais rajons.

Gunārs Ziema

Ē.Siliņa vārdi un mūzika,
dzied oficiālos sarīkojumos.

Rūjienas himna

Gan ievu baltumā,
Gan ziemas saltumā,
Jauka un skaista tu esi arvien.

“Sējējs” no kalna māj,
“Taurētājs” sardzē stāj,
Pavada gaitās mūs visus ik dien.

Rūjiena mīlā, Rūjiena labā,
Zini, kaut tālu reiz dzīve sauks iet,
Vienmēr es palikšu rūjieniets.

Rūjiena mīlā, audz , ziedi zvīļa,
Vienmēr es palikšu rūjieniets,
Vienmēr es palikšu rūjieniets.

1944.gada septembrī nodedzinātās mājas Rūjienā

LATVIJAS NACIONĀLA BIBLIOTEKA

0308016305

- – nodega
- ▲ – saglabājās

2008-5
L 32

Gunārs Ziema (dzimis 1927. gada 31. maijā Valmierā) – novadpētnieks, kultūrvēsturnieks, žurnālists un skolotājs – jau četrpadsmit gadus nodarbojas ar dzimtā Rūjienas novada pētniecību un kultūras mantojuma saglabāšanu. Grāmatas "Rūjienas novads" (1999) autors, Rūjienas Goda pilsonis.

Grāmata stāsta par Rūjienas pilsētas vēsturi un atrašanos karadarbības un postošu ugunsnelaimju krustugunīs vairāk nekā piecsimt gadu garumā. To plosījuši svešzemju karapulki un nereti arī dabas untumi, tomēr pilsēta ir spējusi pastāvēt cauri gadsimtiem un saglabāt savu latvisko vidi.

Grāmata atklāj līdz šim nepētītus notikumus no Rūjienas vēstures, to papildina bagāts fotogrāfiju klāsts.

Tā ir Latvijas iedzīvotāju siktuma un nerimtīga dzīves spara rakstisks apliecinājums.

ISBN 978-9984-38-244-9

9 789984 382449